

- (1) ஆலயவழிகாட்டி.
- (2) திருத்தணி - தணிகைப்புராணவசனம்
- (3) காலகூடாசன கோத்திர மகாத்மியம்
- ஸ்காந்தபுராணத்தில் சில ரஹஸ்யகண்டம்.
- (5) ராமதாஸர் - நாடகம் by K.S. Sankaraditya.
- (6) Krishna சூலபரணம் - Do. - Do.

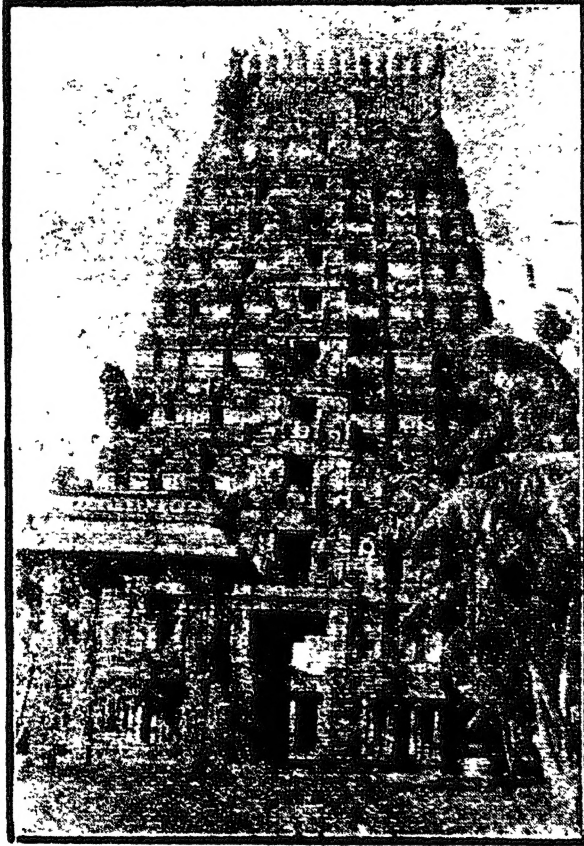
சிவ, விஷ்ணு, பிரபல, வைப்பு ஸ்தலங்கள் வீதும் அடங்கிய

★ ஆலய வழிகாட்டி. ★

(யாத்திரை விளக்கம்)

[யாத்திரைகளுக்கு உபயோகமாகும்பொருட்டு வெளியிடப்பட்டது]

“மூர்த்தத்தலம் தீர்த்தமேன முறையாய்த் தொடங்குகோர்

வார்த்தை சொல் சிற்புறும் வாய்க்கும் மரபாரோ.”

தொகுத்தவர் : க. வெ. அருணாநிதி முதலியார்,

கணபதி வாசக சாலை

92, காமராட்சி கோயில் தெரு, காஞ்சிபுரம்.

ஸ்ரீ ஸுதர்சன் பிரஸ், காஞ்சிபுரம்.—D. H. C. 36-C. 1000.

விலை

26—2—1948

ரூபா 1.

காஞ்சியில் உள்ள பாடல் பேற்றவும், அபிமான தலங்களின் விபரம்

1. திருநெறிக்காரைக்காடு (திருக்காலீபோடு) 2. யதோத்தகாரி (தி
லேகா) 3. அஷ்டபுஜம் 4. மலையகண்டசுப் 5. புண்ணியகோயில்
6. தேவராஜப்பெருமாள் 7. குகாநாசுபம் 8. வலம்புரி விஷயகர்
சிவரத்தானம். 10 சாரந்தாசயர் 11. சத்தநானேசயம் 12. வேள
கை (சுங்கப்பெருமான்) 13. திருத்தண்கா (விளக்கோளி) 14. உ
தேசம் 15. பராசுதேசம் 16. ஆதிபதிசம் 17. மஹாபதிசம் 1
சித்திசம் 19. திரிகாலநாநேசம் 20. ஸ்ரீராம பரமகீர்த்திசம் 2
மாதங்கீசம் 22. வைகுண்டப்பெருமாள் 23. அரீமரீசர் 24. தி
கார்வானம். திருக்காடகம். திருநீரகம். திருபுரகம் (உலகனந்த
கோயில்) 25. காமகோட்டம் (பராசக்தி கோயில் தனி) திருக்கல்வ
26. ஸ்ராவதிசம் 27. இஷ்டசித்திசம் 28. சித்ரகுப்தர் கோயில்
கச்சபேசம் 30. அரீசம் 31. மாசாத்தாந் தனி 32. குமாரகே
டம் 33. தான்தோன்றிசம் 34. கரகரிசம் 35. பாண்ட வட்டு
மாள் 36. சவுனகீசம் 37. வன்னீசம் 38. மாண்டிகண்ணீசம்
காயாரோடணம் 40. திருமேற்றளி 41. தங்கிசம் 42. வன்னிகா
கைலாசநாதர். அனேகதங்காவதம் 43 வரையசம் 44 வானை
45. ஓணகாந்தன்தனி 46. ஜலங்கீசம் 47. நவக்கிரகீசம். வெ
திசம் 48. இரணீசம் 49. திரங்கீசார் (சர்வதீர்த்தம்) 50. ப
வண்ணம் 51. பவணண்ணம் 52. பிழைச்சானம் 53. திரு
தானம் 54. மகாலிங்கத்தானம் 55. வரட்டகாசம் 56. பர
சம் 57. மச்சிஸம் 58. நகரிசம் 59. கண்ணீசம் 60. மங்குல
61. இராமநாதீசயம் 62. மாதலீசயம் 63 அனந்தபரமகே
64, திருவேகம்பம். கச்சி மயானம். அகத்திசம். வெள்ளக்கம்பர், க
கம்பா. மத்தவாராதேசுரர். கல்லக்கம்பர். வாலீசர், பகலீ
விண்ணீசர், திலாத்திங்கள் தண்டப்பெருமான் 65. கங்குணி
66. கடகேசம் 67. திருப்பருத்திக்குன்றம், (கண்ணக்கோயில்) ம
விவரத்திற்கு காஞ்சி கேஷத்ரபுராணம். வாங்கி பார்க்கவும்.

മുഖം ചിരിച്ചു.

The image is a severely degraded scan of a document. It features a vertical column of dark, irregular shapes in the center, which could be remnants of text or a binding edge. The right side of the page contains faint, illegible markings that might represent a table or list. The overall quality is poor, with high contrast and significant noise.

1991

காஞ்சியில் உள்ள பாடல் பெற்றவும், அபிமான தலங்களின் விபரம்.

1. திருநெறிக்காரைக்காடு (திருக்காலிமேடு) 2. யதோத்காரி (தி
வெங்கா) 3. அஷ்டபுஜம் 4. மணிகண்டசுர் 5. புண்ணியகோடச
6. தேவராஜப்பெருமாள் 7. குகாநாகிம்மர் 8. வலம்புரி விநாயகர்
சிவாத்தானம் 10 சார்ந்தாசயர் 11. சத்ததானேசுரம் 12. வேள
கை (சிங்கப்பெருமாள்) 13. திருத்தண்கா (விளக்கொளி) 14. ரு
தீசம் 15. பராசரேசம் 16. ஆதிபதீசம் 17. பணுதீசம் 1
சித்தீசம் 19. திரிகாலஞானேசம் 20. ஹரிசாப பயந்தீர்த்தீசம் 2
மதங்கீசம் 22. வைகுண்டப்பெருமாள் 23. அபிராமீசம் 24. தி
கார்வானம். திருக்காரகம். திருநீரகம். திருவூரகம் (உலகனந்த
கோயில்) 25. காமகோட்டம் (பராசக்தி கோயில் தனி) திருக்கள்வர
26. ஐராவதீசம் 27. இஷ்டசித்தீசம் 28. சித்ரகுப்தர் கோயில்
கச்சபேசம் 30. அமரீசம் 31. மாசாத்தான் தனி 32. குமரகே
டம் 33. தான்தோன்றிசம் 34. சுரகரீசம் 35. பாண்டவப்
மாள் 36. சவுனகீசம் 37. வன்னீசம் 38. மாண்டுகண்ணீசம்
காயாரோகணம் 40. திருமேற்றளி 41. தங்கீசம் 42. வன்மீகநா
கைலாசநாதர். அனேகதங்காவதம் 43 வயிரவீசம் 44 வானே
45. ஓணகாந்தன்தனி 46. ஜலந்தீசம் 47. நவக்கிதீசம். சென்
தீசம் 48. இரணீசம் 49. தீர்த்தேசுரர் (சர்வதீர்த்தம்) 50. பச்
வண்ணம் 51. பவனவண்ணம் 52. நெருவாத்தானம் 53. திரு
தானம் 54. மகாலிங்கத்தானம் 55. விரட்டகாசம் 56. பாஸ
சம் 57. மச்சீஸம் 58. நகரீசம் 59. கண்ணீசம் 60. மங்கலே
61. இராமநாதீசுரம் 62. மாதலீசுரம் 63 அனந்தபத்ரநாபே
64, திருவேகம்பம். கச்சி மயானம். அகத்தீசம். வெள்ளக்கம்பர், கள்
கம்பர். மத்தளபாதேசுரர். நல்லக்கம்பர். வாலீசர், பசுளே
விண்டுவிசர், நிலாத்திங்கள் அண்டப்பெருமாள் 65. கங்குலீ
66. கடகேசம் 67. திருப்பருத்திக்குன்றம், (ஐனர்கோயில்) மற
விவரத்திற்கு காஞ்சி கேஷத்ரபுராணம். வரங்கி-பார்க்கவும்.

நிள, விஷ்ணு, பிரபல, வைப்பு ஸ்தலங்கள் விவரம் அடங்கிய

ஆலய வழிகாட்டி

(பாத்திர விளக்கம்)

புத்தரங்காசுத்திர உபதேசகராகுமரபுருத்திரே விநாயகராயன்

புத்தரங்காசுத்திர உபதேசகராகுமரபுருத்திரே விநாயகராயன்

புத்தரங்காசுத்திர உபதேசகராகுமரபுருத்திரே விநாயகராயன்

தெருக்கா க. வெ. அருணாசலி முதலியார்,

கணபதி வரக பால

92, காபாபுர சோமிய தெரு, கஞ்சிபுரம்.

...

ஸ்ரீ ஸுதர்சன பீரஸ், காஞ்சிபுரம். D. H. C. 36-C. 1000

விலை

26--2--1948

குபா 1.

‘சீவீன் முத்தர் மும்மலம் களைய குரு, லிங்க, சங்கம வழி பாடு.

12 செம்மலர் நோன்றான் சேர லொட்டா
அம்மலங் கழிஇ அன்பொடு மரிஇ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரணைத் தொழுமே.

ஆணவம், மாயை, காண்ரியம் எனும் மும்மலங்களைக்களைக.

நூற்கு அதிகாரிகள்.

சிவமென்னும் அந்ததா சிந்தை நேர் நோக்கப்
பவமின்றும் கண் வாசகத்தின் சிவமுண்டாம்
ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கு(கு) இங்கு ஒண்குருவால்
இன்றிந்தால் மும்மை மலர்க்கு.

சிறப்புப் பாயிரம்.

எந்தை சனார்குமான் வத்தித் தொழு இயல்பாய்
நந்தி உடைத்தருளும் ஞானதூல்—சிந்தை செய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் தாணியோர் தாமுணர்
எது திருட்டாந்தத்தால் இன்று.

முற்றிற்று.

காஞ்சியின் பெருமை.

எங்கணும் கிறைந்து திற்கும் எப்பிராற் கினிய வாய
பங்குநில் வரைப்பு பாண்மேல் பல உள அவற்றார் காசி
அங்கதில் காஞ்சி மேலாம் காஞ்சியின் அதிகம் இல்லை
செங்கதிர் மதியஞ் செந்தி மண்டிலம் அடியர் உள்ளம்.
ஏல்லை தீர் காஞ்சி யுள்ளார் யாவரும் முனிவர்—அங்கண்
கல்லெலாம் இலிங்கம், சீதப்புனலெலாம் கங்கை-சொல்லும் [ஏவல்
சொல்லெலாம் மனுக்கள், கைகால் தொழிலெலாம் விடையோன்
செல்லலார் தகைத்தன்றம்ம தென் திசைக் கிழவர்க் கவ்வர்.

காஞ்சி புராணம்.

போல்வேட விளக்கம்.

வேட நெறி தில்லார் வேடம் பூண் பென் பயன்
வேட நெறி திற்போர் வேடம் மெய் வேடமே
வேட நெறி தில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறி செய்தால் விட துவாகுமே.

திருமந்திரம்

காஞ்சியின் பன்னிரு பெயர் மாட்சி.

புவன சாரம் மும்மூர்த்திவாசம் விண்டு புரம் காஞ்சி
தலமார் கலிசித் திலயசித்து சகலசித்தி தபோமய னார்
கலினார் பிரமபுரம் ஆதிபீடம் கன்னிகாப்புவினைப்
பவ நோய் அறுக்கும் சிவபுமாப் பகர் பன்னிரண்டு

திருப்பெயர்த்தால்.

திருச்சிற்றம் பலம்.

முன்னுரை.

பல நாட்களாக இந்த யாத்திரை வழிகாட்டியை யாத்திரை செய்பவருக்கு சுலபமாக இருக்க வெளியிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின்படி இப்போது, என் யாத்திரை அனுபவத்திற்கிணங்கவும் பல பெரியார்களுடைய தூல்களின்படிக்கும் நான் இதை வெளியிடுகிறேன். இதில் முக்கியமாக புகைவண்டி நிலயத்திலிருந்தே தூய் அளவில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் பஸ் வழி இருக்கும் இடமும், வசதியுள்ள இடங்களில் விவரம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. யாத்திரை செய்பவர்கள் வசதிக்கிணங்க புகைவண்டியின் வெவ்வேறு வழிகள் விவரமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சில கோயில்களில் மாத்திரமே ஏகபோகமாயும், சிதைவுற்ற இடங்கள் இருக்கும் சிறுகிராமங்களில் மாத்திரம் சாப்பாட்டு வசதி கிடைக்காது.

“மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய் தொடங்கினார்க்கோர்
வார்த்தைசோலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.”

இன்னும் விவரமாக தெரிய விரும்புவார்கள் அலயன்ஸ் கம் பெனி—மயிலாப்பூர் அல்லது திரு. வ. சுப்ரமணிய பிள்ளை, 222, லிங்கிச் செட்டித் தெரு சென்னை இவர்கள் வெளியிட்ட, திராவிட வேதத்திட்டு, சிவஸ்தலமஞ்சரி இவைகளைப் பார்க்கவும். இதில் வைப்புத்தலங்களும், முக்கியமான பிரபல புதிய தலங்களும் அந்தந்த தலங்களின் சமீபத்திலுள்ளவைகள் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதன்மீதில் விஷ்ணும்பேட்டை திருவாளர் ரா. சீனிவாச அய்யர் எழுதிய சிவ, விஷ்ணு கோகித் தீர விளக்கத்தில் இவ்விந்தியாவில் உள்ள எல்லா ஊர்களிலும் உள்ள (பாடல்பெற்றவை யல்லாமல்) கோயில்களின் விவரம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாத்திரை பிரயாணிகள் வாங்கிப் பார்த்து திருப்தியடையலாம். பிழையிருப்பினும், ஏதாவது சேர்க்கவேண்டியிருந்தாலும், அன்பர்கள் தெரிவித்தால் அடுத்த பதிப்பில் திருத்தி அச்சிடக்கூடும்,

92, காமாட்சி தெரு,
காஞ்சீபுரம்,
10-1-48.

க. வெ. அருணாசிரி.

பாடல்பெற்ற தலங்கள் விவரம்.

சிவஸ்தலங்கள்	274	பதிகங்கள்
சோழநாட்டில் 190 அதில்		
காவேரி வடகரையில்	63	238
,, தென்கரையில்	127	318
2. பாண்டிநாட்டில்	14	34
3. கொங்கு நாட்டில்	7	9
4. சேப (மலை) நாட்டில்	1	1
5. நடுநாட்டில்	2	3
6. நடுநாட்டில்	22	62
7. தொண்டைநாட்டில்	32	68
8. துளுவநாட்டில்	1	2
9. வடநாட்டில்	5	14
	பொதுப்பதிகம்	48

ஆக மொத்தம் 797

இதில் மூவர் பாடிய தலங்கள் 44. அப்பர், சம்பந்தர் பாடிய தலங்கள் 52. சம்பந்தரும், சுந்தரரும் பாடிய தலங்கள் 12. அப்பரும், சுந்தரரும் பாடிய தலம் 1. தனியாக சம்பந்தர் மாத்திரம் பாடிய தலங்கள் 111. அப்பர் ஷே 28 சுந்தரர் ஷே 26.

சில ஊர்களுக்கு 6-மைல் சுற்றளவில் உள்ள ஊர்களின் விவரம்

1. காஞ்சிபுரம். 1. கச்சி ஏகம்பம். 2. கச்சிமேற்றாளி. 3. அநேகதங்காபதம். 4. கச்சிநெறிக்காரைக் காடு. 5. ஒண்காரந்தன்தளி. 6. குரங்கனின் முட்டம். 7. காமக்கோட்டம். 8. பாடகம். 9. ஊரகம் வகை. 10. பச்சை, பவளவண்ணார். 11. வைகுண்டப்பெருமாள். 12. திருத்

தண்கா. 13. வேளுக்கை. 14. அட்டபுயகரம். 15. திரு வெஃகா. 16. தேவராஜப்பெருமாள் கோயில். 17. திருப் புக்குழி. 18. கூரம். விவரத்திற்கு காஞ்சி ஆலயத்தொட்டு பார்க்க.

2. செங்கல்பட்டு. 1. திருக்கச்சூர். 2. ஷே ஆலக் கோயில். 3. திருவடிசூலம். (திரு இடைச்சூரம்.)

3. சிதம்பரம். 1. திருச்சித்ரகூடம். 2. திருப்புலிச் சூரம். 3. அனந்தீஸ்வரம். 4. திருக்களாஞ்சேரி. 5. திரு வேட்களம். 6. சிவபுரி. 7. திருக்கழிப்பாலை.

4. சீர்காழி. 1. திருக்கோலக்கா. 2. காழி ஸ்ரீராம விண்ணகரம். 3. திருக்குருகாவூர் வெள்ளடை. 4. கலிக் காழூர். 5. திருவாலி திருநகரி. 6. திருநாங்கூர் ஆறுகோ யில்கள். 7. திருவெண்காடு. 8. திருக்காவணம்பாடி. 9. திருத்தேவனூர் தொகை. 10. வைத்தீஸ்வரன்கோயில். 11. திருப்புன்கூர். 12. திருக்கண்ணூர்கோயில். 13. கருப்பற் யலூர். 14. மண்ணிப்படிகரை. 15. திருக்குரக்குக்கா.

5. ஆடுதுறை. 1. தென்குறங்காடுதுறை. 2. திரு நீலக்குடி. 3. வைகல் மாடக்கோயில். 4. செங்க நல்லூர். 5. திருமங்கலக்குடி. 6. மாந்துறை. 7. கருவேலி. 8. திரு விடமருதூர். 9. திருவியலூர். 10. திருந்து தேவன்குடி.

6. கும்பகோணம். 1. குடந்தைக் கீழக்கோட்டம். 2. காரோணம். 3. குடமூக்கு. 4. திருக்குடந்தை. 5. நாதன்கோயில். 6. சிவபுரம். 7. திருநாகேஸ்வரம் 8. திருவிண் ணகர். 9. சாக்கோட்டை. 10. அழகார்புத்துர். 11. பேணு பெருந்துறை. 12. நறையூர் சித்தீச்சூரம். 13. நாச்சியார் கோயில். 14. கருக்குடி. 15. கொட்டையூர். 16. சுவாமி மலை. 17. இன்னம்பூர். 18. வெசமங்கி. 19. புறம்பயம். 20. வைகாவூர். 21. சத்திமுத்தம் 22. ஆறைமேற்றளி. 23. பட்டிச்சூரம். 24. பழையாரைவடதளி. 25. ஆலூர் பசுபதிச்சூரம். 26. நல்லூர். 27. திருவலஞ்சுழி 28. ஆதனூர். 29. புள்ளம்பூதங்குடி.

7. பாபநாசம். 1. கவித்தலம். 2. பாலைத்துறை. 3. மண்டங்குடி. 4. திருக்களாலூர்.

8. அப்யம்பேட்டை. 1. சக்கரப்பள்ளி. 2. தாழ்மங்கை. 3. அரையமங்கை. 4. பசுபதிமங்கை, 5. அரிச்சிரம். 6. வடகுறங்காடுதுறை. 7. திருக்கூடலூர்.

9. திருவையாறு. 1. தஞ்சாவூர். 2. திருக்கண்டியூர், 3. திருப்பூந்துருத்தி. 4. ஆலம்பொழில். 5. நெய்த்தானம். 6. திருப்பெரும்புலியூர். (2) 7. மழபாடி, 8. திருப்பழனம், 9. சோற்றுத்துறை. 10. திருவேதிசூடி.

10. திருச்சிராப்பள்ளி. 1. மலைக்கோட்டை. 2. உறையூர். 3. நிகளாபுரி. 4. கற்குடி. 5. திருப்பாற்றுறை. 6. திருவாகி. 7. திருவெறும்பூர். 8. ஸ்ரீரங்கம். 9. திருக்காப்பனூர். 9. திருவானைக்கா.

11. மதுரை. 1. திருஆலவாய். 2. திருக்கூடல். 3. திருஆப்பனூர்.

12. திருவனந்தபுரம். 1. அனந்தசயனம். 2. திருவல்லம். 3. திருப்பாதபூர்.

13. திருவேண்டைநல்லூர். 1. அருட்டுறை. 2. கிராமம். 3. இடையாறு. 4. திருநாவலூர்.

14. குளித்தலை. 1. கடம்பந்துறை. 2. வாட்போக்கி. (ரத்தினகிரி) 3. ஈங்கோய்மலை.

15. பேரளம். 1. திருமீயச்சூர். 2. இளங்கோயில். 3. சிறுகுடி. 4. அன்னியூர். 5. பாம்புரம். 6. திருவிழிமிழலை. 7. தலைதப்பதி. 8. அம்பர், 9. அம்பர்மாகாளம்.

16. நன்னிலம். 1. பெருங்கோயில். 2. திருப்புகலூர். 2. வர்த்தமானேச்சுரம். 3. இராமனதிச்சுரம். 4. திருச்செங்காட்டங்குடி. 5. பனையூர். 6. திருக்கொண்டிச்சுரம், 7. ஸ்ரீவாஞ்சியம். 8. சாத்தமங்கை. 9. திருமருகல்.

17. திருவாரூர். 1. திருமூலட்டானம். 2. அரநெறி. 3. பரவையுள்மண்டளி. 4. புலிவலம். 5. விளமர். 6. திருக்கண்ணமங்கை. 7. பள்ளியின் முக்கூடல்.

18. மாஹர் ரோட். 1, ஓகைப்பேரையூர். 2. நாட்டியத்தான்குடி. 3. திருக்காரைவாசல். 4. கோயில்கன்றூப்பூர்.

19. திருநெல்லிக்காவல். 2. திருத்தெங்கூர், 3. திருக்கொள்ளிக்காடு. 4. கைச்சினம். 5. திருக்குவளை.

20. 1. தில்லைவிளாகம். 2. இடும்பாவனம். 3. கற்பகனூர்கோயில்.

21. 1. செம்பொனூர்கோயில் 2. விளநகர். 3. பாசனூர். 4. கடைமுடி. 5. திருநனிபள்ளி.

22. 1. திருக்கடவூர். 2. கடவூர்மயானம். 3. தலைச்சங்காடு 4. திருவலம்புரம்.

23. காரைக்கால். 1. கோயிற்பத்து. 2. தருமபுரம் 3. திருவேட்டக்குடி. 4. திருநள்ளாறு.

24. கீவனூர். 1 கீழ்வேனூர், 2 திருக்கண்ணங்குடி 3. தேனூர். 4. சாட்டியக்குடி 5. வலிவலம்.

25. மன்னூர் குடி. 1. ராஜமன்னூர்கோயில். 2. பூவனூர். 3. பாதாளச்சுரம்.

26. 1 ஸ்ரீவைகுண்டம். 2. திருப்புளிங்குடி. 3. வரகுணமங்கை. 4. ஆழ்வார் திருநகரி. 5. தொலைவில்லிமங்கலம் 6. திருக்கோனூர். 7. தென் திருப்பேரை.

1. அஷ்ட வீரட்ட தலங்கள் விவரம்.

1. திருக்கடவூர்—காலனை உதைத்தது. 2 திருக்குறுக்கை—காமனை எரித்தது. 3. திருக்கண்டியூர்—பிரம்மன் சிரம் கொய்தது. 4. திருக்கோவனூர்—அந்தகராசனை சங்கரித்தது. 5. திரு அதிகை—திரிபுரத்தை எரித்தது. 6. திருப்பறியனூர்—தக்கன் சிரங்கொய்தது. 7. திருப்பழுவூர்—யானையை உரித்தது. 8 திருவிற்குடி—சலந்தராசனைச் சங்கரித்தது.

2. சப்தஸ்தாஸ கேதத்திரங்கள்.

1. திருவையாறு. 2. திருப்பழனம் 3. திருச்சேற
றுத்துறை 4. திருவேதிசூடி 5. திருக்கண்டியூர் 6. திருப்
பூந்துருத்தி 7. திருநெய்த்தானம்.

3. சப்தவிடங்க கேதத்திரங்கள்.

1 திருமறைக்காடு 2 திருவாய்மூர் 3 திருக்கோ
ளிலி 4 திருக்காறாயில் 5 திருவாரூர் 6 திருநள்ளாறு 7
திருநாகைக்காரோணம்.

4. பஞ்சமூத ஸ்தலங்கள்.

1. பிருதிவி—காஞ்சீபுரம். 2, அப்பு—திருவானைக்கா.
3. தேயு—திருவருணை. 4. வாயு—திருக்காளத்தி. 5. ஆகாசம்
—சிதம்பரம்.

5. பஞ்ச சபைகள்.

1. இரத்தினசபை—திருவாலங்காடு. 2. கனகசபை—
சிதம்பரம். (பொன்னம்பலம்) 3. ரஜதசபை—மதுரை (திருவால
வாய்) வெள்ளி யம்பலம். 4. தாமிரசபை—திருநெல்வேலி.
(வேணுபுரம்) 5. சித்திரசபை—திருக்குற்றாலம் (குறும்பலா)

6. புலியூர்கள். வியாக்கிரபாதரிஷி பூசித்த தலங்கள்.

1. பெரும்புலியூர். 2. பெரும்பற்றப்புலியூர். சிதம்பரம்
(தென்). 3. எருக்கத்தம்புலியூர். ராஜேந்திரபட்டணம். 4.
ஓமரம்புலியூர். 5. திருப்பாதிரிப்புலியூர் (வடபுலியூர்) புலிசை.

7. காயாரோகண ஸ்தலங்கள் மூன்று.

1. குடந்தைக்காரோணம் (கும்பகோணம்). 2. கச்
சிக்காரோணம் (காஞ்சீபுரம்) 3. நாகைக்காரோணம் (நாகப்ப
ட்டணம்)

8. ஆதிசேஷன் பூசித்த தலங்கள்

1. திருப்பாம்புரம். 2. திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம்
(கும்பகோணம்). 3. திருநாகைக்காரோணம் (நாகப்பட்டணம்).
4. திருநாகேச்சுரம்.

9. தட்சிண கைலாசம். வாயுவினால் தள்ளப்பட்ட மேரு
மலை பாகங்கள்.

1. திருக்காளத்தி. 2. திருச்சிராப்பள்ளி 3 திருக்கோணமலை.

10. காசிக்குச் சமமான கேத்திரங்கள்.

1. திருவாஞ்சிபம். 2. திருச்சாயக்காடு. 3. திருவிட
மருதூர். 4. மாயவரம். 5. திருவையாறு. 6. திருவெண்காடு.

11. வைஷ்ணவ கேத்திரங்கள் 108 விவரம்.

நரிருபதாஞ் சோழ மீரொன்பதாம் பாண்டி, ஒர்பதின்
மூன்று மலைநாடோரிரண்டாம்-சீர்நடு, நரடாறோ டிரெட்டு தொ
ண்டை யவ்வடநாடாறிரண்டு, கூறு திரு நாடொன்றாக்கொள்.

விவரம். சோழ நாடு 40. பாண்டி நாடு 18. மலைநாடு 13
நடுநாடு 2. தொண்டைநாடு 22. வடநாடு 12. பாமபதம்.

12. ஆர்வார்கன்பாடிய தலங்கள். பாசுரம் விவரம்,

ஆழ்வார் பெயர், பாசுரப்பெயர். எண். பாடிய தலங்கள் எண்.

1. பொய்கை ஆழ்வார்	முதல் திருவந்தாதி	100	7
2. பூதத்தாழ்வார்	2-ம் ,,	100	13
3. பேயாழ்வார்	3-ம் ,,	100	13
4. திருமழிசை ஆழ்வார்	திருச்சந்த விருத்தம் நான்முகன் அந்தாதி	216	17
5. மதுரகவி ஆழ்வார்	கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு	11	1
6. கம்மாழ்வார்	திருவிருத்தம், திருவா சிரியம், பெரியதிரு வந்தாதி, திருவாய் மொழி	1296	34
7. குலசேகராழ்வார்	பெருமாள் திருமொழி	105	7
8. பெரியாழ்வார்	திருப்பல்லாண்டு, ,,	473	20
9. ஆண்டாள்	திருப்பாவை ,,	173	10
10. தொண்டரடிப்போடி யாழ்வார்	திருமலை, திருப்பள் ளியெழுச்சி	55	3

11. திருப்பாணுவார் அபலகுதினோன் 10 3
 12. திருமங்கை ஆழ்வார் பெரிய திருமொழி,
 திருக்குறந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்ட
 கம், திருவெழுசுற்றிருக்கை, சிறிய திரு
 மடல், பெரிய திருமடல் 134 85

ஆழ்வார்கள் பலராலும் மங்களாசாஸனம் பெற்றதலங்கள் விவரம்,

1. திருமங்கை ஆழ்வார். 2. பெரியாழ்வார். 3.
 நம்மாழ்வார். 4. திருமழிசை. 5. பொய்கை. 6. பேய்.
 7. ஆண்டாள். 8. பூதம். 9. குலசேகரர். 10. திருப்பாணு
 வார். 11. தொண்டரடிப்பொடி. 12. மதுரகவி.

தலங்களுக்கு எதிரில் மங்களாசாஸனம் செய்த ஆழ்வார்
 களின் பெயருக்கு பதிலாக நெம்பர் எண் போடப்பட்டிருக்
 கிறது. தலப்பெயர்களுக்கு முன் 'திரு' என்பதை சேர்த்துக்
 கொள்ளவும்.

1. திருவரங்கம் 1 முதல் 11. 2. வேங்கடம் 1 மு 10
 3. பாற்கடல் 1 மு 9-ம் 11. 4. பரமபதம் 1 மு 7-ம் 10. 5.
 கும்பகோணம் 1 மு 4, 6, 8. 6. அயோத்தி 1 மு 4, 7, 11.
 7. கோட்டியூர் 1, 2, 4, 6, 8. 8. கண்ணபுரம் 1-3, 7, 9.
 9. மாலிருஞ்சோலை 1-3, 8. 10. குறுங்குடி 1-4. 11. துவா
 ரகை 1-3, 7. 12. வடமதுரை 1-3, 7. 13. விண்ணகர் 1, 3,
 5, 6. 14. பாடகம் 1, 4, 6, 8. 15. சிதர்கூடம் 1, 2, 9.
 16. ஆய்ப்பாடி 1, 2, 7. 17. திருக்கோவலூர் 1, 5, 8. 18.
 வல்லவாழ் 1, 2, 6. 19. பேர்நகர் 2 மு 4. 20. ஊரகம் 1, 4,
 6. 21. வெண்கா 1, 4, 5. 22. பதரிகாஸ்ரமம் 1, 2. 23.
 ஸ்ரீவில்பித்தூர் 2, 7. 24. மூழிக்களம், 25. புலியூர்குட்ட
 நாடு, 26. நாவாய் 1, 3. 27. வேவ்வுள் 1, 4. 28. தஞ்சை
 மாமணிக்கோயில். 29. திருநீர்மலை. 30. கடல்மலை 1, 8.
 31. வேளுக்கை. 32. அட்டபுயம். 33. திருவல்லிக்கேணி
 1, 6. 34. தண்கால் 1, 8. 35. வெள்ளறை 1, 2. 36. தென்
 மதுரை 1, 4, 9. 37. திருக்குருகூர் 3, 12. 38. வெள்ளரை 1-2.

தனியாக பாடல் பெற்றவைகள்.

1 திருாங்கை ஆர்வார்.

39. உறையூர் 40. உத்தமர் கோயில். 41. புள்ளம்பூதங்குடி
42. ஆதனூர். 43. அழுந்தூர். 44. கழிகை. 45. நீரகம்.
46. நிலாத்திங்கள் துண்டம். 47. காரகம். 48. கார்வானம்.
49. கள்வனூர். 50. சிறுபுலியூர். 51. திருவயிந்திபுரம்.
52. சேறை. 53. தலைச்சங்கநாண்மதியம். 54. கண்டியூர்.
55. வாலி. 56. நாகை. 57. நறையூர். 58. நந்திபுரவிண்ணக
ரம். 59. இந்தனூர். 60. காழிசீராமவிண்ணகரம். 61. கூட
லூர். 62. கண்ணாங்குடி. 63. கண்ணமங்கை. 64. வெள்
ளியங்குடி. 65. மணிமாடக்கோயில் 66. வைகுந்தவிண்ணக
ரம். 67. அரிபேயவிண்ணகரம். 68. தேவனூர்தொகை. 69.
வண்புருடோததபம். 70. செம்பொன்செய்கோயில். 71.
தெற்றியம்பலம். 72. மணிக்கூடம். 73. காவனம்பாடி.
74. வெள்ளக்குளம். 75. பார்த்தன்பள்ளி. 76. மெய்யம்.
77. புல்லாணி. 78. மோகூர். 79. சிங்கவேள்குன்றம்.
80. நைமிசாண்யம். 81. திருப்ருதி 82. திருவுடந்தை.
83. நின்றனூர். 84. திருப்புக்குழி. 85. பரமேசுவரவிண்ணக
ரம். 86. பவளவண்ணம்.

3. தர்மபர்வார்.

87. கோனூர். 88. திருவனந்தபுரம். 89. வண்பரி
சாரம். 90. காட்கரை. 91. வண்வண்டூர். 92. வாகுண
மங்கை. 93. தொலைவில்லிமங்கலம். 94. வாட்டாறு. 95.
சிரிவரமங்கை. 96. பெருங்குளம். 97. புளிங்குடி. 98.
பேரை. 99. பூதிவைகுண்டம். 100. கடித்தானம். 101.
வாரன்னினை.

2. பெரியார்வார்.

102. சாளக்ராமம். 103. தேவப்ரியாகை-

4. திருமறிகை ஆர்வார்.

104. அன்பில். 105. கனித்தலம். 106. வல்லம்.

8. முதத்தார்வார் 107. கச்சி

9. குலசேகர ஆர்வார் 108. வித்துவக்கோடு.

ஆக 108 திருப்பதிகள்.

தல் அகராதி.

பெயர்களுக்குமுன் “திரு” என்பதை தயவுசெய்து சேர்த்து வாசிக்கவும்.

ஊர் (தலம்) பெயர்.	தலவரிசை எண்	பக்கம்.	நாடு விவரம்.	ஊர் (தலம்) பெயர்	தலவரிசை எண்	பக்கம்	நாடு விவரம்
அகத்தியான்பள்ளி	482	87	சோழ	அரையமங்கை	261	46	சோ
அக்கீச்சுரம்	327	59	பாண்டி	அளபுநூர்	475	86	சோ
அசண்டா	66	14	வட	அவளிவநல்லூர்	485	88	சோ
அச்சிறுபாக்கம்	131	25	தொண்	அவந்தி	75	15	வட
அஞ்சைக்களம்	373	67	மலை	அழுந்தூர்	197	37	சோ
அட்டபுகரம்	391	71	தொ	அறையணினல்லூர்	410	74	நடு
அண்ணாமலை	411	75	நடு	அனந்தசபனம்	336	60	மலை
அதிகை	139	26	நடு	அனந்தீஸ்வரம்	149	28	நடு
அத்திகுரி	393	72	தொ	அநேகதங்காவதம்	103	20	வட
அம்பர்மரகாளம்	421	77	சோழ	அன்பிலாலத்துறை	351	63	சோ
அம்பர் பெருங்கோயில்	421	77	சோ	அன்னியூர்	195	36	சோ
அயோத்தி	78	16	வட	ஷே	417	76	சோ
அரங்கம்	409	74	நடு	ஆக்கூர்	469	84	சோ
ஷே	356	64	சோ	ஆடானை	309	55	பா
அரதைப்பெரும்பாழி	488	88	சோ	ஆடுத்துறை	208	38	சோ
அரசிலி	405	74	தொ	ஆடுதுறைப்பெருமாள்	265	47	சோ
அரிசிற்கரைபுத்தூர்	233	43	சோ	ஆதனூர்	254	45	சோ
அரிச்சிரம்	263	47	சோ	ஆப்பனூர்	292	52	பா
அரிதவாரம்	197	19	வட	ஆமாத்தூர்	137	26	நடு
அரிமேயகண்ணகரம்	176	33	சோ	ஆயப்பாடி	205	38	வட

ஆரூர்	435	79	சோ	எட்டிக்குடி	449	81	சோ
“ அரநெறி	436	79	சோ	எருக்கத்தம்புலியூர்	345	62	நடு
ஆயூர்	250	45	சோ	எல்லோறு	65	14	வட
ஆலந்தி	26	7	வட	எலும்பூர்	283	50	சோ
ஆலம்பொழில்	272	48	சோ	ஏகம்	290	52	பா
ஆலங்காடு	20	5	தொ	ஐயாறு	274	49	சோ
ஆழைமேற்றளி	247	44	சோ	ஒற்றியூர்	28	7	தொ
ஆனைக்காவல்	357	64	சோ	ஆண்காந்தன்தளி	383	70	தொ
இடும்பாவனம்	457	83	சோ	ஆத்தூர்	397	72	தொ
இடைச்சரம்	124	24	தொ	ஆமரம்புலியூர்	157	29	சோ
இடையாறு	340	61	நடு	கச்சி அநேகங்காபதம்	382	70	தொ
இந்தனூர்	193	36	சோ	“ ஏகம்பம்	377	68	do
இந்தியலைபருப்பதம்.	107	21	வட	“ நெற்காணைக்காடு	388	71	do
இரும்பூனை	502	90	சோ	“ மேற்றளி	381	70	do
இரும்பைமரகாஸம்	406	74	தொ	கச்சூர்	122	23	do
இலம்பையங்கோட்டூர்	18	5	தொ	கந்தனூர்	209	39	do
இன்னப்பர்	242	42	சோ	கடம்பூர்	159	30	சோ
சங்கோய்மலை	360	65	சோ	கடம்பந்துறை	360	65	do
உகாலதேவூர்	106	21	வட	கடித்தானம்	329	59	மலை
உசாத்தானம்	459	83	சோ	கடிக்குளம்	458	83	சோ
உத்திரமேனூர்	128	24	தொ	கடுவாய்க்கையுத்தூர்	503	90	do
உலையூர்	235	51	சோ	கடையூர்	471	85	do
உஷங்காபாத்	67	14	வட	நெடி மயானம்	472	85	do
ஊர்கம்	380	69	தொ	கடைமுடி	467	84	do
ஊற்றத்தூர்	288	51	சோ	கண்ணங்குடி	495	89	do
வாதிர்கொள்பாடி	200	37	சோ	கண்டியூர்	270	48	do
வடத்தூர்	112	22	மலை	கண்ணபுரம்	423	77	do

சிங்கராயகுண்டர்	36	8	வா	ஞலாங்கை	266	47	சோ
சிங்கரிகோயில்	405	73	தொ	செங்கல்லூர்	217	40	do
சிதம்பரம்	146	28	நடு	செங்கவயிடு	123	23	தொ
சிதர்கூடம், வடம்	72	15	வட	செங்காட்டங்குடி	427	78	do
ஷெ (தென்)	147	28	நடு	செங்குண்டூர்	333	60	ய
சித்தபுரம்	89	17	வட	செஞ்சி	132	29	தொ
சிமராசலம்	40	9	தொ	செந்தூர்	516	92	பா
சிறிவரமங்கை	317	57	பா	செம்பொன்பள்ளி	464	84	சோ
சிறுகுடி	416	76	சோ	செம்பொன்செய்க்கோயில்	178	33	சோ
சிறுபுளியூர்	414	75	do	சேதுமாதவம்	299	54	பா
சிறுநம்பலம்	460	83	do	சேய்ஞ்ஞலூர்	204	38	சோ
சிறுநேரம்	451	82	do	சேறை (உடையார்கோயில்)	239,240	42	do
சுவபுரம்	231	43	do	சோபுரம்	143	27	நடு
சீகாமம்	42	9	வட	சோளங்கிபுரம்	21	5	தொ
சீலைசலம்	53	11	do	சோற்றுத்துறை	278	50	சோ
சீதாபூர்	73	15	do	சோலேனூர்	80	16	வட
சீபத்பநாபம்	41	9	தொ	தக்கோலம்	400	73	தொ
சீபுநிலைத்தமம்	43	9	வட	தஞ்சாவூர்	268	47	சோ
சீபெருமூலூர்	16	4	தொ	தஞ்சைமாமணிக்கோயில்	269	48	do
சீமுஷ்ணம்	346	62	சோ	தனிகாசலம்	48	10	தொ
சீரங்கம்	356	64	do	தனிகை	47	10	do
சீரங்கப்பட்டணம்	111	22	மலை	தண்டார (விளக்கோளி)	389	71	do
சீர்காழி	165	31	சோ	தண்காலூர்	313	56	பா
சுசீந்தரம்	321	58	பா	தண்டங்குறை	266	47	சோ
சுதாபூர்	71	15	வட	தண்டலையீடுணை	453	82	do
சுவாமியலை	252	45	சோ	தருமபுரம்	479	87	do
சுழியல்	296	53	பா	தளிச்சேரி	478	86	do

தவளேசாம்
தலைச்சங்காடு
தலைச்சங்கநாண்டியியர்
தலையாலங்காடு
தனுஷ்டேகாடி
தாழமங்கை
திருச்சாணர்
திருச்சிபாப்பள்ளி
திருத்திலைநகர
திருத்துறைப்பூண்டி
திருந்துதேவன்குடி
திருப்பதி (பேல்குடி)
திருப்பாற்கடல்

38
473
470
491
300
261
56
284
144
452
223
55
64
22
101
384
10
1
336
119
220
13
61
420
456
33
70

தொ
சொ
do
do
பா
சொ
do
தொ
நடு
பா
சொ
தொ
வா
தொ
வட
தொ
do
do
ம
தொ
சொ
தொ
வட
சொ
do
தொ
வட

9
26
81
47
92
81
34
20
35
53
89
7
22
92
66
16
43
23
86
39
45
30
43
83
78
58
90

தொ
நடு
சொ
do
பா
சொ
do
வட
சொ
பா
சொ
வட
து
பா
கொ
வட
சொ
கொ
சொ
do
do
do
do
do
do
do
do
மலை
சொ

சை

திருப்பிருதி
திருப்புடக்குழி
திருமழிசை
திருவலையுக்கேனி
திருவனந்தபுரம்
திருவிடவெந்தை
திருவிடமருதுர்
திருவெவ்வூர்
திரியம்பகம்
திவதைப்பதி
தில்லைளாகம்,
துப்பூர்
துவாரகை

துவாரகாதிருமலை
துறையூர்
தெங்கூர்
தென்குடித்திட்டை
தென்திருப்பேரை
தென்திருவரூர்
தெற்குயம்பலம்
தேவப்பிரயாகை
தேவனூர்தொகை
தேவிபட்டணம்,
தேவூர்
தேவ
தொண்டனூர்
தொலைவில் மங்கலம்,
நல்லபவானி)
நந்திகிராமம்
நந்திபுரவிண்ணகரம்
நந்திவரம்
நள்ளாறு
நல்லம்
நல்லூர்
நல்லூர்ப்பெருமலை
நல்லூர்செங்குடி
நனிபள்ளி
நன்னிலம்பெருங்கோயில்
நாகர்கோயில்
நாகூர்

12

நாகேச்சுரம்	224	41	சோ	நெல்லேவி	316	57	பா
நாகை	499	90	do	நெல்லிக்காவல்	443	80	சோ
நாகைக்காரேரணம்	500	90	do	நைமிசாரண்யம்	90	18	வட
நாசிக் (பஞ்சவடி)	101	13	வட	பசுபதிமங்கை	262	46	சோ
நாச்சியாரிகோயில்	236	42	சோ	பச்சைப்பெருமாள்கோயில்	9	3	தொ
நாட்டியத்தான்குடி	440	80	do	பச்சைவண்ணம்	386	70	do
நாட்டியத்தான்மலை	105	21	வட	பச்சுநதக்குளம்	483	87	சோ
நரத்தவாரம்	87	17	do	பட்டரச்சுரம்	248	44	do
நாமக்கல்	363	65	மலை	பண்டரிபுரம்	59	13	வட
நாராயணபுரம்	109	21	து	பதரிவனம்	306	66	மலை
நாராயணவனம்	49	10	தொ	பதரிகாச்சுரம்	102	20	வட
நாரையூர்	154	29	சோ	பத்ராசலம்	45	10	do
நாவலூர்	342	61	நடு	பந்தனைநல்லூர்	203	38	சோ
நாவாய்	376	67	மலை	பம்பாய்	62	13	வட
நாலூர்மயானம்	238	42	சோ	பயற்குளம்	434	79	சோ
நிலாத்திங்கன்துண்டம்	377	68	தொ	பரங்குன்றம்	310	56	பா
நின்றுவூர்	12	3	do	பரத்வாஜாஸ்ரமம்	76	15	வட
நின்றுபூர்	192	36	சோ	பரமபதம்	108	21	do
நீடுர்	194	36	do	பரமேச்சுரகிண்ணைகரம்	387	70	தொ
நீர்கம்	380	69	தொ	பராய்த்துறை	358	64	சோ
நீர்மலை	118	23	do	பரிதிபயம்	484	88	சோ
நீலக்குடி	215	39	சோ	பள்ளிகொண்டா	24	6	வட
நெடுங்கனம்	282	50	சோ	பள்ளியின்புக்கூடல்	433	79	சோ
நெய்த்தானம்	273	49	do	பவளவண்ணம்	385	70	தொ
நெல்வாயில் (சுவபுரி)	152	29	do	பழனம்	279	47	சோ
நெல்வாயில் அரத்துரை	349	62	நடு	பழனி (வட)	117	22	தொ
நெல்வண்ணை	343	61	dc	பழனி (தென்)	315	57	கொ

பழுவுந்	350	63	சோ	புதுச்சேரி	404	73	தொ
பழையாறவடதளி	249	45	do	புத்தையா	94	18	வட
பலதேவம்	85	17	வட	புத்தூர்	306	55	பா
பல்லவனிச்சுரம்	185	34	சோ	புளங்குடி	509	21	do
பறியலூர்	466	83	do	புள்ளம்பூதங்குடி	255	45	சோ
பனங்காடு	396	72	தொ	புள்ளமங்கை	266	47	சோ
பணந்தளர்	206	38	சோ	புள்ளிருதகும்குடி	189	35	do
பனையூர்	428	78	do	புவனேஸ்வர்	44	10	வட
பாகூர்	14	4	தொ	புலியூர்	334	60	மலை
பாச்சிலாச்சுரம்	289	57	சோ	புலுவலம்	437	79	சோ
பாடகம்	379	69	தொ	புலேச்சுரம்	148	28	நடு
பாண்டிக்கொடுமுடி	365	65	கொ	புல்லாணி	297	53	பா
பாதபூர்	338	61	do	புறம்பயம்	244	44	சோ
பாதாளிச்சுரம்	506	91	சோ	புறவார்பனங்கார்டூர்	135	26	நடு
பாதிரிப்புலியூர்	140	27	நடு	புனவாசல்	462	83	சோ
பாபநாசம்	326	59	சோ	புன்கூர்	190	35	do
பாம்புரம்	418	76	do	புஷ்கரம்	81	16	வட
பார்த்தன்பள்ளி	181	34	do	புஷ்பகிரி	50	11	do
பாலேத்துறை	257	46	do	புஷ்பவனம்	295	53	பா
பாற்றுறை	354	63	do	பூந்தமல்லி	8	3	தொ
பிடாபுரம்	39	9	வட	பூந்துருத்தி	271	48	சோ
பிரபாசதீர்த்தம்	88	17	do	பூவனூர்	504	90	do
பிருந்தாவனம்	86	17	do	பிரம்மதேசமன்னர்கோயி	325	59	do
பிலகூட்டம்	35	8	வட	பிரயாகை	[ல் 92	18	வட
புகலூர்	422	77	சோ	பெண்ணாகடம்	348	62	நடு
புகை	422	77	சோ	பெருந்துறை	461	83	பா
புகை வர்த்தமானிச்சுரம்	369	66	கொ	பெரும்புலியூர்	275	49	சோ

பெருவேலூர்	492	89	சோ	129	மலைவயா ஆர்	129	தொ
பேட்டவாகை	69	15	வட	481	மறைக்காடு	481	சோ
பேணுபெருந்துறை	234	43	சோ	32	மன்னார்போலூர்	32	தொ
பேரெயில்	439	80	சோ	394	மாகால்	72	தொ
பேரூர்	370	66	கொ	412	பேடி	75	நடு
பொன்னேரி	31	8	தொ	141	மாணிக்கூழி	27	do
போரூர்	125	24	do	68	மாந்தாதா	14	வட
பைத்தூலி	287	51	சோ	219	பாந்துறை	40	சோ
மகாபலிபுரம்	126	24	தொ	353	பேடி	63	
மங்களகூர்	54	12	வட	268	மாரிடம்மன்கோயில்	48	சோ
மங்கலக்குடி	218	40	சோ	293	பாலிநுஞ்சேரலை	52	பா
மணஞ்சேரி (கீழை)	201	37	சோ	399	மாற்றேறு	73	தொ
மணிக்கூடம்	180	34	சோ	114	மிதுனசாஸ்க்காராம்	22	வட
மணிரமாடக்கோயில்	174	33	சோ	30	மிஞ்சூர்	7	தொ
மண்டங்குடி	258	46	சோ	415	மீயச்சூர்	76	சோ
மண்ணிப்பழக்கை	162	30	சோ	415	பேடி இளங்கோயில்	76	சோ
மதிமுத்தம்	420	76	சோ	376	முக்கூடல்	67	தொ
மதுபங்கலம்	19	5	தொ	341	முண்டச்சூர்	61	நடு
மதுபாந்தகம்	130	25	தொ	344	முதுகுன்றம்	62	நடு
மதுரை (வட)	83	17	வட	368	முருகன் பூண்டி	66	கொ
பேடி (தென்)	291	52	பா	6	முலலைவாயில் (வட)	2	தொ
பத்யாரச்சனாபு	220	40	சோ	169	பேடி தென்	32	சோ
பயிலாந்துறை	463	83	do	374	மூழிகளம்	67	மலை
மயிலாப்பூர்	23	12	தொ	304	மெய்யம்	55	பா
மயேந்திரப்பள்ளி	164	31	சோ	29	மேலூர்	7	தொ
மருகல்	425	77	do	184	பேடி	34	சோ
மழபாடி	276	49	do	116	மேஞ்சூர்	22	துறை

மைலம்	133	25	தொ	வன்வியூர்	337	61	மலை
மைலாப்பூர்	2	1	தொ	வாஞ்சியம்	431	78	சோ
மோகூர்	294	53	பா	வாட்டாரறு	324	58	ம
மங்கநாயகப்பேட்டை	34	8	தொ	வாட்டோபாக்கி	360	65	சோ
மாயநதிச்சுரம்	424	77	சோ	வானொளிபுத்தூர்	161	30	சோ
மாயநாதபுரம்	115	22	து	வாலி (நகரி)	171	32	சோ
மாயசேஷத்ரம்	79	16	வட	வாலமீகி ஆஸ்ரமம்	74	15	வ
மாமேஸ்வரம்	299	54	பா	வாழன்விளை	332	60	ம
மாஜமன்னூர்கோயில்	505	91	சோ	வான்மியூர்	4	2	தொ
சிவிகேசம்	98	19	வட	விண்ணகூர்	225	41	சோ
வக்கரை	136	26	தொ	வித்துவக்கோடு	371	67	பா
வடகஞ்சனூர்	134	25	தொ	வியலூர்	222	40	சோ
வடுகூர்	401	73	நடு	விளநகர்	465	84	சோ
வடுவூர்	456	88	சோ	விளமர்	437	79	சோ
வண்பரிசாரம்	323	58	ம	வில்வநல்லூர்	402	73	தொ
வண்பாக்கம்	396	72	தொ	வில்லிபுத்தூர்	312	56	பா
வண்புருஷோத்தமம்	177	33	சோ	விற்குடி	432	78	சோ
வண்வண்டூர்	331	60	ம	விஜயநகரராயணாபுரம்	319	58	பா
வயிந்திபுரம்	142	27	நடு	விஜயமங்கை	243	44	சோ
வாருணமங்கை	510	92	பா	வீழிமிழலை	419	76	சோ
வவஞ்சுழி	253	45	சோ	வெல்கோ	392	71	தொ
வலம்	23	6	தொ	வெஞ்சமாக்கூடல்	362	65	கொ
வலம்புரம்	474	85	சோ	வெண்காடு	182	34	சோ
வலீதாயம் (பாடி)	5	2	தொ	வெண்டுடை	507	91	சோ
வலீவலம்	447	81	சோ	வெண்ணைநல்லூர்	339	61	நடு
வல்லம்	337	61	மலை	வெண்பாக்கம்	15	4	தொ
வல்வாழ்	330	59	மலை	வள்ளக்குளம்	187	35	சோ

வெள்ளறை	258	51	சோ	வைகன்மாடக்கோயில்	216	40	சோ
வெள்ளியங்குடி	221	40	சோ	வைகாலூர்	245	44	சோ
வேட்களம்	151	28	சோ	வைகுண்டம்	508	91	பா
வேட்டக்குடி	480	89	சோ	வைகுந்தவிண்ணகரம்	175	33	சோ
வேதிக்குடி	279	50	சோ	வட்சுமணசூலா	99	19	வட
வேளுக்கை	390	71	தொ				
வேளிக்குடி	202	37	சோ				
வேற்காடு	7	2	தொ				

அகராதி முற்றறு திருச்சிற்றம்பலம்,

பஞ்சபுராணம் (பாராயணத்திற்கு)

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பண்ணைநல்லண்ணப் வாழலாம் வைகலும், எண்ணினல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறையிலைக், கண்ணினல் லெத்துங் கழுமல வளநகர்ப், பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே. தேவாரப்.
2. ஆமாமுன் திருவடிச்சே யகங்குழையே வன்புருசேன், பூமாலே புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளர், கோபாலின் திருக்கோயில் துக்கேன் பெருகேன் கூத்தாடேன், சாமாநே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. திருவாசகப்.
3. அற்புதத் தெய்வப் இதனின்மற் றுண்டே. அன்பொடு, தன்னை யஞ்செயுத்தின், சொற்புதத் துள்வைத் துள்ளமன்றும், தொண்டருக் கெண்தகைக் கனகப், பற்புதக்குவைபு, பைம்பொன் மாளிகையப் பவளவா யவர்ப்புணை முலைபுங், சுற்பகப் பொழிலும் முதுபாரம் கங்கைகொண்ட சோளேசச்சாத்தானே திருவிசைப்பா.
4. பாலுக்குப் பாலகன்வேண்டி யபூதிடப் பாற்கட லீந்தபிரான், மாலுக்குச் சக்கரமன்றான் செய்தவன் மன்னியதில்லை தன்னுள், ஆலீதகு மந்தனார் வாழ்கின்ற சிற்றப்ப லேயே யிடமாகப், பாலீத்துநிட்டம் பரில் வல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. திருப்பல்லாண்.
5. கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே யருவாகி, அற்புதக்கோல நீடி யருபரைச் சித்தின்பேலாந், சிற் பரவி யோமயாகுந் திருச்சிற்றப்பலத்தனினு, பொற்புட னாடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி. பெரியபுராணம்.

சைவ வைஷ்ணவ கோயில்களின் விவர யாத்திரை வழி காட்டி.

புலக வண்டி பற்குரணப் பெயர். (பழில்கேவ ஸ்டேஷன்)	ஸ்தலப் பெயர். அல்லது வழங்கும் பெயர்.	தித்த (பழில்கிருந்து) தாமத காரிணாஸ். ஹைசுவம அல்லது ஹைஷ்ணவம். விமானம். சித்தம். விருட்டாம பெயர் யாருக் குடிகாட்டா வகை.	சுவாமி பெயர்.	அம்மன் பெயர்.	பாபுரு ஸ்தலங்களு று ஹைசுவ ம ஹைசுவா ஸ்தலம்.	அவதரித்தவர் பெயர். முத்தியடைந்தவர் பெயர். அதிகம் இருந்தால் விவரம்.
1	2	3	4	5	6	7
1 சென்னை நெருவல்லிக் (சென்ட்ரல்) கோயில் (பிருத்தா ரணயம்).	நெருவல்லிக் கோயில் (பிருத்தா ரணயம்).	3. ஹஷி. ஆனந்த கையினி, இத்தி, சொரா, அக்ஷி, விஷ்ணு நித்த தங்கள். சுபா, தெரா ண்டைமான், அர்ச் சன ஸ்குட்ரித் யா. சம்.	பார்த்தசாரதி பெருமான். (கழுக்கு நிற்ற கோலம்) தெள்ளிய ிங்கி (மே.வ்.) தெவ் பெருமா ன். (கி. வீ.) பாரதன் (கி.வ்.)	வெதவல்லித் தாயார்.	திரு மங்கை, திருவிழை, பெயா புவார் கள்.	வியாசர் பிரதிஷ்டை. சப்தரிஷிகள் தவம் செய்த இடம்.
2 " " "	வாலாபுரம்	4. ஹஷி. சங்கரா திருத்தம்.	ஆதிகேசவப் பெருமான்.	மயூரவல்லித் தாயார்.	பேயா புவார்.	பேய் ஆழ்வார். அரு ண்டேட் தெருவில்

3	"	"	தேற்கு. 4. சிவ. கபாலி தீர்த்தம். பிராந்த முனிவருக்கு	கபாலீஸ்வரர். பிரம்மா, தேவர் கள் பூசிக்கிறது.	கற்பகவல்லி யம்மை உமை மயிலுரு வாய் பூசிக்கிறது	சம்பந் தர்.	வாய்வார், திருவள்ளு வர். பூம்பாவை எலும்பை சம்பந்தர் பெண்ணுக்கியது.
4	"	திருவான் மியுர்.	தேற்கு. 8. சிவ. அமுத சீர். புண்ணை விரு.	பாநந்தீஸ்வரர். பால்வண்ண நாதர். நடன நியாகர்.	சொக்கநாயகி. திருபுர சுந்தரி.	சம்பந் தர். அப்பர்.	வான்மீகர் பால்நீர சுயம்புலிங்கம் வான்மீகருக்கு பெரு மான் நடன தேரிசனம் காட்டிய தலம். பாரதவாசர்
5	வில்லிவாக் வலிதாயம் கர் (பாடி)	"	தே-போ 13. சிவ. மகழ விரு. பரகஸ் பதி, அனுமான் தீர்த்.	வலிதாயநாதர்.	தாயர். மை.	சம்பந் தர்.	
6	விஷ்ணு வடநெரு முல்லை வா யல் (சண்பகா ரண்பயி)	"	வ-கீ. 23. சிவ. முல்லை விரு. பால்நீர். முல்லை விரு. பால்நீர்.	பாசபதேசுரர். மாசிலாபணிசு ரர்.	கொடியிடை நாயகி.	சம்பந் தர்.	சப்ரமணியர், காமதே னுபூசிக்கிறது. தொண் டைமாளால் முல்லைக் கொடியின் மறைவி லிருந்து வெளிப்பட் டவர்.
7	"	திருவேற் காடு.	தேற்கு. 4. சிவ. வேல் விரு. வெவா யுத தீர்த்.	வேற்காட்டின் வரர். வேத. ிஸ்வரர்.	வேற்கண்ணி யம்மை.	சம்பந் தர்.	மூர்க்கநாயனார். முருகர் பூசிக்கிறது. அகஸ்தியருக்கு கல் யாண காட்சி அளித்த இடம்.

பூந்தூரில்லி நே-ரோ. 6. வைஷ்.
கருட புஷ். கஜேந்திர
ருக்கு

வாதாசப்
பெருமாள்

புஷ்பவல்லித்
தாயார்

திருக்
கச்சி
நம்பி

சென்னையிலிருந்து
பஸ் வழி 14 மைல்

9

பச்சைப்
பெருமாள்
கோயில்
(பேட்டை)

நே-ரோ. 8. வைஷ்.
தாம புஷ். தர்மபுத்தி
ருக்கு

பச்சைவாரணப்
பெருமாள்

அழந்தவல்லித்
தாயார்

முதலி
யாண்
டான்

Do 16 மைல்

10

திருநிழி
சை
(மகிசாசுர
சேஷதரம்.)

வ-ரோ. 8. வைஷ்.
பிருகுதீர். பிருகு
மார்க்கண்டேய
ருக்கு

செகன்னாதப்
பெருமாள்

திருமங்கை
வல்லித்தாயார்

திருமழி
சை
ஆழ்.

Do

11

திருக்கள்
ளம்.
(கள்ளில்)

வடங்கு. 8. சிவ.
குசஸ்தலை ஆறு
ஆனந்த தீர். பிருகு
முனிவருக்கு

சிவானந்திசுரர்

ஆனந்தவல்லி

சம்பங்
தர்

திருவள்ளூர் பஸ்வழி
அத்திப்பேடு சத்தி
ரமிருந்து 2 மைல்

12

திருநின்ற
லூர்

நெற்கு. 1. வைஷ்.
சீலவாசனிமா. விருத்த
கூற்றநதி வருண புஷ்.
வருணலுக்கு

பக்தவத்சலர்
(க. நி.)

என்னிப்பெற்ற
தாயார்

திருமங்
கை
ஆழ்

பூசலார் நாயனார்
மானசபூசை செய்யத்
சிவ தலமும். உண்டு

13	திருவன் லுநர் (விஷ்ணு ரண்ய சேஷத்.	வடக்கு. 3. வவஷ். விஜயகோடி விமர இருந்தாபநாள தீர். சால்கோத்தருக்கு	வீரராகவபேரு மாள் (கி. ச.)	சனகவல்லித் தாயார்	திருபழி சை திருமங் கை ஆழ்	குளத்துக்கு மேல் பக்கத்தில். சிவன் கோயில் உண்டு
14	“	திருப்பா னுநர் பாசுதீர்மூங்கல் வீரு.	பாசுநர்நாதேஸ் வர் வாசீசுரர்	சுயம்புவனியம் மை. பசுபதி நாயகி. தண்கா ஆப்பர் தலி	சம்பத் தர்	மூங்கிலடியில் தேவன்றியவர். சோழனுக்காக ஸ்வாமி பாம்பாட்டி யாக உருக்கொண்ட தலம்
15	., (1) திருவேண் பாக்கர் (திருவள்ளி, பூதூர்)	வ-ரோ. 6. சிவ குளத்தலை ஆறு கொன்றை வீரு	வேண்பாக்க நாடேசுரர்	கனிவாய்மொழி. அம்மை	சுந்தரர்	சுந்தரர் ணன்றுகோல் பெற்றது
	(2) பை	வேண்பாக்கத்தில்	கைகாட்டிய நாதர்	பரமேஸ்வரி யம்மை	—	—
16	ஸ்ரீபெரும் பூதூர் (பூதபுரி)	நேற்கு. 9. வவஷ் அனந்த தீர். ஆஞர் கொசுவாசாபருக்கு	ஆநேகசுவ பெருமான் (கி. தி.)	எதிராஜவல்லித் தாயார்	உடைய வர் ர மாதுஜர்	சென்னை பஸ்முலம் 22 மைல் கிழக்கில் சிவன் கோயில்

17	கடப்பத் தூர்	திருவித் கோலம் (குவம்)	நே-மே. 6. சிவ. விருத்த ஆநீரந்த கொன்றை விரு.	திண்டிவாத்திரு மேணி. சுபாக் கிளிஜித்த.	திரிபுராந்தகி பம்மை	சம்பந் தர்	சென்னை பஸ் உண்டு
18	"	இலம்பை பங்கோட் ரோ	நே-மே. 8. சிவ. சந்திர தீர்த்தப்	சந்திர சேகர்	கோடேந்து முலையம்மை	"	அரம்பையர் பூசுத் தது
9	"	மதுரமங் கலம்	நேற்கு 12. வாஷ். தாமரை பொய்கை	வைஞ்சுண்ட பெருமளவ்	வைஞ்சுண்ட வல்லி	எம்பார்	சென்னை பஸ் உண்டு
10	திருவாலங் காடு	திருவாலங் காடு (வ டசரண் யம்)	வ-தி. 3. சிவ. முத்திரை, பலர் விரு. பதஞ்சலி	எனத்ததரண் பெருமளவ்	வண்டி ராசுபுலி யம்மை	முனவர் பாடி யது	காலைக்கால் உய்மை ரத்தன்சைப
		வியாக்கிர பாதர், கார்க்கோடக		முனி, கயிலாய க்தில் கருக்குதாண்ட வ தரிசனம் காட் டியது.		க்காலம்மை இவர்	
1	சென்னங்கி புரம்	சென்னங்கி புரம் (நிரு க்கடி-கை)	வா. ந்து 9. வாஷ். அமுந்திரை, தக்கால் (சூனா)	பொருத்திரை (சு. வீ.)	அமுந்தவல்லி நரசிங்கர்	நிரும ங்கை பெயர் முனவர்	மலைபால் சரியது நு வடிக்காயில் உண்ட. பேய், கோய் முதலிய நீங்கும் பிரபல தலம்

22	வாலாஜா கோட் திருப்பாற் கடல்	நெ-கீ. 9 விவ். கீழ்நதி, புண்டரீக புஷ், மாமரம்	ஆவானுகேசர் சீரங்கநாதர்	ஸ்ரீரங்கநாயகி	-----	ஸ்னான விசேஷம் டிரம்மனுக்கு பிரத்யட்சம்
23	திருவலம் திருவலம் (விவ்வா ரண்ட சேஷத்	வ-கீ. 2. சிவ. பாலாது விவ்வ விரு.	வல்லநாதேஸ் வரர்	வல்லார்பிரகை	சம்பந்தர்	கிழக்குபார்த்த நந்தி
24	8 மைலில் வள்ளிமலை முருகர் கோயில் வள்ளி	நெற்கு 2 விவ். வியாச புஷ். கீழ்நதி அம்பரீஷனுக்கு	ஸ்ரீரங்கநாயகர்	ரங்கநாயகி	-----	வழியில் வைப்புத் தலம். கரபரம் எனும் விநிஞ்சிபுரம் மார்க்க சகாயர் இருக்கும். இ. ம. உண்டு
25	குடியாத பள்ளி கொண்டா தம்	பெங்குனர்—முனு பிவி	மகாபலவங் கேஸ்வரர் பாசகாது விங்கம்	கோகர்ண நாயகி பெரியநாயகி	அப்பர் சப்பந்தர்	ராவணன் சிவபெரு மானிடம் பெற்றதை கணபதி தந்திரத்தால் பெற்று பிரதிட்டை செய்து பூசித்தது வீங்கம்

26	பூனை	ஆலந்தி	வடக்கு 13 வைஷ் இந்திராணி நதி	பண்டரி நாதர்	ருக்மணத்தேவி	—	ஞானேசுவர் வகை முத்தியடைந்த பிரபல தலம்
27	"	தேவ்	போற்கு 17 வை. இந்திராணி நதி	புண்டரீக வரதர்	புண்டரீகவல்லி	—	துக்காராமவகை முத்தி. பிரதி ஏகாதசி பிரபலம்.
28	துருவொற்றியூர்	துருவொற்றியூர்	கீழ்க்கு. காங். சிவ. பிரம், கடல்தீர். மகிழ், அத்தி விறு. பிரம்மா, ரோமசர் மா, வான்மீகி, வாசு கி, நந்தி, பூசித்தது	ராணிக்குத் தியாகர் படப்பக்கநாதர் ஆதிபுரீசுவர்	வாழ்வாடையம் மை, திருசுந்தரி	யுவர் பாடியது	கலியநாயுடைய ஆவதா ரம் பட்டணத்தார் முத்தி. சுந்தரர் சங்கிலி யாரை மணந்தது. அகத்தியருக்கு கல்யா ணகாட்சி கொடுத்தது
29	அத்திப் பட்டு	மேலூர்	வ-மே. 1. சிவ. குசஸ்தலை நதி புண்ணை விருகத்தம்	திருமணங் கீஸ்வரர்	திருசுந்தரி விடை நாயகி	வைப்பு தலம்	பிருகுமூலிவர் பூசித் தது. வெள்ளிக்கிழமை அம்மன் பிரபலம்
30	மீன்கூர்	மீன்கூர்	மேற்கு. அவி. வைஷ். குசஸ்தலை நதி. அன ந்த தீர். ரோமபாதர் யாக்கவல்லியருக்கு	வாதாஜபெரு மான்	பெருந்தேவித் தாயார்	—	அபிமான பிரபல தலம் கருடசேவை விசேஷம்

31	பொன் வேனி	பொன் வேனி	போற்ரு 2. வவஃ சுந்தரத்திர். ஆரணிய நதி. பாடிதவாசநுக்கு	கடிக்ருஷ்ணப் பெருமாள்	சுந்தராவல்லி	ஆரிமாலை ரெபல தலம்
32	சுன்னு பேட்டை	மன்னு பொலுர்	வ-ரோ. 2. வவஃ. காரங்கிநதி ஜாப்புவந் தருக்கு	அடிகாபான் லர் பாமை	சுந்தராவல்லி	ஜா : புலந்த ஜேதநம்
33	நாயுடுபே ட்டை.	ஆம்பூர்	வடங்கு 2. வவஃ. சுவர்ணமுகி நதி ஆப்புநு திர். தும்புநு நாரதருக்கு	நாயம்பூர் கி பாணாக்கப் பெருமாள்	சுந்தராவல்லி	ஆரிமாலை ரெபல
34	செல்லுர் கப்பேட்டை	ரங்கநாய கப்பேட்டை	போற்ரு 1. வவஃ. உத்தரபிணிகினி நதி பிரம்மா, கப்பபருக்கு	புரியங்கநாதர்	சீரங்கநாயகி	சீரங்கநாயகி
35	பிடர்குண்டா	பிலகூட்டர்	வடங்கு 2. வவஃ. வேங்கடத்திர். சுவர அம்மனுக்கு	மூலிலங்கடா சலபதி	அலர்வேல்மங்கை	நாரதார்பிரதிட்டை
36	சங்கராய குண்டா	சங்கராய குண்டா	தெற்கு 1. வவஃ. கூரநதி பவநாகினி திர். நாரதர் கபாலி க்கு	நாயம்பூர் புரியார் வராகர்	லட்சுமிநாதேவி	ஆரிமாலை ரெபல

37. பிழைமேடையில் துவாரகா நேற்கு. 11. வளவு.
திருமலை நாகம்ம தீர்த். சுதா
சன புஷ்.

38 ராஜம தவளேஸ் **நேற்கு. 3. வளவு.**
கேந்திரம் வாம் கோதாவரி நதி

39 பித்தாபுரம் பிடாபுரம் **நே-31. 1. வளவு.**

BEN GAL NAGPUR RAILWAY SECTION
40 வால்டேர் சிம்ராச **வடற்கு. 6. வளவு.**
லம் கங்காதாயை பிரகலா
தன், புரூரவசுக்கு

41 விஜயநக **நேற்கு. 10. வளவு.**
ரம் நாபம் அடிவாரம்

42 சிகாகேகா **நே-கி. 16. வள. சங்,**
ல் ஸ்கந்த புஷ். சுவக
மகாராஜாவுக்கு

3 **நேற்கு. 13. வளவு.**
பூரி ஷாத்தம குணகடல் தீர். பாரக்
ம் (விஜகன் கண்டெடயர், இந்நித
கு.தம்) தூய்மனுக்கு

வெங்கடாசல **அலர்மேல்**
பதி மங்கை

ஸ்ரீ ஜனாத்தன **கனகதேவி**
பெருமாள்

குந்திராதவர் **குந்தளவல்லி**

SECTION

ஸ்ரீவாகுமரன் **சிப்பாவல்லித்**
தாயார்

பங்காபர் **புண்டரீகவல்லி**
சுந்திராசல
ஸ்ரீமதி

கூர்பகாசு **ராப்பலட்சுமி**
ஸ்வாமி

ஜெகன் ஹதன் **குக்மணி**
கிருஷ்ண ஹத்தி
பலபதாரி

சுதர்ஸன கோக்தரம்
பத்ராஜலத்திலிருந்
தும் போலஸம்.

பாதகயை

மலைமேல் கோயில்

14	புவனேஸ் வர்	பூ புவனே ஸ்வர்	நேற். 2 சிவ. புவன்தீர்.	புவனேஸ்வர்	புவனேஸ்வரி	—	—
15	பத்ரால ம்ரோட்	பெஜுவா பத்ராச லம் (பஸ்வழி)	டா—பத்ராஜலம் வ.-மே. 20 வைஷ். கோதாவரி, ராமதீர். ராமதாஸர், கௌத மருக்கு	ரோட் பரிஷ ஸ்ரீராமச்சந்திரர். வஷ்பாணர், ரங்கநாதர்.	N. G. S. Ry., சீதையம்மை	மலை மேல் கோயில்	நாஜமஜேஹந்திபத்தி லிருந்து போய் ரர் போட்டிலும் போக லாம்
16	காகிநாடா	சர்ப்பா வரம்	வட. 3 வைஷ். முத்திகா தீர். நாமத ருக்கு	பாதாள பாவ நாராயண சுவாமி	காகிநாடா பரிஷ பாவனவல்லி	—	—
47	திருத்தணி	கீழ்திருத் தணி	சென்னை—ராய்ச்சுத் ரீர் பரிஷ M. & S. M. Ry.	விஜயராகவர் சீதாதேவி	—	—	—
48	செடி	தணிகாச லம்	ரோற். 1 சிவ. நந்தி நதிசரவணப் பொய்கை	முருகர்	வள்ளி தெய்வ யானை	அருண் கிரியார்	செறுத்தணி, குன்று தோறூடல் களில் ஒன்று
49	புத்தூர்	நாராயண வனம்	தே-கி. 3 வைஷ். பத்மதீர். ஆகாச மகாராசனுக்கு	கல்யாண வெங் கடபதி	பத்மாவதி	—	புக்கை தீர்த். ஸ்ரீ ன விசேஷம், காரிக் கரை பாடல்பெற்ற சிவ ஸ்தலம், சபீபம்

50	கமலாபுரம் புஷ்பகிரி (அகோபிஷம்)	வட. 5 வைஷ். மஸ்ய தீர்.	கேனாவசுவாமி காசி விஸ்வ நாதர்	இராகவாசுவாமி சந்திதி	மத்யகைலாசம்
51	எரர்குண்டா	வட. 50 வைஷ். குகை விமா. இந்திர நாகம் பாபநாச தீர். துங்கபத்ரை நதி ஸ்னான விசேஷம்	நாகம்மா (கி. வீ.) (ஒன் பது சந்திதி)	லட்சுமி நாகச்சியார்	அகோபிலம் நந்தியா லீலிநுந்து 37 மைல் இரண்டிய சட்டமரம் செய்த இடம்
52	ஆஸ்பேட் கங்கந்ரை (ஹம்பி)	குந்தக்கல்-உப்பி வட. 8 வைஷ். பம்பாசாஸ்துங்க பத்ரை நதி. சிவஸ்தலமும் உண்டு.	நாகம்மா சீதாநாயகர்	வழி M. & S. M, Ry. லட்சுமிதேவி	கடலைக் கல்லுபிள்ளை யார் மூன்று மைல் சுற்றளவில் பழைய விஜயநகர கட்டிடம் கோயில்கள் உண்டு பார்க்கவேண்டிய இடம்
53	நந்தியால் ஸ்ரீசைலம் (நுருபநுப் பதர்) நந்தி தேவர்மலை யாயிருக்கு மிடம்	வட. 60 சிவ. பருப்பதம் பாதாள தீர். மல்காரச்சுனம்	பருப்பத நாதர்	பருப்பதநாயகி	மஹாசிவராத்திரி யாத்திரை விசேஷம் நந்தியால் வட-கிழக்கு 6 மைலில் மகாநந்தி, ஓங்காரம் இருக்கிறது

54

மங்களகிரி மங்களகிரி
மலைபேல்

நெற். அரை வவு
சக்கர தீர். பதிஷ
டாருக்கு

குண்டு—பெலுவா
டா பிரிவு

பானக நாகு
பார் அழகிய
சுங்கர்
(மலைபேல்)

வேலங்கை
வல்லி நாச்சி
யார்

பானகவாமி விசே
ஷம், பெலவாடாவி
வீருந்து
பஸ்வழியும் உண்டு

காட்பாடி—கட்டு

கிஸ் M. & S.

M. Ry.

55

திருப்பதி
மேல் திரு
வேங்கடம்

பேற் 7 வவு
ஆனந்த நிலை விமா
சேஷாசலம், எழு
மலை, ஆகாச கங்கை,
பாபநாசம், கோகா
ப்ப கோவேரி, ஆழ்
வார், சுவாமி புஷ்
கரணி தீர்த்தங்கள்

திருவேங்கடத்
தான் வில்வம்
ஆர்ச்சனை
ஏற்கும மூர்த்தி
சீனுவாசன்
(க. கி.)

அலர் போல்
மங்கை
பூதம்
ஆண்டாள்
தருப்பானுர்வார்

சூரியன், தேவ, முனி
கணங்கள், தொண்
டைபான் முதலியவா
கட்கு பிரத்யட்சம்
குன்றுதோழுடல்க
ளில் ஒன்று முருகர்
தலமும் ஆகும் பிராத
தீசைகள் செலுத்தும்
இடம்

56

திருச்சா
னா

கீர். 3 வவு
பத்ம ஆழ்வார் தீர்
சுவர்ணமுகி நதி

வேங்கடாசல
பதி

அலர் மேல்
மங்கைத்தாயார்

சேர்

சேர்

சேர்

57

காளாஸ்
தீர்
காளாஸ்
தீர் வாயு
தலம் பத்
சலங்க
சப்தவிடங்
களிலுன்று

வ-தி 2 கி.வ. அகண்ட
வில்வ, கல்லால் விரு.
பொன்முகி நதி பிர
ம் மசர் வதி தீர்.
கண்ணப்பர், நக்கீர்,
சிவகோசரியாருக்கு

ஞானப்பூங்
கோதை (பஞ்ச
சந்தி வினாயகர்)
விசுத்தி கோந்
பம்

மூவர்

தேவேந்திரன், முகஞ்
தர், சிலந்தி, காளன்,
யானே பூசுத்தது. கண்
ணப்பர் கண்ணப்பி
மோட்சம் அடைந்த
இடம். தக்க. கயிலா
பத்தல் முன்னமை

பாங்காலா—நர்மா வரம் பிரிவு

58

கதிரி

கதிரி

வாட அரை வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆர்ச்சன, ராசிக்ரம் தீர்த்தம் ததிரிவிருவிகலாதனுக்கு

நாகிமம்

வட்குடிரிதேவி

—

அபிபான தலம்

KHURUDUVADI -LATUR Sec. B. L. Ry.,

59

பண்டிபுரம்

பண்டிபுரம் (கோபாலபுரம்)

வாட அரை வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆர்ச்சன, ராசிக்ரம் தீர்த்தம் ததிரிவிருவிகலாதனுக்கு

பாண்டிநங்குடிக்ரம்

நகமாபாய்

கிருஷ்ண அலகிமம்

புண்டிக்ருக்கு பிரத்யட்சம் மேன்மை பெற்ற பல திருவிளையாடல்கள் பக்தர்களுக்கும் நடந்த இடம்.

60

நாகிமம்

நாகிமம் (பந்தசுவடி) கங்காபுரம்

வ-கோ. 5 வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆர்ச்சன, ராசிக்ரம் தீர்த்தம் ததிரிவிருவிகலாதனுக்கு

புராமர் வகை

சுதையிடு

பாமவனவாசவழி

புறம் பலஆலயங்கள் உண்டு. சூர்ப்பனகை-முகநுஷ்டபுரம்.

61

கோ

நிபாம்பகம்

வ-கோ. 20 கோதாவரி நதி

நுரிமூர்த்திகள் ஆலயம்

கோதிலிங்கம்

—

மலைமேல்

கோதுவரி உற்பத்தி

62

பம்பாய்

V. T. கதாய்புரி

கோ. 2½ வைஷ்ணவர்களுக்கு

சுதேவரி சங்கிதி

பம்பாய்தேவி

—

கிருஷ்ணர் உபசரணை

63	பம்பாய்	கோமுகி துவரகை குமஸி	ரோ. 150 லவங், சமுத்திரத்தில்	கேசவன் பலராஜர்	—	....	பம்பாயிலிருந்து கப்பலில் போவது நன்மை
64	செ	திருப்பாற் கடல்	வடக்கு அம்ருத ரர்.	கோபுதிசாதர்	கடல்முகல் நாசியார்	ஆழ்வா சாசனம்	ராதிகள் மங்களா
65	அலங்கா பரத்	வல்லோறு	கிர. 14 குகை	கைலாசநாதர்	—	—	குகையில் இதிகாச சம்பந்த கல்வெட்டு விச்சலம்பாரங்கவும்
66	ஜால்கான்	அஜண்டா	கிர 37 குகை	சரித்திர சம்பந்தமான கல். புத்தரத்	—	பௌத்	தமத கொள்கை கு கைகள் உண்டு. ஸ்ரீ ன விசேஷம்.
67	உலங்கா பரத்	உலங்கா பரத்	தேறமகூடகிராம்,	நருமதைநதி	—	—	ஸ்ரீன விசேஷம்
68	மோர்டா க்கா	மாந்தாதா	வ-ரோ 7 லவங்	செ	வைநீய பர்வதம்	....	செ

G. I. P. Ry.

59	OKHA Port	பேட்டிவா ரகை முத்திரை யம்	கோமதித்திசுவா பதிக்கு	கோ. 2 விவ வாகுகந்தி கல்யாண நார யணன் (பெ.நி.)	ருக்மிணி கலி யாரா நாத் யர் அஷ்டமகி ஷ்கள்)	ஆண் டூள் திருங் கை ஆ ழ்வார்	வீரவால் நாயில் நிலைத் திருந்து சோமநாத புரம் போகலாம்.
70	துவாரகை	துவாரகை	வி. 1 விவ சமுத்திரம்	சேகரவன்	ருக்மிணி	ஆழ்வா ர்கள்	கிருஷ்ணபுரம் திருந்து ஆண்ட இடம்
71	பேர்ப்பத் தா	சுதாபுத் தா	கோ. 1 விவ. யாவத கி. சமுத்திரம்	யாபதநாத் கபாத்தி	பெரியிராட்டி யார்	—	ஆண்டூள் பெரிய கம் திருப்பாடம் வார்கள்
72	சுதாபுத் தா	சுதாபுத் தா	கோ. 3 விவ. கோடி சீத்திரவகை	புறியாமர்	சீத்திரவம்	—	—
73	சுதாபுத் தா	சுதாபுத் தா	வி. 5 விவ மத்தாக்கித்தி	சத்திரவத்தி திருக்கல்	சீத்திரவம்	—	வால்மீகி ஆஸ்மம்.
74	சுதாபுத் தா	சுதாபுத் தா	கோ. 3 விவ	வால்மீகி	ஆஸ்மம்	—	சுதாபுத் தா
75	சுதாபுத் தா	சுதாபுத் தா	வி. 3 விவ. கோடி, சீத்திரவம், கோடி, சீத்திரவம்	கண்ணன் நாராயணன்	சீத்திரவம் நாச்சியார்	—	முத்திரை எழுத்து ஒன்று
76	சுதாபுத் தா	சுதாபுத் தா	வி. 18 விவ.	சுதாபுத் தா	—	—	பரத்வாசமுனிவர் இருக்கை விருத்துசேபத் இடம்.

77	பரதகுண்டம்	நந்திகிராமம்	மே. 2 வவ.	கவுரிசங்கர்	பரதன்	பரதன் பாதுகை அரசு செய்த இடம்
78	அயோத்தி	அயோத்தியா பூரீராமர் அரசு செய்த இடம்	வட. 2 வவ. புஷ்கல விமா சரபுநதி பரதன் தேவர் முனிவர்கட்கு	சக்திவாந்தி திருமகன் (வ-வீ) ரகுநாயகன்	சீதாபிராட்டி ஹனுமான் டேக்ரி மங்களா சாசனம் ப்ரசித்தம்	குப்தாகாட் ஸ்நான விசேஷம். அம்மாநி மந்திரம் புதிது, பூரீராமர் வகை. கோயில் மகுதி சமீபம். டாடிப்பொடி ஆழ்
B. N. RY.						
79	ராம்டேக்	ராமகேஷ்தாம் (சின் துரந்தி)	வட. 1 வவ. நரசிம்ம, வராக, ராமபரவன தீர். அம்பரீஷனுக்கு	ஸ்ரீராமர் நாகிம்பர்	ஜனகபிராட்டி சிம்மவல்லித் தாயார்	கஜேந்திரமோட்சம் நடந்த இடம்
80	சோனே பூர்	சோனே பூர்	வட. 1 வவ. பத்ம தீர். கஜேந்திர புஷ்.	கஜேந்திரவாதர்	திருமகன் நாக்சியார்	
பம்பாய்-பரோடா						
81	அஜ்மீர்	புஷ்கரம்	பெ-ரோற் 4 வவ. Bus. புஷ்கரதீர். பிரம னுக்கு	பரமபுருஷன் பத்ரீராயணர் வராகசுவாமி	புண்டரீகவல் லித்தாயார்	எரியில் பெருமீன்கள் முதிலைகள் விசேஷம் நம் நாட்டுகோயில் மரதிரி ஸ்நான விசேஷம்.

82	மட்டரா ஜங்ஷன்	கோவர்த்தனகிரி	போர் 9 வைஷ்ணவ இரத்திர தீர்த்தம்.	கிருஷ்ணன்	சத்யபாமை	ஆண்டாள்	கிருஷ்ணன். மலைசுற்றுவரவேண்டும்.
83	மட்டராகன்கண்டமெண்டி	வடமதுரை முதல் நகர் வரையில்	வ-போ 1 கோவர்த்தன யமுனை இரத்திர தீர்த்தம்	கிருஷ்ணன் (க-சி) கிருஷ்ணன்	ருக்மணி சத்யபாமை வளர்ந்த இடம்	பெருந்திருமங்கை.	விஸ்வராந்தி காட்டமலை ஸ்நான விசேஷம் கம்சன் இருந்த இடம்.
84	"	கோகுலம் திருவாய்ந்தபாடி	கி. 7 வை. Bus யமகூடம், யமுனை நந்தகோபருக்கு	நவமொகன் கிருஷ்ணன் (க-சி)	ருக்மணி சத்யபாமை	ஆண்டா திருமங்கை பெரியா	பலராமர், திரைபோட்டு நம்மவர்களை மயக்கும் மட்டிகள் ஆகும்
85	"	பலதேவம்	போ. 16 வை. கபீரசாகரம்	பலதேவர்	—	—	—
86	Brindavan	சுருந்தாவனம்	கி. 5 வை. யமுனை 32 கட்டம் வஸ்திராபரண தீராதாதேவிக்கு	ரங்கபன்னூராதா வல்லபர் (க-சி)	ஆண்டாள் ராதாதேவி	பெரியபுழுவார்	காளிங்கமடு மதுவனம், ரங்கமந்திரம், பாரக்கவேண்டிய
87	MULI	நாததவாரம்	தே. 1 வை.	கிருஷ்ணமூர்த்தி	ருக்மணி	—	—
88	Veeraval	பிரபாச தீர்த்தம்	தே. 2 வை. திரிவேணி சரஸ்வதிநதி	கண்ணன்	ருக்மணி	—	—
89	Sidhpur	சித்தபுரம்	கிரி. 1 வை. சரஸ்வதிநதி	கண்ணன் சங்கரர்	ருக்மணி	மாத்தருகைய	சுரார்த்த விசேஷம் சோமநாதபுரம் சமீபம்

90	Nimsar	நைமிசா ரண்யம்	வட 1½ வவு. கோமதி, நேமி, திவ்ய சக்ர தீர். தேவரிஷி இத்திரன் சுகருக்கு	தேவராஜன் (கி-சி) வெங்க டேசன்	ஸ்ரீ ஹரிஸ்ட்சுமி புண்டரீகவல் வித்தாயார்	திருமங் கை ஆழ்வரர்	வியாசர், சுகர், முது லீயவர்கள் வாசந்த் வம் சூத்புராணிகர் 4 புராணம் சொல்லிய இடம்
91	கோரக்பூர்	ஸால்குரா மம்	வ-கி 60 வவு. ககன் ஹிரா சக்கரதீர். கண் டகி நதி, பிரம்மா ருத்திராடுகளுக்கு	ஸ்ரீ மூர்த்திப் பெருமாள் சிவராத்திரியில் ஜ் னவசதி	ஸ்ரீ தேவநாச்சு யார்	திருமங் பெரியா ழ்வார்	சாலிக்ராமம் கிடைக் குமிடம். கத்தமந்த 80 மைல் இங்கிருந்து 10 நாள் பிரயாணப்
92	அலகா பரத்	பிரயாகை	நே. 3 வவு. திரிவே ணி (எங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி) சங்கரதீர்த் தம், வடவரல விநு.	ஆதிமுகத்வன் மாதவபெரு மாள் மார்க்கண்டே யருக்கு	செங்கமலவல் வித்தாயார்	—	யண்டபிரதானம் விசேஷம்
93	GAYA	கயா	நேற்கு 3 வைஷ் பல்குணநதி ராமபர்வ தம்	கதாதரீஸ்வரர் விஷ்ணுபாதம் முதலியன	புத்தகயா சங்கரர்	போதி மரம்	புத்தர் ஆஸ்ரமம். இங் கும் பிண்டபிரதான விசேஷம். பண்டாக் கள்தோந்தரவு அதிகம்
94	கை	புத்தகயா	வ-கோ. 7 சிவ. பல்குணநதி சக்கர தீர்த்தம்	புத்தகயா சமாதி	சங்கரர்	—	ஜெகன்னாதர் கோயில் உண்டு. போதி (அரசு) மரம் முக்கியம்.

DEVARAJA
CANTI

காசு
வாசநாலை
தென்கரை

அ. - - - - - 2 சிவ
கங்கை நதி மணிகி
ணிகை முதலிய ஸ்நா
ன கட்டடங்கள் பல
பெனியார் உதவி
கிடைக்குமிடம்

வள்ளலுதா
வைரவர்
தொண்டி, சாட்
சிவலுயகி
நாறமா அந்
விஸ்வேசர்

விசாலாக்ஷி
அன்னபூரணி
கவுரியம்மை
பிரபலி,
தூர்க்கை

இறப்ப
வர்
முத்தி
யடை
யும் இட
ம்

சுவாமிக்கு ஈடே
முழுக்காட்டலாம்
சவுக், தட்டோரி
பபஜார், கேதாரகட்
டம்வகை பார்க்கவே
ண்டியவை

96 KURUSHE-
THRAM

குருகேஷத்
ரம்

ஹே. 1 1/2 வைஷ்
360 நிர்ந்தங்கள்

பஞ்சபாண்ட
வர்க்குஷ்ணன்
வைத்யநாத சு
வாமி

பஞ்சபாண்ட
வர்க்குஷ்ணன்
வைத்யநாத சு
வாமி

—

தீர்த்த விசேஷம்
தாமரைக்காடு
மீட்டிவிருந்து
அஸ்திபுரம் சமீபம்

97 HARIDWAR

ஹரித்வார்
சப்தபுரி
யில்லுன்னு
7 நாடில்
சப்தநாராயணம்

கி. 1 வைஷ்ணவ
விந். அரிபாத நிர்
கங்கை நதிமகுல
டம் மதுசம்மாந்தலம்

அநிதா ராய நார்
(தெ-ச விஷ்ணு
பாதம்
வழிபாடு மனோ
ரம்நியம்

அநிலிர் சுமி
கெங்காதேவி
ஆலயம். மாலை
வழிபாடு மனோ
ரம்நியம்

—

கங்கை பூமியை நோ
டும் இடம். கிருஷ்ண
கிரி கிருஷ்ணச்சாரி
இடவசதிக்கு, சுக்
பரிட்சித்து தவம்
சேய்த இடம்.

98 RISHIKESH

ரிஷிகேசம்

தேர். 1 வை.
கங்கை—பாதனுக்கு

சப்தநாராய
ணம்

லட்சுமிநேவி
லட்சுமிநேவி

இரய
மலை அ
டிவாரம்

சம்பளிவாலா உபசர்
ணை உண்டு. சிவானக்
தாஸ்ரம் பிரபலம்
உண்டு.

99 Do

லட்சுமண
சூலா

வடக்கு 5 வை.
கங்கைநதி

லட்சுமணர் பிற்
றும் சிறு ஆல
யங்கள்

லட்சுமணர் பிற்
றும் சிறு ஆல
யங்கள்

யங்கள்

யங்கள்

01	Risikesh	தேவப்ர யாகை (திருக்கண் டங்கடி நகர்)	வட. கீழ. 55 வை மங்கள் விமா, மங் கள தீர்த் பாத்தவாஜ் (க. நி.) ருக்கு	நீலமெகப் பெரு மாள், புருஷோ த்தமர் (க. நி.)	புண்டரீகவல்லி	பெரியா ழ்வார்	விஷ்ணு கங்கை பாசீர்தியுடன் சேருமி டம் கங்கோதீர்க்கு போகுமிடம்
01	Do	திருப்பருதி நக்கப்பயா கை ஜோகி மடம் பதரிக்கு	வட. 160 வை. கோவார்த்தன விந். இந்திர தீர். மாணஸ் சாஸ். பார்வதிக்கு வழி பிரிகி றது.	பாமபுருஷர் (க. ச.) பரமம்	பரிமளவல்லி நாச்சியார் பலராமர்	திருமங் கை யாழ் வார்	குபோன் தபசு செய் தது 77 மைலில் பூநகரில் சத்தியநார யணர் சந்திதி 95 ம. ம லில் ருத்ரபிரயாகை
02	Do	பதரிகாஸ்ர மம் (23210 அடி உய ரம்) ராம் நகர் R.S. 16 மைல்	வ-கீ. 150 வை. தப்தகாஞ்சன விமா. அக்னி சப்தகுண்ட தீர். தரிசப்பவருக்கு முத்தி	பாதிரியாபணர் (க. வி.) உத்தவ ருடன்	அபிந்தவல்லி நாரதகுண்ட ஸ்னான விசேஷம்	திருமங் கை பெரியா ழ்வார்	தங்க, போத்தியார் வீடு வசதி உண்டு. பிரம்ம கபாலம் அரை 5 மைல். இறங்குங் போது கத்தூடம் ரயில் வழியாகவும்
03	ரிஷிகேஷ்	அநேகதங் காவதம் (கவுரி கு ண்டம்)	வட. 110 ருத்ர பிர யாகை மலேமேல் அலகநந்தா பிண்டாரி டன் விஷ்ணு கங்கையு மந்தாகினியுடன் கூடு மிடம்	ஆருள்யன் அ ஸ்வாதி, அநேக தங்காவதநாதர் கலயான நந்த கையி சந்திதி உண்டு.	இனன்மணி யம்மை அம்பி கை தவம்செய்த இடம்	சம்பந் தர்	115 மைலில் கர்ண ப்ரயாகை காணன் கோயில் 128 மை லில் நந்தப்ரயாகை

104 சிவிகேஷ் திருக்கே தருங்கே வட. 130 சிவ. தேனி கதாரின்பரர் சம்மந். 6 மாதம் தேவர்களும்,

தாரம் தருங்கே வட. 130 சிவ. தேனி கதாரின்பரர் சம்மந். 6 மாதம் தேவர்களும், (22850) இடப்பாகப் பூசித்து இடப்பாகப் பூசிக்கும் இடம் ஆடி (உயரம்) பெற்றது. மந்தாகன் வடகாட்டு தலத் தில் ஒன்று

105 ஷே. திருநாட்டி வட. 190 சிவ பரமசிவன் மூவர் பூநீ கைலாயம் இரண்டியம்மை பார்வதி உச்சி கொடித்தான் மலை வே எள்ளியங்கிரி

106 UKALASH ETHRAM உகால ஷேத்தரம் வ.கி. 2 வைஷ் கங்கை இரண்டியம்மார தலம்

107 புக்கேர தாரி இந்திர லீல பருப்பதம் வட. 130 சிவ. இந்திரன் பூசித்தது சம்பந் தர் கைலாயம் தீலார்பிகை கு ALMORA வழி வசதி உ

108 திருப்பாற் கடல் பரமபதம் அஷ்டாங்க அனந்த விமா. அய்யுத்திர். (தெ-வி) கட்டல்மகள் நாச் சியார் வைகுண்டநாத ன்ங்குநர்-மைநூ ர் பிரிவு யோகி, முனிவர்கள் போகுமிடம்

109 FRENCH Rocks திருநார யணபுரம் வ-கி. 18 வைஷ். திருநாரயணப் பெருமான் செல்வபிள்ளை உடை யவர் நஞ்சியர் அவதாரம் வயிர முடிசேவை

110	FRENCH ROCKS	தொண்ட- னூர்	வட. 8 வைஷ். நம்பி புஷ்.	நம்பி நாராயண ர் நரசிம்மர்	வேதவல்லித்தா யார்	உடைய வர்	தொண்டனூர் நம்பி அவதாரம்
111	SEERANGA PATAM	ஸ்ரீரங்க பட்டணம்	திர. 3 வைஷ். காலே சிதீர். கவுதமர்	ஸ்ரீரங்கநாதர் நரசிம்மர்	ரங்க நாச்சியார்	—	புராணஸ்தலம் பிரசித்தி பெற்றது
112	Edathur	எடத்தூர்	வட. 13 வை. காலேரி	ஸ்ரீராமர்	சீதாபிராட்டி	—	—
113	Do	கிஞ்சன் சட்டி	ரோற் 8 வை. காலேரி	அக்ஷரேஸ்வரர்	அக்ஷரவல்லி	—	—
114	Do	மிதுனசா லக்ராமம்	வ-மே. 14 வை-ஸ்ரீ பரததீர்சாலக்ராமம்	நரசிம்மர் உடையவர்	லக்ஷ்மிதேவி	—	3 மைலில் நரசிம்மர் உடையவர் சந்நிதி
115	Do	ராமநாத புரம்	ரோற். 12 வைஷ் காலேரி அக்னி தீர்.	ஸ்ரீராமசந்திரர் சவுபரிக்கு	சீதாபிராட்டி	—	அபிமான தலம்
116	MYSORE	மைசூர்	சிஷபம், சிங்கார தோட்டம், ஜெகன் மோகன ஆரண்மனை	மலைமேல் உள்ள கோயில் சமீபம்	சாமுண்டீஸ்வரி	தசரா 10 நாள் பிரபலம்	மிருகக்காட்சி சாலை மியூசியம், லலிதா மஹால், டெட்கனிகல் இன்ஸ்டிடியூட் பார்க்கக்கூடியது
117	கோடம் பாக்கம்	வடபழனி	S.I.R.Y. செங்கை—செங்க மே. 2 சிவ. சரவணப் பொய்கை ஆத்தி விருகம்	பழனிஆண்டி கோடசுரர்	— திரிபுரசுந்தரி	—	பிரபலசுப்ரமணிய தலம் சக்ரவரம் விசேஷம்

118	கேரளம் பேட்டை	தேவியா (தேவியா சலம்) காண்டா ரணயகேஷ் தரம்	ரோ. 1 நவம்பர். புஷ்பகவிமா. சுவர்ண புஷ். மணிகர்ணிகை நதி. தெரண்டைமான் சிறுது, வரலீகி, மார்க்கண்டேயருக்	நீலமுகில் வண் ணர், (கி. நி.) அழகியசிகிங்கர் (தோயகிரிவிமா)	அணிமாமலர் மங்கைத்தாயார் மலைமேல் சங்க (நாதர் தெ-ச) ரங்கநாயகி	திருமங் கை பூகத் தாழ் வார்	நின்றான், இருந்தான் கிடந்தான் சந்திதிக னும் உண்டு. குன்றத்தினில் பிறந்த பெரியபுராணம் பாடி சேக்கிழார் அபிமான 2 மைலில் உள்ளது சென்னை பாப்பாற் சாவடியிலிருந்துப் மகாபலிபுரத்திலிருந் தும் படகில் போக
119	வண்ட லூர்	குருவிட வெந்தை (திருவுடந் தை)	கிர. 16 நவம்பர். கல் யாணவிமான திர். மார்க்கண்டேயரு க்கு	தெய்கல்யாணர் (க-நி) வராகர் (அழலவர்)	தலம் திருநாகே கோமாவல்லி நாச்சியார் அகிலவல்லித் தாயார்	ஸ்வரம் திருமங் சை ஆர்வார்	அடைவு திருத்தாண் டக வைப்புத்தலம்
120	கூடுவாற் சேரி	நந்திவரம் நந்தி பூசித்தது சிங்கப் பெருமாள் கோயில்	சிர. 3 சிவ. நந்தி திர்.	நந்திஸ்வரர்	தாட்சாயணி	அப்பர்	
121	சிங்கப் பெருமாள் கோயில்	பூசித்தது சிங்கப் பெருமாள் கோயில்	கிர. 9வா நவம்பர். பாலகிரி சித்த புஷ். ஜீவாஜ்கு	உ.கர் நாகிம் மர்	அகோபிலவல் லித்தாயார்	அபிமா னதலம்	மலைமேல். ஆறுபை லில் அனுமந்தபுரம் வீரபத்ரஸ்வாமி பிரபலம்
122	சை	திருக்கச் (சூர் ஒளவந்த) கிரி)	வட-ரோ. 1 சிவ. ஆல விந். கூர்ம திர், மலைமேல் விருந்து திர்	அமுதத்தாயாகர் மலைமேல் விருந் திட்டசுரர்	அஞ்சனாட்சி யம்மை அகவனிதேவர் வகைபூசித்தது	சந்திரர்	விஷ்ணு கூர்மமாய் பூசைசெய்தது பெரு மான் சந்திரருக்கு இரந்து அமுதுகோடுத் தது
123	செங்கல் பட்டு ஜங்	செங்கல் பட்டு	நெ-கிர. 3 சிவ மலைகள் சூழ்ந்தது	வகாம்பர நாதர்	காமாட்சியம் மை	அபிமர னதலம்	கொளவாய் என்னு ம் பெரிய ஏரி உண்டு.

24	செங்கல்ப ட்டு ஜங்.	திருஇடை- ச்சுரம் (திருவடி குலம்)	வ-கி. 5 சிவ. மதுர தீர். சனர்குமா ரருக்கு. மாகதலிங்கம்	இடைச்சுர நாதர் ஞானபுரீ சுரர்	இமையமடக் கொடியம்மை கோவார்த்தனம் பாள்	சம்பந் தர்	நான்குதிக்கும் பருப் புதங்கள் கந்திமலையில் கார்த்திகையில் தீபம்
25	சை	திருப்போ ரூர்	வ-கி 18 சிவ. சரவ ணப்பொய்கை போர்புரிந்த இடம்	சுப்ரமணியர்	வள்ளிதெய்வ யானை	அருண கிரிநா தர்	மலைமேலும் கோயில் உண்டு. சிதம்பர சுவாமிகள் மடம் லிசேஷம்
26	சை	மகாபலி புரம் (மகாமல்ல புரம்) அலை வாய்கோயில்	கீர 19 வை. கரு- நதி கடல் ககனக் ருதி விமானம் புண்ட- ரீகருக்கு (கி-கி)	தலசயனப்பெரு மாள் (கி-ச) வராகமூர்த்தி தீ மையில்	நிலமங்கை நாச்சியார் திருக்கடல் மலை	திருமங் கை புதத் தாழ்	புதத்தாழ்வார். மலை யில்செய்தபஞ்சபாண் டவர் இரதம் வகை வேலைப்பாடுள்ளது பார்க்கவேண்டிபது.
27	சை	திருக்கழு க்குன்றம் வேதுகிரி நான்கு வேதங்கள்	கீர 9 சிவ. நந்தி, பட்சி, சங்குதீர் காக்கை குன்று கழு குருள் பூசிப்பது நான்கு சிகரங்கள்	மலையில் வேத கிரீஸ்வரர் கீழ் பகத்தவத்ஸ வர்	மலைச்சொக்க நாயகி திரிபுரசுந்தரி	நால்வர் மணிவா சகர் கைலாய கோலம் கண்டது	கிரிபிரதக்ஷணம் முக் கியம் கொடிநுதர் இந்திரன், சண்டன், பிரசண்டன், பூசித் தது. அரைமையில ருத்கோடி சிவாலய ள்ளது.
28	சை	உத்திரமே ரூர் பெரிய உண்டி	தே-ரா 18 வை. சிவ. லட்சுமி தீர். பஞ்ச பாண்டவருக்கு	சாட்ராஸ்டச்சு சவுந்தர்யவாத ராஜபெருமாள் மொடியிலிருக்கநா தர்	ஆனந்தவல்லித் தாயார் தர்	வடக்கி கோயில் வனம்	ல்பக்கத்தில் முருகர் 3 மைலில் திருப்புலி சிவன்கோயில்.

செங்கல்பட்டு-விழுப்புரம் பிரிவு

129	பட்டாளம்	மல்லையாபுர்	மேற்கு 4 வைஷ்ணவாபி, பாண்டவ, சேஷ கஜேந்திர சிங், சிறகு முனிகுது	பிரசன்ன வெங்கடேசர் (கலைபோல்)	ஆலர்மேல்மங்கைத்தாயார்	—	ஸ்ரீ வைகுண்டம் கள்ளபிரான், உத்ஸவர் செங்கல்பட்டு-உத்திரமேரூர் ரோட்டில் 10 மைல்
130	மதுரைத் தகம்	மதுரைத் தகம், பெரிய ஏரி உண்டு	மேற்கு 1 வைஷ்ணவந்தா, வாண்டிர், பகழனிநு, விபரணிகு, சிஷிகு	கோசண்டராயர் (க-வி)	ஜானகிராட்டி	—	உடையவர் பெரியநம்பிகளிடம் பஞ்சசபஸ் காரம் பெற்ற இடம் கடப்பேரியில் சுவஸ்தம்
131	அச்சரபாக்கம்	அச்சரபாக்கம்	தே-போற். 1 சிவ தேவநிர் கொல்லை, விநு, கொளதாயி டுசிததது	பாட்சபுரிகர் ஆகீஸ்வார்	சுந்தரநாயகி பரகதவல்லி	சர்பந்தர்	சிவபெருமான் தேர் அச்ச முறிந்த இடம் அச்சுறுத்த வினாயகர் குளக் கரையினமேல்
132	தண்டிவனம்	சேச்சி	மேற்கு 18 வைஷ்ணவாபி, வகை	ஸ்ரீ பங்கநாதர்	பங்கநாயகி	—	தேசிங்குராஜன் கோட்டை பார்க்கக்கது
133	மைலம்	மைலம்	கிர. 2 1/2 சிவ. சாலணப் பொய்ல	கிரிமாயம்	வள்ளிடுய்வயாணை	ஆறுண கிரியார்	மலைமேல், புதுச்சேரி பஸ்வசதி உண்டு
134	விர்வாண்டி	வடகந்திசுரர்	மேற்கு 7 சிவ	பகதேசகர	பையம்மை	சுந்தர்	தேவாராவப்புத்தலம்

35	முண்டியம் பாக்கம் காட்டுர்	பாவார் பனங் காட்டுர்	வி-கி 2 சிவ. பனை விரு. பதும தீர். பனையாடி.	பனங்காட்டிசர்	திரிபுராப் பிகை அமிர்தவல்லி	சம்பந்தர்	சூர்யன் சிபி பூசித் தது. சூர்ய பூஜை தையா தத்தில் 3 நாள்
36	சை வடுகரு	திருவக் கரை சகு கிழிச் கவரிலா	வி-கி 10 சிவ பிழை தீர். வக்ராகரன் பூரிச்சது. குண்டல் முனிவர் சமாதி	சந்திரசேகரர் 3 முக லிங்கம் கிழங்கல் பெரிய சென்னையார்	வடிவார்ப்பிகை காளி ஆலயம் பிரபலம் வக் வதம்	சம்பந்தர்	வாதிராஜர் கோயில் உண்டு. திண்டிவனம் புதுவை பன்வழி மணமேட்டிலிருந்து 3 மைல்
37	சிறப்புர்	திருவாமா ததுா	வி-போ. 4 சிவ. பர்ப்பை நதி, பதும தீர். வன்னி விரு.	காமார்தின் வார் அபிராம கன்னார்	அழகிய நாயகி முத்தாப் பிகை யம்மை	மூவர்	கோடி மகாரிஷி இராமர், பசுக்கள் பிருங்கி பூசித்தது
38	திருத்துறை யூர்	திருத்துறை யூர் (திருசு தலம்)	போர் 1 சிவ. கொன் பையாணி. பெண்ணை நதி ஆகத்தியர் பிராராயர் பூசித்தது	பாபபிசர் புறையு. பப் இஷி நாடுன் வார்	பூங்கோதை நாயகி சிவலோ கநாயகி	சந்திரர் திருவடி திசைத் யும் பெ ற்றது	சாந்தலிங்க சுவாமி கள் திருணந்தி சிவா சாரியர். அவதாரமும் முத்தியும்
39	பன்னாட்டி திருவத்தை வீரட்டா ணம் அஷ்டாவர ட்டங்கள்	திருவத்தை வீரட்டா ணம் அஷ்டாவர ட்டங்கள்	கீர. 1 சிவ. அம்மன் தீர். கொன்றை விரு. கொழல நதி ல்குண்டி	வீரட்டேசரர் திரிபுரசுப்பரா தலம் சித்தவடமடம்	பிருகங்கா பக திருகல் சந்திரநக்	மூவர்	அப்பர், (திருவாமூர் 5 மைல்) அப்பரின் சூலைநாய் தீர்ந்த இடம். திரு வடிசூட்டிய இடம்.

140	திருப்பா திருப்பி பாட விட்டார்)	போர். 1 சில செடி கதி பாதிரிவிந். முடிவாயாக்ர முனி. புதித்தது	தோன்றத் துணைவர் பா ஸீசர் நாயகி அம்மன் தர்	அப்பர் கரையேறிய குப்பம் கடலிலிருந்து சமீபம்
41	துறையணி ச்சுழி	போ 5½ சில பாணிக்க ரி. செடி வாயணி புகித்தது	மாணிக்கவரதே சர் அம்புலாங்கி	பிரசன்னபடலத் துக்கு சோடசோப சாரப் படலம் நீக் கிதரிசனம் செய்க
42	தவையித் திரபுட.	போ 4 விஷ் கருட நெ செஷ் தீர். சந்தி னபானர்	வைகுண்ட நாயகி மலைபேல் அயக் ரிவர்	வாக்கால்பட்டியி லிருந்து வாப்புமழி உது மைல்
143	ஆலப்பா. திருச்சோ புரம். நியா சலன்	கிர. 1½ சமுத்தம் சிவசோபுரிநர்.	மங்களபுரிசார் சோபுரநாதே சர்	ராஜபுத்திரியாகவல்ல அகத்தியர் பூசித்தது
144	திருத்தினை சுக் (நெத்தன கரி)	நெ-போ. 6 சில. சாப். புவ தீர். கொன்றை விக்.	சுத்தினைவார் சிவங்கொய்யுத் தீசர்	தினைவினைந்த இடம் தினையமுது நைவேத் யர்
145	புதுசுந்தி பி	நெ-போ. 2½ சில வட்ச தீபம் முக்கியம். இடம்	ரவன்	மலை உருவாய் உள் ளது புலப்பாணிமுனி. வீர் இருக்கை

சிதம்பரம்	பொன்னம் பலம் பேர ம்பலம்	றேற்கு 3 சிவ. ஆல னிந். சிவ சுங்கை வடக்கில் பாமாந்த கூபர் கிழக்கில் பு நி. தெற்கில் வியாபி பாத நிர். மேற்கில் 10 நிர்.	சபாநாயகர் திருவழலநாதர் திருவழல பதஞ் சுலி அவதாரம் பாத நிர். மேற்கில் 10 நிர்.	சிவகாமியம்மை உமையம்மை	அப்பர் சம்பந்த ர், சுந்த ர், மா ணிக்க வாசகர் [வகைமுத்தி மாணிக்கவாசகர் திருநீலகண்டர், திருநாளைப்போவார், கூற்றுல நாயனார் வாசகர் [வகைமுத்தி
do	திருச்சிதா கூடம்	றேற். 3 வவ புண்ட கீக சபன். சாசனிக னமா நேவர்க்கு கொ நிலை கொனிந்த புண்டிகவல்லி பாண்ட (க. 1.) நிநுந்த இடம்	தில்லி கொனிந்த புண்டிகவல்லி பாண்ட (க. 1.) நிநுந்த இடம்	புண்டிகவல்லி	பெரிய குலசே கார் திரு மங்கையாழ்வார்
do	திருப்புகழ் சுடம் இளைப்பா இளைப்பா	றேற்கு. சிவ. ஆன சரித்த பதஞ்சலிக்கு பாங்குன கொயில்	இளைப்பாக்கி ணர்	பாலசுந்தரம்	நால்வர் சமீபம் அகோசுவா ச்சாரியார் மடத்தில் தூர்வாசர் பிரதிட்டை
do	ஆனந்தன் வாய்	றேற் 1 சிவ. நாக நீர். பதஞ்சலி புனி வர் பூசித்தது	ஆனந்தின்வர்	சுந்தரநாயகி	— வடக்கில் கால்பையில் பிரம்மா பூதித்த நாம் மபுரிசர்
do	திருக்க ளாற்றேசர்	வ-ரே 1 சிவ பிரப நிர். திருவரவநிறைய ஆரணிகொயில்	பிரபிரப புனல் இல்லை	சிங்காரவல்லி மைல் தில்லை	மாணிக் மறைநானசம்பந்தர் கவாசக மாகாளி தனிக்கொயில் பிரப லம்.
do	திருவேட் களம் (திரு வகுளம்)	கிர. 3 சிவ ஆர்ச்சுன நிர். மூங்கில்வைய கொற்றவன் குடி	பாகுபதேசார்	நல்லநாயகி	அப்பர் ஆர்ச்சுனனுக்கு பாச சம்பந் தர் உமாபதி சிவாசாரியார் சமாதி. கொயில் மடம்

152	சிதம்பரம் கடிகல் வாயில்; சிவபுரி	நெ-கீ. 13 சிவ. கொள்ளிடர் கிருபா சமுத்தர கீர்.	உயிர் உயிர் வர	சனகாபிசை	சர்பந் தர்	அண்ணாபலை நகர் சுடீபம்
153	சை நருக்கிப் பாட்டு காணோடு	நெ-கீ. 14 சிவ. கி வீரவாண்குருக்கு கொள்ளிடர்	பால்வண்ண பாதர்	விதை நாயகி	மூவர்	வேண்ணிரத்திரு மேனி ஆச்சாபுரம் 5 எசல்
54	சை நருநாயை புரர்	நெ-கோ 10 சிவ. காருண்ய நதி, புரர் நாக நதி, பொல் லாப்பள்ளியார் தலம்	சுருந்தீ சுரர் பின்புலம் நம் இடம் நவகல்	நிரிபுசுந்தரி பொண்டாரம், வாங்கோயில்	சாயாபதி அபுரர் பிக்கு மமைல்	நரியாண்டார் நபி நாரை பூசித்தது உபதேசித்த
55 (1)	சை காப்பாண் காடுகளில் (காண்டியா கொல்லி)	நெ-கோ. 16 வலி வேத நதி, பாதங்க பிஷ்கு	வீர நாயாபாணர் பெருமான்	செங்கமலவல்லி தாயார்	—	நாதமுனி ஆளவந் தார்
(2)	சை கோ	கிவ. அனந்தன் நதித் தது	ஆனந்த பரமேஸ்வரர்	சுவந்தருநாயகி உடையார்பாளே	யம் 12	வைப்புத்தலர் மைல்
56	சை காண்டி புள்வூர்	நெ-கோ. 16 சிவ. பதஞ்சலிக்கு அபிந்தர்.	பதஞ்சலிநாதே சுரர் (காண்டிப்புலி புரர்)	கொல்வனியம் மை காணர் குழி	சுந்தர்	
57	சை சுமார்புரி புரர்	நெ-கோ. 10 சிவ கொள்ளிடம் (சிரணவ வியாகர புரம்)	துயர்நீர்த்த நாதர்	நங்கோடி நாயகி	அப்பர் சம்பந் தர்	வேடன் முத்தி பெற்ற இடம்

158	சிதம்பரம்	கடம்பூர் பேலைக் கடம்பூர்	நெ-ரோ 10 சிவ. ஆதி தீர். கரக்கோயில்	அமிர்தகடேசு ரர்	சோதிநின் னப்பைம்	அப்பர் சப்பந் தர்	தேவேந்திரன் பூசித்தது
159	சை	குங்குக் கா (கோ ளில்)	நெ. 11 சிவ. அனாமா ருக்கு சுந்தர தீர்.	குந்தளேசுவர்	குந்தளையகி	அப்பர்	வைத்தினவன் கோயில் வழியரசு வர் போகலாப்
160	சை	கருப்பிய லுர் (பேலைக் காழி)	நெ. 14 சிவ. குர்ய இத்திரி. இத்திரலுக்கு	குற்புப்பொறுத் தநாதர்	கோல்லை யப்பைம்	சப்பந்த ர் சுந்த ரர்	மேலைக்காழி தலைஞாயிறு
161	சை	வாரோ ளியுத்தர்	நெ. 16 சிவ. அர்ச்சு ன தீர். விஷ்ணுவக்கு	மாணிக்கவண் னோகர்	வண்டபார்பூங் குழல்பைம்	சை	சந்தனபுரம் உன்றுப் பெயர் உண்டு
162	சை	மண்ணப் பழகரை இலுப்பப் பட்டு	நெ-ரோ 15 சிவ. ஆழத்தீர். பாண்ட- வருக்கு	தீலகண்டேசு ரர்	அழந்தவல்லி யப்பைம்	சுந்தரர்	சிவபெருமான் விஷம் உண்ட இடம்
163	கொள்ள டம்	நல்லூர் பெருமண் ர். ஆச்சா புரம்	தீர. 3 சிவ. பஞ்சாட் சர். சோதி தீர்.	சிவலோகத்யா கர்	திருவெண்ணீர் யப்பைம்	சப்பந் தர்	—
			ஞானசம்பந்தர் விவா முருகநாயகர்	கத்தின்பொது, வகை அடியார் களின்	ஆவநன், நில ஜோதி யில்	நக்கர் யில் கல்	ந்தது.

164

காள்ளி
டம்.
தருமே
தர்ப்பள்
ளிகோய்
லடிப்பாள
யம்.

வா-கி 7 சிவ. மந்திர
புஷ்கரணர் சந்திரன்
சூர்யன், இந்திரன்
ஆயனாகு

பக
சிவபூசகர்

காந்தியை உயர்
 ஸார்
 வாடிவார் பிசை,

சுப்பந்தூர்

ஆச்சாபுரமிருந்து
வடகிழக்கில் 4 பைல்

165

செ. க. ப. பி.

சர்க்கார்
(1)

கிர. : சிவ. கழகம்
லக்தி பிரம்ம ரிர்.
பெயர் இங்குள்
பொசுபுக்கு
பொன்சுப் பந்தருக்கு

சு. அ. நாதன்
தென்மலை
தேவையப்பர்

குறிப்பில் நாயக
ஸ்துதந்தி

ਮਾਫ਼ੀ

திருஞானசம்பந்தர்.
கண்ணாத நாயனார்.
பிரமபூர், புகல்.
வேணுபுரம் ஆகிய
12 பெயருள்ளது.

ஞானசம்பந்தநிக்கு உமையம்மை
உபநிததி, தடுகாண்டல்வாரணா

முருகர் பிரணவம்,
பலதலம் உண்டி.

(2) ஜெயி-தேவநிஸ்

ராசு பூசித்தவைப்
புத்தலம்

110550.11

ഗവർണ്ണർ

தார்

வடகிழக்கில்
பி.மையில் கேதுபூசி ச
த வைப்புத்தவர்
செமமங்குடி நாகேஸ்
வரர் உண்டு

166

609

பெயர்: சு. அ. கிருஷ்ணன்

செதற்கு : சிய. ஆக்னி
D.D.

பெரியதென்று

நாட்டித்
பெயர்

சுரபந்
தர்
சுந்தரர்

சம்பந்தநுக்கு பொற்
றளம் கொடுத்த
இடம்

- 167 : தீர்காழி : காழி : கிர. 3 விவஷ் புஷ்க : தாடர்வன் : பட்டி விழுங் : திருமங் : அஷ்ட கோண
ஸ்ரீராம : லாவர்த்தன விமா. : திரி சிங்யான். : குழலி : கை : ரிஷிக்கு பிரதயஸ்யம்
விண்ணக : சங்க, புஷ்கலாதீர். : (கி. கி.) : கோகநாயகி : ஆழ் : வார்
- 168 : பை : திருக்குறு : கிர. 3 சிவ : வெள்ளடை : காலியங் : சம்பந் : கந்தரருக்கு கட்டமுது
காழி : வெள்ளை : நாதர் : கண்ணி : தர் : கொடுத்த இடப்
வெள்ள : பாற்கண்ணறு ஆமா : வானை : சுந்தரர் : சித்ராபருவத்தல்
டை : வாசை : விசேஷம் : உத்ஸவம்
(திருக்க : டா ஆர் தைமீ)
- 169 : தை : தென் திரு : கிர 8 சிவ. இந்தியன், : முல்லை : சம்பந் : பன்வழி கடல்கரை
முல்லை : உரை, சுதர்மன் : நாதேசுயர் : தர் : சகவாஸ ஸ்தலம்
வாயல் : பூசுத்தது
- 170 : தை : கலிக்கா : கிர 6 சிவ. அம்புலி : சுந்தேசுயர் : அழகுவனமுலை : சம்பந் : கடற்கரை சமீபம்
மூர் : தீர். பராசரருக்கு : யம்மை : தர் : —
- 171 : தை : திருவால் : கிர 6 விவஷ் அஷ்டா : வயலாவி மண : அம்ருதகட : திருமங் : பங்குனி உத்தரம்
தருகர்) : சூர விரு. சுமீவத : வாளி : வல்லி : கை : 8-து நாள் வேடுபறி
இலர் சணி புஷ். : (மே. வி.) : குலேச : உற்சவம் தை அபா
திருவங்கை ஆழ்வா : ரசி பார் : கார் : வாசையில் 14 கட்ட : சேவை பிரபலம்
- 172 : தை : குறைய : நே-கீ. 7 விவஷ் : வடகாசிபுசம் : திருமங்கை : திருமங்கை ஆழ்வார்
லார் : திருவங்கை ஆழ் : மார் : மட்டம் : சமீபம் : அவதரித்த இடம்

173	சீர்காழி கதைச் சுருக்கம் நிப்பள்ளி	நெ-கிர 8 சிவ. தேவா, இத்திலுக்கு ஆழந்திரர்.	ஆண்டய சுந்தர் அகிலாண்ட நாயகி	சம்பத் தர்	வடநாங்கூரிலிருந் துப் போகலாம்.
174	do மயிலா டக்கோ யில திருநாங் கூர்	கிர. 5 வைஷ்ணவ வ. இத்திய நத்தர். இத்தியன் பகா தச நாயுக்க கூர்	கந்தானிந்துப் பெருமாள் சுப்பாயாணர் இடம்	திருமங் கை ஆ ழ்வார் புது படைத்து உண்டவர்.	நுநாங்கூர் வைவ் புத்தலம். மதங்கிலி ஆசாமர். சேந்தல அவதரித்தது. களி படைத்து உண்டவர்.
175	do வைத்த விண்ணக யம்	நெ-கிர. 5 வைஷ். அந்தர், சம்ப, விபா உத்தங்கு விகரி, விபாநீர்.	வைகுந்தவல்லி நாமலாக்கண வெண்டியிரவர் (க. வ.)	திருமங் கை	உத்தங்கி, உபட்சிவ சாகுபிபிதயட்சம்.
176	do அரிபேய விண்ணக யம்	கிர. 5 வைஷ் உச்சுங்க விபா கோடி, அம்ருத நீர்.	ஆயாநிக் புத்தர் (க. வ.)	திரு மங்கை	உத்தங்குக்கு பிரத் யட்சம்
177	do வண்புரு ஷோத்த யம். (திரு	கிர. 5 வைஷ் சந்தி விக்கைவிபா திருப்பா நாங்கூர்) பகடல் நீர்.	புருஷோத்தம (க. வ.)	திருமங் கை ஆ ழ்வார்	உபாயாங்கு பிரத்யட்சம்
178	do செம்பொ ன்மைய் கோயில்	கிர. 5 வைஷ் கனக விபா, கனக நீர்.	பேரநாளார் (க-கி.)	சை	ருத்ருக்கு பிரத்யட்சம்

179	சீர்சாழி	திருத்தெற்றியம்பலம்	கீர. 5 வாஷ் வேத விரானம் சூர்ய புஷ்.	செங்கண்மால் (க. ச.)	செங்கமலவல்லி	திருமங்கை ஆழ் வார்	அனுந்துக்கு பிரத்யட்சம்
180	do	திருமணிக் கூடம்	செகக விமான சந்திர புஷ்.	பணிக் கூட நாயகர் (கி-கி)	திருமாமகள் நாச்சியார்	,	சந்திரன், பெரிய திரு வடிக்கு
181	do	பார்த்தா வன்பன்	நெ-கீர 7 வாஷ் நாராயணன்மா. கங்கா சாஸு—	தாமரையாள் கேள்வன் (மே-கி)	தாமரை நாயகி	,	பார்த்தன், வருணன் வகாதச நுதற்குக்கு
182	do	திருவேண்காடு (சுவதார வையர்)	கீர 6 சிவ. முகஞ்சா-சோப, சூர்ய, அக்னி வட வால விகு.	கவேதோண் யேசுரர்	பிரம்மலித்யா நாயகி	மூவர்	இந்திரன், வெள்ளை யானை புகித்தது. அகோரமூர்த்தி விசே ஷம்.
183	do	திருச்சாய்க்காடு	3 மைலில் அப்பர் ஆடை நுத்தாண்டுவருந்திரம் நெய்தல்வாயில் உள்ளது. முனிவாசகர், மதுரன்மோழி	சாயாவனேசு சங்கதிர். [ரர்	சூயிலுநன்மோ ழியம்மை	சம்பந் அப்பர்	செம்பொனார் கோய் லிலிருந்து மட்சாலை
184	do	மேலூர்	,	நிரியாவணங்கி சுரர்	அணிகொண்ட நாயகி	,	சாயக்காட்டுக்கு வடக்கு
185	do	பல்லாணீச்சுரம்	நெ-கி. 8 சிவ. காளி பல்வனேசுரர் சங்கமதிர்.	பல்வனேசுரர்	சௌந்தரநா யகி	,	பட்டினத்தார், இயற் பகைநாயனார் அவதாரம்.

186	சீர்காழி திருக்கா வனப்பாடி	தீர 6 வாய் சுயப்பு சுமாதமயர்ப்பொ	கோபாலகிருஷ் ய்கை [னர் கி-தி	செங்கமலராச் சுயார் மடவால்மங்கை	திருமங் கை ஆ ழ்வார்	மீதாதேவர், சேனைத் தலைவருக்கு பிரத்யட் சம்
187	do	குருவேள் வர்க்குள் (ஆண்டா ன் கோ	நெ.கி. 4 வாய். வெள்ளி ரி. சுவேத யக்கு, ததவதேரதக யில்) [வெண்ணம்]	கண்ணன் (கி-6) நாராயணன்	பூவார் திரும கன்	குமுதவல்லி அவதா ரம்
188	do	நெத்தெவ யர் தொகை	நெ-கி 4 வாய் யமா. தேவா, சபாபுஷ் (கீழைச்சாலை)	மாதவ, நெய்வ யாயகப்பெரு யார் (பே-6)	திருமங் கை	வசுஷ்டருக்கு பிரத்ய யசுஷ்டம்
189	வலாசை கோயல்	பள்ளிருக் கும் வேளூர்	கீர. 3 சில, சதயா யிர்க்கா. வெய்யுள் சபாபு, சபாபு, விர சபாபு, சபாபு, விர	வைத்யநாதேஸ் வரா முருகர், ராமர்	அப்பர் சர்ப்பந் தர்	முத்துக்குமார் பிரப லம்
190	do	திருப்புண் கூர் (சபாபுண் யார்)	ரோற் 24 சில. வெய்ய நி. புண்ணி விர பாக்கல் மயா கோ யார்	சிவலோகநாதர் யன் மலிங்காபா நாயனார் யன். 4 மை ப்பர் திருத்தாண்டி, அ	மூவர் அவனார் விசுவ லம்	திருநாணப்போவார் நந்தனார், நந்திவிலகி காட்சிகொடுக்க இடம்
191	do	நெருக்கண் யார் கோ யில் (சுரு	நெ-கி 3 சில மான் காலிகை, இந்திர யில்	கண்ணாம்பெ யர் கோதைமயம்மன்	சர்ப்பந் தர்	அகஸ்தியர் சாபத்தி. னால் இந்திரன் 1000 கண்பெற்றது. வார னர் இந்திரன் பூசிக்கது

92	ஆனந்தாண்டவபுரம்	திருநின்றிபூர்	கீழ். 2½ சிவ. நிலமவர் பொய்கை, வட்சுமி பூசுத்தது	மகாலட்சுமீசுரார் பாரத்துவாரேசர்	உலகநாயகி கல்யாணசுந்தரி	பூவ	சோழ அரசன் பூசிக் க கொணர்ந்த திரி நின்ற இடம். 3 மை லில் திருக்கடைமுடி
93	நீடுர்	இந்தனூர் திருவழங்கு (தூர், சுகந்தவனம்)	நே-கி 1½ வாவ் வேதசங்கர விமா. காவேரி, இந்து புஷ். தவனம்)	சுகந்தவன நாதர். மருகினி யமைந்தர் (கி-அ)	சந்திரசாப விஜோசன வல்லி புண்டரீகவல்லி	திருமங்கை ஆழ்வார்	சந்திரன், வியாசர், வியாக்ரபாதருக்கு பிரத்யட்சம்
194	do	நீடுர், பூர்புரம். வகுளாரணயம்.	வடக்கு ½ சிவ மகிழ விந். சந்திரநீர். இந்திரன், குரியன், சந்திரனுக்கு	அருட்சோமநாதேசுரர். காண திர்த்தக சங்கரர் (ரகிழவனம்)	வேதநாயகி வேபுறுதேவானியம்மை	சுந்தரர்	முனையாவோர் நாய னார் அவதாரம். பிரள யகாலத்திலும் அழி யாத நண்டு பூசுத்த இடம்.
195	do	அன்னிபுரம் (பொன்னூர்)	நே-ரோ. 3 சிவ. வருணநீர். வரு ணன், அக்விக்கு	ஆபத்தகாரியேசுரர்	பெரியநாயகி யம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	வேள்விக்குடி இரண்டு மைல்
196	do	குறுக்கை வீரட்டம்	மொற்கு 3 சிவ குலநீர். காமன எரித்த இடம்	வீரட்டேசுரர்	ஞானம்பகை	அப்பர்	அஷ்டவீரதலத்தில் ஒன்று. 3 மைலில் வ. கி. தலைஞாயிறு

197	மல்லியம்	திருவடிக் ந்தூர் (தேர்முந்தூர்)	நே-ரோ. 2 சிவ. வேதசித்தாரிச ரீர்.	மாயவரம்— தஞ்சாவூர்	யாதை	செனந்திராம் பிகை	சம்பந்தர்	கம்பாட்டாழ்வார் அவதார தலம். கம்பன்மேடு
198	do	do	வாஷி தர்சனப்பு கருவியா. பபரி வசு, காடுவர், துருபு தெவதைக்கு	ஆபநியாப்பர் (கி-கி)	செங்கமல்லல் வித்தாயார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	வேறு 2 தென்கீல் சன்னகன் உண்டு குத்தங்குடி சரீபர்	
199	சுற்றவர்	சுற்றவர் திருந்தருத்தி	வ-கீ. 2 சிவ. சுந்தர வடகன்ம, காடுவர் (சுற்றலன்ரு.	சொன்னவாரி வாரி பத்தவனேசுரர்	பிருதுருகுழாய் பிகை	மூவர்	சம்பந்தர் (கேர்த்திரக் கோவை குத்தங்குடி வைப்புத்தலம். 3 கை.	
200	do	பந்திரகா ள்பாடி (கோகேத்தி முனைஞ்சேரி)	வ-கீ 2½ சிவ சுவகங்கை ரீர். முனைஞ்சேரி.)	ஸுராவதேசரி	மலங்குழல் பாயகி	சந்தரர் ஸுராவதர், பன்மத பூசுத்தது	3 கை.	
201	do	கிழைத்தி ருபணைஞ்சேரி	வ-கீ 2½ சிவ. மன் மதன் பூசுத்தது	ஆருள்வல்ல பாயகேசரர்	யாழின்பொழி யம்மை	சம்பந்தர். ஆப்பர்	கூலச்சிறையனார் வழிபட்ட இடம்.	
202	do	வேள்ளிக் குடி	வ-கீ 2½ சிவ. மங்கள ரீர்.	கல்யாணசுந்த ரோசரர்	பரிமளசுந்த நாயகி	சம்பந்தர். சுந்தர்	விவாகுவேள்ளி நடந்த இடம்.	

203	தமிழ்நாடு பஞ்சணை கல்வாரி (பந்தகல் வாரி)	வட 6 சிவ கோலந் கொன் லா, விந். வைப்புத் தலம்	பசுபஸ்வரர் விளத்தோட்டி 5 மைல் பயித்தி யம் வில்கும்	காம்பனகோவரி யப் பந் தர் சுந் தரர் தலம்	அம்மன் ஆடியபந்த கோந்த இடம். கஞ்ச னார் 1 மைல்
204	do	சேப்பஞ் வாரி (சேந்த வாரி)	வ-கி. 7 சிவ. சந்த நி. மண்ணி நதி கூலா சண்டையிட முருகர் தங்கைய இடம்	சத்தியகிரிசுர் சகிதேவியம் மை	சண்டேசுர் திருந்துதேவன்குடி 3 மைல்
205	do	நுலுவாம்ப பாடி	வ-கி. 8 சிவ. மண்ணி கிர். திருவாத்தி விந். செழுப்புரம். கங்கை சொழிபுரம்.	பாலுக்கந்தநாதர் மணல் லிங்கம் கோண்டச்சாழ் புரம் தஞ்சை பாடிய தலம்	சண்டேசுர் பால் அடுஷைகம் செய்த இடம் கடிகோயில். மணிவாச 33
206	do	திருப்பனங் தான் (தாடகே சுரம்)	வ-கிர. 10 சிவ. பனை விந். பொய்கை திர். தாடகைக்கு வளைந் தம், குங்கிலியக்கலை ய நாயனருக்கு	சடையப்பேசு ரர் யப் பந் தர் லிங்கம்	குப்பகோணம் பஸ் வழி 10 மைல்
207	சாதிங்கன் பெட்டை	கொழும் பம்	நெ-கிர. 2 1/2 சிவ. மதுநிர்.	கோகிலேசுர் சவுந்தநாயகி தர் அப்பர்	வித்யாதானுக்கு பிரத்யட்சம்
208	do	திருஆவடு துறை	நெ-கிர. 3 சிவ. சம் பந்தர் உலவாக்கிழி பெற்றது	செம்பொற்றியா கேசுர் மாசிலா மணஸ்வரர் சிவகாமியம்மை ஆப்பிலாமுலை யப் பந்	திருமூல நாயனார் திரு மந்திரம் பாடிய இடம்

209	பாசிக்கன் கஞ்சனார் வேட்டை (கம்ச புரம்)	வட. 13 சிவ. புரக விரு. அக்கினித்ரி. அக்கினி, பிரம்மா பூசித்தது	அக்கினிகர் கற்பகநாயகி மானக்கஞ்சார நாயனார் தன் மகனின் ட பெருமானுக்கு அளித்த இடம்	அப்பர்	அரத்ததனுவாசாரி யார்
210	do do	பை. வவுஷ் காவேலிக்கு	கந்தராஸப் பெருமான்	—	—
211	do	கொடி மகாவல் காவல்	வாங்கு 2 சிவ அகத்தோடிகாரர் திய, காவேரி, சிதம்ப கத்தி.	சம்பந்தர், அப்பர் பி	மூன்றுகோடி சிவ களுக்கு பிரத்யட்சம்
212	ஆரத்தனார் கந்தாரி துறை	வ-கி 1 சிவ வன்னி விரு. சாலைத்ரி.	ஆபச்சகாரியர் கல்கந்தாரிகை ர்	அப்பர் சம்பந்தர்	சுக்ரீவன் (வாரை அரசன்) பூசித்தது
213	do	நெ-கிர. 9 சிவ. மங்களம்.	சாபாபிகாரர் பாபாபிகாரர்	சம்பந்தர் அப்பர்	நடேசர் பிரபலம்
214	do	நெ-கி. 6 சிவ	சுமாரூணநாயகர்	அப்பர்	இந்தின் சற்குணன் வகை பூசித்தது
215	do	நெ-கி 3 சிவ. வங்கு ணன், நெதவ சன்னி யார் துறை	தைவாராட்டே சார், நிலைமண் டேசார்	அப்பர்	மூங்குதிராட்டுக்கு வடக்கில்

216	ஆடுதுறை	வைகல் (மாடக் கோயில்)	தே-சி 4 சிவ. காலேவரி	வைகநாதேசுவர் கோமளேசுவர்	வைகலார்பிகை கேரம்பிலிங் கோதை	சம்பத் தர்	இரண்டு கோயில்கள் - தனி
217	do	செங்கல் லூர்	வடக்கு 6 வாய்	ஹிராமர்	இதாபிராட்டி	—	பெரிய ஆச்சான் பிள்ளை அவதாரம்
218	do	திருமங்க லக்குடி	வட 2½ சிவ காலேவரி மங்கள தீர்.	பிரணவரதே சுவர்	மங்களநாயகி	அப்பர் சம்பத் தர்	மாகாளி, சூரியன் விஷ்ணு பூசுத்தது
219	do	மாந்துறை	வ-சி 3 சிவ. சூரியன் பூசை	மஜேசுவர்	பார்வதி		சம்பந்தர் தரிசித்த புராணதலம்
220	திருவிட- மருதூர்	மத்தியார்ச் சுனம்	வட ½ சிவ. காலேவரி தீர். மருது கீரு.	மருதப்பீசுவர் மகாலிங்கசுவர்	நன்முலையகி முகார்ப்பிகை (தனி, சன்னிதி)	மூவர் பாடல்	வரகுணபாண்டி யர்க்கு பிரம்மஹத்தி நீங்கிய இடம் வகை பூசுத்தது.
221	do	வேள்ளி யக்குடி பார்க்கவ புரி	கிரியார் வழிப்பட்டது 6 மைலில் சூரியனார்	காலேவரி, வரகு கோயில் நவக்க	மரகதவல்லி நாச்சியார்	திருமங் கை	
222	திருவிட- மருதூர்	திருவிட லூர், பண்ட டாரவாடை	வ-மே 4 சிவ சுவந்தரி தீர் (திருவிசுநல்லூர்)	யோகானந்தே சுவர்	பராசரருக்கு சுவந்தரநாயகி குான் பூசுத்த	சம்பத் தர் தலம் சு	வழியில் 2 மைலில் திரிபுவனம் வாறு வாமி தும்பஹரேசர்.

திருவிட மருகர்	திருவிட மருகர்	வட-போ. 5 சிவ. நவநிபுத்தி பங்கய சி. நவநிபுத்தி	கங்குல-கே. நவநிபுத்தி 2 சந்தி நவநிபுத்தி	சம்பந் தர்	இப்போதும் ஒரு சி. நவநிபுத்தி பங்கய சி. நவநிபுத்தி
திருநாடுக (சுண்பக, ரண்டி)	திருநாடுக (சுண்பக, ரண்டி)	நெற்கு 1 சிவ. நவநிபுத்தி நவநிபுத்தி	சுண்பக, ரண்டி நவநிபுத்தி	மூவர்	சேக்கிழார் அப்பா தவம். சூர்யன் சேக்கிழார்
do	do	நெற்கு 1 சிவ. நவநிபுத்தி நவநிபுத்தி	சுண்பக, ரண்டி நவநிபுத்தி	அப்பர்	மகாமக தீர்த்தம் 12 வருஷத்திற்கு ஒரு தாம் பா. 4. பா. 4. பா. 4.
சுண்பக நவநிபுத்தி	சுண்பக நவநிபுத்தி	நெற்கு 1 சிவ. நவநிபுத்தி நவநிபுத்தி	சுண்பக, ரண்டி நவநிபுத்தி	அப்பர்	மகாமக தீர்த்தம் 12 வருஷத்திற்கு ஒரு தாம் பா. 4. பா. 4. பா. 4.
do	do	நெற்கு 1 சிவ. நவநிபுத்தி நவநிபுத்தி	சுண்பக, ரண்டி நவநிபுத்தி	அப்பர்	மகாமக தீர்த்தம் 12 வருஷத்திற்கு ஒரு தாம் பா. 4. பா. 4. பா. 4.
do	do	நெற்கு 1 சிவ. நவநிபுத்தி நவநிபுத்தி	சுண்பக, ரண்டி நவநிபுத்தி	அப்பர்	மகாமக தீர்த்தம் 12 வருஷத்திற்கு ஒரு தாம் பா. 4. பா. 4. பா. 4.

சூம்பகோணம்	நாச்சியார் கோயில் (சகந்தகரி) திருநறைபூர்	நெ-கிர 6 வைஷ்ணவி முத்தாந்தி கருடஸ்தலம் சீலாவாச விரு.	நம்பி சவுந்திராஜப்பெருமாள் (கி-5)	நம்பிக்கை நாச்சியார்	திருமங்கை ஆழ்வார் சமாஸ்யம் பெற்றது. பேர்தவருவிக்கு பிரத்யட்சம்
do	கருக்குடி (பருதாநல்லூர்)	நெ-கி 6 சிவ. ஏம தீர். பிரமன்	சற்குணலிங்கேசுரர்	சர்வாலங்கார பின்னம்மை	சற்குண அரசனுக்கு
do	நாலூர் மமபானம் (நாத்தூர்)	நெ-கி 8 சிவ. ஆபனாதம்பரிவி பூசுத்தது சந்திர தீர்.	பல்லவனேசுரர்	பெரியநாயகி	மாடக்கோயில். 3 மைலில் கடுவாய்க் கரைபுத்தூர்
do	சேறை (உடை யார்கோயில்)	நெ-கி. 9 சிவ. தெளயியர் பூசை மார்க்கண்ட தீர். பஸ் வழி	செந்தெய்யப்பர்	ஞானவல்லியம்மை	2 மைலில் நாலூர் மயானம்
do	do (வாஷ்)	சாரபுஷ் காவேரிக்கு	சாரநாதன் (கி-5)	சாரநாயகி	பஞ்சசாரபேஷத்தம்
do	கோட்டையூர் கோட்டை	போர் 2 சிவ. ஆமணக்கு வீரு. கோட்டை. மார்வ்	கோட்டைசுரர் கண்டேயருக்கு	பந்திரநாயகி	டவுலுக்குபேற்கில் சுவாமிமலைரோட்டில் பஸ் வழி
do	திரு இன் னம்பர் (இன்னம் பூர்)	வட-போர் 4 சிவ ஸ்ராவத தீர். சூரியன், ஸ்ராவதர், அகஸ்தியர் பூசை	வழுத்தந்தாதேசுரர் பெருமான அரசயராக இருந்து	கொந்தார்பூங்குடி கணக்காரருக்கு	எர்ரம் (ஏரசனம்) 2 மைலில் அழிந்த சிவாலயம் இடம்.

3) குப்பகோ, தருக்குட நகரம் (வடகூ.)	வட-போக்கு 1½ வடிவம். வைதிகனியா வர் புஷ்பமமகாரிஷிக்கு (க-ச)	கோபவள்ளி	திருமங்கை, பூதம், பேய், திருமழை, நய, பெரியாழ் வார்கள்
do	நந்திபுர விண்ணக ம்: (நாத ன் கோவில்)	சண்பகவல்லி காந்தியார் பள்ளி. நோகன்	—
do	சிவபுரம். (சண்பகம்) சோலை	சிங்கராவுல்லி பெரியகாயக்	ஆப்பர் சப்பன் தர்
do	நே-கீர 3½ சிவ அரிவாறு, நால்கேவத நிர்.	அரிந்தவல்லி	பிரளயகும்பம் நின்ற இடம்.
do	நே-கீர. 4½ சிவ வாணசுய நிர். (அழகார் புத்தூர்) அரிவாறு.	அழகார்பிரகை யுள்ளி தழுவிவர் பூசித்	புகழ்த்துணை நாயனார் முத்தி
do	பேண்பே நந்திபுரம். வண்ணி (திருப்பந்தூரை)	மலையாசியம் மை ராமரிஷி பூசித்த	சக்தி, பிரம்மா, முரு கர் பூசித்தது ர் வைப்புத்தலம்
do	நாறுப்புர் சித்திச்சு ரம் பெருமான்	அழகார்பிரகை திரிபுரகந்தரி ல் கைபூத்தி நிற்	2 மைலில் தண்டத் தோட்டம் சுந்தரர் [வைப்புத்தலம் பரனிக்ரகம் உண்டு.

கும்பகோணம்	விஜயமங்கல (வெசுபூங்க)	வ-ரோ 6 சிவ அர்ச்சுன-கோன் விடதிர்.	விஜயநாதேசுவர்	மங்கைநாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	அர்ச்சுனன் பூசுத் தது
do	புறம்பயம்	வ-ரோ 5 து சிவ புண்ணாரு. கண பதி கொள்ளுதிர். சனகாதிபருக்கு ஆவணி சதுர்த்தியில் செய்யபெறும.	சுமங்குலாதே சுவர் முத்தியார்	கரும்பண்ண சொல்லம்மை நித்யநாயகி	மூவர்	வணிகப்பெண்ணுக்கு சாட்சி, பஞ்சமருக்கு அனுக்ரகித்த இடம் சனகாதியருக்கு உபதேசம்.
do	வைகாழி (வில்வவ னர்)	வ-ரோ 5 து சிவ டம், கொள்ளிடதிர். கொள்ளுதிர்.	வில்வனேசுவர்	பிள்ளை யாருக்கு நாயகி அம்மை	64 சேர்	தேன் அபிஷேகம்
தாநாகரம்	சத்தியுத் தம்	நே-ரோ 2 சிவ (குலதிர்.	சுவக்கோபுந் திசர்	பெரியநாயகி	சம்பந்தர்	வேடன் முத்தி பெற் றது. சிவராத்திரி விசேஷம்.
do	ஆனா மேற்றளி	நே-ரோ 2 சிவ 16 பட்டை சிவ லங்கம்	பெற்றளிகாதர் மூருடையில் வாய்க்கால்	உமையம்மை தருமலைராயன் வடகரையில்	வைப் புத்தலம் முழை	ஆமர் நீதிநாயனார் அவதாரம்.
do	பட்டச்சு ரம் பெருமான்	do ஞானதிர். வன்னிவநு. சம்பந்தருக்கு ஞானதீர்த்தத்தில் கருட தரிசனம்	தர்மபூசுவர் பட்டசுவர்	விமலநாயகி பாண்டிநாயகி அளித்த இடம்	சம்பந்தர் மாரக முனி	பட்டி, ராமர் பூசுத் தது. அமாவாசை

244

தாராகரம்

பழைய
பை
வட்டை

வி-போ 2 சி.வி.

சேமேசுர்

சோமகலாநாயகி

அப்பர்

அயர்ந்தி நாயனார்
முத்திதலம்

250

do

ஆதர் பசு
பச்சைய

வி-போ 4 சி.வி.

பச்சைய

மங்கலநாயகி

சம்பம்

சுந்தப் பெருமான்
சேயில் வட்டை

251

do

கல்லா
(மடகல்
சக்கரம்)

வி-போ 3 சி.வி.

பச்சைய

மங்கலநாயகி

அப்பர்

சுந்தப் பெருமான்
சேயில் வட்டை

252

do

சுவாய்
மலை

வி-போ 1 சி.வி.

பச்சைய

மங்கலநாயகி

அப்பர்

சுந்தப் பெருமான்
சேயில் வட்டை

253

do

சுவாய்
சுழி

வி-போ 2 சி.வி.

பச்சைய

மங்கலநாயகி

அப்பர்

சுந்தப் பெருமான்
சேயில் வட்டை

254

do

ஆதர்

வி-போ 1 சி.வி.

பச்சைய

மங்கலநாயகி

அப்பர்

சுந்தப் பெருமான்
சேயில் வட்டை

255

do

புள்ளம்
புத்தக்குடி

வி-போ 2 சி.வி.

பச்சைய

மங்கலநாயகி

அப்பர்

சுந்தப் பெருமான்
சேயில் வட்டை

256	பாபநாசபுரம் (1) கனித் தலம்	வடக்கு 2 மைல் குடமுருட்டி நதி	பாபநாசபுரம் பேருராள்	பங்கயவல்லி நாச்சியார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	—
257	do (2) சண்பகாரணயம் பாலைத்துறை	ககலுக்குறி விமா. கஜேந்திர புஷ்கரணி	கஜேந்திர வாதர் (க-ச)	மாமணி வள்ளி பொழும்புமலை தவளவெண்ணையாள்	செருமைய அப்பர்	ஆஞ்சநேயர் ஸ்தலம் கஜேந்திரன், ஆஞ்ச கஜேந்திரன், ஆஞ்ச கஜேந்திரன், ஆஞ்ச
258	do (3) சண்டவாடி	வடக்கு 1 மைல் காவேரி நதி	பாலைவனாதர்	ரங்கநாயகி	—	தொண்டராடிப் பொடி ஆழ்வார் அவதார தலம் சந்திரன் பூசுத்து பேறுபெற்றது
259	do (4) கருகா ஆழ் (திருக்க ளா ஆழ்) சக்காப் பள்ளி (ராஜகிரி)	தெற்கு 5 மைல். தில்லை- முல்லை நதி. சுவர் டாசாறு, கஜேந்திர	தில்லைவனாதர் முல்லைவனாதர்	கருப்பையா ளக்கை கரப்பாட்சகி	அப்பர் சம்பந்தர்	1-வது சப்த ஸ்தலம். காவேரி, சக்கரவாகம், சயந்தன் பூசுத்து சயம்பு புராண தலம்
260	ஐயம்புலம் (1) கருக்க மங்கை	தெற்கு 2 மைல். சக்கரவாடி	பசுபதிநாயகர்	பால்வளை நாயகி	—	அப்பர் செருமங்கை சந்திரன், காமதே சந்திரன், காமதே சந்திரன்
261	do (2) அரைய மங்கை	தெற்கு 1 1/2 மைல் புராண தலம்	கைலாசநாதர்	பார்வதி	—	அப்பர் செருமங்கை சந்திரன், காமதே சந்திரன், காமதே சந்திரன்
262	do (3) பசுபதி மங்கை	தெற்கு 1 1/2 மைல் புராண தலம்	பசுபதிநாதர்	உலகநாயகி	—	அப்பர் செருமங்கை சந்திரன், காமதே சந்திரன், காமதே சந்திரன்

263	ஐயம் பேட்டை	அர்ச்சுனர்	நே-ரோ 1 சிவ. அர்ப்புசை	ஹரிஹாநாதர்	அரித்ரா தேவி	—	புராண தலம்
264	do	வடகுளம் காடுதுறை	வட 3 சிவ காவேரி. வாலி பூசை	சூலைவணங் கீசர்	அழகுசடை முடியம்மை	சம்பந் தர்	ஒரு மைலில் கணபதி அக்ராமம். கணபதி பிரபலம். 5 மைலில் திருப்பழனம். நந்தகமா முனிக்கு பிரத்யட்சம்
265	-do	ஆநிதுறை பெருமாள் கோயில்	வடக்கு 3 வாய் சக்கர ிர். காவேரி சுத்தசத்தவ விமர வார்	வையங்காத்த பெருமாள் (க-தி)	பத்மாசனவல்லி	திருமங் கை ஆ ழ்வார்	
266	பசுபதி கோயில்	திருக்கூட (1) திருந் புள்ள பங். கை (ஆஸ்தி ஆரை)	வட-ரோர். 13 சிவ சிவ கிர். விஷபான தனம். பிரமன் பூசை	ஆலந்தரித்தி சுடர்	அல்லியங்கோ தை	சம்பந் தர்	7-வது சப்த தலம்
		(2) குல பங்கை	வடக்கு 2 சிவ. வேதாள தீர்.	சுருந்திவாசர் அஸ்திரதேவர்	அலங்கார வல்லி (முனிதழ் குலப் படை)		அப்பர் சேஷத்திர தலம் திருவிழா உண்டு. (அக்ராமத்தில்) சுந்த ரர் சேஷத்திரவைப் புத்தலம் வசிஷ்டர், காமதேனு கௌதமர், ஆதிதேச ஷன் பூசித்தது இந்திரன், அகத்தியர் சோழன் பூசித்தது
267	நட்டை	(3) தண் டங்குரை	வட 2 சிவ காவேரி (தண்டாங்குரை)	கைலாசநாதர்	சர்வலோக நாயகி	சம்பந் தர்	
		தென்குடி த்திட்டை	ஓர் 3 சிவ. சக்கர, பால்தீர்.	'பசுபதி'ஸ்வர்	லோகநாயகி		
268	தஞ்சாவூர்	1. தஞ்சா வூர் (கோ ட்டை)	ஓர் 1 சிவ காவேரி, சிவ கங்கை கருபா தீர்த் செறுத்	ஹர் — திருந் பிருகதீஸ்வர்	ரிப்பள்ளி பிருகநாயகி	பிரிவு வைப்பு த்தலம்	

273	தஞ்சாவூர் செபத்தா னம் (தில் லைத் தாவம்)	வ-ரோ 7 சிவ சாஸ்திரச் சாஸ்வதிக்கு	வெய்யாடியப் பர்	பாலாம்பிகை	அப்பர் சம்பத் தர்	7-வது சப்தஸ்தானம்
274	do	திருவை யாறு Tiruvadi (பஞ்சரத் தீர்)	வ-ரோ 6 சிவ சாஸ்திர; சூர்ய ரிர். கந்தி, வாலகந்தி, பஞ்சநதிஸ்வரீ	அறம்வளர்த்த நாயகி	மூவர்	முதல் சப்த ஸ்தானம் உத்தர, தக்ஷிண கை லாயம், சப்தஸ்தான உற்சவம் சித்திரா பெளர்ணமியில் பூரபலம் தரிசனம் (தெற்கில்) பூரபலம்
275	do	1. பெரும் புதிய புதிர் 2 do	அப்பர் (ஆடி ஆரா சிவப் பஞ்சரத் தீர்) ஆதி சேர்த இடம் ஆதி வரகையில் கந்தரிகாவி லியுயகர், ஆண் டவர் கோயில்	கைலாய காக்கி லியுயகத்தை டவர் கோயில்	சம்பத் தர்	2 மைலில் மழுவாடி சை ஆழ்வாருக்கு பிரதயட்சம்
276	do	மழபாடி (மழுவாடி)	வ-ரோ 10 சிவ சாஸ்திர; சிவ கங்கை, இலக்குமி தீர். கிஷ்நு இந்திர பதஞ்சலிக்கு	வந்தம் பெயர் வைத்தநாதர்	மூவர்	மழநிருத்தம் செய்த இடம். பழங்குடி மைல் பள்வழி
277	do	திருப்பழ னம்	வ-ரோ 5 சிவ. சாஸ்திர, மங்கள தீர்.	ஆபத்தசகாயர்	அப்பர் சம்பத் தர்	2-வது சப்தஸ்தானம்
289		திங்கடூர்	வடக்கல் ஒரு மை லில் அப்படி ஆ னிடம்நிற்குத் தநாதர்.	பெரியநாயகி டிகள் அவதரித் தவைப் நாதர்.		புத்தலம்.

278	தஞ்சாவூர் சோற்றுத் துறை (தஞ்சைத் துறை)	வட 4 சிவ காவேரி சூர்ய நர். இந்நீர், இன், சூர்யன் பூசை	ஒதவனேசுரர்	அன்னபூரணி	மூவர்	3-வது சப்தஸ்தானம், கௌதமர் ஆஸ்ரமம்
279	do	வட 4½ சிவ சந்தா தீர்.	வேதபுரீசர்	மங்கையர்க் கரீசி	அப்பர் சம்பந் தர்	4-வது சப்தஸ்தானம் வேதங்கள் பூசை
280	தஞ்சாவூர் மேலைத் ருக்காட் டுப்பள்ளி	வடக்கு 5 சிவ குடமுருட்டி, சூர்ய தீர்.	நியாடியப்பர்	வார்கோண்ட- முல்யம்மை	தர் தேடி	மோட்டார் பஸ் வழி, அணைசமீபம்
281	do	வட 7½ சிவ. கொள் ளிடம், வேத தீர்.	செம்பேவியப் பர்	சிவலோக நாயகி	சம்பந் தர்	ஆம்மன் தவம்செய்த இடம் (மணல்மேடு)
282	சொளகம் பட்டி	தே-தி. 2½ சிவ. அகத்திய, சூர்ய தீர். ளம்)	சித்தியசுந்தரர்	ஒப்பிலாநாயகி	அப்பர் ஆருண் கிரியார்	வங்கியசேசுரன் பூசை
283	திருவே அம்பூர்	வ-ரோ 3 சிவ சிப்பிலிக தீர். மலைமேல் கோயில்	அறுப்பிசர்	நறுங்குழல் நாயகி	அப்பர்	தேவர்கள் அறுப்புரு வாக வழிபட்ட இடம்
284	திருச்சிராப் பள்ளி (கைலாயக் கோடுமுடி) வயலூர் 5 மைலில் பிரபலமுரு கர்தவம் விராலி ம லக்கு பஸ்	வ-ரோ. 1½ சிவ. கா வேரி, நன் அடையான் தியதில்லா தீர். இந் தான், அனுமார் தீர். உண்டு [சுரன் பூசை.	தாயுமானவர் செவ்வந்திசர் மாதூர் பூதேசர் செவ்வந்திசர் மான் மேற்கு	மட்டுவார்குழ லம்மை ருக்காக பெரு முகமான தலம்.	அப்பர் சம்பந் தர் ஜனாயர்	தாயுமானவர் முத்தி. தாயாக கடவுள் பிள் னேப்பேறு பார்த்து மலைமேல் உச்சிப்பிள் கோயில் பிரபலம்.

285	திருச்சி இப்பள்ளி	1 உழைநூர் (முக்கிச் சுரம்)	போற்கு 1½ சிவ வில்வ ன்ரு. பஞ்ச வண்ணிவநிர். உதங்கர், சீரம்மா பை விவ் காலேவி காலேவி; குடமுரு குடி, கல்யாணநிர். பூப்பதபுழக்கோடி	பஞ்சவர்ணை சுரர் புறலை அழகியாண வான் (விமா) தேவர்கள், தாப்	காந்திமதியம் மை புகழ்ச்சோழர், கோச்	சம்பந் தர் கோச்	மண்மார்பெய்து பாழடைந்த ஊர் செங்கட்சோழர் முத்தி திருப்பாணுவார் அவதாரம், வாஸலக்கி ய் விவாக தலம்
286	do	கற்குடி உய்யம் கொண் பைஞ்ஞி (பன்வழி)	போற் 2½ சிவ காலேவி நதி கொண்டை	புத்தகார் உச்சிபாதேசுரர்	காந்திமதியம் மை	முவர்	சுழநாட்டரசன்முத்தி யை வயலார்
287	do	பைஞ்ஞி (பன்வழி)	போற்கு 8 சிவ. ஆரண யநிர். வாழை ன்ரு.	ஆரணயாமிங் கர், தீலகண்டர்	கீடுநெடுங்கண்ணி விசாலயார்	கோ	அப்பருக்கு பொதிச் சோழ. துண்ணீர் அளித்த இடம் உய்யக்கொண்டார் அவதாரம். பெரிய நெடுவடி, சிசி, பூதே வி, பாரக்கண்டேய ருக்கு பிரசயட்சர் மவப்புத்தவர் பெயம் வேடன் முத்தி. விள
288	do	(1) வென் ளறை சுவேதகரி (பன்வழி)	வட-போற் 13 விவ் விடலாந்ருத் விவா மணிகண்ணிகை. பழத் கா, பத்தா, வாகநிர்.	புண்டரீகாட்சன் (க-வி)	பங்கயச்செல்லி செண்பகவல்லி	பெரிய திருமங் கை ஆ புவார்	அப்பருக்கு பொதிச் சோழ. துண்ணீர் அளித்த இடம் உய்யக்கொண்டார் அவதாரம். பெரிய நெடுவடி, சிசி, பூதே வி, பாரக்கண்டேய ருக்கு பிரசயட்சர் மவப்புத்தவர் பெயம் வேடன் முத்தி. விள
289	do	(2) பாற்ற கதார் (பாதித் தூர்)	நந்தாநந்த சிவ தலம்	கத்தாத்தேனன் வார் சபாபதி	அப்பர் நெடுந்தா பலார் வழி 20 ங்கணி கொடுத்த	க ணை சதலம்.	சம்பந்தர் அரசன் பெ ண்ணின் முயலகன் தேவைய தீர்த்தது.
		பாதிசிலா ச்சியம். (திருவாடி)	போற்கு 4 சிவ. கொள் விட, பீரமநிர்.	மாற்றிகாதர் சபாபதிமுர்த்தம். மூலம், சுயப்பொன்	பாலசுந்தரி கந்தாரத்திருமால் பெற்றது.	சம்பந் தர் சுந் தார்	

சோழவந்தான்
எடகம்
(பன்வழி)
நெ-ரோ 23 சிவ.
வைகை நதி புனல்
வாதவடுகின்ற இடம்.

எடகநாதேசுரர்

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

சம்பந்தர்
சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

மதுரை
(1) திரு
ய (12) பெ
நகரம்
ம்பலம்
பையில்

சோமகந்தர்
சொக்கநாதர்
சொக்கலிங்க
மூர்த்தி

வந்து
அப்பர்
சம்பந்தர்
மாணிக்க
வாசகர்

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

(2) திருத்.

வ-கி. 1 வவடி.
அஷ்டாங்க ஸ்ரீமாம.
சக்கர தீர்.

கூடலு
(கி-வ)
விமானத்தில்
அங்கநாதர்

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

மதுரை
புனார்
புனார்
do

வ-கி. 12 வவடி.
அஷ்டாங்க ஸ்ரீமாம.
சக்கர தீர்.

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

மதுரை
புனார்
புனார்
do

வ-கி. 12 வவடி.
அஷ்டாங்க ஸ்ரீமாம.
சக்கர தீர்.

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

சுகந்த குந்தளா
ம்பாள்

294

மதுரை

திருமோகூர்

வட-கீழ். 7 விஷ்.
(பஸ்) கோதகம் விமா.
கூர்ப்பதி புஷ். அஜ
ருத்ரா தியர்களுக்கு

மதுரை—நறுஷ் கோடி. ரிவி

திருப்பவ
னம்

வடக்கு 5 கிவி
வைகை-பிரமா
புறச்சை

பூவணநாதர்
அச்சோ அழி
கர் (புறச்சவர்)

(மாறுமதுரை

வாழ்)

மூவர்

மின்னம்மை

296

do

திருச்சுழி
யல்

நெல் 15 கிவி. சந்தாவந் திருபெனிகராதர்
தர் பார்வதி புறச்சை
பிள்ளையதீர்.

துண்டமலை
நாயக

சந்தரர்

297

மாமநாத
புரம்.

திருப்பல்
லாணி
(தர்ப்ப
சயனம்)

நெற்கு 5 விஷ்.
கலயாண விபா.
வம், நூர்யதீர்.
அஸ்வந்த விந்.

தெய்வச்சிலை
யார். கல்யாண
பெருகன் னதன்
(க-6)

தெய்வச்சிலை
காச்சியார்
கல்பாணவல்லி

திருமங்

கை

ஆதி

வாரி

யட்சம்.

சமங்க

மைல்

298

do

தேவி பட்
டணம்
(வையாஷா
ணம்)

வடக்கு 10 விஷ்
கடல், வருணதீர்.

தெய்வச்சிலை
யார், பட்டாபி
ராமர்

—

மூராமர் வருணைக்
கு அபயம் அனாதக
இடம்

14

299	1 ராமேஸ் வாம்	திரற்கு 1 சிவ அங்கினி தீர். வகை. 64 கந்த மாதனாகிரி, முருகர் அகத்தியர் புகுத்தது வைஷ்ணவம், கருணா கரபாண்டியன் பிரப்பனுக்கு	ராமநாதீஸ்வரர்	மலைவளர்காதலி	அப்பர் சம்பந் தர்	காஸிக்குச்சம் பூரீபா மர் ராவணனைக் கொன்றபாவம் நீங்க புகுத்தது. பூரீராமர் பிரதிட்டை.
300	தனுஷ் கோடி	தெற்கு 2 சேதுஸ்னா இலங்கைப்பகுதி	விசேஷம். கடல் ஏமாற்றல் அது கம் ஜாக்கிறதை	கள்ளைவல்லித் தாயார்	கோ	தான விசேஷம்
301	இலங்கை திருக்கோ ணமலை	சுவஸ்தலம் வடக்கில் 1 பர்வங்கல் அசு ரன் கோட்டை பூசை 3-வது தகடு *பூசை கலரி தித் தம் (யாழ்ப்பாணம்) பிருகு, மாலிய வான் பூசை	திருக்கோணேஸ் வரர்	மாதுமையாள்	சம்பந் தர் சுந்தரர்	தென்கீழ் சமுத்ர மத் தியில் புத்தர்கோயில் உண்டு.
302	do	இந்திரன் திருக்கே தீச்சரம் (பாததேச ட்டம்)	கைலாசம் கை கேதீஸ்வரர்	கொளியம்மை	முடிசு சம்பந் தர்	வில்லுன்று கண்டி (கதிர்காபம்) கொளப்பு மாதத்தலை யிலிருந்து பேரகவுப். கிருத்திகை விசேஷம்.
303	புதுக்கோ ட்டை	தென்-தெற்கு 20 சிவ சுந்தர தீர். மகோ தரிஷி, நாகராஜர் புகுத்தது திருக்கோகர்ணம் விஷ்ணு ஆலயம், நகர	கொடுங்குன் பீசர்	குயிலமுந்நாயகி	சம்பந் தர்	கல்யாணகோலம் கார்த்திகையில் திபதரிசனம்
	பஸ்வதி		ரயிலடியிலிருந் த்தார் பாடசாலை. திருச்சியில்	து ஒரு மைல்	அரிமள ருந்து	ம் 12 மைல் சுவ, விராலியிலே வழி.

304	திருமயம்	திருமெய்யம்	வடக்கு 1 வலது சத்யகிரிநாதன் (பாப்பனைமேய் யப்பன்)	சத்யகிரிநாதன் (பாப்பனைமேய் யப்பன்)	உய்யவந்தான்	திருமங்கை	சத்யதேவதைக்கு பூதபட்சம் சத்யகிரி ஸ்வரர் சுவஸ்தஸ்ய,
305	do	திருக்கோட்டையூர் (பன்)	கிரக்கு 21 வலது அஷ்டாங்கனியா. தேவபுஷ்ப. இந்துவர் சத்யபாவிக்கு கோபிலம் பன்னி.	கேளம்யநாராயணர் (க-ச)	திருமகன்நாச்சியார்	பெரிய, பூதம், திருமழிசை	உடையவர். நட்பு அவதாரம், நின்னு இருந்து, கிடந்து, நடந்து
306	do	திருப்பத்தூர் (திருத்தனர்) (பன்)	தெ-கிரக்கு 15 சிவ. கரு, பூதிதனிதர். கொன்னறை கிரு. லாஷ்டிரி பூதிதனி	புது ஆதைய செய்த இடம் புத்தாச்சர் பூதிதனிநாதர்	சிவகாரியர் அர்மமை	ஆப்பர் சம்பந்தர்	காசாக்குடி பன்வழி 35 மைல் பையரவர் பிரபலம்
307	காசாகுடி	குன்றக்குடி	தெற்கு 5 சிவ. சரவணப்பொய்கை	சுப்பிரமணியர்	வன்னி குதயவயாழ்	ஆருணகிரியார்	2 மைலில் லெற்றியூர் ஆப்பர் கோத்திரதலம்
308	சுவகை	காணப்பேர் (காணையார்) கோயில்)	கிரக்கு 16 சிவ. சோமநிர்-யாணை பாதி 3 அருதிதிகள் ஐராவதம் பூதிதனி யாணைக்கு	சோமேஸ்வரர் காணிகுரர் சுந்தேஸ்வரர்	சொந்தாநாயகி சுவர்ணவல்லி மீலுட்சியம்மை	சம்பந்தர், சுந்தரர்	வாத்துர் மணிவாசகர் பூதந்த இடம் 10 மைல் பன்வழி
309	do	திருவாடாணை (அணை) கஜபுரம்	கிரக்கு 36 சிவ. சூர்யநிர். சூர்யன், பிருகு பூசை	ஆடாணைநாதர்	அம்பாயிரவல்லி	சம்பந்தர்	ஆடு பூசித்த தலம் பன்வழி

மதுரை—தூத்துக்குடி கிளை

310 திருப்பரங்குன்றம்

கிரங்குதிசிய.
சுவணப்பொய்கை
காசிச்சுணை
(மலைமலை)

பாங்கிரிநாதர்
முருகர். ஆறு
புகள்
ஆஷ்டைநாயகி
வள்ளி தெய்வ
யானை

சம்பந்தர். சுந்தர்
நகர் வட்டில்
முதலாவது.
தேவயானையைப்
பண்படுத்தி இடம்
ஆறுபடை
வட்டில் முதலாவது.

2-வது திருவாலின

ன்குடி 3. திருவேரகம்
4. குன்று
6. பழமுதிரசோலை.

311 கலாட்டி கழகமலை
நந்தி

போற்கு 10 சிவ
பன்வழிச் சுவர்த்த
தம்

சுப்பாமணியர்
வள்ளி தெய்வ
யானை
காவடிக்கிந்துபாடிய
இடம்

அருணை
கிரியார்
சங்குநாராயணர்
கொயில் பஸ்வழி
உண்டு

விருதுநகர்—தேன் காசி வடி

312 பூரீவில்லிபுத்தூர்

சுல்லிகர்
புதுபுது
சுளி
தென்திரு
வேங்கடம்

வ-ரோ 1 விஷ்ணு
சுக்குவதி. சபாசன
சியானம். மண்டுக
ரிஷி, பெரியாழ்வா
ருக்கு

வடபத்ர சயனர்
(க-தி) 1 நகபன்
லுர்
ஆண்டாள்
கொத்தையகி

பெரியாழ்வார், ஆண்டாள்
அவதாரப்.
பெரியாழ்வாருக்கு
ஆடி உதல்வம் 5-ம்
நாள் 5 கருட்சேவை
பிரபலம்

காட்டழகர்கோயில் 11

ரால், வடக்கே 3 பையில் சீனு
வாசர்

சந்தி

313 திருத்தண்கால்

(திருத்தண்காலூர்)

வடக்கு 1 விஷ்ணு
வேதச்சந்திர சிமா.
மலைமலை பாபநாச
தி.

அப்பன் தண்கா
லப்பன் (க-தி)
3 அம்ருதநாயகி
4 சாம்பவதி
பூதத்தார்
பூவார்

சல்லியபாண்டியன்,
பூரீ வல்லபன், புலி,
பெரியதிருவடிக்கு
பிரத்யட்சம் உலக
அவிருத்தன் விவா
கம் நடந்த இடம்

314	சங்கரகாமயானுரீகோயல்	வடக்கு 3 சிவ சங்கர தீர்த்தம்	சங்கரகாமயானுரீ	தேவநிதியம் பரன்	சுப்ரமணியர்தலம் சமீபம்
315	பழனி	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்
316	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்
317	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்
318	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்	தேவநிதியம் பரன்

319	திருநெல்வேலி	விஜயநகரப் பண்புரம்	நெற்கு 30 பன் வாஷ் விஜய நேர். இந்தியனுக்கு	அழகியமன்னார்	பன்னாட்சி	—	பனகுடி சமீபம் நாகர்கோயில் போ கும் வழியில் சமுத்ர ஸ்னனம், விசேஷம்.
320	do	கன்னியாகுமரி	நெ-கி 60 பன் சிய சமுத்திரி. சானிதரி கட்டம் வகை. மனைவி உலோபா முத்	கன்னிகாபர மேஸ்வரி இ மைளில் அப் பர் தாண்டகத் தலம். அகத்தீச் சரம் அகத்தியர் திவையுடன் பூசி த்த தலம்.	—	—	
321	do	சசித்தாபுரம்	நெ-கிர 53 சிய பூவர்கோயிலுப் தலியாக உண்டு	ஸ்தானுமாலயன் சரீபத்தில் தேவீ ச்சுரம் தேவி பூசித்தது உள்ளது	—	—	எனும் வடிவீச்சுரம்
322	do	நாகர்கோயில்	நெற்கு 50 சிய (பன்) உரோபர், பிசுக்கு பூசை	நாகராஜர் பூசித்த கோத்திரம் ம வழி உண்டு.	—	—	மூலம் திருவனந்தபுர
323	do	திருவண்பரிசாரம்	நெற்கு 40 வாஷ் (பன்) இந்தி கல்யா ண விரா. வாரி நி சாரம்)	திருக்குறாப் பர் வெங்கா ர சலபதி (க-வி) திருவாழ்வார்பர் யம் உண்டு. பத் மகாபுரம் - நா கர் ஆயில் சரீ பர்	—	—	நம்மாழ்வார், தாயார் உடையகங்கை நிறத் த இடம். விறகை; காரி, உடையநங்கை க்கு பிரதய்சம்.
324	do	திருவாரூர்	நெ-கிர 28 வாஷ் (பன்) ஆஷாங்க கிரா. கட்டல்வாட் கோத்திரம், ராரி.	திருநெல்வல்வி பெநராள் (மே. 7)	—	—	சந்திரன், பாசாரம், அத்திர்க்கு பிரதயட் சம்
				தொடுப்பிடிவி நிக்ந்து வி மைல் மாராததாண்டம், டைல்			

325

அம்பா
சமுத்தா

பிரம்ம
தேசமான்
ஓர்கோ
யில்

வா. 1 வா. 2
தெய்தி. அயனீச்
சரம். அப்பர் சேஷத்
தொக்கோலவதலம்

வேதநாராயணர்

வேதவல்லத்
தாயார்

காமாழ்
வார்

15 மைலில் ஆப்பர்
வைப்புத்தலம்
அக்கீச்சரம் (சுவசை
வம்) நந்திமகிமை

326

அம்பா
சமுத்தர்

பாபநாசர்
நெற்கு 32 சிவ (பன்)
சம்பப்பாண

பாபநாசர்

பலகையகி

பெற்றது
ஸ்னா விசேஷம். ஆகத்திய
ருக்கு கல்யாண
காட்சி.

327

அழ்வார்
குறிச்சி

அக்கீச்ச
ரார்

அம்பா

அம்பா அப்பர் நிருததாண்டக தலம்.

வன்னிக்காரத்தை.
அக்கீவரி பூசித்தது.

328

தென்காசி

குற்றலம்
(குறுப்ப
லா)

நே-ரோ 3 சிவ குறுப
பலா விரு. சித்ராசபை
சிதாரந்த ஸ்னா
விசேஷம்.

குறுப்பலா
நாதர்

குழல்வாய்
மொழியாமமை

சைவராயத்திலிருந்து
அகத்தியர் பொதிகை
வருமபோது வைண
வக்கோயிலை சிவலிங்
சுந்தரர் நாட்டுத்தொ
க்கிழமை விசேஷம்

29

கொட்டா
ரக்கரை

நெருக்கடி
ததானம்

வ-ரோ 38 வாஷ் (பன்)
புண்யகோடி விமா.
பம்பாந்திருக்கரங்

அப்துகாராய
னா (க-சி)

கற்பகவல்லித்
தாயார்

செங்குனார் வடக்கு
வாழ். அம்பலப் பிழை
யிலிருந்து 23 மைல்

30 do

நெருவல்ல
வாழ் (நெரு
வல்லாம்ப)

வ-ரோ 36 வாஷ் சது
பங்கோல விமா.
மணி ஆறாமலை, கண்ண
டாகாண்டி.

சகாதேவிரதிர்
செங்குலாசெரி
கோவந்திரான்
(க-சி) கண்ண
ன் பந்திரை.

வெவ்வாழி
நின் பைல்
வைத்திருந்
கொழுந்து
நாசரியார்

வண்ணிலிருந்து வட
க்கு 4 மைல் கண்டா
கர்ணனுக்கு பிரத.

331	கொட்டா ரக்கரை	திருவண் வண்டுர் (திருவ முண்டுர்)	வ-ரே 35 வ வேதாலய விபா. கல்லாறு, பாபநாச தீர்.	பாம்பணையப் பன் (மே-கி)	கமலவல்லி (நகுலன் பிரதிட்டை)	நம்மாழ் வார்	புலியூரிலிருந்து வட க்கு 3 மைல், மார்க் கண்டேயர், நாரத் ருக்கு பிரதயட்சம்
332	do	திருவாரன் கிளை (ஆரன் முளை)	கிரங்கு 37 வ வாமன விமா. வேத வியாஸ சாஸ்பிரம் மாவுக்கு	திருக்குறளப் பன் (கி-கி) அர்ச்சுனன்	பத்மாசன நாச் சியார் பிரதிட்டை	நம்மாழ் வார்	செங்குன்றிலிருந்து 7 மைல். அம்பலப் பிழை கால்வாய் வழி 16 மைல்
333	do	திருச்செங் குன்றுர் (செங்க னூர்)	ரேற் 30 வ ஜோதி விமா. சங்க தீர். திருச்சிறுது சிவாலயம் உண்டு.	இமையவரப் பன் (மே-கி) பத்மாசர	செங்கமலவல்லி வதம்	செ வார்	கால்வாய்புறம் கொல்லம் வழி அம்பலப்பிழையில் லிருந்து 18 மைல்
334	do	திருப்புலி பூர் (குட்ட நாடு)	நெற்கு 33 வ பூஞ்சுனை தீர். புருஷோத்தம விமா.	மாயப்பிரான் (க-கி) ஜனர்த்தனர் பிரம்புலுக்கு	பொற்கொடி நாச்சியார் பூர்தேவி	திருமங் கை நம்மாழ் வார் —	பீமன் பிரதிட்டை சப்த ரிஷிகளுக்கு பிரதயட்சம் மலைமேல் கோயில் பின்புரம் சமுத்தரம்.
335	வர்க்கலா னம் தட்ச ண கயா	ஜனர்த்த ண கயா	நெற்கு 13 வ பிரம, சக்கர தீர்.- வமகூட்ட விமா.	அனந்தபத்மகா பா கு பிரதயட்சம்.	பூர் ஹரிலக்ஷிம் வார்	நம்மாழ் வார்	பஸ் பார்த்தாண்டன் வழி-திருவாட்டாறு சமீபம்
336	திருவண் தபுரம்	அனந்தய னம்	இந்திரன் சந்திரனுக்				

337	திருவன ந்தபுரம்.	திருவல் லம்	போற்கு 4 வயல் சூழலுக்கு	அனந்தபத்ம நாபர்	திருமுடித்தானம்	—	பரகாமர் ச உண்டு
338	do	திருப்பா ததூர்	வட 8 வயல்.	do	திருவடித்தானம்	CHOR D LINE	
339	திருவெண் ணைநல்லூர் ரோட	(திருவருட் டுறை)	போற்கு 4 சிவ பெண் கோந்தி சுந்தரரை தடுத்தாட்டுகாண்டது	தடுத்தாட்டுநாதர் கிருபாபுரிகார்	வேற்கண்ணி நாயகி மங்களாம்பிகை	சுந்தரர்	மெய்கண்டதேவர் அவதாரம் மணந்தவழந்தபுத்தூர் சமீபம் தி உண்டு,
340	do	இடையாறு	போற்கு 6½ சிவ. பெண்ணை நதி	இடையாற்று நாதர்	இற்றடைநாயகி	சுந்தரர்	சுகர்பூஜை செய்தது
341	do	திருமுள்ள மச்சுமம் (கொட்டம்)	போற்கு 1 சிவ பெண் கோந்தி முண்டுகதிர்.	முண்டுகார் பாடுதேஸ்வரர்	காணர்குழு லர்மை காளாங்கிகை	அப்பர்	பிரமன், இந்திரன் பூசை
342	இருந்தை	திருகாவலி ர் (திருநாமம் நல்லூர்)	கிர 3 சிவ. கருடதீர். நாவல் மடு. மகிழு ளிரு,	நாவலேசுரர் காசிங்கமுனையார்	சுந்தராம்பிகை ரீகோயில்கட்டியது.	சுந்தரர் அவதாரம், சுந்தரர் பெற்றோர் புகழ்த்துணை நாயனார்	முத்தி சனகாசுதியர் பூஜை
343	மொந்தார் பேயை	டுநல்வெ ய்க்கோ (டுநல்வெ கோ)	போற்கு 6 சிவ பஸ்வதி தென் பெண்ணை நதி	டுவண்ணைப் பஸ்.	நீலமலர் கண்ணி	சம்பந் தர்	

344	விர்த்தாச லம் டவுன்	திருமுது குன்றம்	கிரக்கு 1 சிவ வன்னி விரு. மணிமுத்தாநதி சுந்தரருக்கு நம்பி	பழமலைநாதர் உருவப் கொண்	பேரியநாயகி பாலாமபிகை டு பொன் அளித் தது.	மூவர்	விருத்தகாஸி இறக்க முத்தி
345	do	எருக்கத் தப்புலியூர்	நெ-கி 9 சிவ எருக்கு விரு. கண்டூர். ராஜேந்திரப்பட்டணம் து. நரேந்திரன்	நீலகண்டர் எருக்கஞ்செடி ஆண்ட இடம்	நீலமலர்க் கண்ணி கீழ் சுவாமி உற் பளித்த	சம்பந் தர்	திருநீலகண்ட யாழ் ப்பாணர் அவதாரம்
346	do	ஸ்ரீமுஷ் ணம்	நெ-கிர 13 வைஷ் முட்ட, வராக	பூவராகசுவாமி	அலர்மேலுமங் கைத்தாயார்	— சிதம்பர	வராக அவதாரதல்பம் ம்வழி பஸ் உண்டு.
347	do	கூடலையா ற்புர்	நெ-கிர 18 சிவ. வெள்ளாலு, சங்கு தீர். சிதம்பரம் 15	நெற்காட்டு நாயகர் மைல்	புரிக்குழல்நாயகி திற்கு வழிகாட் டி அழை	சந்தார்	சிவபெருமான் சுந் தரரை இந்தத் தலத் த்துவந்து காட்சிதந்த ருளிய இடம்
348	பெண்ணை கடம்	(திருக்கட த்தை நகர்)	கிரக்கு 11 சிவ சுஜ்விமானம் அப்பர் குலப்பொறி பெற் றுது	சுடர்க்கொழு ந்து நாதர்	கடந்தைநாயகி	அப்பர் சம்பந் தர்	கலிக்காமநாயகரா முத்தி, மெய்கண்ட தேவர் பிதா அச்சுத் கனப்பாளர்வசித்தது சம்பந்தர், முத்துச் சிவிகை, சின்னப், பந்தர் பெற்றது.
349	do	செல்வாயி லாத்துறை (சப்த	ரோற்கு 3 சிவ நிவா நகி துறை) இவ்விடமிருந்து கிழ கடம்பந்தறை, காவிரி ஆலந்துறை 3, 8, 12, 20 மை	அரத்துறை நாதர்	ஆனந்தநாயகி	மூவர்	

350	கள்ளகம்	பழுதுர்	கிரக்கு 4 சிவ (பஸ்) பிரமதீர். யானையை உரித்தது பாகராமர் பூசித்தது	வடமூலநாதர்	அருந்தவநாயகி	சம்பந்தர்	அஷ்டவீரஸ்தலத்தில் ஒன்று. 5 மைல் அரியவூர் உமை பூசித்தது.
351	லால்குடி	1 அன்பில் ஆலந்தூர்	கிரக்கு 5 சிவ (பஸ்) கொள்ளிடம் காயத் திரிதீர்.	சத்தியவாக்கீ சுார்	சவுந்தரநாயகி	அப்பர் சர்ப்பந்தர்	எழுவர், தவத்துறை (லால்குடி) அப்பர் திருத்தாண்டகர் 2 மைலில் சப்தரிஷ் கள் பூசை வால்மீகர், மண்டோ ரிஷிக்கு
352	லால்குடி	2 அன்பில் கோயிலடி (திருப்பே ரங்கர்)	கிரக்கு 5 வைஷ். தாசக விமா. மண்டோ புஷ்	குருவடி-அழகிய நம்பி (கி-ச)	அழகியவல்லி நாச்சியார்	திருமழி சை	உபமன்யுக்கு. வலது கையின் கீழ் இந்திர கிரீடம்
353	do	திருமாந் துறை (ஆம்பிடி வனம்)	வட-பே 6 சிவ காயத்திரிதீர்.	அம்பலவானே சுார்	அழகிலுயர் நாயகி	திருமழி சை-நம், பேரியார் பூவார் சம்பந்தர்	கண்ணுவார், மருத்துக் கள் பூசை.
354	வாலாடி	திருப்பாற் துறை	தே-கி 2 சிவ கொள் ளிடம் மார்கண்டேயர்	மூலநாதேசுார்	மோகலாம்பிகை	சம்பந்தர்	திருவானைக்காவி லிருந்து கரைவழி 4 மைல்
355	உத்தமர் கோயில்	1 திருச்சுா ப்பனூர்	கிரக்கு 1 சிவ, வைஷ் உத்தியோக விமா.	புறவேத்தமன் (கி-ச) பிக்ஷாட னேசுார் பொம்மன்	பூர்வாதேவி பார்வதியம்மை	திருமங் கை ஆழ் வார்	திரிபுரத்தி தலம் உபகிரவசு, சனத் குமாரர்கள் கதப்ப

60	குளித்தலை (முசிரி சிவ ஸ்தலம்)	(1) கடம் பந்துறை காலேக்கட ம்பர் (2) வாட் போக்கி மத்தியான (3) சங் கோய்மலை நாசமலை) (திருவிங்க கரூர்	வடக்கு 1 சிவ காவே ரிந்தி கடப்ப விரு தீர், ச்சோக்கர் வ-மே 5 சிவ காவேரி அமுர்த தீர். போற்கு 1 சிவ ஆம்மேராவதி நதி கருவூர்த்தேவா கோயில் உண்டு நெற்கு 12 சிவ. 'பன்' வெஞ்சன் ஆசனம் பூவச. ஸ்கிர்த தீர் வ-மே. 20 வைஷ் கமலாலய தீர்.	கடம்பவன நாதர் பத்தினிக் கிரகர் மரகதாசலே சுரர் பசுபதீஸ்வரர் ல் உண்டு னிகுர்தநாதேசு ரர் நரசிம்மர் ரங்கநாதர் வடக்கு 26 வைஷ் பன் நாசமலை தீர்.	முன்றலாமுலை யம்மை சுரும்பார்முழ லம்மை மரகதவல்லி யம்மை கிருநாநாயகி வடிவாரப் பிகை விகிர்தநாயகி நாமகிரி ஆம் மாளர் லக்ஷ்மிதேவி பன்மொழி நாயகி மகாலக்ஷ்மி	அப்பர் சம்பந் தர் சம்பந் தர் சுந்தார் மலையில் — மூவர்	மூன்றும் ஒரே தினத் தில் பார்க்கவேண்டும் சயந்தன், இந்திரனு ய் மாலேத்திருநிங்க நாதர் பூசுத்தது புஷ்ச்சேசாமூர், எரிபத்தர், கருவூர்த் தேவர் அவதாரம் புனிதூரின்ருந்து இரண்டு மைல் சேலத்திலிருந்தும் பஸ்வசதி உண்டு ஆனுமர்கோயி லுண்டு திருமுர்த்தி சந்திதி உண்டு
61							
62	do	வெஞ்சமா க்கூடல் (வஞ்சமா கூடலூர்) நாமக்கல்					
63	do						
64	do	சாலத்தாம சேஷத்தம்					
65	கொடு முடி	திருப்பா ண்டிக் கொடு					

36	சரோடு	(1) திரு நண்பவா னி	வட-ரோ. 9 சிவ. (பன்) பவானி முக்கூ- டல் காவேரி, வேத மங்கை தீர். do வவடி இலந் தைவிறு. ஜோலாப்பேட்டை	சங்கமுககநாதே சுரர் வரதராஜர் — கள்ளிக்கோட்டை வழி	வேதாம்பிகை	சம்பந் தர்	பவானி சங்கம இடம் பாரசர், வாலி, குடேபரன், ஸ்திரிபாடு
37	சங்கரிதூர் க்கம்	(2) பதர்வ னம் கொடிமா டச்செங் குன்னார் (திருச்செ ங்கோடு)	கிரங்கு 5 சிவ (பன்) சுனை, சங்கு தீர். நளிர் சுரம் தீர்ந்த இடம்	அர்த்தநாரீசுரர் மலைமேல் ஜண் விழுகி நிரம் பெண் ஒரே சுப்பிராணியர் உருவம்		சம்பந் தர்	பிருங்கி மகாரிஷி க்காக அவதாரம்
38	திருப்பூர்	திருமுரு கன் பூண்டி	வ-ரோ 5 சிவ சாவ ணப் பொய்கை ஆனெட்டி தீர். முருகர் பிப்பலம்	முருகாவடையார் சுப்பிராணியர் ஆலாடநாயகி		சுந்தரர்	சுந்தரருக்கு சேர மான் கொடுத்த பொருள் வேடர் கொள்ளையிட்டு திருப்பிக்கொடுத்து பலவருஷங்களுக்கு முன் முதலையுண்ட பிள்ளையை எழுப்பி விவாகம் செய்தது நடராஜர் பிரபலம் பேரம்பலம்
39	da	திருப்புக் கொளியூர் அலினாசி	வட-ரோ 8 சிவ பாதிரி விரு. கயா தீர். (பன்)	அனினாசியப்பர் பெருங்குணை நாயகி		சுந்தரர்	
40	கோயம் புத்தூர்	பேரூர் மேலைச் சிதம்பரம்	கிரங்கு 5 சிவ (பன்) காஞ்சி அமராவதி கோவை வைப்புத்த தில் கோட்டு. குளம்ப	பாண்டசுரர் பச்சைநாயகி நதி அப்பர் சுந்தரர் செத்தநாக் லம். ஆசாப்பல வாணர் லிங்கத் ச்சுவமே சாண லாப். காராதேஜு சுற்று ன்னையாடியது.		—	

பட்டா மீது	வித்துவக் கோடு	நெற்கு 1 வைஷ் சக்கரத்திர். ததவ காஞ்சன விமா.	மய்யவந்த பெருபாள் (செ-ச)	வித்துவக்கோட் நலவ்லி	குலசே கார்	அம்பரீஷனுக்குப் பிரத் யட்சம்
எடக் குளம்	திருவாரூர் ய் கபலத்திர். வேதவாரூர்	நெற்கு 1 வைஷ் செங் கபலத்திர். வேதவாரூர்	நாராயணன் (தெ-வ்.)	மலர், பங்கு நாச்சியார்	திருமங் கை, நய் பாழ்வா	லக்ஷ்மி, கஜேந்திர னுக்கு பிரத்யட்சம்
ஹோனுர் - கோர்ட்டி வி						
இருநூ லக்கடை	திருவன் சைக்களம்	கிரங்கு 6 சிவ. சிவ கங்கைத்திர் பாசார பார் பூசை (தருச்சூரி, சுந்து 13 சைவன்)	அஞ்சைக்களத் தப்பர்	மையாய்மை	சுந்தரர்	ஆடி. ஸீர் சுவாநியில் கொடுங்கோலூரில் அவதரித்த செரமான் ள்ளையாணேமேல் சுந்
கருக்கு ட்டி (அங் கமாளி)	திருமழி களம்.	நெற்கு 6 வைஷ் பெருங்குளத்திர். சவுந்தர்ய விமா.	திருமழிக்களத் தாண (கி-கி)	மதுவேணி நாச்சியார்	திருமங் கை நய் மாழ் வார்	ஹாரீதமாமுனி பூசை சங்கரர் பிரந்த காலடி சமீபம்
இடப்ப ள்ளி	திருக்காட் கரை	கிரங்கு 3த் வைஷ் புஷ்பல விமா	காட்சசரையப் பண்	பெருஞ்செல்வ நாயகி	நம்மாழ் வார்	கபிலமுனிக்குப் பிரத் யட்சம்
பழயசீவ ரம்	திருமழி களம்	நெ-ரோ 1த் வைஷ் பாலாறு, செய்யாறு வேகவதி	வண் - அரங். வெங்கடே சப் பெருபாள் பிரகு, மாரக்	கோவம் ஜங் யுலர்மேல்மங் கைத்தாயார் கண்டேய	வண் --	கனேப்பிரிவு. திருமுக்கடல் யேஷத் ரம், ஸ்னான விசே ஷம்.

ருக்கு

காஞ்சீபுரம்: (1) காம
(பெரிய) கோட்டம்

போற்கு 3 சில
உலகாணி தீர்.
நாகபிழைம் மேற்புரம்
கச்சபேசர், அமரேசர்,

கமாட்சியம்மை
யார்
பராசக்தி கோயில்.
ஐராவதேசுரர் கோயில்கள்

நகர்

நடுவில் அமைந்துள்
ளது. 32 அறங்களும்
செய்த இடம்

(2) திருக்
கல்வனார் புஷ். அன்வத்தருக்கு
கோயில் குளத்து

வாமன விமர். நித்ய
புஷ். அன்வத்தருக்கு
கோயில் குளத்து

ஆதிவராகப்பெரு
மான்
கீழ்கரைபேல்
தான், கிடந்தான்

அஞ்சிலைவல்லி
நாச்சியார்
நின்றான், இருந்
ஆலயம் உண்டு

பூதம்
திருமங்கை

அம்மன் கோயில்
உள் பிரகாரத்தில்

பாடகம்
(பாண்டவ பத்ரவீரா. மதன்யதீர்
தூதர்)

நெ-போற்கு 1 வைஷ்.
பத்ரவீரா. மதன்யதீர்
தூதர்

பாண்டவதூதர்
(கி-வ)

ருக்மணி சத்ய
பாமை

திருமங்கை
பேயர்
பூவார்
திருமங்கை
திருமழி

ஜெனமேஜையன்
ஹாரித்த மாமுனிக்கு
பிரத்யட்சம்

(1) ஊரகம்
(உலகன் தார்)

போற்கு 3 வைஷ்
நாக சிவ. சார
பூநீகர விமர்.

உலகனத்த பெரு
மான் (மே-கி)

அமுதவல்லி
நாச்சியார்

திருமங்கை
திருமழி

ஆதிசேஷனுக்கு
திரிலிங்கமர்
சை

(2) நீரகம்
நெச விமர்.

நெச அக்ஷர தீர். ஜெக
நெச விமர்.

ஜெகதீசப்
பெருமான்
(கி-கி)

நிலாங்கை
வல்லி

திருமழி
சை

அக்ஷரருக்கு பிரத்யட்சம்

(3) காரகம்
அங்கிராய தீர்.

வாய்விமர்.
அங்கிராய தீர்.

கருணாகரப்
பெருமான்
(தெ-கி)

பத்மாபணி
நாச்சியார்

பூதம்
திருமங்கை
ஆழி

ஆழ்வா
கார்க-ரிஷிக்கு

(4) கார்
வானம்

பெரு புஷ்கல விமர்
கவுரிதடாகம்

கன்வர் (மே-கி)

கமலவல்லி
நாச்சியார்

பேர்

உலகனத்தார் கோயில்
லீன் உள் பிரகாரம்

381	காஞ்சீபுரம் (பெரிய)	கச்சிமேற் றளி (கிருமேற் றளி)	நே-போற்கு 13 சிவ விஷ்ணுதிர். உருத்தி ன் விஷ்ணு பூசித்து,	மேற்றல்கார் முத்திகார் சிவசாரூபம்	காமாட்சி அம். மை ஆடைந்தது	மூவர் சிவ்வேயார்பாரை யத்தில்
382	do	கதங்கா வதர்	do சணபதி குபேயன் பூஜை குபேயதிர்.	அனாகுபேஸ் வார்	காமாட்சி அம்மை	சுந்தரர் புத்தேரி கழனிவெளி யில்
383	do	ஒண்கார் தன் தனி (இகோயில்)	போற்கு 13 சிவ. காந்தன திர். பூசித்தது. சுந்தரர்	மேற்கில் கைல ஒண்காந்திள் வார்	ராசநாதர் சிவராத் காமாட்சி அம்மை	திருவி சுந்தரர் ஒணன், காந்தன்
384	do	திருப்புக் குழி	போற்கு 5 வைஷ் சடாயு திர். விஜய கோடி விபர. சடாயு வுக்கு	விஜயராகவப் பெருமாள் கி-வ் பவளவல்லி	மரசுகவல்லி நாச்சியார்	திருபங் அமாவாசை தினம் கை விசேஷம் (பஸ்வழி)
385	do	பவளவண் ணம்	போற்கு 1 வைஷ் ப்ரவான கிபா சக்கர திர். அன்வனி சேவகைக்கு	பவளவண் ணைப் பெருமாள் (மே-வ)	பவளவல்லி நாச்சியார்	திருபங் இறவாத்தானம், கை இறவாத்தானம் சிவாலயம் சமீபம்
386	do	பச்சை வண்ணம்	do மரகத விமா. சூரு திர். பிருகு பாகாரிக்கு	பச்சைவண் ணப்பெருமாள் (கி-6)	மரசுகவல்லி நாச்சியார்	திருபங் மஹாலிங்கேசுரம் சமீபம்
387	do	பரமேஸ் வர விண் ணகார வைகுண் டப்பெரு மாள்	நேற்கு 1 வைஷ் லாய திர். முருந்த னிமானம் கியானத்தின் மேல்	பரமபதநாதர் (மே-வ)	வைகுந்தவல்லி நாச்சியார்	திருபங் பல்லவராயனுக்கு கை பிரத்யட்சம்
				இரண்டு சந்தி	கள் உண்டு.	தெற்கு ல் மதங்கீஸ்வரர் ஆலயம்

388	காஞ்சீபுரம் (சின்ன)	கச்சிகொடு சுக்ரனாக் காடு	கிரங்கு 2 சீவ காணா விரு. வேப்பங் குளப் ஒந்திய நிர். இந்தியன் புதன் பூசுத்தது	சத்தியவிரிநிஸ் வார்	காமாட்சி யம்மை திருக்காலிமேடு	சம்பந் தர்	இதற்கு தெற்கில் 3 மைலில் ஆடிசன் பேட்டையில் திருக் குறிப்புத்தோண்ட நாயனார் கோயில் உள்ளது வேதாந்ததேசிகர் அவதாரம்
389	do	திருத்தன் கா (வினக் கொளி கோயில்)	நே-கிர 2 வைஷ் நரீகர வி. சரஸ்வதி திர். சரஸ்வதிக்கு	வினக்கொவி பெருமான் நிபப்பகரசர் (மே-கி)	மாகதவல்லித் தாயார்	திருமங் கை ஆ ழ்வார்	
390	do	வேளாக் கைசிங் சப்பெரு பாளன் கோயில்	நே-கிர 2 வைஷ். சிராநிர். கனக விமலாநா. சேகலாதர் பிருங்கு விநிக்கு	அழகியபிங்கார் (மே-கி) (2) முகுந்தநா யகர்	அழர்தவல்லி வேளக்கை வல்லி	திருமங் கை பேயா ழ்வார்	வினக்கொளிகோயில் சமீபம் (2) சீர்கெட்டுப்போ யிருக்கிறது
391	do	அட்டபுய கரம் அஷ்ட புஜம்	கிரங்கு 1½ வைஷ் ககனாக்குதி விமா. கஜேந்தர புஷ். கஜே ந்திர வாகருக்கு	ஆடுகேசவர் பெருமாள் சக்கரதாரர்	அலமேல்மங் கைத்தாயார்	திருமங் கை பேய் ஆழ்வார்	மணிகண்டிகரர் ஆலயம் சமீபம்
392	do	திருவெலை கா (யதோ த்தகரி)	கிரங்கு 1½ வைஷ் வேதசார விமா. பொய்கை புஷ்.	சொன்னவண் ணஞ்செய்த பெருமாள் (மே-ச)	கோளாவல்லி நாச்சியார்	பொய் கை, பே ய், திரு மங்கை திருமழி சை, நம் மார்	கணிகண்ணன், பிரம் மா, பொய்கை ஆழ் வாருக்கு பிரத. பொய்கை ஆழ்வார் அவதார தலம் வார்

393	காஞ்சீபுரம் (சின்னா)	திருக்கச்சி (அத்திக்ரி) அத்திகுழர் சத்யவிராத் கேசித்தம்	கிர. 2½ வயஸ் ஆனந்தசாஸ் செடி- வாசக, பிரம்ம ஆக்ஷி- திர். புண்யகோடி- விமா. புண்பகோடி சர் ஆலயம். தெற்கில்	(1) பேரருளா வர் (மே-கி) (தேவராஜர்) (2) நாசுமார் அழகியசிக்ங்கர் (ரோ-யி)	(1) பேரருளா வர் (மே-கி) (தேவராஜர்) (2) நாசுமார் அழகியசிக்ங்கர் (ரோ-யி)	பேருந்தேவித் தாயார் அரித்ராத்தேவித் தாயார் (வராககி.ரி) (சூக விமா) புவநநாயகி	பேருமங் கை பூதம்	பிருகன்பதி, அனந் தாழ்வார், பிரம்மா கஜேந்திரன், நாரத ருக்கு பிரத்யட்சம் வலம்புரி வினுபகர் கோயில் உள் தெற்கில்
394	do	மாகால்	தேற்கு 10 சிவ சேயாலு, நவ்விதிர்.	அடைக்கலங் காத்தநாதர்	சம்பந் தர்	புற்றிலிருந்து உண் டான லிங்கம் இந்திரன் பூஜை அகஸ்தியர், சூரங்கு, அணில், காக்கை பூசித்தது.	சம்பந் தர்	புலஸ்தியர், அகஸ்தி- யர் பூசை பணம்பழம் பெருமானுக்கு நிவேதனமான இடம்
395	do	சூரங்கவி ன் முட்டம்	தேற்கு 6 சிவ வாலி தி. நள கங்கை	வாலிசார்	இறையார்வனை யம்மை	சம்பந் தர்	சம்பந் தர்	சுந்தரருக்கு கட்டட முது கொடுத்த இடம்
396	do	(1) திருப் பணங்காடு வன்பார்த் தான் பனா ங்காட்டுர் (2) வண் பாக்கம்.	தேன்-ரோற் 9 சிவ அப்பர், சம்பந்தர் சடாகங்கை திர். பன் லிரு.	(1) தரவாகபுரீசர் (2) பணக்காட் டீசர்	ஸ்தூலகோமள மாகதாம்பிகை அழர்தவல்லி	சுந்தரர்	--	சுந்தரருக்கு கட்டட முது கொடுத்த இடம்
397	do	திருவோத் தூர் (அனக்கா வூர்)	தே-ரோற்கி 1 சிவ. சேயாலு பனை விரு ட்சம்	வேதநாதேசுார் வேதங்கள்	இளமுலை நாயகி பூசித்தது	சம்பந் தர்	ஆண்பனை பெண் பனையாக்கிய இடம்	

காஞ்சீபுரம்

கூரம்

வா.-ரோ 5 விவஷ்
தாயைப்பொய்கை

do

திருமாந்
பேபு
(அரிசங்கா
புரம்)

தேவ்-ரோ 2 கிவ
விநத்தகரீச நதி
ஜபதன்விழுவிவர்
புரம் ஆந்திர்.

do

தக்கோல
பி (திரு
புலம்)

வா.-கிரங்கு 3 கிவ
நத்திநா. விநத்த
கரீச நதி. குசன்ஜை
நதி

விநப்பும்

சின்ன
பாபுசமுத்
ரம்

வெங்குர்
ஆண்டாள்
கோயில்

ரோந்து 2 கிவ பெண்
கோந்தைவைவர்பூசை
பந்திரை

விவிய
புர்

வில்வநல்
ஆர்

கிரங்கு 1 கிவ
நல்லாழிமார் 3 பைல்

do

செங்கிற்
கோயில்

வா.ந்து 4 விவஷ்
(பன்) திருகு புஷ்.
பிரகலாதருக்கு

புதுச்சேரி

புதுச்சேரி

ரோந்து 3 கிவ
கணபதி கோயில்

கூரத்தா
ழ்வார்

பங்குலவல்லி

ஆதிக்கைபு
பெருமாள்

அவதாரம்

அப்பர்
சம்பத்
தர்

சுப்பிரமணியன்
ஆண்டாள்
உடைய

திருமால் பூசுத்து
சங்கரம் பெற்ற
இடம்

சம்பத்
தர்

உடையம்மை
செய்க்கண்ணி
பெயர், பொ
கணவல்லி

சம்வந்தனமுனிவர்
பூசை. நந்திவாயில்
ஜலம் எப்போதும்,
வரும் இடம் நந்திக்கு
ஸ்தானவிசேஷம்.

சம்பத்
தர்

வெங்கிர்க்கண்
ணி, திருபுகந்
புரம்

பஸ்வதும் உண்
ந்

அப்பா

புதுக்காள்
புதுக்காள்
புதுக்காள்

அவைப்புத்தலம் கை
லாயிருந்து வந்து
அவதரித்த கணநாத
புத்தலம்

இரண்ய

கணவல்லித்
தாயர்

சம்மாநாதம் கடலுர்
பாண்டிவழி பஸ்.

மாகிடும், விசேஷம்

சரி	அரசிலி (ஒழிந்திவா ப்பட்டு)	வட-கிரக்கு 7 சிவ அரசடி தீர். அரசு விரு. வாமதேவருக்கு	அரசிலிநாதர்	பெரியநாயகி	சம்பந் தர்	திருவக்கரையி லிருந்துப் வழி உண்டு
do	இரும்பை மாகாளம் (இரும் பை)	வட-கிரக்கு 8 சிவ மாகாளர் பூசித்தது மாகாள தீர்த்	மாகாளேசுரர்	குயில்மொழி யம்மை	சம்பந் தர்	தொண்டைநாட்டு 32 தலங்களில் ஒன்று
திருக்கேர யிலுர்	பஞ்சகிரு ஷ்ணாண் யகேஷத் திரம்	விழுப்புரம் போற்கு 2 வைஷ் ஸ்ரீகர விமா. நிருக ண்டர், மரபலிக்கு பெண்ணை நதி. கிருஷ்ண தீர். போற்கு 1½ சிவ பெண்ணை நதி அந்தகாசு சமமார	--காட்பாடி திருவிக்கமன் (கி-சி) ஆயலூர் விரட்டேசுரர் கலம். ஞானி	பிரிவு பூங்கோவல் நாச்சியார் சிவானந்தவல்லி யார் மடம் உண்டு	பூதம், பேய், திருமங் கை பொய் அப்பர் சம்பந் தர்	மூன்றாழ்வார்கள் முகத்தி கார்த்திகை மாதத் தில் ஜீயர் உற்சவம் கை மெய்ப்பொருள் நாயனார் பிறப்பும் முத்தியும்
do	கீழூர் அஷ்டவி ரந்தலம்	போற்கு 13 வைஷ் க்ரிகுனி நதி சந்திரபுஷ்கரணிபிரம்	பூரீரங்கநாதர் (கி-ச) மனுக்கு பிரத்	பூரீரங்கநாயகி யட்சம். ஆரண்	— யபாண்	பெண்ணை ஆற்றின் தென்கரையில் டவ திர்த்தம்
do	திருவரங் கம்	பெண்ணை நதி போற்கு 4 சிவ (அறகண் டநல்லூர்)	அறையணி நாதேசுரர்	அருள்நாயகி	சம்பந் தர்	பிரசண்டரிஷி பஞ்ச பாண்டவர் பூஜை

1	திருவண்ணாமலை	அருணைலம் (தேயு அக்ஷிதலர்.) அக்கினி	பேர்து 1 சிவ பிழம்ம சிவகங்கை வகை தீர். பகழ விரு. மலை பார்வதி வலப்பாகம் மலைசுற்றுதல் பலன். சுவாமி வல்லா பட்டணத்தார் இருந்தது. கார்த்திகை அருணகிரியாருக்கு உபேசனித்தது. முத்தியடைந்தது. ஆன் ணமலை 4 மைலில் அப்பர் தேவார	அண்ணுமலை யமமை	அப்பர் சம்பந்தர்	அருணகிரிநாதர் உற்ப வம் இடைக்காட்டு சித்தர் முத்தி பஞ்ச பூத நிலத்தில் ஒன்று
2	ஆகரம் சிப்பங்கி	மாகரம்	பேர்து 7 வைபிரகு தீர். வைப்புத்தலம்	உண்ணுமலை யமமை	—	அடிமுடி தேடியது. யில் கருமம் செயவது தினோர் (முருகர்) சுருகம் சுகிவாயர் இருந்து கில் மலைப்பின் அணிஅண்
13	வடவூர்		பேர்து 1 சிவ உத்தர ஞானசித்தப்பர். நிர்சபை அறிந் சாலைகளுர். ஒண்டு	அருணகிரிநாதர் உற்ப வம் இடைக்காட்டு சித்தர் முத்தி பஞ்ச பூத நிலத்தில் ஒன்று	—	பிரம்மா பிருகுமார் கண்டேயருக்கு பிரத்யட்சம்
14	கொல்லு மாங்குடி	சிறுபுளி	பேர்து 1 அநந்த சாஸ்மானுபுஷி நந்தவர்த்தனார், வியாசர், வியாக்ரபா ப்பர் ஜேஷத்திர தலப் பொம்பூர் பிரபல	அருணகிரிநாதர் உற்ப வம் இடைக்காட்டு சித்தர் முத்தி பஞ்ச பூத நிலத்தில் ஒன்று	பிரம்மா பிருகுமார் கண்டேயருக்கு பிரத்யட்சம்	கசுவாமிகள் அடைந்த தைப்பூசம் விசேஷம்

15	பேரளம் ஜங்ஷன்	1. திருமீய யசஞர்	போற்கு 3 சிவ. அமுத, ஞாய புஷ். வில்வ விநு. (வட பிரகாரத்தில்)	முயற்சினாதே சுரர் சகலபுவனேசு ரர்	சௌந்தர நாயகி மின்னுமேக லாம்பிகை	சம்பந் தர்	காளி, சூரியன் வழி பட்டது
16	do	2. ஸெ இளங்கோ யில் சிறுஞடி.	போற்கு 5 சிவ	மங்களைசுரர்	மங்களைநாயகி	சம்பந் தர்	செவ்வாய், கருடன், கந்தருவருக்கு 3 மைலில் கருவில்
17	do	அன்னியூர்	போற்கு 6 சிவ அக்கினி தீர். வருண ன் அக்கினி பூசை	அக்கினீசுரர்	பார்வதி	சம்பந் தர்	வன்னி விநு. நாகர் பூசை
18	do	பார்ப்புயம்	போற்கு 4 சிவ	பார்ப்புசுரர்	வண்டார்பூங் குழலம்மை	சம்பந் தர்	கார்த்தியாயனி நிஷி யிடம் பார்வதி அவ தரித்து மணம் புரிந் தது.
19	பூத்தோட் டம்	திருவீழி மிழலை	போற்கு 7 சிவ நிஷ்ணு தீர். விழி விநு.	விழியழகர் படிக்காசு பிள்ளையார்	சுந்தாசுரம் பிகை	மூவர்	சை செய்தது. விஷ்ணு வி க்கரம் பெற்றது.
20	do	தலைகைப் படி (மதிப்புச் தம்)	போற்கு 1 சிவ சந்திரி. பந்தரா விநு. அரிசிலாறு	முத்திசர் மதி முத்த நாடர்	பொட்டுகாடி யம்மை சுவர்ணவல்லி	சம்பந் தர்	மூராய, வட்குமரணர் தசுபதருக்கும், சித்தோகி அசுரம் தர்ப்பணம் செய்து தது.

421	பூந்தோட்டம் 1. அம்பர் பெருங் கோயில் 2. அம்பர் மாகாளம்	கிரிக்கு 2 சிவ. பிரம்ம. திர். புன்னை விரு. 1½ மைல் சொழிநுக்கு	பிரம்மபுரீசுரர் மாகாளநாதர் மணக்கோல அக்கினீசுரர் கோணேசுரர் வர்த்தமானேசுரர்	பூங்குழலம்மை பட்சநாயகி காட்சி கொடுத்தது கருந்தார்குழலி யம்மை வர்த்தமானேசுரர்	சம்பந்தர் அம்பரத்தது பூவர் சம்பந்தர்	சோமாஸிமாறநாயனார் பிறந்து சுந்தரமூலம் யாகம் செய்து முத்தி அடைந்தது காளி மாகாளரிஷி பூசித்தது அம்பர் முருகநாயனார் முத்தி. சுந்தரர் தலை கீழ் இருந்த செங்கல் போன்றன இடம்.
422	நன்னிலம் 1. திருப்புகடூர் (பல்வழி) 2. பொவர்த்தமானீச்சுரம்	கிரிக்கு 4 சிவ. அங்கவத்திர். புன்னை நீர், அத்தவரி பூசை பொ கோயிலுள் வாடக்கல்	சுவாமிநாதர் (க-6) இரவு திசன இராமனதேசுரர் மாணிக்கவண்ணேசுரர்	கண்ணபுர நாயகி விசேஷம் கருவார்குழலம்மை வண்டார்குழலம்மை	நம், திருமங்கை குலசேகரர்	ஆண்டாள், பெரியாழ்வார் பஞ்ச கிருஷ்ணகேசுந்தரம்
423	do திருக்கண்ணபுரம் (சியாச்சுமங்கை)	கிரிக்கு 4½ வஷி. திருப்புகடூர் உத்தபலவர்த்தன விநாயகம் குக்கு	இராமனதேசுரர் மாணிக்கவண்ணேசுரர்	கருவார்குழலம்மை வண்டார்குழலம்மை	சம்பந்தர் அம்பர்	சிசண்டி, நந்தி, இராமர் பூசை சம்பந்தர் விஷத்தினால் இறந்த செட்டிப் பிள்ளையை எழுப்பி விவாகம் செய்தது
424	do இராமனதேசுரம்	நெ-கி 4½ சிவ. மாணிக்கவத்திர்.	இராமனதேசுரர்	கருவார்குழலம்மை	சம்பந்தர்	சிசண்டி, நந்தி, இராமர் பூசை
425	do திருமங்கை (மாடக்கோயில்)	கிரிக்கு 7½ சிவ. வாழைவிரு. சிவகங்கை திர். விடந்தீர்த்த பிள்ளையார்	மாணிக்கவண்ணேசுரர்	வண்டார்குழலம்மை	அம்பர்	சம்பந்தர் விஷத்தினால் இறந்த செட்டிப் பிள்ளையை எழுப்பி விவாகம் செய்தது

426	நன்னிலம்	திருச்சாத தமங்கை (செய்யாதத் தமங்கை)	வ-கி 7½ சிவ பிரம்ம (தீர்.) பூசை	அயவந்திசர் பாந்திசுரர்	இருமலர்க்கண் ணம்மலர்	சம்பந் தர்	திருநீலநக்கர் முத்தி
427	do	திருச்செங் காட்டங் குடி (கண பதிச்சரம்) பணையூர்	கிரங்கு 6 சிவ சந்திர சூர்ய தீர். அத்தி விரு. கணபதி	கணபதிசுரர் உருத்திராபதி கஜமுகாசுரனை	திருக்குழல் நரயகி சங்கரித்தது.	அப்பர் சம்பந் தர்	சிறுத்தொண்டர் பிள்ளைகறி தந்த இடம்
428	do		நே-கிர 1½ சிவ அமிர்ச புஷ். பனை வீரு.	செனந்தாய நாதர்	வழிபட்டது பெரியநாயகி	சுந்தரர் சம்பந் தர்	பராசர் வழிபட்டது.
429	do	திருக்கொ ண்டிச்ச ரம்	போற்கு 1½ சிவ. வெட்டாறு கூழி புஷ்.	பசுபதிசுரர்	சாந்தநாயகி	அப்பர்	வில்வாரணயகேசித் ரம் தேவி பசு உரு வாய் தேடியது மாடக்கோயில் பிரம் மா சூரியன் பூசை
430	do	நன்னிலத் துப்பெரு ங்கோயில்	போற்கு 3 சிவ மதுவனம் வெட் ட்டாறு	மதுவனேசுரர் பிரகாசநாதர்	மதுவனநாயகி பிரகாசநாயகி	சுந்தர்	
431	do	ஸ்ரீவாஞ்ச யம்	போற்கு 4 சிவ கூவ தீர்.	வாஞ்சுலிங் கேஸ்வரர்	மங்கலநாயகி	பூவர்	நன்னிலத்துக்கு மேற்கு
432	சிற்குடி	சிற்குடி விடைவா யக்குடி (வாக்குடி)	கிரங்கு ½ சிவ சலந் தரனை சங்கரித்தது 1 பையில் அப்பர்	விட்டானேசு ரர் கேசித்திர்க்கொ டுவது வாது புரிந்தது கைலாயநாதர் உபபாபஜேஸ் வரீ	எலவார்க்கு பூசி வைதலம். ஜலந் தர்	சம்பந் தர்	அஷ்டவீரதலத்தில் ஆன்ருசக்கரம் கோயி லில் உண்டு சிவகங்கை தீர்.

438	திருவாரூர்	திருக்கண்ணம்ங்கை	போற்கு 5 வைஷ்ணவ தர்சன புஷ். உத்பல விமா வருணன், ரோமசமுனி பூசை	பக்தவத்சலப பெருமாள் (க-கி)	அபிஷேகவல் லித்தாயார்	திருமங்கை ஆழ்வார்	தாயார் சநிதியில் தேன்கூடு பூசை
439	மாங்குடி	பேபெயில் (ஓகைப் பேரைபூர்)	போற்கு 4 சிவ அக்கினி தீர். அக்கினி பூசை	சகலபுவனேசுரர்	செகன்னாயகி	அப்பர்	
440	மாலூர் ரோட்	நாட்டியத்தான்குடி	வ-போ 3 சிவ முல்லை விரு. காவேரி சூர்ய தீர். மாலூரில் புதிய ப	ரத்தினகிரீசுரர் ராசகந்தகோயில்	மலைமங்கையம்மை	சம்பந்தர்	கோட்டிலி நாயனார் முத்தி
441	do	திருக்காராயல் (திருக்காரைவாசல்)	போற்கு 3 சிவ இந்திரன், முசுஞந்தர் பூசை இந்திர பூம தீர்.	கண்ணாயிர நாதர்	கைலாயநாயகி	do	ஆதினிடங்க குட நடனம் சப்தவிடங்க தலங்களில் ஒன்று
442	do-	கோயில் கன்னூப் பூர்	நெ-கி 4 1/2 சிவ இடும பன் கபலவல்லி பூசை	நகுதரியப்பர்	பெண்ணுமிர்த நாயகி	அப்பர்	பிரம்மணபெண்ணுக்காக கன்றுகட்டும் ஆப்பே சிவலிங்கமான தலம் பிரம்மா, சூர்யன் வழிபட்டது.
443	திருநெல்	லிக்காவல்	போற்கு 3 சிவ பிரம்ம சூர்ய தீர். நெல்லி விரு.	நெல்லிவனநாதேசுரர்	மங்களநாயகி	சம்பந்தர்	

444	திருநெல் லிக்காவல்	திருத்தெங் கூர்	நெய்-ரே 1½ சிவ சிவகங்கை தீர்.	வெள்ளிமலை நாதர்	பெரியநாயகி	சம்பந் தர்	லட்சுமி, நவக்காக பூசை
445	do	திருக்கோ ள்ளிக் காடு கைச்சி னம்	மேற்கு 3½ சிவ அக்கினி பூசை கொள்ளி தீர். கிரக்கு 3 சிவ இந்திர, வஜ்ர தீர். கோங்குளவு விந். வட-கிரக்கு 4½ சிவ சூரியன் சக்கரபந் தீர்.	அக்கினீசுரர் கைச்சிவநாதர் மனத்துணை நாதர்	பஞ்சி,னுமெல் லடியம்மை வேள்வனையம் மை	do	சனீசுரர் கோயில் பிரபலம் இந்திரன், திரணபிந்து முனிவர் பூசை
446	do	வலிவலம்,	நெ-கிரக்கு 6 சிவ சந்திரநதி பிரம்ம தீர். அகஸ்தியர் திருமால் பிரம்மன் பூசை அவனிவிடங்கத்தியா	கோளிலிநாதர்	வரனையங்கண் னியம்மை	மூவர்	மாடக்கோயில் காரணரிவி பூசை
447	திருநெல் லிக்காவல்	திருக்கோ ளிலி (திரு க்குவளை)	கிரக்கு 6 சிவ. சரவணப்பொய்கை மகிழ விந்.	சப்தவிடங்க சுப் கோயிலும்	வண்டார்பூங் குழுவம்மை தலம் வண்டு ந உண்டு. சந்திர	மூவர்	சந்தரருக்கு நெல் அளித்த குண்டையூர் கிழார் ஊர் அரை மைல் மலை பெற்றது. மன்ம தனை உயிர்படுத்தது. பஸ்வழியும் உண்டு
449	do	எட்டிக் குடி.	நெ-கி 8 சிவ. சூர்ய தீர். சூர்யன் பூசை	சு.பிரமணியர் வாய்மூர்நாதர்	வள்ளி தெய்வ யானை	அருண கிரியார்	சுற்றும்பூர் வழி ஆலத்தம்பாடி 4 மை ல்
450	do	தென்திரு வாய்மூர்	சப்தவிடங் பிரதிபை அப்பருக்கு	நீல தேவாரதலம் இடம். பொற்	பாலின்னன் பொழியம்மை விடங்கர் மூல ஈசனுர் இருக்கி கோயில்உண்டு.	அப்பர் சம்பந் தர்	த்தில் வேதாரண்ய சம்பந்நர் பெருமானை நினை உயிர்ப்படுத்தது.

451	ஆலத்தம் பாடி	திருச்சிற் றேறம் கிறுமம் பூர்	வடக்கு 4½ சிவ சொண்டிர். காட்டு ஆத்தி விரு.	பொன்வைத்த நாதர் எழிலூர்	அகிலாண்ட நாயகி நேமம்	சம்பந்தர்	தண்டலைச்சேரி 4½ மில் அகஸ்தியர் இந்துரன், பிரப்பா பூசை
452	திருத்துரை (வில்வார சேஷத்தி)	தற்பூண்டி ரண்யம்	கிரக்கு 1 சிவ பிரா, தீர் முள்ளி. ஆறு வங்கரக்கங்கள் பூசை	பிருந்திஸ்வரர் 10 மைலில் கூந்ரில் வைரவர்	பிரகந்தநாயகி தார் நாட்டுத் ஆலயம் பிரசித்தம்.	— தொகை தம். கு	பஸ்வழி திருக்களம் வைப்புத்தலம். தகட்டு மரக்கடவுள் ஆலயம். உண்டு
453	do	தண்டலை தீணை (தண்டலைச் சேரி)	வட 2½ சிவ வேத தீர். குருந்த விரு. அரிவாட்டாயநாயனார் (கணமங்கலம்) மாடக்கோயில்	நீதேநிநாதர்	ஞானம்பிகை மாவடு செங்கீ	சம்பந்தர் நை	அரிவாட்டநாயனார் முத்தி வேத்யம் செய்த தலம்
454	do	திருக்களர் பாரசிசாத வனம் (கைப்பனுவஞ்ஞளம்)	நெ-போற்கு 9 சிவ சுவண்ணபுஷ்பம் தூர் வரசத்தி பரிஜாத விரு பராசர் காவலமுனி	களர்முனைநாதர்	இளங்கொம்பன்னுள்	சம்பந்தர்	சுப்பிரமணியர் பிரபலம்
455	do	கோட்டு (பஸ்வழி)	நெவ்-போற்கு 14 சிவ அழுத தீர் வன்னி	பூசை தூர்வா கொழுந்தீசர்	சருக்கு நடன மதுவசனம் பிகை	தரிசன சம்பந்தர்	ம்கொடுத்த நடேச மூர்த்தம் உண்டு குச்சார், தேவர் பூஜை
456	தில்லை	ளாகம்	கிரக்கு 1½ சிவ வெள்ளை தீர் வஷி	நடராஜர் கோதண்ட ராயர்	சிவகாமியம்மைய சீதை, லட்சுமணர்	—	அழகுள்ள பிரபல தலம் வைப்பு-கித்ர வேலைப்பாடுள்ள தலம்

457	தில்லை ளாகம்	இரும்பா வனம்	நெய்கிரக்கு 4 சிவ சூட்சும தீர் இதம் பன் பூசை	சற்குணநாதே சுரர்	மங்கனாயகி	சம்பந் தர்	வேளினி வினையக் பிரசித்தம் அகஸ்திய கல்யாணகோலக் காட்சி அநுளியது
458	do பாண்டிய வீருந்து 4 மடல் முத்துப் பேட்டை	கடிக்கு ளம் (கற்பகன ர்கோயில்) திருவுசாத் தானம் (கோயிலு ர்)	நெற்கு 5 சிவ வினாயக தீர். கில்வ வீரு.	கற்பகேசுரர்	சவுந்தரநாயகி	சம்பந் தர்	கப்ரமணயர் பிரபலம். வினையக் மாம்பழம் பெற்று பூசை செய் தது
459	முத்துப் பேட்டை	திருவுசாத் தானம் (கோயிலு ர்)	வடக்கு 1½ சிவ தீன்பல தீர்.	மந்திரபுரீஸ்வரர் சுயம்பு—	பெரியநாயகி வேண்டை.	செ	மூரீராமர் வகை வழிபாடு
460	திருச்சிற் றப்பலம்.	சிவத்தலம்	சிவத்தலம்	ஆத்மகாதர்	ஆத்மநாயகி	சுந்தரர்	தேவாரத்தலம்
461	அரந்தாங் கி திருப் பெருந்து (ஆவிடை யார்கோய் (ல்)	திருப் பெருந்து (ஆவிடை யார்கோய் (ல்)	நெற்கு 8 சிவ (பன்) சூருந்தை வீரு. மழல தீர்	ஆவிடைநாயகர் தகஷிணமூர்த்தி நானதீட்டை புத்தது. வீரபத்ர ங்கள்	ஆவிடைநாயகி உபதேசம் செ ருக்கும் விசேஷ உண்டு	மாணிக்கவாசகருக்கு ஆவி, மார்கழி, உற் சவம் மற்றும் எல்ல சிறப்புகளும் நடை பெறுகிறது	
462	do திருப்புன வாசல்	திருப்புன வாசல்	நெ-போற்கு 23 சிவ புன்னை வீரு, பிரம்ம தீர்	பழம்பதி நாதர்	கருணைநாயகி	சம்பந் தர்	சுந்தரர்
463	மாயவரம் டவன்	மயிலாடு துறை கவரிமா யரம்	மாயவரம்—தரங்க கிரக்கு ½ சிவ சிஷப, காவேரி, அனந்த தீர் மா கிரு	மயூரநாதேஸ் வரர் புன்னகவனம் புத்தலம் 2	அஞ்சல்நாயகி (மூவலூர்) வை மைல்	அப்பர் சம்பந் தர்	பார்வதி மயிலுருவா க வழிபட்டது துலாமாதம் ஸ்னான விசேஷம்

464	செம்பொனாகோயில்	செம்பொனப் பள்ளி	வடக்கு 1 சிவ வீரபத்ரர் தீர் அவதார தலம்	சுவர்ணபுரீசுரர்	சுகந்தவன நாயகி	அப்பர் சம்பந்தர்	முருகர் கோயில் பிரபலம் இந்திரன், பிரமன், குபேரன், ரதி வழிபாடு ஆற்று வெள்ளத்தில் வித்தன் (அந்தணர்) பூசைக்கு கொணர்ந்த புஷ்பத்தை அடைய துறைகாட்டிய பெருமான் வழிபட்ட அப்பர் வைப்புத்தலம் அஷ்டவீர ஸ்தலத்தில் ஒன்று கக்காய்த்து
465	do	விளகைர்	போற்கு 2 சிவ காவேரி	உசீவனேசுரர் துறைக்காட்டு வள்ளலார்	வம்சபுஜாம் பாள் வேயுறுதோளியம்மை	சம்பந்தர்	சம்பந்தர் தீர்
466	do	திருப்பந் யலூர் (பாசலூர்)	நல்லத்துக்குடி (சூயி லாலந்துறை)	வீரட்டேசர்	ஒரு மைல் கு இளங்கொடியம்மை	ரியன்	வழிபட்ட அப்பர் வைப்புத்தலம் அஷ்டவீர ஸ்தலத்தில் ஒன்று
467	do	கடைமுடி (கீழூர்)	வட-கிர 2 சிவ	கடைமுடிநாதேசுரர்	அபிராமியம்மை	சம்பந்தர்	சிரம்மா வழிபட்டது
468	do	திருநெளி பள்ளி	வட-கிர 3 சிவ சுவர்ணதீர்	நற்றுணையப்பர்	பர்வதராஜபுத்திரி	மூவர்	சம்பந்தர் தாயார் அவதாரம்
469	ஆக்கூர்	(பஞ்சை) தரன்றேன், ந்மாடம் (மாடக் கோயில்)	வடக்கு 1 சிவ காசி, குமுதநீர் கமுகு கொன்றை, வில்வ விறு	சுயப்புநாதேஸ்வரர், தான்தோன்றலார்	வாநெடுங் கண்ணி கைநேந்திர தேவி	சம்பந்தர்	சிறப்புலிநாயனார் அவதாரம்

170	ஆக்கர்	தலைச்சங்க நாண்மதியம்	வடக்கு 2 வைஷ்ணவச் சந்திர புஷ்யம், விமானம்	நாண்மதியப் பெருமான் வெண்கடாப் பெருமாள் (க-கி) காலசம்மா முர்த்தி வீரடாரானேசர்	செங்கமலவல்லி தலைச்சங்க நாச்சியார்	திருமங்கை பூதம்	தலைச்சங்காட்டிலிருந்து மூன்று மைல் சேர்காழி 7½ மைல்
171	திருக்கடையூர் அண்டவீர	தலத்துல் ஒன்று	கிரக்கு 3 சிவ. கால, அமிர்த தீர் எல்லவ விரு.	மார்கண்டேயருக்காக பஞ்சாக்கை, 3 மைல்	அமிர்த்தகடேசர் அபிராமியம்மை	மூவர்	அகஸ்தியர், காரிகாயனார், குங்கிலியக்கலை யர், அபிராமிபட்டர் வழிபட்டு முத்திலில் அப்பர் தேவார இடைக்கழி (முருகர் தலம்) உண்டு பிரம்மனை உயிர்ப்பித்து படைப்புத்தொழில் அருளியது பத்தில் காசி கங்கை
172	do	மயானம் (பெயர்ந்த ஞானம்.)	கிரக்கு 1½ சிவ. காசி தீர்.	பெய்ம்புரீசார்	மலர்க்குழல் மின்னம்மை	மூவர்	மாடக்கோயில். திருமாலின் பூசைக்கு மகிழ் கொடுத்தது,
173	do	தலைச்சங்காடு	வடக்கு 4 சிவ. எல்லவ விரு.	சங்கநுநுதேவன் வரர்	தொன்தரநாயகி ந்து பாஞ்சசன்	சம்பந்தர்	அகஸ்தியர் ஆஸ்ரமம் ஏரண்டரிஷி திருவலஞ்சுழியில் காவேரியில் வீழ்ந்தெழுந்து முத்திபெற்றது
174	do	திருவலம் புரம் (பேரவப் பெருப் பள்ளம்.)	வடக்கு 5 சிவ. சிவம், அங்கு தீர். பனை விருட்சம்	வலப்புரிநாதேசர் தசுதாராபுரீசார்	வடுவங்குண்டி ணைம்மை	மூவர்	

175	தரங்கம் பாடி	அளப்பூர் (அப்பர் வைப்புத் தலம்)	கீரற்கு 1 சிவ. மாதூர்ய, கடல் தீர்.	மணிவண்ணேசுரர்	இரத்தினம்பிகை	—	திருவீழிழலை திருத் தாண்டக புராண தலம்
176	அம்பகரத் தூர்	திருக்கோட்டாறு (திருக்கோட்டாரம்)	பேரளம்—காரைக் கட-கீர 2 சிவ சூர்ய தீர்.	கால் கிளைப் ஐராவதேசுரர்	பாறை வண்டார்பூங் குழலம்பை	சப்பந்தர்	இளையாற்குடிமார நாயனார் அவதார தலம், வெள்ளையாணை பூசை
177	திருநள (திருநள் ளாறு)	வார ளாறு	நேற்கு 3 சிவ. மண்டைக்குளம் சிவகங்கை, பிரம தீர். தர்ப்பை விநு.	நள்ளாப்பன் தர்ப்பாரண்ணையேசுரர் நகவிடங்கத் தியாகர்	நீலோர்ப்பலாம்பிகை போகமார்த்த பூண்மூலையம்மை	மூவர்	சப்தவிடங்கதலம் இத்தலப்பதிகம்தான் சமணர் வரதில் சம்பந்தர் நெருப்பில் இட்டபோது வேகாதிருந்தது.
178	காரைக பத்து திரு	கோயிற் தள்ளிச்சேரி	கலிங்கன், நளன், ரர் பூசை பிரபலம் வட-போற்கு 3 சிவ. சத்தி தீர்.	கிஷ்ணு, பிரமன் பார்வதிசுரர்	பூசித்தது. உன் சத்தியம்மை	மத்த ந	அரை மைல் தெற்கில் காரைக்காலம்மையார் கோயில்
			சம்பந்தசரணுயருக் சிவ வைப்புத்தலங்க	குபுத்தர் தோற் றதலம். மாம்பழ கிரிலோகநாதர் தலம்.) ஒருமையில் உண்	தருவிழா உள்ள தக்கனார் (வைப்புத் தலம்.)		

479	காரைக் கால்	தருமபுரம்	போக்கு 1½ சிவ. சீரம்ம வண்டு தீர். பிரம்மா தருமர் பூசை	யாழ்ப்பாணத்தே சுரர்	சதாபதாரம் பிரக மதுரமின்னம் மை	சம்பந்தர்	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் ஊர்
480	do	திருவேட்டக்குடி	வட-கிரக்கு 5 சிவ சந்திர, கடல் தீர். புன்னை விரு. திருக்குரைப்புண்	திருமேனியழ கர் மாசிமகம் கடல் டி—கோடிக்க வேதாரண்யே சுரர்	சாந்தநாயகி நீராட்டுவிழா பிர ரை கிளை	சம்பந்தர் பலம்.	அர்க்கனன் தபகசெய் த இடம் நகரத்தார் பரிபாலனம்
481	வேதாரண்மறைக் விடங்க	யம். திரு காடு சப்த தலம்	கிரக்கு ½ சிவ வன்னி விரு. வேத-மணிகர் ணிகை தீர். வேதங்கள் பூசித்த பெற்ற தலம். அக	மறைக்கதவு அ ஸ்தியர் கல்யா அகத்திஸ்வரர்	யாழைப்படுத்த மொழியம்மை	மூவர்	அம்சகூடனம் பின்னல்
482	அகஸ்திய	ன்பள்ளி	கிரக்கு ½ சிவ அக்னி தீர்.	அகத்திஸ்வரர்	பாகம் பிரியா நாயகி	சம்பந்தர்	பந்தரால் மூடவும் அவஸ்தியர் வழிபட் டது
483	1 கோடி கர்கோ	கரை (குழி யில்)	கிரக்கு ½ சிவ அபு தவாரி. கடல் தீர். சுத்தர் சபாதி உண்டு	அபிர்தகே சுரர்	மையார்த்தங் கண்ணியம்மை	சுந்தரர்	தேவர்கள் வழிபட் டது
2	பை (பஞ்ச நதக்கு	தென்கோடி ளம்)	கிரக்கு 1½ சிவ	தேன்கோடி நாதர்	ஸ்னானிசேஷம் மதுரமொழி நாயகி	பஞ்ச	டி அமரவாசை பிரப லம் பாண்டவர் பூசித்தது. சம்பந்தர் சேஷத்ர புராண வைப்புத்தலம்

183	கோடிக் 3 தனிக்கு ளம்	கரை (கோயிற் குளம்)	தேற்கு 2 சிவ இருடி தீர்.	இருடச்சார்	பாலினுநன் மொழியம்மை	அப்பர்	லைப்புத்தலம்
184	சாலியமங் கலம் தியப்பர் அம்மாபே ட்டை	பருகியி யம் (பருத் கோயில்) அவனிவ நல்லூர்	தஞ்சாவூர் தே-போற்கு 8 சிவ ஞாய தீர். ஞாயன் பூசை வடக்கு 4 சிவ சந்திர புஷ்காணி பாதிர் விருட்சம் கிரக்கு 6 வைஷ் அரிதாரநதி போற்கு 1 சிவ நந்திபாவார்த்தம் வெண்ணி தீர். வடக்கு 5 சிவ வராக விஷ்ணு பிரம்ம தீர். வன்னி வீரு.	-நாகூர் கிளை பருதியப்பீசுரர் சாட்சிநாயகர் ஸ்ரீராமபிரான் வெண்ணிக் கருப்பர் பாதாளேசுரர்	மங்கலநாயகி சுலந்தரநாயகி சீதாபிராட்டி அழகியநாயகி அலங்காரநாயகி	சம்பந் தர் அப்பர் சம்பந் தர் சம்பந் தர்	தஞ்சாவூரிலிருந்து தெற்கில் 7 மைல் குருக்கள் பெண் னுக்கு சாக்ஷிசொன் னஇடபாதிடமூர்த்தம் காசிபர் வழிபட்டது சுயம்புலிங்கம் மண் ரோட்டு வழி கும்பகோணம் வழி பஸ் உண்டு ஓடம் விட்ட இடம் ஐப்பசி அமாவாசையி ரிபிலிருந்து திருவி ய் தெற்கில் 2 மைலில்
185							
186	do	வடுவூர்					
187	கோயில் வெண்ணி	வெண்ணி பூர் (இட் சபுடி) அரதைப் ழி (அரித் வம்)					
188	do பெரும்பா வரமங்க						
189	கோட்டா ச்சேரி (மாடக் do	குடவா யல் கோயில் கோள்ளம் பூதூர் (சேல் வார்)	வடக்கு 8 சிவ அழுத தீர். கருடன், திணைபிந்து முனிவர் போற்கு 4 சிவ கில்வ லீரு. பிரம்ம தீர். ல் உற்சவம் 275-வது	கோணேசுரர் பூசை கில்வவனேஸ் வரர் கலம். க்லமாய்	பெரியநாயகி சுவந்தராயம் பிகை உள்ளது. கொ	சம்பந் தர் சம்பந் தர் சம்பந் தர்	
190							

91	குழிக்கரை தலையாலங் காடு (தரி சலங்காடு) பெருவே ஹர்	வ-ரோ 4 சிவ. சங்கர தீர். ஆலவீரு	ஆடவல்லேசுரர்	திருமடந்தை	அப்பர்	முயலகன்மேல் நடத்த தது. கபிலர் பூசை
92	do	வ-ரோ 4 சிவ மூலிக தீர்.	பிரியாதநாதர்	பின்னையா ளம்மை	அப்பர் சம்பந்தர்	காட்டுர்ஐயன்பேட் டை. கவுதமர் பூசை
93	do	வடக்கு 4 சிவ பிரம தீர்	சுயரேஸ்வரர்	பிரத்யட்சமின் னம்மை	சம்பந்தர்	கழுதை, கவுதமர் வழிபட்டது.
94	கீவஹர்	வடக்கு 1 சிவ சுவணப்பொய்கை சிவஞான தீர். இலங்கை விறு.	அட்சயிங்கே ஸ்வரர் சநிஷ் அஞ்சவட் தீயருக்குவலது.	வனமுலைநாயகி முதல் ஆவரண டநாயகி திருவடி காட்டி	அப்பர் சம்பந்தர் ய சபா	இந்திரன், குபேரன், அகத்தியர், முருகர் வழிபட்டது. அகஸ் பதி மூர்த்தம் உண்டு
95	do	கிரக்கு 1½ வலங் உத்பவ ஸ்மாரணம், ராவண புஷ். நிருகு கௌதப நர்க்கு 2½ காலில் மாகாளம் பெருமான் புகுத்தது.	சாமாளமேனிப் பெருமான் லோகநாதன் (க-நி) வனம் ஆனபா மாகாளேஸ்வரர்,	ஆரவிந்த நாச்சி யார் காணம் அப்பர் மங்களநாயகி கா	திருமங் கை ஆழ் வார்	ஊருக்கிணர், உறங் காப்புளி, காயாமகிழ் பார்க்கவும்.
96	do	நெற்கு 3 சிவ தேவ தீர். வாலபு விறு.	தேவஞ்ஞாதர்	யதுரமொழி யம்மை	சம்பந்தர்	மாடக்கோயில் தே வர், கௌதமர் பூஜித்தது.
97	கீவஹர்	நெற்கு 4 சிவ வேத தீர்.	வேதபுரீசுரர்	வேதநாயகி	கருணர்	த்தேவர் பாடியதலம்

98	திக்கில்	சிக்கில் (மாடக் கோயில்) கந்தர் சஷ் டி பிரபலம்.	வடக்கு நீ சிவ கூர் புஷ் மல்லிகை கிரு. வேலர். வடக்குப் தொகையில் உள்ள	நவநீதநாதர் வெண்ணிலிங் கேஸ்வரர் பிரகாரத்தில் நவ பிராயாயல் பூகி	வேன்டுநடுங் கண்ணி நீதப்பெருமாள். த்த ஆழியூரில்	சம்பந் தர் சமீபத் கங்கா வல்லி. பிராயி தீர். திருமங்கை, நாகரா ஜனுக்கு பிரத்யட்சம்.	காமதேனு, வசுஷ்டர் பூஜை முருகர் சூர சம்மார தலம் சிங்கார தில் சந்தரர் நாட்டுத் ளேஸ்வரர். கற்பக வல்லி. பிராயி தீர்.
99	நாகப்பட்	டணம்	வட-போற் று நீ வஷ் சரா புஷ். சௌந்தர்ய	சவுந்தர்யராஜர் விமா (கி-கி)	சவுந்தர்யவல்லி	திருமங் கை	அதிபத்தநாயனார் அவதாரம் முத்தி சந்தரவிடங்க தலம் கும்பகோணம் த்தி அடைந்தது
00	கா ரோண சாலீசா	நாகைக் ம் சப்தலி டங்கதலம் அரசனல் காஞ்சிபுர	வட-போற் று சிவ நாகராசர் வகை பூசைபுண்டி கருக்கு சர்வதேவ தீர் வகை. சர்பாருடன் வகை ம் மூன்றடத்திலும்	காயாரோக ணேசுரர் மா கிரு. வதம். புண்டரீ காயாரோகணப்	நீலயதாட்சி யம்மை கருந்தடங்கண் ணியர்மை கரிவியால் இந்த பிரதிட்டை செ	பூவர் தலம், யது மு	அதிபத்தநாயனார் அவதாரம் முத்தி சந்தரவிடங்க தலம் கும்பகோணம் த்தி அடைந்தது
01	நாகர்	நென்-போற் று மகம்மதி	நீடாமங்கலம்	ய கேசுதர்ம் பிர —மன்னுக்குடி	பலமானது. கிளை எலவார்குழலி த்திருக்கு சிவாம்பிகை	வேளா	ங்கண்ணி கிருந்தவ ஆலயம் 7 மைல்
02	நீடாமங்க லம்	இரும்புளை ஆலங்குடி கருவாய்க் கையபுத் தூர்	வட 4 சிவ பஸ் வழி அமுத்தீர். பூளை கிரு நெ-கிருக்கு 11 சிவ கடுவாய் நதி காசிப ரிவி பூசை (ஆண்டா வடக்கு 1 சிவ பாமணி நதி கருங் குழி தீர்.	காசியாண்டைய சுரர் விஸ்வாமி சொர்ணபுரீசு ரர் ர்கோயில்) புஷ்பவனேசு ரர்	சம்பந் தர் அப்பர்	தட்சணாமூர்த்தம் வி சேஷம் வலங்கிமான் சமீபம் கும்பகோணம் பஸ்	
03	நீடாமங் கலம்	பூவனூர் (புஷ்பவ னம்)			கற்பகவல்லி யம்மை	அப்பர்	சுகமுனிவர் வழி பாடு புஷ்பவனம்
04	ராசப்பய் யன்சா வடி						

05	மன்ஜர் குடி 1 ராஜமன் ஞர்கோயல்	பேற்கு 1 வைஷ்ணவன், நஞ்சுண்ணி அரிச்சந்திர-சங்க சக்கர தீர். சிவ தலம்	ராஜகோபாலன் (கி-தி) சண்பகாரண்ய அரித்தரநதி கே.ச சண்பகாரண்ய	செங்கமலவல்லி! கம்மாழ் பஸ் வழியும் உண்டு நாச்சியார் வார் மணவாளமாருனி சமர்ப்பித்தது. புராணஸ்தலம்
06	2 do	பாதாளிச் சரம்	வாட-மே 1½ சிவ நாக தீர்.	அயிர்த்தநாயகி சம்பந்தர் தனஞ்சயரிஷி பூசை (பாயினி)
07	do	திருவெண்ணுறை பஸ்வழி திருநெல்	வாட-கிர 7 சிவ அகமத்ய தீர். வேலி — திருச்செந் தூர்கிளை பிரிவு	வேல்நெடுங் கண்ணம்மை சம்பந்தர் திருங்கு வித்யாதரர் பூஜை
08	பூவைகுண்டம் 6-வது திருப்பதி	ஒன்பது திருப்ப வாட-கிர 3 வைஷ்ணவ சந்திர சிமானம் தாப்பாபாணி, பிருகு தீர்.	திகள் விவரம் கள்ளபிரான் வைகுண்டநாதன் (கி-கி)	பிருகு ரிஷி, சந்திரனுக்கு பிரத்யட்சம்
09	பூவைகுண்டம்	திருப்புனிக்குடி 4-வது	காய்கினை வேந்தன் (கி-ச)	நிருதி, வருணன், தருமராசாவுக்கு பிரத்யட்சம்
10	do	வாகுணம்	கிரக்கு 1½ வைஷ்ணவகோடி சிமா.	வேத புஷ்கரணி அக்கினிதீர். அக்கினிக்கு பிரத்யட்சம்

11	புரீவைகுண்டம்	தென்குளம், கைபெருங்குளம், 8-வது	வட்டி 7 லைப் பைக் கொடுத்த பைக்குள், பைக்குள், பைக்குள்	பாய், கத்தன், பொருத்தி, பொருத்தி, பொருத்தி	புனத்தையல்லி நவதிருப்பதி பெருமாள் உற்சவம்	உயர் வார் வம்	வைகுண்டம், 5-ம் கால் உற்சவம்
12	ஆழ்வார் திருக்கரிமுதல் திரு	திருக்குருகூர் (அப்பன் கோவில்) ப்பதி	வட்டி 1 லைப் கொடுத்த பை தாம், பை தாம், பை தாம்	அதிநாயகன், பொருத்தி, பொருத்தி, பொருத்தி	ஆதிநாயகன் தலம், பிரம்மா, கருந்தலங்கள்	பை, தாரம், நம்மா	நம்மாழ்வார், மணவாளமாமுனி அவகருடர் பிரபலம், பழுவார், மதுர கனக்குப் பிரத்யட்சம்.
13	do	கொலைவில்லிங்கலம் (தொட்டை திருப்பதி)	வட்டி 2 லைப் தாம்பாபரணி, வுணாதிர் குமுதவிமா 2, 3	தேவபிரான் சினுலாசன் (கி-வி-சி) திருப்பதிகள்	கருந்தலங்கள்	பை	இந்திரன், வாயு, வுணனுக்குப் பிரத்யட்சம்
14	do	திருக்கோணூர்	வட்டி 1 லைப் ஸ்ரீகமலா, தாம்பர பரணி, குபேர தீர்	வைத்தபரிதிப் பெருமாள் (கி-ச)	கோணுவல்லி நவதிதி தலம்	பை	மதுரகவி ஆழ்வார் அவதாரம் தொடர நுக்குப் பிரத்யட்சம்
15	do	தென்திருப்பேரை 5-வது திரு	தே-கிர 3 லைப் பதவிமா சுக்கிரபுஷ்ப்பதி	கிரிஸ்முக்கில் வண்ணன் மகர நெடுங்குழைக்	குழைக்காது வல்லி காதர் (கி-வி)	நம்மா பழுவார்	சுக்கிரன், பிரம்மாவுக்குப் பிரத்யட்சம்
16	திருச்செந்தூர்	கந்தமாதனம்	தீர்த்து 3 சிவ வேலாயுதசமுத்திரர், நாழிக் கிணறு	சுப்பிரமணியர் (ஆறுமுகச் சிவன்)	வள்ளி-தெய்வ யானை	அருணகிரிமாதர்	குமரகுருபாருக்கு அருளியது ஒப்புயர்வற்ற தலம்

MR. KUPPUSWAMY SASTRI
குமார குருப்போய் முருகேச நாயகரவர்கள்
PROF. METRAS

திருத்தணிகை க்ஷேத்திர மகாத்மியம்

என்னும்

தணிகை புராண வசனம்.

இ ி து

தமிழ் வித்துவான்,

த. பு. முருகேச நாயகரவர்கள்

அமுகியா.து.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

திருத்தணிகை புத்தக வியாபாரம்,

எ. க. செங்கல்வராய செட்டியார்

அ வ ர் க ள் ,

சென்னை,

புதிதாய் கம்பிரமணியலிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1935.

இதன் விலை]

Registered Copy Right.

[அன 12.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுக்கும், மற்றவர் களுக்கும் அடியிற் கையொப்பமிட்ட யான் தெரிவிப்பது யாதெ னில்:—திருத்தணிகை கேஷத்திர மஹாத்மியம் என்னும் தணிகை புராணம் ட-ா-ா-ஸ்ரீ, தமிழ் வித்துவான் த. பூ. முருகேச நாயக ரவர்களால் எழுதச்செய்து என் சுதந்தரமாக அச்சிட்டு மகாகனம் பொருந்திய கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் சட்டப்படி ரிஜிஸ்டர் காபி ரைட்செய்திருப்பதால் என் உத்தரவின்றி இந்நூலை அச்சிடக்கூடா து, அப்படி அச்சிட்டால் சட்டப்படி யசூல செய்யப்படும். இந்த அறிவிப்பில் தெரிந்துகொள்ளவும்.

இப்படிக்கு,

எ. க. செங்கல்வராய செட்டியார்,

புத்தகவியாபாரம்,

திருத்தணி.

ஸ்ரீ கப்டாண்யோஸ்வரகவாரி திருத்த னரி

சூருப்போநம்:

தணிகை புராண வசன

முகவுரை.

தாயுமானவர்

“மூர்த்திதலந் தீர்த்த முறைபாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.”

என விதந்தவாறு, அடைந்தாரை அஞ்சேலென் றுதரிக்கும் அருட்பெருந் தடங்கடலாகிய ஆறுமுகப்பெருமான் எழுந்தருளிய தலங்கள் பலவெனினும் அத்தலைமைத்தெய்வம் யாவுந்தணிந்து ஆசாரிய மூர்த்தமாயிலங்குந் தலந்தணிகையொன்றே யாகலின், அத்தலப் பிரபாவங்களை கந்தபுராணம், தணிகைப்புராணம், தணிகைமான்மியம் முதலியனவும், தணிகையாற்றுப்படை, திருப்புகழ், திருவருட்பா முதலியனவும், பிரகாசப்படுத்துபவெனினும் விரிந்து கிடத்தலின் ஏனோரு மெளிதி லுணருமாறு ஐநுடை புதுக்கித் தொகுத்துத் தருக. என தணிகை புத்தக விபாபாரம் செங்கல்வராயச்செட்டியா ரவர்கள் விரும்பியவாறு, முன்னர் நெவர் சிறைமீட்ட தெய்வத்திரு வாகிய சிவசண்முகப்பெருமான் திருவருளிருந்த வண்ணம் கந்தபு ராணம், தணிகைப்புராண மென்பவைகளினின்று விரிவுஞ்சி, சரித்ரா ரூபம் சிலபல பொருந்தொதுக்கி மொருவாறு தொகுத்தனம் எனினும் திருப்புகழாதிய வாராய்ச்சியினும், அத்தணிகைக் கணியற்கையினு மமைந்து கிடக்குஞ் சில சரிதங்களையும் வரைதற் காண்டான ருள் என்னோ எஞ்சின. அன்றி, தலமகத்வ தற்கால விளக்கம், உற்ச வசொருபம், தற்கால தீர்த்தலை, மற்றை மூர்த்திலைகள் முதலியவைகளையும் விளக்குமாறு விசாகப்பெருமான் விளைவித்திலன், எனினும் இறைவன் இன்னருள் இன்னோர் பதிப்பினே று மெய்து மாறி றைஞ்சுகின்றும் அஃதன்றி, எம் சந்தற்பமாகமின்றிய ஏழைத் தமிழ்க்கவணய்தும் எப்பிழைகளையும் மன்னித்து, “கோவுடனே கூடிய ரும் குருட்டாவு மூர்புகும்” என உமாபதி சிவமிசைத்தவாறு கற்றார்கடாக்ஷிப்பார்களாக.

தேய்வனாயக னடிமை,

த. பூ. முருகேச நாயகர்.

தணிகைப் புராண வசன

விஷய அட்டவணை.

திருநாட்டுப்படலம்	...	....	10
திருநகரச்சிறப்பு	....	....	10
புராண வரலாற்றுப் படலம்	....	...	13
நைமிசப்படலம்	....	....	13
திருக்கைலை	....	...	14
ஸ்தலப் பெயர்கள்	....	...	14
சத்தரிஜிசுரர்	...	....	21
வீராட்டகாசப் படலம்	....	...	23
பிரமன் சிறையடைதல்	....	....	24
முருகக்கடவுள் திருஷ்டி செய்தல்	...	...	25
பிரணவோபதேசம் செய்தல்	...	...	26
குமரேசப் படலம்	....	...	30
பிரமன் திருஷ்டிபெறு படலம்	...	....	34
நந்தி யுபதேசப் படலம்	....	...	38
நந்தி தீர்த்தம்	...	....	41
பலயிலக்கணம்	....	...	44
பசுவிலக்கணம்	....	...	45
மாயை இலக்கணம்	...	...	47
அகத்திய ருள்பெறு படலம்	...	...	53
முருகக்கடவுள் மூர்த்தங்கள்	...	...	56
அகத்தியருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தல்	...	...	64
ஸ்ரீ பரிபுராண நாமப்படலம்	...	....	70
சூரபதுமன் வதை	....	...	85
அக்கினிமுகாசூரன் வதை	...	...	93
காளி ஐயனார் வாகனங்கள்	...	...	102
தெய்வயானையம்மையார் திருமணம்	...	...	102
பிரமன் அருள்பெறுபடலம்	...	...	108
நாரணன் அருள்பெறு படலம்	...	...	106
இரந்திரனருள்பெறு படலம்	...	...	111
நாகம் அருள்பெறு படலம்	...	...	115
இராமன் அருள்பெறு படலம்	...	...	118

விஷய அட்டவணை.

நாரதர் அருள்பெறு படலம்	....	...	121
களவுப் படலம்	...	...	128
வள்ளிடம்மையார் திருமணப் படலம்	...	...	149
தணிகைத் தலமகத்துவம்	...	....	153
பிரமேசுவரர்	...	...	155
விரத விசேஷப் படலம்	...	...	156
தத்துவார்த்தப் படலம்	...	...	158

வி ண் ண ப் ப ம்.

எண்சீர்க்குழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பத்திவளர்த் தருள்வளர்த்தாட் கொள்வா னிர்தப்
 பாரேழும் பிறவனைத்து மாகு யோங்குஞ்
 நத்தேநான் மறைமுடிவுந் தீண்டாச் சொதி
 சித்தாந்தந் துறைமிதந்த தேனே வாழோர்
 முத்தரெலாக் தொழுநான முனியே யாறு
 முகத்தேவே யருட்கடலே தணிகைக் குன்றின்
 மலத்தோங்கு பாணிக்க வடிவே பப்ர
 மனியேலின் னடிபுறவா தருளுவாயே.

தணிகை பிரமோற்சவங்கள்.

மாசிமீ மக நக்ஷத்திரத்திற்குப் பத்து நாள் முன்கூகு ஆரம்பம்; உற்சவமுர்த்தி பெரிய உற்சவர்; உற்சவம் மலைமேலே நடக்கும்; த்வஜாரோஹணத்துக்கு முன்னாள் இரவு விநாயகர் உற்சவம்; அங்கு ரார்ப்பண உற்சவம்-சுமித்திரேசுவர் (அஸ்திர தேவர்) புறப்பாடு; இந்திர தீர்த்தத்திலிருந்து தாசு தலையிற் புற்றுமண் கொண்டு வரப்படும்.

முதல்நாள்:—காலை-த்வாரோஹணம்; இரவு-கற்பக விருக்ஷம்-
(அது பழுது பட்டபடியால் ஸ்வாமி விமானத்தின்மீது வருவார்)

இரண்டா நாள்:—காலை-சூர்யப்பிரபை; இரவு-பூத வாகனம்.

மூன்றா நாள்:—காலை-சிங்க வாகனம்; மாலை-ஆட்டுகடாவாகனம்

நான்காநாள்:—காலை-பல்லக்கு; மாலை-நாக வாகனம்.

ஐந்தா நாள்:—காலை-அன்ன வாகனம்; மாலை-வெள்ளி மயில்.

ஆறா நாள்:—மாலை-புலிவாகனம்; தாசுகளதுமஞ்சளரீர் உற்சவம்

இரவு-யானை வாகனம்; காமக்கூத்து-தேவதாசிகளுள் ஒருத்தி மன்மத வேஷத்துடன் புன்னைக்காய் கொண்டு ஆடல்.

ஏழா நாள்:—காலை-ரதே1ற்சவம்.

எட்டா நாள்:—காலை-பாளி வாகனம்; மாலை-ஸ்வாமி கீழே ஆறு முகஸ்வாமி கோவிலில் ஊஞ்சலாடுதல்; இரவு-ஸ்வாமி மலைக்கு மேற் புறத்துப்போய் அடிவாரத்தி லிறங்குதல்; கன்னமிடுதல்; வள்ளியைத் திருடுதல்-வேடர் கூட்டக்காட்சி; பிறகு குதிரைவாகனம்; பின்னர் இரவு 3-மணிக்கு வள்ளியம்மை திருக்கலியாணம், தேவசேனை கத வடைக்கிறது; பதினைந்து நிமிஷம் பாடல், மங்களம்.

ஒன்பதா நாள்:—காலை-இந்திர விமானம் மாலை கந்தபொடி உற்சவம்; இரவு-சண்முக ஸ்வாமிக்கு அபிஷேகம், பாதி பிரதக்ஷிணம்.

பத்தா நாள்:—மாசி மகம். காலை - (அகஸ்திரதேவர் குமார தீர்த்தத்துக்கு வருவார்) ஷண்முகஸ்வாமி-முழுப்பிரதக்ஷிணம் வருதல், மட்டையடி சேவை; தாசுகள மட்டையா லடித்தல்.

மாலை-குமார தீர்த்தத்துக் கருகில் தீர்த்தவாரி; மண்டபத்திற் பெரிய உற்சவருக்கு அபிஷேகம்.

இரவு-முன்றுமணிக்குக் கொடியிறங்குதல்.

சித்திரைமீ:—சித்திரை நக்ஷத்திரத்திற்குப் பத்து நாளைக்கு முன்பு ஆரம்பம்; மாசி பிரமோற்சவம் எப்படியோ அப்படியே; ஆனால் வேடர் உற்சவ மாத்திரம் கிடையாது. எட்டாநாள் இரவு தேவசேனை திருக்கலியாணம். வள்ளியம்மை கதவடைப்பது. 11-ம் நாள் பெரிய உற்சவர் தணிகைக்குக் கிழக்கில் 6-மைல் தூரத்திலுள்ள விநாயகபுரம் தேவசேனையின் தாயார் வீடு போய் வருவார்,

கணபதி துணை.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருத்தணிகை கேசித்திரமஹாத்மியம்.

காப்பு.

அறசீராகியிருத்தும்.

அன்பருளக் குடைதொறு மழகேநு மணிக்குன்றே யமல ஞான
இன்பமதர்பொழிமுகக்கனிபறக்கெனம் பெருமானெ யெந்தாய்மூவர்
பன்னுதமிழ் முறைபுதுத்தயார்பெயைங்கரத்தேவேதணிகைமேலாங்
குன்றெழிலார் சிந்தை மங்குற வகைநீர் தெனையாட் கொள்ளுவாயே.

வாழ்த்து.

வாழ்கவான் பவிலா ஜென்கள் வளர்கமேலோர்கள் வேள்வி
அஞ்செய்த விரிநாடு சிவமருதந்தை சைவ மெங்கும்
மார்க்கவொம் பவகபா வந்தன் மல்குக செங்கோ னீதி
சூரகந்த துணிகைப் பெருமேன் தோகையெ லடியாரன்பே.

* நூற்பாபின்.

“கோரிடை யிருந்து கேட்டிலுந் தொழிலுஞ்
செய்திலுந் சித்தம் வைத்திடினும்
ஆரிடை வகுத லாநிலன் செயினும்
அவகிப்பல் வைத்தி றுநீட்டி
மாயிரு வினைபுந் தலட்டிநீ ளாத
வார்பிலின் புறுத்தவ தென்றற்
காய்கில வேலென் தணிகையின் பெருமை
கூட்டுரைக் கடங்குவ தன்றே.”

|| இக்கவி தணிகை பராரணத்தி னான ||

முதலாவது

திருநாட்டுப் படலம்.

ஒளவையார்

“வேழமுடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோழமுடைத்து—பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றோண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து”

எனக் கூறியவாறு, உலகத்தில் எல்லா வளப்பங்களும் நிரம்பி
அனேக பெரியோர்களையும், அளவிறந்த புலவர்களையும், எண்ணற்ற
கொடையாளிகளையும், ஆயிரக்கணக்கான சிவ சந்நிதாநங்கலையும்
தன்னகத்தடக்கி, வேதாக மோக்த சத் சமயமாகிய சைவநெறியிற்
றலேசிறந்து விளங்குவது தொண்டைநாடேயாம்.

திருநகர்ச் சிறப்பு

இத் தொண்டை நாட்டின்கண் காஞ்சிபுரத்திற்கு வடக்கே திரு
வேங்கடத்தருகிலுள்ளது திருத்தணிகையாம். இத்திருத்தணிகையில்
தணிகை பு. குமரேசப்ப. 15-கவி.

“.....கங்கையை
வருகென வழைத்தவன் மருவின் மாயையிற்
பொருவில்பல் பொருள்களும் பூத்திட டானரோ”
எனவும், அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்.

“பிறப்பிலிக் குணர்த்துசித்த! வற்றநெல் பெருக்குற
பெருக்குசெய்த் திருத்தணில பெருமானே”

எனவும் கூறியவாறு,

குமாரக் கடவுளே கங்கையை வரவழைத்து ஒப்பற்ற பலவித பொ
ருள்களை உண்டாக்கி விளைவுகளைப் பெருக்கி பலவித நெற்களையும்
பெருகச் செய்கின்றன ரென்றால் அத்தணிகாசலத்தின் பெருமையை
யாராற் சொல்லமுடியும் ?

இத் திருத்தணிகையில் எங் துபார்த்தாலும் மடங்கள், எங்கும்
* சத்திரங்கள், எங்கும் சுணைகள், தடாகங்கள், எங்கும் செய்கால்கள்

* தற்சமீபம் திருத்தணியில் 340-சத்திரங்கள் எரிந் துக்கின் டன. இதன் றி
அனேக சத்திரங்கள் வேறே சிதைந்து இடக்கின் டன.

திருப்புகழ்.

“திருக்குள நானும் பலகிசை மூசுஞ்
சிறப்பத றுவெண் டிசையோடும்
திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்
திருத்தணி” என்றபடி.

எங்கும், விளைவுகள், எங்கும் பெரிமேபார்கள், எங்கும் சந்திகள், என்
றும் திருவிழாக்கள் என்றால் இத்திருத்தணிகையின் பெருமையை
என்னென்று கூறுவது? இதன்றி சிவன், விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன்
சரஸ்வதி, ஆதிசேடன், அகத்தியர், நாரதர், பூரீராமர், சப்தரிஷிகள்,
சப்தகன்னியர்கள், நந்தீசர் முதலியவர்கள் பலதீர்த்தங்களை யுண்
டாக்கி, பலமூர்த்திகளைத் தாபித்து, தாங்களும் பல சந்திதானங்களைக்
கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கின்றன ரென்றால் அத்தணிகையின்
பெருமையை என்னென்று கூறுவது? இதன்றி அத்தணிகாசலத்தில்
வசிப்பவர்களெல்லாம் (திருப்புகழ் 272-ம் கவி,

“மாரன் வெற்றிகொள் ளுமுடிக்குழ
லார்வி யப்புற நீடுமெய்தவார்
வாழ் திருத்தணி” என்றபடி)

நல்ல தவத்தைச் செய்தவர்கள் என்றால் அதன்பெருமையை நம்மாற்
கூறப்படுவதெல்ல தணிகைப்புராணத்தினர்,

“அத்தலத் தன்னையா மடைகுவாமென
புத்திரி விளைப்பினும் புறத்திற் செல்லினும்
பத்தடி நடப்பினும் பரித்த நோயெலாம்
கொத்தொடு மவர்புறம் வழிக்கொண் டோடுமே”

என்றபடி, அத் தணிகாசலத்திற்குப்போக வேண்டுமென வினைத்தா
லும், அந்நகரத்தின் ஸாமாகச் சென்றாலும், திருத்தணிகைக்குப்
போகின்றேன் எனப் பத்தடிதூரம் நடந்தாலும் அவர்களேயருத்தும்
எவ்வித நோயாளும், பூத பைசாச ராசுஷச உபத்திரவங்களும், டகை
பழி, பாவம் முதலியவைகளும் நீங்கி புனிதராவார்களென்றால் தணி
காசலத்தினும் மிகுந்த மேஷத்திரம் உலகத்திலில்லை எனக்கூறலாகும்.

தருக்கணிகை சேஷத்திர் மஹாத்மியம்.

† நைமிசப் படலம்.

பூர்வம் பிருகு, போதாயனர், விபாண்டகர், துருவன், நாரதா, அத்திரி, அகத்தியர், ஆங்கிரசர், காத்தியாயனர், கண்ணுவர், பராசரர், கௌசிகர், சமதக்னி, மாண்டவியர், பரத்துவாசர், காசிபர் முதலிய அனேக முனிவர்கள் பிரமதேவனை யடுத்து நாங்கள் தவஞ்செய்வதற் குரிய இடம் எவ்விடம் எனக்கேட்க, அதற்குப்பிரமன் ஓர்தருப்பைப் புல்லை வளைத்து சக்கரமாக உருட்டி இது எங்குபோய் நிற்கின்றதோ அவ்விடமே நீங்கள் தவஞ்செய்தற்குரிய இடமாம் எனக்கூறியனுப்ப அவ்வாறு அத்தருப்பை சென்று நின்ற இடமே நைமிசாரணியம் எனப்படுகின்றன.

புராண வரலாற்றுப் படலம்.

இந்த நைமிசாரணியத்தில் மேற்கூறிய முனிவர் முதலியவர்கள் வேதாத்யாயனம், யாகம், அவிர்ப்பாகம், ஈஸ்வரபூஜை தவம் முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டு சதா ஆனந்தமயமாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஓர்நாள் சூதபுராணிகர் வழக்கப்படி அவ்வனத்தின்கண் வந்தருளினர். அவரைக் கண்டவுடன் முனிவர்கள் எதிர் சென்றழைத்து சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து மாதவ சிரேஷ்டரே! தேவரீர் சிற்சில தினங்கட்கு முன்னர் அடியேங்கள் உய்யும் பொருட்டுப் பதினெண்புராணங்க்ளையும் உரைத்தீர்களல்லவா? அவைகளுள் முதற் புராணமாகிய ஸ்காந்தபுராணம் ஆறு சங்கிதையில் மிகவும் சிரேஷ்டமான சங்கர சங்கிதையில் தயாவிபவ சாஸ்தாத் சிவ சண்முகக் கடவுள் திருவேலக்கங்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் தலங்களில் விசேஷமானது தணிகாசலமே எனத்திருவாய் மலர்ந்தீர்களன்றோ! அத்தகைய திவ்யபேஷத்ர பிரபாவத்தை எங்களுக்குத் தெரிவித்து, நாங்கள் அத்தணிகாசலபதியாகிய ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவருளைப்பெற்றுய்யுமாறு அனுக்கிரகிக்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

† நேமி—சுகிரம், நேமிசம்பந்தம் நைமிசம் எனப்படுகின்றன. நைமிசாரண்ய மென்னும் உனம் வடக்கே வக்னோபாலம் ஜங்கிஷன்சுளின் மத்தியிலுள்ள சாண்டிலி ரேயில் ஸ்டேஷனுக்கு வடக்கே 25-ம் மைலிலும், சிந்தாப்பூருக்குத் தெக ஊமிசார் ஸ்டேஷனுக்கு கிழக்கே 7-மைலிலு யிருக்கிறது. இங்கு சூதபுராணிகர் மடமும், அதில் அனேகிய பல ஓசைசுவடிகளும் இருக்கின்றன.

உடனே குகபுராணிகர் ஆனந்த பரவசமுற்று, சிறிது நேரம் சிவத்தியானத் திருந்து, விழித்து ஒ! தவ சிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் முன்னமே கல்வி, ஆசாரம், தயை சற்சன சவகாசம், சாந்தம், ஞானம், ஆத்மபூஜை, அடியாரன்பு முதலிய பாக்கியங்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். மேலும் மேலும் மோக்ஷஞான செல்வங்களைச் சம்பாதிப்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமா யிருக்கிறீர்கள். உங்களைத் தரிசிப்பதற்காகவே இங்குவந்தேன். நீங்களோ எனக்கு நல்ல புண்ணிபத் தொழிலைக்கொடுத்தீர்கள். அத்தணிகாசல மகாத்மியத்தைக் கூறுவதாலேயே நானும் புனிதனாகின்றேன் ஆகையால் கேளுங்கள் எனக்கூறுகின்றார்.

திருக்கலை.

முன்னோர் காலத்தில் கைலாஸத்தின்கண் சாஷ்டாத் சிவபெருமான் உமாபிராட்டியாரோடு சிங்காசனத்தில் அமூர்தருளியிருந்தார். அக்கால் முறையே முப்பத்து முக்கோடி தேவர், நார்பத்தெண்ணியிர முனிவர் சித்தர் முதலிய பலரும் பணிந்து விடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தனர். ஜீவருள் சிரேஷ்டர்களான சப்தரிகுகள் மாத்திரம் அஞ்சலியஸ்தராய் வணங்கி நிற்பதைக் கண்ட சிவபெருமான் நந்தி தேவரது சிஷ்யராகிய சனற்குமாரரை கோக்கி இம் மகரிகுகள் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவாயாக வென மறைந்தருளினார். உடனே சனற்குமாரர் நந்திதேவரை வணங்கி, மகரிகுகளைப்பார்த்து. ஒ! தவசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் உமாபதியை அடைந்துய்யும் மார்க்கத்தை விரும்பினீர்களன்றோ! அதற்குப் பலவித மார்க்கங்க ளிருந்தாலும் அவைகளுள் சிரேஷ்டமானது ஈஸ்வர பக்தி ஒன்றேயாம். அதற்கு முதற்காரணம் மூர்த்தி, தலர், திர்த்தம் என்பவைகளை முறையே வழிப்படுதல் வேண்டும். அத்தலங்கள் அளவிறந்தவைவாகும், அவைகளுள் சிவஸ்தலங்களை சிரேஷ்டமானதாகுப்.

ஸ்தல மகத்துவம்.

ஸ்தலப் பெயர்கள்.

அவைகளுள், ஸ்ரீ சிவசண்முகக்கூடவுள் திருவோலக்கங்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்தலங்கள் அளவற்றனவாகும். இவைகளுள் முக்கியமான ஸ்தலங்கள் அறுபத்திரான்காகும், இவைகளுள் சிரேஷ்ட

மானது. சயந்தபுரம், குமாரசலம், திருவேங்கடம், ஸ்ரீ பூரணகிரி என்னும் நான்காம். இந்நான்கினுள் மிகவும் சிரேஷ்டமானது ஸ்ரீ பூரணகிரி என்னும் ஸ்தலம் ஒன்றேயாகும். இத்தலமானது தேவ லோகத்திலுள்ள எல்லா செல்வங்களையும், தன்னிடத்தில் நிரைக்கப் பெற்றுள்ளதால் 1. ஸ்ரீ பூரணகிரி யெனவும், அன்பர்கள் ஊரும்பும் மோகூட ஞான செல்வங்களை நினைத்த க்ஷணத்திலேயே கொடுக்கும் வல்லமை வாய்ந்திருப்பதால் 2. க்ஷணிகாசலம் (கணிகவெற்பு) எனவும், உலக முதற்காரணராகிய சாக்ஷாத் பரமசிவனே ஸ்ரீ சிவசண் முகக் கடவுளைத் தமக்கு மூலகாரணரான ஆசாரிய மூர்த்தமாகக் கொண்டு அம் முருகக் கடவுளினால் உபதேசிக்கப் பெற்றமையால் 3. மூலாத்மிகிரி எனவும், பிரதிதினமும் அழகிய மூன்று நீலோற்பல புஷ்பங்கள் புஷ்பித்தலினால் 4. அல்லகாத்மிகிரி எனவும், கற்ப கற்பாதங்களிலும் அழியாது கிற்பதால் 5. கற்பசித்து எனவும், அசுரேந்திரனாகிய சூரன் முதலினோரோடு செய்த மகாயுத்தமும், ஸ்ரீ வள்ளிநாயகியின் பொருட்டு வேடர்கள் போருக்கெழுந்து வந்த கலகாவேசமும் தணிந்த இடமாதலின் 6. தணிகை (திருத்தணிகை) (செரு-யுத்தம், தணி-தணிந்தது—செருத்தணி) எனவும், ஸ்ரீ சிவபெருமானுக்கு முருகக்கடவுள் பிரணவப்பொருளை உபதேசஞ் செய்யப் பட்டதால் 7. பிரணவார்த்தபுரம் எனவும், இந்திரன் வரம்பெற்ற தலமாதலின் 8. இந்திரநகரம் எனவும், நாரதமுனிவர் மிகவும் அன்புடன் பூசித்த சேஷத்திரமாதலால் 9. நாரதப்பிரியம் எனவும், அகோரன் என்னும் ஓர் தவசிரேஷ்டருக்கு மோகூடங்கொடுத்த காரணத்தால் 10. அகோர கைவல்யம் எனவும் கூறப்படுவதாகும்.

இதன்றி, முன் யுட்களில் ஸ்ரீ குமாரசக்கடவுளை வழிப்பட்டு பற்பல சித்தி, முத்திபாதி வரங்களைப் பெற்ற தேவர், முனிவர், ரிஷிகள் முதலினோர் உண்டாக்கி வைத்த பல தீர்த்தங்களும், பல சிவலிங்கங்களும், சந்திரதானங்களும், அத்தலத்தின் பலதின்களிலும் இருக்கின்றன.

இவ்வித மகத்துவம் பொருந்திய புண்ணிய சேஷத்திரமானது கங்காநதி தீரத்திலுள்ள காசுக்கு இருநூறு யோசனை தூரத்தில் தொண்டைநாட்டின்கண் காஞ்சிபுரத்திற்கு இரண்டுயோசனை தூரம்

* அல்லகாத்மிகிரி என்பதையே காரணமாகக் கொண்டு 1. கலகிரி 2. நீலோற்பலகிரி, 3. உற்பலகிரி, 4. கல்லகிரி, 5. காலிமலை, 6. குவளைச்சிகிரி எனவும் வேறு பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன.

வடக்கிலும், கீழ்க்கடலுக்கு ஐந்துயோசனை தூரம் மேற்கிலும், விரிஞ்சை புரத்திற்கு வடகிழக்கில் மூன்றுயோசனை தூரத்திலும், திருக்காளத்தியின் நிருதிமூலையில் மூன்றரை யோசனை தூரத்திலும் இருக்கின்றன.

ஸ்ரீ சண்முகக் கடவுள் ஆறுதிருமுகங்களைப் பெற்றிருப்பதைப் -போல, இத்தணிகாசலமானது ஆறுசிகரங்களையும், பலதீர்த்தங்களை யும், பல சணைகளையும், நூற்றுக்கணக்கான சத்திரங்களையும், சந்நிகா னங்களையும், பெற்றிருக்கின்றன. இம்மலைக்கு வடக்கில் வெண்ணிற மான பச்சரிசிமலையும், தெற்கில் கருநிறமான பிண்ணாக்கு மலையு முண்டு. அம்மலைகளில் மகா மகத்துவம் வாய்ந்த பல தீர்த்தங்களும், வற்றாத ஊற்றுச் சணைகளும், பல அதிசயங்களும் இருக்கின்றன. அங்கு அனேக * சித்தர்களுந், மகரிஷிகளும் இருக்கின்றார்கள். அவ் வதிசயங்களும், அம்மகாத்துமாக்களும் உத்தம பக்த, தவசிரோஷ்டர் களுக்கே காணப்படுகின்றன. அம்மலைச்சாரல்களில் முப்பது முதலியன விளைகின்றன. † உலகத்திலுள்ள எல்லா வித்வான்களும் தணிகாச லேசரை வழிப்பட்டுத்தான் வித்வாம்ஸராகின்றார்கள்.

குமார்க்கடவுள் அத்தணிகையின்கண் சர்வகாரணராகிய சா ஸ்ராத் சிவபெருமானுக்கே * குருமூர்த்தமாகயிருந்து பிரணவோப ிசஞ்செய்ததால் அத்தணிகாசல மானது உலகிலுள்ளவர்களும், ிவர்களும், முனிவர்களும், மற்றுள்ளவர்களும் பிரதிதினமும்

திருப்புசுழ் திருத்தணி.

* “செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள்தவ
முரிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
திருத்த ண்ப்பதி மருவிய குறமன்—பெருமானே.”

* திருப்புசுழ் 264.

† “தலமகள் மீ தெண் புலவரு லாவந்
தணிகையில் வாழ்செங்—தீர்வேலா.”

* திருப்புசுழ் 265.

“பசுவதி வரைமகள் உமைதர வருகுசு
பரமன திருசெவி களிகூர
உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை
உரைதரு குருபர உயர்வாய
உலகம னவநில உயிர்களு மிமையவர்
அவர்களு முறுவர முரிவோரும்
பரவிய னனுதின மனமகிழ் வறணி
புனிதசுழ் தணிகையில் ஹைதவோனே”

வழிப்பவேதாயின. இதன்றி தணிகைமலையானது இந்த ஈ உலகத் திற்கே உயிராய் உலகின் மத்தியில் விளங்குவதாகும் ஆதன்றி,

சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளிடம் ஞானோபதேசம் பெற்று வீராட்டகேசஞ் செய்ததால் வீராட்டகேசரென்னும் திருநாமத்துடன் சிவலிங்க ரூபமாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அவ்வாறு சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்த மூர்த்தியாகிய ஆறுமுகங்களோடும் கூடிய ஸ்ரீகுமாரக்கடவுள் அவ்வீராட்டகேசர் சமீபத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அச்சிவபெருமானது சடாமுடியினின்று தோன்றிய சிவகங்கையென்னும் தீர்த்தமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

ஒரு காலத்தில் குமாரக்கடவுள் கைலாயத்திலிருந்து சிவகங்கையை வரவழைத்த குமார தீர்த்தமென்னும் சுணையும், குமாரக்கடவுளால் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்து வந்த அபத் சகாய விராயகக்கடவுளும், குமாரேஸ்வரரென்னும் சிவலிங்கமும் அவ்விடத்தில் இருக்கின்றன.

பிரமதேவன் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை நோக்கித் தவஞ் செய்து அட்ச சூத்திரமும், கமண்டலமும், சிருஷ்டித் தொழிலும் பெறும் பொருட்டு உண்டாக்கிய பிரம தீர்த்தமும், பிரமேஸ்வர ரென்னும் சிவலிங்க மூர்த்தமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

சரஸ்வதியம்மையார் முன்னர் ஸ்ரீ தனிகைசலத்தின்கண் எழுந்தருளி உண்டாக்கிய சரஸ்வதி தீர்த்தமும், சரஸ்வதியினுற் பிரதிஷ்டை செய்து பூசிக்கப் பெற்ற சரஸ்வதிஸ்வரர் என்னும் சிவலிங்கமும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ நந்தியெம்பெருமான் சிவபெருமான் உத்திரவீன்படி ஸ்ரீ தணிகைசலத்திற்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளை நோக்கித் தவஞ் செய்த நந்திக்குகையும், நந்தி தேவரின் பொருட்டு குமாரக்கடவுள் வரவழைத்த நந்தியாறும் அவ்விடத்திலிருக்கின்றன.

† திருப்புகழ்.

255. “கரைகடல் குழல் புவிச் சுவிரகுந்
திருத்தணி மேவு பெருமானே”

263 “சுமயிடை பூவி னகிலினில் வீழ
தணிகை மேவு பெருமானே”

அகஸ்திய மகாமுனிவர் சிவபெருமான் உத்திரவிற்படி தமிழ்ப் பாஷையைக் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு தவஞ்செய்து பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த அகத்தீஸ்வரர் சந்ரிதானமும். அகஸ்தியரால் உண்டாக்கிய அகஸ்திய தீர்த்தமென்னும் தீர்த்தமும் அவ்விடத்தி

முன்னம் தேவேந்திரன் தேவலோகத்திலிருந்து நீலோற் பல மலரை வரவழைத்து நாட்டிய இந்திர நீலச்சனையும், அவனாற்பூசிக்கப் பெற்ற செங்கழுநீர் விநாயகக்கடவுள் சந்ரிதானமும், இந்திரேஸ்வர ரென்னும் சிவலிங்கமும், இந்திர தீர்த்தமென்னும் தீர்த்தமும் அத் தணிகாசலத்தின்கண் இருக்கின்றன.

மகா விஷ்ணுவானவர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த விஷ்ணுவேஸ்வர மூர்த்தியும், விஷ்ணுவா லுண்டாக்கிய விஷ்ணுதீர்த் தமும் அத்தணிகாசலத்தின்கள் இருக்கின்றன.

வாசுதேயென்னும் நாகராஜன் மூழ்கிய நாகதீர்த்தமும், நாகராஜ னாற் பூசித்த நாகேஸ்வரமூர்த்தியும் அத்தணிகாசலத்தின்கண் இருக் கின்றன.

ஸ்ரீ ராமபிரான் குமாரக்கடவுளைப் பூசித்து ஞானோபதேசம் பெற்றுச் சிதாபிராட்டியாரோடு வீற்றிருக்கும் சந்ரிதானமும், பூசித்த சிவலிங்கமூர்த்தமும், தீர்த்தமும் அத்தணிகையின்கண் இருக்கின்றது.

நாரதமகா முனிவர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து, ஓர் தீர்த்த முண்டாகிப் பூசித்ததால் நாரதலிங்க மெனவும், நாரததீர்த்தமென் றும் கூறும் சிறந்த மூர்த்த, தீர்த்தங்கள் அத்தணிகாசலத்தின்கண் இருக்க

தாருகா சூரன், சூரபதுமன் முதலிய இராசாசர்கள் தேவலோ கத்திலிருந்து கொள்ளை கொண்டுபோன எல்லாப் பொருள்களையும் குமாரக்கடவுள் கொண்டுவந்து வைத்திருந்து மறுபடியும் தேவர்களுக் குக் கொடுத்தபிடம் திருத்தணிகையேயாகும். விஷ்ணுபுத்திரியாசிய வள்ளியம்மையாருக் நத் திராமணம் நடந்த இடமும் அத்தணிகாசல மேயாம். பிரமணைச் சிறையினின்று விடுவித்ததும், சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்ததும், இராசாச சம்மாரத்தின்பின் எல்லா தேவர்களையும் கைவிலங்கைத் தரித்துவிட்டு, தங்கள் தங்கள் தொழி லைப் பழையபடி செய்கவென ஷேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தனுப் பியதும் திருத்தணியேயாம்.

இவ்வாறு பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் முதலிய கடவுள்கள் வழிப் பட்டு வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றதனாலேயே அத்தணிகாசலத்திலே முந்தருளிய குமார்க்கடவுளுக்கு * மூவர்பெருமான் எனவும், ஐசயம்பு மூர்த்தி எனவும், அடைந்தவர்களது பகை, பிணி, வஞ்சம், பாவம் முதலிய தீமைகளையும் பிறப்பிறப்பு என்பவைகளையும், நீக்கி பரமுத்தியைக் கொடுத்ததினால் † வயித்தியநாதர் எனவும், தமிழுக்கு முதற் றெய்வமாய் விளங்குதலினால் ‡ தமிழ்க்கவிப் பெருமாள் எனவும் கூறப் படுகின்றன.

அத்தணிகாசலத்தின்கண் ஸ்ரீ குமார்க்கடவுள் ஒரு திருமுக மும், இரண்டு திருக்கரங்களும் அதாவது நின்ற திருக்கோலமாய் இடையில் ஒரு கையும், வேலாயுதர் தாங்கிய மற்றொருகையுமாக ஸ்ரீ தெய்வானையம்மை, வள்ளியம்மையார் சகிதமாய் வீரறிருக்கின்றனர்.

இத்தகைய பலவித பகத்துவம் பொருந்தியதாலேயே உலகத் திற்கே அத்தணிகாசலமானது ஒப்புபரவற்ற சிரேஷ்ட ஸ்தலமாக விளங்குகின்றன. அத்தணிகாசலத்தினை நினைத்தாலும், சொன்னாலும், அதன் திருப்பெயரைக் கேட்டாலும், அத்தலத்திற்குச் சென்றவர்க ளைத் தரிசித்தாலும் அத்தல மான்மியத்தை வாசித்தாலும், அத்தலத் தினை வழிபட்டாலும், அவர்கள் இஷ்டார்த்தங்களை இம்மை யிலேயே பெறக் கூடுமென்றால் அத்தணிகாசலத்தைவிட உலகத்தில் சிறந்த ஸ்தலம் இவையிலே. ஆகையால் நீங்கள் அந்த தணிகாசலமென் னும் சேஷத்தின்பதை மடைந்து நிர்ந்தங்கனில் மூழ்கி பரிவார தேவர் களை வழிப்பட்டு, நிர்வா ளாது உயா விபல சாந்தாத் குமார்க்கட வுளை தியானித்து உங்கள் விருப்பிய இருநீனியைப்படி மலபரிபாக முற்று ஸ்ரீ குமார பாருப்பவாழ்வைப் பெறுவீர்களாக என சண்ரு குமார முனிவர் கூறினார்.

* திருப்புகழ் 276.

“ தீனெப்பு னத்தினைப் பண்டு. ரத்தம் டத்தைபாகா
தருத்த ணப்பதிச் சூன்றின் மேறிகழ் கத்தவேளே
பனைக ரகடத் தண்டா ளோற்றிய மங்கைபாலா
படைதத ளித்தழிச் சூத்தரி மூத்திள் தம்பிரானே. ”

0 திருப்புகழ்.

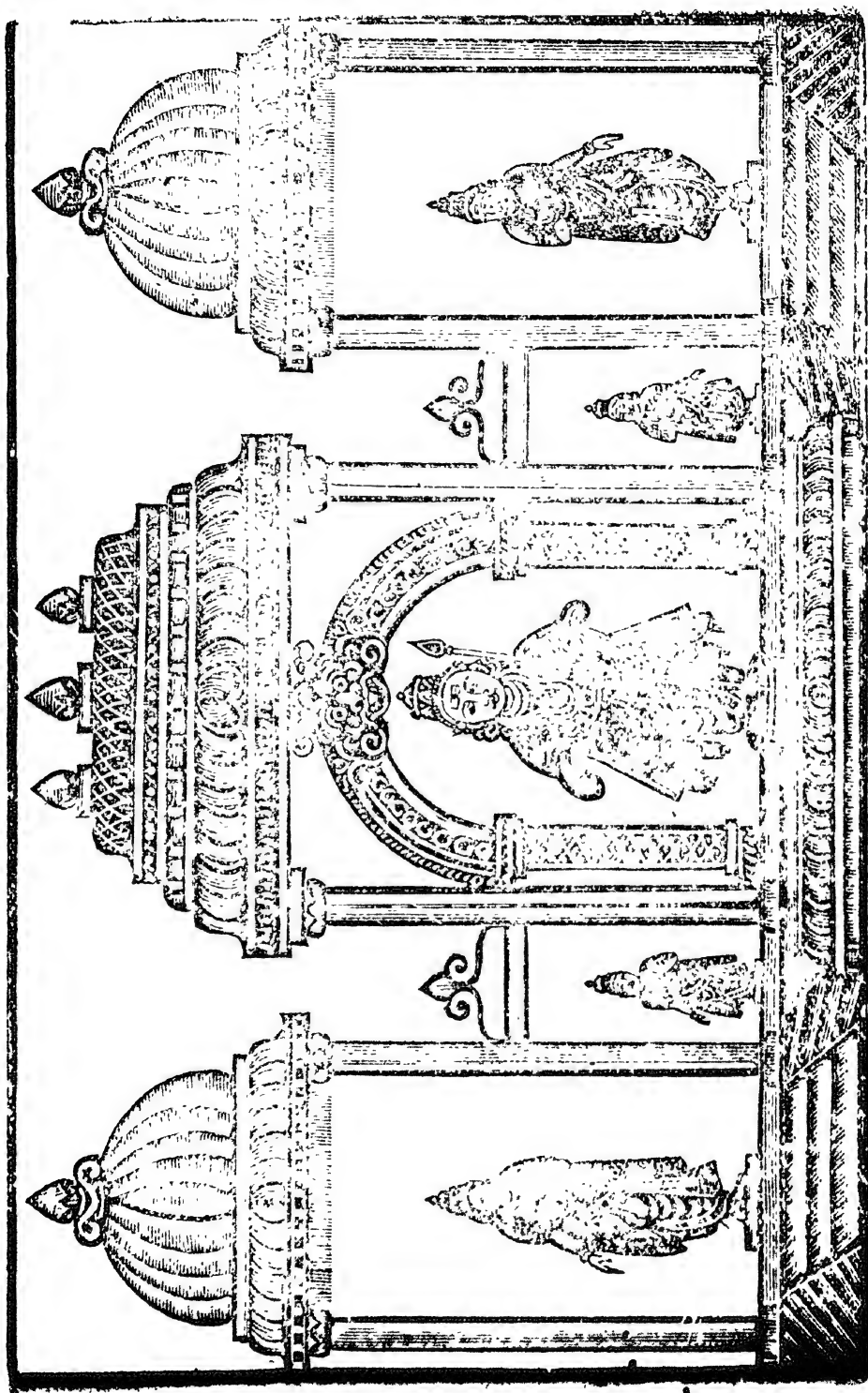
“ பகடத்த பதர்த்தச் சூடவே
சொக்கத்து சுடப்பொரு ளாகவே
பட்சதது தருத்தணி மேவிய பெருமானே. ”

† திருப்புகழ். 287.

“ பதியான திருத்தணிமேவு
சிவலோகமே னப்பரிய வேறு
பவரோக உயித்திய சாதப் பெருமானே, ”

‡ திருப்புகழ் 275.

“ தொழுஷெத் தமுத்தபொற் புரிசைத் திருத்தணிச்.
சொடுத்த தமிழ்க்கவிப் பெருமானே.

சத்த ரிஷிஸ்வரர்.

சத்தரிஷி தீர்த்தம்.

சத்த கன்னியர்கள்.

இவைகளைக் கேட்ட முனிவர்கள் எழுவரும் இருவிழிகளிலும் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிய, மயிர்க்குச்செரிந்து பரவசமுற்று அஞ்சலி யஸ்தராய் சனற்குமார முனிவரைப் பணிந்து, ஐயனே நாங்கள் கடைத்தேறும் வண்ணம் தனிகாசல மகாத்மியத்தை இன்னும் விரிவாகத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து, சனற்குமார முனிவரால் தனிகாசல மகத்துவம் முற்றும் மிகவும் விகசிதமாய் கேட்டுணர்ந்து, விடைபெற்று, கயிலாயத்தைவிட்டு நீங்கி தென்னாழிந்து ஸ்ரீ தனிகாசலத்தைச் சேர்ந்து அங்குள்ள புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆனந்த பாவசமுற்று நகரப் பிரதக்ஷணமும், கிரிப் பிரதக்ஷணமும் செய்து, ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் சந்நிதானத்தை யடைந்து தியானித்து, ஸ்ரீ தனிகாசலபதி எழுந்தருளியிருக்கும் சந்நிதானத்திற்குத் தென் டிழைசையில் அம்மலைச்சாரலின் ஓர் புறத்தில் ஓர்வொரு ரிஷிகளும் ஓர்வொரு புனித தீர்த்தத்தை உண்டாக்கி, அத்தீர்த்தக்கரைகளில் ஓர்வொருவரும் ஓர்வொரு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து அருச்சித்து, நிஷ்டைகூடி, பேதாபேத மெனப்படும். ஸ்நானம், ஸ்நான, சூபம் எஃபவைகள் காணு பேரின்ப முத்தியை அடைந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு சத்த ரிஷிகளால் உண்டாக்கிய தீர்த்தங்களை எழுசுனை, அல்லது சத்த ரிஷி தீர்த்த மென்றும், இவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்த இலிங்க மூர்த்திகளை சத்த ரிஷிஸ்வரர் எனவும் வழங்குகின்றனர். அங்கு குமாரக் கடவுளை வழிப்பட்டு எழுந்தருளிய கன்னிமார் சந்நிதானமு மிருக்கின்றன. எனச் சூத புராணிகர் தைச்சாண்ட வாகுளாகிய முனிவர்களுக்குக் கூறினர்.

* திருப்ப. தி., 261.

“செய்க்கு முத்தம சிவசாணர்கள் தவ

முருகனைத் தவர் மதுரவர் கெட்டுணி

திருத்த ணிப்பதி மருவிய குதமகள் பெருமானே”

† பிரதி வருடமும் மாசிமாதம் பிரமோற்சவ முகூலில் பதினொன்றாம் நாளையிதற்கியபின் ஸ்ரீ தனிகாசலேசர் இக்கன்னிமார் சந்நிதானத்திற்கு எழுந்தருளுவனரே.

திருக்கைலாயம்.

முன்னொரு காலத்தில் கைலாயத்தின்கண் பரமேஸ்வரன் பார்வதி சமேதராய் மத்தியில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்க வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது சிவகணங்களுள் தலைவராகிய சந்திரகாச ரென்பவர் மோக்ஷத்தை விருப்பினவராய் பரமேஸ்வரன் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, ஐயனே! முன்னர் வேத முகலிய யாவும் விளங்க விளக்கினீர். அவைகளுக்குத் தாரகமான பிரணவோபதேசம் செய்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அவ்வாறே பரமேஸ்வரன் சந்திரகாசருக்குப் பிரணவோபதேசஞ் செய்தருளினர். இதனைக் குமாரக்கடவுள் ஒன்றும் கவனியாதவர்போல அப்பதேச னுட்ப்பப் பொருள்களையெல்லாம்கேட்டுக்கொண்டிருந்து பின்னொருகாலஞ்செல்ல ஒரு நாள் குமாரக்கடவுள் பார்வதி பரமேஸ்வரனைவிட்டு கைலாயத் தின் வேறேரூரீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

பிரமன் சிவபெருமானைத் தன்

அக்கால் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் எழக் கம்போல் சிவபெருமானைத் தரிசிப்பதற்காக கைலாயத்திற்குச் செல்லத்தொடங்கி அவர்கள் போகும் வழியில் குமாரக்கடவுளைக் கண்டு பிரமன் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் கிரமப்படி வணங்கி, துதித்துச் சென்றனர். பிரமதேவன் மாத்திரம் மிக்க குழந்தைப்பருவமுள்ள சிறுவன் இவனை ஏன் வணங்குவது? என்னும் கர்வத்தால் வணங்காது சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்து பற்றைத் தேவர்களோடும் திரும்பி வரும்பொழுது, குமாரக்கடவுள் வீரவாகு தேவரைப் பார்த்து அப்பிரமனைப் பிடித்துவா என்றனர். அவ்வாறே வீரவாகு தேவர் பிரமனைப் பிடித்துவந்து குமாரக்கடவுள் முன்பு நிறுத்தினார் அக்கால் குமாரதேவர் பிரமனை நோக்கி ஒப்பிரமனே! எல்லா தேவர்களுக்கும் உன்னிடமே யிருந்து உண்டானதினாலும், சகல லோகங்களுக்கும் நீயே சிறுவடிப்பதினாலும் நீ எதிலும் நிறுந்ருக்கலாம். ஆகையால் நீ அவ்வேதங்களுக்கு மூலமாகிய பிரணவப் பெருமோத் தெரிவிப்பாயாக எனக் கேட்டனர். அதற்குப் பிரமதேவன் ஒன்றும் கூறாமல் நின்றிருந்தான். நீண்டும் குமாரக்கடவுள் பிரமனை நோக்கி ஏ! பிரமனே! நீயே தேவரில் மிக்கவனென்றும், செல்வத்திற் சிறந்தவனென்றும் கர்வத்திடுக்கின்றாய். அவ்வாறாயின் நீ எமது தந்தையாகிய பரமேஸ்வரனை நித்தமும வணங்க வேண்டியதினாலே. நீ வீரத்தில் மேலானவனென்னில் எமது வீரவாகு தேவரால் நுங்கு கட்டுண்டு நிற்கமாட்டாய். யாவையும் நீயே படைப்பவனென்னில், என்னையும், விஷ்ணுவையும், சிவனையும், சிவகணங்களையும், ஐம்பெரும் பூதங்களையும் நீ படைத்ததில்லை. எனப் பலவும் கூறியும் அப்பிரமன் வணங்காமையால், முருகக்கடவுள் சிறிது கோபமுற்று தம்மு திருக்கரத்தால் அப்பிரமன் தலையிற் குட்டி வீரவாகு தேவரைக்கொண்டு சிறையி லடைத்து வைத்தனர்.

திருத்தணிகை கேட்பது

முருகக்கடவுள் சிருஷ்டித்தொழில் செய்தல.

அதன்பின் முருகக்கடவுள் உலகத்தில் சிருஷ்டித்தொழில் நடைபெறவேண்டியதைக் கருதி தேவகணங்கள் புடைசூழ திருப்பதி எனவும், சேஷாசலமெனவும் கூறும் திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளி அப்பிரமதேவன் செய்துவந்த * சிருஷ்டித்தொழிலை அனேக தேவ வருடங்களாகச் செய்துவந்தனர். இதனைக்கண்ட திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், முனிவர்களும் திருக்கையாஞ் சென்று நந்தி தேவரிடம் விடைபெற்று பரமேஸ்வரரைப் பணிந்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று ஓகருணாவிதியே! முன்னே தேவரீரது இனைய குமாரராகிய குமார்க்கடவுளை இப்பிரமன் மிகவும் சிறிய குழந்தைப் பருவமுள்ளவர் இவரை நாம் எதற்காக நமஸ்கரிப்பதென்னும் அகந்தையால் மதியாது சென்றனன். அதனால் முருகக்கடவுள் வீரவாகு தேவரையனுப்பி அப்பிரமனைப்பிடித்து பலவிதமான கேள்விகளைக் கேட்டு, பிரணவத்திற்குப் பொருள் கூறவில்லையென அப்பிரமன் சிரசிற் புடைத்து சிறையில் அடைத்து வைத்திருக்கின்றனர். அப்பிரமன் செய்துவந்த சிருஷ்டித்தொழிலையும் திருவேங்கடத்தி லெழுந்தருளித் தாமேசெய்து வருகின்றார். அம்மட்டோ எங்கள் தொழில் களையுங்கூடத் தாமே செய்கின்றார். இவைகளைத் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவே இவ்விடம் வந்தோமெனக் கூறினார்கள்.

இவைகளைக்கேட்ட உமாபதியாகிய சிவபெருமான் தேவர்களைப் பார்த்து, தேவர்களா! ! சத்தி வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய குமார்க்கடவுள் வேறு, நாம் வேறென் றெண்ணுதீர்கள். நமது குழந்தையாகிய முருகனுக்குப் பிழை செய்தவர் நமக்கே பிழை செய்தவராவார்கள்; அவனுக்கு அன்பினர் நமக்கும் அன்பினராவர். ஆகையால் நமது குமாரனுக்குக் குற்றஞ்செய்த பிரமனுக்கு உண்டாகிய தண்டனை கிரமமேயாம், அப்பிரமனைச் சிறையிலிருந்து விடுவது கூடாத காரியம் என்றனர்.

மீண்டும் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் சிவபிரானைப் பிரார்த்திக்க, கருணா சொருபியாகிய பரமேஸ்வரன் உளமிரங்கி அங்கு பிரம்பைக் கையிற் றாங்கிக் காலலாக யிருக்கும் நந்திபெம் பெருமானை நோக்கி,

* திருப்புகழ் 303

“பொன்றென் தணிகையில் நின்றங் கெழுபுவி
என்றுஞ் செயவல பெருமானே”

† தணிகைப் புராணம் வீரட்டகாசம் படலம் 91-ம் கவ.

செம்மைய ஞான சத்தித் திருவுருக் கொண்ட செம்மல்
எம்மின்வே தல்வுன் யா மு மவனின்வே தல்வேக் கண்டிர்
அம்மழ வடிவி னுன்பா லன்புசெய் தவர்பி னைத்தோர்
நம்மடித் தொண்டு செய்தோர் நவைபடப் பிழைத்தோ ராவர்.”

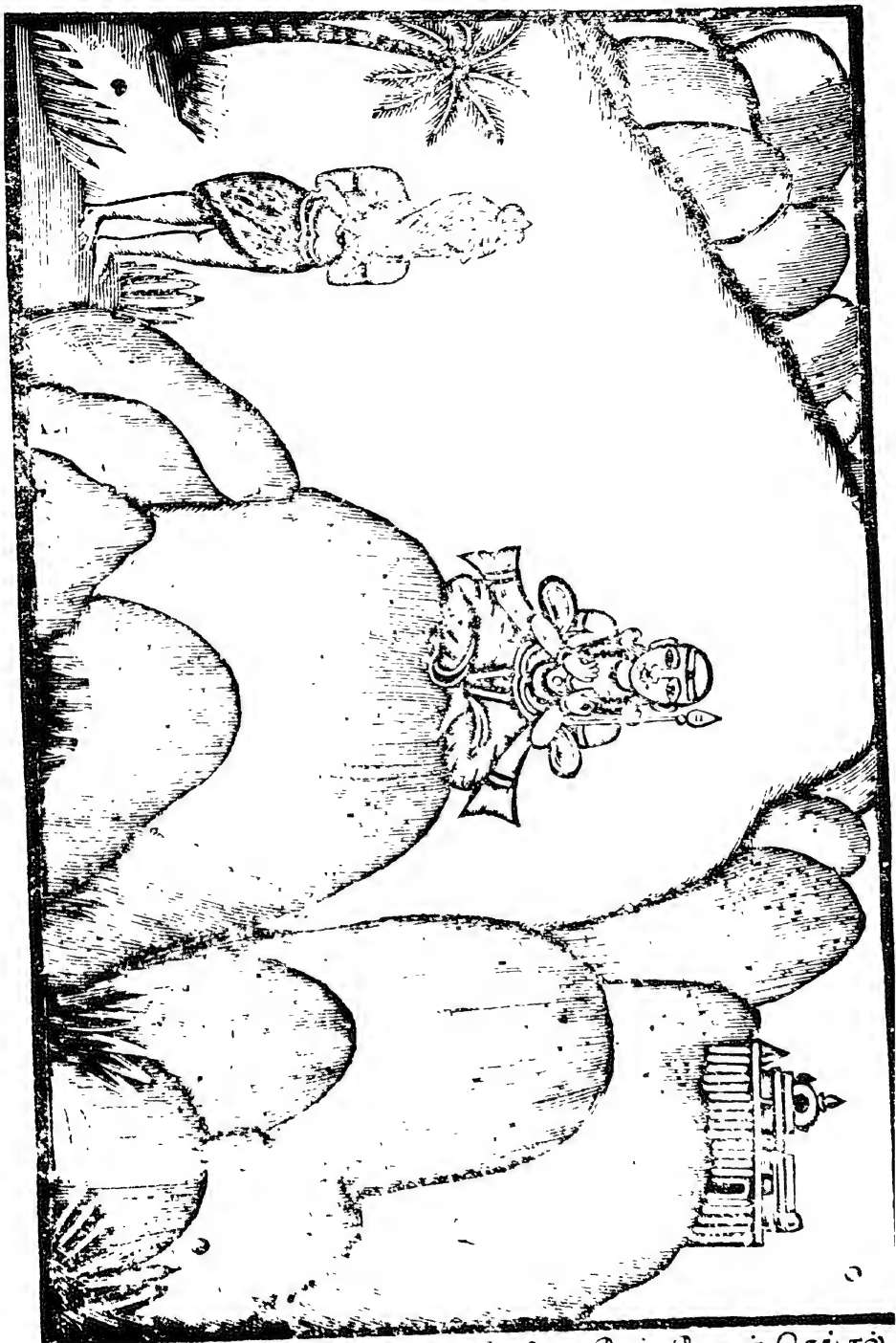
* ஐந்து முகங்களாக வுள்ள நாம் வேலு, ஆறு முகங்களாக வுள்ள முருகன் வேறென் றெண்ணவேண்டாம். உருவம் மாத்திரம் இரண்டே யன்றி, இவ்விரு உருவிலும் சிவமாகிய நாமே யிருந்து அண்ட கோடிகளா யிருக்கின்றோம். ஆகையால், நாம் கொடுக்கும் வரம் முருகன் கொடுத்ததாகும், முருகன் கொடுத்த வரம் நாம் கொடுத்ததாகும். வேறுவேறென் றெண்ணவேண்டாம். ஆகையால் நீர் திருவேங்கட மலைக்குச் சென்று நமது குமாரனாகிய முருகக்கடவுளை முறைமைப்படி வணங்கி தோத்திரஞ்செய்க. திருமால் முதலினோர் வருந்தி வேண்டிதலினால் அக்குமாரக் கடவுள் பிரமனைச் சிறைவிடுத்தது, எம்மிடம் வருவான், அவனோடு நீயும் வருவாயாக என அனுப்பினார்.

சிவபெருமானுக்கு குமாரக்கடவுள்
பிரணவோபதேசஞ் செய்தல்.

நந்திதேவர் சிவபெருமான் உத்திரவின்படி திருவேங்கட மலையை அடைந்து, குமாரக்கடவுளை வணங்கி காளகண்ட சதுர்ப்புஜ திரிநேத் திரதாரியாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தவைகளைக் கூறினர். இவைகளைக் கேட்ட சுப்பிரமண க்கடவுள் பிரமனைச் சிறையினின்று விடுத்து, நந்தி தேவரோடு திருக்கயிலாயத்தை யடைந்தனர். சிவ பிரான் உடனே குமாரக்கடவுளைத் தழுவி குழந்தாய்! அறிவுள்ளோர் யாதொரு குற்றமுஞ் செய்யார்கள். அறிவில்லார் தெரிந்தோ தெரியாமலோ குற்றஞ்செய்தால் அறிவுடையோர் அதனைப் பொருத்தருளல்வேண்டும். நீ அவ்வாறின்றிப் பிரமனைப் பெருந் தண்டனை செய்தனை; அவன் செய்யும் சிறுதொழிலையும் நீபே செய்கின்றனை இது தகுமோ எனக் கேட்டனர். அதற்கு குமாரக் கடவுள் தந்தையை நோக்கி பிரமனோ பிரணவப் பொருள் தெரியாதவன், அவன் சிருட்டித்தொழில் செய்பத் தகுமோ தகாது. ஆதலின் அத்தொழிலை நாமே செய்கின்றனம் எனக் கூறினர். இதைக்கேட்ட சிவபெருமான் குமாரக்கடவுளை நோக்கி குழந்தாய்! உமக்கு அப்பிரணவப் பொருள் தெரியுமோ? தெரியுமானால் அதனைச் சொல்லுவாயாக என, குமாரக் கடவுள் ஓ ஜகதிசா! பிரணவப் பொருளை அவ்வளவு எளிதாக எஸ்

* தணிகைப்பு: வீராட்டகாசப்பட 97-ம் கவி.

“உருவம்வே மன்றி யைந்து முகனறு முகனென் றோதர்
திருவுரு விரண்டன் மாட்டுஞ் சிவமெனும் யாமே மன்ற
பொருவிலா ருயிராய் நிற்பேம் பொலிந்தவில் வருவி னின்றர்
தருவர வமண தாங்குத் தருவர மிவண தாமே.”

செவபெருமானுக்கு குமாரக்கடவுள் பிரணயேர்பதேசஞ் செய்தல்.

லோருக்கும், நினைத்த யிடங்களி னெல்லாம் சொல்லத் தக்கதல்ல; பக்குவம் வாய்ந்த சிஷ்யர்களுக்கே கூறத்தக்கது. கோட்போர் காலத் தையும், இடத்தையும் அனுசரித்து சிஷ்ய பாவமாய் இருந்து கேட்க வேண்டும் என்றனர். இதைக் கேட்ட பரமேஸ்வரன் அத்திபந்த சந்தோஷமுற்று ஆசீர்வாதஞ்செய்து குழந்தாய்! உனது இஷ்டப் படியே நீ விருப்பமுற்றிருக்கும் ஸ்ரீ தணிகாசலத்திற்கு சமீபத்தில் வரும் மாசி மகத்தன்று வருகின்றோம் அச்சமயம் அப்பிரணவப் பொருளை உபதேசிப்பாயாக. என குமாரக் கடவுளுக்கு விடையளித்து, பின்னர் திருமால், இந்திரன் முதலிப தேவர்களும், சிவகணங் களும் புடைசூழ சிவபெருமான் தணிகாசலத்தை யடைந்து அதன் வடகீழ்த் திசையில் ஓரிடத்தை யுண்டாக்கி ஒரு ஷணை நேரம் வட முகமாய் அமர்ந்து தவஞ் செய்திருந்தனர்.

அக்கால் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் பன்னிரு கரங்களும், ஆறுமுகங்களும் பிரகாசிக்க மயில்வாகன ரூடராய் பரமேஸ்வரரின் இடதுபக்கத்தில் கீழ்க்குமுகமாக அமர்ந்தனர். உடனே சிவபெரு மான் சிவசண்முகக்கடவுளை வந்தனை வழிபாடுகளுடன் ஓர் சிம்மா சனத்தில் எழுந்தருளாச் செய்து சிஷ்ய பாவமாகத் தாழ்விருக்க, ஸ்ரீ சிவ சண்முகக் கடவுள் பிரணப் பொருளை உபதேசித்தருளினர்.

உடனே “அருவமும் உருவும் ஆகி அனுதியாய்ப் பலவாய் ஒன் றாய் பிரமமாய் நின்ற சோதி சோருபராய் தனக்குத்தானே மகனும், தனக்குத்தானே குருவும், தனக்குத்தானே சிஷ்யனுமாகிய சிவபெரு மான் பிரணவ சொருபராகிப் ஸ்ரீ ஞான சண்முகக்கடவுளின் தீரத் தையும் ஆணவமாதி பகைகளையும், சூரனாய் பகைகளையும், நாசப் படுத்தும் பராக்ரோமத்திற்குச் சந்தீதாபித்தவராய், வீராவேசங் கொண்டு ஆரவாரஞ்செய்தனர். அதனால் பரமேஸ்வரருக்கு வீரா ட்டகாசர் எனவும், அவர் எழுந்தருளிய ஸ்தானத்திற்கு வீராட்ட

* சிவபெருமானுக்கு உபதேசம் செய்து ஆறுமுக ஸ்வாமிகள் சன்னிதா னம் கீழ்த்திருத்தணியில் நாசவதுப்பத்திற்கு செல்லும் வழியில், தணிகாசலத் திற்கு வடகிழக்கில் நந்தியாற்றின் தென் கரையில் இருக்கின்றன. இங்கு பிரதி மாசிமாதம் பிரமோற்சவத்தில் 8 ம் நாள் மாலை தணிகாசலபதி எழுந்தருளி னாஞ்சல் உற்சவம் கொண்டருளுகின்றனர். வீராட்டகாசர் சந்தானம் ஆறு முகஸ்வாமிகள் சன்னிதானத்திற்கு நோய் வெகு சமீபத்தில் நந்தியாற்றின் வடகரையிலும் இருக்கின்றன. இவ் வீராட்டகாசரது சடை முடி தரித்த சிவ லிங்கம் பார்வைக்கு மண்ணலாகிய பிரிதிவு லிங்கம் போன்றிருக்கின்றன. இச்சன்னிதானங்களைச் சுற்றி முன்னர் ஓர் பெரிய பட்டின மிருந்ததாகச்

காசம் எனவும் பெயருண்டாயின. குமாரக்கடவுள் சிவபெருமானுக்கு பிரணவோபதேசஞ் செய்தமையால் அத்தணிகா சலத்திற்குப் பிரணவபுரம், எனவும், சிவபெருமான் க்ஷணநேரந் தவஞ்செய்ததற்கிரங்கி முருகக்கடவுள் அருள் புரிந்ததால் க்ஷணிகமலை அல்லது கணிக வெற்பு எனவும், சர்வமூலகாரணராகிய சிவபெருமானுக்கு சர்வமூல மந்திரமாகிய பிரணவப் பொருளை உபதேசித்ததனால் மூல வேதண்டமெனவும் கூறப்படுகின்றன. குமாரக்கடவுள் முதற்கடவுளாகிய சதாசிவ மூர்த்திக்கே உபதேசஞ் செய்ததால் அக்குமாரக்கடவுளுக்கு சாமிநாதன் எனவும், குருபரன் எனவும் பெயருண்டாயின. பின்னர் * வீராட்டகாசப் பெருமான் சகல ஜீவகோடிகளையும் ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு அவ்விடத்தில் சடைமுடி தரித்த ஓர் சிவலிங்கமாக எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். இதன்றி வீராட்டகாசர் தமது குருநாதராகிய முருகக்கடவுளை வழிபடும்பொருட்டு அத்தணிகாசலத்தில் ஓர் தடாக முண்டாக்கி அதில் தம் சடாமுடியிலுள்ள சிவகங்கையை விட்டு நிரைத்தனர். இதனைச் † சிவகங்கை எனக் கூறுகின்றனர். அச்சிவகங்கையில் மூழ்கி ஸ்ரீ ஆறுமுகக்கடவுளையும், வீராட்டகாசரையும் வழிபடுவோர்கள் ஆணவமலங்களைப் போக்கி, உண்மை ஞானத்தைப் பெற்று இகபரபோக பாக்கியங்களையும் நினைத்த காரிய சித்திகளையும் அடைகிறார்கள்.

சொல்லிக் கொள்ளுகின்றனர். அத்தந்திரகுறியான சில பல அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.

முக்கிய குறிப்பு:-பிரணவோபதேசம் மாசிமக நக்ஷத்திரமாதலின் அன்று குமாரக்கடவுள் ஆசாரிய மூர்த்தமாக வீராட்டகாசர் சந்தித்தானததின் செழுந்தருளி உபதேசஞ்செய்யும் உற்சவம் நடைபெற வேண்டியது சமபிரதாயம். அவ்வாறின் டி திருத்தணிகை பிரமோற்சவத்தில் 10-ம் தாளாகிய மகநக்ஷத்திர உற்சவமானது முடிப்பிரதக்ஷணம் நடைபெற்றுத், தாசிகள் மட்டையாலடிக்கும் உற்சவம் நடைபெறுவது வியக்கத்தக்கதே.

* திருப்புகழ்.

“அப்பணி சடைமான் மெச்சிய தணிகை
அப்பென அழகிய பெருமானே.” 274.

திருப்புகழ்:

“பெடைத்திடக் கட்டித்தகுக் குட ட்கோடி கரத்தபொய்ப்
பிதற்றாய் படுத்தசற் குருவாய்முன்
பிரப்பியக் குணர்த்து நித் தந்திரமெம் பெருஞ்சூழ்
பெருக்குசெய்த திருத்தணிப் பெருமானே.” 250.

† இச் சிவகங்கை என்னும் திருக்குளம் உங்கல் நூர்க்கப்பட்டி அதில் பயிரிடப்படுகின்றன.

ஐந்தாவது

குமரேசப்படலம்.

குமாரக்கடவுள் துதி.

ஆறுசீ ராசிரிய விருத்தம்.

அருணைகோ புரத்தடியி லெழுந்தருளு மணியேயன் றுல நீழல்
வருமௌனிக் குபதேசம் வழங்குசிவ மேசமர புரியின் பார்க்கம்
வருவாரை மறித்தாண்ட மாதவமே திருத்தணிகை மலைமே லோங்கும்
அருட்கொழுந்தேயாறுமுகப் பரமேயெம் மன்போண்டருளுவாயே

ஐம்பொற்களையும் அறிவு சொருபமாக்கி, ஸ்ரீ நீலகண்ட, சந்திர
சேகரானுகிய பரமேஸ்வரனுக்கே சதா வழிபாடு செய்யும் தவ சிரேஷ்
டர்களாள்! முன்னர் ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் சிவ பெருமா
னிடத்தில் இருக்கும வேலாயுதம் என்னும் ஞான சத்திபைப் பெறக்
கருதி தணிகாசலத்தின் கிழப்பக்கம் அடிவாரத்தில் சிவ சத்தமான
இடம் உண்டாக்கி அங்கு கைலாயத்திருந்த சிவகங்கையை வரவழை
க்க அத ஓர் சுணையருவாய் வந்து சேர்ந்தது. அதில் குமாரக்கடவுள்
மூழ்கி, அச் சிவகங்கையைக்கொண்டு பலவித பொருள்களையும் விளை
யச் செய்ததோடு தனது சன்னிதானத்திற்கு வடகிழப்பக்கத்தில்

* இச் சிவகங்கையை குமார தீர்த்தம் எனவும், சமணப் பொட்டை என
வும் வழங்கப்படுகின்றன. இதனை குமாரக்கடவுள் பிரதி ஆடி கிருத்திகைக்கு
முன் ஐந்து தினங்கள் உரை மாலை வேளைகளில் கீழே இரங்கிவந்து 1-வது
நாள் ஒரு பிரதக்ஷணமும், இரண்டாம் நாள் மூன்று பிரதக்ஷணமும், மூன்றாம்
நாள் ஐந்து பிரதக்ஷணமும், நாலாம்நாள் ஏழு பிரதக்ஷணமும், ஐந்தாம்நாள் பர
ணியன்று ஒன்பது பிரதக்ஷணமும், பின் மூன்று நாள் அதாவது கிருத்திகை
மன்று தெப்பலுந்தசுவம் மூன்று சுற்றும், ரோகணியன்று க்ஷு சுற்றும், மூன்
றாம் நாள் மிருகசிரிடத்தன்று ஏழு சுற்றும் வருகின்றார். பார்ப்பு திருநாறிகை
யிலும் குமாரக்கடவுள் வருகின்றார். இக்குமார தீர்த்த தடாகத்தின் சுற்றிலும்
பலமரபாருடைய மடங்கள் இருக்கின்றன. சுமார் 75-வருட்களுக்கு முன்
இச் சிவகங்கையின் மக்களின் மத்தியில் சிவாடி மண்டபம் கட்டதொடங்கி
இதன் மேற்பக்கம் கரையை வெட்டி ஜலத்தை ஊதுசெய்து தூர் வாரிய
போது இதன் தென்பக்கத்தில் அதிக ஆழமுள்ள ஓர் பெரிய சுணையும், மற்ற
பக்கங்களில் ஆறு குட்டைகளும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமின்றி தனித்தனி

† ஆபத் சகாயர் என்னும் விராயக்கடவுளைத் தாபித்து வந்தனை வழிபாடுகளைச் செய்து, பின்னர் தமது சன்னிதானத்திற்கு வடபாகத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து, பஸிரீடம், சந்திதானம், மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், மதில்கள், நந்தவனம் முதலியவைகளை உண்டாக்கி தென்னை, வாழை, கரும்பு முதலியவைகளினால் அலங்கரித்து, தோரண முதலியவைகளைத்தாக்கி, நவரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களினால் அலங்கரித்து புஷ்பம், அக்ஷதை முதலியவைகளைக் கொண்டு ஆகம முறைமைப்படி பாத்தியம், ஆசமனம், அருக்கியம், நைவேத்தியம், தீபதூபம், ஏகாங்க, திரியாங்க, பஞ்சாங்க, சாஷ்டாங்கமென்னும் முறையாக நமஸ்காரம், தோத்திரம் முதலியவைகளைச் செய்து, பின்னர் கருவி காரண தீதமாகிய பரஞானத்தா லெய்தும் பரமானந்த சொரூபராகிய முருகக்கடவுள் சிவலிங்கப் பெருமான் எதிரே வந்து குந்திட்டு வணங்கி நின்றனர். அக்கால் சிவபெருமான் தம் திருக்குமாரராகிய இளைய பிள்ளையார் வழிபாட்டிற்கிரங்கி, முருகக்கடவுள் எவ்விதமாகத் தம்மைப் பூசித்தனரோ அச் சின்னங்களெல்லாம் பிரகாசிக்க தேவர்கள் மலர்மாரி தூவ சிவகணங்கள் புடைசூழ. முருகக்கடவுள் எதிரே தோன்றி, குழந்தாய், நின் அரிய திருத்தொண்டிற்கு நாம் சந்தோஷித்தனம். உனக்கு வேண்டிய வரம் யாது. எனக்கேட்க, முருகக்கடவுள் அஞ்சலியஸ்தராய் இருகரங்களையும் சிரமேற் றப்பி, புன்னகையோடு வணங்கி மகாதேவா! தேவர்களை இம்மை செய்கின்ற இராமஜார்வாது பயங்கரத்தை ஒழிப்பதற்குத் தக்க ஆபதம் தேவிராது திருக்கரத்திலிருக்கும் ஞான சத்தியாகிய வேலாயுதமே யாம். ஆகையால் அதனை அறுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

யாக வெவ்வேறு சிற்றூர் ஐயங்கரா உடையதாக இருந்தெனப் பலர் கூறுவதன் பி, இக்கலபராண வசன மொன்றும் சூரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தணிகை யாற்றிப்படை.

“அத்தயர்த் திருந் மகித கதந் தம்

சரவணப் பொற்கைத் தடம்பனத் திரொத்து”

என்றபடி, யார் எவ்வித கோய், டேய்களால் வருத்தமுற்றவரானும்; தச்சரவணப் பொற்கையில் முத்தி புனிதராவதை பலர்வாய் பேசுபதன்றி, இன்றும் காணப்படுகின்றன:

† ஆபத் சகாய விராயகர் என்பவரே திருத்தணிகைத் தல விராயகர் இவர் சந்திதானம் மலர்மேல் முருகக் கடவுள் சந்திக் கருகில் வட பாகத்தில் இருக்கின்றன.

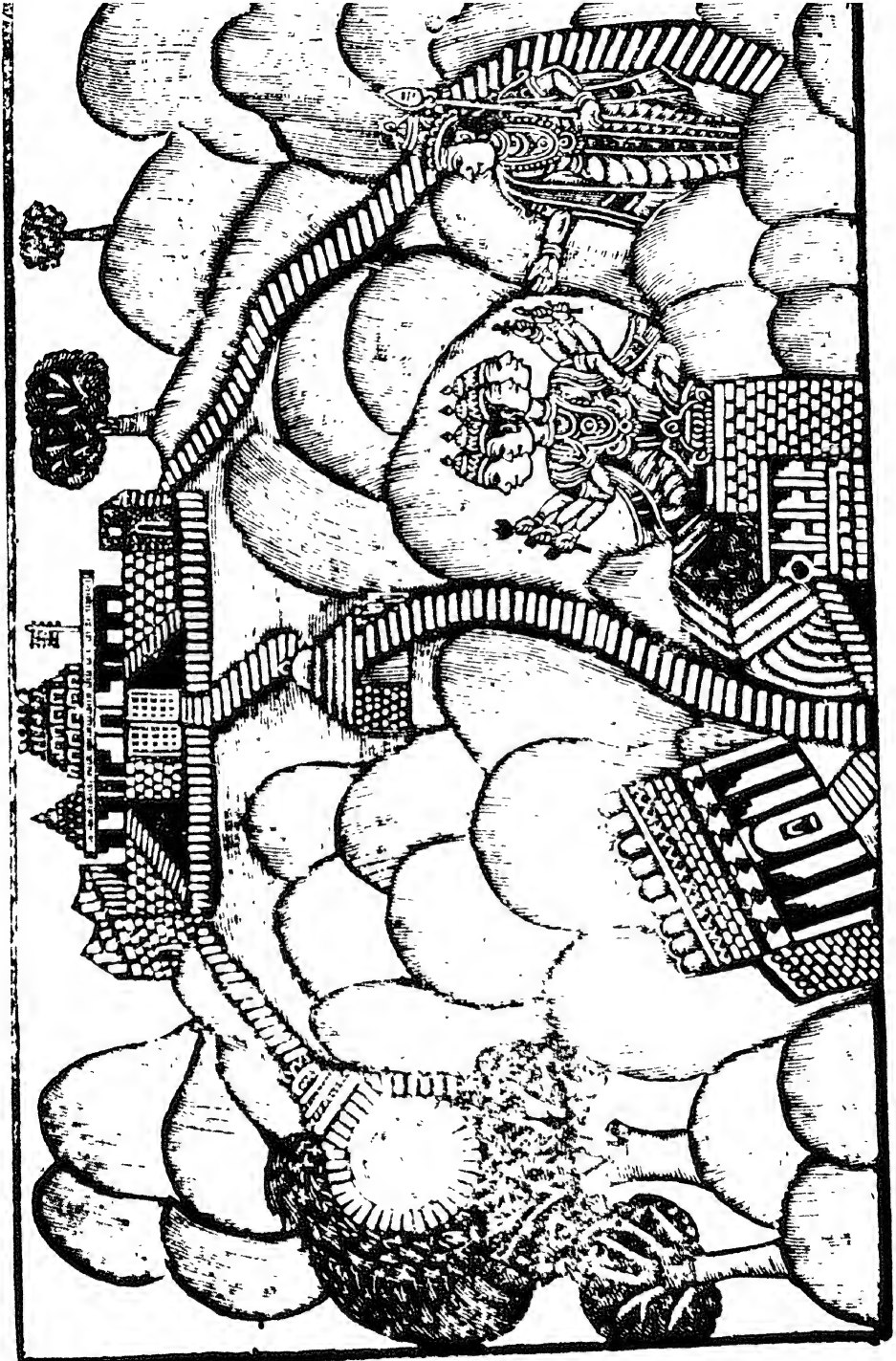
எனப் பிரார்த்தித்தனர். உடனே சிவபெருமான் கருணை கூர்ந்து குமாரக் கடவுளுக்குத் தமது : சத்தி வேலாயுதத்தைக் கொடுத்து அச் சிவலிங்கத்தின்கண் மறைந்தருளினர். அன்று முதல் குமாரக் கடவுள் ஞான சங்கியை ஒரு கரத்தினற்றாங்கி ஒரு கரம் இடையிற் றாங்கி நின்ற திருக்கோலமா யெழுந்தருளி இருக்கின்றனர்.

அதனால் அச் சிவலிங்கத்தைக் குமார லிங்கமெனவும், ஞான சத்தியைப் பெற்றதால் குமாரக் கடவுளை ஞான சத்திதான் எனவும், கைலாயத்திலிருந்து குமார்க்கடவுள் வரவழைத்த சிவ கங்கையை குமார தீர்த்தம் எனவும் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. இக்குமார தீர்த்தத்தினால் மாசிமாதம் மக நக்ஷத்திரத்தில் குமார்க்கடவுள் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்ததாதலின் உலகத்திலிருப்பவர்கள் மாசிமாதம் மக நக்ஷத்திரத்தில் முழுகி, குமார லிங்கத்தையும், குமார்க்கடவுளையும் கிரமப்படி பூசிப்பாராகில் பிறந்ததன்ற பெற வேண்டிய பேரின்ப வாழ்வை இம்மையிலேயே அடைவார்கள்.

யாரானாலும், எத்தினத்திலாவது குமார தீர்த்தத்தில் முழுகி குமார்க் கடவுளை வழிபடுவோர் குஷ்டம் முதலிய எந்த ரோகமிருந்தாலும் அவைகள் நீங்கி, ஆசார சீலராய், அறிவுர், ஞானமும் உண்டாகி, எவரும் புகழ், தீர்க்காயுடன, கல்வி, செல்வம், தீரம், திரகாத்திரம், பணைவி, மக்கள், சுற்றம், ஸ்நேகம் முதலிய எல்லா போகங்களையும் பெற்று தங்கள் வம்ஸம் முழுவதும் சிவலோக முற்று ஸ்ரீ ஞான சண்முகப் பெருமான் சாயுச்சியப்பதவியை அடைவார்கள்.

* இங்கு சத்தவேலாயுதத்தைச் சிவபெருமானுற் கொடுக்கப்பட்டதென்பதை அருணகிரிசாதர் திருப்புகழ் 55-ம் கவியில் சத்தியினுற் கொடுக்கப்பட்டதெனக் கூறுகின்றார். அதாவது:—

“ பங்கயிலா நீலி மோடிப
யங்குரி மாகாளி யோகிளி
பண்டச ராபாண குரனே—டெதீர் போர்கண்
டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ
னும்படி வீரான வேல்தர
என்றமு ளானேம னோகர—வயலுரா.” என்பதனாவதென.

ஆரூவது பிரமன் சிருட்டிபெறு படலம்.

குமாரவேள் துதி.

அறுசீ ராசிய விருத்தம்.

ஆறுமுகப் பெருமன்னே யருட்சன்றே யாளவந்த வரசே யெங்கும் வீறுபர மேயடியார் வேண்டுவதெல் லாமுதவும் வேந்தே யந்நாள் மாறுபடு சூர்தடிந்து வானோர்தஞ் சிறைதவிர்த்தோர் மன்ன னுய்ய நீறுபுனைந் தாண்டதமிழ் திருபாதந் தணிகைவரை நின்ற தேவே.

காமம், வெகுளி, மாக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களைப்பெற்று, கரணேந்திரியங்கலிற் கலந்துங் கலவாது ஆனந்தமே அறிவு சொரூப மாய் விளங்கும் அறிஞர்காள்! முன்னர் குமார்க்கடவுள் சிருபெருமா னிடம் ஞான சத்தியைப் பெற்ற சரிதங் கூறிவந்தேன். இனி பிரம தேவன் சிருட்டித் தொழிலைச் செய்யும்பொருட்டு குமார்க்கடவுளை வழிபடும் சரித்திரத்தைக் கூறிவருகின்றேன். கேளுங்கள். என்று சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்.

முன்னே பிரமதேவன் சிறையினின்று விடுபட்டு தனது சத்திய லோகத்திற்குச் சென்று தான் வாழ்க்கப்பட்ட கடத்திநின்ற சிருட்டித் தொழிலைச் செய்பத் தொடங்கினான். அது ஒன்றங் கைகூடி வர வில்லை. அதனால் அதிகமும் வாழ்த்தப்பட்டு, முன்னர் யார் ஜெகத் தைச் சிருட்டிக்குத் தொழிலைக் கொடுத்தவரோ அப் பரமேஸ்வரனை மறுபடியும் அவ்வல்லையைக் கொடுக்க வேண்டி பவிரெனத் துணி ந்து, தென்னாட்டில் உள்ள உத்தாலக வனம், குற்றாலம், மேரம்பலம் முதலிடவற்றைத் தரிசித்து, பின்னர் கொது நாள் திவபெருமானை கோக்கித் தலஞ் செய்தான். அதற்குச் திவபெருமான் பிரசன்னராகி, ஏ பிரமனே! நீ எதற்காகத் தலஞ்செய்தினை? உய்கரு என்ன வரம் வேண்டும் எனக் கேட்டான். அக்கால பிரமன் ஓகருணா நிறிபே! முன்னம் அடியேன் தெரியாது செய்த குற்றத்திற்காக, தேவரீரது இளைய குமாரராகிய சண்முகக் கடவுளால் மூட்டிண்டு காராக் கிரகத் தில் அடியேன் அடைபட்டிக் கிடந்தபோது தேவரீரது பெருங் கரு ணையால் அச்சிறையினின்று விடுபட்டேன். ஆகிலும், எனது சிருட் டித்தொழிலை அங்குரத்திகையே செய்து வருகின்றார். அத்தொழிலை

அடியேன் பழையபடி செய்யத் தலைப்பட்டும் ஒன்றும் நடத்தக்கூட வில்லை. ஆகையால் எனது சிருட்டித் தொழிலை நான் பழையபடி விக்கினமில்லாமல் செய்யும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவைகளைக்கேட்ட சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து ஏ! பிரமணே! நமது குமாரசைப் பங்கிரமணியன் விதித்த சிட்சையை அவனே அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமெல்லாமல் மற்றொருவரால் ஆவதல்ல. அம்முருகனே வேதம், ஆகாயம், உபநிடதம் முதலிய எல்லாகலைகளும், எல்லா உலகத்திலுள்ளவர்களும், மனிதரும் பரமாசாரியனாகும். நமக்கு அவனே ஆசான். அவனை நீ மதிப்பாமையால் இத்திங்கை அடைந்தனை. ஆகையால் நீ குமாரக் கடவுளையே வழிபட்டு உனது சிருட்டித் தொழிலைப் பெருவாயாக எனக்கட்டளையிட்டனர். இவைகளைக்கேட்ட பிரமன் சி. வெ. குமாளைப்பணிந்து ஐயனே குமார்க்கடவுளைப் பூசிக்கத்தக்க உத்தம தலம் எது? எனக்கேட்க, சிவபெருமான் பூலோகத்தில் திரிமூர்த்திகளும், தேவர் முதலியவர்களும், உலகத்திலுள்ள யாவரும் பூசிக்கப்படுவதும், யாம் உபநிடதம் மற்றதும், எல்லா வளப்பங்களும் பெருந்திடதும், குமார்க்கடவுள் சம்மைப்பூசித்து வேலாபுதத்தைப் பெற்றதுமாகிய மீலான புண்ணிடஸ்தலம் தணிகாசலம் ஓடா நாயம். அத்தலமே தொண்டை நாட்டின்கண் காஞ்சி, காளத்தி, திருவாலங்குறி, திருவிர்கோலம், திருவிசைபுரம், திருமாதபேரம் முதலிய புண்ணிடங்களாகிய தொண்டைக்குந்தத் திலகம்போல் வளமுடையதாயும். உபபலிதரத்திலுள்ள செனது குமாரக் கடவுளை வழிபட்டு உனது தொழிலைக் கைவிடென ஏலாயாக வென்று மாறத் தருளினர்.

ஐயனாகக் கேட்ட நம் பெருநெயன் ஆனந்த சாதரத்தில் ஆழ்ந்தவனாய் தெனனும்தை உடைந்த மதுரை, திருச்செருப்பள்ளி, புலியூர், காஞ்சிபுரம் முதலிய நெருத்திரங்களை அணங்கி, தணிகாசலத் திருநாடு பத்த நாழிகை வழி நாயக்கில் நெர் கிழங்கில் ஓர் இடத்தைக் கண்டு, அங்கு நாடுகளின்கண் ஸ்தபிக்கத் தெவர்களைவிட ஒரு வருட காலம்நிம் படுத்தி நின்றான். அப்போது வித்தகநாழி எனக் கூறப் படுகின்றனர். பின்னர் அப்போது பூகோணத்தினையு அடைந்து குமார தீர்த்தத்திற் புரிகி, தணிகாசலத்திற் கவையென்று, ஆபத்தசைய விநாயகம் கடவுளைத் தரிசிக்க குமாரலிற் பிறைப்படுத்தி, குமாரக்கடவுளைப் பணிந்து, பழி, திரவணித்த, ஆனந்தகருத்தாடி, தணிகாசலத்தில் சிறிது இடங்கி ஒரு தீர்த்தத்தை உண்டாக்கி, அதை தீர்த்தக்கரை

யில் ஓர் சிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து வேண்டிய உபகரணங்களை யெல்லாம் ஏற்படுத்தி ஆராதித்துச் சடாக்ஷரத்தைக் கிரமப்படி தியானித்து முருகக் கடவுளின் திருவுருவத்தை அறிவு சொருபமாக்கி தபஞ் செய்திருந்தனன். இவ்வாறு பிரமதேவன் மிகவும் சிரமப்பட்டு செய்யும் அரிய தவத்திற் கிரங்கி கருணை சொருபியாகிய முருகக்கடவுள் தமது பாத தாமரைகளில் சிலம்பு கிண்கிணிகள் கலீர் கலீர் என சப்திக்க, செம்பட்டினால் முறுக்கிய திரு அரை ஞாணும், வலம் இடமாகச் சுற்றிய மேற்போர்வையும், மார்பில் புஷ்பமாலை, ரத்னமாலை. உருத்ராக்கமாலை என்பவைகளும், காதுகளில் பன்னிரு சூரியர்களும் ஒன்றாய்த் திரண்டு இரண்டாய் விளங்குவதுபோலும், இரு குண்டலங்களும், பொற்பட்டம், கடகம், வைர வாசுவலயம் முதலிய ஆபரணங்களும் பிரகாசிக்க, * அழகெலாந்திரண்டு ஓர் உருவமாக எழுந்தது போல சகல தேவ கணங்களும் புடைகுழ, ஒரு கரத்தில் வேலாயுதந்தாங்கி மற்றோர்கரம் அபயாஸ்தமாகக்கொண்டு, பன்னிருகோடி சூரியர்கள் ஒன்றாகக் கூடியதுபோன்ற சோதி சொருபியாய் மயில் வாகனத்தினமீது எழுந்தருளி தேவர்கள் புட்ப மழை பெய்ய, சங்கு குட முழா, தக்கை, வீணை முதலிய மேள வாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்க அப் பிரமதேவன் முன்னே தோன்றினான்.

உடனே பிரமதேவன் டுளகாங்கிதலும் மயிர்க்குச்செரிய ஆனந்த பாவசமுற்று தண்டாகாரமாய் விழுந்த பவனிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்து, வேத வேதங்களுக்கும், தேவ தேவர்கட்கு மெட்டாத பேரொளிப் பிழம்பே! மூவரும் பூரிக்கும் முதல்வரே! நாயினும் கடையேனாய் அடிப்பன முன்னர் செய்த பிழைகளைத் தவிர பொருத்து சிறையினின்று விட்டார்கள். ஆதி, நம், இன்னும் எங்கையே யிருந்தாலும் பொருத்தருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்தித்து விட்ட, இதனைக்

* காந்தபு. புத்தநா. குரபன் மன் மறைப்ப.

‘சீர்க்குமரேசன் கொண்ட திருப்பெரு வடிவத் தன்னி
கேர்க்குறு மொளியுஞ் சீரு மிளமையு மெழிலு மெல்லா
மார்க்குள வுலகி லம்பா வற்புதத் தோடும் பலகால்
பார்க்கிறதன் தெவிட்டித் தில்ல யின்னுமென் பார்வை தானும்.’ 437

‘ஆரிரங் கோடி காம அழகெலாந் திரண்டோன் குறி
மேயின வெனிதஞ் செவ்வெள் விமலமாத் சரணத் தன்னில்
தூயவல் வெழிலுந் காற் றென்றிடி னெய்ய தொல்லோன்
மாயிரு வடிவற் கெல்லா முவனையார் வகுக்க வல்லார்.’

எனச் சூரபதுமன் வித்தலா முணர்க.

கண்ட மயில் வாகன ரூடாகிய குமார்க்கடவுள் ஏ பிரமணே! உன் தவத்திற்கு நாம் சந்தோஷித்தோம். நீர் இங்கு எதற்காக வந்து தவஞ்செய்தனை? உமக்கு வேண்டிய தென்ன? வென்று கேட்க, பிரம தேவன் ஐபனே! எனது சிருஷ்டித் தொழிலை பழைப்படி அடிபெண் உய்யும்பொருட்டு கிருபைசெய்யவேண்டுமென, குமார்க்கடவுள் இன்னும் யாது வேண்டுமென, பிரமதேவன் தேவதேவனே தேவரீரது திருவடியில் என்றும் மாறாத பத்தியும், தேவரீரது அடியார்களிடத்தில் எந்த காலத்திலும் நீங்காத அன்பும், வேண்டும் இதன்றி ஏழையேனால் உண்டாக்கிய தீர்த்தமும், சிவலிங்கமும், என் பெயரினால் பிரசித்தியடையவும் வைகாசிமாதம்; விசாக நக்ஷத்திரமும், பெளர்ணமியும், ஆதிவாரமும் கூடிய இத்தினத்தில் இந்த தீர்த்தத்தில் † மூழ்கி, என்னுள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இச்சிவலிங்கத்தைப் பணிபவர்கள் பிரமஹத்தி தோஷ முதலிய சகல பாபங்களும், குஷ்டம் முதலிய கொடிய ரோகங்களும் ஒழிந்து என்னுலகத்தை அடையவும் வேண்டும். இதுவுமல்லாமல்,

அடியனேன் தேவரீரை வழிப்பட்டு, துதித்தசரித்திரத்தைப் படிப்பவர்களும், அதனைக் கேட்பவர்களும் நான்குவித கவிகளையும் பாடும் செந்தமிழ்ப் புலவர்களாகி, பகை, பழி, பாவம், கோபம், ரோகம், சோகம் முதலிய தோஷங்களில்லாதவர்களாய் தங்கள் சாயுச்சிய பதவியை அடையவும் வேண்டும். எனப் பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்றான். ஸ்ரீ குமார்க்கடவுள் பிரமன் கோரிய வரங்கள் யாவும் அனுக்கிரகஞ்செய்து மறைந்தனர். அன்றுமுதல் பிரமனானுண்டாக்கிய சுனைக்கு பிரமதீர்த்தமெனவும், பிரமனாற் பூசிக்க இலிங்கத்திற்குப் பிரமேசுவரெனவுமபெயர் வழங்குகின்றன. பிரமதேவனும் தேவலோகத்திற் சென்று பழைப்படி சிருஷ்டித் தொழிலைச் செய்யத் தலைப்பட்டனன்.

† பிரம தீர்த்தமென்பது, திருத்தணிகையில் மலையின் அடியிலிருந்து மலையின்மேல் செல்லும் நெடுமலையில் இருக்கின்றது. இதனை பிரமசுனை என்கின்றனர்.

குறிப்பு — தணிகாசலத்தில் வைகாசி மாதத்தில் வசந்தோற்சவ மாத்திரமே 10-நாள் நடைபெறுகின்றன வைகாசி விசாகம், பெளர்ணமிகளில் குமார்க்கடவுளை பிரமன் கோரியபடி குமார்க்கடவுள் வரமளித்தாரென்பதன் அறிஞரியாக எந்த திருவிழாவும் இல்லாதிருப்பதை தர்மரீர்த்தர்கள் கவனியா திருப்ப தென்னமோ!

ஏழாவது

நத்தி யுபதேசப் படலம்.

வஸ்துதி.

ஹரிச்சிரிய விருத்தம்.

உலகமு முயிரும் வாறு மும்பரும் பிழவு மாசி
அலகிலா விளையாட் டெய்தி யருட்குழந் தணிகை வெற்பின்
இலகுசெவ் வேற்கைக் கொண்ட பெந்தைய யடியா ரன்பின்
குலவுசண் முடிப்பி ரானே குகனெனின் னடிகள் போற்றி.

புண்ணியமே திருமேனிபாகக் கொண்டு வேதாகமோக்த சத்
சமய நெறியிற் சிறந்த மாதவ சிவோட்டர்களை! முன்னர் பிரம்மன்
சிருஷ்டித்தொழிற் செய் வரம்பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறிவந்
தேன். இனி நந்தியெய்ப்பெருமான் உபதேசம்பெற்ற சரித்திரத்தைக்
கூறுகின்றேன். கேட்பீர்களாக என சூதபுராணிகா கூறுகின்றார்.

முன்னொரு காலததில் கைலாயத்தின்கண் பார்வதியா ரோடு சிவ
பெருமான் சிம்மாசனத்தி லெழுந்தருளியிருந்து பொது நந்தியெ
ம்பெருமான் சிவபெருமானை வணங்கி ஐபனே! அடிப்போனுக்கு வேதம்,
ஆகமம் முதலிய சகலசாஸ்திரங்களையும் அறுங்கிரங்குச் செய்ததோடு,
அவைகளின் பொருள்களையும் விளக்கமாகக் கூறிவந்தீர்கள் அவைக
ளில் பதி, பசு, பாகம் எவற்றை தீர்ப்பதற்கு இனிக்கவாரும், அத
னுள் பதியாகிய தேவாநா ஜீவன் உத்தரநதலாகிய பரமுத்தையை
அடையு மார்க்கமும் தெரிவித்து, அதன் மானே அடிப்பன் அடையு
மாறு கிருபை செய்யவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தனர். இதைக்
கேட்ட சிவபெருமான் நந்திசரது பரிபக்குவத்தை நோக்கி 'நந்தி!

* நந்திதேவர் என்பவர் திருச்சுக்கையத்தில் சிவபெருமான் சரித்திரானத்
தில் சகல சிவகதைகளுக்குத் தம் வாய், சகல தேவரூபங்களையும் சந்திரா
னத்தில் ஒதுக்கி நீர்குர்ப்படி பொற்பிழம்பெய்து பரமபுரம். இவரே சிவபெரு
மானுக்கு முதன்மானாகவும், சந்தான குடிகளிலுக்கு முதற்கு டிய, இரண்
டாக்கு சம்பவமாக உடருடியும், பாண்கு திருக்கயிலாயம், நிஷ்ப முடிமும்
பெற்றுள்ளவர். இவர் தந்தை சிவதார. இவர் மனைவியுடைய இவர் அனை
வருட்க்களாகத் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுக்கு வாகனமுமாக யிருப்பவர்.

நாம் இருப்பது கயிலாயமாகும். இக் கைலை பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்துமிடமாம். நீ விரும்பிய பரமுத்தியானது பஞ்ச கிருத்தியங்களைக் கடந்த தாகும். ஆகையால் அதனை இக்கயிலாயத்தின்கண் உபதேசித்தற்கில்லை. அதனை நீர் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டிய இடம் யாவும் தணிந்து சுத்த சாஷ்வரங்காரமாய் விளங்கும் துரியஞான கேஷத்திரமாகிய தணிகாசலம் ஒன்றேயாம். அது பரிபூரண நிலைமை வழங்கப் படுவதனாலேயே அதற்கு பூரணகிரி எனப் பெயர் வழங்குகின்றது. நமது வடிவே அம்மலையுருவமாகும். நமது இளையகுமாரனாயே கார்த்திகேயன் அம்மலையின்கண் எழுந்தருளி நமக்கும், மற்றுள்ள தேவ தேவர் யார்க்கும் ஆசாரியனாக விளங்குகின்றான். அவனுக்கு நிகராக எந்த தேவ தேவர்களும்இல்லை. ஆகையால் நீர் அத்தணிகாசலத்தையடைந்து ஸ்ரீ குமார்க்கடவுளை வழிப்பட்டு தவஞ்செய்வாயானில், ஸ்ரீ ஞான சண்முகப்பெருமான் உமக்குப் பிரத்தியங்கமாகி, ஓர் தெய்வீகமான நதியை வரவழைத்து அதில் உம்மை மூழ்கச்செய்து, சிவ தத்துவாமிர்தக் கடலுள்ளும் மூழ்க விடுவான். இப்போது கூறிய நதியானது, வில்வ விருக்ஷங்களால் சூழ்ந்துள்ள வில்வமாபுரமென்றோர் பேரத்திரமுண்டு. அங்கு நமது உருவம்போல் ஐந்து சிகரங்களைவிட கூடிய வில்வமாசுரலம் என்னுமோர் மலையுண்டு. அது நமக்கு மிகவும் அன்புள்ள இடமாகும். அதனைக் கஞ்சகிரி மெனவும் கூறுவர். அம்மலை ஸ்ரீமாயோசனை உயரமும் ஸ்ரீமாயோசனை நீளம் பூமியினுமுள்ளது இதன் பரப்பு ஒரு மைலாகியதாகும். இம்மலை தற்கால் சிகரம் மாதிரியே வெளியிற் காணுவதாகும். இம்மலையின் உச்சியில் தெய்வீகப்பொருத்திய சுவைத்துவாமிர்த மென்னும் ஓர் தீர்த்த மிருக்கின்றது. நம்மைக்கொரிய சனற்கு பரமுனிவர் முதலியவர்கள் வந்து அதில் மூழ்கி வேண்டிய சித்தி முத்தியாதியவைகளைப் பெற்றதாகும். அத்தகைய அரிய புண்ணிய தீர்த்தத்தை நதிபுருவமாக அழைத்தருளுவான். ஆகையால் நீ அவ்விடம் செல்வாயாக என திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இவைகளைக் கேட்ட நந்திமொழிபெருமான் ஆனந்த பரவசத்தாகி, சிவபெருமானை வணங்கி, விடைபெற்றுக்கொண்டு, கைலாயத்தினின்று நீங்கி தென்திசையாகப் புறப்பட்டு காசி, பிப்பிலாரணமம், மதுரை, கேதாரம், கும்பகோணம், திருக்காளத்திமுதலிய எல்லாதல

கஞ்சகிரி என்பது தொண்டை நாட்டில் திருவல்லத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

ங்களையும் வணங்கி கடைசியாக ஸ்ரீ பூரணகிரியென்னும் தணிகாசலத்தை யடைந்து, நகரப்பிரதக்ஷணமும், கிரிப்பிரதக்ஷணமும் செய்து அங்குள்ள சர்வ தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து குறி குணங்கடந்த சச்சிதானந்தராகிய வீரரட்டகாசக் கடவுளையும், ஆறுமுகக் கடவுளையும், வணங்கி, தணிகாசலத்தின்மேல் சென்று குமார தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, அங்குள்ள பெரியோர்களை வணங்கி, ஆபச்சகாய விராயகக் கடவுளையும், குமாரலிங்கத்தையும், பூசித்து திருமாடவீதியையும், குமார்க்கடவுள் சந்நிதானத்தையும் பிரதக்ஷணம் செய்து சந்நிதானத்துட்கொண்டு வேதமுடிவுக் காணக்கூடாத பேரொளிப் பிழம்புருவாய் இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்னும் மூன்று சத்திகளும் மூன்றிதழ்களாகப் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய ஸ்ரீ குமார்க்கடவுளைக் கண்டு, கண்ணருவிராய, இரு கைகளையும் சரமேற் கூப்பி வேதங்களைக்கொண்டு தோத்திரஞ்செய்து ஏகாக்கிரக சித்தமுடைய வராய் வணங்கி, மீண்டும் கிரிப்பிரதக்ஷணம் வருவாராயினர்.

அவ்வாறு நந்தியெம்பெருமான் கிரிப்பிரதக்ஷணம் வரும்போது, அத்தணிகாசலத்தின் ஒரு சார் மேற்பக்கத்தில் ஓர் குகை யிருக்கக் கண்டு, இந்த அழகிய குகையானது நாம் தவஞ்செய்வதற்குரித்தான இடமாகும் என நினைந்தனர். இதற்குள் முருகக்கடவுள் திருவருளி னால் ஆகாயத்தின்கண் அசரீரியாக “அன்பனே! இக் குகையில் பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற பல முனிவர்கள் தங்கி தவஞ்செய்து அவர்கள் விரும்பிய சித்திகளை அடைந்த இடம். அதனாலேயே இதற்குச் சித்திக்குகை எனப் பெயர் வழங்குகின்றது. ஆகையால் நீ தவஞ்செய்வதற்குத் தக்க இடம் இதுவே யாகும்” எனக் கூறின. இதைக் கேட்ட நந்தீசர் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, பிராணகலையின் நடு நாடியில் அசைவற நின்று யோக நிலையைப்பொருந்தி நான்கு சதுர்புகம் அரிய தவத்தைச் செய்தனர். தேவர்களுர், இராயக்ஷசர்களும் எதற்காக நந்தியெம் பெருமான் இவ்வாறு இவ்வரிய தவத்தைச் செய்கின்றார்! என அதிசயித்திருந்தனர். ஸ்ரீ முருகக்கடவுளும் நந்தீசர் செய்யும் அரிய பெருந்தவத்திற் கிரங்கி மயில்வாகன ஞடராய் நந்தீசர் முன்னே வந்து நின்றனர். முருகக் கடவுளைக் கண்டதும் நந்தியெம் பெருமான் ஆனந்த பரவசமுற்று, பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி நின்றனர். இதைக் கண்ட தணிகாசலபதியாகிய குமார்க்கடவுள் நந்தீசரைத் தமது திருக்கரங்களால் தடவி ஏ நந்தி! நீ வெகுகாலமாய் உடல் மெலிந்து அரிய தவஞ்செய்தனை உனது அபிஷ்டத்தைக்கேள்

தருகின்றோம் என்றனர். நந்திசர் மயிர்க்குச்செறிய புளகாங்கிதமுற் று, அஞ்சலியஸ்தராய், பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி ஓ தேவ தேவா! * சிவதத்துவாயிர்த மென்னும் தீர்த்தத்தை நதியுருவாக இங்கு வரவழைத்து அடியேனை அதில் மூழ்கும்படிச் செய்து பசு, பதி, பாசம் என்னும் திரிபதார்த்த லக்ஷணங்களை உணர்த்தி சிவதத் துவாயிர்த்தத்தை அனுக்கிரகித்து, அடியேனை இரக்ஷிக்க வேண்டுமெ னப் பிரார்த்தித்தனர்.

ந ந்தி யா று.

இவ்வாறு நந்தி தேவரீரது பிரார்த்தனையின்படி ஸ்ரீ குமாரக் கடவுள் தென் மேற்றிசையாகத் திரும்பி தமது திருக்கரத்தை நீட்டி வில்வாசலத்திலுள்ள சிவ தத்துவாயிர்த்தத்தை ஒரு நதியுருவமாக வருக என நினைந்தார். அக்கணமே அச் சிவதத்துவாயிர்தம் விசேஷ மாய் பிரவாகித்து நமது குருபரன் எழுந்தருளியிருக்கும் தணிகை யங்கிரியைப் பிரதக்ஷணம் வருவதுபோல் வலமாகச் சுற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீ வீராட்டகாசப் பெருமானையும், ஸ்ரீ ஞானசண்முகக் கடவுளையும் வணங்கி, † சிவகங்கை யென்னும் தீர்த்தத்தின் பக்கமாகத் தாழ்ந்து கிழக்குமுகமாகச் சென்று சமுத்திர சங்கமாயிருக்கின்றது.

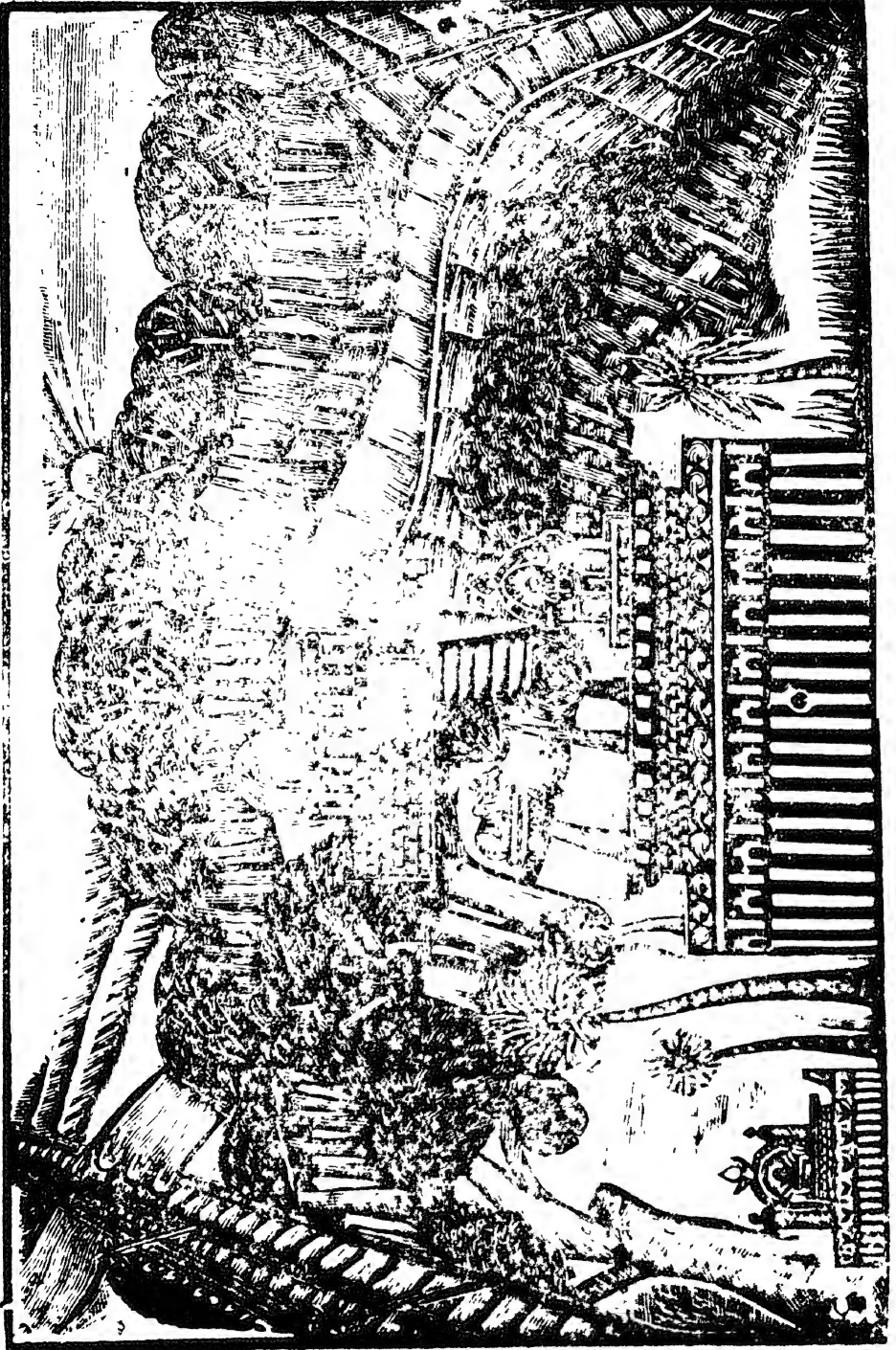
* இச்சிவ தத்துவாயிர்தம் சிவ காலத்திற்றொழுன் சோளிகப்புரத்தில் ஏரி யுண்டானதால் தடைபட்டு, இப்போது அச் சோளிகப்புரத்தின் ஏரிகரை கலக்கலின் வாயியாய் பிரவாகக் குறைந்து சிறுதியாக வருகின்றது.

† இச் சிவகங்கை மலையின்பேரில் குமாரகடவுள் சந்தானத்தின் உட் பிரகாசத்தின் உடமேற்கு மூலையில் அபிஷேக அலங்காரங்கள் உடக்கும் மே டையின்கீழ் உள்ளதரகத் கூறப்படுகின்றன. இடதீர்த்தம் சிவபெருமான் குமா ரக்கடவுளிடம் உபதேசம் பெற்றபோது குருநாதன் உழிப்பாட்டின் பொரு ட்டி தோண்டப்பட்டு அதில் தம் சடாமகுடத்திருந்த கங்காஜலத்தை கிரைத்து வைத்ததாகும். (உதாரணம் தணிகைப்புராணம் வீராட்டகாசப் பட 124-ம் கவி.

“அத்தகு வைப்பின் வீராட்டகாசத் தருணா சான்வழி பாட்டிற் கொத்தநர் நீர்த்த மகய்த்துவார் சடிலத் தொண்புனல் பாயத்தினர் கிறைந்து வைத்தன ரகஞர் சிவகங்கை நாமம் வடிங்குமத் திருத்தரீர் படிந்தோர் பொத்து நோய் தீரா தனவெலாந் தீர்த்து போகழம் வீடுமெய் துவரால்.”

இங்கு சித்திசுர, மாசிமூல பிரமோத்சவங்களையும் ஆருத்ராவிலும் ஐப் பசி ஸ்கந்த சஷ்டமியிலும் ஆறுமுக ஸ்வாமிகளுக்கு அபிஷேக முதலியன கடைசி பெறுகின்றன.

ஆறுமுகஸ்வாமி கோயில் நந்தியாறு.

திருத்தணிகை கோபுரம்

இவ்விதமாகப் பிரவசித்து வந்தநதில் நந்தியெய் பெருமானை நோக்கி அன்பனே இந்த சிவ தத்துவாயிர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்க எனக் கட்டளையிட்டனர். நந்திதேவருர் அவ்வாறே ஞான சாகரத்தில் மூழ்கினவரைப்போல் மூழ்கிக் கரைமீது வந்தனர். அதனால் அந்நதிக்கு நந்தி நந்தினி அல்லது நந்திபாறு எனப் பெயருண்டாயின. பின்னர் நந்தியெய் பெருமான் முருகக்கடவுளை வணங்கி ஓ ஜகதீசா! பிரமன் அகந்தையை நீக்கி யாண்ட பெருமானே! மூவரும் வணங்கும் முதற் கடவுளே! முத்தொழிலும் நடத்தவல்ல மூர்த்தியே! இன்னும் ஒரு வரம் கொடுத்தருளவேண்டும். அதாவது நான் தவஞ்செய்த இக்குகையும், நான் மூழ்கிய இச்சிவ தத்துவாயிர்தமும், என் பெயரால் வழங்கவேண்டும். அன்றி அடியேனுக்குக் காக்கிகொடுத்தருளிய நாளாகிய தைமாதம் பெண்ணம்போடு பூச நகந்திரம் கூடிய இத்தினத்தில், இத்திரத்தத்தில் சீமயபாசரி நுந்து மூழ்கி தேவரை அன்போடு தரிசித்தவர்களுடும், தரிசித்தவர்களுடும், அவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்களுடும், யாராயிருந்தாலும் அவர்கள் இவ்விடார்த்தங்களை அனுக்கிரகஞ்செய்து, பின்னர் அடியேனுக்குத் தீவபோகத்தையும் அருளவேண்டும். இதன்றி, மூன்றாவருட காலமட்டும் ஓர்வொரு அமரபகஷ்த்து சதுர்த்தகுகளில் மிக்க அன்புடன் இந்த சிவ தத்துவாயிர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து, விரதமாக யிருந்து தேவரது திருமடங்களைத் தியானித்து வணங்கி வழிபாடு செய்பவர்களுடும், அவர்கள் சீமயகம் தவரவிடாமல் அவர்களுக்குச் சகாயம் செய்து உடைவோர்களும் இகபரபோகங்க ளெல்லாவற்றையும் ஒருங்க அனுபவித்த, அடியேன் பெற்ற பெருதற்கரிய பெரு வாரிசை அர் பெருமனெனும். இதுவுமல் லாமல், எந்த தினத்திலாவது இந்த நதில் மூர்த்தியை எவ்வளவு கொடிய பாடுகளாலானும், மடைமார்க்காலானும், எந்த நோயினாலானும், எந்த துதியார்களாலானும், எவ்வளவு கொடியர்களாலானும் அவர்கள் இந்த நதியில் ஸ்நானஞ் செய்து, தீவரரது அடியவர்களை வழிப்படுவோர்களும், தீவரரது பரிதிரகதை வீகட்பவர்களும், தேவரது மங்கல குணனுபவங்களைத் துதிப்பவர்களும் தெய்வீகம் பொருந்திய குணனுபவங்களை அடைந்து நல்ல ஆயுள், நீர்த்தி, செல்வம், மண்ணி மக்கள், தன்னம் முதலியவைகளைப் பெறவேண்டும் நான் தவம்புரிந்த இக் குகையின் தங்க தீவரரைத் தியானிப்பவர்கள் இவ்விடார்த்தங்களை பெல்லம் பெறவேண்டும். எவையிராந்திக்க, குமாரக்கடவுள் அவ்வாறே வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தி, மண்டும் ஏ! நந்திசமே! நூரத்திலிருந்தாவது யாராலானும் இந்த நதியை நீனைப்ப

44 திருத்தணிகை கேடத்திர மஹாத்மியம்.

வர்களும், நீ தவஞ்செய்த குகையை நினைப்பவர்களும், நம்மைத் தியானிப்பவர்களும் இகபரபோக பாக்கியங்களைப் பெற்று மோகூதவீட்டை அடைவார்கள். இதுவுமல்லாமல், மிகவும் இழிவுடையோர்களானாலும், மிருகங்களானாலும், பசுதிகளானாலும், செடி, கொடி விருகூதங்களானாலும் நமது தணிகாசலத்தின்கண் வாழ்ந்தாலும், இறந்தாலும் நமது குமார சாரூப்ய வாழ்வையே யடைவார்கள் எனத் திருவாய் மலர்ந்து பின்னர் நந்தீசருக்கு சிவ ஞானோபதேசஞ் செய்யத்தொடங்கினார்.

குமார்க்கடவுள் நந்தீசருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்தல்.

ப தி யி ல க் க ண ம்.

ஏ! நந்தீசா! நீ விரும்பும் ஞான நிலையைச் சொல்லுகின்றேன். ஞானமென்பது புறச் சமயத்தவர் கூறுவது கனவைப்போல பலவிகற்பப்படும். ஆகையால் அவைகளை விட்டு உண்மை ஞானத்தைக் கூறுகின்றேன். கேட்பீராக, சைவாகமங்களில் கூறப்படுவனவாய், திரிகரணங்களுக் கெட்டாதனவாய், வியாபகமாய், அனாதி நித்திய சத்தியோடுள்ளனவாய் விளங்குவது ஐந்து பொருள்களாம். அவை பதியும் பதிக்கு அடிமையாகிய பசுவும், பசுவினிடத்தில் விருத்தியாகும் ஆணவமும், அவ்வாணவத்தை விளைவிக்கும் மாயையும், கருமமுமாகும், இவைகளில் மாயை கண்மம் இரண்டையும் ஆணவத்தோடு சேர்த்து பாசம் ஒன்றே எனக் கூறுவர். அவைகளுள்:

பதி என்பது யாவும் இயல்பாகவே அறியும் முற்றறிவுடையதும், அறிந்ததை உயிர்களின் பக்குவா பக்குவங்களுக்கிணங்க அறிவிப்பது மாகிய சூக்குமப் பொருளாகிய சித்தாகும். பசு என்பது பதி அறிவிப்பதை அறிந்து விளங்கும் ஸ்தூல சித்தாயுள்ள ஆன்மாவாகும். ஆணவம் என்பது ஆன்மா சிவத்தை கலவாயண்ணம். மறைத்து அறிவோடு கலந்து ஆன்மாவை பிரபஞ்சத்தில் செலுத்தி நிற்பதாகும். மாயை என்பது பிரபஞ்ச ரூபமாக உள்ள பொருள்களாகும். கருமம் என்பது அப்பிரபஞ்சத்தின் சுக துக்க உணர்ச்சியாயுள்ளதாகும்.

உள்ளுணர்வை மறைக்கும் ஆணவத்தின் வல்லமையினால் மாழ்வித் திடக்கும் ஜீவர்களுக்கு தாயினும் மிதந்த க்ருணையோடு, உயிர்களின் பக்குவா பக்குவங்களைத் தெரிந்து சுத்த மாயை என்னும்

இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்பவைகள் மெல்ல மெல்ல வியாபித்தற் குரிய காரண தேகம், காலர், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களும் கூடிய கஞ்சகதேகம், திரிகுணங்களும் வேறு படாது தொக்கு நிற்கும் குணதேகம் என்னும் மூன்று தேகங்களும் கூடிய காணங்களுர், அவைகள் பொருந்துவனவாகிய புவனங்களும் கொடுத்து, போகங்களை அனுபவிக்கும்பொருட்டு மாயா புவனங்களிலே போக்கு வரவும், போக்கு வரவு செய்வதற்குரிய சூக்தம் வடம் புடனே தூல வடம்பும்கூட்டி, அப்பசுபதியாகிய சிவன் மறுபடியும் சிருஷ்டி செய்யும்போது உயிரும் உடம்பும்போல் கலப்பினால் உயிர்களே யாகவும், பொருட்டன்மையினால் சிவமாகியும், இருவினைக் கேற்க ஐத்தொழிற்பெம் அவ்வுயிர்களோடு உடனாகியும், அத்துவிதமாகி நின்று, உருவம், அருவம், அருவுருவம் என்னும் வடிவுகளைக் கொண்டு, தமது ஆணைவழி உயிர்களின் தத்துவப்பகுதிகளை நடத்தி, நல்வினை, நிவினைகளை அனுபவிக்கச் செய்து, அவ்வுயிர்களின் ஆணவ மலத்தைப் போக்கி யருளுவார்.

இதன்றி, பிரம விஷ்ணுக்களினிடமாக நின்று படைப்பு காப்பு களைச் செய்து பின்பு படைத்துக் காப்பதுபோல சங்கராத் தொழிலையும் அச்சிவனே செய்வார். அது எதுபோலென்னில் இரும்பு நெருப்பைச் சேர்ந்து சுடுவதெ யல்லாமல், இரும்புக்குச் சுடுதொழில் கிடையாது, சுடுதொழில் நெருப்புக்கேயாம் என அறிபக்கடவாயாக அன்றி, அனாகுமல முத்தராய், அனாதியே உயிர்களோடு கலந்து விளங்கும் நின்மல சிவன் அனாகு பந்தமாகிய ஆணவமலத்துடனே மாயை கன்மம் இரண்டும் இல்லாதவராவர், இவ்வாறு பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் நடத்தியும் யாதொரு விகற்பமும் இல்லாமையாலும், சர்வ சத்தந்தா முள்ளையாலும், குணபேதமற்ற ஞான சொரூப ராதலாலும், ஆன்மாக்களுக்கு இன்ப முதலிபவற்றை அனுக்கிரகிப்பதனாலும் சிற்சந்தி சொரூபராகி சிவபெருமானுக்குச் சமானமான பொருள் உலகில் ஒன்றுமே இல்லை இச்சிவத்தைத் தவிர வேறொரு கடவுளே கிடையாது.

பசு விலககணம்.

பசு என்பது உயிர்களாம். அவ்வுயிர்கள் இருள்போல மறைக்கும் ஆணவமலத்தோடு கலந்து கெவலாவத்தையை உடையனவுந், கருவிகளோடுங் கூடி விளங்குவதனால், சகலாவஸ்தையை உடையன

வும், அது அதுவாய்ப் பொருந்துவதனால் வியாபகத்தை யுடையன வும், மலாகிதமாகி மே"க்ஷ மடைவனவும் என பலவகைப்படும். அவ் வுயிர்கள் அளவற்றனவானாலும் விஞ்ஞானகலர், பிரளையாகலர், சகலர் என மூவகைப்படுகின்றனர். அன்றி, அவ்வுயிர்கள் இயல்பாக அறி யுஞ் சக்தி இல்லாதனவும், பிரபஞ்சத்தைப்போல் அறிவேயில்லாதன வும் அல்ல. அப்பிரபஞ்சானுபவத்தின் பொருட்டு கருணிகளோடுங் கூடி அறிந்தனவற்றையும், நூல்களால் அறிந்தவைகளையும் கணவுகண் டதைப்போல கலங்கி மாறி யுணருந் தன்மையினவாம். ஆகையால் அந்த சத்தின் தன்மையும் அசத்தின் தன்மையும் இல்லாமல் அவ் விரண்டினோடுங் கூடிநின்று அதுவதுவாய் அறிதலால் அவ்விரண்டிற் கும் வேறுகிய சதசத்தாக விளங்குவனவாகும். அன்றி உயிர்கள் மூல ஆணவ மலம் மறைப்பதனால் சிவத்தை மறந்து பிறப்பிறப்புகளில் சிக்கி, வானுலகம், மண்ணுலகம், பாதாளம் என்னும் மூன்றுலகத்தி லும் சுழன்று கூடிய இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர். சத் தாகிய சிவம் அசத்தாகிய உலகத்தை அறிந்து அனுபவிப்பாது. உல கம் அசத்தாகையால் அதுவும் அறிவில்லாத சடப்பொருளாம். ஆகை யால் அதற்கு வேண்டுவது ஒன்றுமில்லை.

ஆகலின், இருவினையும், அவைகளை அனுபவிக்கும் கரணேந்த யங்களும், அவைகளா லாகிய வெவ்வேறான உடம்புகளும், அவைகள் வசிக்கும் பிரபஞ்சமும் உயிர்களுக்கே வேண்டியதென தெரிந்து கொள்வாயாக.

ஆணவத்தின இலக்கணம்.

நெல்லில் முளை தோன்றுவதற்கு நிமித்த காரணமான உய்யைப் போல ஆணவமலமானது உயிர்களிடத்தில் விளங்கும் இச்சை, கிரி யை, ஞானம் என்பவைகளைப் பொருந்தி, பதியைத் தோன்றவிடா மல் மறைப்பதாகும். அன்றி கண்ணொளியைக் கலந்து விளங்கும் பூத விருளைப்போல ஆத்மாவைக்கலந்து நிற்கும் ஆணவமலமாகிய தன்னை கெடுக்கும்பொருட்டு ஆதிசத்தியையும் தன் வசப்படுத்தி, அச்சத்தி யை முடிவில் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்னும் மூன்று காரணவஸ் தைகளிலும், மேலாவஸ்தை, பீழாவஸ்தை என்னும் இருவகையிலும் வரும் சாக்கிர, சொப்பன சுழித்தி, தூரிய தூரியத்திதம் என்னும் ஸ்ரீ

தவத்தைகளிலும் தவறாமல் உயிர்கள் பொருந்தும்படி தான் பலவேறு சத்திகளினாலே பற்றியிருக்கும் அப்படி ஐந்து அவஸ்தைகளிலும் பொருந்தும் ஜீவர்களது ஞானசக்தி வியாபாரத்தையும் எந்த நாளும் கீழே இழுத்துவரும். ஆகையினால், உயிர்கள் செய்யும் எந்த நற்காரியங்களையும் ஆணவம் செய்யவிடாமல், அவ்வுயிர்களுக்கு மேலுமே லும் அஞ்ஞானத்தை வளர்க்கும். நல்ல நினைவு, நல்ல வாக்கியம் நல்ல காரியம் என்பவைகள் ஒன்றையுமே தோன்றவிடாது.

மாயையின் இலக்கணம்.

இந்த ஆணவத்தை அடக்கும் பொருட்டு, ஜீவன் விரும்பும் மாயை என்பது சுத்தமாயை என இருவகைப்படும். இதில் சுத்தமாயை என்பது சிவம், சக்தி, சதாசிவம். ஈசரம், சுத்தவித்தை என்னும் ஐந்து சுத்த தத்துவங்களையும், சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்கு நான்கும், அகரம் முதல் கூகரம் ஈறுகக்கூறும் ஐம்பத்தோரகூரமும், அந்த அகூரங்களால் ஆகிய ஓம் வியோம், வியாபி என்பவை முதல் நமோ நம: என்பது முடிவாகக்கூறும் எண்பத்தொருபதங்களும், நம: சுவாகா, சதா வுட், வெளவுட், பட், உம் பட் என்னும் முடிவுகளையுடைய ஏழு கோடியாகக்கூறும் மகாமந்திரங்களும், காமிகாகம முதலாகக்கூறும் இருபத்தெண் மூலாகமங்களும், நாரதீயம் முதலாகிய இரு நூற்றேழு உபாகமங்களும், நான்கு வேதமும், வேத ஜாகைகளை விளக்கும் ஆறு சாத்திரங்களும், பிரமம் முதலிய பதினெண் புராணங்களும், எழுத்திலக்கணம் முதல் அவஸ்தைப்பிரையோகம் முதலிய அறுபத்து நான்கு கலையானங்களும், சிவம் சக்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மகேசம், ஆரன் என்னும் ஏழுவகைச் சிவபேத வடிவங்களையும் சரிதை முதலிய நான்கு பாதங்களின் வழிபட்டு, சாலோகாதி பதவினை அடையும். அபரமுத்தர்களுக்கும், விஞ்ஞானகலர், பிரளையாகலர் என்பவர்களுக்கும், நல்ல உடம்பும், கருவி கரணங்களும், உத்தம தேசமும், உத்தம போகங்களையும், அப்போகங்களை அனுபவிக்கும்படி நடத்துகின்ற சிவசக்தி பொருந்துவதற்கான சாந்தியாதீதம், சாந்தி, வித்தை, பிரதிஷ்டை, நிவர்த்தி என்னும் ஐந்தகைகளையும் மற்றவைகளையும் தோற்றச் செய்வதாகும்.

அசுத்தமாயை என்பது காலம், வியதி, கலை, வித்தை, அராகம் புருடன், ஆன்மதத்துவம், இருபத்துநான்கு ஆகிய பிரகிருதித் தத்து

48 திருத்தணிகை கேடத்திர மஹாத்மியம்.

வம் ஏழையும், பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய சகலருக்கும் தனுக்ரண, புவன போகங்களையும் தோன்றச் செய்வதாகும். இந்த ஏகதேச அறிவைச் செய்யும் மாயா காரியம் இல்லையானால் உயிர்களுக் குச் சய துக்கமில்லை. அப்படி இல்லாமற்போனால் உயிர்கள் அச்சு துக்கங்களை ஒழித்து முத்தியடைவதற் கில்லாமற்போகும் அப்படி இல்லாவிடில் மூல ஆணவத்தின் முயக்கும் ஒழியாது. (இதனால் உயிர்களுக்கு மாயை, கன்மம் என்பவைகளும் வேண்டியதாகும். (ஆன்மாக்கள் அனாதியாய் மாயா காரியத்தினால் தொழிற்பட்ட வழியல்லது இருவினைகளையும் காரியப்படுத்தமாட்டாது. இவ்விருவினைகளின் காரியங்களையல்லாமல் அம்மாயா காரியங்களும் பொருந்தாது. ஆதலால் மாயை, அசுத்தமாயை என்னும் இரண்டும் ஆணவ மலத்தைப்போல் அனாதி உட்பொருள்களாகும்.

இவ்வினை என்பது: மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினால் செய்யப்படுகின்ற இதம், அசுதம் என்பனவாகும். இவ்விருவினையின் காரண காரியங்களே புண்ணிய பாவங்களாகும். உயிர்களிடத்தில் புண்ணிய பாவங்களின் பலனை அனுபவிக்கும் சுக துக்கங்களாகும். அச்சுதுக்கங்களின் அனுபவமும் ஒரு ஸ்தூல உடம்பிலிருந்து செய்யப்பட்டு அச்செயல் அழிந்தாலும் அதன் பயன் அழியாது சூக்கும் மாய் நின்று வேறொரு ஸ்தூல தேகத்திலே காரியப்பட்டு அனுபவிப்பதாகும். மனம் வாக்கு காமமென்னும் திரிகரணங்களும் தங்கள் தொழிற்களைச் செய்யாதிருக்குமானால் அதனால் வரும் நல்வினைகளானந்தம், அத்திரிகரணங்களும் மூடமுற்று தொழிற்படா திருக்குமானால் அதனால் வரும் தீவினைகளும் அனந்தமாகும்.

நல்வினையையே பலர் நல்வினையெனவும், பலர் தீவினையெனவும் கொள்வதுண்டு. தீவினையையே பலர் தீவினையெனவும், பலர் நல்வினையெனவும், கொள்வதுண்டு. நல்வினையென்று செய்வதே தீவினையாகவும், தீவினையென்று செய்வதே நல்வினையாகவும் வருவதுண்டு. ஒன்று அனுபவத்திற்கு வரும்போது பக்குவப்பதத்தால் அது மாறுபட்டு ஜீவ செய்கை, பூத செய்கை, தெய்வசெய்கை என்பவைகளில் ஒன்றாக ஏற்பட்டு, ஜீவர்கள் விருந்தியது, விருந்பாதது, விருந்தியது வேருகியது என மூவகைப்பட்டு வரும். தீவினையென்கிற அதிபாதகங்களின் பலனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். இவ்விதமாகச் சித்தம் தான் செய்யாவிடினும் வினைகொடுத்து நிறைவு கொண்டாவது செய்யவேண்டும் இவ்வாறு செய்யாதிருந்தாலும் நீங்குவதுண்டு, புண்ணிய

ங்களெல்லாம் இன்பத்தையே கொடுக்கும். பாபங்களெல்லாம் துன்பத் தையே கொடுக்குமேயல்லாமல் வீணாய் விடாது.

நால்வகை யோனி, எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் ஜீவபேதம் என்னும் பிறவிபேதங்களிலும் வினைக்கிடாய் மாறி மாறிப் பிறந்துமலும் ஆன்மாக்களை அப்பிரவிச் சுழலினின்று மீட்டு காத்து இரக்ஷிக்கும் பொருட்டு சிவபெருமான் ஆதியில் இவ் வுலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும்போது உலகமெங்கும் மூர்த்தி, தலம், தீர் த்தம் என்னும் மூன்று வடிவங்களாக தமது சத்தியினுலே வெளியாகி ஆன்மாக்களின் புண்ணியத்திற் கீடாய் புண்ணியத்தைச் செய்து அடையும்படி கூட்டிவைத்து அவ்வாறு வருவதற்கான அகச்சமயம் ஆறுக்கும் பொதுவான சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்குபாதங்களையும் தெரிந்து நடக்கும்படி நடத்தி மீட்டும் அதன் உத்தம வழியைக் காட்டி அந்த சிறந்த நிலையில் நிற்பதாகிய தபோ ப்லத்தினுலே தன் சத்தி குறைந்து நீங்கும் ஆணவமல பரிபாகம் வரச்செய்து, அதனால் அடையத்தக்க சத்தினி பாதத்தை விளக்கி, அவ்விளக்கத்தினால் இருவினையும் அறிவினிடத்தில் சமமாகப் பொரு ந்தும்படிச் செய்து, அதனால் பாச ஞானமும், பச ஞானமும் கீழ்ப் பட்டு விபாப்ரியமாய் அடங்க, அதன் மேற்பட்டு விபாபகமாய் விளங் கும் ஞான சொருபராகிய ஆன்ம நாயகர் குரு மூர்த்தமாக எழுந் தருளி | ஆறத்துவாக்களையும் நீங்கும்படி சிருவாண தீகை செய் தருளி பெயர், சாதி, குணம், கனம், பொருள் என்பவைகளைத் தோன்றவொட்டாத நிருவிகற்பக் காட்சியும், அதுவோ இதுவோ வென்னும் இரட்டுறு காட்சியும், வெளிக்காட்சியும் ஆகிய ஞான சத் தியின் தொழிற்பாட்டினால் ஒவ்வொன்றும் மும் மும் முறையாக ஆராய்ந்துணரும் சிவஞானம், உணர் உணர்த்தும் ஆன்மஞானமும் சூரியன் ஒளியும் கண்ணொளியும்போலக் கலந்து சுத்தாத்துவிதமா யிருக்கும். எனக்கறி, பின்னும் தெளிந்தோரையும் தெளியச்செய்ய

சிவஞான சித்தியார்.

“அறிவிரியான் தினையடையத் தேகமாக்கி
அங்கங்கே யுயிர்க்குயி ராய்விடு கொடுத்தருளார்
செறிதலினார் நிருவேடம் சிவஜ்ஞ குவேயாகும்.”

ஆறத்துவா, என்பது:—மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, புவனத்துவா, தத்துவாத்துவா, காலாத்துவா,

வல்ல ஸ்கந்த பரமாசாரியார் நந்திதேவரைப் பார்த்து தசகாரிய வகையில் வைத்து உபதேசிக்கத் தொடங்கினார்.

பிருதுவி தத்துவ முதல் சிவதத்துவ மிறுதியாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆன்மாவாகிய தன்னுடன் கூடிய யிடத்தில் உண்டாகிய தொழில்களெல்லாம் அந்தந்த தத்துவங்க ளிடத்திலும் வேறு வேறாக இது இது இதனை இதனை செய்கிறதென்று தன்னில் வேறாக வைத்து ஆன்மா உணர்வது குற்றத்தை யுண்டாக்கும் அத் தத்துவ ரூபமாகும். அதனால் அத் தத்துவங்களெல்லாம் அவைகளை நடத்துகின்றவனை யன்றி தொழிற் படக் கூடாதவைக ளாதலால் அவைகளை ஆன்மா சடப்பொருளென அறிவதே தத்துவ தரிசனமாகும். இந்த தத்துவங்களெல்லாம் ஒரு பொருளைப்போல் தோன்றி மத்தியில் தன்னில் வேறுபட்டு அம்முதற் காரணமான மாயையில் ஒடுங்கு முண்மையை ஆன்மா உணர்வதே தத்துவ சுத்தியாகும். நந்தியே! இதனால் பாசத்தினிடத்தில் மேற்கூறிய தத்துவரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி என்னும் முக்காரியமும் பொருந்திய தென அறிவாயாக.

இவ்விதம் தத்துவ சுத்தியான பின்பு அருளாகிய உறவும், மலப் பணையும் அறுகாது. அவ்வாறு தத்துவங்களில் நீங்கிய ஆன்மா தன்னைப் பிரபலென உணர்ந்து நிற்பது ஆன்மாவுக்கு உருவாகும். இவ்விதம் சுத்தாவஸ்தையை அடையும் வரைக்கும் தன்னில் வேறாகிய பாசக்கூட்டங்களோடு அது அதுவாய் அழுந்தியிருந்த ஆன்மாவுக்கு உயிராக ஐந்து உணர்த்தி வந்தது அருள எனக்கூறி அவ்வகம்பிரமத்தை நீக்க அந்த அருளைப்போல நானும் சிவசமமே என்று துணிவடைதல் ஆன்ம தரிசனமாகும். அந்த அருளின் குணங்களைத் தன் குணமாகக்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்ப தீனைத்து, பின்பு அவ்வருளின் செயல் தன் செயலாகக் கொண்டு அவ்வருளில்பே அழுந்தி விடுதல் ஆத்ம சுத்தியாகும். அவ்வருளினால் தன்னை பிரமமென தீனைத்தலும், அவ்வருளினால் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நானே செய்பவெனென தெனதுணர்வதென எண்ணமானது அடங்கி யுணர்ந்து நிற்பதும் அந்த அருள் மயமே யாகி தனபோதமுற்றும் சிவபோதமாய் அடங்கி நிற்பதுத்தனை முண்கூறிய ஆன்ம தரிசனம், ஆத்ம சுத்தி, ஆத்ம லாபம் என்பனவாகும். இதனைப்பே முறையே சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவபோகம், எனக் கூறப்படுகின்றன.

ஏ நந்தி! இனி சிவபோக இயல்பைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக அவ்வாறு ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்து விட்டதனாலேயே நீரோடு நீர் கலந்துபோல் ஒரு பொருளாகமாட்டாது. பொருள் வெறுனதீனால் இருளும் ஒளியும்போல் வேறுகவுமாட்டாது. அனுகூல அத்தூவித நிலையே நிலையாகச்சேர்ந்துவந்து சேர்தலுந், வந்து சேராமையுமில்லாமல் அனுகூல கேவலத்தும் ஆணவமலத்திலே அவளிநுள பரமாயக் கலந்தாற்போல ஞானமே வடிவமாய், அச் சிவஞானத்துள் அழுகி சிவத்தை யுணரும் உண்மையுணர்வு நிலைபெற்று, அங்வுணர்வு அச்சிவத்தின் வசமீமயாகி மோகாத சாகரத்தை தனது அனுபவமேயாக அனுபவிப்பது சிவ போகமாம். இந்நிலைக்கு மேலாக ஆன்மா அடைபவையே ண்டியது வேறே எந்த நிலைமையுமில்லை. இந்நிலைமையை அடைந்த ஆன்மா இதை விட்டு எக்காலத்தும் நீங்கவேமாட்டாது.

ஏ நந்தி! இனி உண்மை ஞானம் அடைந்தோராகது செய்கை களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீராக. இவ்வித உண்மை ஞானத்தை அடைந்தவர்களுக்கும் அவர்கள் எடுத்த சரிசுகிற்றத்தக் படி வினை யானது வரும். அப்படி வந்தாலுந் துரியந், துரியாதீத போன்றும் அவஸ்தைகளில் கிற்பவர்கட்கு அங்வினை ஏறும். சுத்த சாக்ரம், சுத்த சொப்பனம், சுத்த சுழுத்தி என்றும் அவஸ்தைகளில் செறுதும் அவ்வினை ஏறும். என்றால் அநாமிய, சந்திரித, பிராத்தவங்கள் சாமான்ய நிலையில் யாரையும் ஒருகணமும் விடாது. அவையால் அறிவுடைமையார் தன் நிலை தவறியதைத் தெரிந்து அந்த அவஸ்தைகளிலிருந்து விலகி துரியாதீதத்தை மடைத்து அநாமிய சுழுத்தி அவ்வினைகள் தம்மை அணுகுவொட்டார்கள். உண்மை சரிசுகிற்ற ஆணவமலம் நீங்கிபதனால் பரமபலமும், கருமபலமும் அருமபலமாக கலைபெற்று உலகத்திலுள்ள பெத்தான்மாக்கள் முதலியெல்லாம் அடைபு பொருட்டு சாஸ்திர உபதேசத்தினாலும், தெளிந்த வாக்கினாலும், சுவாஸுபவ நிலையினாலும் ஆதரித்து தெம்விடாய் விளக்குவார்கள். இவ்விதமான சிவஞானத்தைப் பெற்று ஜீவனமுத்தி, பரமுத்தி நிலையைக் கொண்ட பெர்போர்கள் அசம்புறமெண்ணால் என்னிடத்துந் சிவன் தோற்றம் ஒன்றையே கண்டு அதித்து வணங்க வேறுவேறும் கூன்ப வடிவாகவே விளங்குவார்கள்.

இவ்வாறு எங்கத்த பரமசாரிய ஸ்வாமிந் பெத்தாந்முத்தி என்னுமிரண்டி டத்திதும் படி, பதி, பாசத் தன்னாசன் ஓர்சொன் பல்லி

52 திருத்தணிகை கேட்க்திர மஹாத்மியம்.

மல், மற்ற சமய வாதிக்களைப்போல முன்பின் முரணாகக் கூறுவதில்
லாமல், ஒவ்வொரு பொருளிலும் உத்தேசம், இலக்கணம் பரிசுஷ
என்னும் மூவகையாலும் நன்றாய்க்கூறி. உபதேசித்தவைகளை யெல்
லாம் கேட்டு, கேட்டபடியே சந்தேக விபரீதமில்லாமல் சிந்தித்து,
தெளிந்து நிஷ்டைகூடிய மாதவசிரேஷ்டராகிய நந்தி யெம்பெருமான்
தானடைந்த சிவானந்தம் மேலிட மேலிட தம்மை ஆண்டருளிய
குமாரகுருவை, அவரது அளவிடற்கரிய மங்கள குணபவங்களைப்
பலவிதமாகத் துதித்து, முடிவில்

“அருள்பொழி விழியீ ராறு மல்தரு முகமோ ராறுந்
திருவரு ளினிது தந்த செங்கனி வாயுங் கையும்
மருமலர்ப் பதமும் வாய்ந்த வள்ளற னுருவ மெல்லாம்
பெருகிய சுகத்துக் கப்பாற் பிறங்குமப் பிறக்கம் போற்றி.”

எனக்கூறி வணங்கி விரும்பும் நந்தி யெம்பெருமானை குரு மூர்த்தமாக
எழுந்தருளிய குமார பரமாசாரியர், திருவருட் பார்வை செய்து,
ஏ நந்தி! உனது தவப்பலன் இன்று சித்தியாயின. இனி நீ கயிலாயஞ்
சென்று எமது தந்தையாகிய பரமேஸ்வரரது திருவடிகளில் வழிப்
பட்டு அவரது கட்டளையின்படி வாழ்வாயாக என ஆசீர்வதிக்க, நந்
தியெம்பெருமான் குமார குருவைப் பலமுறை வணங்கி, மயிர்க்கூசு
செறிய, ஆனந்தக் கண்ணிரொழுக, ஆகாயமார்க்கமாய் பின் பக்கமா
கத் திரும்பி மெல்ல நடந்து திருக்கோயிலைவணங்கி, அப்பால் தணி
காசலத்தை வணங்கி, அப்பால் தான் முழுசிய நதியை வணங்கி,
எல்லையை வணங்கி, தணிகைமலை மறையும்புடும் கும்பிட்டவண்ண
மாய் தேம்பி, அழுது, வணங்கி, பலவிதமாகத் துதித்து, பிறிவாற்றாது
நின்று மெல்ல நடந்து, அயர்ந்து, திகைத்து, தணிகை மறைந்தபின்
திரும்பித் திரும்பியும், வணங்கி வணங்கியும் சென்று திருக்கயிலாய
த்தை அடைந்து சிவபரஞ்சடின் ஏவல் வழி யிருந்தனர்.

இவ்விதம் ஸ்ரீ ஞான சரமண சிவம் சிவபெருமானுக்கும்,
நந்தியெம்பெருமானுக்கும் மோஷ சாதனத்தை உபதேசித்தருளின
ரென்றால். அக்குமாரக்கடவுளின் கருணையையும், அந்நந்தியாற்றின்
பெருமையையும், அங்குவழிபடும் பக்தர்களின் பகத்துவத்தையும்,
அத்தலத்தின் புண்ணியத் தன்மையையும் யாரால் அளவிட்டு கூற
முடியும்?

எட்டாவது

அகத்திய ருள்பெறு படலம்.

ஸ் து தி

அறுசீ ராசிரிய விருத்தம்.

மறையனந்தந் துறையனந்தம் வகுத்தெழுவா
யின்றினுந் தேட நீடுங்
கறையகன்ற வருட்கடலைக் காலம்பாற்
றிணைகாட்டா தெல்லா மாகித்
தறைபரவ வேலேந்துந் தனிமுதலைத்
தணிகைமா மலைத் தோங்கும்
இறைபையெம துயிர்த்துணையை யெஞ்ஞான்று
முளக்கோயி விருத்தி வாழ்வாம்.

அகிலமானாயின் ஆணவப் பண்பை வென்று, ஐம்புலன்களையும். கரணங்களிலொடுக்கி, கரணங்களை அறிவு சொரூபமாக்கி, அறிவை அப்போடு பெற்றவாறு அபேதமின்றி அறிவையா யிலங்கும் நைமிசாரண்ய முனிவர்கள்! முன்னர் குமார ஞான பரமாசாரியார் நந்தி யெய்பெருமானைக் குபதேசஞ்செய்த சரித்திரத்தை கூறினேன். இனி அகத்தியர் வரம் பெற்ற சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன். இதனை அறிவு, சம்பாவனை, சந்தோட மென்பவைகளாடிருந்து கேட்பீர்களாக.

முன்னொரு காலத்தில் சிவபெருமான் கைலாயத்தைவிட்டு பார்வதியாரோடு காசியில் கக்காநதி யோரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் போது அகத்திய மகாமுனிவர் அங்கு சென்று உமாபதியை வணங்கி ஒரு கருணைகிதி! உலகத்திலுள்ள பாஷைகளிற் சிறந்ததான தமிழ்ப்பாஷைக்கு இலக்கண வரம்புகளையும், ஞான நிலையையும் அடியேனுக்கு உபதேசித்தருள வேன்மெ எனப் பிரார்த்தித்தனர். இவைகளைக் கேட்ட சர்வலோக தயாபரனாகிய சங்கரன் ஏ அகஸ்தியா! நீர் கேட்பவைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய பரபு என்றும் இளமை மாறாத கட்டமுகுடைய ஓர்! என மூர்த்தியாகிய கந்தையன்றி உலகில் வேறே எந்த தெய்வமுமில்லை. ஆகையால் நீ ஸ்ரீ தணிகைசலத்தை அடைந்து

அம்முமுமுதற் கடவுளாகிய முருகனை வணங்கிப் பெறுவாயாக. நாமும் அத்தணிகாசலத்திற் சென்றுதான் ஞானோபதேசம் பெற்றனம். நமது நந்திதேவரும் அத்தணிகையிற் சென்றுதான் ஞானோபதேசம் பெற்றான்.

“ஔருட லட்டொளி பெற்றதிக் காசி
பாரிடை வந்து பணிந்தவர்க் கெல்லாம்
ஈருட லீட்டிருண் மாயைகண் மங்கள்
வேருடன் மாய்த்தலிற் காசியின் மேலாம்.”

இக்காசிமாநகரமானது தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு இறந்த பின்பு ஸ்தூல தேகத்தின் தோஷங்களை மாத்திரம் போக்கக்கூடியதே யல்லாமல் வேறொன்றும் செய்யாது அத்திருத் தணிகையோ அடைந்தவர்களுக்கு வேண்டிய போக பாக்கியங்களை இம்மையிலேயே அனுக்கிரகஞ்செய்து, அவர்களது ஸ்தூலவுடம்பு, சூக்குமவுடம்பு, என்னும் ஈருடம்பின் தோஷங்களையும், இடையிளிந்தும் மலமாயை கன்மம் என்பவைகளையும் போக்கி, காரண சரத்தைக்காட்டி, தம்மில் இரண்டறக் கலக்கும் ஞானபுரமாகும். இக்காசியானது : தாரகமந்திரத்தை உபதேசிக்கும் இடமாகும். அத்தணிகையோ உண்மை ஞானத்தைக் கூறுமிடமாகும். உபதேசித்தால் வரும்பயன் நம்மை அடைவதாகும். உண்மை ஞானத்தால் வரும் பயன் நம்மில் இரண்டறக் கலக்கும் பரமுத்தியாகும். ஞானமே எவற்றினுஞ் சிறந்தபொருள் அதைக் கொடுக்குந் தலங்கள் பலவற்றினுஞ் சிறந்தது திருத்தணிகையாம். ஆதலின் நாம் குமாரக்கடவுளிடம் உபதேசம் பெற்றபின்பு ஓர் தடாக முண்டாக்கி நமது சடாமுடியிலுள்ள கங்கையினால் ஓரைத்திருக்கின்றும் இது நம்மா லுண்டாக்கியதால் அதனைச் சிலகங்கை பென வழங்கப் படுகின்றன. இக்காசியிலுள்ள கங்கைபோ பகிரதனால் ஏற்பட்டதால் நம் பெயரினறி கங்கை பெனவும், பகிரதி பெனவும் வழங்குகின்றன. இக்கங்கையைப் பார்க்கிலும் அத்தணியையிலுள்ள கங்கை ஆரிய மடங்கு அதிகமாம். இவ்வு உபதேசம் பெறுவதைப் பார்க்கிலும் தணிகையில் உபதேசம் பெறுவது ஆரியரடங்கு மேலானதாகும். அங்கு நந்திதேவருக்காகக் குமாரக்கடவுள் அழைத்த நந்தியாரும் அச்சு கங்கைக்குச் சமானமாகும். அன்றி அத்தணிகையில் நம் இனையகுமாரனாகிய குமாரக்கடவுள் அடையின்னறு வரவழைத்த குமார தீர்த், ஸிருக்கின்றது. அக்குமார தீரத்தமும், நந்தியாடும், சிவகங்கையும் தல

மையில் ஒரு தன்மையதாயினும் ஒன்றுக்கொன்று கோடிபாகம் சிறந்ததாகும். இவைகளுள் குமாரதீர்த்தமோ † குஷ்டம், பெருவியாதி, ரணங்கள், முயல்களேயும், சூலை, மார்பிலாணி, கண்டமாலை, பாதசக்கரம் நீரிழிவு, ராஜப்பிளவை, கூடியம் முதலிய சகல தீமைகளையும் போக்கி முத்தியைக் கொடுப்பதாகும். இதன் அச் சரவணப்பொய்கையென்னும் குமார தீர்த்தத்தில் முழுவினல் கலியாணமில்லாதவர்களுக்குக் கலியாணம் நடக்கும். புத்திரரில்லாதவர்களுக்குப் புத்திரபாக்கிய முண்டாகும். கல்வியில்லாதவர்களுக்குக் கல்விச் செல்வமுண்டாகும் பகையை வெல்வதாயினும், செல்வம் வேண்டினும், பேய்பிசாசு பூகதோஷங்களை ஒழிக்க வேண்டினும், யாதாவ தொரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டினும், வேறெந்த சித்தியைப் பெற வேண்டினும், எதை ஒழிக்க வேண்டினும், அதனை நினைத்து குமாரக் கடவுளைத் தியானித்து அக்குமார தீர்த்தத்தில் முழுவினல் அக்காரியங்கள் உடனுக்குடனே சித்தியாகும்.

இதன் தணிகாசலத்தில் வசித்தாலும், அதன் பெயரைச்சொன்னாலும், அத்தணிகையிலிருந்து வருவோர் அல்லது தணிகைக்குப் போவோரைத் தரிசித்தாலும், முருகக்கடவுளை நினைத்து வணங்கினாலும், அவரது சடாஷ்ரத்தைத் தியானித்தாலும், அவரது அடியார்களைப் பூசித்தாலும், அவரது மகத்துவத்தை வாசித்தாலும், கேட்டாலும் வேண்டிய போக பாக்கியங்களைப் பெற்று மலரகிதராகி ஸ்ரீ ஞான கந்த சாரூப்யத்தை யடைவார்களென்றால் அதன்பெருமையை இன்னும் விசேஷமாகக் கூறுவதென்ன விருக்கிறது?

அத்தணிகாசலத்திற் சென்று அன்னதானம் சொன்னதானம், வஸ்திரதானம் முதலிய தருமங்களைச் செய்தால் மற்ற ஸ்தலங்களிற் செய்யும் தான தருமங்களைப் பார்க்கிலும் கோடிபாகம் மேலானதாகும். அத்தணிகாசலத்தில் உத்தவனம் வழிச்சாலை, மடம், தடம், சத்திரம், அத்தலத்தில் வருவார்க்கு இடங்கொடுத்தல், உபசரித்தல், தான தருமஞ்செய்தல், உதவிபுரிதல் முதலியவைகளைச் செய்வோர்கள் தங்கள் இஷ்ட சித்திகளை இம்மையிலேயே பெற்று ஸ்ரீ ஞான சண்முக சாலோகத்தை யடைந்து தேவ போகங்களை அனுபவிப்பார்கள்.

† குஷ்டம்—கூடல் குடையு, பெருவியாதி—கூடல் வீங்கிப் பருத்து நீருதல்.

அத்தணிகாசலத்தில் வீற்றிருக்கும் குமார்க்கடவுள் சந்திரானத் திலும், அவரது மகோற்சவங்களிலும் திருத்தோரணம் ஆலவட்டம் தீபம், தூபம், சுதிகரித்தல், அலகிடல் சன்னமிடல் முதலியவைக ளைச் செய்வோரும், அக்குமார்க்கடவுளின் முன்னர் அவரது திருப் புகழைப்பாடுவோரும், பாடச்செய்வோரும், அவைகட்கு வேண்டிய உபகரணங்களை உதவுவோரும், கோபுரம், மதில், மண்டபம், மடம், தடாகம், சாலை, சோலை, சந்தி முதலியவைகளை பழுதுபார்ப்போரும் அத்தணிகையினுள்ள வீராட்டகாசம் முதலிய சந்திரானங்களில் உள் ளன்போடு பத்திசெய்து திருப்பணி செய்வோரும் இகத்திலேயே இம்மை மறுமைப் பயன்கள் யாவையும் பெற்று அவர்களது மனைவி மக்கள் முதலிய குடும்பத்தோடும், சுற்றத்தோடும் சுவர்க்காதிபத்தி யத்தையடைந்து குமார சாயுச்சிய பதவியையும்பெற்று வாழ்வார்கள்.

முருகக்கடவுளின் மூர்த்தங்கள்.

இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்னும் மூன்று சக்திகளையும் இலை வடிவமாகக் கொண்டு விளங்கும் கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தை வலதுகரத்திற் றாங்கி, இடது கரத்தை மேற்றொடையில் வைத்து நின்ற திருக்கோலமாய் விளங்கும் சந்திரானது திருவுருவத்தைச் செய்து அமைப்பவர்களும்,

கூர்மை பொருந்திய மழுப்படையைப்போலும் தண்டாயுதத்தை வலக்கரத்திற் பிடித்து, இடது திருக்கரத்தை இடையில் வைத்து நின்ற திருக்கோலமாய் விளங்கும் கந்தப்பெருமான் திருவுருவத்தைச் செய்தமைப்பவர்களும்,

ஒருகரத்தினால் தமது வலது தொடையினுள்ள நாயகியைத்தழு வியும் ஓர் கைஅபயமும், மற்ற பத்து திருக்கரங்களிலும் வில், வாள், வேல், வச்சிராயுதம், சூலம், அம்பு, தாபகை, கொடி, தண்டாயுதம், அங்குசம் என்னும் 10-ஆயுதங்களை ஏந்தி, 6-திருமுகங்களோடு விளங்கும் சிவசண்முகக்கடவுள் திருவுருவத்தைச் செய்தமைப்பவர்களும்,

இடது திருக்கரத்தை இடது இடையிற்றாங்கி, வலது திருக் கரத்தை அபயாஸ்தமாகக்கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ ஞான சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவுருவத்தைச் செய்து வைத்து, பலரும் வழிப்பட்டுப் புமாறு செய்பவர்களும்,

வரதாஸ்தமாக ஒரு கரமும், கோழிக்கொடி ஒருகரத்திலுமாக, இடது பக்கத்தில் இருகரங்களும், வேலாயுதமும், வாளுந் தாங்கிய இருகரங்கள் வலது பக்கத்திலுமாக நான்கு திருக்கரங்களைக்கொண்டு விளங்கும் யானை வாகனத்தையுடைய தேவதேவன் திருவுருவத்தைச் செய்தமைப்போரூர்,

வேல், கேடகம், மணி, தாமரை, கோழிக்கொடி, ததாயுதம், உளி அம்பு, வாள், வரதம், அபயம், வில் என்பவைகளைத் தாங்கிய பன்னிரு திருக்கைகளும். ஆறு திருமுகங்களும் கொண்டு விளங்கும் சரஹண பவக் கடவுள் திருவுருவத்தை உண்டாக்கி வைப்பவர்களும்,

வச்சிராயுதம், கேடகம், வரதம் என்பவைகளை இடதுபக்கத்திற்கொண்ட ஓ-திருக்கரங்களும், வேல், வாள் அபயம் என்பவைகளை வலது பக்கத்திற்கொண்ட மூன்று திருக்கரங்களாக ஆறுகரங்களும் ஆறு திருமுகங்களும், கடப்பாமாலைபூம் பிரகாசிக்க விளங்கும் கார்த்திகேயக் கடவுள் திருவுருவத்தைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

வலதுபக்கத்தில் வச்சிராயுதம், வேலாயுதம் என்பவைகளும், இடதுபக்கத்தில், கோழிக்கொடியும், தண்டாயுதமும் தாங்கிய நான்கு திருக்கரங்களும், ஒரு திருமுகமும் பிரகாசிக்கக் குமார்க்கடவுள் திருவுருவத்தைச் சமைத்துப் பலருட வுழிபடத் தரிப்பவர்களும்,

வேல், அம்பு, வாள், சககரம், பாசம், அபயம் என்பவைகளை வலது பக்கத்திலும், வச்சிராயுதம், வில், தோட்டி, அம்புதசம், தாமரை என்பவைகளை இடது பக்கத்திலுமாகத் தாங்கிப் பன்னிரு திருக்கைகளும், ஆறு திருமுகங்களும் கொண்டு விளங்கும், தெய்வயானை யர்மை சேரதராய், மயில் வாகனத்தில் எழுந்தருளிப் ஆறுமுகக்கடவுள் திருவுருவத்தைச் செய்தமைத்துப் பலருட கடைத்தேறச் செய்வோர்களும்,

வரதம், தண்டம், கேடகம், தோட்டி, பாசம், வச்சிராயுதம் அபயம், வாள், நுலம், சக்கரம், இந்நம்புலக்கை, வேல் என்பவைகளைத் தாங்கிய பன்னிரு கரங்களும், ஆறு திருமுகங்களும், பிரகாசிக்க விளங்கும் தாமரைக்கக் கடவுள் திருவுருவத்தைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

அபயம், இந்நம்புலக்கை, வாள், நுலம், வேல் தோட்டி என்பவைகளை வலது பக்கத்திலும், வரதம், வச்சிராயுதம், வில், தாமரை, தண்டம், தண்டாயுதம், என்பவைகளை இடது பக்கத்திலும் தாங்கி

பன்னிரு திருக்கூடங்களைக் கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீ சேனாபதியின் திரு வருவத்தை உண்டாக்கி அன்பர்கள் வழிப்பாட்டிற்கு உதவுவோர்களும்,

வரதாஸ்தமும், கமண்டலமும் இடபாகத்திலும், அபயாஸ்தமும், ஜபமாலையும் வலது பாகத்திலும் பிரகாசிக்க, நான்கு திருக்கரங்களோடு சிருட்டித் தொழிலைச் செய்யும் பிரம் சாத்த ஜெனக்கூறும் ஸ்ரீ குகேசன் திருவருவத்தை செய்து அமைப்பவர்களும்,

வலக்கரங்களில் அபயமும், உருத்ராங்க மாலையும் பிரகாசிக்க இடது பக்கத்தில் ஒருகரத்தில் கமண்டலமும், மற்றோர் கை இடையிலும் விளங்க ஸ்ரீ வள்ளி நாச்சியார் வலபாகத்தில் வீற்றிருக்க, ஸ்ரீ மகாவீஷ்ணு தீர் வார்க்கத் திருமணம் புரிந்த முருகக் கடவுளின் திரு வருவத்தை உண்டாக்கி அமைப்பவர்களும்,

இடதுகை இடுப்பிலும், வலதுகை தாமரை மலரைத் தாங்கியும், பாதங்களில் கிண் கணிகள் சப்திக்கவும் விளங்கும் பால சுப்பிரமணியக் கடவுள் திருவருவத்தை உண்டாக்கி வைப்பவர்களும்,

வேல், வாள், அம்பு, அபயம் என்பவைகளை வலதுபக்கத்திலும் வச்சாயுதம், கேடகம், வரதாஸ்தம், வில் என்பவைகள் இடது பக்கத்திலும் தாங்கிய எட்டுத் திருக்கரங்களும், ஆறு திருமுகங்களும் பிரகாசிக்கும் தேவ தேவரது திருவருவத்தைச் செய்து வைப்பவர்களும்,

வலது கரங்கள் அபயமும், வேலாயுதமுந் தாங்கி இடது கரங்கள் வரதமும், வச்சிராயுதமும் தாங்கி விளங்கும் மகாதேவன் திரு வருவத்தைச் சமைத்து வைப்பவர்களும்,

இப்பதினாறு திருவருவங்களல்லாமல், முருகக்கடவுள் கொண்டுள்ள நானாசிதமான எண்ணிறந்த வருவங்களில் இஷ்டமூர்த்தங்களைச் செய்து வைப்பவர்களும், அம்முருகக்கடவுளது நாயகிகளாகிய வள்ளி தெய்வயானை யம்மையார் திருவருவங்களைச் செய்து வைத்து பூசிப்பவர்களும், அம் முருகக்கடவுளது தம்பிமார்களாகிய வீரவாகு தேவர் முதலிய நவவீரர்களது திருவருவங்களைச் சமைத்து வைப்பவர்களும் இம்மையில் நோயற்றவாழ்வும், இணையற்ற செல்வமும் பெற்று, எதிரொருவருமின்றி உலகில் எவரும் தமது ஏவல் கேட்க, நல்ல மனைவி, மக்கள், சற்றம், நட்புகளை வாய்ந்து, சகல போகபாக்கிப் புகளையும் அனுபவித்து முடிவில் அகாமிய சஞ்சித, பிராரத்வ கள்

திருத்தணிகை கோத்திரமுதலி

மங்கள் நீங்கி, தேவர்கள் மலர்மாரி தூவ, வானதூதம்முழங்க தேவ விமானத்தி லெழுந்தருளி, சவர்க்கலோகஞ்சென்று தேவர்களாகி ஸ்ரீ ஞான சண்முக சாஸுப்ப வாழ்வைப் பெறுவார்கள்.

அவ்வாறு பொன், வெள்ளி, செம்பு, வெண்கலம், இரத்தினம் கருங்கல், முதலியவைகளிற் செய்ய முடியாதபரம் ஏழைகளாயிருந் தாலும், எவ்வளவு அசுத்தர்களா யிருந்தாலும் தங்களுக்கு மண், ஓடி, செங்கல், மரம், பலகை, மஞ்சள், களிமண், முதலிய கிடைக்கும் ஏதாவதொன்றில் அத்திருவுருவங்களில் இஷ்டமானதைப் பாவனை செய்து பூசித்தாலும், அவர்கள் அன்பிற்கேற்றவாறு அக்குமார்க்கட வுள் எல்லாசித்தி, பத்தி முத்தியாதிகளையும் அனுக்கிரகஞ்செய்வார்.

சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் நிலையை உடையவர்கள் அம் முருகக்கடவுள் திருவுருவி லொன்றைத் தாபித்து பூசித்து திருவிழா நடத்தி வழிபடுவார்களானால் அவர்கள் அடையும் பெரும்பலனை நாம் உரைத்தற்கரிதாகும். அன்றி தேவர்களில் முருகக்கடவுளையன்றி உயர்ந்த தேவர்களில்லை. தலங்களில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் அருளுந்தலம் ஸ்ரீ தணிகா சலத்தையன்றி வேறே தலமே இல்லை. நாமும் அத்தணிகையிற் சென்று தான் எவற்றிற்கும் மூலமாகிய பிரணவோப தேசத்தைப் பெற்றோம். ஆதலால் அகத்தியா! நீ தணிகைக்குச் சென்று ஸ்ரீ ஞான சத்திதரனை இருதய தாமரையிலிருத்தி, தவஞ் செய்வாயாகில் நீ நிலைத்தவைகள் யாவும் அம்முருகக் கடவுள் அனுக்கிரகஞ்செய்வார். எனக்கூறி பரமேஸ்வரன் சென்றனர்.

உடனே அகஸ்திய முனிவர் சிவபெருநான் திருவாணையின்படி வடதிசை நோக்கிச் சென்று பலவளப்பங்களும் பொருத்தி தேவநா டென விளங்கும் தென் கயிலாய மென்னும் தணிகாசலத்தைக்கண்டு கீழ் திருத்தணிகை யென்னும் பாடமாளிகை கரைந்த வீராட்டகா சத்தை யடைந்து, அடுத்தாள்ள அறுமுடிக்கடவுளை வணங்கி நந்தியா ற்றில்மூழ்கி, உத்தாளனமாக விபூதிபணிர்ந்த, உருத்தாக்கமூலைண்டு சிவத்தியானத்தோடு வீராட்டகாசக் கடவுள் சந்திதானத்தை யடைந்து தண்டாகாரமாக விழுந்து கும்பிட்டு, வலம்வந்து, கோயிலினுட் சென்று,

“ஒருபாலின் பலைமடந்தை பொழியாமை வீற்றி நந்து
மிருபாலு மிடியர்க ளிறைந்தேத்துந் தனிமுதலை
தருவாவத் திறையவனுஞ் சதுரநாளை முகக்கவனுந்
திருமாலு மீரியாடின் நிநயடிபென சிரத்தினவீவ.”

“புவியிருந் தோர்த்த விசயனை பொருப்பு நெடுஞ்சிலை குழைத்துந்
குவிமுலை சற்றே பொருதக் குழைந்தரு னுர்பெருந் தகையே
சனிமணிநூ புரத்தொலியுந் தழங்கிய கைப்பறைபொலியு
மவீரசடை நீர்முழக் கொலியு மடங்கலு மென்செவி யனவே.”

“முறைமுழுதும் பகுத்தமைத்து முறைதீறம்ப மூவருக்கு
முறைமலர்வா னிபைத்திருவை யுமையைபருளாக் கடலே
பிறைமுடியு நகைமுகமும் பெருந்தோளுந் வரைமாப்பு
நிறையுதர பந்தனமு லிலாக்கச்சும் விழியனவே.”

எனப் பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கி நிற்க, அக்கால் குமாரக் கட
வுள் அகஸ்தியர் முன்னே தோன்றி ஏ அகஸ்தியா! நீ நான்ம ஆதிவ
ராகமூர்த்தி வேதவிதிப்படி தவஞ்செய்து பூசித்த ஆதிவராகபுரியிற்
சென்று ஒருவருட்காலமட்டும் பூசித்து பின்பு தணிகைசலத்தின்மேற்
சென்று குமார்க்கடவுளைப் பூசிப்பாயாகில் அம்முருகன் உமக்குப்
பிரத்தியஷ்டமாக உமது கருததை நிரைவேற்றுவா. எனக்கூறி சடை
முடியோடிலங்கும் பிரிதினி இலிங்கத்துள் பறைந்தனர்.

இதனைக் கேட்ட அகஸ்திய முனிவர் ஆனந்த பரவசமுற்று
அழுதகண்ணுந் தெழுத கையுமாகப் பலவிதமாகத் துதித்து வீழ்ந்
து, வணங்கி, கும்பிட்டு, உரைகுழறி, வீரமி, பாலரோடுன்பத்தர்
போலப் பலமுறைக்குதித்து, கூத்தாடி வலர்வந்து வீராட்டகாசனா
பரவிச்சென்று ஆதிவராகபுரியை அடைந்து சுவாங்கினையின்படி ஓர்
இலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து வேதவிதிப்படி பிபமத்துடன் ஒருவருட
காலமட்டும் பிரதிதினமும் நந்தியற்றில் மூழ்கி திரிகாலக்கிரமாய்
சகஸ்தர நாமார்ச்சனைபோடு பூசித்து, அவ்வொருவருடம் கடந்த
தும், தணிகைசலத்தை யடைந்து குமாரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மலைமேற்
சென்று, ஆபத் சகாய விநாயகக் கடவுளைப் பணிந்து, பின்பு குமார
லிங்கத்தை வணங்கி, சடாமந்தா திராணத்தோடுகாணுந் அடியார்களை
வணங்கி, மேறென்றாக் தென்றாத கிந்தையுந் திரைந் குவித்தகை
யும், ஆனந்தக்கண்ணிர் ஒழுங்கு வண்ணமும் பராக் காலகாந்தாடும்
கசியும் வியர்வையும், புனாகங்கமுமாக வலர்வந்து குமாரக்கடவுள்
சந்நிதானத்துட்சென்று பலவிதமாகத் துதித்து வணங்கிப் பூசித்து
அன்னாகாரமினறி அன்று இரவு வீங்கி மறநான் விடாற்காலை யெழு
ந்து குமாரதீர்த்தத்தில்மூழ்கி மலைகள் நீழிரங்கி நடுத்திருநாடையுந்,
அவரால் ஸ்தாபித்துள்ள இலிங்க சந்நிதியையுங் கண்கி வணங்கி,
அதன் தென் மேறறிசையில ஓர் நித்தம் முண்டாக்கி அத்நீர்த்தக்

கரையில் கரணேந்திரியங்களுக் கதிதமாக விளங்கும் சிவயோக நிலை
பையற்று ஒருவருடகாலம் கனிவேயும், ஒருவருட காலம் சிழங்குக
ளையும் ஒருவருட காலம் இடிகளையும், ஒருவருடகாலம் ஜலத்தையும்,
ஒருவருடகாலம் காத்தையும் ஆகாரமாகக்கொண்டும், பின்னர் ஆகா
ரமே யில்லாமலும் தாமதமாக வரட்டும் தவஞ்செய்திருந்தனர்.

இக்கணக்கண்ட முருபரன் பரில்வாகன ருடராய், தேவதூதபி
முழங்க, வள்ளி தெய்வகணபதி சிவகணங்கள் புடைகுழ அகஸ்
திய மகாமுனிவர் சமீபத்திற்சென்று தபலு திருக்கரத்தால் அகஸ்தி
யரைத் தடவிக்கொடுத்த, ஏ அகஸ்தியா! நீ செய்த புண்ணிய மிகுதி
யால் இந்தணிகாசலத்தை அடைந்தனை சூரியதீர்த்தம், சிவகங்கை,
நந்தியாறு முதலியவைகளில் மூர்கிப் புனிதனாய் வீராட்டகாசர்,
சூரியலிங்கம், அபத் சகாய விநாயகர் முதலிய மூர்த்திகளைப்பணிந்து
வழிபட்டனை, அதனாலேயே நீ எகல சித்திகளுந் கிடைத்தவனாய்
பின்னர் அருமையாகிய தவத்தினைச் செய்து தேகம் மிகவும் மெலிந்
தனை. ஆதலின் உமக்கு மேண்டியதைக்கேட்பாயாக எனக்கூற அகஸ்
திய மகாமுனிவர் மீண்டும் வணங்க ஸுமனே! அடியேன் தமிழ் நாட்
டிற சிவபெருமானுக்கையால் தரித்தகைவனாக வந்தயிடத்தில் தமிழ்
ழை யோகிக்குந்தால் உலகத்தால் பகினைன் வகையாடுருக்கின்
றா. அதன்றி திரைச் சொற்களுந் விளக்கிடக்கின்றன அவைக
ளைத் திருத்தவும், இலக்கண வரம்புவுமா, ஞானவரம் புறவுஞ்செய்
தற்கில்லை. ஆகையால் உத்தமித் வரம்பும், அதன்பால் ஞானவரம்பும்
தெரியுமாறு அனுக்கிரகிக்கவேண்டும் அதனை! அடியேன் சமீபத்தில்
ஆதிவராகபுரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து ஸ்சித்த சிவலிங்கப்பெருமானை
யான் பூசித்த தினமாகிய அதமாதம் புசக தந்திரத்தில் வேதனிதிப்
படி அன்புடன் பூசிர்பவர்கள் சர்வ பாவகன்மங்களும் நீங்கி மோகஷ
லோகத்தை மடையுப்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டும். இதுவுமல்லாமல்
அடியேன்போல் பான் உண்டாக்கிய இத்தீர்த்தம் எனப்போல் விள
ங்கவேண்டும். தெய்வ மடியேனைட்டுக் காணிகொடுத்த காளாகிய
இந்த புரட்டாசுமாதம் திருமேண நகரத்திரைத்தில் இத்தீர்த்தத்தில்
மூழ்கி தேவரினர தரிசியவர்கள் சகல தெய்வங்களுந் தீர்த்து தங்கள்
குமாரசாஸுபாய வாய் வாய் பெறவேண்டும். சொமவாரமும் திருவாதி
ரை மஹாதந்திரமுடைய வாய் வாய் பூசுதீர்த்தத்தில் முழுகுவோர்
களுக்கு இம்மாரிஷ வேண்டிய பலகயாகியவர்களையும், மஹமையில்
சிவமீபாகத்தையும் அருளல வேண்டும். எனப் பிரார்த்தித்து நீரிக

முருகக்கடவுள் அகஸ்தியர் வேண்டியபடி வரங்களைக் கொடுத்து, அகஸ்தியருக்குத் தான் குருமூர்த்தமாக யிருந்து தமிழை வரம்பு படுத்தும் வழிகளை விளக்கி, தமிழில் சிவாகம முதலிய ஞான சாஸ்திரங்களை யமைக்கும் மார்க்கத்தையும் உபதேசிப்பாராயினார்.

ஓ அகத்ய! நீ விரும்பிய வாறு ஞானோபதேசஞ் செய்கின்றோம் கேட்பாயாக. மேலானதருமமாய், தருமாதருமங்களை விளைவிப்பதாய், பசு, பதி, பாசமென்பவைகளைத் தெரிந்து சிவத்தை யடைவதற்குச் சமீபித்த மார்க்கமாய் அனுஷ்டிக்க அன்பைத் தருவதாய் விளங்குது வேதாகமமாகும். அவ்வேதாகமங்கள் சிவபெருமான் அருளியவைகளாகும். அவ்வேதாகமங்களைக்கொண்டு சிவனை வழிபாடு செய்வதே மேலான தருமமாகும் இதில் ஓம் என்னும் பிரணவத்தை முதலாகவும் சிவாய என்பதை முடிவாகவும் கொண்டு தியானிக்கும் சடாசூர மந்திரமானது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மேலானதாகும் இச்சடாசூரத் தியானத்தால் இம்மை மறுமைப்பலன்கள் யாவும் ஒருங்கே பெறலாம். இவற்றுள் ஓம் என்னும் வாக்கியத்தை உரைப்பவர் வேத முதலிய எல்லாக்கலைகளையும் உரைத்தவர்களாவார். அவ்வோங்காரப் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் சகல சாஸ்திர ரகஸ்யங்களையும் தெரிந்து கொண்டவராவார்கள் அப்பிரணவத்தைத் தெரிபாதவர்கள் சூரியனில்லாவிடில் கண்ணொளி யில்லாததுபோல அகக்கண் இல்லாதவர்களேயாவர். அன்றி, . ஆனாவம், மாயை, காமியம், ஜீவர்கள், பரம் என்பவைகள் அனாதி நித்தியமாக வுள்ளன. இவைகளைக் காட்டி வகைப்படுத்தும் உபதேச வாக்கியங்களை பக்குவா பக்குவாறிந்தே உபதேசிக்கவேண்டும். பக்குவ மில்லாதவர்களுக்கு உபதேசிப்பவர்கள் அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்டவர்களோடும் நாகத்தையடைவார்கள்.

அறம், பொருள், தூன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்களை விளைவிப்பது முழுமுதற் கடவுளாகிய சாக்ஷாத் சிவபெருமானார் சொல்லிய வேதாகமங்களைத்தவிர வேறே நூற்களை உலகிற் கிடையாது. இவ்வேதாகமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் சிலரே யிருக்கின்றார்கள். இதனைவிட்டு மாயாமலச் செருக்கால் பயனற்ற புரச்சமய நூற்களை அனுஷ்டிப்போர் பலருளர்.

தணி 4. அசத். அருள். ப. 153.

அணவ ம'யை காமிய ரமயிர்க ளமலனை மகன்கெயெப் பொருள்"

இவ்வேதாகமங்களாற் றதிக்கப்படுகின்ற நிற்குண, நின்மல, நிரஞ்சன, நிராமய, நிராதராகிய பரமேஸ்வரன் அகாமிய சஞ்சித பிராரத்வ கன்மங்களிற் சிக்கி வருந்தும் ஆன்மாக்கள் கடைத்தேரும் பொருட்டு தனது நிட்கள ரூபத்தை மறைத்து சுகள ரூபமாகத்தோன்றி தாவரம் சங்கமம் என்னும் இரண்டு உருவிலும் எழுந்தருளி பலசமயம், பலநாமம், பலரூபமாக விளங்குகின்றார். அக்கருணை மூர்த்தியை பூசிப்பவர்களுர், பூசிப்பவர்களுக்கு உதவி செய்வோர்களும், அவர்களுடைய பந்து, சிநேகர்களும் அவர்கள் சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களும், கேட்டதனை குணமாகக்கொண்டு சந்தோஷிப்பவர்களும், அவர்களைத் தரிசித்தவர்களும், அவர்களுக்கு இடங்கொடுப்பவர்களும் முன் பிறப்பிற்செய்த தோஷங்களும், இப்பிறப்பிற் செய்த வினைகளும் நீக்கி சிவலோகத்தை யடைவார்கள். அவர்கள் ஒருந்கால் பிறப்பாளர்களாயின் விசேஷித்த சிவநெறியில் நின்று சிவபூசை அடியார் பூசைகளில் மேம்பட்டவராய், சிவஞானத்தை யடைந்து முடிவில் அச்சிவனோடு இரண்டறக்கலந்து பிறவாமுத்திபையடைவர். இச்சிவ பத்தர்கட்கு இடைபூறு செய்வோர், விண்வாதம் புரிவோரும், அவர்கள் செய்தனவற்றைப் பழிப்போரும், அவர்கள் பக்தியைக் கெடுப்போரும், சிவபுராணங்களின் படனைக் கைக்கொள்ளாதவர்களும், அதனை அவமதிப்போரும், அதைப் பிறர்க்குரைக்காதவர்களும் இம்மைப் மறுபைப்பயன்களை ஒழித்து ரொளவாதி நாகத்தையே யடைவார்கள்.

இனி வேதாகம புராணேதி காசங்களை பூசைசெய்யும் முறைடையும், ஆசாரியனை வழிபடும் முறைகளையும், அதனைக் கேட்பவர்களின் நியமங்களையும். அவைகளாலெய்தும் பயனையும் சரிபை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவைகளையும், சிவாலயம், திருக்குளம், திருத்தேர், திருவிழா முதலிபவைகளை ஏற்படுத்தி வைப்பதினாலெய்தும் புண்ணியங்களையும், சைவ தருமங்களையும் கூறுகின்றேன். கேட்பாயாக,

அகத்திய மகா முனிவருக்கு

ஞானோபதேசம் செய்தல்.

ஓ அகத்திய கடவுளே வழிபட்டு பிறவிப் பயனைப் பெறாதவன் மனிதனாகமாட்டான். ஆகையால் எப்படியும் கடவுளை வழிபட்டே தீரவேண்டும். இதற்காகவே சிவபெருமான் வேதம், ஆகமம் முதலியவைகளை அனுக்கிரகஞ் செய்திருக்கிறார், ஆகையால் அவ்வேதாகமங்களிற் கூறிய முறைப்படி புண்ணிய வழியில் நின்று பசுபதி, பாசங்களைத் தெரிந்து, சிவத்தை அடைய தற்கு மிகவும் எளிதான சைவ சமயநசாரத்தைக் கைக்கொண்டு அன்புடன் அனுஷ்டிப்பதே சிறந்த வழிபாடாகும். அவற்றுள் ஒம் சிவயநம என்னும் மந்திரமே எல்லா மந்திரங்களிலுஞ் சிறந்ததாகும். அம்மந்திரத்தால் பராசக்தி, கிரியாகத்தி, இச்சாசக்தி, ஆதிசக்தி, ஞானசக்தி, சிவம் என்பவர்களையும் அவர்களா லடையக்கூடிய சித்தி, பக்தி, முத்திகளையும் அடையக்கூடும். அன்றி வித்தினின்று விபாதிதோன்றி அனந்தமாகக் கிளைப்பது போல், அம்மந்திரத்தினின்றே வேதாகமம், உலகுரிசுறும், பிறவுந்தோன்றியது. இம்மந்திரத்தை யுணர்ந்தவர்களை எல்லாம் உணர்ந்தவர்களாகும், அதை யார் தெரியாதிருக்கிறார்களோ அவர்கள் சூரியனில்லாவிடில் கண்ணோளி பெப்படி இவ்வேட அனுபவம் அறிவற்ற நடைப்பிணங்களை யாவார்கள். அன்றி ஆணவா, மாணவ, கம்பம், ஜீவர்கள், ஆன்மா என்னும் அனாதி நித்தியப்பொருள்களை விளக்குவனவாகிய இந்த ஒம் சிவயநம என்னும் மந்திரத்தை உத்தம பக்த பக்குவிகளுக்கல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது. ஒருநகால் உபதேசித்தால் உபதேசித்தவரும், உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டவரும் நகரத்தையே அடைவார்கள் இதனை முப்பிரப்பிற் செய்த புண்ணியவாண்களல்லது மற்றவர்கள் அடையமுடியாது. அன்றி அம்மந்திரப்பொருளைக் கூறும் பாற்களுமில்லை,

ஓ முனிபுங்கவா! ஜாதி, குலம், பிறப்பு, இறப்பு, தன்மை, நாமம் ரூபம் முதலிய யாதாமியறி, எல்லாப் பொருள்களிலும், எவ்விடங்களிலும், எள்ளினுள் எண்ணெய்ப்பால் பிரிகின்றி நிறைந்து விளங்கும் சிவபெருமானைவர் மாயாமலத்தாற்கட்டுண்டுகிடக்கும் ஆன்மகோடிகள் தப்மை தெரிந்து வழிபட்டுக் கடைத்தேறாவிண்டு மென்றாங்களுணையால் நானாவித மூர்த்தி பேதங்களாகவும், இலிங்க மூர்த்தமா

கவும் சுகள ரூபமுற்று எழுந்தருளி யிருக்கின்றார், அவரைப் பூசிப்பதனால் சர்வ கர்ம பாவங்களும் ஒழிந்து வேண்டிய போக பாக்கியங்களைப் பெறலாம். அப்படி பூசிப்பதற்கு மந்திரம் ஒம் சிவாய நம: என்பதேயாகும். அதை எதைக்கொண்டு பூசிப்பதென்றால்,

முன்னர் தேவர்களுந் அசுரர்களுக்கடி திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோது அப்பாற்கடலினின்று உண்டாகிய அமுர்தமும், பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய், கோமயம் என்பவைகளிலிருந்து முறையே வில்வம், தாமரை, கீலோற்பலர், செந்நெல், சந்தனம் கோரோசனை முதலியவைகளும், அவைகளினின்று தோன்றிப் பலபொருள் * களையும் கொண்டு பூசித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு பூசிப்பவர்கள் இகத்தில் உத்தமமாகிய மனைவி, மக்கள், செல்வம், கீர்த்தி, ஆயுள், சுற்றம், நோயில்லாமை முதலிய இகபோகங்களை யனுபவித்து, அதன்பின் சிவகணங்களாகி தங்கள் விசேஷத்த பக்தியின் பலனாக சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்து பிறவா முத்தியை அடைவார்களென்பது சத்தியம். இத்தகைய புண்ணிய சிலர்களின் சுற்றமும், அவர்களது இருபத்தோர் தலை முறைகளும், இவர்களைத் தரிசித்தவர்களும், சிவபூஜைக்கு உதவி புரிந்தவர்களும், அவர்கள் சரித்திரத்தை எழுதியவர்களும், அதைப்படித்தவர்களும், படித்ததைக் கீட்டவர்களும், அதை எழுதச் சொன்னவர்களும், கேட்கச் சொன்னவர்களும், இவைகளுக்குத் துணையாயிருந்தவர்களும் சிவாரூப வாழ்வை மடைவார்கள். இவ்விதம் சிவபெருமானை புரத்தில் வைத்து பூசிப்பதன் அந்த அன்பின் வழியாக நின்று அகத்திலும் வைத்து போக பூஜைபாகச்செய்வோர்கள் பெருமையையும், அதன்மேல் குணங்குறி கடந்த ஞான பூஜையாகச் செய்யும் சிவஞானிகளின் பெருமையையும் மாராற் சொல்ல முடியும், முடியாது.

உடனிருந்து கெட்பவர்களுக்கு இடைபுறச் செய்வோர்களுக்கும் குதற்குகளுக்குப், பொருமை கொள்வோருக்கும், வேதம் முதலிய சாஸ்திரங்களைப் பழிக்குந் பாடுகளுக்கும், தாழ்த்த மரபினர் எழுதிய நூல்களில் ஜாதிகாரணமாக உந்நூலின்பு அஃமதித்து அச்சாத்திர பலனை அனுபவிப்பவர்களுக்கும், அஞ்ஞான அகலாதவர்களுக்கும், தாங்கள் கற்றதை பக்குவிகளுக்குக் கூறுதவர்களுக்கும், தெரிந்தபெரியோர்கள் உரைக்கமாட்டார்கள். மேலான ஞானத்தை தங்கள் குரு

தன்னை பு. அத்தியாய ரூபம் ப. 157

“ ஆதலா ஞானி ஞானம் உறு மருவிய பொருள்”

சிவ நாமோச்சாரணஞ் செய்தல்வேண்டும் † புராணரகஸ்யங்களெல்லாம் வேத சாரமாகையால், வேத வித்துவாயுள்ள ஞானியா யிருந்தாலும் புராணமென்றால் அதனைப் பலமுறையும் கேட்பதே மேலான தருமமாகும், அப்படி கேட்பவர்கள் கேட்கும்போது அச்சபையோருக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்யக்கூடாது. ‡ புராணம் நடக்கும்போது இடையில் எழுந்துபோவாரும், சிரிப்போரும், குதர்கிப்போரும், வேறு விஷயங்களைப் பேசுவோரும், புராணத்தை அவமதிப்போரும், தூங்குவோரும், படுத்தபடி கேட்போரும், காலை நீட்டிக் கொண்டிருப்போரும், பொறுமை கொள்வோரும், வேறுபொருள் கற்பிப்போரும், புராணம் பொய் என்போரும், உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்திருப்போரும், தாம்பூலம், தரிப்பவரும், கைகால் வாய் அலம்பாமல் அவமதிப்பாய் உட்காருவோரும், கையைக் கட்டிக்கொண்டு கேட்போரும், குத்துக்காலுடன் உட்கார்ந்திருப்போரும், இடையிடையே சிவநாம தியானம் செய்யாதவர்களும், அழுக்காடையுடன் இருப்பவரும், லாகிரி செய்திருப்பவரும், சிவபுராணத்தை அரை குறையாகக் கேட்பவரும், பகை, பழி, பாவம், நோய், அனுகாரம், தரித்திரம், விசனம், என்பவைகளில் அழுந்தி மீளாத துக்கத்தை அனுபவித்து முடிவில் நரகத்தை அடைவார்கள். பின்பு பிறந்து மகிப்பாம்பு, பன்றி, நாய், கழுதை முதலிய கொடிய பிறவிகளைப் பெற்று கஷ்ட மடைவார்கள்.

குத சம்மிதை.

† ஆரண முழுது முணர்ந்தவே ந்யனை யாயினுஞ் சிவபுராணத்தி
 னேரணிப் பொருளை யுணர்ந்தில னாயினிலங்குமங் வேதமற்றவனை
 தாரணி யிடத்து நம்மைவஞ் சித்தோன றானெனவே நனியஞ்சும்
 பூரண மறைப்பொருளாதலி னதனைப் புர ணத்தாத் தெரிதரல் வேண்டும்

உபதேச காண்டம்.

“அந்நரும் சிவபுராண மோதுறு மகைய நத்து
 பிறங்கு வெள்ளியே துதர்பவர் பிறமொழி பதர்வார்
 உறங்கு கின்றவர் நீட்டுறுங் காலின ருறற்றைத்
 திறம்பு பொய்மையென் றுரைப்பவர் னளிபடச் சிறிப்போர்.”

பிரமோத்தர காண்டம்.

“ஆன்ற காதையின் மேல்வருப் பற்றவர்
 தோன்று முந்நதைப் பொய்யென் றுரைப்பவர்
 மூன்று கோடி நரகத்தின் மூழ்கியே
 நான்ற நாவுடை நாய்ப்பிறப் பெய்துவார்.

இதன்றி * சிவபுராணத்தைக் கூறுவோர்கள் எக்குலத்தவராயினும், எத்தொழிலைச் செய்பவராயினும் சிவபக்தி, அடியார் பக்தி, குருபக்தி முதலியவைகளிற் சிறந்தவராயிருப்பின் அவர்களைத் தெய்வமென்றே பாவித்தல்வேண்டும். அன்றி சிவபுராணத்தை இடையில் விடாது. ஆதிதொடங்கி அந்தம் வரையில் கிரமமாகக் கேட்கவேண்டும். புராணம் முடிந்ததும் புராணிகருக்கு ஆடையாபரணம், தாம்பூலம் தக்ஷண முதலியவைகளைக் கொடுத்து புராணத்துடன் மங்களவாத்தியத்துடன் வீதி வலஞ்செய்வித்தல் வேண்டும்.

அன்றி, சிவ சாத்திரங்களை வாசிப்பவர்களும், படிப்பவர்களுக்கு உதவி செய்வோரும், கேட்பவரும், புத்தகதானஞ் செய்வோரும், வீட்டில் வைத்துப் பூசிப்பவரும், சிவபூஜை செய்தபலனையே யடைவார்கள்.

. இதன்றி ஏ அகத்திய! ஆலங்கங்கள், கோபுரம், திருமதில், மண்டபம், நந்தவனம், தடாகம், சோலை, சாலை, மடைப்பள்ளி, மடம் முதலியவைகளைச் செய்பவர்களும், செய்பவர்களுக்குத் துணையாயிருப்பவர்களும், செய்யத் தூண்டுவோர்களும் இம்மை மறுபிறப்பின்களை ஒருங்கே அனுபவித்து பிறவாப்பெருமுத்தியைப் பெறுவார்கள், என்று அரக்கர்கள் உரிரைக்கவரும் வேலாயுதத்தை தாங்கிய குமாரக் கடவுள் கூறியதன்றி மேலான தரும மார்க்கங்களையும் சரியை, கிரியா, யோக, ஞானங்களையும், வேதாகம வழிப்பாட்டின் பலன்களையும் கிரமமாக கூற அகத்திய மகாமுனிவர் யாவும் கேட்டுத் தெளிந்து, பல முறை டணிந்து பலகாலம் அத்தணிகாசலத்தின்கண் இருந்து பிறகு பொதியமகையை அடைந்து தமிழை வளர்த்து வந்தனர் என்று சூத புராணிகர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

பிரமோத்தர காண்டம்.

“எக்குலத்தவராயினு மீர்ஞ்சடை
முக்கணங்களை யோது முதல்வனை
மக்க ஞள்ளிவ னும்க னென்பவர்
கக்கு வாய்ப்புழுக் கான்றிங் கேய்த் கொள்வா

ஸ்ரீ பரிபுரண நாமப் படலம்.

துதி.

வஞ்சி ராசிரிய விருத்தம்.

உடையானே யாறுமுகப் பெருமானே
 யுலகுயிரா யனைத்து மாட்டும்
 விடையானே தொழுதேத்தும் வேதியே
 வேதமெலாம் விளம்பினானே
 கடையானென் பிறவிகெடக் கண்டவருட்
 கடலேயெந் தணிகைச் செவ்வேற்
 படையாயெம் பெருமானே வுணையலதோர்
 பற்றுமிகைப் பாலிப் பாயே.

ஆலயமே காயம், அறிவே சிவலிங்கம், அன்பே திருமஞ்சனம். சகித்தல் சாந்தம் என்பவைகளே புஷ்பம், பிராணனே நைவேத்யம் எனக்கொண்டு சதாநிவ்நைசெய்யும் ஞான சொரூபிகளாகிய நைமி சாரண்ய முனிவர்களாள். இதுவரையில்: குமாரசக்கடவுள் கும்பமுனிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தவைகளிற் சிறிது ஒருவகையாய்க் கூறிவந்தேன் இனி ஸ்ரீ பரிபுரண நாம சரித்திரங்களைக் கூறிவருகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

முன்னே ஒரு கற்பத்தில் சாகத்தீவில் ஒரு அரசன் இருந்தான், அவன் பெயர் பிரபாகரன், அவன் மனைவியின்பேர் சகுமாரி, இவர்களுக்கு ஞான், பதுமன், சிங்கன், தாரகன் என நான்கு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். இவர்களுக்குத் தகப்பனாகிய பிரபாகரன் சகல வித்தைகளையும் கற்பித்து, இந்நால்வரையும் இராச்சியத்தை ஆளர்ப்படி முடிசூட்டி வைத்துவிட்டு தன் நாயகியோடும் தவஞ்செய்வதற்காகக் காட்டிற்குப் போய்விட்டான். அதன்பின் அந்நால்வரும் அரசாக்கி செய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது ஒருக்கால் அகத்திய மகாமுனிவர் அவர்களிடத்திற்கு வந்தனர். அவர்களுள் ஞான் பதுமன் என்னும் இரு அரசர்களும் அகத்திடரை வணங்கி ஆணந்தம் கொண்டார்கள். அகத்தியர் அந்த ஞான் பதுமன் என்னும் இருவரையும் வாழ்த்தி அவர்களுக்கு ஸ்ரீ ஞான சண்முகக்கடவுளின் அனந்த நாம கல்யாண குண ஹவலங்களைக் கூறினார். அதித்து ஒருநாள் திருணிபிந்து என்னும் மக

ரிஷி அவ்விடத்திற்குச் சென்று சிங்கன், தாரகன் என்னும் இருவருக்கும் காளியின் மகாத்மியத்தையும், ஹரிஹர புத்திர ரென்னும் ஐயனார் பெருமையையும் கூறினர். இவைகளைக்கேட்ட அந்நால்வரும்

“மானிடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயத்
தானிடத் தைந்துமாடு மரன்பணிக் காகவன்றோ”

எனத்துணிந்து தங்கள் அன்பு மேலிட்டால் சூரனும் பதுமனும் கோழிக்கொடியும், மயிலுமாகவும் சிங்கமுதாசூரன் காளியின் வாகனமாகவும் தாரகன் ஐயனருக்கு யானைவாகனமாகவும் கருதி அந்தக்ஷணத்திலேயே அந்நால்வரும் தங்கள் மைந்தர்களை இராச்சிய பரிபாலனஞ் தெய்யும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டு கயிலாயகிரியை அடைந்து நாற்பதினாயிரம் வருடம் வரையில் தவஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இவ்வாறிருக்குங்கால் அக்காலாயத்தின்கண் ஸ்ரீ ஞானசண்முகக் கடவுளின் வாகனமும், கொடியுமாக வுள்ள மயிலும், சேவலும் சிவபெருமான் தரிசனைக்காகச் சென்று, செல்லும் வழியில் தவஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் மயில், கோழி, சிங்கம், யானைகளாகிய சூரன், பதுமன், சிங்கன், தாரகன் என்பவர்களை நோக்கி ரீங்கள் எதற்காகத் தவஞ்செய்கின்றீர்கள் எனக் கேட்க, அதற்கவர்கள் முறைபே முருகக்கடவுள், ஐயனார், காளி என்பவர்கட்கு வாகனமாக தவஞ்செய்கின்றோம். என இதைக்கேட்ட மயிலும், கோழியும் ஒகோ நமது பதவியைக் கைக்கொள்ளு மாறல்லவா தவஞ்செய்கின்றார்கள். எனக்கோபித்து அந்நால்வரையும் பூதகணங்களாகுகவெனச் சபித்துச் சென்றதுகள். அப்படியே அந்நால்வரும் பூதகணங்களாகி சிவபெருமான் திருப்பணிகளைச்செய்து கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறிருக்குங்கால் ஒருசமயம் தேவர்களுக்கும், இராக்கதர்களுக்கும் ஓர் யுத்த முண்டாயின. அப்போது சிவகணங்களுஞ் சென்றன. அவர்களோடு பூதகணங்களுஞ் சென்று யுத்தஞ்செய்தன. இவைகளைத் தெரிந்த இராக்கதத் தலைவன் சிவபெருமானிடஞ் சென்று நடத்தவைகளை முறையிட்டனன். இவைகளைக் கேளவிப்பட்ட கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் கோபித்து, அப்பூதகணங்களை அழைத்து ரீங்கள் நமது உத்திரவின்றி இராக்கதர்களைத் தாக்கினமைபால் ரீங்களும் அசுரர்களாகுக வெனச் சபித்தனர். அவ்விதமே பூதகணங்கள் இராக்கதர்களாயினர்.

இஃதிவ்வாறிருக்க, பின்னர் ஓர்நாள் திருமால் முதலிய தேவர்கள் முருகக்கடவுள் தரிசனைக்காகச் சென்றபோது, தங்கள் தங்கள் வாகனங்களை வேறேரிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு முருகக்கடவுள் சந்நிதானத்துட் சென்றனர். அக்கால் அத்தேவர்களது வாகனங்களாகிய கருடன் முதலியவைகள் தங்களைப் பணிமா திருப்பதைக்கண்ட முருகக்கடவுளது மயிலும், கோழியும் கோபமுற்று அவ்வாகனங்களோடு யுத்தஞ்செய்து, அவைகளைக்கொன்றதோடு வைகுந்த முதலிய பதவிகளையும் அலங்கோலமாகச் செய்தன. இவைகளைத் தெரிந்த குமாரக்கடவுள் கோபித்து அம்மயிலையும், கோழியையும்நோக்கி நீங்கள் இராக்கூசர்களாகக்கடவது எனச் சபித்துவிட்டு, அத்தேவர்களுக்கு அபயாஸ்தம் கொடுத்து, அவரவர்களது வாகனங்களை யெல்லாம் எழுப்பிக்கொடுத்து வைகுந்த முதலிய அவர்களது பதவிகளையும் பழையபடியமைத்துக்கொடுத்து அனுப்பினர்.

நிற்க, முன்சிவபெருமானார் சாபத்தையடைந்த ரூண், பதுமன் சிங்கன், தாரகன் என்னும் நால்வருள் காசிபமுனிவர் மனைவியாகிய மாயையின் கருப்பத்தில் ரூண், பதுமன் என்னும் இருவரும் ரூபதுமன் என்னும் பெயரால் ஒரே உருவமாகவும் சிங்கன் சிங்கமுகாரூணெனவும், தாரகன் தாரகா ரூணெனவும் இருதூறியிரம் வெள்ளம் இராக்கூச சைனியங்களோடு பிறந்து தாயின் கட்டளைப்படி, தங்கள் குருவாகிய சுக்கிரபகவானிடம் மிருத்துயஞ்ச மந்திரம் உபதேசிக்கப் பெற்று பெரிய ஓர் யாகஞ்செய்யக் கருதி 1008-யாககுண்டலங்களை ஏற்படுத்தி அதன்மத்தியில் யூபஸ்தம்பம் நாட்டி அதன்மேலிருந்து பதினாயிரவருடம் கடுந்தவஞ்செய்து, சிவபெருமானிடத்தில் ஆயிரத் தெட்டண்டங்களுக்கும் ஏகசக்ராதிபத்தியமும், இந்திர ஞாலத்தேரும் ஆக்ஞாசக்கரமும், சிங்கவாகனமும், பாசபதமும், வச்சிர சரீரமும் கொடுக்கப்பெற்று அவ்வப்பிரசாதத்தால் சேனைகளோடு திக்கு விசயமாகப் புறப்பட்டு, வைகுந்தம், சத்தியலோகம், அளகாபுரி, அமரபதிமுதலிய தேவலோகங்களை யெல்லாம் நாசப்படுத்தி, அங்குள்ள செல்வங்களை யெல்லாம் கைக்கொண்டு, அத்தேவர்களை யெல்லாம் சிறைப்படுத்தி, தேவமயனால் சமுத்திர நடுவில் வீரமகேந்திரம் முதலிய பல நகரங்களை யுண்டாக்கி, சிம்மாசனாதிபதியாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் ஏகபோக சக்ராதிபத்யஞ் செய்துகொண்டு, எண்ணிறந்த மக்களோடு வாழ்ந்திருந்தார்கள், அக்கால் தேவர்கள் அசுரர்களின் வாதையினால் துயருற்றிருந்தனர். இதனைக்கண்ட இந்திரன்

மிகவும் வருந்தி தேவர்களோடும் புறப்பட்டு திருக்கயிலாயத்தையடைந்து அங்கு சிவபெருமான் கக்க யாதத்தின் காரணமாக பர்வதராஜன் புத்திரியாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் பார்வதியாரின் பொருட்டும் ஜனகாதியர்களுக்கு ஞானத்தை உணர்த்தும் பொருட்டும் கல்லால விருகூத நீழலில் தக்ஷணமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருப்பதைத் தெரிந்து, அக்கயிலையின் ஒரு பக்கத்தில் அப்பரமேஸ்வரனை நோக்கித் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான், இதனைத் தெரிந்த சிவபெருமான் இந்திரன் தைத்திற்கெங்கே அவன் முன் தோன்றி ஹே இந்திரா நீ அஞ்சலேண்டாம் நமஸ்கேர புத்திரன் தேவன்னுவான் அவனால் நூரபதாமகுதியோர் வலியுழத்தொழிவார்கள் தேவர்களுர், நீயும் அவரவர்களுடைய பதவிகளில் நகரம் வாழ்வீர்கள் எனக்கறிச் சென்றனர்.

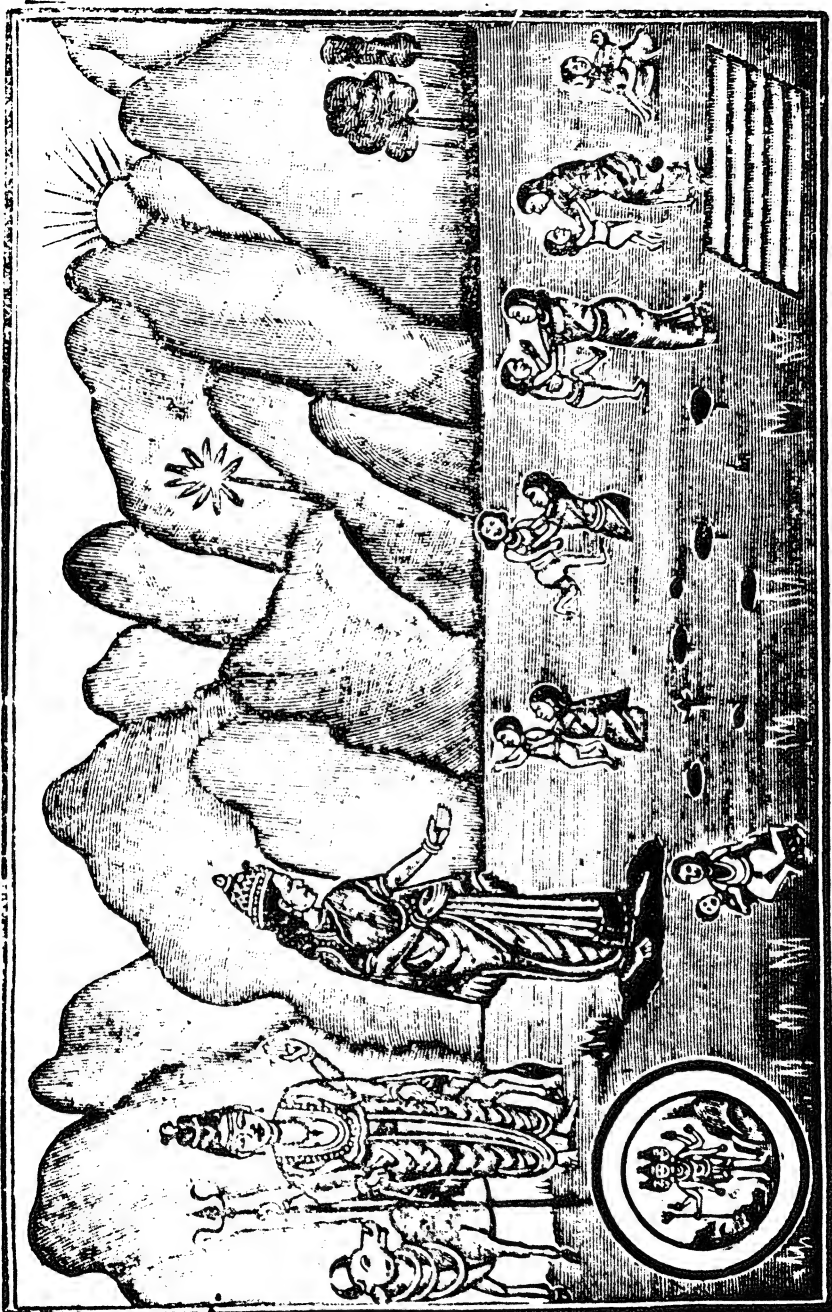
இதனைக்கேட்ட இந்திரன் மிகவும் சந்தோஷமுற்று எந்த காலத்தில் சிவன் யோகத்தினின்று எழுந்திருப்ப தி எப்போது கலிடாணஞ் செய்துக்கொள்வது? எந்தநாள் அவர் புத்திரனைப் பெற்றுக் கொடுப்பது எந்தகாலம் நாள் கருப்பவென்று என்னுயிரம் விண்ணுக்களிடம் தெரிவித்து, அவர்கள் ஆலோசனைச் செய்து, சிவபெருமான் யோகத்தையுட்கி, மோகத்தையடைவார். இந்திரன் மன்மதனை ஏவினன் மன்மதன் தெய்வஞத்தொனியபடி சிவபெருமானது புரப்ப பாணங்களை யோசி சிவபெருமானை அந்நெறிக்க ண்ணினால் எரிக்கப்பட்டு இறந்தனன். பின்னர் சிவபெருமான் திருமணஞ் செய்வதெள்ளத் தலைப்பட்டு, தேவர்கள் கூட்டம் அவரு அதுகறிந்ததினால் வடவரை தாழ்க்கண்டு அகத்திபரைப் மோதுமாலைக் கருப்பவிட்டு திருமணம் முடிந்து பார்வதியாரோடு எழுந்தருளிரி துக்குல காலத்தில், இந்திரனும் மற்றதேவர்களும் சிவபெருமானிடம் சென்று முறைபிடி, சிவபெருமான் தன்னு ளுந்தழுதமுற் ஆதிமுகமுமாகிய ஆருமுகங்களோடு எழுந்தருளி, அவ்வ ளுருகர் வி ளுள்ள அந்நெறிக்க ண்களிலும் அந்நெறுப்புப் பெறிகளாகி நிதி. அப்பொறிகளை வாயுதேவனையும் அச்சி ிந்தேவனையும்கொண்டு கண்ணாட்டின், அப்பொய்கையில் ஆப்பொறிகள் ஒன்றுகூடி ஆறுமுதறும் பக்ஷிசு கையும கி ன்ளையாடிக் கொண்டிருந்தன. அங்ரு தேவர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். பின்பு அப்ருருகக்கடவுள் ஒரு தாமரை பளர்பேல் ஒழு குழந்தையாகி வளர்த்துகொண்டிருந்தன. இத்தனைக்கண்ட தேவர்கள் சார்த்தினகப்பெண்க ளறவரை யழைத்து இக்

குழந்தைக்குப் பாலூட்டுக வெனக்கூற, அப்பெண்கள் இசைய, முருகக்கடவுள் ஆறு வேறு வேறு குழந்தையாகி அந்த அறுவரிடத்திலும் பாலுண்டு, ஒரு குழந்தை விளையாட, ஒரு குழந்தை தூங்க, ஒரு குழந்தை பாலுண்ண, ஒரு குழந்தை அழ, ஒரு குழந்தை சிரிக்க, ஒரு குழந்தை மவுனமுற்றிருக்க, வெவ்வேறு திருவிளையாடல்களைச் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இதிவ்வாறிருக்க, சிவபெருமான் தீப்பொறிகளைச் சிந்தியதைக் கண்ட பார்வதி பயந்தோடினள், ஒடுங்கால் அம்மையார் காற்சிலம்பினின்று ஒன்பது மணிகள் சிந்தின, அம்மணிகளைச் சிவபெருமான் உற்றுப் பார்த்ததும் ஒவ்வொரு மணியிலுமிருந்து ஒவ்வொரு பெண்கள் தோன்றி சிவபெருமானை நோக்கிய மாத்திரத்தில் ஒன்பதுபேரும் கருப்பவதிகளானார்கள் அப்பெண்களைக்கண்ட பார்வதியார் அவர்களை நெடுநாளளவும் கருப்பத்துடனிருக்கக் கடவீர்களெனச் சபித்தனர். இதைக்கேட்ட அவ்வொன்பதுபேரும் ஆச்சுமுற்று உடல் விபர்த்தனர். அவர்கள் விபர்வையி னின்றும் இலகூக்கணக்கான வீரர்கள் உதித்தனர். இவைகளைச் சிவபெருமான் முருகக்கடவுளுக்குப் படைகளாகக் கட்டளையிட்டனர். பின்னர், பார்வதியாருக்குக் குற்றேவல் செய்திருந்த நவசக்திகளும் நெடுநாள்சென்று தங்கள் நாபியின் வழியாக நவவீரர்களைப் பெற்றனர். இந்த நவவீரரையும் இறைவன் முருகக்கடவுளுக்குத் தம்பியர்களாயிருக்கக் கட்டளையிட்டனர்.

அதன்பின் இறைவன் சரவணப் பொய்கையிலுள்ள குமாரக் கடவுளைக் கொண்டுவருப்படி பார்வதியாரை யனுப்ப பார்வதியார் அந்த ஆறுகுழந்தைகளையும் எடுக்க, அக்குழந்தைகள் ஆறும், ஆறு முகமும், பன்னிருகையும் ஒருடம்புமாகக் கூடிக் கந்தப்பெருமானாக விளங்க, பார்வதியார் உடனை தமது, ஸ்தனங்களிற் சுறந்த பாலை கிண்ணத்திற் கலந்து ஊட்டி சிவபெருமானிடங் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து சிவபெருமானது இடமாகத் தீர்ந்தனர். இறைவன் திருக்குமாரரை மத்தியிலுட்காரவைத்து சோப ஸ்கந்த சூர்த்தமாயிருந்னர். பின்னர் தேவர்களெல்லாந் திடுக்கிடப்படி அளவிறந்த திருவிளையாடல்களைச் செய்திருந்தனர். இவைகளைக்கண்ட பார்வதியார் இறைவனை வணங்கி நமது திருக்குமாரை அற்புதத் தன்மையைக் கூறவேண்டுமென் நிறைஞ்சச் சிவபெருமான் கூறுகின்றார்: ஏ பெண்ணே!

இம்முருகக்கடவுளை கங்கையில்விட்டதால் காங்கேயனென்றும், சரவணப்பொய்கையில் வளர்த்ததால் சரவணபவன் என்றும், கார்த்திகைப்பெண்ணின் முலைப்பாலுண்டதால் கார்த்திகையன் என்றும், ஆறு உருவும் ஒருவராகக் கலந்ததால் கந்தனெனவும் கூறுவதாகும். இக்குமரன் நமது அனாதையன் அறுமுகன் ஆறுமுகன் கக்கொண்டுள்ளவன். அம்முருகன் நமது சத்திபாதலால் நம்மைப் போல சர்வ சக்தியும் உடந்தவன், இவன் நம்மைப் போல வேண்டி வார் வேண்டிய போப்பாக்கிடங்களை உதவும் கடவுளாவன். எனக் கூறக்கேட்ட பார்வதிபார் அக்குமரன் நிதனியாடல்களைக் கண்டு ஆனந்தமுற்றி நந்தனன்.

குமரக்கடவுளை கடல்களை ஒன்றாய்ச் செய்தபுறம், மலைகளை பெயர்த்து ஒழுங்கிற் செய்வதும், சக்சுளையினைப்பாதலத்தழுத்து வதும், கங்கையை ஆடப்பதும், அஷ்டமா நாகங்களை மலைகளில் கட்டி இழுப்பதும், வடவாமுகச்சினைபு அவிப்பதும், நூரிய சந்திரர்களை இடமாற்றுவதுமாக யாராலுந் செய்தற்கரிய வீரச்செய்கைகளை விளையாட்டாகச் செய்வதே; எடுத்த இந்திரன், வருணன், வாயு, குபேரன், சூரியன், சந்திரன் முதலினைரையும் மூர்ச்சித்து விழச்செய்தனர். இவைகளைத் தெரிந்த நாரதர் தூண்டுதலால் பிரகற் பதிபகவான் வேண்டுதலுக்கரங்கி குமரக்கடவுள் அத்தேவர்களை எழுப்பிக்கொடுத்து தனது விஸ்வரூபத்தையும் அத்தேவர்களுக்குக் காட்டியருளி அத்தேவர்கள் வேண்டியவாறு தம்மால் நிலைகுலைந்து கிடந்த அண்ட அடுக்குகளும், அஷ்டகுலாசலம், அஷ்டநாகம், முதலியவைகளும் பழையபடி நிலைபெற நிறுத்தினர். இவைகளைக்கண்ட இந்திரன் தேவமயனைக்கொண்டு கைகேயலைக் கழுகிலிருந்த ஓர் பசுவில் ஒரு உயர்ந்த கோயிலை உண்டாக்கி, அச்சந்திரனாக் கிச்சன் குகப் பெருமானை எழுந்தருளச்செய்து, அந்நிஷத ஆராதனைகளைச் செய்து தேவர்களோடு வணங்கி வரப்பெறுமானை! எங்களைத் தேவரிதது சேனைகளாகக்கொண்டு அசுரவாதனைகளைப் போக்கி காத்தருளவேண்டுமென வணங்க, குமரக்கடவுள் அருகமெனக்கூறி, தேவசேனாபதி என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றுப் போயினர். அப்பலையைக் கந்தமாதான மெனக் கூறுவர்.

இதன்றி கலையின்கண் நாரதர் சிவப்பித்தியாக் ஓர் யாகஞ்செய்ய, அந்தவேள்வியினின்று ஓர் செம்மறி ஆட்டுக்கடா தோன்றி அனே

கரை வருத்துவதைக்கண்ட தேவமுனிவர்கள் பிரார்த்திக்க, குமரக் கடவுள் அத்தகரை வாகனமாகக் கொண்டு அத்தேவர்களையும், முனிவர்களையும் காத்தார்.

அதன் பின்பு ஒருநாள் பற்றைத் தேவர்களோடு சிவதரிசனாந்தரங்கைக்குச் செல்லும் தேவர்கள் முருகக்கடவுளை வழிப்பட்டுச் செல்ல, தான்மாத்திரம் அவமதித்துச்சென்றமையாலும் அப்பிரமன் பிரணவத்திற்குப் பொருள்கூறத் தெரியா திருந்தமையாலும் குமரக் கடவுள் அம்மலர்மகனைக் குட்டிச் சிவரயிலிட்டதன்றி, அவன் செய்யுஞ் சிருட்டித தொழில்களையும் தாமே செய்து வந்தனர்.

அப்பால் குமரக்கடவுள் தன்மை வழிப்பட்ட அகத்தியருக்குப் பிரணவப் பொருளையும், பதிநாலையும் உபதேசித்தருளினார். பின்னர், திருபால் புத்திரிகளாகிய சுந்தரி அமுதவல்லி என்னும் இருவரும் குமரக்கடவுளுக்கு நாயகிகளாக வேண்டிமென்னும் இச்சையோடு தவஞ்செய்ய, முருகக்கடவுள் எதிரேவந்து நீங்கள் இந்திரனுக்கும், சிவமுனிவருக்கும் புத்திரிகளாக வருவீர்கள். அக்கால நாம் வந்து மணஞ்செய்துக் கொள்வோமென வரவகொடுத்துவிட்டு, பார்வதி பரமேஸ்வரிடஞ் சென்றிருந்தார். அவ்வாறிருக்குங்கால் இந்திரன் முதலிலேன் சிவபெருமானிடஞ்சென்று சூரியன்மறை படுத்துயரைத் தெரிவிக்க, சிவபெருமான் ஆனைய பிள்ளையான அழைத்து ஏகாதச உருத்திரர்களைப்படைகளாகக்கொண்டு, உனது தம்பியர்களுடனும், மற்றைய செகைகளுடனும் சென்று விராக்கதர்களை ஒழித்து, தேவர்களைக் காப்பாயாக எனக் கட்டினேயிட்டு, வேலாயுதத்தைக்கொடுத்து அனுப்பினர். குமரக்கடவுள் அக்கட்டளைப ஏற்று, வாயுதேவனை சாரதிபாகக்கொண்டு பூதவெள்ளஞ் சூழ்ந்துவரப் புறப்பட்டனர். அவ்வாறு வரும்வழியில் கிரவுஞ்சகிரியைக்கண்டு நாரதமுனிவரால் அதன் உண்பை தெரிந்து, வீரவாகுதேவரை மனுப்ப வீரவாகுதேவர் தாருக நாரதனோடெகிந்து அனது மாய ஜாலங்களையும், அவனது சைனியங்களையும் நாசப்படுத்தி, அத்தரகக் கயிற்றூற் கட்டிக் கொண்டு வரத் தலைப்பட்டபோது, அவ்வசுரன் கிரவுஞ்சகிரியின்கண் மறைய, அக்கிரவுஞ்சகிரி தனது மாயையால் வீரவாகுதேவரை மயங்கிவிழச் செய்தன. அச்சாயர்பார்த்து தாரகன் வேறு வேறு தேரிலேறிச் செல்வதைக்கண்ட தேவர்கள் குமரக்கடவுளிடம் தெரிவிக்க, கந்தப்பெருமான் தாமே சேனைகளோடு சென்று தாரகனையும், அவனது மாயைக்குட்பட்ட கிரவுஞ்சகிரியையும் வேலாயுதத்தை விட்டுப்

பிளந்து வீரவாகுதேவர் முதலிய வீரர்களையும் பிழைத் தெழுச்செய்து, குமாரக்கடவுள் தமது சேனாசமுத்திரங்களோடு புறப்பட்டு சிவ பெருமா னெழுந்தருளிய பலதலங்களையும் தரிசித்தபடிச் சென்று மண்ணியாற்றங்கரையை அடைந்து அன்றிரவு கடந்து காலையிலே ழுந்து சிவபெருமானைப் பூசித்து, அப்பரமேஸ்வரன் கொடுத்தருளிய சர்வசங்காரப்படைபைக் கைக்கொண்டு, திருச்செந்தூரை யடைந்து வீற்றிருந்தனர்.

அவ்வாறிருக்குங்கால் முன்தேவர்களுக்கு கொடுத்தருளிய வரத்தையும், சிவபெருமான் கட்டளை யிட்டதையும், அசுரர்களின் தீய செயல்களையும் யோசித்து வீரவாகு தேவரை குமாரக்கடவுள் அனுப்பிவைத்தனர் வீரவாகுதேவர் மகேந்திர நகரை நாடிச் சென்று இடையில் பிலத்தாழ்ந்திக் கிடந்த கந்தமாதன மலையை மீளவெழுந்து தோண்டிச் செய்து, இலங்கைக்கு அருகே செல்ல, அங்கிலங்கையைக் காவல்காத்திருக்கும் அநிவீரனைக்கொன்று, மகேந்திர நகரையடைந்து, அந்நகரைக் காவல்செய்யுமா யெழுதான் என்று நூனைக் கொண்டு, அம்மகேந்திரபுரியில் சிறைப்பட்டுள்ள இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தன் மனைதந் தேருதலையாச்செய்து, நூபதம் அரகாஷி செய்யும் கோட்டையை அடைந்து, அங்கு அரகாஷியின் பெருமையையும், அவனது வீரப்பிரசுரங்களையும், மற்றவைகளையும் பார்த்துக்கொண்டே வீரவாகுதேவர் நூபதமன் சமீபமாகச்சென்றனர். இவரைக்கண்ட நூபதமன் அடைய். நியார்? அற்பமாகிய நீ இங்கே எப்படி வந்தனை? எனக் கோபித்தத் தொடங்கினான். இதனைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் ஏ நூபதமனே! நான் சிவகுமாரனாகிய முருகக்கடவுள் அனுப்பிய தூதன். நான் இங்கே ஏன் வந்தேனென்றால்! சிவகுமாரமாய் இந்திரகுமாரன் முதலிய அனைக தேவர்களைச் சிறையிலிட்டு வருத்துகின்றன. அசுரதேவர்களைச் சிறையினின்று விட்டுவிடுவாயாக. அன்றேல, உன் தம்பி தாமசகதி தெரியுமல்லவா? அதைப் போல் நீயும் உன்னைச் சார்ந்தோரும் கணப்பொழுதிலே அறப்போகொன்பது நிச்சயம். முன்னர் சலந்தரன் முதலிய உன் குலத்தலைவர்கள் தேவர்களை எதிர்த்து குலதேவரோடு அழிந்தது தெரியுமல்லவா? அவைகளைக் கவனிப்பாயாக. முருகக்கடவுளை யாரோவென நீனைக்க வேண்டாம். அவர்தான் சர்வ மாரணநூர், சர்வ வல்லபருமென அறிவாயாக. என முருகக்கடவுளின் பெருமையைப் பலவாறு எடுத்துக் கூறியும் நூபதமன் கேளாது வீரவாகுதேவரை நோக்கி கேவலம் நீயா எனக்குப் புத்திசொல்பவன்? அந்த அற்பனாகிய சிறுவனோ

என்னை வெல்பவன்? இத்தேவர்களைச் சிறைவிடுவேனாகில் என் வீரத்தின் பெருமை உலகில் என்னாகும்? மற்றும்ள்ள தேவர்களையும் சிறையிட்டு விருக்கின்றேனாகையால் எவரையும் சிறை விடுவிக்கமாட்டேன். என் தம்பியாகிய தாரகனைக் கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன். நீயோ தூதாகவந்தவன் உன்னைக்கொல்வது வியாயமல்ல. நீ உடனே போய்விடுவாயாக. சற்று தாமதிப்பாயாகில் உயிரை யிழப்பாய். என, இதைக்கேட்ட வீரவாகுதேவர் கோபமுற்று அடா சூரபன்மனே! அறிவற்றவனே! நீ உய்யும்வகையைக் கூறினால் எம்மையும் குமாரக்கடவுளையும் அவரதிக்கின்றாய், முருகக்கடவுள் எல்லாத் தேவர்களுக்கும், சகல உலகங்களுக்கும், சராசரங்கட்கும் தலைவனும் அவைகளை இயக்குவானும், அவைகளாகவுந், பாவுங் காணப்படாதவனும், வேதாசுபமில்லாம் கூறும் தலைமைத் தனிப்பெருங்கருணைத் தெய்வமாகவும் உள்ளவன். அர்முமுமுதற்கடவுளை அந்ரமாகப்பேசுகின்றாய் அவ்விநுமாப்பை இக்கணமே காட்டுகிறெனெனக்கூற, இதைக்கேட்ட நூபதுமன் தன் அருகிருந்த ஆயிரம் அசுரர்களையும் நோக்கி இவ்வீரவாகுவைச் சிறைபிடுங்கினான்க் கூறினன். உடனே அவ்வசுரப்படைகள் வீரவாகுதேவரை நெருங்கினர். இவர்களைக் கண்ட வீரவாகுதேவர் அவ்வாயிரவாயிரம் தமது ஒருகிருக்கரத்தாற் பற்றி நிலத்தில் அறைந்து கொன்றனர். இக்கணக்கண்ட நூபதுமன் அருகிருந்த மகாவிரனாகிய சதமுகனைக்கேட்டு நீ இலக்கர் வீரரோடு சென்று அந்த வீரவாகுவாகிய அற்புனைக் கட்டிக்கொண்டுவருவாயாக. எனக்கட்டளையிட்டனன். அவ்வாறே சதமுகன் இலக்கர் வீரர்களைவிட எதிரேவந்தான். வீரவாகுதேவர் அவ்விளக்க அசுரர்களைவிட சதமுகனையும் கொன்றனர். இவைகளைக்கண்ட மற்றைய அக்கரத்தாள் இராசசூசர்களைவல்லம திரண்டெழுந்து வீரவாகுதேவர்மேல்கதை, தோமரம் முதலிய பல ஆயுதங்களைப் பிசைபோகத்தார்கள் அவர்களைவெல்லாம் வீரவாகுதேவர் மிகக்கூர், கங்கையும், உதைத்தும், அறைத்தும், கசகசுப்பும், ஒழுமிக்கக் கொன்று குயித்ததன்றி, அச்சூரபன்மனது அசிருககைமண்டபம், தோட்டம், நகரம் முதலியவைகளையும் அழித்து, பின்னர் நூபதுமன் எவ்வந்த சகத்திரவாகுவையும், அவ்வினாபிஷந்த இலக்ககணக்காவ அசுரர்களைகளையும் எய்தும் அனுப்பி விட்டு பின்பு எகித்தது வந்த நூபதுமன் குமாரனாகிய வச்சிரவாகு என்பவனையும் அவனது சேனாபுததிரத்தையும் நாசப்படுத்திவிட்டு, மாலைக்காலம் வரக்கண்டிருக்கத்திரத்தை விட்டு ஆகாயமார்க்கமாய், தனது விஸ்வரூபத்துடன் வீரவாகுதேவர்

இலங்காபுரியை யடைந்தனர். அந்நகரைக் காவல்செய்திருந்த யாளி முகன் கண்டு தன் சேனைகளோடு வந்து எதிர்த்தான். வீரவாகுதேவர் அந்த யாளிமுகனது ஆயிரத்தலைகளையும், ஆயிரக்கைகளையும் தனது கையினால் வெட்டித்தள்ளிக் கொன்றதோடு, அவனது இராக் கத சேனைகளையும் நாசமாக்கிவிட்டு, இலங்கையைக்கடந்து கந்தமா தனத்தோடு கடலையுந்தாண்டி திருச்செந்தூரை யடைந்து எதிர் கொண்ட பூதகணங்களுக்கும், இலக்கத்தொன்பதின்மருக்கும், மற்றைத்தேவர்களுக்கும் ஆனந்தக்களிப்பையுண்டாக்கி சண்முகப்பெருமான் சந்ததியை அடைந்து நடந்தவைகளை முற்றும் கூறி நின்றார்.

ஸ்ரீ ஞான சண்முகப் பெருமான் வீரவாகுதேவர் கூறியவைகளைச் செவியேற்று தேவர்களோடுநாக்கி நாம் வீரவாகுதேவரையனுப்பி தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து நீயும், உன் இனத்தவரும் சுகமே உயிர் வாழலாமெனச் சொல்லியனுப்பியும் ரூரபன்மன் கேளாது இந்நமாத் திருக்கின்றாதுதலால், அச்சூரபன்மனை இனிக்கொண்டு, தேவர்களைச் சிறைமீட்பதே தகுதியாய். ஆதலின் நாளையதினமே போருக்கெழுந்தருள்வோமெனக் கூறினர் வீரவாகுதேவர் இந்திரனைக்கண்டு சயந்தன் முதலினோர் செய்திகளைக்கூறி மனதைத் தேற்றினார்.

பின்னர் ரூரபன்மன் தனதுமாரணிய வச்சிரவாகு வீரவாகு தேவரால் உயிர் துறந்ததைக்கேட்டுவருங்கி, ஒற்றையபனுப்பி பிரமனை யழைத்துவாருங்களென, பிரமன் தேவர்கள் சாப்பிலிருக்கின்றனென அவர்கள் கூற, வேறோர் அண்டத்திலுள்ள பிரமனையழைத்து முன்னி லுஞ் சிறப்பாக தனது நகரையும், கோட்டை, முதலியவைகளையும் அலங்கரித்துக்கொண்டு பழையபடி சிம்மாசனாதிபதியாய் விற்றிருந்தான்.

அதன்பிறகு ரூரபன்மனது எவலை போற்கொண்டு சிலராதிகள் திருச்செந்தூரையடைந்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் அவர் சேனைகளையுக்கண்டு மீண்டெடுத்து, இறைவனே! திருச்செந்தூரில் பூதப்படைகளோடும், அப்படைத்தலைவராகிய நாரற்றெண்மரோடும், இலக்கத்தொன்பது வீரர்களோடும் சண்முகத்திறுவன் திருச்செந்தூரிலிருந்து கொண்டு ஒரு ராதனை யனுப்பினான். அந்தத்தூதன் நாது மகேந்திர நகருக்கு வந்ததல்லாமல் வரும் வழியில் யாளிமுகனையுங் கொன்று இலங்கையையுங் கடலையுங் கடந்துபோனான். இனி அந்தக் குமரநாயகன் இங்கேவந்து போர் செய்யவுப் எண்ணியிருக்கின்றான். இது வுண்மையென்று சொல்லி நின்றார்கள்,

அதைக்கேட்ட ஞானர், தன் மந்திரிமார் சுற்றத்தார் படைத் தலைவர் முதலானவரை வரவழைத்து அவர்களை நோக்கிச் சொல்வா னாயினான் எப்படி பென்முல், தேவர்களை நான்கிறைசெய்தசெய்தியை இந்திரன் பராசிலைபிடித்திற்சொல்லி முறையிட்டான். அந்தப்பரம சிவன் ஒருபுகல்வனைத்தந்து அவனைநோக்கி, நீபோய்த் தேவர்களைச் சிறைவிடுத்துவாய் என்றனுப்ப, அப்பாலகன் மண்ணுலகையடைந்து தாரகனையும் கிரவுஞ்சமலைபையும் தன் கைவேலாற்பிளந்து செந்தூ ரில் வந்தி ரப்பதன்றி என்னிடத்திற்குள் ஒரு தாதனையனுப்பினான். அந்தத் தாதன்வந்து இங்கு ந்த சிலவிரரைக்கொன்று இந்தநகரை யுமிழித்தான். அதைக்கேட்டுமிடத்து என்னுண்மை செல்வம் ஆபுள் முதலியபாடும் அழிந்தெழுந்தனவெபன்றோ? விவேகிகள் தமக்கு கண்ணாமூலம் கரிசிக்கிற மந்திரிமார், சுற்றத்தார் முதலியவர்க ளோடு போர்க்காலம் சூதாரியத்தையும் செய்யமாட்டார்கள். ஆகையால் நான் உங்களை வரவழைத்தேன். உங்கள் கருத்தென்ன வென்று கேட்க, அந்தரு பெருமன் என்பவன் விடைசொல்லலாயி னான், எப்படியென்முல் அவுணர்க்கரசே கிரவுஞ்சமலையும் உன் தர்பியாகிய தாரகனையும் பென்றபோதே நீபோய் அக்குமரனை வெற் றிகொண் றெவரென்னார். ஆகவேப்பாது தாமசுதித்ததனால் இவ்வ ளவு அவர்க்கங்கள் கேரிட்டான். இப்பெழுதும் கமது நகரையும் சில விரதாபும் அழித்துப்போன தாத வந்து இறைவனாகிய சண்மு கநடுவனைப் போர்செய்து வெல்ல முயலாதிருத்தல் தகுதியன்று ஆதலால் சிறைத்து போர்செய்ய முயல் வேண்டுமென்றான்.

இவ்வாறு போய்ப் சொல்லிமுடித்ததும், துர்க்குணன் என்ப வன் வந்து வணங்க, நீயொரு பிம்பபாலகன்மேற் போவது அழகன் று. உண்படைத்தவ்வாய்வி, அந்தச் சண்முகச்சிறுவனை வென்று மேற்பாட்டாடவாடவதை உத்தமர் என்று சொல்லிமுடித்தான்.

இப்படி துர்க்குணன் சொல்லிமுடித்ததும், தருமகோபன் என் னும் மந்திரிவந்து நீயொரு பிம்பபாலகனினுரி போப்பிரிய வெண்ணு வது தகுதியானவரிமயன்ற; கமதுபடைத்தலைவர்களிலொருவனை யனுப்பினால் அவன் போய் அந்தப்பாலகனை வென்றுவருவான் இது தான் நீச் செய்பவென்றி யகாரியமென்று சொன்னான்.

இவ்வாறு தருமகோபன் சொல்லி முடித்தவுடனே காலசித்து என்னும் பெயருடைய வேறொருமந்திரிவந்து வணங்கி, அரசனே! திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற அந்தக்குமரன் இங்குவந்தால் இரண்

82 திருத்தணிகை கேடத்திர மஹாத்மியம்.

டொரு வீரரையேவி அவனை வெல்லலாம். இதற்கு இவ்வளவு மந்திராலோசனையும் வேண்டுமோ, எனக்குக் கட்டளையிட்டால் நான் போய் அச்சிறுவனையும், அவனோடுவந்த பூதப்படைகளையும் கட்டிக் கொண்டு வருவேனென்று சொல்லி முடித்தான்.

அதன் பிறகு, சண்டன் என்னும் மந்திரியானவன் வந்து வணங்கிவின்று, ஐயனே! இந்தச் சிறுவனை வெல்வதற்கு நீ மந்திராலோசனையுஞ் செய்யவேண்டுமோ? எனக்கு விடைக்கொடுத்தால் இக்கணமே போய் அக்குமரனையும் அவனுக்கு உதவியாய்வந்த பூதப்படை முதலியவற்றையும் வென்று வருவேனென்றான்.

அதன்பிறகு, அனலி, சங்கர் முதலிய மந்திரியாரெல்லாம் அவ்வாறே யெடுத்துச்சொல்ல, பானுகோபன் வந்து வணங்கி, ஐயனே! கிரவுஞ்சமலையையும் என் சிறிய தந்தையாகிய தாரகனையும் அந்தச் சிறுவன்கொன்ற அப்பொழுதே என்னை ஏனினால் அவனையும் அவன் படைகளையும் ஒருவொடியில் அடக்கப்பண்ணிவந்தி நுப்பேன். அப்படிச் செய்யாமல் சும்மாயிருந்துவிட்டு இப்பொழுது மந்திராலோசனை செய்வது உளது அறிமாயாயின் காரியமேயாம். இப்பொழுதாயினும் எனக்கு விடைதந்த னுப்பினால் அவர்களை எல்லாம் போர்செய்து வென்று என் பாசத்தாற் கட்டிக் கொண்டுவந்து உன்னெதிரே விடுவேன் என்று சொல்லி முடித்தான்.

அப்போது அருகேயிருந்த வெற்றி நகுபாரனாகிய இரணியனெழுந்து வணங்கி, இச்சிறுவனை வெல்லுப்பொழுதி நீ மந்திராலோசனை செய்வதாய் விண்ணாயர். எந்தநாயனாகிய பானுகோபனையனுப்புவதாய் விண்ணாயம், என்றான் அக்கனிமுதலாகரன் என்றும் மற்றொரு மகன் வணங்கி வின்று என்னையனுப்பினால் அந்தப்பாலகன் முதலே எல்லாரையும் வென்றல்லது இங்கு வரவொட்டீடன், எனக்கு விடைதரவேண்டுமென்றான்.

அதைக்கேட்ட சிங்கமுதலாகரன் தன் தமையனாகிய நரபன்மன் முகத்தைநோக்கி, அண்ணா உன் மந்திரியாரும் உன்மக்களும் சொல்லும் வார்த்தைகளைச் செவிப்பெற்று வினாபுறியவேண்டாய். அந்தக் குமரனைச் சிறுஉனென்றிகழந்தகாது. அவன் பரமசிவனது நெற்றிக் கண்ணில் உதித்தவன். அவனால் நமது குலமுழுதும் நாசமடையும். இந்த அநர்த்தங்களெல்லாம் தேவர்களாலே உண்டாயின. ஆகையால் தேவர்களைச் சிறைவிட்டாயானால் குமரநாயகன் இங்கேவந்து நம்

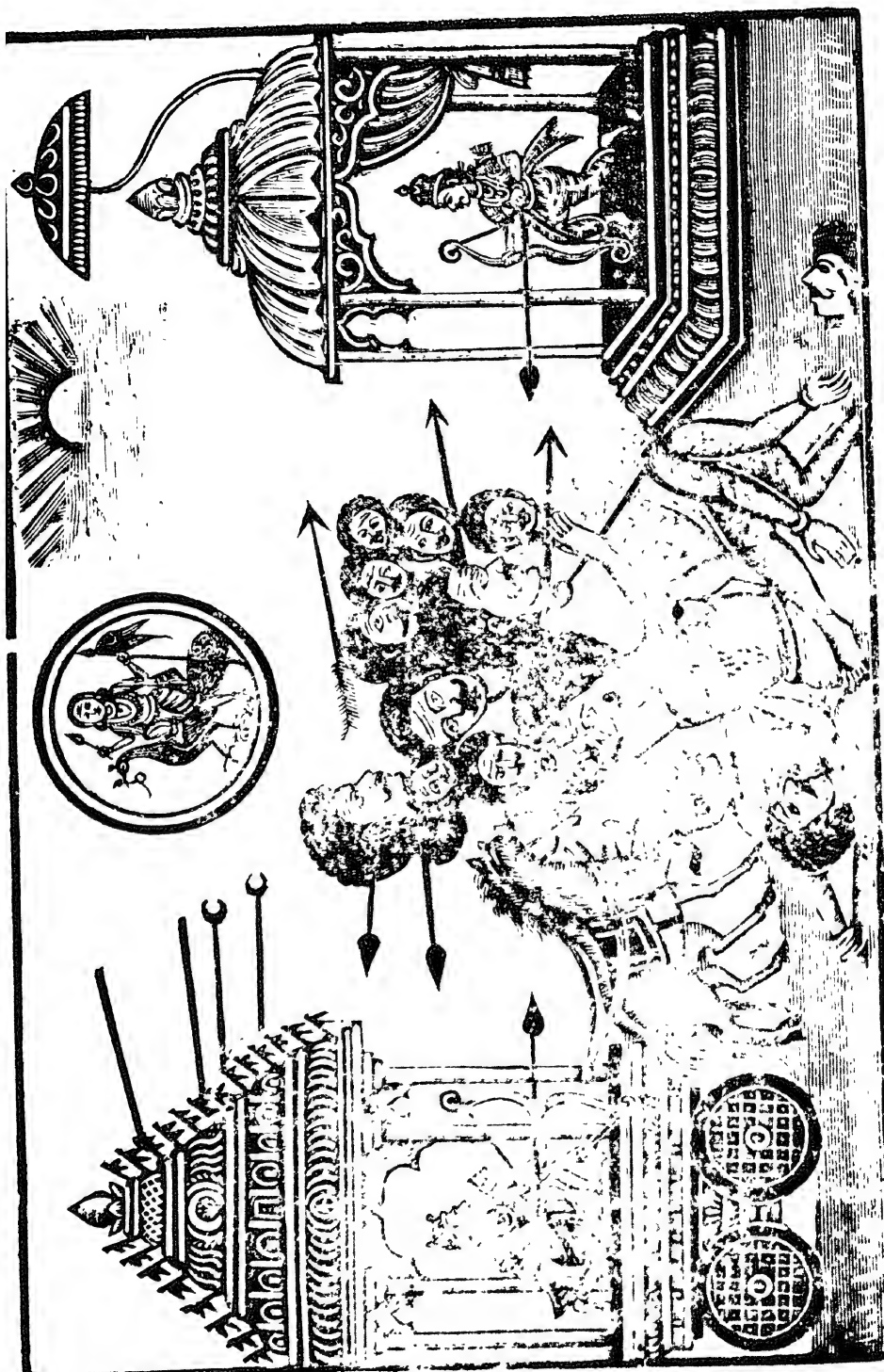
மோடு போர்செய்ய நினையான். நமது சிறுபிழையையும் தன்னுளத் திற்கொள்ளமாட்டான். நான்சொன்னபடி நடந்துகொள்வது உனக்குத் தகுதியும் பெருமையுமா? என்று சொல்லிமுடித்தான்!

இப்படிசொன்ன சிங்கமுகாசுரனைச் சூரபன்மன்பார்த்து அதிக கோபத்தோடு நகைத்துத் தலையசைத்து, அடாதம்பி! நான் பரமசிவனைநோக்கித் தவறிச்செய்து ஆரிரந்தெட்டண்டங்களை யு மாளும் அரசரிமையும், பெருஞ்செல்வமும், ஒருவராலும் அழிக்கப்படாத வச்சிரதேகமும் பெற்றிருக்கிறேன். இச்சிறுவனுக்கோ நானஞ்சித்தேவர்கள் சிறையிலே விடுப்பீபன் போபோவென்றான்.

அதைக்கேட்ட சிங்கமுகன் ரீண்டுந் துரனைநோக்கி, அண்ணா! இங்கே வந்திருப்பவன் பாலகனைன்றெண்ணிப் பேசுவது உன் அறிவிண்மையை தெளிப்படுத்துகின்றது. நீ கடுந்தவஞ்செய்ததனால் உனக்கு உளவிடந்த செல்வம் ஆயுள் முசலிபவற்றையருள்செய்த பரமசிவனே இந்தப் பாலகுமாய் வந்திருக்கின்றான், ஏனெனில், நீ த்ரும மார்க்கத்தைவிட்டுத், தேவர்களைப் பல்லாய் வருத்துகின்றயாதலால் உன்னை வேரோடு கோபவே வந்திருக்கிறான். நீயின் செல்வப் பெருக்காலும் ஆகிவேகத்தாலும் பூவ்வாறு கண்டபடி பேசுகறாய் தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து சிறைக்குள்வழி தேடுவாபாகவென்று சொன்னான். இப்படி சிங்கமுகன் சொல்லுதலும் சூரபன்மன் தலையசைத்து, நீ எவர்குள் புகுந்திசொல்ல வேண்டுமெனில், நீ சிங்கமுகன் என்று பேர்ப்படைந்திருக்கறாய்; உன்னிடத்துள்ளது நரியின்குணமாயன்சிச் சிங்கத்தின் குணமன்ற. ஆகையால் நீ சிரமன்போலப் பஞ்சாங்கச் சொல்லிப் பிழைக்கலாம், நீ உன் நகரம் பொய்ச்சேரென்று கட்டலாயிட்டான்.

அதன்றிறகு சிங்கமுகன் நான் திசைத்துநின்ற, இவன் நமது சொல்லை யிகழ்த்தான்; இவனது நலையகத்தலான சொற்களை நான்சொன்னால் அவற்றையவாதித்தபையால் இவனுக்கு முடிவுகாலம் நேரிட்டுவிட்டது என்று கணமளநில தீர்மானித்துக்கொண்டு தலையனுகிய சூரனை நாக்கி. நான்செய்த பிழையைப் பொருத்தருள வேண்டுமீ; அதற்கு சூரான் இங்கே வருவானாயின், உடனே யெனக்குத் தெரிவித்தால் நான்வந்து போர்செய்து அவனைவென்று உனக்கு மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்குவேனென்று சொல்லி விடைப்பெற்றுத் தனது நகரத்தையடைந்தான். சூரபன்மனும் தன்நகர்கள் மத்திரிமார் முசலியவர்களை அவரவிடங்களுக் கனுப்பிவிட்டுத் தான் பெருஞ்செல்வம் நுகர்த்துக்கொண்டு யூரிது வாழ்த்திருத்தான்.

சூரபுமன வதை.

சூரபன்மன் வதை.

ஸ்ரீ சி.

“நாரண னென்னுந் தேவு நான்முதல் தவறு முக்கட்
பூரணன் றுனுமாகிப் புவிபடைத் தளித்து மாற்றி
ஆரண முடிவுந் தேறு வாகுபா யுயிர்கட் கெல்லங்
காரண னாப மேலான் கழலினை கருத்துள் வைப்பாம்.”

முனிவர்களே! கேட்டுக்களாக. அப்பால் நுரியன் உதயமாயி
னான். தேவதேவனாகிய சந்திரன் கட்டளைப்படி வாயுதேவன் இர
தத்தைக்கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். அரிபிரமேந்திராதி தேவர்
கள் தத்தம் வாகனங்களில் ஏறிவந்தனர். பூத பிராந்திரும் பூதவெள்
ளத் தலைவர்களும், ஆரவாரித செழுந்தனம். பேரி, துடி, காகளம்
முதலிய யுத்தவாதியங்கள் முழுக்கம் அட்டதிகைகளிலும் அதிர்
ந்தன. வானவர் பலர்மாரி பொழிந்தனர் யாவரும் கடலை வழியாகக்
கொண்டனர். சூரபரக்கடவுள் இரண்டாமிரம் பூதவெள்ளங்களுடன்
ஆகாயமார்க்கமாகப் புறப்பட்ட இலங்காநிலைபக கடந்து மகேந்திர
நகரை அடைந்து அந்தநாய் பாடிமலை அரக்கர்கள் வசிக்கும்புடமாத
லால், அவ்விடத்திலு தங்குவது கூடாது என்று நினைத்து, அதற்குத்த
லரிடத்தில் தேவமயனைக்கொண்டு ஓர் பெரிய நகரத்தை உண்டாக்கி
அதற்கு ஏமகூடம் எனப்பெயரிட்டு அதில் முருக்கடவுள் தனதுபரி
வாரங்களுடன் எழுந்தருளினர்.

இவ்வாறு தேவதேவன் எழுந்தருளியிருக்க, நாரத மகாமுனி
வர் சூரபதுமனிடம் சென்று, அளிவாதஞ்செய்து ஓராஜேஸ்வரா!
நான் உனது குருநாயக சகரநாசிக்கு மருந்த அன்புடையவன்.
இராக்கதர்கள் வேஷமடந்திலே அதிக சிரதாநயாயிருப்பவன். உமக்கு
ஒன்று சொல்லவந்தேன். அதாவது உன்விடமுள்ள தேவர்களெல
லாம் சிவகுமாரனாகிய முருகனிடம் சென்று உன்பேல் பலவித குறை
பாடுகளைச் சொல்லிவருகிறார்கள். அம்முருகனை சிவபெருமான்
உடனே வெல்லாதாகாதபாது நெற்றிக்கண் களிஸீரும் துண்டாகிய அக்
கினிப் பொறிகளில் போன்றிடவன் அவன்தான் மாயாபுரியில் உன்
தம்பி தீராகனை கிரீவுலச்சகிரியோடுத் தொலைந்தவன். அவன்தான்
பின்னர் உன்னிடம் பாலவிரவாகு வென்னும் ஆதனையனுப்பினவன்.

அவனே இதோ இந்நகரத்திற்கு வடபால் பாடிவீடொன்று சமைத்துக்கொண்டு மிதமற்ற சேனைகளோடு எழுந்தருளி யிருக்கிறான் என்று கூறினர்.

இவைகளைக்கேட்ட சூரபதுமன் கோபாவேசமுற்று நாரதரே! நன்று கூறினீர். அந்தச் சூரிப பாலகனோ என்னை வெல்பவன்? என் தம்பி தாரகனை கிரவுஞ்சமலையோடு வென்ற பழிக்குப்பழி வாங்காது விடுவனோ! சூரியனை தொட்டிலில் விளையாட்டிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பாய்ந்து சிறைப்படுத்திய என் மகன் பானுகோபனையனுப்பி அப் பாலகனான பகைவனையும் அவன் சேனைகளையும் வெற்றிகொள்வதை நீயே பாரும் என்று சூரபதுமன்கூற, நாரதர் சூரபதுமனை நோக்கி இதுதான் தக்கது. உன்யோசனை மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. தாமதிக் காமல் உடனே செய்வாயாக. உன் சேஷமத்திற்காக நானுந் தவஞ் செய்பச் செல்கின்றேன் என்று நாரதர் ஆகாடமார்க்கமாகப்போனார். உடனே சில தூதவரோடிவந்து சூரபதுமனைக்கண்டு முருகக்கடவுள் பூதவெள்ளங்களோடு ஒர்பாசறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றனர். என்று கூறினார்கள்.

இப்பால் சூரபதுமன் தன் குமாரனாகிய பானுகோபனை யழைத்து அப்பா பானுகோபா. உன் சிறப்பினாகிய தாரகனைக் கொன்ற பால சண்முகன் கடலையும், ஜலங்கையையும் கடந்து தன் சேனாசமு கங்களோடு இந்நகரின் வடபால் வந்திருக்கின்றான். பிரமேந்திராதி யரும் அவனைச் சூழ்ந்திருக்கின்றார்களாம். ஆஆ அவர்கள் அவ்வளவு எளிதாக இங்குவர நேர்ந்து விட்டதல்லவா? ஆயினும் குற்றமில்லை. நீ உடனே உன் சேனைகளோடு அக்குமாரனை வெற்றிக்கொண்டு வருவாயாக என்று விடைகொடுத்தான் உடனே பானுகோபன் இது தானா ஒருடெருங்காரியம் என்று விராவேசத்துடன் யுத்தசன்னுத்தனாய், ரதகஜ தரகபதாதிகள் புடைசூழ பல ஜாக்கதவீரர்கள் ஆரவாரிக்க ஜெயபேரி முகலிய வாத்தியங்கள் கோஷிக்க, பூமியதிரப் புறப்பட்டான்.

இதனைக்கண்ட நாரதமூனிவர் குமார்க்கடவுளிடஞ் சென்ற ஜகதீசா! தேவரீர் சேனைகளோடு ஜங்கு எழுந்தருளி யிருப்பதை சூரபதுமன் ஒற்றர்களால் கேள்விப்பட்டு தனது குமாரனாகிய பானுகோபனை தங்கள்மேல் போருக்கனுப்பி யிருக்கின்றான். பானுகோபனுப் போர்க்கோலங்கொண்டு கடற்பெரும்படை சூழ்ந்து வருகின்றான்

அவனை வெல்வோர் முக்கண்படைத்த முதல்வரும் தேவரீரு மல்லது மற்றோரால் முடியாது. இவனை வெல்ல முடியாது திருமால் முதலி னோரும் பயந்தோடினர். பலமாயைகளும் படைத்தவன். அவனை வேறு வீரர்களைக்கொண்டு வெல்லமுடியாது. என்று பாணுகோபனது வீரச்செயல்களை யெல்லாம் எடுத்துக் கூறினான்.

பாலசுப்பிரமணியப்பெருமான் நாரதர் கூறியவைகளைக் கேட்டு, வீரவாகுதேவரை நோக்கி, நாம் பூதவீரர்களுடன் இங்கு வந்திருப் பதை தூதர்களால் சூரபதுமன்கேட்டு, தன் மகனாகியபாணுகோபனை நம்முடன் போர்செய்ய அனுப்பியிருக்கின்றான். நீ உடனே பூதவெள் ளங்களுடன் புறப்பட்டுப்போய், அப்பா னுகோபனை சேனைகளுடன் வென்று வருவாயாக வெனக்கட்டளைபிட்டு, உடனே வீரவாகுதேவர் குமார்க்கடவுளிடம் விடைப்பெற்று இலக்கந்தெண்மர் தன்னைப் புடைகுழச் சென்று பாணுகோபனை எதிர்த்து அடா பாணுகோபா! நின் வரவுகண்டே குமார்க்கடவுள் என்னை யனுப்பினார். நீ என்னோ டெதிர்க்கலாம். என்ன, பாணுகோபன் அடா! உன்னையும் தேவர்களை யும் அந்த முருகனையும், கொல்லாமல் விடுவீனோ எனச் சரதங் கூறி னான். இதற்குள் பூதவீரர்களுர், அவுணவீரர்களும் ஆரவாரித்தெழு ந்து சண்டை செய்தனர். இப்போரில் அவுணர்களுடைய பாணங்கள் ஒன்றுகூட பூதவீரர்கள்மேல் செல்லவில்லை. அன்றி அவுணவீரர் களை நாசமாயினர். இதற்குள் பாணுகோபன் குமார்க்கடவுள் அனு ப்பும் சேனைகள் வந்து சேர்ந்துகொண்டே யிருக்கத் தலைப்பட்டது. இவைகளைப் பாணுகோபன்கண்டு ஆக்ஷேபமாய்திர முதலிய அனைக பாணங்களை பூதவீரர்மீது நிரைபோகித்தான். இதைக்கண்ட பூதவீ ரருள் சிங்கன் என்பவன் ஓர் தண்டையுத்தத்தைவிட்டு அப்பாணுகோப னது நேரை அசைபவொட்டாமல் சிறுத்தியபோதி, மகா வீரர்களா கிய அனலி, என்பவனையும், சண்டன முதலினோரையும், மற்றப் பூதப்படைகள் சுமார் இரண்டாயிரம் வெள்ளம் இராக்கூசப்படடைக ளையும் நாசமாக்கினர். இவைகளைக்கண்ட பாணுகோபன் மிகவும் வரு ந்தி இனி நாம் சுமராயிருப்பதிற் பயனில்லை. என்று வீரமேவசத்து டன் புறப்பட்டு பூதவீரர்களமேல் சரமாரியாக தன் ஒற்றை வில்லைக் கொண்டே அம்புகளைப் பொழித்தான். இவைகளைக்கண்ட பூதவீரர் கள் ஒகோ நமது இஹயவராகிய முருகக்கடவுளும், வீரவாகுதேவர் முதலினோர்களும் பின்னணியி லிருக்கின்றார்கள். நாமே முன்னணி

பிரிபுரப்பவர்கள். இப்பானுகோபன் செய்திகளைச் சென்று கூறு
வோம். என்று பூதவீரர்கள் குகப்பெருமானிடம் சென்றனர் உடனே
சுவணப்பெருமான் தண்ணருளால், புறப்பட்டு பலவகையாக யுத்
தங்களைச்செய்து பாறுகோபனது ரதம், புரவி, கொடி, படை, சேனை,
முதலியவைகளை நாசமாக்கினர். இவைகளைக்கண்ட பாறுகோபன்
கோபமுற்று தனது மோகஞஸ்திரத்தை பெடுத்து மந்திரித்து விட்
—னன் அதனால் பூதவீரர்களும், இலக்கத்தெண்மரும் மயங்கிச்சோர்
ந்தார்கள். வீரவாகுதேவரும் புத்திதேதான்றது மயங்கி நின்றார் இந்
நிலைமைபெக்கண்ட பாறுகோபன் இதுதான் சமயமென்று வில்லை
வளைத்து பாணத்தைவிடுத்து கொல்லத்தக்கதென ஆரவாரித்தெழுந்
தான் இதனைக் கண்ட கருணைக்கடலாகிய கந்தப்பெருமான் ஓர்
அமோகாஸ்திரத்தை விடுத்து யாவரையும் மூர்ச்சைதெளியச் செய்த
னர். வீரவாகுதேவர் முதலிலேன் தயாவிதியாபெ சண்முகப்பெருமா
னது தண்ணருளை வியந்து, பாறுகோபனை எதிர்க்கத் தொடங்கினர்.
வீரவாகுதேவர் மிக்கக் கோபமுடையவராய் கடைசிபாய்க் கொல்லத்
தக்க ஓர் சிவாஸ்திரத்தை எடுத்து வில்லிற் றொடுத்தார். இதனைக்
கண்ட பாறுகோபன் ஒகோ நம்மை எதிர்த்துக் காணும் சேனைகளின்
செய்கைகளெல்லாம் இறைவன் செய்கையாகவே காணுகின்றன. பூத
வெள்ளங்களுள் ஒருவராவது நம்மால் இறக்கவேயில்லை. நமது அரசு
வெள்ளங்களை அப்பூதர்களால் தொலைந்தேபோயின. நமது வீர
வித்தைகளும், மாயவித்தைகளும் வரப்பிரசாதமும் இவர்களிடம்
செல்லவில்லை. இப்போதோ வீரவாகுதேவர் சிவாஸ்திரத்தை வில்லிற்
றொடுத்துவிட்டார். அதனை விடுவாராகில் எப்படியுந் நம்மைக் கொன்
றேதீரும் என ஆழ்ந்த யோசனைசெய்து தனது மாயைபால் மறைந்து
புறங்காட்டி ஒடியே விட்டான். பூதப்படைகளும் இலக்கந்தெண்ம
ரும் வெற்றி முழக்கத்துடன் சந்தோஷமாய் பக்த ராஷ்டிராகிய பால
சண்முகப்பெருமான் பக்கலிற் சென்று பகிர்ந்தனர். அசுர வீரர்க
ளில் உயிர்பிழைத்திருந்த சிலர் ஒடோடியுந் சென்று ரூரபதுமனைக்
கண்டு ஒ அசுரமே! தங்கள் திருக்குமாரராகிய பாறுகோபன் யுத்தஞ்
செய்து கொண்டே யிருந்து எங்கேயோ போய்விட்டார் தெரியவில்
லை. பூதவீரர்களோ பாறுகோபன் பயந்து புறங்காட்டிப் போயினன்
என ஆரவாரித்துச் சென்றார்கள். ரூரபதன் அன்றிரவு கடந்து
மறுநாள் காலை யில் ஆபிரம் வெள்ளம் அசுரப்படைகள் குழ, சிவனி
டம்பெற்ற சகல ஆயுதங்களையும் கொண்டு, ஆகாயமார்க்கமாய் ரதா
ருடனாகப் புறப்பட்டான். இதனை இந்திரனால் குமாரக்கடவுள் தெரி

ந்து தமது பூதப்படைகளுடன் ரதாருடராய் போர்க்களமடைந்தனர். இருதிறச் சேனைகளும் யுத்தத்தை நடத்தினர். பூதவீரர்கள் அவுண வீரர்களைக் கொன்று வெறுங்களமாக்கினர். இதனைக்கண்ட அதிரு ரனை ஆயிரமாயிர இராக்கத வீரர்களுடனும், ஆயிரக்கணக்கான, ரத, கஜ, தூரகங்களுடனும் வந்தெதிர்த்தனன். அவ்வார்களை உக்கிரனெ ன்னும் பூதவீரன் போர்செய்து நமபுரம் அனுப்பினன். இதைத்தெ ரிந்த அசுரேந்திரன் தன் சேனாசமுகங்களைோடு வந்து பூதவீரருள் கணகன், மத்தன், சிங்கன் முதலிய பலரைச் சாடினன், பூதவீரர்யா வரும் இளைத்தனர். இதைப்பார்த்த பூதவீரரில் தண்டகனென்ப வன் போர்செய்து அவ்வசுரேந்திரனை விழுச்செய்தனன் இவைகளைத் தெரிந்த இளையகுமாரனாகிய சோமுகனெழுந்தெதிர்த்து தண்டகனை யும் மற்ற இலக்கத்தவரையும் சோர்வடையச்செய்து வீரவாகுதே வரை எதிர்த்தனன். வீரவாகுதேவர் நெடுநேரம் பலவகையாகப் போர்செய்து அச்சோமுகனைக் கொன்றனர்.

இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் பூதவெள்ளத்தின்மேல் கோபாவே சத்துடன் எதிர்த்தனன். அதனால் சில பூதங்கள் இரந்தனர் சிலபூதர் கள் பலவித அலங்கோல மடைந்தனர். சில பூதர்கள் திகைத்தும், நொந்தும், சோர்ந்தனர். பின்னர் பூதத்தலைவர்கள் எதிர்த்தனர், அவ ர்களையும் சூரபதுமன் அபரச் செய்தனன் பின்னர் நவவீரரில் வீர திவாகரனென்பவனையும் வீழ்த்தினன், பின்னர் எதிர்த்த வீரராக்க தன். வீரமகேந்திரன் என்பவர்களையும் சின்னாபின்னஞ் செய்தான், இதனைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் எதிர்க்க இவரையும் தேரின்மேற் சாய்த்தனன்.

இச்செய்கைகளை எல்லாமறிந்த சரவணோற்பவன் சூரபதுமன் எதிரேசென்று எதிர்க்க, அவர்வருவதைப்பார்த்த சூரபதுமன் முரு கக்கடவுளைப் பார்த்து உன்னோடுவந்த சேனைகளெல்லாம் ஒழிந்தன. உன் சேனைத்தலைவனாகிய வீரவாகுவும் சாய்ந்தனன். நேற்றுப்பிறந்த புச்சைப் பசும்பாலகனாகிய நீயோ என்னை வெல்லப்போகிறாய்? பாபம் புன் நகரையடைந்து உயிர்பெற்று வாழ்வாயாக எனக் கூறினன். இதைக்கேட்ட முருகக்கடவுள், உன்னைக்குலத்தோடும் வேர்களை யாது போகிறவன்ல்லன். உன்சேவகத்தைக் காட்டுமென, சூரபதுமன் பலவித பாணங்களையும், வேல், ஈட்டி, முதலிய ஆயுதங்களையும்விட அழைகளையும், அச்சூரபதுமனது வில், தேர், சேனை முதலியவை

னையும் சேமத்தோர்களையும், அவனணிந்திருந்த மதாணிப்பதக்கம் முதலிபவைகளையும் நாசமாக்கினர். இவைகளைக்கண்ட அவுணர்க ளெல்லார் திரண்டு கோபாவேசத்துடன் வந்தெதிர்க்க, அப்பாப ரா க்ஷச கணங்களை ஒரு சக்ராயுதத்தைவிட்டு வேரோடுங்களைத் தெறிந் தனர் இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் குமாரக்கடவுள்மீது பிரமாஸ்திரம் விஷ்ணுவாஸ்திரம் என்பவைகளைவிட, அவைகளை முருகக்கடவுளது வேலாயுதம் ஒன்றே விழுங்கியது பின்னர் சூரன் சிவாஸ்திரத்தை விட, அதனைக் குமாரதேவர் தமது கைபிற் பற்றிக்கொண்டு அச்சூர பதுமனுக்குப் பலவிதமாக இதோப தேசங்களைச்செய்ய, அதனைச் சூரன் கேளாது நாளையதினம்வந்து போர்செய்வோமென மாயமாய் மறைந்து தேவமயனைக்கொண்டு பழையபடி நகரத்தைச் சிருட்டித் துக்கொண்டு, மீண்டும் சேனைகளைத் திரட்டத் தொடங்கினன். சூரி யனும் அஸ்தமித்தனன். குமாரக்கடவுள் தமது சேனைகள் யாவரையும் எழுப்பிக்கொண்டு பாசறைபையடைந்தனர்.

இவைகளைத்தெறிந்த பானுகோபன். பொழுது விடிந்ததும் மா பையை அடைந்து. தான் வீரவாகுதேவரால் மானமுழிந்தவைகளைக் கூறி அழ இதனைக் கேட்ட மாபையன் வர் விசனிக் து கூறுகின்றான்:-

“ஓவருந் தன்மையா லுழிர்கள் போற்றிடு
மூவரும் பகையெனின் முனிவர் தம்மொடு
தேவரும் பகையெனின் சேணி லுற்றுளோர்
ஏவரும் பகையெனின் னெங்ஙன் வாழ்திபால்”

“பிழைத்திடு கொடுநெறி பெரிதுஞ் செய்தலாற்
பழித்திறம் பூண்டனை பகைவ ரிந்நகர்”
அழித்தம ரியற்றிட வவர்க்குத் தோற்றனை
இழைத்திடும் விதியின் யாவர் நீங்கினார்” (ஸ்காந்தம்.)

வேதநெறிபைக் கடந்தாய்; தேவர், முனிவர், சித்தர், தபசிகள், முத லிப எல்லோர்க்கும் இடுக்கணுண்டாக்கினாய்; முர்முர்த்திகளையும் பகைத்தனை; உலகம் பழிக்க உடாபெரித்தாய், பகைவர்களுக்குப் பயந்து புறமுதுகு பிட்டாய் உனதலைநிற்ப யார்தான் மெல்லக்கூ டும்? ஆடா என் மகள் சூரன்வெற்ற செல்வரை உனக்கு வேண்டிய தென்னென, பாதுகோபன் யாவையும் வெல்லக்கூடிய ஓர் படை வேண்டுமென, மாயையானவள் ஓர் மாயாஸ்திரத்தைச் சிருட்டித்துக் கொடுத்து குமாரக்கடவுளையும், அவரது தூதர்களையும் வாயுவைகமா

கச் சென்று உணர்வை யழித்துச் சுற்றும். இன்றைக்கு உனக்கே வெற்றியாம் எனக் கூறிச் சென்றாள். அம்மாயாஸ்திரத்தைப் பெற்று பாணுகோபன் இருபதனாயிரம் வெள்ளம் சைனியங்களோடு வந்து எதிர்த்து வீரவாகு தேவர்மேல் பலபாணங்களையும், நாகாஸ்திரம், கருடாஸ்திரம் முதலிய தெய்வப் பாடலையும் யேவ, அவைகளைத் தையும் வீரவாகுதேவர் கண்டித்து அசுரவெள்ளங்களை யெல்லாம் நாசமாக்கியதோடு அப்பாணுகோபனது, தேர், பாட, அம்பு, வில் முதலியவைகளையும் நாசமாக்கினர். இத்தயறிந்த பாணுகோபன் மாயையினால் வானத்தில் மறைத்துக்கொண்டு மாயையினாற் கொடுத்திருந்த மாயாஸ்திரத்தைத் தியானஞ்செய்துவிட, அம்மாயாஸ்திரம் வீரவாகுதேவருடைய சேனைகளையெல்லாம் கட்டிக்கொண்டுபோய் கடலில் விட்டது. இதனைக்கண்ட நாரதர் சொல்லக்கேட்ட முருகக்கடவுள் வேற்படைபவிட அது கடலிற்கிடந்த வீரவாகுதேவர் முதலியவர்களை பெழுப்பி, மாயைப் படையின் வலிபைக்கெடுத்து முருகப் பெருமான் திருக்கரத்தில் வந்து சேர்த்தன.

வீரவாகுதேவர் பாணுகோபன் தலையை ஆறியாமல் உயிர்வாழேனெனச் சரதங்குறி குமாரக்கடவுளிடம் விண்ணப்பித்து, அச்சுரனது மகேந்திராகரம் அழியுப்படி ஆக்ஷெயாஸ்திரத்தையும், வாயு வாஸ்திரத்தையும் விட, அவ்வஸ்திரங்கள் அம்மகேந்திரம் பற்றியெழியுப்படிச் செய்தன. இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் சத்த மேகங்களையும் மழைபெய்யச்செய்து அவிப்பதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் வடவாமுகாக்கினி உஸ்திரத்தைவிட்டு சத்த மேகங்களும் விழுந்து கடலிற்குப் புகச்செய்தனர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் தன்மகனாகிய இரணியன் சமீபத்தில் மிக்கக் கோபத்தோடு நின்று யோசிக்கலாயினன்.

இரணியன் யுத்தம்.

இவ்வாறு தகப்பனாகிய சூரபதுமன் ஆலோசிப்பதைப்பார்த்து, மனந்தாளாதவனாகி, அண்ணா!

“தேவரை நாஞ்சிறை செய்த தன்மையா
லாவது பாவமே யாக்கம் வேறிலை
யாவையு முணர்ந்திடு மிறைவ திண்ணமே
போவது நம்முயிர் திருவும் பொன் டுமால்”

நாம் தேவர்களைச் சிறையிட்டபாவமே நமது செல்வமாரின வல்லதி வேறிஸ்லை ஆகையால் நமது உயிர்களும், நமது செல்வங்களும் எப்ப

டியும் அழியத்தக்கதே யாம் நமக்கு வேண்டிய வரங்களையும், வாழ்வையும் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானது அருமைத் திருக்குமாரன் மீது போருக்குச் செல்வது அழகேயல்ல. அம்முருகன் ஓர் பாலகன் என்று நினைப்பது பாவமாகும்.

“ஒன்றொரு பயன்றனை யுதவினோர்மனங்
கன்றிட வொருவினை கருதிச் செய்வரேற்
புன்றொழி லவர்க்குமுன் புரிந்த நன்றியே
கொன்றிடு மல்லது கூற்றும் வேண்டுமோ”

“கந்தனை யருள்புரி கடவு ளாணையைச்
சிந்தையில் மாறுகொள் சிறியர் யாவரும்
அந்தம தடைந்தன ரன்றி வன்மையா
ஹந்தன ரிவரென வுரைக்க வல்லமோ”

ஒருவர் செய்த நன்றியை மறந்து அவர்களுக்குத் தீமையைச்செய்
வோர்களுக்கு அவர் செய்தநன்றியே எமனாக வந்து முடியும், அன்றி
சிவபெருமான் திருவாணையை மறந்து அதற்குமாறாக நடந்த அற்பு
கள் அழிந்தொழிந்தனரே யல்லாமல் யார் உய்ந்தார்கள்? யாருமில்லை,
அந்தக் குமாரக்கடவுள் யாரோவென்று எண்ணவேண்டாம். அவரோ

“வாசவன் குறையு மந்தண் மலரயன் குறையு மற்றைக்
கேசவன் குறையு நீக்கிக் கேடிலா வெறுக்கை நல்க
வாசிலோர் குழவி போலா யறுமுகங் கொண்டா னெண்டோ
ளீசனே யென்ப தல்லாற் பிறிதொன்றை யிசைக்கலாமோ”

இந்திரன், பிரமன், திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு நம்மால் நோர்
துள்ள குறையை நீக்கி, அவர்கட்கு வேண்டிய அழியாத வாழ்வையும்
கொடுத்து, சர்வ கோடி ஜீவராசிகளையும் கடைத்தேரச் செய்யும்பொ
ருட்டு. அம்முழுமுதற் கடவுளாகிப் பரமேஸ்வரனே ஆறு திருமுகங்
களைக் கொண்ட ஓர் குழந்தையைப்போல் திருவிளையாடல் செட்கின்
றுவென் றறிவாயாக. அன்றி, அம்முருகனது திருவுருவம் இந்தக்
குழந்தை வடிவதானென் றெண்ணப்படுவதல்ல. அக்குமாரனோ,

“எண்டொகைப் பட்டவண்டம் யாவையும் புவனவைப்பும்
மண்டபல் வளனு மேனை மன்னுயிர்த் தொகுதி முற்றும்
அண்டரு'ம் மூவர்தாமும் அனைத்துமா கியுதன் மேனி
கண்டிட விமையோர்க்கெல்லாங் காட்டினன் கந்தனென்பர்”

ஆயிரத்தெட்டண்டங்களும், இருநூற் றிருபத்து நான்கு புவனங் களும், அவைகளி லுள்ள பலவகைப் பொருள்களும், சர்வகோடி ஜீவா ன்மாக்களும் தேவர்களும் அரபிரமேந்திரர்களும், மற்றவைகளும் தாமாக விளங்குவதைத் தேவதேவர்களெல்லாம் காணும் பொருட்டு கொண்ட கோலமாகும். ஆகையால் அச் சிவசண்முகத் தெய்வத்தை எதிர்த்து அழிவதைப்பார்க்கிலும் நாம் அனைவரும் அவரது திருவடி யில் வீழ்ந்து, தேவர்களைச் சிறைவிட்டு, வணங்குவோமாயின் அக்கு கப் பெருமான் மேலும் நம்மைக்கூர்த்து வேண்டியவாழ்வும், வரமும், வளனும் உதவுவார் என்பதைக்கேட்ட சூரபத்மன் கோபமுற்று பல விதமாகத் தூஷித்தான். இதனைக்கண்ட சூரபத்மன் மகனாகிய இர ணியன் அண்ணா அபசாரம். என்னாற்றெரிந்தேதோ சொன்னேன். அவைகளை மன்னிக்கவேணுமென்று குறையிற்று சூரபத்மன் இஷ்ட தத்தின்படி யுத்த கோலத்துடன் அனைக சேனைகளோடு எதிர்த்து வீரவாகு தேவரால், தேர், படை, சேனைகள், முதலிய யாவு மிழ்ந்து ஒன்றும் கூடாதவனாகி தன் மாயையினால் அருவமாய் மறைந்து மீனு ருக்கொண்டு கடலில் ஒலிந்தக் கொண்டான். அன்றிரவு கழித்து செய்திகளைத் தெரிந்த சூரபத்மன் கோபங்கொண்டு தன் வேறொரு குமாரனாகிய அக்கினி முகனை யனுப்பினான்.

அக்கினிமுகன் வரை

அக்கினிமுகசூரன் அனைக இராக்கத சேனைகள் சூழ மிக்க கோபாவேசத்துடன் போர்க்களமடைந்தான். அசுரப் படைகளும் பூதப்படைகளும் கைகலந்ததில் அவுணப் படைகள் அதோகதி யாயி னார். மேகன், சோமன், முதலினோரோடு, அக்கினிமுகன் எதிர்த்து வீரவாகுதேவரால் நிரபராதியாய் வின்றான். அக்கால் தன்குலதேவி யாகிய காளியை அக்கினி முகன் தியானிக்க, காளி பிரசன்னமாகி வீரவாகுதேவரை எதிர்த்து தம்மால் ஒன்றும் முடியாமல் அபயமிட் டோடியதன்றி, அவ்வீரவாகுதேவர் அவ்வக்கினிமுகசூரன் தேர், வில், முதலிடவைகளைப் பொடிபடச்செய்து தனையையும் அறிந்தத் தள்ளினார். இதைக்கண்ட அக்கினிமுகசூரனோடுவந்த சில அவுணர் கள் கோபாவேசத்துடன் போர்செய்தொழிந்தனர். இப்போரில் வீர வாகுதேவர் தம்பிமார் எழுவரைக் காணாது, உக்கிரன் என்பவனால் இறந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டு, கண்ணிர் சொரிந்து, தன் தம்பி மார்கள் எழுவரையும் உடனே அனுப்பும்படி எமனுக்கு ஓர் பாணத்

தில் எழுதி விஸ்வீர் பூட்டி யடிச்சு, அப்பாணத்தைக் கண்ட எமன் உடனே அவ்வெழுவர் உயிர்களுடும் தேடி கடைசிபாகக் கைலாயத் திற் கண்டு படுகளத்திருந்த அவர்களின் உட்களில்விடுக்க, அவ்வெழுவரும் உயிர்த்தெழுந்து தன் தமையனாராகிய வீரவாகுதேவரை வணங்கினர். யமன் வீரவாகுதேவரிடம் விடைபெற்றுச் சென்றான். அக்கினிமுகாகுரன் இறந்ததை அவன் தூதர்கள் சென்று ரூபதமனிடம் விண்ணப்பித்தனர்.

மூவாயிரவர் வதை.

இதனைக்கேட்ட ரூபதமன் வருந்துகையில், அச்சூரபதமன் மக்களாகிய மூவாயிரவரும் தந்தையின் எதிரேவந்து வணங்கி, விடைபெற்று அனைக சேனாசமுடங்களுடன் சென்று, மிகவும் கொடிய யுத்தத்தைச் செய்ய பூதப்படைகள் சோர்வதைக்கண்ட குமாரக்கடவுள் கொடுத்த வைரப்படையைக் கொண்ட பூதப்படையில் விஜயன் என்பவன் அம் மூவாயிரவரது மாயாஸ்திரத்தையும், அம் மூவாயிரவரையும் நாசமே செய்தனன். இதனைக்கண்ட ரூபதமன் கோவென்றழுது வருந்துவதாயினான்.

தருமகோபன் வதை.

இதனைக்கண்ட தருமகோபன் சூரபதமன் மனதைத் தேற்றி, விடைபெற்று, நாற்பெரும்படைகளும் புடைசூழ போர்க்களங்குறுகி பூதப்படைகளை யெதிர்த்து வீரவாகுதேவரால் யாவுமொழிந்து, அவரது திருவடியினால் உதைபட்டிறந்தனன். தேவர்கள் பூமழைபொழிந்தாரவாரித்தனர். இதனைத் தூதுவரால் தெரிந்த ரூபதமன் துன்பக்கடலில் ஆழ்ந்தி வருந்தி யிருந்தனன். சூரியனும் மறைந்தான்.

பானுகோபன் வதை.

இவ்விதம் சூரபதமன் விசனிப்பதைப் பார்த்த பானுகோபன் பொழுது விடிந்ததும் சூரபதமுனை வணங்கி அளவிறந்த சைன்யங்களோடு சென்று பூதசூரர்களையும், இலச்சக்தவரையும், நவசூரரையும் எதிர்த்து பலவாறாக யுத்தங்களைச் செய்து ஒன்றும் பயன்படாது வீரவாகுதேவரால் வெட்டுண்டி ரந்தனன். இவைகளைத் தெரிந்த ரூபதமன் பலவிதமாகப் பிரஸாதித்தபூது பானுகோபனுக்குச் செட்டி

னைக ளனைத்தும் செய்து சிலரை நோக்கி நமது பகைவர் யாவரையும் கொன்றபின் என்மகனை யாகஞ்செய்து எழுப்பிக்கொள்வேன். அவ னுடம்பை சேமித்து வையுங்கொண்டு சொல்லிவிட்டு ஆபிரம் முக மும் ஈரூயிரம் கைகளையும் உடைய சிங்கமுகாக்ரானை ஒற்றர்களால் அழைத்து, நடந்தவைகளைக்கூறி அச்சண்முகனை அவன் சேனாசமு கங்களோடும் நாசப்படுத்திவருக எனக் கட்டளையிட்டான்.

முகன் வதை.

சிங்கமுகாக்ரான் தன் அண்ணன் கூறிபயடி அநேக இராக்கத வீரர்கள் புடைசூழப் புறப்பட்டான். இவனைக்கண்ட தேவர்கள் பயந் தோடினர். குமார்க்கடவுளும் பொருத எழுந்தனர். இதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் குமார்க்கடவுளை வணங்கி ஐயனை! நானே அச்சிங்க முகனை வதைத்து வருகிறேனெனப் புறப்பட்டு போர்க்கள மடைந்த னர் இருதிறப்படைகளும் போர்புரிந்து அனைகர் மாண்டனர். அவுண சேனாபதிபாகிய தசமுகன் தண்டு, கதை, மழு, வேல், சக்கரம் முத லியவைகளைக்கொண்டு போர்புரிந்தும் ஒன்றும் முடியாது. பூதவீர ருள் சிங்கன் என்பவனால் இறந்தேயொழிந்தான். தன்முகன் என்ப வன் பூதவீரரை எதிர்த்து மானமழிந்து மறைந்தோடினான்.

சிங்கமுகாக்ரான வதை.

இதைக்கண்ட சிங்கமுகாக்ரான் என்பவன் அநேக பூதவீரரை கடித்தும், அறைந்தும், உதைத்தும் பிசைத்தும் கொன்றான். சிங்க முகாக்ரானது சேனைகளையும் தேர், கரி, பரி முதலியவைகளையும் நவ வீரர்கள் நாசமாக்கிபதன்றி, சிங்கமுகாக்ரானது மக்களையும் கொன் றனர். பின்னர் குகப்பெருமான் வச்சிராயுதத்தை விடுத்து சிங்கமு காக்ரானைக்கொன்று, தேவனுக்கு முழங்க, அமலர் மலர்மாரிபெய்ய, நவவீரரும் பூதவீரரும், இலக்கந்தெண்மரும் புடைசூழ, பாசறை வந்து சேர்ந்தனர். இச்செய்தியை சில அகரர்களால் சூரபதுமன் கேட்டு ஆறுத்துயர்க்கடலில் ஆழ்த்து வருத்தினான்.

சூரபன்மன் வதை.

இப்பால் சூரபதுமன் ஒருவகையாய் மனந்தேர்ந்து பல அண்டங்களிலுமிருந்து பலகோடி சேனைகளைத் திரட்டி எழுபதாயிரமெண்ணுந் தொகைகொண்ட சிங்கம், குகிரை, பூதம் என்பவைகளைப் பூட்டிய தேரின்மீது சென்று போர்க்களங்குறுகினான். குகப்பெருமாளும் தமது பூதவீரர் முதலியவர்களோடு யுத்தகளமடைந்தனர். இரு தேர்த்தோரும் எதிர்த்ததில் பூதவீரரில் பலர்மாண்டனர். இலக்கத் தெண்மரில் பலர் தோற்றேறினர். வீரவாகுதேவர் அவுணப்படைகளை அலைத்தழித்து வருவாராயினர். முருகக்கடவுளோ சரமாரியாக பாணங்களை விடுத்து இராக்கதசேனைகளைக் கொன்று பிணக்கு வியலாக்கியதன்றி, அண்டத்திலும், அண்டகடாகங்களிலும் இருந்து வரும் அவுணப்படைகளையும் எங்கும் பிணமயமாகக் கிடத்தினர். இதனைக்கண்ட சூரபதுமன் பாணவருஷம் பொழிப வீரவாகுதேவர் நீங்கிய இலக்கத்தெண்மரும் இரியல் போயினர். வீரவாகுதேவரும் மூர்ச்சித்து முருகக்கடவுளை யடைந்தனர். குகப்பெருமான் நானாவித விற்போர்புரிந்து சூரபதுமன் பாணங்களைமெல்லாம் சின்னாபின்ன மாக்கினர். பின்பு இருவருடையதேரும் இருந்தாப்போலிருந்து கடலிலும், பெரும்புறக்கடலிலும், சக்கரவாளக்கிரியிலும், அஷ்டகுலாசலங்களிலும் இடசாரி வலசாரியாகச் சுழன்று நெடுநேரமுலாவி பாணவருஷங்களைப் பொழிந்தனர். பின்னர் சூரபதுமன் தேர்முறிந்து பாதாளம், சத்திபலோகம், வைகுந்தம் முதலியவைகளிற் சென்றான். இவ்வாறு சூரன் செல்லுமிடத்தோறும் குகப்பெருமானுஞ் செல்ல ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாதவனாய், பலவாறு எண்ணி யெண்ணி வருத்தி கடைசிபாய் சிவபெருமானைக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மாயாசக்தியையுடைய மனோவேகத்தேரை நினைப, அதுவரக்கண்டு, அத்தேர்மீதேறி, முன்னே முருகப்பெருமான் அடைத்திருந்த அண்டக்கதவைப் பாணங்களாலுடைத்து வறியுண்டாக்கி அண்டத்திற்கப்புறத்திருந்த அவுணப்படைகளை அழைக்க அப்படைகள் முருகக்கடவுளின் சமீபத்தில் நெருங்கின அவைகளை சரவணோற்பவன் திருக்கடைக்கண்ணோக்கால் இருந்த இடந்தெரியா தொழித்தனர். மீளவும் வந்துகொண்டேயிருந்த அவுண வீரர்களையும் குகப்பெருமான் தமது பஞ்சாயுதங்களை ஏவ, அப்படைகள் அண்டாண்டங்களை மெல்லாம் துருவிச்சென்று கண்ணேரத்தில் எங்குள்ள இராக்கதர்களையும் வேர்

களைந்தன. இவ்வாறிருக்குங்கால், சூரபதுமன் தனக்கு சிவபெருமான் கொடுத்திருந்த சக்கரமொன்றை குணப்பெருங் குன்றாகிய குகப்பெருமான்மீது மோதினன். அதைக் குகப்பெருமான் தமது திருக்கரத்திற் பிடித்துக்கொண்டனர். பின்பு சூரபதுமன் மாயையி னாற் பலவுருவங்களைக் கொண்டு போர்புரிய தலைப்பட்டான். அதனைக் குகப்பெருந் தெய்வம் ஞானத்திரத்தைவிட்டு அம்மாயை அனைத்துங் கெடுத்தனர். இச்சமயம் சூரபதுமன் தன்னந்தனியனாய் ஒன்றும் புத்தியி லெட்டாது தன்தாயாகிய மாயையை நிரைந்து, நடந்தவைக ளைக்கூறி இறந்தார் யாவரையும் எழுப்பும் வகைபைக்கேட்டனன். மாயையும் பெரும்புறக்கடலுக்கப்பாலுள்ள சஞ்சீவி மலைபைக்கொ ண்டி முடிக்கவென மறைந்தனர். சூரபதுமன் தாயின் கட்டளைப் படி இந்திரஞாலத் தேரையனுப்பி சஞ்சீவிமலைபைக் கொணர்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கிய நாள்முதல் அன்றையவரை இறந்தார் யா வரையும் எழுப்பினன் இதைக்கண்ட கருணாமூர்த்தியாகிய கந்தப் பெருமான் தமது சிவாத் திரத்தைவிடுப்ப, அச்சிவாத்திரம் யாவரை யும் அழித்து செவ்வேள் திருக்கரத்தமர்ந்தன சூரன் தன் இந்திர ஞாலத்தேரை விடுத்து வீரவாகுதேவருள்ளிட்டாரை மயக்கி அண்ட முகட்டிற் கற்புறம் விடக்கட்டளையிட, அவ்விதமே செய்தன. இத் தனைக்கண்ட முருகன் ஒருபாணத்தை விடுத்து யாவரையும் தம்மிடம் சேர்த்தனர். அன்றி சண்முகப்பெருமான் இந்திரஞாலத்தேரை அசைவின்றி நிற்கக் கட்டளையிட அத்தேர் அவ்விதமே நின்றன. அன்றி காங்கேயன் அச்சூரபதுமனது சிலலை குறித்து அவன் ஏனிய சூலப்படையையும் புறம்போக்கி, அச்சூரனைய சிங்கத்தையும் கொன்று அச்சூரன் கொண்ட சக்கரவாகப் பக்ஷி யுருவத்தையும் இருதுண்டாக வெட்டி, பின்னர் அப்பதுமன் விலம், கீர், காற்றூதியாக உருவங்களைத் தாங்கிசெய்த அவனது மாயா ஜாலங்களையும் நிலைகு லையச் செய்து, பின்னர் அச்சூரன் மலைபோலும், கடல்போலும், மரம்போலும், எமன்போலும், விடம்போலும், ஆயுதங்கள்போலும், பூதம்போலும், ஏககாலத்தில் பலதிகைகளும் பல உருவமாக நின்று போர்செய்வதைக்கண்ட சிவபெருமானியக்கடவுள் தமது பாணங்க ளால் தனித்தனியே சூதாத்தது, அச்சூரனது பேராற்றலை குமரக்கட வுள் தெரிந்து அடா சூரபதுமனை! நீ பலவுருவங்களைக் காட்டுகின் றாய் நனது உருவத்தையும் காண்பாபாக என்று கூறி சராசரங்களும் தன்னை யன்றி வேறில்லாத ஒப்புர்வற்ற பேருருவந்தாங்கி, ஆயிரங் கோடி சூரியர் ஒன்றுகூடியது போன்ற ஒர்வடிவமாய், அழகெலர்ந்

திரண்டு வந்ததுபோலும் அமுத கிரணங்கள் வீச, பச்சிளங் குழழி போன்ற பாலரூபமாய் நின்றார். இதனைக்கண்ட மாதவ சிரேஷ்டனாய், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் ஏக சக்ராதிபதியாய் தேவர்களெல்லாம் பயந்து பணியும் பேராற்றலுடையவனாய், இறவாவரம் பெற்றவனாய், சர்வ சக்தியும் வாய்ந்தவனாய், பக்தசிரோன்மணிகளிற் றலைமைத் தெய்வமாய், சிவ குமாரர்களாகிய நவவீரர்களுக்கும் மேலானவனாய், அவ்வறுமுகச் சிவமும் மதிக்கக்கூடியவனாய் நாமெல்லாம் வணங்க நின்றவனாய் இனி உமது குமார்க்கடவுளினது திருவடியின் கீழ் மயிலாகவும். அக்குகப் பெருமானது தோளின்மேற் கோழியாகவும் தேவதேவர்களெல்லாம் பூஜிக்க வருவோனாயும் விளங்கும் சூரபதுமன் சர்வதேவ தேவோத்பனாகிய முருகக்கடவுளின் நிஜவுருவத்தை நேரிற்கண்டதும், மனமுருகி ஆராமை மேலீட்டினால் இவனை ஓர் பாலகனென்றெண்ணி மோசம்போனேனே இவன் பெருமையை தூதாகவந்த வீரவாகுதேவரும், எந்தாயாகிய மாயையும், என் தம்பியாகிய சிங்கனும், மற்றவர்களும் கூறிவைகளனைத்தையும் உணராமற் போனேனே! நான் ஆளும் ஆயிரத்தெட்டண்டமும் இவனது திருவடியின் ஓர் உரோம முனையினன்றோ காணுகின்றது. இவனது திருவுருவத்தைக் காணவல்லார் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்? நான் செய்த தபோபலத்தினாலும், நான் பெற்ற வரத்தினாலுமல்லவா சிறிது காணப்பெற்றேன்! ஆ. நான் செய்த பாக்கியம் யார் செய்தார்கள்! எல்லாமாய் விளங்குகின்ற திருவுருவத்தையும், அழகையும் எவ்வளவுகாலம் பார்த்திருந்தாலும் கண்ணினால் கணித்தற் கடங்கவில்லையே! மனதினால் அளவிடுவதற்கும் எட்டாதிருக்கின்றவனே! இவன் திருவுருவைக்கண்ட மாத் திரத்திலேயே எனது மடத்தனம் எப்படி ஒழிந்தனவோ சண்டை செய்யவந்த எனதுகொள்கை எப்படி அழிந்தனவோ என் அகந்தைகளெல்லாம் எங்கொளித்தனவோ! என்னைக் காக்கும் பொருட்டன்றோ பாவவடிவமான எனது இராக்கத சைன்ய மனைத்தும் முன்னம் ஒழித்து, பின்பு என்மையை முழுவதையும் ஞானசக்தியினற் போக்கி, அதன் பின்னன்றோ நிஜவடிவத்தைக்காட்டியருளினான்! இது மகா கொடியவனாகிய என்னை இரகசியமும்பொருட்டுக் கொண்டக் கருணையல்லவா? ஆ நான் செய்த தவமே! என் புண்ணியமே! என சர்வ வல்லபனான அக்ரேந்திரன் தேவம் புளகாங்கிதமுற, மயிர்க்கூச்செரிய, தேம்பித் தேம்பியமுது, ஆனந்தக்கண்ணிருகுத்து மெய்மறந்து, நாக் குழறி, அன்புமேலீட்டின் அயர்வுண்டாகி பல்வாறுக் நினைத்து தன் உள்ளக்குள்ளாகவே யோசிக்கின்றான்,

திருத்தணிகை கேஷத்திர மஹாத்மியம். 95

“அண்ணலார் குமான் மேனிபடிமுதன் முடியின்காறும்
எண்ணிலா ஆழிகாலம் எத்திரம் நோக்கினாலும்
கண்ணினு லடங்கா துன்னிற் கருத்தினு லடங்காது.”

இந்த பாலசப்பிரமணியன் திருவுருவத்தின் பாதமுதல் சிரசு வரையிலுள்ள பேரழகையும், சராசரப்பொருள்களாக விளங்கும் விந்தைகளையும் அளவிறந்த கற்பாந்த காலங்களை நாம் ஆயுளாகக் கொண்டு கணிக்கத்தொடங்குவோனாலும் நாம் கண்ணினால் பார்த்த ரியக்கூடியதல்ல, நமது மனத்தினாலும் நினைத்து உணரமுடியாது.

“ஆண்டர்கள் முனிவ ரேனோ ரகிலமுங் காட்டி யண்ணல்
கொண்டிடு வடிவ முற்றங் குறித்தியார் தெரிதற் பாலார்
எண்டரு விழிகள் யாக்கை பெங்கனும் படைத் தேர்க்கேனுங்
கண்டிட வனந்த கோடி கற்பமுங் கடக்கு மன்றே.”

ஆ! இந்த ஆண்டவனோ தேவர், முனிவர் முதலிய எல்லாவுயிர் களாகவும், அவ்வுயிர்கள் வசிக்கும் எல்லாவுலகங்களாகவும், அவ்வுலகங்களிலேயுள்ள எல்லாப் பொருள்களாகவும் காணப்படுகின்றனே! இவன் திருமேனி முழுவதையும் தெரியக் கூடியவர்கள் யாருமேயில்லை. அப்படி காணக்கருதி இப் பரப்பிரம சொரூபரைப்போல அளவிறந்த உடம்புகளைத் தன்னுருவமாகக்கொண்டு, அளவில்லாத கண்களையும் பெற்று, முற்றறிவுடைய முதல்வனாக வந்தாலும் இவன் திருவுருவத்தையும்; இவனது பேரழகையும் காணக்கூடியதோ! அதேவேளையாகக் காணத்தொடங்கினும் கோடானுகோடி கற்பாந்தகாலங்களும் போதாதே!

“மாலயன் நனக்கு மேனை வானவர் தமக்கு மெட்டா
மூலகா ரணனாய் நின்ற மூர்த்தியிம் மூர்த்தியன்றே”

அரிபிர மேந்திராதிபர்களுக்கும் மற்ற தேவர்களுக்கும், வேதவதங்களுக்கும், மற்ற யாராலும் காணப்படாது, அவைகளுக்கெல்லாம் மூலமாய்நிற்கும் பரப் பிரம்மம் இவரேயன்றே! இந்தப் பிரபம்மைகொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்திருப்பாரானால் எப்போதோ கான்றிருப்பார். அப்படி பின்னி நம்மைக் காத்து இரகசிக்க வேண்டுமென்று கருணையினாலேயே இந்த திருவிளையாடலைச் செங்குரர். நான் தேவர்களைச் சிறைசெய்த தெல்லாங் கொடி தென்றே அனேகர். நினுர்களல்லவா? அப்படி நான் செய்ததனுல்லவா “வேதமுதற்

கலைகாட்சி முதலளவை விண்ணோர் செய்யும் சோதனை புளகப்படாச் சோதி" யையான் கண்டேன், நானன்றோ பாக்பசாவி! இவனைத்தவிர தமக்கோ புகலிடமில்லை. ஆகையினால்,

“சூழ்தல் வேண்டுந் தாள்கள் தொழுதிடல் வேண்டும் நங்கை
தாழுதல் வேண்டுஞ்சென்னி துதித்திடல் வேண்டுந் தாலு
வாழுதல் வேண்டுந் தீமை யகன்றுநா னிவர்க்கா ளாகி
தாழுதல் வேண்டும் நெஞ்சந் தடுத்தது மான மொன்றே”

உலகமுதற் காரணராக விளங்கும் இந்தப் பிரம்மத்தைத் தான் நமது பாதம் வலஞ்செய்ய வேண்டும், இவனைத்தான் நமது கைகள் கும்பிடவேண்டும். இவனைத்தான் நமது தலை வணங்கவேண்டும், இவனைத்தான் நமது நாவு தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும், நமது மனமானது இவனைத்தான் தியானித்து வாழவேண்டும். இவனுக்குத் தான் நாம் அடிமைபாகி யிருத்தல்வேண்டும் வேறே வழியில்லை. இன்னொரு சமயம் வாய்ப்பதரிது. என்றாலும் அந்தோ! அந்தோ! மனநினைதத்தில் மானம் என்னும் ஒரு பாவம் வந்து தடுக்கின்றதே! மானம் தடுக்கின்றதே! மானம் தடுக்கின்றதே! ஆ என் செய்வேன், இந்த அருட் பெருந்தடங் கருணைக்கடலாய் ஆறுமுகங்கொண்ட ஆண்டவன் நம்மைக் கொல்வதற்காக வந்தவனே யல்ல. தாயாக நம்மை எதிர்க்கவந்தவனு மல்ல, நமது பண்பாடுகள் வேண்டுமோளுக்கிரங்கி வந்தவன் இவனேயே நாம் இத்தனை தினங்களுக்க யுத்தத்தைச் செய்தோம், நல்லபெருமையே யடைந்தோம். நம்முடைய உணர்வும் நம்முடம்பும் நமது வசமாக வுடையதல்ல இவ்வுடம்பு போய்விட்டாலும் இப்புகழ் அழிவதல்ல, இப்போது நாம் தேவர்களைச் சிறையினின்று விடுதலை செய்துவிட்டு இப் பரமாத்மாவை நாம் சரணாகதி அடைவோமாகில் நாம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை அரசாக்கி செய்த கீர்த்தியும் நமது வீரத்தன்மையும் என்னாகும்? அற்பர்களைப்போல பின்னிடைந்து இந்த உடம்பையும், உயிரையும் போற்ற நாம் நினைப்பது நம்முடைய செயலுமல்ல, அதனாலாகும் பயனுமில்லை, ஆகையால் தளர்வது கூடாது, அம்முருகனோடு யுத்தஞ்செய்தே தீரவேண்டும் என்றும் அழியாத வச்சர தேகமல்லவோ நாம் பெற்றிருப்பது நமது உடம்பு அழியாமல் நமது உயிர் எப்படி அழியு? என்று அம்முருகக்கடவுளது மாயை மயக்குவதால் அநங்கரித்து சூரபதுமன் முன்னும் பின்னும் தோன்றவொட்டாத ஆலகால விஷம்போன்ற ஓர் இருளுருவத்தை கொண்டான். தேவர்கள் வேண்டிதலால் குமா

ரக்கடவுள் தமது ஞானசத்தியைப்பேசி அச்சுரபதுமனை இருபிளவா கப்பிளந்து வருப்படி கட்டளையிட்டனர். இவ்வேலாயுதத்தைக்கண்ட வுடன் அச்சுரனது மாயைகளெல்லாம் ஒழிந்தன. ஒழியவே சூரன் நடுகடலிற் சென்று அண்ட முகடளாவ அடிபாகத்தில் தழைத்து பூத்துக் காய்த்து மேற்பாகத்தில் வேர்களுட் பரங்களுமாக சர்வ உல கங்களும் தத்தளிக்க ஓர் பிரமாண்டமான மாமரமாகி நின்றான்.

வேலாயுதமும் தொடர்ந்து சென்று அம்மரத்தைச் சிதைத்து, அச்சுரபதுமனை மார்பின் நடுவிற்புகுந்து இருபிளவாகப் பிளந்து ஆகாயகங்கையிற் படிந்து முருகக்கடவுள் திருக்கரத்தில் வந்து சேர்ந் தன. இருபிளவாகிய சூரபதுமன் ஒருபிளவு சேவலும், மற்றோர் பிளவு மயிலுமாக உருக்கொண்டு ஞானசத்திதரன்மீது போருக்கெ முந்து ஆரவாரித்து வந்தன. இவைகளைக்கண்ட குமாரக்கடவுள் கரு ணைகூர்ந்து மயிலை தமக்கு வாகனமாகவும், கோழியைக் கொடியாக வும் இருக்கக் கட்டளையிட்டு இதன்முன் தயக்குப் போரில் மயிலுரு வேற்று வாகனமாகவிருந்த இந்திரனையும், செவற்கொடியாக விருந்த அக்கினிதேவனையும் பார்த்து உங்கள் உழையபடி உங்கள் கீஜவடிவைக் கொள்ளுங்களெனக் கூறினார். சூரன், பதுமன் என இருவராகியிருந் து, பின்னர் சூரபதுமன் என ஒரே உருவமாக மாயையினிடத்தில் உதித்து அரக்கராகி தங்கள் ஆதி விருப்பத்தின்படி பின்பு மயிலும் கோழியுமாகிய சூரனும் பதுமனும் சிவ சண்முகக்கடவுள் திருவரு ளிருந்த வண்ணம் முன்னுணர்வுதோன்ற வாகனமும் கொடியுமாகி அகிலாண்டகோள மெல்லாம் வாழ்த்த அழியாத வாழ்வையடைந் தார்கள். சகல புலனங்களும் அடைந்திருந்த இடுக்கண்களை ஒழித்த ருளிப குமாரக்கடவுளை தேவர் முதலினோர் வாழ்த்தினார்கள். இது நிற்க,

சூரபதுமன் சேவலு மயிலுமாகி அறுமுகச் சிவனை யடைந்த தைக்கெட்ட பதுமகோபன் ஆவிதுறந்தான். அச்சுரபதுமன் மனைகி கள் தீப்புருந் தொழிர்தார்கள். முன்பு கடலிற்சென் ருளித்த இர ணிபன் இவைகளைத் தெரிந்து வேறுவழியின்றி பலவாறு புலம்பி யிளைத்து சிவபெருமானைநாடி தவத்திற் துச் சென்றான் இப்பால்கரு ணாநிதியாகிய கார்த்திகேயன் வீரவாகுதேவரைகிடுத்து தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து முன்னர் சூரபதுமன் தேவலோகத்தினின்று கொள்ளை கொண்டுபோய் தன் நகரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த காமதேனு, சிந்தாமணி, சங்கு, சக்கரம், சங்கிதி, பதுமீதி முதலிய பொருள்

கனையெல்லாம் திருத்தணிகைக்கு எடுத்து அனுப்பினர். அப்பொருள் களோ அளவற்றனவாய் தணிகையங்கிரியையும் அதன் பக்கங்களில் அனேககாதமுள்ள இடங்களையும் கவர்ந்து கிடந்தன. அதனாலேயே அந்த சேஷத்திரத்திற்கு ஸ்ரீ பரிபூரணகிரி எனப் பெயருண்டாயின. இப்பால் குமாரக்கடவுள் அச்சுரபதுமன் அரசிருந்தமகேந்திரநகரை வருணனைக்கொண்டழித்து, கடலுக்கிரையாக்கிவிட்டு இறந்த தமது சேனைகளில் மற்றவர்களையும் எழுப்பிக்கொண்டு, நவவீரர், இலக்கத் தெண்தமர், பூதவீரர் முதலியவர்களோடு கடலையும், இலங்கையையுங் கடந்து தேவர்கள் கொண்டாட திருச்செந்தூரையடைந்து வீற்றிருந்து, அங்கு ஓர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்திருந்து, சில காலஞ்சென்று, தனது பரிவாரங்களுடன் தேவர்களெல்லாம் புடைசூழ திருப்பரங்குன்றத்தை யடைந்து அங்கு தேவர்கள் வேண்டுகோளால் தேவமயனார் சிருட்டித்துக் கொடுத்த திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

காளி ஐயனார் வாகனங்கள்.

முன்னே சிவபெருமானால் சாபத்தையடைந்து சூரபதுமனுக்குத் தம்பிகளாகியிருந்த தாரகனும் சிங்கனும் தாங்கள் முதலில் நினைத்த கோரிக்கையை நிரைவேற்றிக் கொள்ளக் கருதி உபசம்புவாகிய ஸ்ரீ நந்தி யெம்பெருமானை யடைந்து, எம்பெருமானே! நாங்கள் ஆதியில் காளிக் கும் ஐயனாருக்கும் சிங்கமுகம் யானையுமாகி வாகனங்களாயிருக்கப் பலகாலம் வருந்தித் துஞ்செய்தும் பயனற்றன வன்றோ? பலவிதமாக இடையூறுகளுண்டாய் அவைகள் ஒழிந்தனவே இனியேனும் எங்கள் கோரிக்கையை அனுக்கிரகஞ் செய்யப்படாதா என பல விதமாகத் துதித்து, ஸ்ரீ நந்திதேவரது திருவருளால் சிங்கன் சிங்கமாகி காளியம்மைக்கும், தாரகன் யானையுருவாய் ஐயனாரப்பனுக்கும் வாகனங்களாகி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னர் காளியின் வாகனமான சிங்கமும், ஹரிஹரபுத்திரனுக்கு வாகனமான யானையும் முத்தியடையக் கட்டளையிட்டனர். இவ்விதம் நால்வர் கோரிக்கைகளும் நிரைவேறின.

தெய்வயானையம்மையார் திருமணம்.

இப்பால் ஸ்ரீ ஞானசத்திராகிய ஆறுமுகப்பெருமான் திருப்பரங்கிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது இந்திரன் தன்பகைவர்களாகிய இராக்கதப்பூண்டைக் கருவறுத்து தேவர்களையும், தேவலோ

கத்தையும், தன்னையுங் காத்தருளிய சுகப்பெருமானுக்கு தன் அன்பு மேலீட்டினால் தன் குமாரியாகிய தெய்வயானை யம்மையாரைத் திரு மணஞ்செய்ய நினைந்து, சாட்குணயனாகிய சாவணோற்பவன் கட்ட னைப்படி தேவர்களும், பூவுலகத்தில் முசுருந்தச் சக்கரவர்த்தி முத லிய அசுரர்களும்சூழ்ந்திருக்க, வேதவேதங்களெல்லாந் தேடுதற்கரிய நம் இனையபிள்ளைபாருக்கும் தெய்வயானை யம்மையாருக்கும் சகல ஆடம்பரங்களுடன் திருமணஞ் செய்துவைத்தார். பின்னர் குமா ரக்கடவுள் தெய்வயானை யம்மையாருடன் கைலாயம், வைகுந்தம், சத்தியலோகம் அளகாபுரி, இந்திரபுரி முதலிய தேவலோகங்களைய டைந்து, அங்கே சூரபதுமனால் சிதைந்து கிடைந்தவைக ளெல்லாம் முருகக்கடவுள் புதுப்பித்துக்கொடுத்து தேவர்களையெல்லாம் தங்கள் தங்கள் இடங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு, பூலோகத்திற்கு வந்து கந்த பெற்பில் தெய்வயானை யம்மையாரை நிறுத்திவிட்டு தமது பரிவாரங் களுடன் புறப்பட்டு திருத்தணிகை அடைந்து தனித்திருந்தார்.

பத்தாவது

பிரமன் அருள்பெறு படலம்.

து தி.

மறைஞ்ஞர் தேவர் யாரு மாலயன் முதலினோடு
மறைதரு முலகம் யாவு மறியொண னாகின்ற
இறைவனே யாளவந்த யிசனே தணிகை மேவும்
அறுமுகப் பிரம மேபெம் மாருயிர் தலைவா போற்றி.

உடம்பைக் காப்பது திரவியம், உயிரைக்காப்பது ஒழுக்கம், அறிவை வளர்ப்பது சாஸ்திரங்கள், அருளை வளர்ப்பது பெரியோர் தரிசனம், ஆண்டவன் திருவடிக்கு ஆளாக்கி வைப்பது பக்தி, பிறவா முத்தியைக் கொடுப்பது ஞானம், எனத்தேர்ந்து எப்போதும் கல்வி, பக்தி, ஞான, வைராக்கியங்களிலேயே காலத்தை நடத்தும் மகாத்து மாக்களாகிய நைமிசாரண்ய முனிவர்களே! இதுவரையில் தெய்வத் திருவாகிய சண்முகப்பெருமான் சுகபதுமன் முதலிய இராக்கதர் களை வென்று தேவர்களைக் காத்தருளிய திருவினயாடல்களைக் கூறி

104 திருத்தணிகை கேடத்திர மஹாத்மியம்.

வந்தேனன்றோ! இனி அத்தேவர்கள் அச்சுரபதுமன் முதலினோரால் கவர்ந்த பொருள்களைப் பெற்று தங்கள் வாழ்வை யடைந்தவைகளையும் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

நமது குமார்க்கடவுள் சூரனோடு போர்புரிந்து அச்சுரபதுமனை இருகூறுகப் பிளந்து மயிலும் சேவலுமாகக்கொண்டு, தேவர்களைச் சிறைவிடுத்து, அவரவர்களிடங்களுக்கனுப்பிவிட்டு, தெய்வயானையை மணஞ்செய்துக்கொண்டு, அம்மையாரைக் கந்தகிரியில் நிறுத்திவிட்டு திருத்தணிகையில் வந்திருக்குங்காலத்தில், பிரமதேவன் தனது சத்தியலோகத்தில் தன்னிடமிருந்த வேதம் முதலியவைகளைக் காணாதவனாகி, தணிகைக்குத் தன் நாயகியாகிய சரஸ்வதியாரோடு வந்து சேர்ந்து தான் முன்னர் அத்தணிகையிலேயின் கீழ்த்திசையில் ஓர் தீர்த்த முண்டாக்கி, அதன்சமீபத்தில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து அருள்பெற்றானன்றோ அவைகளையும் அங்குள்ள நந்திதீர்த்தம், குமாரதீர்த்தம், முதலியவைகளையும் காட்டி, அவைகளையெல்லாம் பூசித்து, அத்தணிகையின் பிரபாவங்களையும் கூறினன். இவைகளைக் கேட்ட சரஸ்வதிபார் அன்புமேலீட்டினால் என்புருக, ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து, பலவகைபாகத்துதித்து, ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதில் மூழ்கி, அங்கு ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தனள், பின்னர் பிரமனும், சரஸ்வதியும் குமார்க்கடவுளையடைந்து எங்களைக்காக்கவந்த ஆண்டவனே! எங்கள் பயத்தைத்தீர்த்து இரகஸிக்கும் கடவுளே! எல்லாமாய் விளங்கும் இறைவனே! மூவரும் பூசிக்கும் முதற் பெருந் வெய்வமே! வேதவேதங்களுக்கும் எட்டாத விமலனே! அழகெலாந் திரண்ட அருட்பெருங் கடலே! தேவநாடுபெற்ற திருவே! மண்ணும் விண்ணும் வாழுவந்த மணியே! ஆறுமுகங்கொண்ட ஐயனே! இராக்கதப்பூண்டை இரியச்செய்த ஈசனே! கங்கையில்வளர்ந்த கடவுள்மாமணியே! சங்கர னீன்ற சம்புவே! ஜெகமெலா முய்யவந்த சிவமே! பன்னிருகண்கொண்ட பாலவடிவே! எல்லாம் வல்ல எந்தையே! தேவரீர் திருவடியை யல்லாமல் எங்களுக்குப் புகலிடம் வேறே யில்லை யன்றோ! எங்கள் உடம்பும், உயிரும், ஊக்கமும், ஆக்கமும், உண்ணையன்றி வேறில்லை யன்றோ! உப்பு அப்பையடைந்தல்லது உய்யும் வழியில்லாததுபோல நீயாகவுள்ள நாங்கள் உண்ணைடைந்தல்லது உய்யும் வழியுண்டோ! இஃதா வேலும் மயிலுமாக உள்ள சூரபதுமன் எங்கள் சத்தியலோகத்தை அலங்கோலமாக்கி, எங்கள் முகமீயமான வேதம் முதலிய பொருள்கள் யாவும் கொள்ளை கொண்டு,

எங்கனையுங் குற்றேவல் செய்பக் கொண்டானல்லவோ! எங்கள் பரி
தாபங்களைச் சடியாது, எங்களைக் காக்கும் பொருட்டன்றோ தேவரீர்
கருணாவிதியாகிய கண்ணுதற் கடவுளின் ஏந்துமுகமும் அதோமுக
மும் கூடி ஆறுமுகமாய் வேறோர் மூர்த்தியைப்போல் திருவுருக்கொ
ண்டு வந்து அவ்வகரப்பாபிகளை நாசமாக்கி, எங்களைச் சிறைவிடுத்து,
எங்கள் பதவிகளையும் கொடுத்திர்களன்றோ! அவ்வகரேந்திரன் கொ
ள்ளைகொண்ட எங்கள் பொருள்களெல்லாம் இத் தணிகைபிண்கண்
தேவரீர் சேமித்து வைத்திருக்கின்றீரன்றோ! அவைகளையும் எங்க
ளுக்குக் கொடுத்து எங்களை ஈடேற்றவேண்டும் ஐயனே! என்று பிர
லாபிப்பதை,

வடிவெலா மாகியண்பர் மனத்தினும் புறம்பு மாகி
அடியவ ருருவந் தாங்கி யடியவ ரொடுகு லாவி
அடியவர்க் கேவல் செய்து அடியார்பா லிருக்கு மன்பன
கடிகொணற் கடம்பு வேய்ந்த கந்தவேள் கண்டான் வந்தான்

அண்பர் பணிக்கே திருவுருவந்தாங்கிய ஆறுமுகப்பெருமான்
ஊண்டு, அவர்கள் வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து, இன்னும் யாதுவே
ண்டுமென, பிரமதேவன் ஆளவந்த ஆண்டவனே அடியேன் முன்னர்
உண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு பிரமதீர்த்தமெனவும், யான்பிரதிஷ்டை
செய்து பூசித்த இலிங்கத்திற்குப் பிரமேச்சரர் எனவும் வழங்குமா
று அனுக்கிரகஞ் செய்ததுபோல, சரஸ்வதியினர் பூசித்த இலிங்கத்
திற்கு சரஸ்வதீச்சரர் எனவும், இவளா ஊண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு
சரஸ்வதி தீர்த்தமெனவும் வழங்குமாறு அனுக்கிரகஞ் செய்பவேண்
டும் அன்றி, யாராபிருந்தாலும் சரஸ்வதி பூசித்ததினமாகிய இந்த
மார்கழிமாதத்தில் திருவாதிரை நகரத்திராத்தில் இந்த சரஸ்வதிதீர்த்
தில் முழுகினோரும், சரஸ்வதிச்சாரைப் பூசித்தாரும் அவர்கள் தீரா
வினை தீர்த்தவர்களாகி, நன்மனைவி, நன்மக்கள், நற்செல்வம், நல்வா
ழ்வு, கீர்த்தி ஆயுள் முதலிய செல்வந்தழைத்து வாழவேண்டும். இத்
னோடு தேவரீரையும் வழிபடுவோர்களுக்கு பிறவாமுத்தியையுங் கொ
டுத்தருளவேண்டும். என்று பிரார்த்திக்க, குமாரக்கடவுள் அவ்வா
றே ஆகுமெனக் கூறிமறைந்தனர் எனச் சூதபுராணிகர் கூறினர்.

பதினொன்றாவது
நாரணன்* அருள்பெறு படலம்.

து தி.

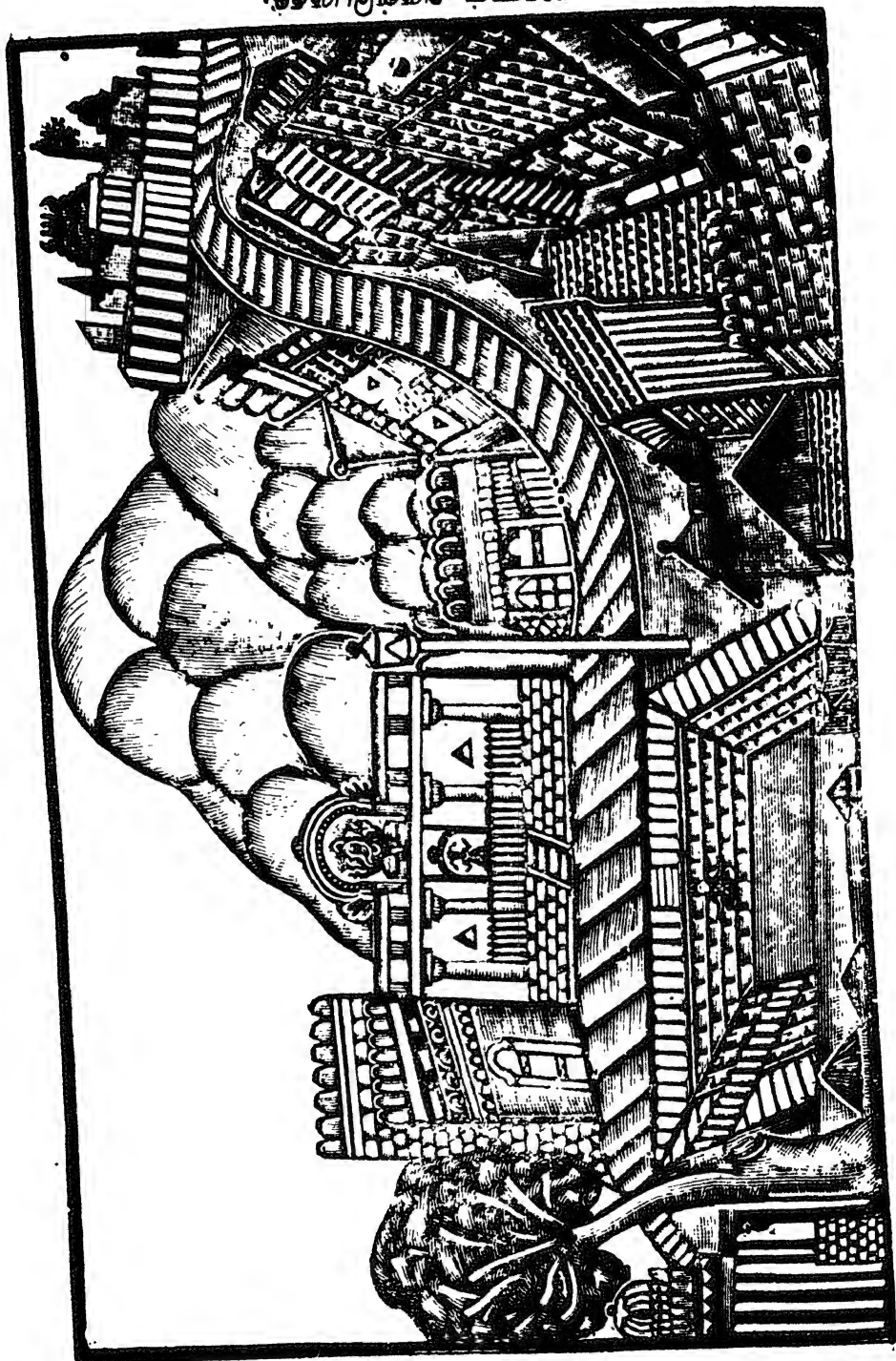
எண்கீராசிரிய விருத்தம்.

அளவையெலாங் கடந்தனைத்து மாகி வேறாய்
அன்பரன்பி னுள்ளொளித்தாங் கவர்க்கு வேண்டும்
வளமனைத்து முதலுமின்ப வடிவே மூவர்
வாழ்த்துமருட் கடலேயிங் ககில கோடி
தளராமே தணிகையெழின் வரைமீ தோங்குந்
தயவேயெந் தவத்திருவே கடம்பு வேய்ந்த
இளமதியி னெழினிலவு வடிவேற் சங்கை
யெந்தாயெம் மாறுமுகத் தேவ தேவே.

சாந்தம், சீலர், இரக்கர், ஞானம், அடியார்பக்தி, ஈஸ்வரபூஜை, பற்றின்மை, ஆனந்தம், என்பவையையே பொருள்களாகக்கொண்டு, விழுதி ருத்ராக்ஷதாரிகளாய், சிவோகமே மனனமாய், சிவசொருபமாக விளங்கும் மாதவசிரேஷ்டர்களே! இப்போது பிரமதேவன் சரஸ்வதியோடு அருள்பெற்றதைக் கூறினன். இனி இரக்கிப்புக் கர்த்தாவாகிப் மகாவிஷ்ணுவுக்கு நமது கருணை சொருபியாகிப் கந்தப்பெருமான் திருவருள் செய்த திருவினையாடலையும் கூறுகின்றோம். கேட்பீர்களாக.

முன்னே சூரன், பதுமன், சங்கன, தாருகன் என்று சொல்லிய நான்கு அசுரர்களில் தாருகன் என்பவன் தேவலோகத்தை அலங்காரமாய் அழித்து வருஞ்சமயத்தில் தேவர்களெல்லாம் பிரமதேவனிடஞ் சென்று முறையிட, பிரமன் தன்னால் ஒன்றும் சாத்தியப்படாது, மகா விஷ்ணு மூர்த்தியினிடஞ் சென்று முறையிட்ட முதலின் இவைகளைத்தெரிந்த திரிவிக்ரமனாகிய சிதரன் கோபமுற்று, சில தேவர்கள் புடைசூழ கருடவாகனருடராய்ச்சென்று, அத்தாருகா சூரனோடு பலவருடங்களாக பலவிதமாகச் சண்டைசெய்தும், பாணவருஷங்களைப் பெய்தும், பலவிதமான தந்திரோபாயங்களைச் செய்

தும் ஒன்றும் பயன்படாது போகவே, தனது கையிலிருந்த சக்ராயுதத்தைக் கடைசியாகப் பிரையோகித்தார். அச்சக்ராயுதம் அத்தாரு கன்முன் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாததாய் வலியிழந்து, அவன் கழுத் தை அறிவதற்குப் பதிலாக அவன் கழுத்தில் ஓர் மாலையைப்போல் தங்கி ஓர் சிறந்த ஆபரணம்போ லிருந்துவிட்டன. இதனைத் தாருகன் கண்டு அத்திருமால் அறியாவண்ணம் மறைந்திருக்கச் செய்தான். மகாவிஷ்ணு நெடுநேரம் பார்த்தும் சக்கரம் வாராமையினால் அயர்ந் து, நிராயுதபாணியாகி, அத்தாருகனுடைய சேனைகள் முன்னம் நிற்கக் கூடாதவனுய்த் திரும்பி தனது வையுந்த நகராஞ் சென்றனன். இப்பால் தாருகாகுரன் யாரும் எதிரிகளில்லை யெனத்தெரிந்து தனது இராக்கத சைனியங்களோடு தன் அரண்மனைக்குச் சென்று. கழுத்திலுள்ள சக்ராயுதத்தை தன்னார் கூடியமட்டும் எடுத்துப்பார்த்தும், அனேக இராக்கதர்களைக் கொண்டு எடுத்துப்பார்த்தும் அச்சக்ராயுதம் வராமையால், சரி இதோர் கண்டபூஷணமாக இருக்கட்டும் என விட்டு விட்டான். அப்பாற் சிலகாலம் பொருத்து அகிலம் உய்யும் பொருட்டாகவே அருளுருவங்கொண்ட ஆண்டவனாகிய ஆறு முப்பெருமான் போருக்கெழுந்து கிரவுஞ்ச கிரிபைப்பிளந்து தாருகனைச் சங்கராஞ் செய்து படுகளத்தைச் சோதனை செய்கின்றபோது தாருகாகுரனது கழுத்தில் பாலசூரியனைப்போல் சந்திரிகை வீசப் பிரகாசிக்குஞ் சக்ராயுதத்தைக் கண்டு ஒ ஓ இது நமது அச்சதன் கையிலேந்தியிருந்த ஆக்ஞா சக்கரமல்லவா என எடுத்து தன் மார்பில் ஓர் பூஷணம்போல் அணிந்து சென்று, அதன்பின்னர் மற்றைய அசுரர் வாதனைக ளனைத்தும் ஒழித்து திருச்செந்தில், திருப்பரங்கிரி, கந்த வெற்பு முதலியவைகளிற் றங்கிப் பின்னர் தணிகைமலையில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

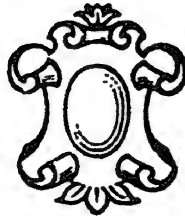
இவைகளைத் தெரிந்த மாதவனாகிய வைகுந்தவாசன், வணங்கு வாரை வாழ்விக்கும் வடிவேற் பெருமான் திருத்தணிகையிற் றங்கியிருப்பதையும், தேவர்கட்கெல்லாந் திருவருள் புரிவதையுங் கேட்டு ஆனந்த மேலிட்டு தணிகாசலத்திற்கு வந்து, அதன் சமீபம் ஒருநாழிகைவழி தூரத்தில் ஓர் அழகிய இடத்தைக் கண்டு, அங்கு ஒரு திருநகரம் உண்டாக்கி, அங்கு சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து, ஓர் தீர்த்தமும் உண்டாக்கி, சுத்தஞான விரத சீலராய், விபூதி ருத்ராஷ்ட சிவசின்னங்களைப்பூண்டு, அறிவையும் அன்பையும் அதோமுகமாக்கி, அந்தக் காரணத்திரியங்களுக் கதீதமான அமலஞான பூசைசெய்து

அனேககாலம் நிஷ்டை கூடியிருந்தனர். இத்னைக்கண்ட சர்வலோக சரணயனாகிய கைலாசபதி நிஷ்பவாகன ரூடராய் காஷிகொடுத்து ஏ! பக்தா! நீ விரும்பியவாறு சக்ராயுதம் பெறுவதற்கு பூரீஞானசத்திர னாகிய சரவணோற்பவனைக் கருதிப் பெறுவாயாக. எனக்கூறி, அத்திருமால் கோரியபடி அந்நகரத்திற்கு “மாதவபுரம்” எனப் பெயர்வழங்குக வென ஆசீர்வதித்து அந்தர்த்தானமாயினர்.

அதன்பின்னர் பாற்கடற் றுயிலும் பரந்தாமன், அற்புதத் தனிக் கூத்தாடும் அம்பல நாடகன் அருளிருந்த வண்ணம் தணிகைமலையை அடைந்து, தாயினுஞ் சிறந்த சண்முகப் பெருமான் சந்நிதானமுற்று, குமாரதீர்த்தத்திற் குளித்து, சந்நிதானத்துட்சென்று, சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து, கும்பிட்டு, பன்னிரு கண்கொண்ட பாலவடிவே! சத்திவேற் றாங்குஞ் சண்முகச் சிவமே! மண்ணுலகோங்கவந்த வாழ்வே! அனந்த வேதம் அறிவரும் அழகே! மூவருந் தேவரும் முனிவரும் வாழ்த்தும் மூர்த்தியே! என்னை யீடேற்ற எழுந்த யீசனே! எனப்பலவாறு துதித்து மீண்டும் வணங்கி, யழுது வலம்வந்து, கிரிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து அதன் மேற்றிசையில் ஓர் சுனைக்கரையில் “அருவமும் உருவுமாகி, அனாதிபாயப் பலவாய் ஒன்றாய்ப் பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்” பாயிய முருகக் கடவுளைக் கோரி ஓர் தீர்த்த முண்டாக்கி, அதன் கரையில் ஓர் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்து சிலகாலம் ஆராதித்திருந்து, பின்னர் தன் உடம்பு முழுவதும் புற்று மூடச் சிலகாலத் தவஞ்செய்திருந்தனர். அப்பாற் சிலகாலஞ்சென்று இத்தவத்திற் கிரங்கிய வேத வேதங்களுக்கும் எட்டப்படாதவராகிய விசாகப் பெருமான் மயில்வாகன ரூடராய் எழுந்தருளி தரிசனங்கொடுத்து, அன்பு! நெடுநாள் தவஞ்செய் திளைத்தனை உமது தவத்திற்குச் சந்தோஷித்தனம் உமக்கு வேண்டியது யாது? என விஷ்ணு மூர்த்தியின் உடம்பைத் தடவிக் கொடுத்து ஆசிகுற திருமருமார்ப னாகிய திருமால் அங்கம் புளகமுற, ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து, ஆடிப்பாடி, அனந்தமுறை வீழ்த்து வீழ்த்து கும்பிட்டு, நாக்குமுறி, மயிர்க்குச்செறிய, மெய்விதிர்த்து தேவர்களை ஈடேற்றவந்த சிவக் கொழுந்தே! கங்கைபிற் றவழந்த கடவுண்மாமணியே! பார்வதி முத்திடும் பச்சிளங் கிளியே! என்றும் மாறாத தேவரீரது பாத பக்திவேண்டும். என்மீது தேவரீரது கருணை என்று மிருத்தல் வேண்டும். தேவரீரது பொன்னடிக்கே அடியேன் ஆளாக வேண்டும். என் வாழ்வை நான் அடைப விளையுளதேல், அன்று தாருகனாகியோர் என்னி

டம் கவர்ந்தொழந்த சங்கு, சககரம் முதலியவைகளை யான் பெற அருளல் வேண்டும். அன்றி அடியேன் உண்டாக்கிய இத்தீர்த்தமும், இச் சிவலிங்கப் பெருமானும் எண்பெயரால் வழங்க வேண்டும். இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, இச் சிவக்குறியைப் பூசிப்பவர் யாரானாலும் நோய் வாய்ப்படாது, புனிதராகவேண்டும், அவர்கள் எவ்வித பழி, பகை, பாபம், சாபம், கோபம், பேய் முதலியவைகளாற் பீடிக்கப் பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் அகன்று, அவர்கள் புண்ணியர்களாகி, கல்வி, ஞானம், செல்வம் முதலியவைகளைப்பெற்று வாழவேண்டும். எனப் பிரார்த்திக்க, ஆலினைத் துயிலும் ஆதி நாராயணன் விரும்பியவாறு வரங்களைக் கொடுத்து, சுதரிசன மென்னுஞ் சக்ராயுதமும், பாஞ்சசன்யபூங் கொடுத்தருளி மறைந்தனர்.

அந்நாள் தொட்டு விஷ்ணுவினால் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு விஷ்ணு வேஸ்வரர் என்றும், அவ்விஷ்ணுவினாலுண்டாக்கிய தீர்த்தத்திற்கு * விஷ்ணு தீர்த்த மென்றும் பெயர் வழங்குகின்றது. பின்னர் அந்த தசாவதாரானுகிய தாமோதரனுக்கு சண்முகப் பெருமான் காஷிகொடுத்தருளிய நாளாகிய பங்குனிமீ உத்திர நக்ஷத்திரங்கூடிய ஆதிவாரத்தன்று இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, விஷ்ணு வேஸ்வரைப் பூசித்து, பின்னர் குமாரக்கடவுளையும் வழிபடுவோர் புண்ணியராகி, இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்து, மேலான மோகூ சம்பந்தையும் பெறுகின்றார்கள். விஷ்ணு தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, விஷ்ணு வேஸ்வரைத் தரிசிக்காமல் குமாரக்கடவுளை மாத்திரம் வழிபடுவோர்கள் முருகக்கடவுளுக்குப் பிரிய மில்லாதவர்களாகவே முடி கின்றார்கள்.

* விஷ்ணு தீர்த்தம்:—என்பது உலையிம்மேல் மேற்பாகத்தில் குருக்கள் யார் வீடுகளுக்கு எதிரிலுள்ளது.

இந்திரன் அருள்பெறு படலம்.

ஸ்துதி.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒருபுலவன் சிரைவிடுத்தோர் வேடராகி
 யொருபுலவர் தம்மையேய்த் தெழுதி நாவில்
 ஒருபுலவர் பிழைமறுத்தோ ரியனூற்காட்டி
 ஒருபுலவர் தமையென்றுஞ் சமந்து தோனில்
 ஒருபுலவர் தம்மைவழி மறித்துக் கும்பத்
 தொருபுலவர்க் கிலக்கணநூ லோதி சங்கத்
 தொருபுலவ ராகிமறைத் தமிழ்த்தே னல்கும்
 ஒர்புலவ ராயகுக னிருதாள் போற்றி.

முனிவர்களே! இதுவரையில் குமாரதேவர், நாரணனுக் கருள் புரிந்த சரித்திரத்தைக் கூறினே னன்றோ! இனி இந்திரனுக் கருள் புரிந்த அற்புதத் திருவினையாடலைக் கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

இந்திரன் முன்னர் சூரபதுமனாதிப அசுரர்களுக்குப் பயந்து குமாரக்கடவுளை யடைந்து அவரை மயிலுருத்தாங்கி, சூரசம்மாரமா னபின், தனது இந்திரபதனியைக் கைக்கொண்டு, தன் அன்புமேலீட் டினால் குணப்பெருங் குன்றாகிய குமாரக்கடவுளுக்குத் தனது குமா ரத்தியாகிய தெய்வயானையம்மைபைத் திருப்பரங்கிரியில் திருமணஞ் செய்வித்தன னன்றோ! அதன்பின்பு இந்திரன் தன்னிடமிருந்த சங் கிதி, பதுமசிதி, சிந்தாமணி, காமதேனு முதலியவைகளை சூரனாதி யர்கள் கொள்ளை கொண்டதனாற் காணாதவனாகி வருந்திபதன்றி மற் றைத் தேவர்களும் தத்தம் பொருள்களைக் காணாது முறையிடுவதை யும் கருதி, அத்தேவர்களோடும் தெற்கின்கண் தொண்டைநாடுற்று, திருத்தணிகைக்குத் தென்றிசையில் கடப்ப விருகூங்களடர்ந்த ஒரி டங்கண்டு, அங்கு ஓர் திருநகரத்தை உண்டாக்கி, அங்கு தவஞ்செய் யக்கருதி, ஓர்தீர்த்தமேற்படுத்தி, அதன் கரையில் ஓர் சிவலிங்கப் பிர திஷ்டை செய்து நெடுநாள் பூசித்து, பின்பு கிஷ்டைகடி சிலகால மிருந்தனர். இதனைக்கண்ட காளகண்ட சதூர்ப்புல திரிநேத்ரதாரா கிய சிவபெருமான் இந்திரன் தவத்திற்கொங்கி பிரசன்னராசி அின்

பனே நீ நம்மைக் கோரியவைகளை நீர் திருத்தணிகையின்கண் நமது இனைய பிள்ளையாரை வேண்டிப் பெறுவாயாக வெனக்கூறி மறைந்தனர். இந்நகரைக் கடப்பமா நகரமெனவும், இச்சிவலிங்கப்பெருமானை அமராபதிச்சரர் எனவும் வழங்குகின்றனர்.

இப்பால் இந்திரன் சிவாக்களுயிருந்தவண்ணம் தேவர்களோடு தணிகையையும், மலைமீதேறி குமாரதீர்த்தம் முதலியவைகளில் மூழ்கி, குமார்க்கடவுளை வணங்கி கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து, சந்திரதானத்தின் தெற்கில் ஒரு சுனையிருப்பதைப்பார்த்து அதில் தேவலோகத்திருந்து செங்கழுநீர்க்கொழுகளை தேவர்களைக்கொண்டுவிட வழைத்து நாட்டி அச்சுனையருகில் விநாயக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டை செய்து, அந்நீலோற்பல மலரால் விநாயகரைப் பூசித்து வந்தனன். அதனால் அவ்விநாயகப் பெருமானுக்கு செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் எனத் திருநாமம் வழங்குகின்றன. இப்பால் இந்திரன் அச்சுனையருகில் ஓர் சிவலிங்கம் தாபித்து தேவதேவர்களுக்கும் எட்டப்படாத சித்துருவாகிய சிவசுப்ரமணியக் கடவுளை தியானித்து, அந்நீலோற்பல மலரால் அருச்சித்து செங்காலம் பூசித்திருந்தனன். இதனைக் கண்ட சராசரமும் தாயாக விளங்கும் சாட்குண்யனாகிய சண்முகப் பெருமான் இந்திரன் எதிரேதோன்றி அன்பு! யாதுவேண்டி வேண்டுகின்றாய் என, இந்திரன் அருவருவங்கடந்த ஆண்டவனே! கருணையே உருக்கொண்ட காங்கேபா! அகிலாண்ட முய்யவந்த அருட்குன்றே! வானோடுக்கண் களைந்த மணியே! தேவரீர் திருவடி நீழலையன்றி வேறிடமில்லோம். ஆதலால் முன்னர் சூரபதுமனாதியர் எங்கள் தேவலோகத்திருந்த செல்வ மனைத்தும் கொள்ளைகொண்டதைத் தேவரீர் திருவுளந்தெரியுமன்றோ! அவ்வரசு சம்மாரத்தின் பின்னர் அப்பொருள்களெல்லாம் இத்தணிகைக்கண் சேமித்திருக்கின்றன வன்றோ! அவைகளில் இங்கு வந்திருக்கும் தேவர்களின் பொருள்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுப்பதன்றி, அடியேனுடைய சங்கிதி, பதுமகிதி, சிந்தாமணி, காமதேனு முதலியவைகளை எனக்குக் கொடுத்தருளும் படி பிரார்த்திக்கின்றேன். ஆன்றி, அடியேனுல் தேவலோகத்தி லிருந்துகொண்டு வந்து நாட்டிய இந்நீலோற்பலக் கோடி * காலை, பகல், மாலை என்னும் முக்காலங்களிலும் புஷ்பிப்பதை, முக்காலங்களிலும்

தணிகையாற்றுப்படை

“காலை நண்பகல் மாலைமூப் பொழுதும்
வைதல் வைதல் மலர்முன்று தெரிக்கும்
நீலப் பைஞ்சுனை வளர்வண்டு தொழுது.”

பூஜைகொண்டு, மூன்றுவேளைகளிலும் அணிந்தருளவேண்டும் இதன் றி இத்தீர்த்தமும், இச்சிவலிங்கப்பெருமானுள் அடியேன் பெயரால் விளங்கவேண்டும். இத்தீர்த்தத்திஸ்மூழ்சி, இச்சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்குவோர் எந்தக் குலத்திலுந் பிறந்தவர்களாயிருந்தாலும், எத் தொழிலைச் செய்பவர்களாயிருந்தாலும், எவ்வளவு கொடிய பாப, துஷ்டர்களாயிருந்தாலும் அவர்களெல்லாம் புனிதர்களாகி, புத்திமான்களாகி, புண்ணியர்களாகி, புருஷோத்தமர்களாகி, தேவீரது பொன்னடிக்காளாக வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தி, கண்டாரைக் கடைத் தேற்றுங் கருணானிதியாகிய கந்தப்பெருமான் இந்தின் வேண்டிய படியே அவரவர்களுடைய பொருள்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டிடு, தேவேந்திரனுக்கு சங்கதி முதலியவைகளையும் கொடுத்தருளி, அவனு லுண்டாகிய மூர்த்தியை இந்திரேச்சுர ரெனவும் அத்தீர்த்தத்தை இந்திரதீர்த்தமெனவும் வழங்க வரமளித்து, மறைந்தனர்.

மூன்று வேளைகளிலும் வேளைக்கொன்றாக புஷ்பிக்கும் நீலோற் பலமலரை வேளைக்கொன்றாக இன்றளவும் குமார்க்கடவுள் பூஜைகொள்ளுகின்றார். இந்நீலோற்பலகளை நாளதும் இந்திர சீலச்சுனை எனவும் செங்கழுநீரோடை பென்றும், இகனைக் கெலுகில் கல்ஹார தீர்த்தமெனவும், இந்திரதீர்த்தமெனவும் வழங்குவதோடு இத்தீர்த்தமே அபயமென்றடைந்தாரை ஆகரித்தாரும் நமது ஆண்டவனு கிய ஆருமுகப்பெருமான் அடிநீஷகங் கொண்டு வருகின்றனர். இத்தீர்த்தத்திஸ்மூழ்கினவர்களெல்லாம் கல்வி அறிவு, ஒழுக்கம், ஞானம் புத்திரப்பேறு, சீர்த்தி முதலிய இகடா வாழ்வுகளைப்பெற்று சித்திப் பாய் சிந்தையில் வாழும் தேவசேனாபதியாகிய சிவ சண்முகப்பெருமான் திருவருளையும், திருவடி நிழலையும் பெருகின்றார்கள். அத்தணிகையை இந்திரன் புஜித்ததினலேயே இந்திர நகரம் எனவும் கூறப்படுகின்றனர் எனச் சூதபுராணிகர் கூறி, குமார்க்கடவுள்ப் பலவாருதோத்திரன் செய்து தியாகித்து, வீங்கடைகூடி யிருந்து * பின்னர்க் கறுவாராயினர்.

அந்த இந்திரன் அருள்பெறு சரித்திர சரக்கை தற்கால் அச்சிட்டி, ருக்கும் திருப்புகழ் முதற் புத்தகத்தில் உள்ள தணிகைத் திருப்புகழ் 64-ல் 5, 14, 22, 25, 26, 27, 31, 34, 36, 37, 40 44, 51, 52, 56, 62, 63, 64-ம் திருப்புகழ்களின் காண்க.

இந்த இந்திர தீர்த்தத்திலிருந்து பிரதிமாளி மாதம் ரேவதி கஷத்திரத்தில் (பிரமோற்சவத்திற்காக ஆரம்பிக்கும் துவாராரோகணத்திற் முன்னாள்) நாசிகள் தலைமீது புற்றுமண் கொண்டு வரப்படுகின்றது.

ஐராவதக் காஷி

புண்ணிய மெலாந் திரண்டுருக் கொண்டது போல விளங்கும் நைமிசாரண்ய முனிவர்காள்! முன்னர் நமது தெய்வத்திருவாகிப செவ்வேளுக்குத் தேவேந்திரன் தெய்வயானை யம்மைபாரைத் திருமணஞ் செய்வித்தானெனக் கூரினோமல்லவா! அக்கால் அசுரராவென்று அமரரைக் கார்த்த ஆண்டவனுக்கு சீதனமாக இந்திரன் தனது பட்டத்து யானையாகிய வெள்ளையானை முதலிப அளவிறந்தசெல்வங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தனன். அவைகளில் ஓர் பெரியசந்தனக்கல் இன்னும் ஆபத் சகாயக்கடவுள் எதிரில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீலோற்பலச் செடிகள் நாளதும் பிரகாசிக்கின்றன. அனேக திரவியங்கள் சரங்கத்திற் இருக்கின்றன. அனேகங் கையாளப்படுகின்றன. இந்திரவிமானம் உற்சவங்காணப்படுகின்றன அவைகளுள் தற்கால் தணிகைச் சந்திரனானத்தின் வெளிப்புறம் துவஜஸ்தம்பத்தருகில் இருக்கும் நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதமென்னும் வெள்ளையானையுள் ஒன்று.

இந்த ஐராவதத்தை இந்திரன் சீதனமாகக் கொடுத்தபோது கலியுகத்திற் கண்டொண்ட தெய்வமாகிய கந்தப்பெருமான் இந்திரனை நோக்கி அன்பு. இந்த ஐராவதம் உனது பட்டணத்து யானையாதலால் பொன்னுலகத்திலேயே இருக்கட்டும் என மறுக்க, இந்திரன் அடியேனை வாழ்வித்த ஆண்டவன்! ஒருவர் கொடுத்துவிட்ட பொருளை மீண்டும் பெறுவாராயின் “தத்காப ஹரம்” என்னும் தோஷமுண்டாகும் என்பது பிரமாணமாகையால், நான் மீண்டும் பெறுதற்கில்லை. இந்தயானை தேவரீரது திருமுன் இருக்குமாயின் என் ஞாபகம் தேவரீருக்கு இருந்துகொண்டேயிருக்கும் நானும் புனிதனாவேன். எனது வாழ்வும் பெருகும், என் நாமம் செழிக்கும் ஒருக்கால் பகைவர் நேரிடுங்கால் உனக்குத் துணைகொண்டுமே அக்கால் என்ன செய்யவாய் எனத் தேவரீருக்குத் திருவுளமிருக்குமாயின், இந்தயானை இங்கிருந்தபடியே எனது பொன்னுலகைப் பார்த்திருந்தாலே போதும், அதனால் ஐராவதம் திரண்டலெகத்திலும் இருக்கும் பாவனையாகும் என இந்திரன் பிரார்த்தித்தனன். ஐராவதமும் பணிவார்க்குப் பாக்யபெல்லா முதலிப் பாத நிழலையுங் கொடுக்கும் பாஸகம்முகக் கடவுளைப் பணிந்து, ஆண்டவனே அடியேனை அடிமைபாகக் கொண்டு ஆண்டருள வேண்டுக என விண்ணப்பஞ்செய்தன, அதனால் குமாரக்கடவுள் அவ்வாறே ஆதக என அனுக்கங்கி, அவ்வெள்ளையானை இந்திரதிகையாகிய சமுத்திர நோக்கி சிலாருபமாக நாளது வரையுமிருக்கின்றன. இந்த ஐராவதத்தை வலம்வந்து குர்பிட்டுப் பூசித்து பின்னர் குமாரக் கடவுளைத் தரிசிப்பவர்கள் இந்திர பதவியை அடைகின்றார்கள்.

பதின்மூன்றாவது
நாகம் அருள்பெறு படலம்.

து தி.

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

எண்ணுவா ரெண்ணமெலா மீனிது நந் தும்
ஏற்றுவா ரேற்றமெலா மெய்தச் செய்யும்
கண்டார்தங் குலமுழுதுங் காத்துப் பீபாற்றும்
கதியளிக்கும் விதிமாற்று மருகச் சூழல்
அண்டர்சூலாந் தணிகையெழிவ மலை நீதாங்கும்
அழகைமா மணிச்சுனைபை யரும ருந்தை
தண்ணமுதை யருட்கடலை யகலா வனபைச்
சந்தருவைச் சண்முகனைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

முனிவர்கள்! “எங்கே எங்கே மனமோடி இளைமோடென்ன
விழ்த்தாலும், அங்கே அங்கே கின்றெழுப்பி பகண்டவறிவி விடை
விப்பாய்”

என்பதுபோல மனதைக் கண்ணெரமும் புறம்விடாது, சாந்தம்
சத்தியம், ஞானம், தவச என்பவைகளிலேயே அம்மனதைச் செலு
த்துகின்றவர்களாய், ஒருமுறை கருப்புதின்னவன் மீண்டுமீண்டும்
கரும்பு தின்ன ஆசையும் அன்பும் எவ்வகையால், சிவபுராணங்க
ளில் மேலும் மேலும் அன்பு, அலைகளைக் கற்றார்பால் கெட்கமேலும்
மேலும் ஆசையும் நீங்கள் பெற்றிருப்பதால் நீங்களெல்லாம் சிவகண
ங்களென்றே உங்களால் எனக்கும் அன்பு அதிகரிக்கின்றன. ஆகை
யால் கூறத் தொடங்குகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

முன்னோர் காலத்தில் தேவர்களும், இராசகுலங்களும் ஒன்று
கூடி திருப்பாற்கடல் கடையத் தொடக்கி, மந்தராகிரியை மக்தாக்கி
வாககி என்னும் நாகராஜனைக் கொண்டு இழுக்கப்பட்டமைதான், வா
ககி என்னும் பாம்பு மந்தராகிரியில் உரைந்து தேகமுற்றம் புண்ணாகி
மெலிவுற்று, சேஷசயனனாகிய சுந்தரபதியை அடைந்து ஓ! வைகுந்த

!16 திருத்தணிகை கேஷத்திர மஹாத்மியம்.

வாசா! மூவுலகு மளந்த முாஹரியே! அடியேன் உடம்புமுற்றும் புண்ணாக்கி, சகித்தற் கொண்ணுச் சஞ்சலபடைகின்றேன். ஈடேற்றவேண்டுமென்பிரார்த்திக்க, ஸ்ரீமந் நாராயணன் நாகேத்திரனை நோக்கி, அப்பனே! உனக்குற்றோய் மந்தரகிரியில் உரைந்துற்றது மாத்நிரமன்று, அப்பாற் கடலிற்றோன்றிய ஆலகால விஷச் சுவாலையுமுற்றதாகைபால், இகனைத்தீர்க்கும் பரமாவுஷதம் விண்ணோடு காத்த விசாகப் பெருமன் திருவருளும், அதனைக்கூட்டுவிற்கும் சடாசுதரத்தியானமு மல்லது வேறில்லை. இகனைப்பெறும் ஆடம் மூவருந் தேவரும் முறைமுறை பரவும் தொண்டைநாட்டுத் திருத்தணிகையேயாம். அம்மலையின்கண் எல்லா நோய்களையும், எவ்விதபாபங்களையும் எவ்வித விஷயங்களையும் போக்கும் அளவிறந்த தீர்த்தங்களும், ஜீவசஞ்சீவியும், அளவிறந்த சித்தர், முத்தர், பத்தர், பாவலர் முதலினோர்களும் நிறைந்திருப்பனவாகும். சர்வ சித்தியுர் கொடுத்து பரமுத்தியையுங் கொடுக்கவல்ல சர்வசமய முடிவாய் விளங்கும் வைதீக, சைவம் தலைசிறந்து விளங்குவதாகும் ஆகையால் அந்த உத்தமோத்தம தலத்தையடைந்து, அங்கு மலைமலையோங்கும் மாமணிக்குன்றை வழிப்பட்டுய்யக் கடவாய். எனக்கூறினர்.

இதனைக்கேட்ட நாகவேந்தன் தணிகையை யடைந்து நகர்ப்பிரதக்ஷணமும், கிரிப்பிரதக்ஷணமுஞ் செய்து, அங்குள்ள ஒவ்வோர் தீர்த்தத்திலும் முழுகி, ஒவ்வோர் மூர்த்திகளையும் தரிசித்து, குமார தீர்த்தத்தில்முழுகி, சர்வதேவ சொரூபராகிப சண்முகப்பெருமான் சந்நிதானத்தை வலம்வந்து சந்நிதானத்துட்சென்று ஐயபந்திருமுன் நின்று அடுத்தாரை ஆகரிக்கும் ஆண்டவனே! குருமூர்த்தமாகிவந்த தெய்வ மருந்தே! வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழச்செய்த தெய்வமே! அடியேனையும் இராகுதிக்கவேண்டும். கைவிடாதே ஆண்டவனே! கைவிட்டால் வேறே துணையி கிடையாது, என்று கைகட்டி, வாய் பொத்தி, வீழ்ந்துவீழ்ந்து கும்பிட்டுச் சென்று, சந்நிதானத்தின் மேற்பக்கம் ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதனருகில் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்து சண்முகப்பெருமானைக் கோரி தவஞ்செய்து வந்தனன். இவ்வாறு நாகராஜன் செய்யுந் தவத்திற்கிரங்கி வசராயுதமேந்திய வடிவேற் பெருமான் அவனெதிருந்து காணிகொடுத்து அன்பு! உனக்கு வேண்டிய தென்ன வெனக்கேட்க, வாசகி ஆண்டவனைப் பார்த்து நான்மறை சொல்லும் ஞானமணியே! ஆற்றிருகண்டொண்ட ஆண்டார்நாதனே! தேவாகரர் கடல்கடைந்த நான்மந்தரகிரியிற் பிணி

க்கப்பட்டு உரைந்ததன்றி ஆலகால விஷச்சவாலையா லுந் தாக்கப்பெற் று வருந்துகின்றேன், திரானோய் தீர்க்குந் தெய்வம் தேவனீ மீட்ட திருத்தணிச்செவ்வேளே எனப் பலர்வாய் பகரக்கேட்டுற்றேன், தீர்த் தருளல் வேண்டும். எனக்கூற, பக்தரகூகனாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் இருபானோக்கஞ்செய்து அவ்வாசுகியின் தேகத்தைத் திருநீற் றுல் தடவி, ஏ! வாசுகி! உன் வினைதீர்த்தன. இன்னும் வேண்டிய தென்னென, தெய்வானை மகிழுந்தலைவா! நானுண்டாக்கிய தீர்த்த மும், மூர்த்தியும் உன் பெயரால் பிரகாசிக்க வெண்ணிகிறேன். அன்றி இத்தீர்த்தத்தில் முழுகி, இம்மூர்த்திபை வழிபடுவோர் யாரானாலும் அவர்கள் நோயற்றவாழ்வும், குறைபற்றசெல்வமும், பிறவாப் பெரு முத்தியும் பெற்றறய்யுமாறு திருவருள் செய்யவேண்டும் என விண் ணப்பஞ்செய்ய, தணிகையிலோங்குந் தனிப்பெருந்தெய்வம் அவ்வா றே ஆகுத வெனக்கூறி அந்தர்த்தானையினர்.

இப்பால் வாசுகி மந்தாகிரியில் உரைந்திதைத்த நோயும், விஷச் சவாலையாலாகிய புண்ணுந் தீர்த்த, திடகாத்திரமும், நல்ல பலமும், வச்சிரதேகமும், சாந்தமனமும், சிவபக்தியும், ஞான உணர்ச்சியும் பெற்றுச் சென்று, திருமாலையடைந்து ஆபத் பார்த்தவா. அனாதரகூ கா! தேவிராரல்லவா இந்த வாழ்வு எனக்குக் கிடைத்தது! தேவிர லல்லவா எனக்கு முதற்றெய்வம்! என வாழ்த்தி நாகலோகஞ் சென் றனன்.

தவேந்திரர்களே! வாசுகி சென்றபின் வாசுகியினு லுண்டான தீர்த்தத்தை நாக தீர்த்தமென்றும், வாசுகியால் பூசிக்கத் திவலிங்கத் தை நாகேஸ்வரரென்றும் வழங்குகின்றனர். அத்தீர்த்தத்தில்முழுதி னோர் விஷரோகம், நேத்திரரோகம், கர்மரோகம், பூதப்பைசாச தோ டும் முதலியவைகளைப்போக்கி, கல்வி, செல்வம், முதலியவைகளைப் பெற்று, குமாரானுக்கிரகத்தையே அடைகின்றார்கள். இந்த தீர்த்தத் தை நாககணை எனவும் கூறுகின்றனர்.

பதினொன்காவது

இராமன் அருள்பெறு படலம்.

ஸ்துதி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

[நே
மறைபாடுமணியேநான்மறைமுடிவே மறையனந்தம்வாழ்த்துமொன்
முறைமுறையேவான்பரவுமுத்தேயெம் முதல்வாமும்மூர்த்தியானே
இறைவாயெனெம்மானேஉடம்பணியும்பன்னிருதோனெந்தாய்வானூர்
பிறையாருந் தணிகைவளர் மருந்தேசுப் பிரமணியே வாழ்விப்பாயே.

நான்கு வேதங்களுங் கொழுந்துவிட்டுப்படர்வதுபோலும், எங்
கும் சிவபூஜை, எங்கும் வைதிகத் தசாங்கம், எங்கும் ஈஸ்வரனது
அனந்த கல்யாணகுண பாராடணம், எங்கும் வைதிக ஓழுக்கம், எங்
கும் நிஷ்டை, எங்கும் யோகம், எங்கும் ஞானம், எங்கும் வேதசார
மாகிய பிரசங்கம், எங்கும் அரஹர, சங்கர, சக்போ, சதாசிவ, அம்
பல நாடக, சிவ சிவ என்னும் சிவநாமோச் சாரணமாக விளங்கும்

ஹமிசாரண்ய முனீந்திரர்களாள்! இது வரையில் நாகேந்திரன் குமாரக் கடவுளை யடைந்து தீரானேய் தீர்ந்து பெருவாழ் வடைந்த பெருமை பைக் கூறினேன். இனி இராமர் அருள்பெற்றுய்ந்ததனையும் கூறுகின் றேன் கேட்பீர்களாக. என்று சூத புராணிகர் கூறுகின்றார்.

முன்னர் அபோத்தியைப் பரிபாலனஞ் செய்திருந்த தசரதச் சக்ரவர்த்தியின் திருக்குமாரராய் விளங்கிய ஸ்ரீராமபிரான் தன் சிறி யதாயார் கைகேசியின் போதனைக்குட்பட்ட தன் தந்தைபாகிய தசர தர் கட்டளையால் ஜானகியோடு காட்டில் வசிக்குங்காலத்தில் தசமுக இராவணன் சீதையைக் கொண்டுபோய் விட்டடையால் பலவிதமாக வருந்தி, அகத்திபரை அடைந்து முனிவர் பெருமானே! எனது நாய கிபைக் கவர்ந்த அசுரப்பாபிபை அழிக்கவும், மீண்டும் ஜானகியை நானடையவும் கருணைசெய்துமீண்டும் என விண்ணப்பிக்க, அகஸ் திய மகாமுனிவர் ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து எவ்வித சங்கடங்களையும் தீர் த்து, எல்லா சித்திகளையும் கொடுக்கக்கூடியது சிவபூசைபுன்றி வேறே யில்லை. தீர் கூறும் இராவணன் சிவ வரப்பிரசாததாலன்றோ பேராற் றலையும் பெருவாழ்வையும் பெற்று இக்காரிபத்தைச்செய்தான்! அவ் வரத்தையும் அவன் ஆற்றலையும் அழிப்பதற்கு அதைக்கொடுத்த அப்பல நாடகஞ்செய் ஆண்டவனை யடைந்துய்வாயாக. மற்றவர்களால் சிவன் கொடுத்த வரத்தைக்கெடுக்க முடியாது. ஆகையினால், சிவா னுக்கிரகத்தைப் பெறுவாயாக எனக்கூறி, விபூதி, ருத்ராக்ஷ, பஞ்சா க்ஷர மகத்துவங்களையும், அவைகளை அனுஷ்டிக்கும் உபாயங்களையும் கூற, ஸ்ரீராமர் கருணைத் தடங்கடலாகிய கண்ணுதற் பெருமானைப் பூசித்து, ஐயமே! அனைத்துலகுர் அனைத்தய் குமாய் சீன்ற ஆண்ட வனே! தாபாகவும், தாபமாகவும், கந்தையாகவும் பாடனாகவும், மைந் தனாகவும், மாற்றாராகவுமவந்து வாய்விடும் மாதீதவா! எண்ணுவார் எண்ணத்திலே யிருந்து சீடெற்றும் சசமீன! அப்பமென் றடைந்தா ரை அஞ்செலென் றுகரிக்கும் அட்கடவீன! எருளினும பரிந்தாட்டி க்காக்குங் கடவுளே! நானென மதிக்கும் காணீனந்திரிபங்களும், உட ப்பும் அஷ்ட மூர்த்தமாக விளங்கும் க்ஷமீந்தைய தலைவோ! இவைகளை சீடெற்றுவந்து தெய்வீகப் பொருத்தகல்வீனவோ எனப் பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து எதிரேவந்து, ராமா! நீ மனிதவாழ்வு அற்பமென பதித்தீன. ஆகலின் குடோபபேதசஞ் செய்கின்றோம். அதனைக்கொண்டு பிறத்தனாற் பெறவீண்டும் பெரும்பயனைப் பெற்றுய்வாயாக. எனக்கூற, ஸ்ரீராமர் அதனை மறு

த்து அம்பலத்தாடும் அருட்பெருஞ் சோதியே! கல்லாலிருந்த கண்ட வெற்பே! குருந்தடி முனைத்த குணப்பெருங் குன்றே! என் சத்துருவைக்கொன்று, ஜானகியைப் பெற்றல்லது சஞ்சலந்திரேன். ஜானகி என் எதிரிலேயே இருக்கிறாள் போலிருக்கிறது. அசுரர்களின் கொடுமைகளை எண்ணும்போதெல்லாம் என் கை கால்கள் பதருகின்றன எவ்வாறு நான் சிவஞானம் பெறுவேன்! தேவரீர் பெருங்கருணையை மறுத்துத் தற் கஞ்சுகின்றேன் எனப் பலமுரையும் வீழ்ந்து வீழ்ந்து வணங்கி வருந்துவதைக் கண்ட கைலாசபதி புன்னகைசெய்து, ஆசிர வதித்து இராக்கதரை வெல்லும் வல்லமையையும், அதற்குவேண்டும் அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் கொடுத்து அந்தர்த்தானமாயினர். அவைகளை ஸ்ரீராமர் பெற்றுச் சென்று இராவண சம்மாரஞ் செய்தபின்னர் அவ்விராகவன் இராமேச்சுரத்திற் சென்று அகத்தியமகா முனிவர் உபதேசஞ் செய்தபடி விபூதி ருத்ராக்ஷ தாரியாய், பஞ்சாக்ஷர தியானத்துடன் சிவபூஜைசெய்த சிவபிரானே நோக்கி வலிதாளவந்த சிவமே! ஏழையேன் எண்ணத்தை ஈடேற்றிய ஆண்டவனே! என்னை வாழவைத்த மணியே! இராவணனுக்குத் தேவரீர் கொடுத்தருளிய வரத்தை மாற்றுஞ் சக்தியை தேவரீர் அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளியதனைன்றோ கொண்டகருத்தை முடித்தேன். தேவரீர் முன்னர் ஞானோபதேசஞ் செய்வதாய்க் கொண்ட திருவுளத்தை எனது அஞ்ஞானத்தால் வீணே இழந்தேன். மேறே கதியில்லேன். அதனை இக்கால் அனுக்கிரகித்து பிறவிப் பெருநோபைப் பேர்த்தொழிக்க வேண்டும் பிரபுவே! எனப்பிரார்த்திக்க, தன்னை யன்றியில்லாத் தனிப்பெருந் தெய்வமாகிய சங்கரன் கருணைகூர்ந்து, அன்பனே! எவரையும் கன்மமானது விடாது. கன்மமானது ராஜ்யம், திரசியம், மனைவி, மக்கள், சுற்றம், ஸ்ணேகம், டம்பம், முதலிய சொரூபங்களாக வந்து இழுத்து இழுத்து அலைந்து அலைந்து பாகதியை விடுக்குகின்றது. அந்த நிலையில் யீழும் இருக்கின்றாய், அந்நிலையிலிருந்து சித்தசாந்தம் பிறக்காது சித்தசாந்தமின்றி ஞானம் நிலைபெறுது, அப்படி ஞானத்தை அடையும் வீணே உமக்கிருக்குமாயின், திருத்தணிகையை அடைந்து, அங்குள்ள தீர்த்தங்களில் மூழ்கி நமது இளைய பிள்ளையாரை வழிப்பட்டு, ிவிருப்புவதை அக்குமார குருசினிடத்தில் பெற்றுப் வாயாக, என மறைந்தருளினர். இவைகளைக்கேட்ட ஸ்ரீராமர் தனது பரிவாரங்களுடன் தணிகைக்கு வந்து நந்திதீர்த்தம் முதலிய பல தீர்த்தங்களிலும் மூழ்கி, பல மூர்த்திகளையும் வணங்கி, நந்தியாற்றின் வடகரையில் ஆறுமுக ஸ்வாமிகள் சந்திதானத்திற் கருகில் ஒரு சிவ

விங்கந்தாபித்து, அதன் சமீபத்தில் ஓர் தீர்த்த முண்டாக்கி நமது தேவசேனாதிபதியாகிய சிவக்கொழுந்தைத்தியானித்துத் தவஞ்செய்திருந்தனர் இகனைக்கண்ட விசாகன் பிரசன்னராகி, ஏ இராகவா ! நீ விருப்பம் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறுவாயாக என பசு, பதி பாச, இலக்கணங்களை உபதேசித்து, அவ் வீரராகவனது பரிபக்கு வத்தைக் கண்டு கிருபானோக்கஞ்செய்து, தனது திருக்கரத்தால் அவ் வீராமனைத் தடவிக்கொடுத்து ஆசீர்வதித் தனுப்பினர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீராமச்சந்திரன் அசுரர்களை விஜயஞ் செய்து வந்த மையால் விஜயராகவர் என்னும் பெயராயின. சிவதீர்த்தமாகிய நந்தி தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, சிவனடியார்களுள் தலமைப் பெரும் அடியாராய் விளங்கிய விஜயராகவப் பெருமானைச் சேவை செய்பவர்கள் பெருஞ் செல்வம், பெருஞ் குடும்பம், பெரும், வாழ்வு, பெரும், போகம், பெரும், பதவிகளை அடைகின்றார்கள்.

பதினைந்தாவது
நாரதர் அருள்பெறு பாடலம்.

து தி.

எண்கீர்க்கழி நெடி லாசிரிய லிருத்தம்.

முருகநான் மரைமுடிவே மூவ ரேற்றம்
மூர்த்தியே யாறிருகண் மணியே வானோர்
பெருமானே யுலகுநீரும் பிறவு மாய
பிரமமே யருந்துணையே காங்கை யாயெம்
யருட்கடலே யாளவந்த வடிவேற் செங்கை
ஆண்டவனே தணிகைவாழ் சிவமே சைவக்
குருமணியே அன்பரெலாம் வாழ வந்த
குகனேயெம் முயிர்த்தலை வாழ்விப்பாயே,

சிவத்தியான பராய், விபூதி ருத்ராஷ்ட சிவசின்னங்கள் பிரகாசிக்க, பஞ்சாஷ்டர திபானத்துடன், சிவபெருமானது அனந்தநாம கல்யாண குணனுபவங்களைப் பிரசங்கித்து, பரமனையே பாடும் அடியாராய் விளங்கும் சூகபுராணிகர் நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்களைப் பார்த்து முத்தியே பொருளெனக் கொண்ட முனிவர்கள் நமது ஆண்டவனாகிய ஆறிரு கண்கொண்ட ஆறுமுகக் கடவுளின் அருள்விளையாடல்களைக் கூறினோன்றோ! அவைகள் அளவிறந்தனவாகும். அவைகளுள் இன்னும்சிறிது கூறுகின்றேன் கேட்பீர்களாக.

சிவபெருமானை அவர் சமீபத்திலேயே இருந்து பஜித்துக்கொண்டிருப்பவராகிய நாரதமகாமுனிவர் ஒருக்கால் சிவபெருமானை வணங்கிவந்து சத்தியிலோகத்தை அடைந்து தன் தந்தையாகிய பிரம தேவனைக்கண்டு, எந்தாய்! நமது கருணாவிதியாகிய சிவபெருமான், அகிலாண்ட ரக்ஷகனாயும், சகலாண்டமும் வாழ்த்திவணங்குந் தணிப் பெருந்தலைமைத் தெய்வமாயும், மிக்காரும் ஒப்பாரு மற்றவித்தகனாயும் இருக்க, அப்பரமபதி கதியற்ற டரம ஏழையையேப் கந்தையுங்கரித்துணியும், தோலும் வாலும் அணிந்திருப்ப தென்னகாரணம்? இதன்றி பலவித ஆபரணங்களிருக்க எலும்பும், இறகும், பார்ப்பும் அணிந்திருப்ப தென்னகாரணம்? பலவிதமாக நல்ல வாசனையுள்ள திரள்களிருக்க, சாம்பலைப் பூசிக்கொள்ளுவ தென்னகாரணம்? இதுவுமன்றி நானாசிதமான விமானந், தேர், கரி, பரி, பல்லக்கு முதலியவைகளிருக்க எருதை வாகனமாகக்கொண்டிருப்ப தென்னகாரணம்? என சிலவற்றைக் கேட்க, பிரமதேவன் நாரதரைப் பார்த்து மைந்தா! நீ கேட்பதெல்லாம் நியாயம். அந்த அந்தரங்கக் கருத்தை நான் உனக்கு விளக்கிக் காட்ட வல்லனல்லன். அவைகளைப்பற்றி அந்த அம்பல நாடகனாகிய ஆண்டவனை கூறுவல்லானன்றி மற்றையோர் யாருங் கூறுவாரில்லை அன்றி அவரது ஐந்துமுகமும் அதோமுகமுமே ஆறுமுகங்களாய் அவதரித்துள்ள பக்தரக்ஷகனாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் கூறுவார். அவரை யடைந்து நீகேட்க விருப்பமிருக்குமானால், திருத்தணிகையை அடைந்து கேட்டுணர்வாயாக எனக்கறினன்.

இதனைக்கேட்ட நாரதர் மீண்டும் பிரமதேவனை நோக்கி, அண்ணலே! குமாரசுக்கடவுள் குன்று தோறாடிய குமாணன்றோ! அவர் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் கைலை, கந்தமாதானம், செந்தில், சீரலைவராய் முதலிய திவ்விய ஸ்தலங்கள் அனந்தமிருக்க, தணிகையை மாத் திரம் ஏன் விசேஷித்துக் கூறினீர் எனக்கேட்க, பிரமதேவன் நாரத

ரைப்பார்த்து மைந்தா! உலகத்தில் யார்க்கும் இராஜஸ்தானம், போகஸ்தானம், ஞானஸ்தானம் என மூன்றிடங்களுண்டு, அவைகளில் குகப்பெருமானுக்கு தணிகை ஞானஸ்தானமாகும், குமார்க்கடவுள் மற்றத்தலங்களில் தேவர்களின் பொருட்டும் அசுரவாதனையின் பொருட்டும் எழுந்தருளியதாகும். பின்னர் முருகக்கடவுள் எல்லா வாதனைகளையும் ஒழித்து, தேவதேவர்களுக்குற்ற இடுக்கண்களை யெல்லாம் அகற்றி, அத்தேவர்களை விண்குடியேற்றி, எல்லாக்குறைகளையும் அகற்றி, யாதொரு காரியமுமின்றி நின்மல சொரூபராய் தணிந்த இடம் தணிகையாகும். இத்தலத்தில் தான் தேவர்கள் முதலினோர் வேண்டிய வரங்களையும், வாழ்வுகளையும், பதவிகளையும், ஞானங்களையும் பெற்றுப் போகிறார்கள். யானும், திருமாலும் இத்தணிகையில் தான் குமார்க்கடவுளை யடைந்து வேண்டிய ஞானோபதேசங்களையும் எங்கள் தொழில்களையும், எங்கள் பதவிகளையும் அடைந்தோம். அகத்தியரும் நந்தியெம்பெருமானும், சிவபெருமானும் அத்தணிகையிற்றான் எம்பெருமானிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றார்கள். அத்தணிகையிற்றான் குமார்க்கடவுள் தனியராய், ஞானமே வடிவாய் குருமூர்த்தமாய், வேண்டுவோர் வேண்டியவைகளைக் கொடுப்பவராய் விளங்குவதாகும். அன்றி அத்தணிகைபென்னுந் தலத்திற்றான் சிவதத்துவாமிர்தம் என்னும் நந்திதீர்த்தமும், உள்ளூர ஊன்றி நினைத்து அந்நிலையில் நிபவர்களை ஞானமயமாகச் செய்யும் திருவருளும் இருக்கின்றன. ஞானசம்முகப்பெருமான் பற்றற்றானாய், பரம ஞானனாய், நின்ற திருக்கோலமாய், ஞானசத்தியை மாத்திரம் கையிற்றாங்கியவனாய் விளங்குவது இத்தணிகையேயாகும், இதனாலேயே தணிகையென்னும் சேஷத்திரம் ஞானபுரியெனவும், சித்திகரம் எனவும் எளிதாகத் தெரியலாம், அம்மலையோ அம்முருகனைப்போல் ஆறுசிகரங்களும் ஜீவசஞ்ஜியும் அனேக பரம ஓஷதிகளும் விளங்கப் பெற்றதாகும். அம்மலையிலும், அதற்கடுத்த பச்சரிசுமலை, கரியமலை முதலியவைகளிலும், அம்மலைகளின் குகைகளிலும், சுரங்கங்களிலும் இன்னும் எண்ணற்ற ஞானிகளும், தபசிகளும், முனிவர்களும், சித்தர்களும், நிஷ்டைகளுகன்றி மற்றோர்களுக்கும் காணமாட்டார்கள். ஆனாலும் நீ நேரி, கண்டு பயபக்தியாக தரிசிக்கலாம். இதனாலேயே திருத்தணிகை சிவலோகத்திற்குச் சரியான ஞானபுரி என நீ தெரிவாயாக. என அத்தணிகையின் மகத்துவங்களிற் சிறிது கூறினார்.

இவைகளைநீக்கேட்ட நாரதர், ஆனந்தபரவசராகி, சிந்தை முறாய் சிவகப்பிரமணியக்கடவுள் திருவடிக்கேயாக்கி, தியானபராபரா

124 திருத்தணிகை கேடத்திர மஹாத்மியம்.

யிருந்து சிறிது தெளிந்து, பிரமதேவனிடம் விடைபெற்று திருத்தணிகையை யடைந்து, சிவதத்துவாயிர்தம், குமாரதீர்த்தம், இந்திரநீலச்சுனை முதலிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, கிரிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து விரதசீலராயிருந்து ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து அங்கு பலகாலமிருந்து பூசித்து, பின்னர் அம்மலைமேற் சென்று, முருகக்கடவுள் சந்நிதானத்தைப்படைந்து தமது மகதிபாழைக்கையிலேந்தி இசைகூட்டி சாமகீதம்பாடி கந்தப்பெருமானது கர்யாண குணனுபவங்களை வாழ்த்தி ஒ சற்குருமணியே! சிவஞான தீக்ஷாகுருவே! குமாரகுருவே! சிவகுருவே! ஞான சத்தி தரன்! எவ்வுலகும் ஈடேறவந்த ஈசனே அடியேனது அறிபாமையின் அபசாரங்களை மன்னித்து ஆண்டருளவேண்டும் ஐயனே எனத் தவஞ்செய் திருத்தனர்.

இதனைக்கண்ட இரத்தினவேலேந்திய இறைவன் கருணைகூர்ந்து நாரதமகாமுனிவர் எதிரே தோன்றி, நாரதரே! உனது அருந்தவத்திற்கேவந்தோம். நீர் விரும்புவதென்னென, நாரதர் குமாரக்கடவுளைப் பணிந்து குரு மூர்த்தமாகவந்த கோலமே! குணப்பெருங்குன்றே! குகப்பெருமானே! ஓர் சந்தேகம் அகலவது உலக முதற்காரணமாகிய பரமேஸ்வரர் ஏதாலும் குறைவற்றவராயிருந்தும், எருதை வாகனமாகக்கொண்டதும், சாம்பலைப் பூசிவது யாது காரணம்? என்பதை தேவரீர் விளக்கிப்பருள வேண்டிமெனக் கேட்க, செந்தமிழ்த்தெய்வமாகிய தெய்வசிசாமணி நாரதரை நோக்கி அன்பு! கடவுள் என உலகமுற்றுங் கூறுகின்ற கண்ணுதற் பெருமான்

“நிலரீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலொண்

புலனாய வைந்தனே டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகே மெனத்திசைப் பத்தெனத்தா நெருவனுமே”

என்றபடி தாம் ஒருவரே பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், இரவி, மதி, ஆன்மா என்னும் அஷ்டமூர்த்தமாக விளங்குகின்றார். இதனை உலகாகாரமாகிய நீர்பூசுத்த அண்டவடிவான இலிங்கரூபத்திலுலேயே அறிந்து கொள்வாயாக “அவனைசந்திதில் அனுபவசந்திமம்” என்றபடி அவரே சிருட்டி, திதி, சங்கார, திரோபவ, அனுக்கிரகங்களை நடத்துகிறவர் என்பதை பஞ்ச சிருத்தியத் தாண்டவமூர்த்தமாக விளங்குவதைச் சிதாகாசமாய தில்லையின் நடராஜ மூர்த்தத் தா லறிவாயாக. என்றும் அவர் யாது மற்ற நிய ஞானானந்தசொருபர் என்பதை தினைப்பேரம்பலத்தின்கண் காட்டப்படுகிற வெளிபரூபமும் அறிவாயாக. அவரது நிஜவடிவைக் கூறுமிடத்திற், அவர்

திருத்தணிகை சேஷத்திர மஹாத்மியம். 125

ஜாதி குலம் பிறப் பிறப்பு பந்த முத்தி
யருவுருவத் தன்மை நாமம்
ஏதுமன்றி எப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்
பிறிவறின் றிபக்கஞ் செய்யும்
சோதி" யாவர், இவர்

“வேதமுதற்கலை காட்சிமுதலளவை விரிஞ்சன்முதல் விண்ணோர்
செய்யுஞ்சோதனை யுளகப்படாச்சோதி” யாகையால், “நின்மல, நிரை
ஞ்சன, நிராதார, நிர்விஷய, நிர்த்தொந்த நிர்க்குண நிமலனை” இப்ப
டியனிவ்வுருவ நிவ்வண்ணத்தன், இவனிற்றைவனென்றெழுதிக்காட்
டொணுது. ஆயினும் அப்பிரபு அன்பை திருமேனிபாகக்கொண்டு,

“அறிவறிபான் றனையடையத் தேக மாக்கி
அங்கங்கே உயிர்க்குடிரா யறிவு கொடுத்தருளாற்
செறிதனல்” என்றபடி.

தம் அகண்டவெண் மூர்த்தங்களினின்று அணுவெண் மூர்த்த ஜீவ
பேதங்களாய், அவைகளுக்கு உயிரும், அறிவுமாய், அவைகளை இபக்
குவோனுமாய், அவைகளின் வேறு காணாகவனாப், அவைகளை இர
கிக்குங் கருணசொருபியாய் அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் அவர்

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டாரத் தெய்வமாகி பாங்கே
மாதொரு பாகனாற் தாம் வருவர்” என்றபடி.

ஒருவரே எண்ணிறந்த சமய தேவர்களாகியும், தாமே வலிது அருளு
ருவந்தாங்கியும், பக்தர்களின் இச்சைவழி அனந்த நாமரூபமுற்று
கொண்ட திருமேனிகள் அளவற்றன வாகும், அவைகளில் ஒருமூர்த்
தமாகும் நீர் கூறிய நிஷ்பாஸூட மூர்த்தம். அந்த நிஷயம் யாது? அத
னைச் சிவபெருமான் ஆரோகணித்த தேவனெனில்:—பிரம விஷ்ணு
இந்திராதிப தேவதேவர்களுந் மட்டுள்ள சராசரங்களும் பிணி, பசி,
மூப்பு, இளமை முதலியவைகளின் வாய்ப்பட்டு பிறந்திறக்குந் தொ
ழில்களை யுடையனவா யிருப்பவைகளைப்பார்த்த நான்கு பாதங்களை
யுடைய தருமதேவதையானது அத்தகைய துக்கங்களுக் காளாகாம
லும், பிறப்பிறப்புகளில் கழன்றுக்கொல்ல மிருக்கக்கருதி எளிதில்
நிருவருள் செய்யும் இறைவனை நோக்கி பலகாலம் வருங்கித் தயஞ்
செய்து, சரணாகதி நீயே என அடைந்த சந்திரனைக்காத்த தயாநிதி
யே மறலிபை விழுத்தி மார்க்கண்டனைக்காத்த மணிவண்ண! பார்வதி
வேண்டப் பாதிபுடற்றந்த பவழக்குன்மீ!

“வஞ்ச நமன் வாதனைக்கும் வன்பிறவி வேதனைக்கும்
அஞ்சி யுனையடைந்தேன் ஐயனே பராபரமே”

என பலவாறு வேண்ட, அடைந்தாரை யாதரிக்கும் அருட்பெருங்
கருணைத் தடங்கடலாகிய ஆண்டவன் கருணைகூர்ந்து, என் அரும்
பெரும் அன்பே! அஞ்சேல் நீ என்றும் இன்னல்படாது, இறவாது,
எம்மை இடபமாகத் தாங்கி இருப்பாயாக. என ஆசிகூறி ஆட்கொ
ண்டதாகும். அன்றி, இந்த ரிஷபம் சிவத்தின் அகண்டவியாபக நித்
யானந்த வடிவில் எவ்வாறிருக்குமென்னில்:—மனம், புத்தி, சித்தம்,
அகங்காரம் என்னும் கரணங்கள் நான்கையும் நான்கு பாதங்களாகக்
கொண்ட ஜீவன் என்னும் பசுவாகும் அந்த அந்தக் கரணங்கள் நான்
நடத்தி ஆட்கொள்பவர். பதி யென்னும் சிவம் என உணர்த்துவதை
யும் அறிவாயாக.

ஏ நாரத! ஏகபாதமும், இரு ஒளியும் மும்மூர்த்தியும், நால்வ
கைத் தோற்றமும், பஞ்சகிருத்தியமும், ஆறுகுணமும், ஏழுலகும்,
எண்மூர்த்தமும், நவபேதமுமாகி யாதுமல்லாரின்ற இறைவன் அள
வற்ற பரிமாணத் திரவியங் ளிருக்க, விபூதியில் விருப்பமுற்ற தென்ன
வெணில்:-சிவபெருமான் அக்கினியே வடிவாகவுள்ளவர். அந்த “ஆதி
பகவன் ஞானவடி வழலிற் பூசித்து நித்தியமாய்” விளங்குவது இயற்
கைத் திருநீராகும். இதன்றி,

தணிகைப் புராணம்.

“பூதியா முறைமையும் புகலக் கேட்டியால்
கோதிலா மனுமுறைக் கொற்ற வேந்தனே
பாதியாள் சத்திபத் தினியின் வைகுற
வேதிலா ணவந்தபு மிணையில் வேதியன்.”

“ஊழியே பாணிக ஞலப்பி லண்டமே
கேதிலா மண்டபங் கேழ்த்த வேதிகை
ஆழிசூழ் புவிபவி யரிமெய் யாதியா
வாழிமா மெய்ம்மைவண் பசக்கா ளாவிபா”

“நெற்றியங் குண்டத்து நெடித டங்கிய
பொற்றளிள் விழியெரி புணர்த்து வேள்கி செ
தற்றமில் வேள்கியி லகிர்வெண் பூதிவியப்
பற்றற வுயிர்க் கெலாம் படிவத் தாக்கினான்.”

ஆணவமலத்தை நீக்கி ஆண்டருளும் அமலன் பிரளய வெள்ள மே ரீராகவும், அண்டாண்டங்கள் மண்டபங்களாகவும், கயலாற்குழ்ந்துள்ள உலகங்களையே மேடைகளாகவும் அரிபிரமேந்திராதி சகல தேவர்களையும் அவியாகவும், மற்றை உயிருடலனைத்தும் பசுக்களாகவும், தமது நெற்றிக்கண்ணிலாகிய ஞானாக்கினியையே தீயாகவுங்கொண்டு * சருவ சங்கார யாகஞ்செய்தருளி, அந்நீற்றை விஞ்ஞானகலர். பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் உதவிபதன்றி, தாமும் அணர்ந்தனர். எனவே சர்வேஸ்வரானாகிய சங்கரன் எல்லாம் அழித்தும், தாம் அழிபாது, யாவையும் அழிக்கப் படுபவனென்றும், அழிப்பன வனைத்தும் அவனைப்பன்றி வேறில்லையாகைபால் அவனிடத்திலேயே லப மாகின்றனவென்றும், அவனைப்பன்றி அணுகுகுறும் வேறுகாதன வென்றும், அதே “ஐயபூத்த நெருப்பாக” சிவபெருமான் விளங்குவ தென்றும், மாயா சம்பந்தமாகிய படைப்புங் காப்பும் நீங்கிய சருவ சங்கார நீற்றைத் தரிப்பவரே அம்பலநாதகன் அடிக்கணெய்தும் அடியவர் என்றும், இதனால் உலகில் தனிப்பெருந் தலைமைக் கடவுள் சிவபெருமான் ஒருவரெனவும் உணர்வாயாக. எனக் கூறியதன்றி, நாரதருக்கு மற்றைய சந்தேகங்களையும் பெத்தமுத்தியென்னும் இரண்டிடங்களுக்கு மேற்றவாறு, தத்துவார்த்தங்களை விளக்கிக்காட்டி ஞான சாதனத்தையும் புதுத்தி, குன்று தோறாடிய குமாரக்கடவுள் மறைத்தனர். இவைகளைக்கேட்ட நாரதர் ஆனந்தமுற்று முதற்பெருங் கடவுளாகிய முருகப்பெருமானை வணங்கி, வாழ்த்தி, வாளுடைந்தனர்.

நாரதர் பூசிக்க இயிங்கத்தை நாரதேஸ்வரரெனவும், அதனருகிலுள்ள தீர்த்தத்தை நாரத தீர்த்தமெனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து, நாரத லிங்கத்தைப் பூசிப்பவர்கள் வேதாக மோக்த சத்சமயமாகிய சைவநெயிற் நலிசிறந்து சிவஞான வாழ்வைப்பெற்று சிவத்தோ டிரண்டறக் கலக்குஞ் செல்வர்களாகின்றார்கள். இதன்றி வேண்டுவார் வேண்டிய வாழ்வையும் பெறுகின்றார்கள். எனச் சூதபுராணிகர் கூறினர்.

* கடலண்ட நுகர்ந்த தொல்லைக் கடவுள்பின் னழிக்குங் காலையுடலுயி ரகலம் யாவு மொடுங்கிய கிடம தன்நீறு
கடலைய தாருமந்த கடலிகா ணையை சோதி
நடனவில் கின்ற பெல்லை நாடருத் தலமைத் தல்தே.

பதினாறுவது
களவுப் படலம்.

ஸ்துதி.

எண்கீக்கழி நேடிலாசிரிய வீருத்தம்.

பாரேழுந் திசையனைத்தும் பிறவு மாகி
பலவேறு மூர்த்தியா யடியா ரன்பின்
சீரோரு மருட்குன்றே தேவதேவே
சித்தியெலா முதவுகின்ற திருவே நாளும்
போரோரு மாயைகுல மெல்லா மாய்த்த
பொற்பேயெம் புண்ணியமே வடிவேற் செங்கை
தேரோறு மாறுமுகச் சிவமே மேலாந்
திருத்தணிகைப் பெருமானே யருளு வாயே.

முனிந்திரர்களே இதுகாறும் ஜெகத் ரக்ஷகனாகிய சிவகப்பிர
மணியக்கடவுள் திருவிளையாடல்களைக் கூறிவந்தேனன்றோ! இனி
அவ்வடிவேற் பெருமான் வள்ளி நாச்சியாரை மணம்புரிதற் பொருட்
டு நடத்திய அருட் பிரபாவங்களையுங் கூறிவருகின்றேன் கேட்பீர்க
ளாக. எனச் சூதபுராணிகர் கூறுகின்றார்.

தெய்வயானையம்மையார், வள்ளியம்மையார் என்னும்
உபயநாச்சியார் ஆதி உற்சவம்.

உபேந்திரன்:—முன்னர் இந்திரனைப்பெற்ற சசியபர் அதிதி என்
பவர்கள் நெடுங்காலந் தவஞ்செய்ததற்கிரங்கி விஷ்ணுமூர்த்தி ஐந்தா
வது அவதாரமாக வாமனாவதாரங்கொண்டு மூவுலகத்தையும் மூவடி
யால் அளந்து திரிவிக்கிரமன் என்னும் பெயரைத்தாங்கி, பின்னர்
அமுதவல்லி, சுந்தரி என்னும் இருபெண்களைப் பெற்றார்.

தவம்:—அப்பெண்கள் இருவரும் மிக்கப் பேரழகுடையவர்க
ளாய் வளர்ந்துவரும் நாளில், அழகெலாந் திரண்டுற்ற அறுமுகக்கட
வுளின் அற்புதத் திருவிளையாடல்களையெல்லாங் கேட்டு, எவ்விதமா
வது அக்குமாரக்கடவுளை மணம்புரிய வேண்டுமெனக் கருதி, அப்
பெண்கள் இருவரும் கைலாயத்தை யடைந்து, அங்கு கங்கையின்
ஆருகில் சரவணப்பொய்கையின் தீரத்தில் அனேககாலமாகத் தவஞ்
செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

முருகக்கடவுள் கட்டளை:—இப்பெண்களின் தவத்திற்கிரங்கிய தயாரிதியாகிய சரவணோற்பவன் கந்தமானத்தைவிட்டு, இமயகிரியில் சரவணப்பொய்கையில் அப்பெண்மணிகளின் முன்னர் தோன்றி, கா கூறிக்கொடுத்து, பெண்மணிகளாள்! உங்கள் கருத்து யாதெனக் கேட்க, அம்மாதர் இருவரும் பால சண்முகப்பிரமமே! எங்கள் இருவரையும் தேவரீர் நாயகிகளாகக்கொண்டு இரகூழிக்கவேண்டும். எனக்கூற, சுக ப்பெருமான் அமுதவல்லிபை நோக்கி நீ இந்திரனுக்குப் புத்திரியாகி வளர்ந்துகொண்டிரு வென்றும், சுந்தரிபைநோக்கி நீ மண்ணுலகில் தொண்டைநாட்டு மேற்பாடியில் மான் வயிற்பிற்பிறந்து நம்மைக் கோரி பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும் வேடராஜனிடம் தோன்றி வளர்ந்துகொண்டிருவென்றும், பிச்சுனர் யார் வந்து உங்களை மணம் புரிகின்றோம் எனவும் கூறிமறைத்தனர்.

தேய்வயானை யம்மையார்:—இப்பால் அமுதவல்லி இந்திரபரி பை அடைந்து ஓர் குழந்தை வடிவாய் இந்திரன் முன்சென்று ஓ! மகேந்திரா தேவரீரது தந்தையாகிய கசிபயர் பத்திரரும் தங்கள் தம் பியுமாகிய திரிவிக்கிரமர் என்னும் உபேந்திரர் மகன். என்னை தாங் கள் தான் இரகூழிக்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்க, இந்திரன் இக் குழந்தையின் ஞானசௌந்தரியுடையதும். பிரம தேஜஸையுங் திருவ ருட் பார்வையையுங் கண்டு அனந்தமுற்று என் அரும்பெருந் புன் னியமே உருக்கொண்ட அன்னாய்! என அங்கையிலெந்தி கண்துயர் டத்து யானையாகிய ஐராவதத்தை அழைத்து எனது குமரியாகிய இக்குழந்தை நம்மை பெல்லார் இரகூழிக்கவந்த ஒருதெய்வம். இவ ளால் நாம் எதோ பெரிய சம்பந்தை உடைவதற்கான குறிகள் தோ ள்றகின்றன. ஆகையால் இந்த அம்மைபாளை பிபெரிதும் பாராட்டி வளர்த்து வருவாயாக. எனக்கட்டளையிட, அந்த ஐராவதம் அந்த அம்மையாரை மனோவதி நகரத்திற்கொண்டுபோய் அரிது பெரிதும் பாராட்டி வளர்த்துவந்தன. உதனால் அந்த அம்மைபார் தெய்வயானை எனப் பெயரீற்றாள். அப்பால், அவ்வம்மைபார், நரசம்மரத்தின் பின்னர் இந்திரன் குமரக்கடவுளுக்கு தம்மை அசுவாதனைபிளிச் சுகந்நி தம் வாழ்வை கொடுத்ததற் குக் கைம்மாறாக திருமணஞ் செய் விக்க, அம்மையார் ஆதிபிற்பிற்பெருந்து கொண்ட கருக்கைப்பெயல் அக்குமரக்கடவுளுக்கு எயகியாகி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றாள்.

தொண்டை நாடு:—எல்லா தேவர்களுந், முயர்களுந், சித்தர்முத் தர் பத்தர் பாவலர்களும் வந்து வந்து வணங்கி வுரிப்பட்டு வாழ்வை

யடைவதற்கு முக்கியமானதாயும், எல்லா வளங்களும் நிரைந்து, எல்லா சுகங்களையும் ஓகாடுப்பதாயும் எண்ணிறந்த தேவாலயங்களையும், அளவற்ற தீர்த்தங்களையும், பாலிந்தி, சேயாறு, பெண்ணைநதி சொர்னமுகி, சங்கராபரணி முதலிய நதிகளையும் பொருந்திய தெய்வீகமானது தொண்டை நாடு.

வள்ளி மலை:—அத்தொண்டை நாட்டில் எல்லா வளப்பங்களும் பொருந்தி சித்தர், முனிவர், தபசிகள் முதலிய அனேகர் நிறைந்துள்ள லவலகிரி என்றோர் அழகிய மலையிருக்கிறது. அது பிற்கால் வள்ளியம்மையார் அவதரித்த காரணத்தால் * வள்ளிமலை என வழங்கப்படுகின்றது.

கண்ணுவ முனிவர்:—ஒருக்கால் வைகுந்தத்தில் திருமால் உபேந்திரருடன், இலக்குமிசமேதராய் அந்தரங்கமான விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் கண்ணுவமுனிவர் அங்குவந்தனர். இம்முனிவரை அவர்கள் தங்கள் ரகசிய வார்த்தைகளின் பரவசத்தினால் கவனிபாமலும் உபசரியாமலும் இந்நத்தால் கண்ணுவர்கோபமுற்று நீங்கள் மூவரும் முறையே ஊமைப்பாகவும் வேடனாகவும், பாணாகவுமாகி, வனத்திற் சஞ்சரிக்கக்கடவது எனச் சபித்துச் சென்றனர்.

சிவமுனிவர்,—முன்னே கூறிய லவலகிரியில், திருமால் கண்ணுவமுனிவர் சாபத்தின்படி விபூதி, ருத்ராக்ஷ தாரணராய், பஞ்சாக்ஷ தியானபரராய், மரவுரியுடுத்து சிவமுனி என்னும் பெயரைத் தாங்கி ஒரு புண்ணைமரத்தின்கீழ் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தனர்.

பெண்மான்:—மகாலக்ஷ்மி அந்த லவலகிரிச் சாரலில் ஓர்பெண்ணைக உருக்கொண்டு, மற்ற மானினங்களோடு திரிந்து, பயமும், மருட்சியும் கொண்டு நாயகனைக் காணாது வருந்தி திரிந்துக்கொண்டிருந்தன.

குமரன்:—உபேந்திரன் அந்த லவலகிரிக்கு இரண்டரைநாழிகை வழி தூரத்தில் உள்ள மேற்பாடி என்னும் சிற்றூரில் வேடர்குலத்தில் தோன்றி, அங்குள்ள வேடர்களால் தாங்கள் வசிக்கும் குறிஞ்சி பென்னும் நிலத்தெய்வமும், தங்கள் குலத் தெய்வமாமாபிய குமரர்க்

வள்ளிமலை என்பது நாட்டாடிச் சருகிலுள்ள திருவலம் மெயில்ஸ்டே ஷனுக்கு தெற்கில் 8-ம் மைலிலிருக்கிறது.

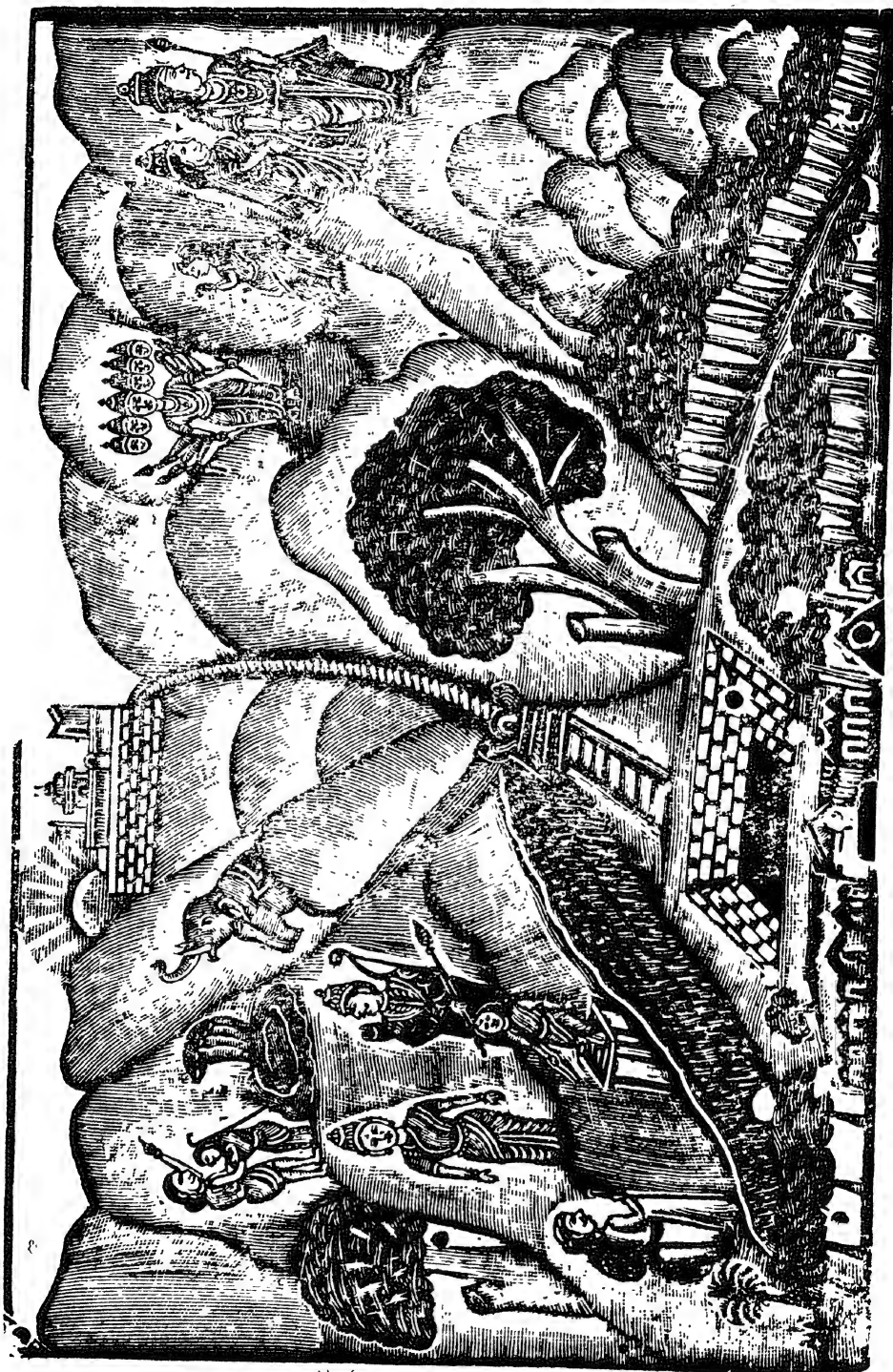
கடவுளின் திருப்பெயராகிய குமரன் என்னும் பெயரால் அழைக்கப் பட்டு, பின்பு வேடுவர்களுக்கு அரசனாகி, அவ் வேடுவகுலத்தில் ஓர் தெய்வம்போலும் ஒரு கன்னிகையை மணம்புரிந்து, குமார்க்கடவுள் திருவருளால் சில ஆண்குழந்தைகளைப் பெற்று, பெண்குழந்தையில் லாமல் தானும் தன் மனைவியும் மிகவும் வருந்தி, தான் தருமங்களைச் செய்தும், பலவித விரதமிருக்கும், ஆறுமுகக்கடவுளைப் பூசித்தும், அவருக்குத் திருவிழா நடத்தியும், காய்கனி கிழங்கு தேன் தினைமா முதலிடவைகளை கிவேதனைசெய்தும் ஆண்டவனே பெண்குடி பெரியகுடியென்று சொல்லுகிறார்களே? எங்களுக்கு ஓர் பெண்குழந்தையை அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும், என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி பிரார்த்தித் திருக்கும்போது முருகக்கடவுள் திருவருளினால் ஆகாயத்தில் ஓர் அசரீரியாக “ஓர் பெண்குழந்தை கிடைக்கும் வருந்தாதீர்கள்” எனக்கூறக்கேட்டார்கள். இவ்வாறிருக் குங்கால்,

வள்ளியம்மை அவதாரம்:—லவலவிரிச் சாரலில் தவஞ்செய்துக் கொண்டிருக்கிற திருமாலாகிய சிவமுனிவர் தவச்சாலைக்கெதிரில் முன்கூறிய இலக்குமிமாகிய பொன்னயமான புள்ளியான் மிக்ககம்பீரமும் அழகும் உடையதாய் உலாவுவதும், புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருப்பதும், சிறிது முன்னுணர்வுண்டாய் சிவமுனிவர் சமீபம்சென்று மேய்வதும், அவரை மோப்பமிடுவதுமாக சஞ்சரித்திருந்தன. இதனைக்கண்ட சிவமுனிவர் முருகக்கடவுள் திருவருளும, சிறிது முன்னுணர்வுந் தோன்ற ஞாலா வண்ணியங்களைப் பெற்றுள்ள தருணமங்கைபைக்கண்ட காடுகளைப்போல காமமயக்கமற்று, தவவுறுதியையும் இழந்து, ஐயகை இன்பத்தில் காக்கியின்பத்தை அனுபவித்தவராய் பின்னர் வருந்தி, விசாரம் நீங்கி உடனே ஸ்தானஞ்செய்து பரிசுத்தராகி பழையபடி தவத்திலிருந்தனர். இவ்வாறு சிவயோகிபாரது பார்வை மாத் திரத்திலேயே அப்பெண்மான் வயிற்றில், அம்மலைச்சாரலில் தவஞ்செய்திருந்த கந்தரியார் முருகக்கடவுள் திருவருளிருந்தவண்ணம் கருவாகப் பிரவேசிக்க, அப்பெண்மான் கருப்பமுற்று, தத்தளித்து தள்ளாடி சிலகாட்சென்று மலையின்மேற்போய் புற்களை மேய்த்திருக்கிறபோது கருப்பவாதனையுண்டாக அங்குதேவர்கள் சில்லாக்கோலினால் வள்ளிக்கீழங்கு தோண்டியெடுத்த ஓர் குழியில் பிரசவித்து, அக்குழந்தை தன் இயற்கை இல்லாதிருப்பதைப் பார்த்து மருண்டு விலகிப் போய்விட்டது.

குமரன் வேட்டை மேற்செல்லுவது:—இவ்வாறு லோகநாயகியாய் எமது தயாகிபவ சண்முகப் பெருமான் மனதிற கினிய நாயகியாய்வரும் அம்மையார் தாயின்றி பசியால்வருந்தி கைகார்களை உதறி, அழுதுக்கொண்டிருந்தாள்! இச்சமயம் வேடாதிபதியாகிய குமரன் தன் இனத்தவர் பலர்கூழ் தங்கள் குலவழக்கப்படி தன நாயகியுடன் வேட்டைமேற் புறப்பட்டான். புறப்படுகிறபோதே அநேக நல்லசகுணங்களைக் கண்டான். அன்று நல்ல வேட்டையை ஆடினால் எல்லோரும் கூடி குறிஞ்சித் தெய்வமாகிய குமரர்க் கடவுளைக் கொண்டாடி ஆனந்தங்கடலில் முழக்கினவர்களைப்போல் சந்தோஷத்துடன் வருகிறபோது, திருத்தணிகைச் சண்முகப்பெருமான் திருவருளிருந்தவண்ணம் லவலகிரியின்மேல் ஓர் குழந்தை அழுஞ் சப்தத்தை கேட்டார்கள். எல்லோரும் ஒடித்தடி வள்ளிக்குழியில் ஓர் பெண் குழந்தை யிருப்பதைக் கண்டார்கள். சுற்றுமுற்றும்பார்த்தார்கள். யாரையும் காணோம். அன்று ஆறுமுகப்பெருமான் அறைந்த திருவாக்கின் பலனாக அம்மணியைக் கண்டோம் என ஆரவாரித்தார்கள். ஆனந்தங்கொண்டார்கள். ஆடினார்கள், குமரன் ஆராவண்புடையவனாய் அம்மையாரைக் கையிலெடுத்து ஆடிப்பாடி ஆனந்தங்கொண்டு அருகேயிருந்த தனது நாடகிகையில் கொடுத்தான். அந்த வேட அரசியானவள் ஆ என்தவப்பேறே! எங்கள் புண்ணியமே! தெய்வத் திருவே! எங்கள் பாக்கிபமே என உச்சிமோந்து, முத்திட்டு உடம்பைத் தடவிக்கொடுத்து, பெருமகிழ்ச்சியை அடைந்து தன் கொங்கைகளில் திடீரென்று பூரித்தச் சொரிகின்ற முலைப்பாலை வயிறு நிரம்ப ஊட்டி, தன் சிற்றூராகிய மேற்பாடிக்குக் கொண்டிபோய், முருகக்கடவுளையேண்டியும் வனதேவதைகளுக்குப் பலியிட்டும், எல்லா வேடுவர்களுடனும் கைக்கோத்தாடியும், வெறிபாட்டயர்ந்தும், தங்கள் குறிஞ்சிப்பறையை முழக்கியும், ஈருந்திட்டும், திருவிழா நடத்தியும், குழந்தைக்கு முத்து பலகறை, புஷ்னகா, மயிற்பிச்சம முகலிபவைகளால் அலங்கரித்து, நிலப்பொட்டிட்டு, முருகனைக்கோரி விபூதிதடவி, புலித்தோலிட்ட தொட்டிலைக் கிடத்தி பெண்கவி தீர்த்த பெருமாட்டியே! என்னருந்தவமணியே என பலவாறு வாழ்த்தி, வள்ளிக்குழியிலிருந்து எடுத்ததனால் வள்ளிபமமை பெனப் பெயரிட்டு சீராட்டி, பாராட்டி வளர்த்து வந்தனர். வள்ளிபமமைபார் நாளொருமேனி, பொழுதொருவண்ணமாக இளம்பிறைச் சந்திரனைப்போல வளர்ந்து தேமல்பரந்து. குடும்பை மென்முலைகள் வெளிப்பட பன்னிரண்டு

வள்ளி திருப்புகளங்கா ததல.

வயதுள்ள பாலகுமாரத்தியாகி தருணமங்கையெனப் பலர்கூற இருந்

வள்ளி தினைப்புனங்காத்தல்:—வேடரதிபதியாகிப குமான் தன் குமாரத்தியாகிப வெள்ளிபம்மையார் தருணப்பருவமடைந் திருப்ப தையோசித்து, தன்குலாசாரப்படி தங்கள் தினைப்புனத்தில் தினைப் பயிர் செழித்து கதிர்விட்டிருப்பதை கிளிமுகலியவைகளால் சேதார மாகாதபடி காவல் கார்க்கும் பொருட்டு வள்ளியம்மையாரை அழைத் துக்கொண்டுபோய் கொல்லையின்மத்தியில் பரண்கட்டி அதிலிருக்கச் செய்து, கையில் கவணைக்கொடுத்து அம்மணி! மற்ற புனங்களில் வேடுவப் பெண்கள் காவல்செய்து வருவதுபோல், பக்கத்திலுள்ள பெண்களோடு காவல் செய்துக்கொண்டிருப்பாயாக என கட்டளை யிட்டுச் சென்றான்.

ஆலோலம்:—எல்லாம் வல்ல இறைவியாய், அகிலாண்ட நாயகி யாய், ஸ்ரீ ஞான சண்முக கடவுளின் திருவருட்சத்தியாய் விளங்கும் வள்ளியம்மையார் ஏதோ ஓர் வேட்பெண்போல, மற்ற வேடுவப் பெண்களுடன் தினைப்புனத்தின்கண் பரணமீதுவிருந்து தினைப்புனம் முற்றும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்து, தினைக்கதிரைக் கெடுக்கும் கிளி, அன்றில், புறா, மாடப்புறா, பன்றி, மான், கடம்பைமுடலியவைகளைப் பார்த்து, கூ - கா - உஸ்-ஓ எனக் கூவியும், கவணைக் கையிலெடுத்து ஒருமுனைக் கயிற்றை ஆள்காட்டி விரலில் முடிந்துகொண்டு மற்றொ ரு முனைபை பெருவிரலால் அழுத்திப்பிடித்து மத்தியில் கற்களைவை த்து கிறுகிறெனச் சுழட்டி வீசியுட், தோ என்னும் இரைச்சலுடன் அசையும் தினைப்புனத்தை காவல்செய்து, அதட்டி ஆலோலம் ஆ லோலம், மாடப்புறாக்களை மயில்களை ஆலோலம், கொக்குகளே வக் காவே குயில்களை ஆலோலம், மரங்கொத்தி பசுநிகளை மைனாவே ஆலோலம், சிட்டுகளே காடைகளே சேவல்களை ஆலோலம், ஆள் காட்டி பசுநிகளை அன்றில்களை ஆலோலம், மடையனே கோட்டா னே வலிபனே ஆலோலம், கருங்கொக்கே விச்சளியே காக்கையே ஆலோலம், ஊர்க்குருவிப் பசுநிகளா உள்ளானே ஆலோலம், கிளுவையே தூக்கணமே கிளிகளா ஆலோலம், பொன்னந்தட்டானே ஓ புறாக்களே ஆலோலம், சாரும்வாணப் பாடகளை தாராவே ஆலோலம், கரு ங்குருவி குறைகளே கவுதாரி ஆலோலம், காட்டுப்பறவைகளே ஆலோ லம் ஆலோலம், மான்களை பன்றிகளை மரைகளே ஆலோலம், அணு ன்காள் எலி நரிகாள் கடம்புகாள் ஆலோலம், என படால் படால்

என கற்களை எறிந்து ஒட்டி வள்ளி நாய்ச்சியார் தினைப் புனத்தைக் காவல் காத்திருந்து, தன் தகப்பன் முகலினேர் வேளை வேளைக்குக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் தேன், தினைமாவு, பழங்கள், காய்கள், கீழங்குகள், பலகாரங்கள் முதலியவைகளைப் புசித்துக்கொண்டு, மற்ற தோழிகளோடு வசித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

வின்குடி யேற்றிய விசாகப்பெருமான் கந்தகிரியிற் சென்று, தெய்வயானை யம்மையாருடன் குலாவியிருந்து, முன் வள்ளியம்மை யாருக்குத் திருவுளம்பற்றியதனை நிறைவேற்றக்கருதி, தனியாகப் புற ப்பட்டுவந்து தணிகையிலிருந்து சமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

நாரத மகாமுனிவர்:—இவர்கள் இவ்வாறிருக்க, திரிலோக சஞ் சாரியாகிய நாரத மகாமுனிவர் சரிகம்பதநி என்னும் ஏழிசை மகதி யாழைக் கையிலேந்தி சாமகீதம் பாடிக்கொண்டு சகல க்ஷேத்திர தீர் த்தங்களையும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு தெய்வீகமான வள்ளிமலைக் கருகில் வருகிறபோது பலவித வளங்களைப் பொருந்தி, சோலைகளும், சுனைகளும் சூழ்ந்து மங்களசரமாய் விளங்கும் அழகிய புனத்தையும், அங்கு செழித்தோங்கி, கதிர்களை விட்டு வளர்ந்திருக்கிற தினைக்கொ ல்கைகளையும், உவைகளில் ஒன்றில் பரண்மேலிருந்து கவணை யேந்தி ஆயாலோட்டிக்கொண்டு காவல் செய்திருக்கும் அகிலாண்ட நாயகி யையும் பார்த்து, பார்த்த மாத்திரத்தில் என்பருக அன்பருகி ஆனந் தப் பாவசமாய் உம்மையாரது முன்வரலாறுகளையும், தற்கால நில மையையும், அழகையும் நினைந்து நினைந்துருகி கும்பிட்டு கீழே விழு ந்து வணங்கி பலவிதமாக வாழ்த்தி, முன் குமார்க்கடவுள் அம்மை யாருக்கு கொடுத்திருக்கும் வரத்தை நிராவேற்றி வைக்கப் பேராவ லுற்று, திருத்தணிகைக்குச் சென்று அகிலாண்ட ரக்ஷகனாகிய ஆறு முகப் பெருமானை யடைந்து வணங்கி சாமகீதங்களாற் றுதித்து, ஸ்ரீ வள்ளியம்மையார் பிறந்ததுமுதல் அண்றையவரையில் இருக்கும் வரலாற்றைத்தும் விபரமாய்க்கூறி, ஆண்டவனே அந்த லோகநாயகி யாகிய பெண்ணமுதத்தை ஆட்கொள்ளுவதாக முன்னே அனுக்கிர கஞ்செய்திருப்பதுபோல தாமதிக்காமல் சென்று தடுத்தாண்டு இர ளிக்க வேண்டும். ஐயனே! தாமதஞ் செய்யாதே, இன்னும் சோதிக் காதே! என்று பலமுறையும் வேண்டினர்.

குமாரக்கடவுளின் திருவிளையாடல்.

இவ்வாறு நாரதர் சொல்லியவைகள் யாவும் தணிகையெம்பெருமான் கேட்டு, சந்தோஷித்து, நாரதரே! உன் பேரண்புக்குவந்தோம். என விடைகொடுத்தனுப்பி விட்டு, மகா விஷ்ணுவாகிய சிவமுனிவரது குமாரத்தி வள்ளியம்மையாரை ஆட்கொள்ளத் திருவுளமிரங்கி; அருட்பெருஞ் சோதிபாகிய ஆண்டவன் தன் அற்புதத் திருக்கோஸத்தை மறைத்து, பஞ்சேந்திரியச் சேஷ்டையை யடைந்து, பிரபஞ்சமாயிலுமூழும் மானிடத் திருவுருத்தாங்கி, வேதவேதங்களுங்காண்பரிய திருவடிகளில் வீரகண்டை கலீரெனச் சத்திக்க, சல்லடமும், கச்சையும், இடையிற் பிரகாசிக்க, புஷ்பமாலையுடைய அம்பு வில் கலைக் கைகளிலேந்தி, சிகைபை கொண்டையாகமுடிந்து, பலகறைத் தாழ்வடம்பூண்டு, பாதங்களில் செருப்பணிந்து, வேடுவத் திருக்கோலமாய், தணிகையை விட்டு, தேவ தேவர்களெல்லாம் பூசுக்கும் திருவடியானது பருக்கைக் கறடுகளிறைந்த காட்டின்வழிநடந்து செல்ல வள்ளிமலையை அடைந்து, மலைமீதேறி திணைப்புனத்தில் பரண்மேலிருந்து ஆபாலோட்டும் மின்னலைப் பழித்து, விளங்கும் திருமேனியையுடைய வள்ளியம்மையாரை நேரில் பார்த்து, புன்னகை செய்து ஏ மாதரசி! பெண்மணியாகிய உன்னை உனது இந்த தருணப்பருவத்தில், சருவ மங்கள தேஜோவதியாய், ரூபலாவண்யம் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டும் இந்த கொடுங்காட்டில் சரப, சார்த்தூல, பேரண்டமுதலிய பகவிகளும், வேங்கை, புலி, முதலிய மிருகங்களும், கொடிய விஷ ஜந்துக்களும், நிறைந்திருக்கும், இம்மலைச்சாரலில் யாதொரு உதவியுமின்றி தனிமையாய் இந்த அற்புதத் தொழிலைச் செய்ய வைத்துப்போன வேட்களுக்குப் பகுத்தறிவை பிரமதேவன் படைக்கவில்லைபோலும், எனக் கூறிக்கொண்டே சமீபமாக வரத்தொடங்கினார்.

வள்ளியம்மையார் விண்ணோர் பெருமாகிய வேடுவர் வருகிற போது சிறிது அச்சமும் நாணமும் உடையவளாய், இவன் யாரோ! என்னசெய்வானே! எனச்சிறிது பயந்தவளாய் தலைகுனிந்து அந்தப் புறம் திரும்பி, பூமியைப்பார்த்து தன் காற் பெருவிரலால் பூமியைக் கீண்டு, உள்ளுக்குள்ளாகவே ஆறிரு கண்கொண்ட ஆண்டவனே! ஆபத்பார்தவா! அனாதரகூதகா! குறிஞ்சித்தலைவா! எங்கள் குலதேவதையாகிய குமாரக்கடவுளே! இந்த சபைம் ஆதரிக்கவேண்டும் ஆண்டவனே கைவிடாதே! ஓ! கருணாநிதி காப்பாற்றவேண்டும் ஐயனே! என தியானித்திருந்தாள்.

இப்பால், கங்கையிற் றவழந்த கடவுண்மா மணியாகிய காங்கேயன் காமவலையிற் சிக்கி கலங்கும் காழுகளைப்போல வள்ளியம்மையாரது நெய்ப்பசந்து, கருத்து, நீண்டு, மலரணிந்துள்ள, கூந்தலைப்பார்த்து பெண்மணியே! நானே வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தேன். இவ்விடம்விட்டு அப்புரம் போகக்கூடவில்லை, நீ யாரென்பதை தெரிய விரும்புகிறேன். ஆகையால் உன்பெயரைக் கூறுவாயாக. அதற்கிஷ்டமில்லாவிடில் உனது ஊர் எது அதையாவது கூறுவாயாக. அதைக் கூறவும் முடியாதென்னில் உனது ஊருக்குப்போகும் வழியையாவது கூறுக, அப்படி உன் அமுதமொழியை மொழிய மனமில்லாவிட்டாலும் போகட்டும். உன் முகத்தையாவது காட்டுவாயாக. அதுவு மிஷ்டமில்லாத பகஷத்தில் எனது ஒரு கடைக்கண் டார்வையை யாவது என்மேற் செலுத்திப்பார்த்தல் வேண்டும். அப்படியும் கூடாதெனில் புன்னகையாவது செய்வாயாக. இவ்விதம் ஏதாவது செய்து உன் அன்பை வெளியிட உனக்கு இரக்கமில்லாமற் போகுமானால் உனக்கு எக்காலத்தும் மாறாத பாவமும், பழியும் உன்னைச்சேரும். இது சத்தியம். ஆகையால் பராமுகமாயிருப்பதை விட்டுவிடு, என்று காமாந்தகாரனாய் வருந்தி யுழலுவாரைப்போல் கைகளைநீட்டி, கெஞ்சி, குறையிறந்து வருந்தி நின்றிருந்தார். இது,

“உலைப்படுமெழுகதென்ன வருகியே யொருத்திக்காதல்
வலைப்படுகின்றான் போல வருந்தியே யிரங்காரின்றான்
கலைப்படு மதியப் புத்தேள் கலங்கலம் புனலிற் றேன்றி
யலைப்படு தன்மைத் தன்றே அறுமுக னுட லெல்லாம்

முனிவர்களே! வானத்திலுள்ள பூரணச் சந்திரன், பூமியில் பல நீர்நிலைகளில் அந்நீர்களின் அசைவு, சுழியல், அலைதல்களில் எப்படி வேறுவேறு விகற்பித்து கலங்கி காட்டுமோ அதுபோல் வேதவேதங்களுக்கும் எட்டாத பரப்பிரம்மமாகிய சுப்பிரமணிய சிவம் தனது ஓர் அருள்வினையாட்டாகக் கொண்ட கருணையேயன்றி, அவர் இயற்கைக்குண வினையாட்டே யல்ல,

தவ சிரோன்மணிகாள்! இவ்விதம் ஆண்டவன் இச்சா சத்தியாகிய வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து பற்களைக்காட்டி தன் மைபற் பெருக்கைக்காட்டி, மன்மத வடிவைக் காட்டி, இங்கித வார்த்தைகளைப் பேசி, முகமலர்ச்சியுடன் வழக்காக வாதாடிக்கொண்டிருக்கிற போது, வேடராஜன் வள்ளியம்மையாருக்கு திரிகாலக்கிரமமாக தினம்

உணவுகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் வழக்கப்படி, உணவுகளை எடுத்துக்கொண்டு, தன் பரிசனர்க்களிற் சிலர் பசுநி, மிருகாதிபைகள் பயந்தொளித் தோடும்படி கூக்குரலிட்டு, குறிஞ்சிப்பறைகளை முழக்கியும் வேகத்துடன் வந்தனர்.

வேலவர் வேங்கைமரமாதல்:—இவ்வாறு வரும் வேடுவர் ஆரவாரத்தைக் கண்ட காங்கேயனாகிய கதிர்வேற் பெருமான், அவ்வேடுவர் தன்னைப் பார்க்குமுன் தனது உருவை மறைத்து.

தணிகைப் புராணம்.

“உலைவறு மறைகளு மோங்கு நூல்களுங்
கலைகளு முழுவதுங் கதித்து வேர்முதல்
இலைமுடி வாயுரு வியை வாங்கத
னிலைபெறு முயிரென நிமலன் நின்றனன்”

வேதங்களே வேராகவும், ஆகமங்களே அடிமரங்களாகவும் கலைஞானங்களே கவைகளாகவும், தரும சாத்திரங்களே தளிர்களாகவும், கருணையே காய்கனி முதலியனவாகவும் தழைத்துப்பூத்து அவைகளுள் தானே உயிரென நிரைந்து அடர்ந்தோங்கிய வேங்கைமரமாகி நின்றிருந்தனர். இவ்வாற்றிருக்குங்கால், உணவு கொண்டு வந்த வேடராஜன் அருள்விலாசமே அழகுருக்கொண்டு, ஆனந்தப் பார்வையோடு, நவமணிகளா விழைத்த ஓர் சித்திரக்கொடியைப்போல் மெல்ல அசைந்து முகவாட்டத்துடன் தினைப்புனத் திருந்த நத்தெய்வமாகிய வள்ளியம்மையாரைக் கண்டு, அம்மனீ என்னருந் தவமே! என்னசோர் ந்திருக்கிறாய்? ஏன் முகவாட்டமுற்றன? பசித்தனைபோலும் என உபசரித்து தாம்கொண்டு வந்த காய், கனி, தேன், தினைமா, அன்னம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து உண்ணச் செய்து, ஆசிகூறி திரும்புங்கால், வேங்கை மரத்தை கண்டனன். தன்னுடன் வந்தவர்களைநோக்கி இதேது நாம் இத்தனை காலமாகப் பார்த்ததில்லை. இதென்ன அதிசயமென்ன, மற்ற வேடுவர்கள் இவ்வேங்கைமரத்தை இக்கணமே வெட்டி யெறிவோமென ஆரவாரஞ் செய்தனர். வேடராஜன் அம்மையாரை நோக்கி என் அரும்பெரும் பேறே! இம்மாம் ஏது? என, அம்மையார் அண்ணா! நானும் இப்போதுதான் பார்த்தேன். இதன் வரலாறு எனக்குந் தெரியவில்லை, இதென்னமோ மாயமாயிருக்கிறது. எனக்கூற, முற்று முணரும் முருகக்கடவுள் திருவருள் பூன்னின்று தள்ள, வேடராஜன் வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து திருவிற்

றிகமூர் தெய்வமணியே! இந்தமாம் ஏதோ ஒரு நன்மைக்காகவே தோன்றியிருக்கின்றன. நான் இடையிடையே நமது குலதேவதையாகிய குமாரக்கடவுளை நோக்கி, இந்த வெய்யலில் நமது குழந்தை எப்படியிருக்கிறாளோ! ஆண்டவனே! நீதான் துணையிருக்கவேண்டும். உனது வரத்தாற் பிறந்தவள் அவளை காத்து ரக்ஷிக்கவேண்டும் கருணாரிதியே! என பிரார்த்திருந்தேன். அதனால் அந்த அறுமுகச்சிவத்தின் அருளே இந்த மாமாயிருக்கலாமென்றும் நினைக்கிறேன். நீயும் எப்போதும் கந்தா! கடம்பா! சதிர்காமா! காங்கேயா! கதிர்வேலா! கார்த்திகேயா! என தியானித்த வண்ணமா யிருக்கின்றாய் அதனாலும் அத்தயாரிதியாகிய தணிகேசனது தன்னருளினாலும் இத்தரு தோன்றியு மிருக்கலாம். எது எப்படியானாலும் நமது குலத்தைக்காக்கும் குணப்பெருங் குன்றாகிய குகேசன். குமாரசிவம், சூருபான் உன் கூடவேயிருந்து காப்பார். நீ எதற்கும் அஞ்சாதே. இவ்வேங்கைமரம் அழகெலாந் திரண்டு, ஆனந்தம் பூத்து, அருண்மணம்வீசி, உன் அருகிலேயே தோன்றியது உன் அருந்தவமேயாகும். ஆதலின் இம்மரம் உனக்கு நிழலாகவும், நீ ஆனந்த விளையாட்டடைவதற்கு வேண்டிய காய் கனி முதலியவைகளாகவும், நீ முடித்துக்கொள்ளப் பரிமள மிகுந்த புஷ்பங்களைக் கொடுப்பனவாகவும் இருக்கின்றன இது இப்படியே இருக்கட்டும் எனக்கறி புகழ்ந்து பரிசனர்களோடு சென்றான்.

இவ்வாறு வேடராஜன் சென்றதும், சொற்பதங்கடந்த சுயம்பிர காசராகிய சுப்பிரமணிய சிவம், அம்மையாரை யாட்கொள்ளும் அன்பின் பெருக்கால் ஓர் அருள்விளையாட்டாக காமச்சுழலிற் கட்டுண்டு கலங்கும் கானவர்போல் முன்னே கொண்ட வேடுவத் திருவுருவைத் தாங்கி, முன்னிலுஞ் சிறந்த பதினாறு வயதினையுடைய மன்மதனைப் போலுங் காளாவடிவாய், அந்த மங்கைமணியாகிய வள்ளியம்மையார் முன்னேசென்று, பலவிதமாக வர்ணித்து, அடி அழகிற் சிறந்த அன்னமே! நானே வெகுதூரத்திலிருப்பவன் உன் அழகையும், அன்பையும், அதிசயங்களையும் அறிவுடைமையையுங், கேட்டு ஆவலாய் அடைந்தேன் என் உடம்பும், உயிரும், உள்ளமும், உன்வசமே யாகிவிட்டது. உன்னைவிட இனி வேறே கதியேயில்லை. ஆ என் அழகின்கொழுந்தே! உன்னைவிட்டு நான் எப்படிப்போவேன்? எப்படி என்மனம் துணியும்? அடி மாதர்கள் மணியே! வைரக்கொழுந்தே! மாணிக்கக் களையே! மாதவத்திருவே! உன் கடைக்கண்ணாற் சற்றூப் பார்க்கப்

படாதா ! கவிழ்ந்ததலையைச் சற்றே நிமிரப்படாதா ! உன் ஆசையால் என்னுயிர் பதைக்கின்றது ! எனக்கு வேறே ஒன்றும் தோன்றவில்லை. அடி கண்மணி ! சிறிது என்னைப் பார்த்து, புன்னகையுடன் சிறிது முத்தங்கொடுத்து என் உயிரைக் காக்கப்படாதா ! என்னை உன் தாமரை மலரைப்போன்ற கையினால் தழுவினால் என்ன கெட்டு விடும்? அடிபாதகி ! உன்மேற் கொண்ட மோகாக்கினி என் உடம்பைக் கொளுத்துகிறதே ! என் உயிரை வதைக்கிறதே இது உனக்குத் தருமமா என்னாலாக வேண்டியதையாவது கேட்பாயாக. அடி அன்பே ! உன் கருத்தென்னடி, அடி பெண்மணியே ! நீ இந்த இழிகுலத்திற் பிறந்து, இந்த பேய்கள் வசிக்கும் காட்டில் இந்த அற்பமான காவற்றொழிலைச் செய்து இந்த வயதில் இப்படி ஈனமுற இருப்பது தகாது. நீ என்னோடு வருவாயானால் உனக்கு தேவலோகத்துள்ள எல்லா சுகங்களையும் பெற்று, அரம்பாஸ்திரீகள் உன்னை வணங்கும்படியான வாழ்வையும் பெறுவாய். என பலவாறு எடுத்துக்கூறி மிகவும் வருந்தி கெஞ்சி பல்லைக்காட்டி நகைமுக முடையவராய் நின்றனர்.

இவைகளைக்கேட்ட வள்ளியம்மையார் பல்லைக்காட்டி, கெஞ்சி, வருந்தி வாட்ட முற்றிருக்கும் குமார வேடரது உள்ளக் குறிப்பையுணர்ந்து தலைகுனிந்த வண்ணமாய் எதிரே நிற்கும் செவ்வேளைப் பார்த்து, ஐயா ! நான் இழிகுல வேடப்பெண் தங்களைப் பார்த்தால் தங்கள் அழகும், பருவமும், தேஜசும், நடைநொடியும் இராஜகுமாரரோ, கந்தர்வரோ, தேவர்களில் ஒருவரோ ! எங்கள் குலத்தெய்வமாய், என் மனம் முற்றும் கொள்ளை கொண்டவராய் விளங்கும் அந்த தணிகை மலையில்வாழும் என் உயிர்த்தலைவராகிய பாலசுப்பிரமணிய குமாரக்கடவுளோ என நினைக்கிறேன். தேவரீர் மனிதரேயல்ல ஆகையால் தாங்கள் ஏழைபாகிய இழிகுல என்னை நான் தனியாயிருப்பதறிந்தும், என்னை ஏமாற்றுவதும், என்னை இச்சிப்பதும் தங்களுக்கு அழகல்ல. புலி பசித்து புல்லைத் தின்னுமா? தின்னாது அது போல் தேவரீர் வீரத்தன்மைக்கு என்னை இச்சிப்பது தகாது. என பல நியாயங்களைக் கூறியிருந்தனர். இச்சமயம் திடீரென்று திடுக்கிடும்படி வன வாத்திய முழக்கங்களுடன் வேடராஜன் வருவதாயினன். இக்குறிப்பைத் தெரிந்த வள்ளியம்மையார் வேடுவரைப் பார்த்து ஐயா ! அதோ என் தகப்பனார் அனேக வேடுவர்களுடன் வருகிறார். அவர்களோ கொடியவர்கள் டிர்த்தாட்சண்ணிய முடையவர்கள்,

இத்தருணம் நீ இங்கேயிருந்தால் உன் உயிர்க்கே முடிவுண்டாகும். நீர் சீக்கிரமாக ஒடிப்போய் உயிர்பிழைப்பீராக எனக்கூறினர்.

* குமார்க்கடவுள் விருத்தயோகியாக வருதல்:—இதைக் கேட்ட இறைவன் ஒகோ நம்மை நோக்கி வள்ளி “இத்தருணம்” என்று அன்பாய்க்கூறினர். எனக்கருகி மனம் பூரித்து ஓர் விருத்த வேடங் கொண்டு, சந்நாசியைப்போல் ஆரவாரத்துடன் வரும் வேடர்கள், எதிரிற்சென்று வேடராஜனைப்பார்த்து † தமது விபூதியையிலிருந்து விபூதி எடுத்து பரிபூரண கடாகூஷத்துடன் வேடராஜன் கையிற்கொடுத்து வேடர்பெருமானே ! நீ நிறைந்த செல்வமும். நிலைத்தவாழ்வும், நீடித்த ஆயுளும் பெற்று வாழ்வாயாக என ஆசீர்வதிக்க, வேடராஜன் விபூதியை அணிந்து கொண்டு, அந்த விருத்த சந்நாசியாரது திருவடிகளில் தன் சிரசுபடும்படி வீழ்ந்து சூழ்பிட்டு, ஸ்வாமிகாள் இக்கொடிய காட்டில் வந்தது நாங்கள் செய்த புண்ணியமேயாகும். தங்களுக்கு வேண்டிய தென்னமோ அதைத் தெரிவித்தால் இக்கண்மே வருவித்துக் கொடுக்கிறேன். வேண்டியதைச் சொல்லுங்களென அப்பா ! நான் சரீரம் தளர்ந்தவன். எமக்கொன்றும் இச்சையில்லை. நான் வந்த இடத்தைத் தேடியிருக்கிறேன். இந்த வள்ளிமலையிற்றேன்றி, நீங்கள் அன்பாகக் கொண்டாடுகிற குமாரியைக்கலந்து தற்கால் எனக்குண்டாயிருக்கும் மனோமடக்கத்தை நீக்கிக்கொள்ள நினைத்து நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகிறேன். இந்த உபகாரத்தை நீங்கள் செய்வதுதான். உங்களுக்குப் புண்ணியம் என்று சிலேடையாக பெரியவர்கூற, வேடராஜன் ஸ்வாமி! உங்கள் இஷ்டப்படி * இந்த வள்ளிமலையிலுள்ள குமரீதீர்த்தத்தில் முழுது உங்கள் இஷ்டத்தை முடித்துக்கொள்ளுங்கள், பின்பு என் குமாரத்தி தனித்திருக்கிறாள். அவளுக்குத் துணையாகவும் இருங்கள். இடையிடையேவந்து விசாரித்து கொள்ளுங்கள் என உதிகமும் பிரார்த்தித்து அழைத்துக் கொண்டு போய், வள்ளிடம்மையாருக்கு வேண்டிய உணவுகளைக் கொடுத்து,

திருப்புகழ் 259.

* “அக்ராப் பொடியின் மெய்கிடாக் குறவர்
அர்ச்சியாய்த் தொழுமு—நிவனாய், அப்ப”

திருப்புகழ் 293.

‘அருவிக் குன்றையப் பரவச் செந்தனைவித்
தருணமக் குன்றவருத்—கொளியோனே”

அம்மணி ! இந்தப் பெரியவர் குமரியாட வந்திருக்கிறார். நாம் செய்த புண்ணியம் இவர் இங்கே வந்தது இவர்களால்லும் புத்திமதிகளைக் கேட்டு, இவருக்கு வேண்டியதை குறைவு செய்யாமல் கவனி, இவர் உனக்கு பெரிய துணையாயிருப்பார். எனச்சொல்லிவிட்டுச்சென்றான்

பெரியவர் அம்மையாரைப் பார்த்து பெண்மணியே ! அதிகபசியாயிருக்கிறது. ஆயாசம் நிற்கமுடியவில்லை என பரதவிப்பதை வள்ளியம்மையார் பார்த்து இரக்கங்கொண்டு தேன், தினைமாவு, கனிகள் முதலியவைகளைக் கொடுக்க, பெரியவர் அவைகளைப் புசித்து விட்டு, பின்னும் வள்ளியம்மைபைப் பார்த்து, அம்மணி ! நான் வெய்யலில் விடாய்ப்பட்டு வந்து இந்த தேன் தினைமா முதலியவைகளைத் தின்ற தினால், கண்டத்தில் அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றும் சகிக்க முடியவில்லை. என்ன செய்வேனென, கபட சந்யாசியின் கருத்தறியாது, உண்மை யென்றே நம்பி வள்ளியம்மைபார் மனமிதங்கி பெரியவரே ! இந்த மலைக்கடுத்த ஏழுக்குன்றுகளையும் கடந்து போவீறனால் அங்கே ஓர் சுனையிருக்கிறது. சீக்கிரம்போய் ஜலம் சாப்பிட்டு வாருங்கள் என, சந்யாசியானவர் அம்மையாரைப்பார்த்து அம்மா ! நானே தளர்ந்த கிழவன், தாகம் நாவுவரண்டுபோகிறது. காலோதள் ளாடுகிறது. இதோடு எப்படி வழிதெரிந்து போவேன். இங்கு நான் முன்பின் வந்த பழக்கமுமில்லை. ஆகையால் நீ ஒன்றும் சிரமம் பாராட்டாமல், தாமதியாமல் சீக்கிரம் வந்து சுனையைக் காட்டிவிட்டு உடனே திரும்பிவிடு இதுதான் உனக்குப் புண்ணியம் உனக்கு சிவபெருமான் எல்லா வளங்களையும் வாழ்வையும் உண்டாக்குவாரெனப் பரிதவிக்கும் கள்ள சந்யாசியின் பாசாங்குகளை வள்ளியம்மைபார் உண்மையென்றே கருதி, மிகவும் இரக்கமுடையவளாய் பாணைவிட்டுக் கீழே இரங்கி, ஸ்வாமி வாருங்கள் என அழைத்துக்கொண்டுபோய் சுனையைக் காட்ட, கிழவர் விடாய்கொண்டவரைப்போல் ஜலத்தை வாரி வாரி யுண்டு தாகந்தெளிந்தவரைப்போல் சந்தோஷமுகத்துடன் அம்மையாரைப் பார்த்து பெண்ணமுதே !

“ஆகத்தை வருந்துகின்ற வரும்பசி யவித்தாய் தேண்ணீர் தாகத்தைத் தவிர்த்தாயின்னுந் தவிர்த்தில தளர்ச்சி மன்னே மேகத்தை யணைய கூந்தன் மெல்லியல் வினையேன் கொண்ட மோகத்தை தணித்தி யாயின் முடிந்ததென் குறையதென்றான்.”

திருப்புகழ் 315.

வள்ளிபடர் கின்ற வள்ளிமலை சென்று
உள்ளியை மணந்த—பெருமானே”

என் உடம்பைச் சோரசுசயத வொடிய பனவநாபைததா ததாய்! பின்னர் தாகவிடாயையும் தீர்த்தாய்! ஆனாலும் என் மனத்தளர்ச்சி போ நீங்கவே யில்லை. அந்த குறையானது உன்னுலன்றி தீராது, அதைத்தீர்த்தால் உனக்குக் கோடி புண்ணியமாகும் என, வள்ளியம் மையார் கள்ள சந்தாசியின் கருத்தறியாது தாத்தா! அதென்ன சொல்லுங்களென, பெரியவர் பல்லைக்காட்டி * கும்பிட்டு அடிபெண்ணே! நான் உன்மேற்கொண்ட மோகத்தைத் தவிர்த்தியாயின் முடிந்ததேன் குறைபதென்று கூறினர். இதனைக்கேட்ட அம்மையார் நடைத்து, நடுநடுங்கி, பெருமூச்செறிந்து, சீறி, கோபக் குறிகளோடு கிழ்வரைப்பார்த்து ஐயா பெரியவரே! நீர் வயதில் மாத்திரம் பெரியவரானீரே யல்லாமல் வயதிற்குத் தக்கபுத்தி உமக்கில்லை. நீர் எம்மைக் கும்பிடுவதாலும், கெஞ்சுவதாலும், பல்லைக் காட்டுவதாலும்! பிதற்று வதாலும் எந்த பிரையோசனமும் உண்டாகாது. என்னை ஏமாற்றி இவ்வளவுதூரம் அழைத்துவந்து இந்த இடரான இடத்தில் நீர் சரசுவார்த்தைகளைப் பேசுவது தகாது. உமக்கு கொக்கிறகைப்போல் தலையும் தாடியும் நரைத்ததே யல்லாமல் புத்தி நரைக்கவில்லை. நீர் ஏதோ பெரிய தவசிபைப்போல வேஷந்தரித்து வந்து இப்படி இழி குலத்தாளாகிய என்மேல் இச்சைகொண்டு பலவிதமாக பிதற்றுகிறீரே இது உனக்குத் தகாது. உமக்கோ கொஞ்சமும் அறிவேகிடையாது. எங்கள் வேட்குலத்துக் கெல்லாம் ஒரு பெரிய வசையை உண்டாக்கி வைக்க நீர் நினைப்பது உனக்கு அடாது, என் தந்தைமுதலாகிய வேடுவர்கள் இதைத் தெரிந்தால் உம்முயிரும் எம்முயிரும் இன்றோடு ஒழிந்தேவிடும். நீர்கொண்ட பயித்தியம் உமது தவவேடத்திற்குத் தகாது. என் தினைக்கொல்லை என்ன கதியாயிற்றோ நான் போகிறேன். என வள்ளியம்மையார் புறப்பட்டாள்.

ஆபத் சகாய விநாயகர்:—இவ்வாறு வள்ளியம்மை வேகமாய் நடந்து போவதைக்கண்ட கள்ள சந்தியாசி சற்று திகைத்து, ஓர் எண்ணந்தோன்ற, “பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்”

திருப்புசுழ் 317.

* “வரையின் கண் வந்துவண் குறமங்கை பங்கயம்
வாநீன்று கும்பிடும்—பெருமானே”

322. “மலைகொண்ட வேடுவர் காலு டேபோய்க்
குறமங்கை யாளுட னேமா லாயே
முயல்தொண்டு லாயுவன் தாள்மீ தேவீழ்—குமரேசா

திருத்தணிகை கோட்டிப் பள்ளிப் பிள்ளை

என்னும் விநாயகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்து அண்ணா ! தேவரீர் ஓர் யானையுருவேற்று என்னை மீறிச்செல்லும் வள்ளியை மறித்து அடியேனை ஈட்டற்ற வேண்டும் எனப் பலவாறு வேண்டினர். அபயமென்றாரை அஞ்சேலென்றதரிக்கும் ஆனைமுகப்பெருமான் ஓர் பருத்த மதயானை வடிவேற்று உஷ்டதிசைகளும் அதிர வீறிட்டு, தம்பிக் கையை நீட்டி, எதிரிற்கண்ட மரங்களை வேருடன் பறித்து வீழ்த்தி ஆரவாரத்துடன் வள்ளியம்மையார் முன்னே வரத்தொடங்கினர்.

அம்மையார் சம்மதித்தல்:—இக்காலையில் தனது தவமுடிவும் முருகக்கடவுள் திருபுருளும் ஒன்றுபட, வள்ளியம்மையார் யானை பைக்கண்டஞ்சி, பயந்து, வேர்த்து, நடுக்குற்று, யாதோருதவியுங்காணாது வேகமாக ஓடி முன் பிறப்பிற் கங்கைக்கரையில் எதைக்கோரித் தவஞ் செய்தனனோ அதனைப் பெருபவளாய் முருகக்கடவுளாகிய விருத்த சர்யாசுடைப் பிண்புறமாகச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு தாத்தா ! உன் இஷ்டப்படி பெல்லாம் நடக்கிறேன். இந்த மதயானை என்னை ஒன்றுஞ் செய்பாதபடி காப்பாயாக என வேண்டி அழுதனர். இதைக்கண்ட குமார்க்கடவுள் அடி பெண்மணி ! அஞ்சாதே எனக்கூறி, தேகம் பூரித்து சந்தோஷத்துடன் விநாயகக் கடவுள் மறைந்து போம்படி திபானிக்க, விநாயகப் பெருமான் மறைந்ததும், குமார சிவம் வள்ளியம்மைபைத் தழுவிக்கொண்டுபோய் ஓர் * பூங்காவனத்தையடைந்து கலந்து இன்பமுற்று, தமது ஆறுமுகமும் பன்னிருகரங்களும் பிரகாசிக்க நிஜவுருவத்துடன், மயில்வாகன ரூடராய் காசுபி தந்தனர்.

இவ்வாறு காசுபியளித்த பாலசண்முகக்கடவுளை வள்ளியம்மை யார் பார்த்து பேரானந்தக் கடவுள் அழுந்தி, பலவாறு துதித்து,

“மின்னே யனையசுடர் வேலவரே யிவ்வுருவம்
முன்னேநீர் காட்டி முயங்காம லித்துணையுங்
கொன்னே கழித்தீர் கொடியேன்செய் குற்றமெலாம்
இன்னே தணித்தே யெனையாண்டு கொள்ளுமென்றாள்.”

எங்கள் குலதெய்வமாகிய இறைவனே ! என்னரும் பெருந்தவமே ! நான் கோரியிருந்த குணப்பெருங் குன்றே ! தேவரீர் தங்கள் நிஜவுருவத்தை முன்னமேகாட்டி அடியானே ஆட்கொள்ளாது. ஆண்

திருப்புகழ் 396.

‘திருத்தமுந் தமிழ்க்கவித் கொருத்துமைத் குறத்தியைக்
தினைப்புனைக் கிரித்தலத்—திடைதோயும்’

டவனே! என்னையும் ஒரு பொருளாக நினைத்து எதற்காக இந்நேரம் இவ்வளவு திருவிளையாடல்களைச் செய்திரையனே! நானோபேதைமையால் ஏதேதோ பேசிவிட்டேன். என் அபசாரங்களை மன்னிக்கவேண்டும் பிரபுவே! அடிமையை இந்நிமிஷம் முதல் தேவரீரது அடிமையிற்சேர்த்து ஆட்கொள்ளவேண்டுந் தேவா! என்று பலவாறுவேண்டி நிற்பதைக் குமாரச்சுடவுள் கண்டு, அடி மாதரசி! நீ என அம்மானாகிய திருமால் மகளாகி எம்மைக்கோரி தவஞ்செய்து எமதுகட்டளைப்படி நீ மான் வயிற்றிற் பிறக்க, இவ்வவதாரத்தில் உமக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தற்காகவே நாம் உன்மீது கொண்ட அன்பின் மிகுதியால் இத்திருவிளையாடல்களை நடத்தினோம். ஆகையால், நீ பேசியவை யனைத்தும் நமது அன்பின் மிகுதியான தோத்திரங்களேயாகும். சந்தோஷத்தட னிருப்பாயாக. என பரிபூரண கடாக்ஷத்துடன் இருகரங்களாலுந் தழுவி, நீ இங்கு வந்து நெடுநேரமாயின நீ முன்னே தினைப்புனஞ் செல்வாயாக. நாமும் பின்பற்றி வருவோமென, வள்ளிபம்மையார் தினைப்புனைத்தை யடைந்து, அப்பால் சண்முகப்பரமனைப்பணிந்து, முன்னிலும் எண் மடங்கு அன்புமேலிட கண்ணுங் கருத்துங் கந்தன்பாற் கிடப்பக் கவணைக் கைக்கொண்டு ஆயாலோட்டி. தினைப்புனங் காவல் செய்திருந்தனர்.

அக்கால் அடுத்த கொல்லையிற் காத்திருந்த பாங்கியானவள், வள்ளியம்மையாரது தோற்றமும், பேச்சும், நடைநொடிகளும் வேறுகக் காண்பதைக் குறிப்பாலுணர்ந்து, இனி நடப்பதனையும் கவனிப்போமென நிதானித்து, அம்மணி! இந்நேரமாக எங்கு போயினாயென, அம்மையார் நாணமும், தலைகவிழ்தலுமாக அச்சத்துடன் வெய்யல் வேட்கையால் சுனையில் நீராடினெனென, பாங்கி நகைத்து அம்மணி! உன் விழிநேகைகள் செவந்தும் முகத்தீர் குருவிபர்வும் உடம்புவாட்டமுற்றும், வாயிதழ்கள் வெளுத்தும், கைவளையல்கள் தளர்ந்தும். கொங்கைகள் பசலைபோர்த்து விம்மியும், மொழிகள் பரிவுகாட்டிக் குழறவும், இன்பச் சோர்வின் நடையும், அனல் தூவும் வாய்க்குறியும் உனக்கு உண்டாக்கிப் சுனை எங்கிருக்கிறது எனக்கேட்க. வள்ளியம்மையார் ஒன்றும் அறிபாதவர்போல் தோழி! நான் உன்னை ஆதரவாகக்கொண்டு இங்கே யிருக்க, எனக்கு இல்லாத ஏதேதோசில குற்றங்களைக் கற்பிக்கின்றாயே இது தகுமா என பிணங்கி இருவரும் தற்கஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அடைந்தாரைக் காக்கும் ஆறுமுகப்பெருமான்! இதே தக்க சமயமென்று ஓர் வேடர் போற்றி

ருவருக்கொண்டு, அம்பு, வில், இடைவாள், காற்செருப்பு, மயிற்சீலி, கச்சை, சல்லடம் முதலியவைகளைப் பூண்டு வெஞ் விரைவாகப் புறப் பட்டு வந்து, வள்ளியம்மையாரையும், தோழியை யும்கண்டு, உதட்டி பெண்காள் ! என் கைபாணத்தினால் அடிபட்டு உதிர்மொழுக விறிட்டு ஒரு யானை இவ்விடத்தில் வந்ததா பார்த்தீர்களா சாடையாவது தெரியுமா? துரத்திவிட்டீர்களா? எங்காவது ஒளித்து வைத்திருக்கிறீர்களா எனக்கேட்டு பாலசண்முகக் கடவுள் நிற்பதைக்கண்டு,

தோழியானவள் குமார வேடரைப்பார்த்து, ஐயா ! நீ யார்? நாங்களோ பெண்கள், எங்களிடம் உமது சாமார்த்திய மெல்லாம் எதற்காகப் பேசுகிறீர்? என்று மறுமொழி கூறிவிட்டு, உள்ளுக்குள் இருவர் நாட்டத்தையும் பார்த்து ஒஓ இவர்கள் குறிகள் வேறுகக் காட்டுகின்றது. தேகமுற்றும் தழைகளை மூடிக்கொண்டு, பறவைகளைப் போல வஞ்சகக் குரல்களைக் காட்டி பகைகளைப்பிடிக்கும் வேடர்களின் சூழ்ச்சியைப்போல காணுகின்றன. இவர்களின் முகங்களிலும் விழிகளிலும் மைமற்குறி புலப்படுகின்றன. இனி இங்கிருப்பது தகாது என தனது மொல்லைக்குப் போய்விட்டாள். இவ்வேடருட்பின் சென்று, பெண்மணிகாள் ! நீங்கள்தான் எனக்கு சுற்றமும், துனையும், சினேகமும், நீங்களே உங்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூறுவீர்களாயின் இத்தயக்ஷணமே அழைத்துக் கொடுக்கிறேன். நீங்கள்சொல்லும் பணிகளைகளைத் தட்டி மற்செய்யக் காத்திருக்கிறேன் கோபங்கொள்ளாமல் என்னைக் காக்கவேண்டும். என, பாங்கியானவள் மீண்டும் ஐயா ! உலகுள்ளவரையில் எங்கள் குலத்திற்கு மாறாத வசையை உண்டாக்க நினைப்பது அழகல்ல. நீங்கள்கொண்ட கருத்தை மறந்து விடுங்கள். என, குமாரக்கடவுள் பாங்கியைப்பார்த்து, இந்த வள்ளி வேடப்பெண்ணை, நீ அவளை கேவலமாகப் பேசுவது அடாதென, பாங்கியானவள் ஐயா ! இனி வேடர்வருவார்கள் அவர்களோ கொடியவர்கள். அவர்கள் உன்னைக் கண்டால் எமபுரமே யனுப்பிவிடுவர். உடனே போய்விடும். எனப் பயமுறுத்தினாள், இதைக்கேட்ட குமாரதேவர் புன்னகையுடன் தோழியைப்பார்த்து பெண்மணி! நீ இன்று உன் நாயகியாகிய வள்ளியோடு என்னைச் சேர்த்து வைக்காவிடில் அவள் வடிவை ஏட்டில் எழுதி மடலேறி, உங்கள் ஊர்களின் வீதிகளில் ஒட்டிவைப்பேன். யாவரும் அப்போது வெளிப்படையாய் அறிந்து கொள்வார்கள் என, பாங்கி வேலவரை பார்த்து ஐயா ! மடலேறவேண்டாம் சற்று தயவுசெய்து அந்த மாதவி சோலையிற்போய் மறைந்திருங்கள். அங்கு அம்மையாரை அழைத்து வருகிறேனென

வாக்குறுதிசெய்ய, பாங்கி சொல்லியபடி முருகன் சென்று மறைந்திருந்தான். பாங்கியானவள் வள்ளி ராச்சியைக்கண்டு மிகவும் வணங்கி, வேடர் மையலுற்றிருப்பதையும் இனிவரும் பகை, பழி, பாவங்களையும் எடுத்துக்கூறி அவள் மனதைத் தேற்றி, அழைத்துக் கொண்டு போய் மாதவி சோலையில் விட்டு, அம்மணி! நீ இங்கேயே இரு உனக் கேற்ற புஷ்பங்களைப் பறித்துவருகிறேனெனப் போய்சிட்டாள். அங்கால் வள்ளியம்மையார் காதற் கணவராகிய காங்கேயப் பெருமானைக் கருதி கண்ணோக்கியிருக்க, அவள் எதிரில் பழையபடி கந்தப்பெருமான் எழுந்தருளி இன்பவிளையாட்டயர்ந்து, பாவாய்! உனதந்தை வருவன் பழையபடி தினைப்புனஞ் சென்றிரு. நாளையதினம் வருகிறேன். என மறைந்தனர். உடனே வள்ளியம்மையார் பிரிவாற்றாது பிரிந்துவந்து தோழியுடன் கலந்து தினைப்புனத் திருந்தனர்.

இச்சமயம் தினைக்கதிர்கள் முதிர்க்கண்ட வேடராஜன் தினைபை அறுவடை செய்துவிட்டு வள்ளியம்மையை வீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டான். வள்ளியம்மையார் கந்தப்பெருமானை சதா நினைந்தவளாய் ஏக்கமுற்று யாருடனுட்பேசாமலுர், நல்ல உடைகளை யணியாமலும் இருந்து ஒருநாள் திடீரென்று சோர்ந்துவிழுந்தனர். இதனைக்கண்ட அம்மையாரது தாய் முதலினோர் எடுத்தது மார்புடன் அணைத்து அம்மையாரது உடம்பை குறிப்பாகப்பார்த்து, தேககாந்தி குறைந்தும், உடல் துவண்டும், வளையல்கள் தளர்ந்தும், விழிகளில் நீர் பெருகியும், நரம்புகள் பசலெகொண்டு பூரித்தும், தனங்களில் நகக்குறி பட்டும் இருப்பவைகளைப்பார்த்து, தினைக்கொல்லையிலிருந்த காலையில் ஏதோ தேவதை சோங்கிற்பென்று தங்கள் குலதேவதைகளாகிய குறமூதாட்டியையும், முருகக்கடவுளையும் வேண்டி பூசையிட, ஒருவண்மேல் திடீரென்று சுப்பிரமணியர் ஆவேசம்தோன்றி அடே வேடுவர்களே! இது என்னால் நேர்ந்ததே எனக்கு சந்தோஷ முண்டாகப் பூசை போடுவீர்களானால் இப்போதே அவள் சுகமாய் எழுந்திருப்பாளெனக்கூற, இதைக்கேட்ட அம்மையார் ஆனந்தப் பரவசமுற்று களைதெளிந் தெழுந்தனர். அவள்தாய்தந்தை முதலினோரும் சந்தோஷித்தனர்.

இப்பால் முருகக்கடவுள் மறுதினம் வழக்கப்படி தினைப்புனத் திற்கு வந்து பார்த்து வள்ளியைக்காணாது வருந்தி, அர்த்தராத்திரியில் வேடரது சிற்றூரில் சென்று, அம்மையாரது குடிசைக்கருகிற் போய் சைகையாகக் கையைத்தட்ட, பாங்கியானவள் அரவந் தெரிந்

து, வெளியில்வந்து இரகசியமாய் ஐயா ! இப்படியும் இந்தக் கருக்கலில் வரலாமா? உங்களுக்கு இங்கே தக்கபடி இடமுமில்லை. அப்படி ஏற்பட்டாலும் பின்பு அம்மையார் உங்களைப் பிரிந்திருக்கத்தரியாள். ஆகையால் அம்மையை உங்களிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுவது நலமெனக்கூறிச் சென்று வள்ளி நாயகியைக் கண்டு யாவும் குறிப்பாக உணர்த்தி அழைத்து வந்து, அம்மையாரது அருமை பெருமைகளையும், வேடரது கொடுமைகளையும் கூறி வாழ்த்தி யனுப்ப, முருகக்கடவுள் அம்மையாருடன் வேடுவர் சிற்றூரை யகன்று ஓர் சுணைக்கறகில் ஓர் சோலையிற்சென்று இன்புற்றிருந்தனர். இது இவ்வாறிருக்க,

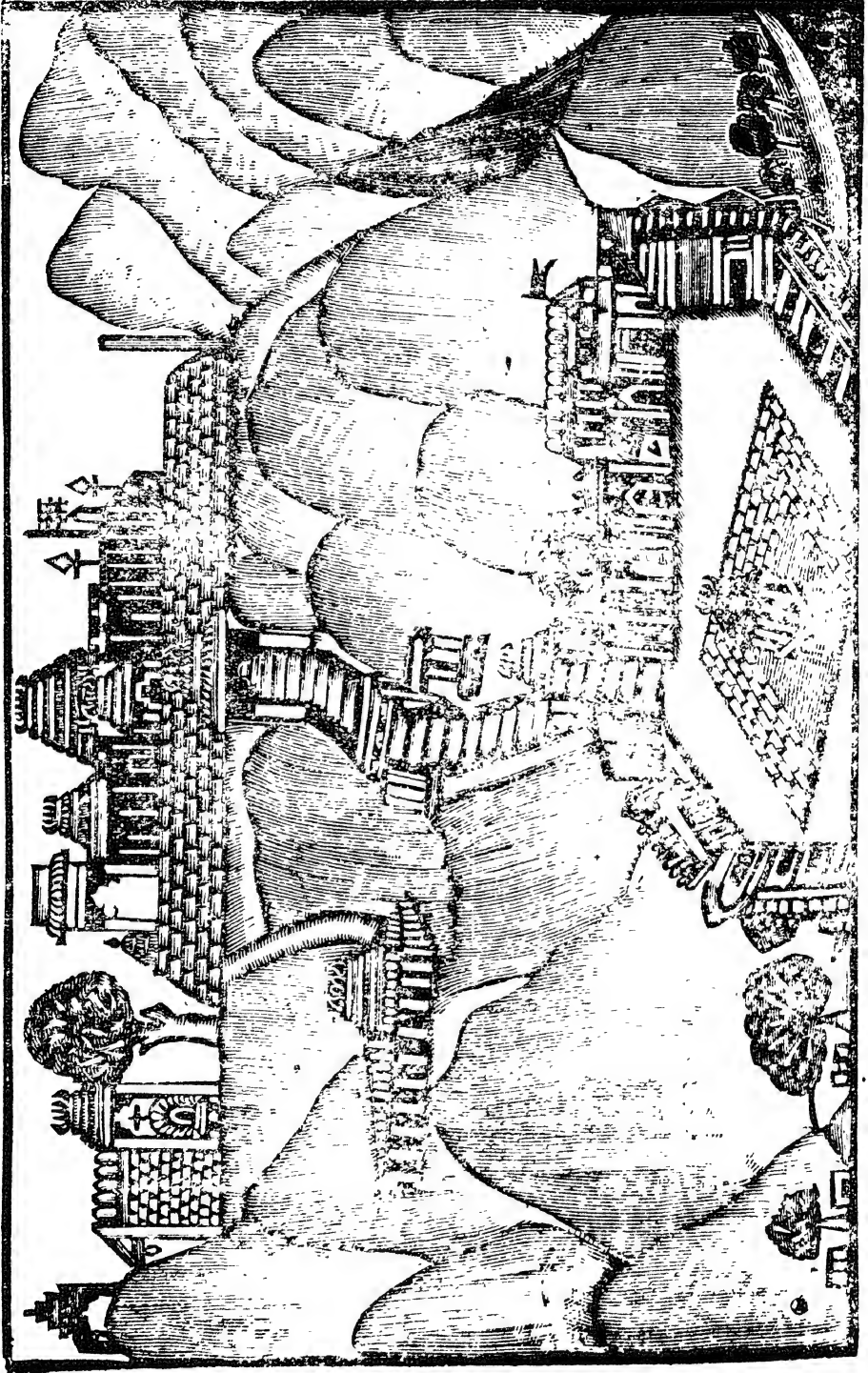
வேடுவர்கள்:—விடியற்காலம்! எனதும் வள்ளிநாயகியைக்காணாது அனேக வேடுவர்களோடு புறப்பட்டு நாலாதிசையிலும் தேடிப்பார்த்துவருங்கால், ஆண்டவன் அம்மையோடு எழுந்தருளியிருந்த சோலையில் சில வேடுவர் துழைந்து உற்றுப்பார்த்து, பல வேடுவர்களையும் திரட்டிக்கொண்டு பேரிரைச்சலுடன் உருத்ராகாரமாய் நெருங்கினார்கள் வேடராஜன் முன்னணியில் நின்று தன் பரிவாரங்களுடன், தன் மகளைக் களவாடிய கள்ளன் அஞ்சாது வள்ளியம்மையாரோடு எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு சரமாரியாகப் பாணங்களைப் பொழிய, அப் பாணங்கள் சடசட, சிடுசிடு, குறுகுறுவென இரைந்துசென்று ஆண்டவனுடம்பில் அருச்சிக்கும் புஷ்பங்களைப்போல் அவருடம்பிற் பட்டு தைக்காது சிதறிக் கிடந்தன. இவைகளைக்கண்ட ஆண்டவன் வள்ளியம்மையார் சகிபாது வருந்துவதன்மேல், தமது சேவற் கொடியை நினைக்க, சேவல் விரைவாக வந்து பேரொலி என ஒருமுறை கூவின, இம்முழக்கத்தைக்கேட்ட வேடுவர்கள் விஷப்பரிசுப் பட்டவர்களைப் போல் பொறிபுலன்கள் கலக்கி, ஒருவர்மேலொருவர் வீழ்ந்து யாவரும் ஒருமிக்க மாண்டார்கள்.

பதினேழாவது

வள்ளியம்மையார் திருமணப் படலம்.

வேடுவர் உயிர்பெற் றேழுதல்:—இவைகளைக் கண்ட வள்ளியம்மையார் வேடுவர்களுடனது ஈடப்பதைக் கண்டு அவர்களிடத்தில்தான் வளர்ந்ததை நினைந்துருகி தனத்தந்தையும், தன் சகோதரர் எழுவ

சுப்பிரமணியக்கடவுள் வள்ளியம்மையை திருமணம் செய்தல்.

ரும், சுற்றத்தாரும் இறந்து கிடப்பதைப் பார்த்து மனம் உருகி, ஆறுக்கவலையினால், கண்ணீர் தாரைதாரையாகப் பெருக, விம்மிவிம் மியழுது சோருகி ஸ்ரத்தை குமார்க்கடவுள் குறிப்பாலுணர்ந்து, அம் மையாரை சோதிப்பவராய், அச்சோலையை விட்டு செல்லத்தொடங்கி னார். அம்மையாரும் அழுத வண்ணமாய் பின்பற்றிச்சென்றார்.

நாரதர்:—இவைகளை முற்றுமுணர்ந்த நாரதமகாபிஷி குமார்க் கடவுளை வணங்கி ஐயனே அடிபென் முன்னர் அம்மைபாரைப் பற்றி கூறிச் சென்றபின் நடந்தவையாதென, குமார்க்கடவுள் நாரதரை நோக்கி, தாம் தணிகைகைவிட்டுப் புறப்பட்டது முதல் நாளாவரை நடந்தவைகளைக்கூற, இவைகளைக்கேட்ட நாரதர் ஆண்டவனே! தங் கள் பொருட்டுப் போற்றி வளர்த்த தந்தை, சகோதரர், சுற்றத்தார் யாவரையும் இவ்வாறு செய்தல் தகுமோ! அவர்களிடம் வளர்ந்து, அவர்களால் பாராட்டி, சீராட்டிப்பெற்ற அம்மைபார் உள்ளம்வருந்த அழைத்துப்போதல் அழகோ! தேவரீர் விஜயருவத்தைக்காட்டி அவர் கள்பால் அம்மைபை மணம் புரிவீராயின் அவர்கள் தேவரீரை பூசித் து வேண்டிய சந்தேகாஷ ஆரவாரத்துடன் அனுப்புவார்களன்றோ! அவ்வாறின்றி கள்ளவேடம் பூண்டு அவர்கள் அரும்பெரும் அன்பாக வளர்ந்த அம்மைபாரை களவாடிப் போவதென்னில் அவர்கள்மனம் வருந்தாதிருக்குமா. அவர்களை எழுப்பி அம்மைபார் கவலைபைத்தீர் த்து அவர்களை ஆதரிக்கவேண்டும் ஐயனே! என, குசப்பெருமான் அவ்வாறே ஆட்கவெனக்கூறி, நாயகியாரோடு பூஞ்சோலைபை அடை ந்து, வள்ளிபம்மைபைப்பார்த்து, அடி பெண்கள் நாயகமே! நீ வருந் தவேண்டாம். உன் சுற்றத்தாரை எழுப்புவாயாக எனக்கட்டளையிட, அம்மைபார் அதற்கிசைந்து அறுமுகச்சிவத்தைப்பணிந்து, வாழ்த்தி தந்தை சகோதரர், சுற்றத்தார் முகலிபவர்களைப் பார்த்து அழுது என் அரிய ஆசைப்பிதாவே! என் அன்பிற் சிறந்த அண்ணன்மார்களை! என்னைப் போற்றி வளர்த்த என் பந்து நித்திரர்களை! என் லருத்தியின் பொருட்டால் அந்தோ உங்களுக்கு இப்படி நேர்ந்ததற் கென்செய்வேன் இதுவும் நமது ஆண்டவன் அருள்விளையாட்டே ஆதலின் எழுந்திருப்பீர்களாக என ஒவ்வொருவரையும் தட்டிக்கட்டி எழுப்ப, யாவரும் எழுந்தனர். அவர்கள் முன்னர் கருணாநிதியா கிய காங்கேபன் ஆறுமுகமும், பன்னிருகையும், கடப்பமாலையும், வச் ராயுதம், வேலாயுதம், முகலிப துவாதசப்படைகளும் பிரகாசிக்க தமது விஜயபத்தைக் காட்டி எதிரில் நின்றனர். இவ்வாறு நின்ற குமார்க்கடவுளைக்கண்ட வேடுவர்கள் பலவாறுதுதித்து ஆண்டவனே

152 திருத்தணிகை கேஷத்திர மஹாத்மியம்.

எங்கள் மாசுபடாத குலத்திற்கோர் வசைபை உண்டாக்கினீர், ஆபி
 னும், தாங்கள் அம்மையாரோடு எங்கள் குறிச்சிக்கு எழுந்தருளி சந்
 திர சூரியர், அக்கினி தேவர்கள், கடவுளர்கள், சுற்றத்தார் முதலி
 னோர் சாக்ஷியாக திருமணஞ்செய்துக்கொண்டு, எங்கள் மரபுக்கடுத்த
 சிறப்புகளைப் பெற்று தங்களிஷ்டப்படி வள்ளியம்மையாரை அழைத்
 துப் போகவேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்க, அவர்களைநோக்கி நாம் அவ்
 வாதே தணிகையில் மணம்புரிவோம் அங்கு வாருங்களெனக்கூறி அம்
 மையோடு தணிகைக்குச்சென்று வீரவாகுதேவர் முதலினோர் புடை
 சூழ வீற்றிருந்தனர். சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு குமாரலிங்
 கத்தினின்று தோன்ற, குமாரக்கடவுள் அவர்களை வணங்கி நிற்க, நார
 தர் சமீபத்தில் வந்து இம்மாசிரீ பூச நகேஷத்திரமே திருமணத்திற்
 கேற்றதெனக் கூறி புரோகிதராக அமைந்தனர். ஆபத் சகாய விநாய
 கக்கடவுள் உத்திரவின்படி குமாரக்கடவுள் வீரவாகுதேவரையனுப்
 பி கந்தகிரியினின்று தெய்வானையம்மையாரை அழைத்துவந்தனர். தேவ
 மயனால் கலியாண மண்டபம் சிபமிக்கப்பட்டது தேவர்களெல்லாம்
 வந்து சேர்ந்தனர். சர்வாடம்பரங்களும் பொருந்த வள்ளியம்மையா
 ருக்கும், குமாரக்கடவுளுக்கும் கலியாணச் சடங்குகள் நடைபெறுவ
 தாயின. வேடராஜன் தன் நாயகியோடு வாசநீரேற்றுத் தத்தஞ்
 செய்ய அணைத்துயிருப் புரக்கும் ஆண்டவனாகிய ஆறுமுகப்பெரு
 மான் வள்ளி நாச்சியாரை மணம் புணர்ந்தனர். உடனே அம்மையா
 ருக்கு தேவதேஜசம், இமையா விழியும், நிழல்தரா உருவும், வாடா
 மாலையும், மாசுந் தூசம் வியர்வையுந் தோன்றுவுடலும் உடனே
 பொருந்த தேவர்களில் ஒருவளாயினள். மணச்சடங்கு முடிந்ததும்,
 தேவ தேவர்கள் எல்லாம் விடைபெற்றுத் தத்தம் இருக்கையை
 அடைந்தனர். அப்பால் வள்ளியம்மையார் தேவசேனையின் திருவடி
 களில் விழுந்தனர். தெய்வானை யம்மையாரும் வள்ளியம்மையாரை
 இருகரங்களாலுந் சமூகி எடுத்து எனது அரிய துணையாகவந்த தங்
 கையே என அணைத்து, முதலு தடவி, குமாரக்கடவுளைநோக்கி ஆண்
 டவா இந்த வள்ளியார்? என, முருகக்கடவுள் இவ்விருவர்களின் முற்
 பிறப்பின்நிலைமமுதல் நாளதுவரையுள்ள சரித்திரங்களைக்கூறினர்.

பதினெட்டாவது
தணிகைத் தல மகத்துவம்.

முனிவர்கள் கேட்பீர்களாக, என மீண்டும் சூதபுராணிகர் கூறு கின்றார்:—இவ்வாறு குமாரக் கடவுள் வள்ளி நாயகியாரைத் திரும ணம் புரிந்து, சகலதேவர்களும் வாழ்த்த, வேடர்களது சகல ஆடம் பரங்களையும் பெற்று திருத்தணிகைபை அடைந்தவுடன், அம்மை யார் முருகக்கடவுளைப் பணிந்து, ஆண்டவனே இத்தல மகத்துவத் தைச் சிறிது அனுக்கிரகஞ் செய்வேண்டுமெனக் கேட்க, குமாரக் கடவுள் அம்மையைப் பார்த்து பெண்மணி ! இம்மலையானது உலக முண்டானபோதே தோன்றியதாகும். நாம் மிகவும் கொடிய சூரபது மனாதிபவர்களை வெற்றிகொண்டு இம்மலையை அடைந்த மாத்திரத்தி ல் அதனால் நேர்ந்த சிரமங்களைகண்டு தணிவுபெற்றோம். அன்றி சமீ பத்தில் உன் தந்தை முதலிப வேடுவர்களுடன் போராடி வருந்திய களையும் இம்மலையை உற்ற மாத்திரத்தில் தணிந்தன. அதனால் இம் மலைக்குத் திருத்தணி எனவும், செருத்தணி எனவும் பெயர்களாயின நமக்கு எண்ணிறந்த தலங்களிருந்தாலும் இத்தணிகையில்,

(காந்தபுராணம்)

* “கோடியாம்பியும் வேயங்குழ லாதிபுங் குரலா னீடு தந்திரி யியக்கியு மேழிசை நிறுத்துப் பாடியுஞ் சிறு பல்லியத் தின்னிசை படுத்து மாடுதும்வினே யாடுது மிவ்வரை யதன்கண்.”

தணிகைபுராணம் விடையருள்பெறு படலம்.

“பழிதீர் குறும் பல்லிய மியம்மி
குழலாதிபுங் கோடுக ளிசைத்து
மெழுவான்றகர் மஞ்ஞையிவை யூர்ந்தும்
விழைவால் வினே யாட்டயர் மீண்டே”

செருகெண் கெணசெருத செக்குச்செ ருச்செருத
செருதசெய செயகிருத தொக்குத்தொ ருத்தொருத
டிமிட்டிமி டிமிட்டிமி டிமிட்டி டிமிட்டிமி டிமிட்டிமி

டிமிட்டிதோ

திரிகடக கடகதிரி தித்தித்திர தித்திகட
திமித்திமி திமித்திமி தித்தித்தி தித்தித்தி
செணுசெணுத தணசெணுத தத்தித்தி குத்திரகுத

ததித்திதோ

தகுத்திரு திகுத்திமி தத்தத்த தித்திகுத

குருகுருகு குருகுருகு குக்குக்கு குக்குகுத
தரரரரி ரிரிரிரி ரற்றித்த ரற்றிரிரி

எனவேரீள்

சதிமுழவு பலவுமிரு பக்கத்தி சைப்பமுது

சமையபயி ரலியிதய முட்டிப்ர மிக்கவுயர்

தணிகைமஹ தனில்மயலி னிர்த்தத்தி னிந்தலல

பெருமானே

என திருவாய் மலர்ந்த தனையும் பூகிக்கத் தக்கது.

154 திருத்தணிகை கேடத்திர மஹாத்மியம்.

நாம் நீங்காமலிருந்து, கொம்புகளை ஊதியும், வேணுகாணஞ்செய்தும், தந்திரி வாசித்தும், சப்த சுரங்கங்களாலாகிய வீணைபை மீட்டியும், பலவித வாத்தியங்களை முழக்கியும், பல இசை பொருந்திப் பாடல்களைப்பாடியும் இம்மலைக்கண் * ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்துக் கொண்டிருப்பதாகும்.

இதன்றி இம்மலையின் மகத்துவங்களை நாம் அளவிட்டுக் கூட முடியாததாகும். இம்மலையின்கண் பல ஓஷதிகளும், ஜீவ சஞ்சீவிகளும், பல முனிவர்களும், சித்தர்களும், யோகிகளும், ஞானிகளும், நிரைந்திருக்கின்றனர், இங்கு மூழ்கினவர்களுக்கு மூன்று பிறவிகளிலும் செய்த பாபங்களைப் போக்கி, அவர்கள் இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுத்த, பிறவாப் பெருஞ் செல்வமாகிய பேரின்ப முத்தியையுங் கொடுக்கும் அளவற்ற தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. இம் மலையிற்றான் சர்வ லோகேஸ்வரராகிய சாக்ஷாத் உமாபதியும், நந்திதேவரும், அரி பிரமேந்திராதி தேவர்களும், நாரதாதி ரிஷிகணங்களும், மனுவாதி வேந்தர்களும் நம்மைக்குறித்து, வாழ்த்தியும் வணங்கியும், பூசித்தும் தவஞ்செய்தும், நிஷ்டை கூடியும், பல திருப்பணிகளைச் செய்தும், சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தும் வழிப்பட்டு வேண்டிய போகபாக்கியங்களைப் பெற்று, பொன்னுலக வாழ்வையும் பொருந்தினார்கள்.

என குமார்க்கடவுள் வள்ளிபம்மையாருக்கு இது முதலாகிய, தல மகத்துவங்களையும், விரத பலங்களையும், தீர்த்த பலங்களையும், மூர்த்தி சொரூபங்களையும், தணிகையை அடைவார் அனுஷ்டிக்கும் நெறிகளையும் கூறினர்.

* பரமேஸ்வரர் பார்வதியார் காண பஞ்ச திருத்தியத் தாண்டவஞ் செய்வதுபோல, அவரது இளைய குமாரராகிய பாலசுப்பிரமணிய சிவமும், வள்ளி நாயகியார் காண நடனஞ் செய்வரென்பதை அருணகிரி நாதரும் திருப்புகழ் முதற் புத்தகம் 307-ம் கவியின் பிற்பாதியில்,

பிரமேசுவரர்.

முனிவர்காள்! கேட்பீர்களாக:—இவ்வாறு குமாரசுவாஸர் பிரணவிபாகிய * வள்ளியம்மையாருக்கு தணிகாசல மகத்துவங்களை கூறி அம்மையாருடன் (காந்தம் தக்ஷகாண்டம் 236)

“இவ்வரை யொருசார் தன்னி வீராறு தோளுடைய வெந்தை
மைவிழி யணங்குந் தானும் மாலப னுணரா வள்ளல்
ஐவகை யுருவி லொன்றை யாகம விதியா லுய்த்து
மெய்வழி பாடுசெய்து வேண்டியாங் கருளும் பென்றான்.”

அத்தணிகை மலையின் ஒருபக்கத்தில் சிவசாதாக்கியம் ஐந்தனுள் ஒன்றுகிய கர்மசாதாக்கியமென்னும் சதாசிவ பிரமலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து ஆகமவிதிப்படி வழிபாடுகளைச் செய்து பூசித்து, திரிகரண சுத்திபாக மெய்யன்புடன் தியானித்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றார்கள். இச்சதா சிவலிங்கத்தையே பிரமேசுவரரென நாளதும் பூசிக்கப்படுகின்றனர். இம்மூர்த்தியைப் பூசிப்பவர்க ளெல்லாம் எல்லா வளங்களையும், வாழ்வுகளையும், பெற்று வான நாடும் பெறுகிறார்கள்.

அகோரமுனிவர் அருள்பெற்றது:—முனிவர்காள்! பின்னர் அகோரன் என்னும் ஓர் மாதவ சிரேஷ்டர் ஒருவரிருந்தார். அவர் விரத சீலராய், குமாரசுவாஸர் மெய்யன்புடன் பூசித்து, ஆதிவாரம் விஷ்ணு தீர்த்தத்திலும், சோமவாரம் நந்திபாறு சிவகங்கை என்பவைகளிலும், மங்களவாரம் நாகதீர்த்தம், நாரததீர்த்தம் என்பவைகளிலும், புதவாரம் பிரமதீர்த்தத்திலும், குருவாரம் இந்திரதீர்த்தத்திலும், சுக்கிரவாரம் குமார தீர்த்தத்திலும், சனிவாரம் அகஸ்திப தீர்த்தத்திலும் கிரமப்படி மாறி மாறி மூழ்கிக்கொண்டிருந்து, அவரது தீரவினை தீர்ந்து, இம்மை மறுமைப் பயன்களாகிய இகபர ஞானங்களையும், வேண்டிய வரங்களையும் பெற்று முத்திபடைந்தனர்.

* மூர்த்தி, சலம், தீர்த்தம், விரதம், அனுஷ்டானம் என்பவைகளை தணிகைப்புராணம், காந்த புராணம் முதலியவைகளிற் கூறுவதைப்போலி விரத வரைய இந்நூலிடத் தராமையால் விரிவஞ்சி விடுத்தனம். முருகன் திருவருள்

பத்தொன்பதாவது

விரத விசேஷப் படலம்.

முனிவர்கள் ! இம்மட்டோ குமார்க்கடவுளுக்கு முக்கிய தினமானது சுக்கிரவாரம், சோமவாரம் என்பவைகளும், கிருத்திகை, விசாகம் என்னும் நக்ஷத்திரங்களும், சஷ்டி, பொர்ணமி என்னுந் திதிகளும் முக்கியமானவைகளாகும். இக்காலங்களில் குகப்பெருமானை விரதசீலராயிருந்து கூடிய புண்ணியங்களைச் செய்து, துதிப்பவர்களும், பூசிப்பவர்களும், அவரது சந்திதானத்தை யடைந்து வலம்வந்து தரிசிப்பவர்களும் நற் செல்வம், நன்மனைவி, நன்மக்கள், நல் வாழ்வு, நற்கல்வி, நற்கீர்த்தி முகலியவைகளைப் பெற்று, இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்து, ஆண்டவன் அருளுக்கு ஆளாகி, பிறவியை எடுத்ததனுற் பெறவேண்டிய பெருமுத்தியையும் அடைகின்றார்கள்.

மேற்கூறிய தினங்களில் முன்னாலும், பின்னாலும் பகல் ஒருவேளை ஆகாரமுண்டு, அத்தினங்களில் முழுதும் விரதமிருந்து ஆறுமுகப்பெருமானைத் தியானித்து பக்திசெய்து, பிரசங்கம், காலசேஷம், அவரது சரித்திர பாராயணம் முதலியவைகளிற் காலத்தை கழித்து, அப்பிரபுவ அலங்கரித்து அழகுபார்த்து ஆராதித்து, அவரடியார்களை வழிப்படுவோர் நிகரற்ற செல்வ வந்தர்களாகி, எல்லாவாழ்வும் பெற்று தேவர்களே யாகிறார்கள்.

பகீரத மகாராஜன்:—தன் அரசாட்சிபைப் போக்கடித்து விட்டு மனைவி மக்களுடன் வருந்தி வனவாச முற்று வழிதோன்றுது சேர்ந்து கடைசியாய் மேற்கூறிய விரதங்களில் ஒன்றை வைராக்கியமாக மூன்று வருட காலம் நடத்தி தன் இராச்சியத்தையும், தன் மேலான சம்பத்துகளையும், கோரிய சித்திகளையும் பெற்று செவ்வேள் திருவடிக்கு ஆளானான்.

நாரத மகா முனிவர்:—ஒருக்கால் சத்தரிஷிகளில் ஒருவராகக் கருதி சுப்பிரமணிய உபாசனையுடன் பரணி பின்னேரம் ஒருபோது உணவுகொண்டு கார்த்திகை உதயத்தில் தீர்த்தஸ்னானஞ்செய்து மன ளாதப் புறம்விடாது, ஆசாரிய சேவை செய்து, மூன்றுகை ஜலபாஷம் பண்ணி, முருகக்கடவுளது அனந்த நாம கல்யாண குணனுபவங்களை

பாடி வாழ்த்தியும், புராண பிரசங்க, காலக்ஷேபாதிகளிற் பொழுத்தைச் செலுத்தியும், தியானித்துப், நிஷ்டைசெய்து மிருந்து, மறுநாள் உதயம் உரோகணியில் அனுஷ்டானக் கிரமத்துடன் அடியார்களோடு பாரணை செய்து உறங்காதிருந்து சேவற்கொடியோன் திருவருள்பெற்று தேவரிஷிகளில் கிரேஷ்டராயிருக்கும் பாக்கியத்தை பெற்றனர்.

முற்பிறப்பில் வேடனாக யிருந்த சந்திமான் என்பவரும், அரசனாக யிருந்த அந்திமான் என்பவரும் மேற்படி கிருத்திகை விரதத்தை அனுஷ்டித்து வேண்டிய போக பாக்கியங்களைப்பெற்று, இராஜராஜர்களாகி இடையெழு வள்ளல்களில் இவர்களும் இரு வள்ளல்களாய் உலகம் புகழ் இருந்தார்கள்.

திரிச்சங்கு மகாராஜன்:—தான் முற் பிறப்பில் பிராமணராய் இருந்து, மிக்க ஏழையாய், குடும்பபாரத்திலுழன்று வருந்தி கடைசியாய் ஸ்ரீமுனிவர் அனுக்கிரகத்தால் கிருத்திகைவிரதத்தைக்கைக் கொண்டு அகிலாண்டரக்ஷைனாகிய ஆறுமுகக்கடவுள் அருளையடைந்து அடுத்த பிறப்பில் திரிச்சங்கு மகாராஜனெனப் பிறந்து இன்னும் அழியாத பெயரை யடைந்திருக்கிறான்.

தேவர்கள்:—ஐப்பசிமீ சக்கிலபட்சம் பிரதமைமுதல் சஷ்டிவரையில் விரதசீலராகயிருந்து சஷ்டிவிரதத்தை அனுஷ்டித்து, சப்தமியில் பாரணை செய்து பூசித்து மேலான தெவபோகங்களை அடைந்தார்கள் இவ்விரதத்தை எண்ணற்ற முனிவர்களும், முத்தர்களும், அனுஷ்டித்து வேண்டிய சித்தி முத்திபாதிகளை யடைந்தனர்.

முசுருந்தச் சக்கரவர்த்தி:—ஆளவந்த ஆண்டவனாகிய ஆறுமுகப் பெருமான் அரும் பெரும் விரதங்களை அனுஷ்டித்து, அரியதொண்டுகளைச் செய்து, அகிலத்தை ஆண்டதோடு அமரர்களையும் ஆதரித்து ஐயனது அருளையும் அடைந்தான்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஸ்வாமிகள்

ஸ்தலம், திருவுருவம், கோழி, மயில், வேல்,
ஆயுதங்கள், தேய்வயானையம்மையார், வள்ளியம்மையார்,
வேடர்கள், அசுரர்கள் என்பவர்களின்

த த் து வ ர ி த் த ப் ப ட ல ம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகளின் ஸ்தானம்.—ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருக்கும், திருத்தணிகைமலை யெனப்படுவது குரகுதி அரக்கராகிய, ஆணவம், மாபை, காமியம், என்னும் மும்ம லங்களையும், வேடராகிய சுவை ஒளி, ஊறு ஒசை, நாற்றம், என்னும் ஐப்புலன்களையும் ஒழித்து தணிந்து நின்ற இடமாகிய “லலாடஸ் தானமாம்”

அவர் திருவுருவம்:—ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு முற்றறிவு? எல்லையில்லாத இன்பம், இபற்கையறிவு, பேரருளுடைமை, வரம்பி லாற்றல், தம்வயமுடைமை ஆகிய ஆறு சுத்தகுணங்களும், ஆறுதிரு முகங்களாகவும், மற்ற கலியாணகுணங்கள் ஏனை அவயவங்களாக வும் அமைப்பெற்றிருக்கும் அருட்கோலமே திருமேனிபாம். இத் தனால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுடைய திருவுருவம் பஞ்சபூதங் காலாகிய ஸ்தூல, சூட்சுமமுதவிய பௌதிகதேக மல்லவென்பது பெற்றாம். ஆனதால் தேகங்களுக் குரிமையாகிய குணதோஷங்கள் ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிகளுக்குச் சற்றேனாமில்லையென்பது பெற்றாம்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு தோமரம், கொடி, வாள், குவி சம், அம்பு, அங்குசம், மணி, தாமரை, தண்டகம், வில், மழு, வேல் ஆகிய இப்பனிரண்டும் பன்னி நடை ஆயுதங்களாம், இப்பனிரண்டில் வேலாயுதந்தவிர மற்றப் பதினொராயுதங்களும், பதினொரு உருத்தி ரர்களாகும். இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என்னும் மூன்று சத்திகளும், மூன்றிதழாயமைந்த அடுக்கே வேலாயுதமாம். இத்தனால் ஆயுதங்கள், கொல்லன்முதவிய தொழிலாளிகளால் செய்யப்பட்டு, உயிரைவதைத்து, நிணந்தோய்ந்து, உதிரத்தைக்குடிக்கும் ஆயுதங் கள் போலல்ல வென்பதாயிற்று. கோழிநாத தத்துவமாம், அவர் வாகனமாகிய மயில் விந்து தத்துவமாம், அவர்படையாகிய பூதகணங் கள் தத்துவக் கூட்டங்களாம்.

தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை என்னும் இரண்டு தேவிகளும் முறையே ஞானசக்தியும், கிரியாசக்தியுமாவர். சிலர் வேலாயுதத்தை ஞானசக்தி பென்றும், வள்ளியம்மையை இச்சாசக்தியென்றும், தெய்வயானையம்மையைக் கிரியாசக்தி யென்றும் சொல்கின்றனர். வேறு சிலர் வேலாயுதத்தை முன்சொன்னபடி இச்சா, ஞான, கிரியாசக்திகளின் னடுக்கென்றுப், தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை இவர்களையே முறைபே சிற்சக்தி, பராசக்திகளென்றுஞ் சொல்கின்றனர் ஆகையால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு தேவிமாரென்பவர் காமோற்பத்திக்கு ஏதுவாய்ச் சிற்றின்ப அனுபவத்தை விளைவிக்கும் உலகத்து மனைவிமார்போல் ஆகாரென்பது துணிந்த பொருள். ஆன்மாக்களுக்கு மோட்ச இன்பங் கொடுக்க விரும்பும் விருப்பம், “இச்சாசக்தி,” அதற்கு வேண்டியவைகளை அறியும் அறிவே “ஞானசக்தி,” அறிந்தவைகளைச் செய்யும் செயலே “கிரியாசக்தி,” உயிர்க்கொளியாய் நிற்பது, “சிற்சக்தி,” பிராணன் முதலிய வாயுவாக நிற்பது “பராசக்தி.”

— அவர் செய்கை—சூரபத்மன், சிங்கமுகாசூரன், தாருகாசூரன் என்னும் மூன்று அசுரர்களை முறையே ஆணவம், மாயை, காமியம், ஆகிய மும்மலங்க ளென்றும், அவ்வசுரர்களால் பந்திக்கப்பட்டதேவர்களை ஆன்மாக்களென்றும் மேலோர் சொல்கின்றனர் ஆதலால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகள் அசுரர்களையறித்து தேவர்களை யிட்சித்தன ரென்பது ஆணவமுதலிய மலங்களை உறுத்து ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டன ரென்பது பாரமார்த்திகபாவமாம். வேடர்களென்பது, ஐம்புலன்களாம்; அவரிடையில் வளர்ந்த வள்ளிநாயகிபார் ஜீவாத்துமாவாம். தன்னையும் தனக்காதாரத் தலைவனையும் அறியாமல் வளர்ந்த ஜீவாத்துமாவாகிய வள்ளிநாயகிபாரை, ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகள் ஐம்புலவேடர்களின் மயக்கமறுத்துத் தனக்கடிமை கொண்டன ரென்பது பெற்றும்.

என சூதபுராணிகர் கூறி, ஒருவாறு தணிகைத் தலமகத்துவத்தை முடித்தனர். இவைகளைக்கேட்ட முனிவர்கள் யாவரும் ஒருங்கு கிரண்டுவந்து அத்தணிகையின்கண் குமாரக்கடவுளைப் பூசித்து இஷ்டார்த்தங்களை யடைந்தனர்.

தணிகைப் புராண வசனம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஓம் சண்முக ஞான குருபீர நம:

இத்தணிகைப் புராண வசனம் சென்னை சமரச ஞானானந்த சபையாரால் பார்வையிடப்பட்ட

முக்கிய கவனிப்பு.

இவ்வள்ளியம்மைத் திருமணப்படல சரித்திர சம்பந்தமாக திருத்தணிகையில் வழக்கப்படி, பிரதி சித்திரையீ மிருகசீரிட நகூத் திரந் தொடங்கி பெளர்ணமி வரையில் நடைபெறும் குமாரக்கடவுள் பிரமோற்சவத்தில் 8-வது நாள் இரவு தெய்வயானை கல்யாணமும், வள்ளியம்மையார்விவாதமும், 10-ம் நாள் தணிகைக்குக் கிழக்கில் சுமார் 5-மயிலுள்ள விநாயகபுரத்தில் தேவ சேனையாரது தாய் வீடென முருகக்கடவுள் போய்வரும் உற்சவமும் கவனிக்கத்தக்கது. இதன்றி,

பிரதி மாசியீ அசவனி நகூத்திரமுதல் 10-நாள் நடைபெறும் பிரமோற்சவத்தில் 6-ம் நாள் மஞ்சள்நீர் உற்சவமும், அன்றிரவு தாசிகளால் நடத்தும் காமக்கூத்தும், 8-ம் நாள் இரவு குமாரக்கடவுள் மலையின்மேற்புரம் அடிவாரத்தில் இறங்கி வள்ளியம்மையாரைத் திருடுதலும், வேடர், கூட்டக்காட்சியும் அன்று விடியர்காலம் வள்ளியம்மையாருக்கும் குமாரக்கடவுளுக்கும் திருக்கல்யாணம் நடைபெறுதலும், வள்ளிதெய்வானை தற்கங்கனும், 11-ம் நாள் வள்ளியம்மையாரது தாய்வீடென ஏழுசனைக் கருகிற் சென்று கலியாண மருவு உண்ணுதலும் இக்காலத்தும் நடைபெறுகின்றதை எவருங் காண்க.

வள்ளி மலையில் உள்ள குமரியென்னுந் தீர்த்தத்தில் வள்ளியம்யார் ஸ்னானஞ் செய்த காலங்களில் மஞ்சளுரைத்த அடையாளங்கள் இன்றுங் காண்க.

ஓம்

புத்தக விளம்பரம்.

அன்பர்களே !

எம்மிடத்தில் தங்களுக்கு தேவையுள்ள நானாவித தமிழ் புத்தகங்களும், தெலுங்கு புத்தகங்களும், ஸ்கூல் புத்தகங்களும் மேலானநோட்புத்தகங்களும், வேதாந்தம், சித்தாந்தம், வைத்தியம் சோதிடம் முதலிய பல புத்தகங்களும் ஸ்கூலுக்கு வேண்டிய அடெண்டென்ஸ் ரிஜிஸ்ட்டர் புத்தகங்களும் கிடைக்கும் வேண்டிப் புவர்கள் அடியிர் கண்ட விலாசத்திற்கு நேரில் வந்தாவது வி டி. தபால் மூலமாகவது மதராஸ் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

திருத்தணிகை ஸ்தல புராணம் விலை ரூபா. 1—0—0

எமது விலாசம் :—

எ. கே. செங்கல்வராய செட்டியார்,

புத்தகவியாபாரம்

கவரத்தெருவு, திருத்தணி.

திருத்தணி திருக்குளத்தருகில் சிங்காரவேல் தேசிகர் மடத் திலிருக்கும் கந்தசாரி தேசிகரிடம் இத்தணிகை புராணவசனம் கிடைக்கும்

சென்னை கந்தசாரி கோவில் தேரடி புத்தகங்கள் விருக்கு எல்லா புத்தக கடைகளிலும் இத்தணிகை புராணவசனம் கிடைக்கும் மேர்மார்கெட்டு த. துரைசாரி முதலியாரிடம் ரேல்கடை புத்தகம் கிடைக்கும்.

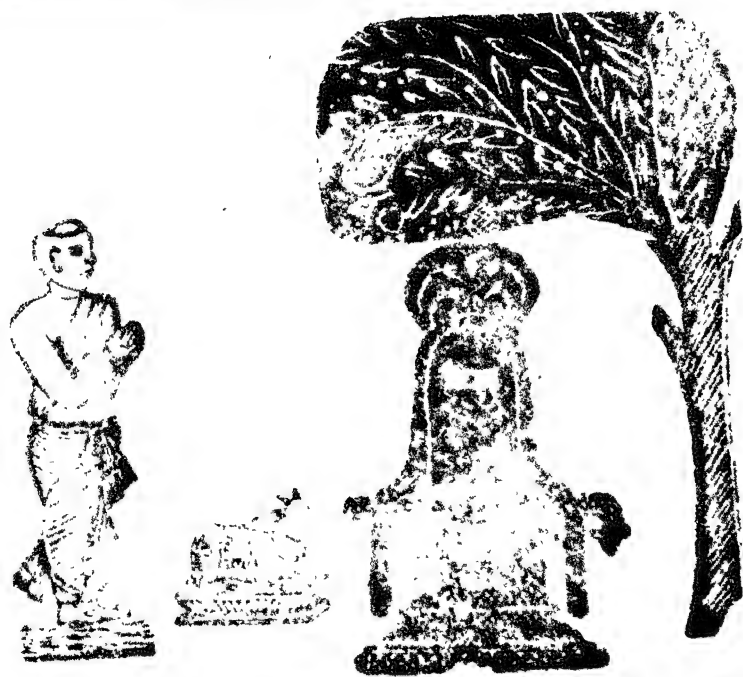

திருத்தணி ஸ்ரீ கிருஷ்ண ப்ராஸ்தில் ஸட்டிஸ் பேஜ் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்காந்த புராணத்தில் சிவரகஸ்ய கண்டம்

காலகூடாசன கோத்திர

மரகாத்மியம்.

திருமழிசை - வெங்கடாச்சாரியார்

தலகாசன இடமறபத

ததுக்கோட்டை - நாராயண செட்டியார் அவர்களால்

சிவமயம்

ஸ்காந்த புராணத்தில் சிவராமகண்டத்தில் உத்திரபர்கத்தில்,

காலகடராசன கோஷத்திரம்

என்கிற

சிவகோத்திரமகாத்மியம்

நிருமழிசை - வெங்கடாச்சாரியார் அவர்களால்

தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற, பதவழைப்பும், வசனமும் எழுதினது

வாததுக்கோட்டை நாராயண செட்டியார் பதிப்பித்தது

1986

விநியோகம்

0-1-3

முக்கிய கவனிப்பு.

சீக்கிரகாசகோதரிகளே!

இந்த கோஷத்திரத்தில் இருக்கும் சிவாலயத்திற்கு ரும்பாமிவேகம் செய்ய இரண்டு வருஷகாலமாய் அடியேன் முயற்சித்தும் பணக்குறைவினால் தாமதிப்பதால் இதை கண்ணுறும் மகான்கள் திரவியசகாயம் செய்து ஷேகாரியத்தை பூர்த்திசெய்யும்படி வேண்டுகிறேன்.

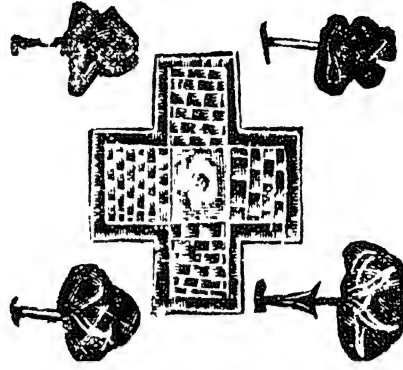
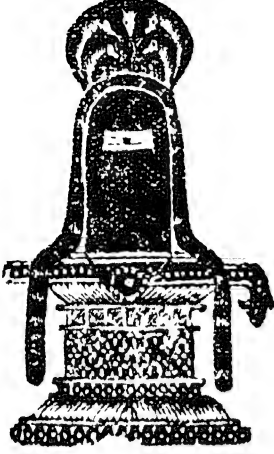
இப்படிக்கு,

ஊ. நாராயண செட்டியார்.

சிவகாமம்.

ஸ்தார்த புராணத்தில் சிவாகஸ்ய கண்டத்தில் உத்திரபாகத்தில்
காலகடாசன கேஷத்திரம் என்கிற
சிவகேஷத்திரமகாத்மியம்

கிராமக் வெண்பா.

வானனாடும் மாதவநாடும்
மோனஞானம் முழுதும் உணர்ந்திட
கானமேவுதடை விகடாசலத்து
ஆணைமாழுத்து அண்ணலே ஏற்றுவாய்

முதல் அத்தியாயம்.

வரங்கடந்தருளமெனமுது வானவர் முனிவோர்
கரங்கடலை முகிழ்த்திடக் கருணை செய்தலிச்சை
யுரங்கடந் துரையுணர் வெலாங் கடந்தரு மறையின்
சிரங் கடந்தவனி ருப்பது திருக்கயிலாயம்.

வரங்கள் அளித்தருளுமென்று அயன் முதலிய முதிய தேவர்கள்
முனிவர்களும் கைகளைத் தமது சிசுகளின் மேற் குவித்துவைத்துக்
கொண்டு துதிசெய்ய கிருபைசெய்து பாச வலியைக் கடந்து மனவா
க்குகளையும் கடந்து அரிப வேதத்தின் சென்னியையும் கடந்த பரம
சிவன் வீற்றிருப்பதற்கு இடமாயிருப்பது திருக்கைலாச மென்றும்
திருமலை.

இந்திராதி தேவர்கள் பதவியும், தாமரைப்பூவில் வாசம் செய்யும் பிரமண பதவியும், சக்கிராயுதத்தையுடைய திருமாலின பதவியும், ஆசிய விவையெல்லாம் நாசமுறுங்காலத்தும் நாசகிதமாய் ஊழிதோரும் அம்மலை வளரா நிற்கும்.

பின்னும் அரம்பையர்கள் நடனம் செய்யும் ஒளியும், வீணை முதலிய நரம்புக்கருவிகளின் ஒளியும், மத்தளம் முதலிய சதார்கருவிகளின் ஒளியும், அநேகம் யானைகள் வந்தும் ஒளியும், அருவியாற்றின் ஒளியும், நீங்காமல் ஆகாயத்திலும், திக்குகளிலும் சென்று நிரம்பி நிற்கும்.

பின்னும் கோட்டுப்பூ நிலப்பூ நீர்ப்பூ கொடிப்பூ ஆசிய நால்வகை மலர்களைக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் அருச்சிக்கின்ற மகர்ஷிகள் கூட்டங்களும் ஒருபக்கத்தில் சூழ்ந்திருக்கப்படும்.

யானைகளும், புலிகளும், படங்களை யுடைய பாம்புகளும், தங்கள் முன்னோர்களாகிய ஐராவதம் முதலியனவும், வியாக்ரபாதரும், பதஞ்ஜலியரும், போற்றதலான திருநேத்திரதாரியாக மெய்ஞான தம்போதனர்களை நினைத்து பக்திபண்ண மேலுலகமும் இவ்வுலகமும் புகழ்த் தக்கது.

எப்பொழுதும் அளவு சொல்லப்படாத பெருமையை யுடைய அந்த வெள்ளிமலைமேல் நிலகண்டனாகிய தேவரைக்காத்த அந்தப் பரம சிவன் கோவிலுக்கு முன்னே சிவதீர்த்தத்தில் சிறந்ததாயிருக்கும் தீர்த்தக்கரையில் சந்திரகார்த்தக்கல்லில் நவ நதினையுடைய பதித்து தேவ தச்சனால்செய்த ஆயிரங்கால்மண்டபமு லுள்ளது. அதில்வெங்கை யாசனத்தின் மேல் பதினெண் புராணங்களும் அருளிச்செய்த சூத புராணீகர் எழுந்தருளி இருந்தார்.

ப்ரணம்ய முனயஸ் ஸர்வே ஸுதம் மதிமதாம் வரம்

ஸ்ர்வவேதார்த்த தத்வஞ்யம் ஸர்வசாஸ்திரோஷா கோவிதம்

ப்ரணம்ய பரயா பக்த்டா பப்ரச்சர் வினயார் விதா:

அப்போது அந்தச் சிவதீர்த்தத்தில் வந்து ஸ்நானம் செய்து சந்தியா வந்தனம் முதலிய நியக்ரமங்களை முடித்துக்கொண்டு சந்திரசேகரனை தியானித்து அதித்துக்கொண்டு சம்புபத்தன், சதாரந்தன், உத்தமன் மகோதரன், உக்கிரவீரயன், பிரசண்டன், முதலான முனிவர்களெல்லோரும் ஸகலமான வேதங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து தத்வங்களை எல்

லாப் உள்ளபடி அறிந்து பாமசிவனிடத்தில் மிகுந்த அன்பினரான சூதமாமுனிவரை வணங்கி துதித்து மிகவணக்கமாய் ஒரு கார்யத்தை வினவுவராயினர்.

முனய ஊசு

பகவர் ஸர்வதத்வஞ்ய பவதாகருபயாவயம்

ச்ராவிதா: நிகில சேஷத்ர தீர்தானாம் வைபவம் மஹத்

‘வேதம் ஆகமம் புராணம் ஸ்மிருதி முதலாகச் சொல்லுகின்ற சாஸ்திரங்களின் நிச்சயார்த்தம் உலகங்களை எல்லாம்பெற்ற பார்வதீராய்களே பாம் என்று ஆராய்ந்திர்த பெருமையையுடைய மெய்ஞ்ஞானமகர்ஷியே! அஞ்ஞானமாகிற இருளில் ஆழ்ந்துகிடக்கின்ற அடியோம்கள்மேல் க்ருபை கூர்ந்து சிவபெருமான் வாசம் பண்ணுகிற தலங்கள் எல்லாம் அழியில்லாத போகத்தையும், மோகத்தையும் அடையச் செய்வனவென்று அந்தக் தலங்களுடையவும், தீர்த்தங்களுடையவும் காரணத்தையும் மகிமையையும் எங்கள் மனத்துக்கிசைய அருளிச் செய்தீர்.

அப்புண்ணிய சேஷத்திரங்களுக்குள் காலகூடாசனசேஷத்திரம் என்று பெயர்பெற்ற ஒரு மிகப்பெருமை பொருந்திய சிவஸ்தனம் இருப்பதாகவும் அதிகனருக்கே அரண்யநதி (காட்டாறு) என்று பெயர்பெற்ற புண்யநதி ஓடுகிறதாகவும் அருளிச்செய்தீர் ஸ்வாம். அப்புண்யசேஷத்திரத்தினுடையவும், அப்புண்ய நதியினுடையவும் மகிமையை விச்சுமானாக தேவரிடத்தில் கேட்டதரிய விரும்பி வந்திருக்கின்றோம். எங்கள் மேல் க்ருபைவைத்து கூறியருளவேணும்.

தத சேஷத்ர தீர்தரம் கஸ்மாந் காலகூடாசனாபிதம்

முக்தா நய்யா அரண்யாம்பா தஸ்யா ஜன்மகுதஸ்தலாத்

ஸர்வமேதத் ஸ தமுன வஸ்தராத் வுத்து மர்ஹஸி

உலகத்தில் புண்யசேஷத்திரங்களுக்கும் புண்யநதிகளுக்கும் அநேகம் இருக்க இந்தக் காலகூடாசன சேஷத்திரத்திற்கும் அரண்யநதிக் கும் மற்றுமுள்ள புண்யசேஷத்திரங்களைவிட அதிக மகிமை எவ்விதம் கிடைத்தது? அப்புண்யசேஷத்திரமானது எக்காரணத்தினாலே காலகூடாசனசேஷத்திரம் என்றுபெயர்பெற்றது? அப்புண்யநதியானது எக்காரணத்தினால் அரண்யநதி என்று பெயர்பெற்றது? அப்புண்ய நதியானது

எங்கே உத்பத்தியாகிறது? இதை எல்லாம் விஸ்தாரமாக கூறியருள வேணும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இதிப் ருஷ்டோ மஹாபாகை: முனிபிஸ்தத்வ தர்சிபி

சூத: ஸர்வார்த்த தத்வவஞ்ய: வேதவேதாங்க பாரக:

தத்ஸர்வம் வத்துமாரேபே ரஹஸ்யம் பரமார்த்தம்

தத்துவார்த்தத்தை உள்ளபடி அறிந்துக்கொள்ளவேணுமென்று விருப்பம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மிக்க பாக்யவந்தர்களாகிய அம்மா முனிவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட சூதமகர்ஷிபானவர் ஸகலமான தத்வார்த்தங்களையும் பெரிபாரிட்டத்தில் கேட்டறிந்தவரானையாலே மிக்க ரஹஸ்யமாய் ஒருவருக்கும் உணரலாகாத அப்புண்யசேஷத்திரத்தினுடைய மகிமையும், அப்புண்யநதியிலுடைய மகிமையும் முறையே சொல்லத் தொடங்கினார்.

சூத உவாச

அஹோ தன்யதமாயுயம் யசேஷத்ரஸ்ச்ரணோத் ஸுகா:

சூப்தம் விஷாசன சேஷத்ரம் சூப்தாரண்யஸ்ரவந்த்யபி

“ஓ முனிவர்களே! நீங்கள் மிக்கபாக்யவந்தர்கள். காலகூடாசன சேஷத்திரம் என்ற புண்யசேஷத்திரம் கொடிய காட்டுவழியில் இருக்கிறதாக ந்தமான ஒருசிலஸ்தலம். ஆபினும் அதின்பெருமையைத் தருவரும் அரிய மர்ட்டார்கள். அந்த புண்ணியசேஷத்திரத்தின் பெருமையை கேட்க உங்களுக்கு இவ்வாறு அவா உண்டாயிற்றே. இதிலும் பாக்யம்தான். யஸ்ய சாவண மாத்ரேண த்ரிவர்க: ப்ராப்யதே ந்ருயி:

யஸ்யாஸ்தரங்கபவன ஸம்ஸ்பர்சா தேவ தேஹினாம்

நச்யந்தி பாதகாண்யாச மஹாந்த்யபி நஸம்சய:

உலகத்தில் மற்றமுள்ள புண்ய சேஷத்திரங்களைக் காட்டிலும் இந்த காலகூடாசன சேஷத்திரத்திற்கு ஶ்ரீ அற்புதமான விசேஷமுண்டு. அதாவது உலகத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களுக்குள் மிகப்பெருமைவாய்ந்த சிதம்பரம் தரிசிக்க முக்கியத் தரும். காசி அங்கு பின்பிறக்க முக்தியைத் தரும். காளாத்தி பூஜிக்க முக்தியைத் தரும். இந்த காலகூடாசன புண்ய சேஷத்திரமோ வென்றால் அதின் மகிமையை கேட்ட உடனே இகபர போக மோஷங்களை மொழிக்கும். அதாவது காலகூடாசன சேஷத்திரமென்று கேட்டவனவிலையே அன்னத்தைப் பெறுவார்கள்.

காலகூடாசன சேஷத்திரமென்று தியானித்தவர்களே பெருநூல்ப் பெருவார்கள். இந்த சேஷத்திரத்தை தர்சித்தவர்களே இன்பநலத்தை பெருவார்கள்.

கங்கை யமுனை முதலிய புண்ய தீர்தங்களில் ஸ்னானம் செய்வதாலும் அத்தண்ணீரை சிவலில் தெளித்துக்கொள்வதாலும் நமது தீவினைகள் எல்லாம் தீயினில் தூசாகும். அங்ஙனம் இப்புண்ய சேஷத்திரத்தில் ஓடுகிற அரண்யநதியில் ஸ்னானம் செய்யவேண்டாம். அப்புண்ய தீர்தத்தை சிவலில் தெளித்துக்கொள்ளவும் வேண்டாம். அப்புண்ய நதியின் அலைக்காற்று நம் உடம்பில் பட்டாலே எல்லா தீவினைகளும் விரைந்து ஒடிப்போம் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை.

அத்ராந்வஹம் ஸுராஸ்ஸர்வே ஸாயமாகத்ய பக்திதம்

விஷாசினம் நமஸக்ருத்ய ஸதுத்வாயாந்திஸவகம் பதம்

இவ்வாறு இப்புண்ய சேஷத்திரத்தின் மகிழையை அறிந்து முப்பத்தி முக்கோடி தேவர்களும் தினந்தோறும் ஸாயங்கால வேளையில் இப்புண்ய சேஷத்திரத்திற்கு வந்து காலகூடாசன பரமசிவனை தொழுது ப்ரதக்ஷணம் பண்ணி அர்ச்சனைசெய்துவிட்டு தங்கள் உலகங்களுக்குப் போவது வழக்கம்.

அத்ரா கேசித்மஹாபாகா: முன யோந்தந்தி மாச்சிதா:

ஸாயம் ப்ராதக்கால கூட விஷ பூதகளம் சிவம்

பூஜயந்தே பாவயந்த: மனஸா வீதகல்மஷா:

வஸந்திச்சரத்தயஸ்ரயஸ்யாம் அரண்யாயாம் க்ருதாபலவா:

மேலும் மிக்க பாக்கவந்தர்களாகிய பலமாமுனிவர்கள் தங்கள் தவத்தின் மகிழையினாலே ஒருவர் கண்ணிற்கும் புலப்படாமல் உதயகாலத்திலேயும் ஸாயங்காலத்திலேயும் இந்த அரண்யநதியில் ஸ்னானம் செய்துக்கொண்டு தங்கள் மாளாதீயினைகளை எல்லாம் அகற்றி காலகூடாசன பரமசிவனை தண்டனிட்டி அர்ச்சனை செய்துக்கொண்டு யோகமார் கத்தினாலே தவம் செய்து வருகிறார்கள்.

யோகமார்கப் பிஷ்டானம் த்வாயா லித்தி தம்பதம்

யோகேக மாமாம் லித்திம் ப்ராப்நு வந்தி நஸம்சய:

இந்த புண்ய சேஷத்திரத்திலே இருந்துகொண்டு யோகமர்கத்திலே இழிந்து தவம்புரியும் யோகிகள் எனினாகவே சித்தியைப்பெறுவார்கள்.

வலித்தி உண்டாகுமோ உண்டாகாதோ என்று ஸந்தேகப்படவேண்டியதே இல்லை.

ஸோம வாரேத்ர யோதஸ்யாம் சக்லயாம் யோவிசேஷத:

ப்ரதோஷே சங்கரம் த்ருஷ்ட்வா விஷாசன ஸுராதிபம்

ஸாரூப்யம் பரமம் கத்வா வஸந்தயத்தாதந்திகே

சக்லபக்ஷ த்ரயோதசி திதி கூடிய திங்கள்கிழமை ப்ரதோஷநாலத்தில் இந்த புண்ய சேஷத்திரத்தில் எவன் காலகூட பரமசிவனை தர்சனம் செய்கின்றானோ அவன் ஸாரூப்யம் என்னும்படியான முக்தியைப் பெற்று ஞானானந்தமயமாகிய பெருமை பொருந்திய பரமசிவனருகே கைலாயத்தில் அனேக காலம் வசிப்பர்.

க்ருஷ்ணயாம் தந்த்ரயோதஸ்யாம் மந்தவாரோ யதாபிவத்

ததாப்ரதோஷவேளாயாம் விஷாசன மஹேசுது

தர்சனம் பூஜினம் த்யானம் ஏகைகம் துர்லபம் ந்ருணம்

ஸாலோக்யம் சைவ ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ச க்ரமாத்பலம்

த்ருதியம் மதிலப்யேத மேஷதம் கைவஸம்சய:

மேலும் இந்த புண்ய சேஷத்திரத்திலே இருந்து க்ருஷ்ணபக்ஷத்ரயோதசி கூடிய சனிக்கிழமை ப்ரதோஷநாலத்தில் காலகூடாசன சிவபெருமானை தர்சனம் செய்கின்றானோ அவன் ஸாலோக்யம் என்னும்படியான முக்தியைப் பெறுவன். எவன் அர்ச்சனை செய்கின்றானோ அவன் ஸாமீப்யம் என்னும்படியான முக்தியைப் பெறுவன். எவன் யோகமார்கத்திலே இழிந்து தியானம் செய்கின்றானோ அவன் ஸாரூப்யம் சாயுஜ்யம் என்னும்படியான முக்திகளை பெறுவான். இவைகளுக்கும் அப் புண்யசேஷத்தி: த்தில் பூந்து பரமசிவனை தியானம் பண்ணுபவரே நேரிடுவது மிக அரிது. அங்ஙனம் தியானம் செய்யுப்படி நேரிட்டால் பாசவினைகளை வென்று பரமசிவன் திருவடிகளைச் சேர்ந்து பேரின்பமுற்று வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை.

அத்ரோதி ஹாசம் வசந்த்யாரீ ச வஸுதகநாசனம்

பிரமஹத்தி. திரவ்யசோரம். கள்ளுண்டல், குருபர்வியை புணர்த்தல், முதலிய பாபங்களெல்லாம் இப் புண்ய சேஷத்திரத்தின் மகிமையை மேட்டவர்களுக்கத் தீரும் என்பதற்கு உதாகரணமாக ஓர் இ.நி.காஸம் சாஸ்திரமேன் சேருவது.

சந்திர காந்தபிதே க்ராமே தண்டகாரண்ய மத்யகே
த்விராதிஸ ஸோம கோ தாம துராசாரோ துராக்காஹ:
சூத்ரா ஸங்க: ரதோ நித்யம் நிஷித்த த்வம்பபக்ஷக
ஆம்சரார்த்தம் ஸதாக்ருண்வந் நித்யம் ஜீவனமாசரத்

தண்டகாரண்யத்தில் சந்திரகாந்தம் என்னும்படியான சிறிய கிராமம் ஒன்றிருக்கின்றது. அந்த கிராமத்தில் ஸோமகன் என்னும்படியான ஒரு பிராமணன் இருந்தான். அவன் மிக சூருமான குணமுடையவன். பிராமண வர்ணத்திற்கு செய்யவேண்டிய ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்ய கர்மங்களில் ஒன்றையும் செட்கிறதில்லை. அவன் எப்போதும் பிறர்க்கு உபத்திரவம் செய்வது வழக்கம். ஏந்தக்களை ஹிம்சித்து மாமிசத்தை சாப்பிட்டு வயிற்றை வளர்ப்பது, பொய் சொல்லுகிறது, மோசம் செய்கிறது, ஆம்சரார்த்தம் வாங்குகிறது, பரஸ்திரிகளை அபஹரித்துபோலது, முதலிய கொடிய நடத்தைகளை உடையவனுப் பித்தவன்தான்.

எவன் பஹுதிதே காலே கீத க்ஷய நூர்த்தி:
தினே நினை க்ஷணதனு ஸத்ருமிவ்ரணபித:
விஸுபோ விசுலங்கர்ச ம்ருதிம் காலவசாத்தக:

இங்ஙனம் வெகுநாள் சென்றபின்னர் இவன்செய்கின்ற தீராதீவினைப் பயனால் பல துன்பங்களுக்கு இவ்வுலகிலேயே ஆளாகி கொடிய கோக முண்டாய் அதனால் உடம்புநாசுக்குநான் மெலிந்துபோய் புழுக்களும் தான்றி நெளிவதற்கு இடமாகி சீகரமான சூபத்தை உடையவனாய் உடம்பெல்லாம் வெடித்துப்போய் நடக்கவும்கூட சக்தியற்றவனாய் பசி தாசம் நிணி மூப்பு இவ்வகளால் மிகவும் தகர்ப்புண்டு இறக்கும் தருணம் நேர்ந்து இரந்துவிட்டான்.

நாகே யாதனா புக்த்வா சிராத் கோரதரா ப்ருசம்
கர்ம சேஷவசாத் ப்ரம்மராக்ஷஸோ தண்டகாவனே
பூத்வா திதாருணாசாரோ வ்யசாத் க்ஷுத்ரு ஷார்த்தித

அதன்மேல் ரௌரவம் முதலிய வெந்திரயங்களில் விழிந்து அவற்றில் பல வகைப்பட்ட யாமவேதங்களைப் பலவாறாக அனுபவித்துவிட்டு மீண்டும் இவ்வுலகில் பிறந்து தண்டகாரண்யத்தில் பிரம்மராக்ஷஸ சரீரத்தை அடைந்து புசிதாகமும் முதலியவைகளால் வருத்தமடைந்து கொடிய காட்டில் சுற்றித் திரிந்துவந்தான்.

நாஹாரோலயேதேக்வாபி ந பாதம் ஜலம்ப்யஹோ

எங்குச் சுற்றித் திரிந்தாலும் ஆகாரம் கொஞ்சம்கூட கிடைக்காமலும் தாகத்தை தீர்த்துக்கொள்ள கொஞ்சம் ஜலமும் கிடைக்காமலும் மிக வருத்தத்துடன் அக்காடு முழுமையும் சுற்றித் திரிந்துக்கொண்டிருந்தான்.

யத்ரக் வாபிஸ் ரோதேச பாதம் கச்சதி சேத் ஜலம்

தஸ்ய சக்ஷு பதாதீதம் தத்க்ஷணே பாப வைபவாத்

காட்டில் எங்கேயாவது குளங்களிலோ கிணருளிலோ ஜலத்தைக் கண்டு அதை எடுத்துக் குடிக்கலாம் என்று எண்ணி அணுநிசச் சென்றால் கொடிய பாபியான இவன் கண்ணுக்கு புலப்படாமல் அஜ்ஜலம் மறைந்து போய்விடும்

ஏவம் வர்ஷகணே தீதே கதாசன யத்ருச்சயா

ஆயாந்தம் கும்பஜன்மானம் முணீமயோக விதாம்வரம்

பஸ்மத்ரி புண்டவிலேஸத்தனும் ருத்ராஷ்ட பூஷிதம்

ருத்ஷ்ட்வாத்ருஷாதுரோ பக்ஷமாகாம்ஷூத் ப்ராத்ரவத்சணே

இங்ஙனம் அநேக வருஷங்கள் சென்றல்லவாரே ஒரு நாள் தெய்வீகமாக பஸ்மம், ருத்திராஷ்டம், த்ரிபுண்டரம் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு தவமே ஓர் உருவம் கொண்டதோ பென விளங்கிவரும் வருவதுபோன்ற அகத்திய மாமுனிவரைக் கண்டு பசியின் கொடுமையினால் அவரை அடித்துக் கொன்று தின்று விடவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டு ஒரே பாய்ச்சலாய் எதிர்த்து ஒடிவந்தான்.

தஸ்ய ஸான்னித்ய மாத்ரேண சக்ஷுத்ருண் மாந்ரிய முபாக
தா

ப்ராம்ஜஸி தூரத தஸ்தென அதீவ வினமாந்விதரு

ஆனால் அம் மாமுனிவரின் தவத்தின் மகிமையினால் அவ்வண்ணம் நடக்கவில்லை. ஏனென்றால் அம் மாமுனிவரை அணுநிசச் சென்றவளவிலே வாரே இவன் பசியும் தணிந்து பசியினால் உண்டான வருத்தமெல்லாம் நீக்கி அவரை அடித்துக் கொன்று தின்று விடவேண்டுமென்கிற என்னமெல்லாம் மாறிப்போய் அவரைப் பார்த்து தண்டனீட்டு வணக்கமாய் கை கூப்பிக்கொண்டு தூரத்திலேயே நின்றுக் கொண்டிருந்தான்.

ஸோயம் முனிவரோத் த்ருஷ்ட்வா கோரரூபம் நிசாச ம்
கோவீ திக்ருபயா ப்ருசுசத் கோனேதம் ரூபமீத்ருசம்
ப்ராப்தம் கோரதாம் நீசம் இதிப்ருஷ்டோந ரசன:

முனினு காந்த ரூபேண ப்ரோவா சேதம் ப்ரஹஸ்டதீ:

அகத்தியமா முனிவர் இதைக் காண்டு மிகவும் வியாப்படைந்து விகாரமாயும்
பயங்கரமுமான உருவத்தை உடைய பிரம்ம ராக்ஷஸனைப் பார்த்து
க்ருபை கூர்ந்து “ஓ பிரம்ம ராக்ஷஸஸே யோர்? எக் காரணத்தினாலே
இவ்விதமான விகாரமாயும் பயங்கரமுமான ரூபத்தை அடைந்தாய்
என்று கேட்டார். இதைக்கேட்டு அந்த பிரம்மராக்ஷஸன் மிக்க ஸத்
தோஷமடைந்து வாரீர் முனிசிஷேஷ்ட்டரே சொல்லுகிறேன் கேளும்

ஜானுர்யஹம் ப்ரம்மாசு இதி கேனேதமீத்ருசம்

ஜன்ம பாபேண ஸம்ப்ராப்தம் இதிஞ்ஞம் நசக்யதே

அஹம் த்வா மசிதும் ஷுப்யம் பிதோதி ஷுதாகமம்

தவ க் த்ருஷ்ட மாத்ராத் கந்தீதரமே ப்ருஷ்டதக் த்ருஷ்டணைகிம்சிதீத்

அதேதாமாம் க்ரு ரயா ப்ரம்மன் ராக்ஷஸசு தயாதீதே (51)த

நான் ஒரு ப்ரம்ஹ ராக்ஷஸன் என்று மட்டும்தெரிந்துக் கொண்டிருக்
கிறேனே தவிர நான் யார் என்றும் எக்காரத்தினாலே இந்த பாப ஜன்
மம் எனக்கு உண்டாயிற்று என்றும் தெரிந்துக்கொள்ள என்னுள்முடி
யில்லை. நான் ஒரு ப்ரம்ம ராக்ஷஸனாய் இத்தண்டகாரணயத்தில்
வெகு காலமாக பசியினாலும், தாகத்தினாலும், மிக வருத்தமடைந்து
நாவுலர்ந்துப்போய் இராப்பகல் சுற்றித்திரிந்துகொண்டு இருக்கிறேன்.
எங்கு சுற்றித்திரிந்து பார்த்தாலும், ஆகாரமே கிடைக்கவில்லை. நா
வறட்சியைப்போக்க தண்ணீரும் கிடைக்கவில்லை. கொடும் பசியினால்
வருந்தி இக்கொடிய காட்டுவழியில் தேவர்களைக்கண்டு அடித்துக்கொ
ன்று கின்றுவிட ஆவல்கொண்டு ஒரே ஓட்டமாய் ஓடிவந்தேன்.

“ஸ்வரம்! என்னமாயமோ தெரிகில்லை. தேவரூடைய கடாசுஷம்
அடியேன் மீது விழுந்தவுடனே என்னுடைய பசியும் தாகமும் எங்கே
யோ மாயமாய் பறந்துபோய்விட்டன. சுருணை பங்கடலான ஒ மா
முனிவரே! கொடிய தீசனைப்போன அடியேனை இக்கொடிய பாப
ஜன்மத்திலிருந்தும் காற்றாருள வேணும், என்று செஞ்சும் கேட்டேன்

இதி ஸம்ப்ராப்திதோ சஸ்தய: ஸ்மயந்திதமவே. சத

பூர்வஜன்மக்ருதாத் பாபித் ப்ரபதம் தேரூபமீத்ருசப்

இவ்வனம் அந்த பிரம்ம ராக்ஷஸ்வலினுலே கெஞ்சி கேழ்க்கப்பட்ட அகஸ்திய மாமுனிவர் பரிதாபமான அம்மொழிகளைக்கேட்டு இறக்கம் கொண்டு ஞானதிருஷ்டியினுலே அவனுடைய வரலாற்றை தெரிந்துக் கொண்டு அடே பிரம்மராக்ஷஸ்சே! நீ பயப்படவேண்டாம். உன்னுடைய வரலாற்றை நான் அறிந்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நீ முன் ஜன்மத்தில் செய்த மாளாத தீவினைகளிற் பயனாக இக்கொடிய பாப ஜன்மத்தை அடைந்து மிக துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றாய்

தத்ர ஜன்மணி விப்ராய சிவபக்தாய ஜாதுசித்

சுராந்தாய தபன ஜ்யோதிர்நமாலிடாய ச் சிவமேயுஷே

நிவாஸம்த ரஸஹித ஸக்துதானஸ்ய வைபவாத்

ப்ராப்தோ துனாத்வயா ஸங்க: மயோ கோரதரேவனே

தவ்நாவனத்தில் சந்திரகார்த்தம் என்னும்படியான கிராமொன்றுண்டு. நீ முன் ஜன்மத்தில் அந்த கிராமத்தில் ஸோமகன் என்னும்படியான பிராமணனுப் பிறந்திருந்தாய். அப்போது பிராம்மண வர்ணத்தில் பிறந்தும் பிராம்மண வர்ணத்திற் குறிய நித்யகர்மங்களைச் செய்யாமல் தீயகுணமுடையவனுப் மாளாததீவினைகள் செய்துபோந்தாய். அத்தீவினைகளின் பயனாக அஜ்ஜன்மத்திலே பலதுன்பங்களை அனுபவித்து கொடிய நேரயினால் இறந்து யமதண்டனைகளுக்கு உட்பட்டு மீளவும் இக்கொடிய பாபஜன்மத்தை அடைந்து பலவாறு துன்பப்படுகின்றாய். நீ செய்த தீவினைகளைப் பார்த்தால் அப்மாதிரி எத்தனையோபாபயோனிகளில் பிறந்து அனுபவித்துப்போந்தாலும் மாளாததுபோல் தோன்றுகிறது.

ஆனாலும் நீ பயப்படவேண்டியதில்லை. உனக்கு நல்லகாலம் நெருங்கியது. முன் ஜன்மத்தில் நீ ஒரு புண்ய கார்யம் செய்திருக்கின்றாய். அதாவது ஒருநாள் நடுப்பகலில் இத் தண்டகாவனத்தில் மின்னலை யொத்த திருமேனியை உடையவரும், அழகிய கொன்றைமாடையைத் தரித்த சடைமுடியை உடையவருமாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளாக கண்பனாக ஒரு மஹான் வெப்பலின் கொடுமைபினால் அடிகொதித்து தரையில் கால் பாலமாட்டாமல் தத்தளித்தநாவுலாந்தம், தலை சாய்ந்தும், இடறிக்கீழ் விழுவதும், தள்ளி எழுந்துஒடுவதுமாக இக்கொடிய காட்டுவழியில் வழிநடந்து சென்றான், அச்சமயத்தில் நீ அதைக் கண்டு மனமிறங்கி அம்மஹானுக்கு இடம் கொடுத்து தண்ணீரளித்து விடையைத் தீர்த்து, மாவு, மோர், முதலியவைகளை அமுது

செய்துவைத்து உபசரித்து, அவரைக் காப்பாற்றினாய். அங்ஙனம் பரம பக்தனாகிய அடியானுக்கு, நீசெய்த பணிவிடைகளால் சிவபெருமான் திருவுள்ளம் உகந்து (நீசெய்த பல நீ வினைகளைக் கருதாது உன்னை மன்னித்து பரிபூர்ணகடாசனம் செய்தருளினார் அடியார்க்கு அன்புளாகி அடியார்களின் குற்றங்களை பொருக்கும் தன்மையை உடைய பரம சிவன் திருவருளினால்தான் இக்கொடிய காட்டு வழியில் என்னைச்சந்திக்குர்படி நேரிட்டது. இல்லாவிடில் இக் கொடிய காட்டு வழியில் இக் கொடிய வேளையில் இக் கொடிய பாப ஜன்மத்தை உடைய நீ என்னை சந்திக்க வேறு உண்டோ?

ஸஹ வாகச்ச விப்ரோந்தா விஷாசி கேஷத்ரமுத்தமம்

தத் கேஷத்ர கமனாதேவ பாதகம் நசயதித்ருவம்

சிவபெருமானடியார்க்கு அன்புடன் பணிவிடைகள் செய்த பரமனே நான் காலகூடாசன கேஷத்திரம் என்கிற புண்ணியகேஷத்திரத்திற்குப் போகின்றேன். என்னுடன் கூடவா. அந்த புண்ணிய கேஷத்திரத்தை தர்சனம் செய்வதினாலேயே உன்னுடைய பாபங்களெல்லாம் நசித்துப் போய்விடும். என்றார்.

இயுக்த ஸஹஸாக்ரஃ பாதப்ருஷ்டர்காணுதகாமத :

முனிர்ந்த : ஸோபிதம் கேஷத்திரம் ஸஹதே வைவ கேஸா

இம்மொழிகளைக் கேட்டு பிரம்ம ராஜஸன் அங்க ஆனந்தமடைந்து அந்த அகத்திய மாமுனிவரைப் பின் துடர்ந்து சென்றான். அகத்திய மாமுனிவரும் அந்த பிரம்மராஜஸனைக் கூட்டிக்கொண்டு காலகூடாசன புண்ய கேஷத்திரத்திற்குச் சென்றார்.

ஸம்ப்ராப்தோ தைவ வசத: ததா க்ருஷ்ணத்ரயோதசி

பந்தவாரபுதா சாவதி புத்தி முக்தி பலப்ரதா

தெய்வச் செயலாக அன்றபதினம் பேரின்பவிட்டைத் தர வல்ல க்ருஷ்ணபந்தத்ரயோதசி கூடிய சனிக்கிழமைமாக நேர்ந்திருந்தது.

தஸ்யா மரண்ய வாஹின்யாம் தோமேயமீவா: ஸுதி:

ஸங்ரஃப பூர்வக ப்ருசோ ஜபன் ன வாகமர்ஷணி

ஸ்னாத்தவா ஸத்தர் ப்பவிதிவத தேவார் பித்ரு கணாக்ருஷ்ண

சுவ நெறியில் பன்னூள் வழுவாது நின்று ஸத்குணத் துதிசெய்து பூதவுடலை இம்மண்ணிடை நீத்து விண்ணுலகிற் தேவர் குழாங்களில்

தர்சன தேவ ஸம்ஸ்கந்த ப்ரம்ம ராசுஸ விக்ரஹ

ப்ராப்த திவ்ய தனுஸ்ஸேயம் துஷ்டாவ பஹுபிஸ்தவை

காலகூடாசன கேஷத்திரத்திலே காலகூடாசன சிவபெருமானை தர்சனம் செய்த ததக்ஷணமே தீவினைகள் எல்லாம் தீர்ந்து அந்த பிரம்ம சரீரம் போய் திவ்யமான சரீரத்தை அடைந்து திவ்யமான ஆடைகளையும் திவ்யமான ஆபரணங்களையும் புஷ்ப மாலைகளையும் அணிந்து தேவேந்திரனோடொத்த மேனியாய் சிவபெருமானை துதிசெய்த துடங்கினான்.

நமஸ்தே தேவேச நமஸ்தே கருணாநித

த் ராயஸேத்புஸ்த ஸர்வன் த்ரஸ்தான்கோரவிஷாக்னித

நாஸ்தே த்ருஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரவாரிணே

விஷாந்தவ்யாப்தி ஸம்தஸ்த சிவாஸ்ப்ருஷ்ட களாயச

ம்ருகண்டு ஜனுஷே தீர்கமாயுர்விதரேதஸதே

மாண்டகாயித கா காலாது சம்யோ நமோநம:

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி யாவையும் துடைப்பாய் போற்றி யாவையும் அளந்தாய் போற்றி! யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி! நாக கங்கை போற்றி! பத்துடைய அடியாக்கு ஏளியனாய் நின்றபரமனே போற்றி! அமுதம் கொள்ள அலைகடலைக்கண்டந்தபோது தோன்றிய காலகூட விஷத்தைக்கண்டு இமையவர் நடுங்க பிரமன் துடிக்க திருமால் மயங்க அவ்விஷத்தை உண்டு உலகத்தை காற்றருளிய வீராதிரீரனே போற்றி! தன்னையும் பேணாத பிறரைக்காற்றருள வேணும் என்றும் கருணையால் காலகூட விஷத்தை அமுதுசெய்த போது விடத்தை விழக்கியதால் என்னவருகிறதோ என்று பயந்து உமாதேவி கண்டத்தை அழுத்த அதினால் கருநிறத்திய கந்தாச்சந்திர கடவுள் என்ற திருநாமம் பெற்ற பரமோதாசன போற்றி! ம்ருகண்டு மாமுனிவரின் புதல்வனாகிய மார்கண்டேயனுக்கு நீண்ட ஆயுளை தந்தருளிய சந்திரசேகரனே போற்றி! என்று பலவாறு தோத்திரங்கள் செய்து பெருகிய அன்பு இரண்டு கண்ணின் வழியிலும் வருவதுபோல ஆனந்தக் கண்ணிரொழுக ஆனந்தக்கடலில் முழுகினான்.

இதிஸ்துதோ திவ்யவபுர்தேன்

பூர்வஜன்மக்குதவஹ ப்ராணி பத்ய முாதனா

ப்ராஸன்ன சேதாஸ்தமு வாச தேவ:

விஷாசனோ வாசமீமாம் ப்ராஸன்னம்

இங்ஙனம் போற்றி போற்றி என்று பாடி பரமன் சேவடிகள் தன் சிர
சின் மேல்பட விழுந்து பலதடவை சேகித்து எழுந்து வலம் செய்யும்.
திவ்யமான சரீரத்தை உடைய பிரம்ம ராசசூஸனிலே .துதிக்கப்பட்டு
சிவபெருமான் அவன்மீது இன்னருள் சுரந்து திருவாய்மலர்ந்தருளி
னார்.

ஸ்ரீ சிவ உவாச

ரேரே புருஷசார்தூல மத்தர்சன விபாவஸு:

பாதகை: பலா லானும் பாரம் பஸமாகிரோத்சுஷணத்

வெயிலின் கொடுமையினால் தத்தளித்து யிக துன்பமுற்ற என் பத்த
னுக்கு பேருதவி செய்த மகாபுருஷனே! நீ செய்த பேருதவிக்கு ஓர்
கை மாறு நானெண்ணிலன். இந்தத் தலவிஷத்தில் இந்த பிரதோஷ
வேளையில் என்னை தர்சனம் செய்த மகிமையினால் பாதகங்கள் மகா
பாதகங்கள், உபபாதகங்கள் என்ற பலவகைப்பட்ட உன்னுடைய
அநேககோடிகள் சணக்கான பாபங்கள் எல்லாம் கழிந்துபோயின.

ஸாலோக்ய முக்திஸ்தே தத்தா க்ருபாபூர்ண ஹ்ருதாமயா

கத்வா கைலாஸ மதுனா மமார்திக சரோபவ

மனமுகந்து உன்னை பரிபூர்ணமாக கடவுளிடத்துவிட்டேன். இனி பயப்
படவேண்டியதில்லை. ஸாலோக்யம் என்னும்படியான முக்தியைத்
தந்தோம். இக்கணமே கைலாயமென்ற திருமலைக்குக் சென்று அங்
கே என்னுடன் பேரின்பமுற்று வீற்றிருப்பாயாக.

அத்யைவமுனிநானேன குருணாமதோபவான்

யோகினுமபி துஷ்ப்ராபே வஸமேஸ்படி காசவே

காலதாமதம் வேண்டாம். இப்பொழுதே உன்னுடைய அஞ்ஞான
மாகிர இருளை கடத்தி நல்வழி காட்டியருளிய மெய்ஞ்ஞான மகர்ஷியா
கிய அகத்திய மாமுனிவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அநேக க
லம் பல துன்பங்களைக்கடந்து பலநியமங்களுடன் தவம் செய்து சித்தி
பெற்ற மகாபோகிகளாலும் சுலபமாக அடைய அரிதான என்னு
டைய வாஸஸ்தலமாகிய கைலாயமலைக்குப் போய் சேர்வாயாக,

கரோதுவாசம் ஸூசிரம் பீவந்முத்தி: க்ரமேணதே

இங்ஙனம் ஸாலோக்யம் என்கிற முத்தியைப் பெற்று என்னுடன் கை
லாய மலையில் அநேக காலம் யிருந்து பிறகு க்ரமமாக ஸாமீப்யம் என்
கிற முத்தியையும், பின்பு ஸாரூப்யம் என்னும்படியான முத்தியையும்
பெற்று பேரின்பவிடு பெருவாயாக என்றார்.

இத்யுக்த: புருஸ்ஸோத ப்ரணய்யகலசோத்பவம்

ஸ்துத்வா பஹுவிதைஸ் தோதரை: ஸம்ப்ராப்பானுமதிம்தத

கைலாஸமகமத் சம்போ: ஆவாஸ ரஜதாசலம்

இங்ஙனம் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பெருங்கருணை நிற
ம்பி, திருவருள் செய்ய பிரம்மராஷ்டஸன் புளகாங்கிதனாய் முடிமேல்
கைகுவித்து வணங்கி எழுந்து கண்ணீர் ததும்ப, பலமுறை துதித்து,
ஆனந்தக் கூத்தாடி காருண்யமே ஓர் உருவம் கொண்டதுபோல் சிற
அகத்தியமாமுனிவரைப் பார்த்துப் தண்டனிட்டு வாதாபி வில்வனைக்,
கொன்ற தருமஸ்வரூபியாய் விர்தியகிரியை யடக்கின தவமலையே அலை
கடலைக்குடித்த கருணையங்கடலே. அருமையான முத்தமிழைப்பொ
ழிந்தமேகமே! தராசமுனைபோல் தென்திசையைச் சமமாகச்செய்த
ஆதாரமே! வல்வினையேனுக்கு அருள்செய்த மாயனே! ஸ்வாயீ என்னை
யாட்கொண்டமணியே எனக்கு இகபரங்களுக்கும் காரணமாகி என்
னுடைய துன்பப் பிறவியான நோய்க்கு அறிய மருந்தானீர். பூதகடலை
தவிர்த்தேன். ஐம்புலன்களை வென்றேன். தீவினைகளைத் துறந்தேன்.
பாசசிவனடிகளைக் கிட்டப்பெற்றேன். முத்தியைப் பெற்றேன் என்று
பலவாறு வேண்டிக்கொண்டு அவரிடம் விடைபெற்று சிவபெருமான்
நிதயவாசம் பண்ணும் கைலாசத்தை யடைந்தான்.

தத்சேஷத்ப்ராப்தி மாத்ரேண நிஸ்ஸீமானந்தபாக்யம்

வஸந்சிரம் தயாம்பீபாதி சிவானுக்ரஹ வைபவாத்

ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யம் சாபி பூருஷ:

இப்படி காலகூடாசன புண்ய சேஷத்திரத்திற்கு சென்ற மாத்ரீரத்தி
சேயே அப்புண்ய தவத்தின் மகிஷமயினால் ஓத்தனைகாலம் அனுபவத்து
போந்தாலும் மாளாத்நீவினைகளை மாய்த்து சிவபெருமான்சேவடி சென்
னிப்பூவாகி முத்திபெற்று, பேரின் ஈக்கடலிலாழ்ந்து ஸாரூப்யம், ஸா
மீப்யம், ஸாயுஜ்யம் என்கிற முத்திகளை சிவபெருமானருளினாலே பெ
ற்று வாழ்ந்து போந்தான்.

அகஸ்தியோபி முனிச்சேஷ்டம் பரம விஸ்மய மாகத
தத்ரைவ வஸதிஸ்மாஸௌ சிவபூஜன தத்பரம்

இதை எல்லாம் கண்ட அர்மாமுனிவர் ஸந்தோஷம் மிக்க அகிசயக் கடலிலே முழுகி மெய்ஞான ஸ்வரூபமாய் தன்னையும் மறந்து ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்து நின்று பின்பு தேனும் பாலும் கற்கண்டும் அமுதமாகத் சித்தித்து உள்ளமும் உருக்க உள்வொளிபத் தெரிந்து ஆனந்தமான ஆறு நிரம்பக்கரை புறத்தே கசிவது போல நீங்காத ஞானவாக்கு ஸாஸ்வதி காவிலே வந்து குதிக்கொள்ள கும் பிட்ட கைகளும் நடுங்கிய தலையும் நீர்த்தளும்ப அழுகின்ற கண்களும் புளகாங்கிதமான தேகமும் நாக்குத் தழதழத்த அன்புள்ள வார்த்தைகளுமாக வணங்கித் துதிப்பவராய் சிவபெருமான் திருவடிகளின்மேலே ஆனந்தக் கண்ணீராட்டிக் சொற்களாகிய மலர்வளை அணிந்து தர்பேரதமாகிய நல்ல அமுதத்தை ஊட்டி தர்ப் ஞான ஓமாக்கனியை மூட்டிச் சிவபூஜ செய்வதன்மேல் முயர்ச்சியுடையவராய் அக்காலகூடாசன சிவபெருமான் சந்நிதியிலேயே காலத்தைக் கழித்துப் போந்தார்.

இதிலே முனி சார்தூலா க்திதம் சேஷத்ர வைபவ
அரண்யாக்ய நதி தீர்த்த வைபவம் வச்மீ ஸரம்பரதம்
ச்ருணுதா வஹிதாயுயம் மனஸ நிச்சிதேனவை

கலைவீச மதிச்சடையோன் பரமபக்தர்களாகிய மாமுனிவாகாள்! உபநிஷதர்களா! இந்த சேஷத்திரத்தின் மகிமையை இந்த புண்ணிய சேஷத்திரத்திற்கு நிகரான தலங்கள் எந்த லோகங்களிலு மில்லை. அதற்கு அஸ்வே ஒப்பாசம். ஆதலால் இந்த புண்ணிய தலத்தை விட்டு வேறு தலங்களில் சென்று தவ கிரதங்கள் செய்பவர் கையில் கிடந்த டால்சோற்றை விட்டு புறங்கை நக்குகின்றவர்களை ஒப்பாவார். ஆதலால் இந்த புண்யத்தலத்தின் மகிமையை சொல்ல வல்லவர் யாவர் ஒருவரும் இல்லை. இது மிக்க ரகஸ்யமானது. இந்த புண்ய சேஷத்திரத்தில் காலகூடாசன சிவபெருமானை காலமலை, யுச்சி, யர்த்தசாமம் ஆகிய காலங்களெல்லாம் வணங்கித் துதித்து பூசிக்கிற அன்பரான பரிசுத்த சீலர்கள் சஞ்சித பாபங்களெல்லாம் தீர்ந்து நிர்மலசித்தராய் ஐஸ்வர்யமும் பெருக. போனந்தத்தில் முழுகி ஆணவகாமிய மாயைகளை நீக்கி பரமசிவனுடைய திருவடி நிழல்கீழ் வாழ்வார்.

ஆக தர்மஸ்வரூபியாகிய இப் புண்யசேஷத்திரத்தின் திருநாமத்தை காதால் கேட்டாலும் பத்து பிறவிகளில் செய்த பாவங்கள் போம் நினைத்தால் நூறு பிறவிகளில் செய்த பாவநோய் நீங்கும். அப்புண்ய சேஷத்திரத்திற் புறப்பட்டுப் போவோம் என்று விட்டினின்றும் வெளியே வந்தால் ஆயிரம் பிறவிகளில் செய்த தீராத பாவங்களெல்லாம் தீரும் அப்பெருமானை தர்சித்தவர்கள் ஆயிரம் அஸ்வமத யாக பலத்தை பெறுவார்கள். இவ்வாறு தனம், தீர்த்தம், மூர்த்தி என்னும் மூன்றில் முன்னர்தல மான்மியத்தை சொன்னேன். இனி அந்த புண்ய சேஷத்திரத்தில் ஓடுகிற அரண்யநதி என்கிற புண்யதீர்த்தத்தின் மகிமைபைச் சொல்லுகிறேன். ரூபகமாய் கேளுங்கள். “ என்று சூத மகா முனிவர் சொல்லி முடிக்கிறார் முதல் அத்தியாயத்திலே.

ஸ்கந்த புராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தரபாகத்தில்

காலகூடாசன சேஷத்திர மகாத்மியம் சொல்லுகிற

முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்கந்தபுராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தரபாகம்

அரண்யநதி மாகாத்மியம்

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

சூத உவாச.

அஸ்யைவ சேஷத்ரவர்யஸ்ய ப்ரதீச்யாய் திசியோஜநைம்

வம்ச பிஸ்ஸமயு தேதே சே ஹயஸ்திப்ரம் ஹகிரிர் மஹான்

அக் காலகூடாசன புண்ய சேஷத்திரத்தினருகில் பெருகி ஓடுகிற அரண்யநதி என்கிற புண்யதீர்த்தத்தின் மாகாத்மியத்தை கேட்டறிய வேண்டுமென்று மிக்க ஆவல்கொண்டு வந்திருக்கும் பரமசிவனடியார் களான மாமுனிவர்களா! அதின் மாகாத்மியத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

இந்த காலகூடாசன புண்ய சேஷத்திரத்திற்கு மேற்கே ஐந்து யோஜனை தூரத்தில் பிரம்மகிரி என்று பிசித்தமான பெரிய மலை ஒன்று உண்டு.

சிவகேசத்திர மகாத்மியம்.

பஹுச் சூங்க பூரிவன குஹாக்ஷ ஸிராஜித
ஸரோதர்விவிதை ஜுஷ்ட பஹு புஷ்ப பலத்ரும
பஹுபா தோமஹாஸானு விந்ஃகத்தர்வ ஸேவித
காபிஸைத்ர கணிகீர்ண பஹுச்வா பதஸங்குல

அம்மலையில், நான்மறைகளும் ஒதியவண்ணம் தவநெறியில் குறைவு படாமல் உலகத்தை எல்லாம் உண்டுமிழிந்து காற்றருளிய கருணாநிதி யான பாஞ்சுடரை ஹிருதயாவிரந்தத்தில் பதியவைத்து அன்புடன் யோகம் செய்ய இழிந்த யோகிசுளுக்கு ஏகாந்தமான பல சுகங்களும் வேத வேள்விக்குறியதான பலமாங்கள், தர்பைகள், ஸமித்துக்கள், இவைகளை உடைய பல காடுகளும், சுழல்காற்று, காட்டுத்தீ, இடி மின்னல் இவைகளுக்கு அஞ்சாமல் வாசம் பண்ணத்தகுதியான மாளிகைகள் போன்ற பல குகைகளும், அதினருகே பெரும் கடர் சோதி உருவாகிநின்ற பாந்தாமனது சிவந்த திருக்கண்மலர்களுக்கு ஒருவாறு ஒப்பாகச் சொல்லப்படும் செந்தாமரை மலர் நறு நாற்றம் வீசும் தாமரைப்பொய்கைகளும், செங்கழுநீர் பொய்கைகளும், உணவிற்கு யோக்யமான காய்கனி வரங்களும்கூட மலிந்துள்ளன.

நற்கர்மானுஷ்டானத்தால் சுவர்கபதவியையும், மோகூபதவியையும் மாந்தர்க்கு எளிதில் அடைவிப்பது அம்மலை என்று சித்தர்கள் கந்தர்வர்கள், வித்தியாதார்கள், பிரம்மரிஷிகள், தேவரிஷிகள், இனமினமாய் வந்து கூடிக்கனித்து தவம் புரிபவர்கள். மேலும் அம்மலையில் ஸ்தலமகிமைவினால் பக்ஷிகள், மிருகங்கள் எல்லாம் பகையை நீங்கி அன்புகொண்டு வாழ்ந்து வந்தன.

மேலும் அம்மலையில் நானுபக்கமும் நல்லோர் பலர் தவம்புரிந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். அதனால் “நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அகர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை, என்னும் ஆன்றோர் அறவுரைப் படி பருவமழை காலந்தோறும் அம்மலையில் பெய்தகொண்டே இருக்கும். அதனால் மலைகளில் நீர் னெற்றுக்கள் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கும். அதனால் தவம்புரியும் மாந்தர்கள் பூ, காய, கனி முதலிய பண்டங்கள் வேண்டியவனையில் குரைவில்லாமல் நெறையப்பெற்று இன்பமுற்று வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

தத்ர ப்ரம்மா சுராதிச ஸரஸ்வத்யா ஸ்வயார்யயா

ராஜஹம்ஸாஸிஸம்புக்த மாருஹப ஸயந்தனோத்தமம்

ஸார்தம் தேவைர் திவ்யமுனி ஸங்கைச்சக்ரது முத்தம்
 மாஹேச்வர சிவப்ரீதி சிகிர்ஷாப் ரேரிதஸ்த்வம்
 விதரதம் தத்ராத்ராலென அடித்வேமக் நகோத்தம்
 ஸம்பாப்ய பரமம் தோஷம் அகாஹதசதுர்முகஹ

முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களையும் படைத்து நான்மறை ஒதிவைத்த நான்முகக் கடவுள், செவ்வயான சிவந்தசடையிலே பிறையை முடித்த திருமலக்கொழுந்தாகிய சிவபெருமானது வாசனை கொண்டன்றலர்ந்த மலர்போன்ற திருப்பாதத்தை அணுகிச்சென்று பூதஉடலை தவிர்த்து ஒருநாளும் அழிவில்லாத பேரின்பவீடு பெற எண்ணங்கொண்டு, கர்ம போகம் என்கிற அன்னேதிய அறநெறியை உள்ளத்தில் கொண்டவராய், அந்விழிந்து முறைதப்பாமே அனுஷ்டிக்கக் கோரி அதற்குத் தகுதியான இடம் கர்மபூமிபான இப்புவி யில் எங்கிருக்கின்றது என்று இணந்தாடும் மடவன்னங்கள் பூட்டிய இாதத்திலே வீற்றிருந்து எங்கும் சுற்றிச்சுழன்று ஆரப்து பார்த்து இந்தகைய சிறப்புக்கள் மெலிந்த இந்த பிரம்மகிரிக்கு வாக்கேவியாய் தனது மனையாளாகிய ஸரஸ்வதி தேவியுடனும்மற்றுமுள்ள பூம்மரிஷிகள், தேவர்கள் இவர்கள் கூட்டங்களுடன் வந்து சேர்ந்தார்.

நான்கு வகையான வேதத்தில் கரும நூலென்னும் நூன நூலென்னும் இரண்டுவகையாம். அதில் கர்மநூலானது பரமனது அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய கார்யங்களை உணர்ந்தும், நூனநூலானது அவனதுருவில்லா உருவத்தை உணர்ந்தும், மரத்தினது வேருண்ட நீரால் களை தனித்தாற்போல் இம் முழு முதலாகிய சிவபிரானுக்கு உண்டிக்கு அமுது இவனுருவமாகிய தேவர்களுக்கும் பிறருக்கும் திருப்தியாகும்.

பிரமதேவன் கர்மநூல் எனப்படும் கர்மயோகத்தில் இழிந்து நூனநாயகனை சிவபெருமான் திருப்பாதங்களை அர்ச்சிக்க, ஓர்யாகத்தைச் செய்யவேணுமென்று எண்ணிக் கொண்டு போகத்தாலும், செல்வத்தாலும், மற்றும் பலவகைகளாலும் இம்மலைக்கொப்பான வேரொரு மலை இல்லை என்று கண்டறிந்து அம்மலையிலுள்ள சிறப்புக்களை கண்டு அதிசயித்து போகந்தம் கொண்டான.

தஸ்மிந் கிரிவரே ரம்யே யோகிப்ரவர ஸங்குலே
 ஸப்பாத்ப தேவபஜனம் ஸம்பாராண ஹாத்ரதோ

பாத்திராணி தர்பானாணி பருந் ஸோமப யோக்ருதம்
வாஸாம்வரி தக்ஷிணகாச்ச யூப்பார்ஸ மபரத் தருந்
நவரீதாஜீனே க்ருஷ்டா விஷாண தீனவனேகிலே

தெருள்கொள் நான்மறை வல்லவர் பலர் வாழ்ந்து வேதவேள்வியொலி.
முழுங்கும் அப்பிரமகிரியில் பிரமதேவன் யாகம் செய்யக் கோரி
யாகமண்டபம் ஒன்று செய்து வைத்து ஸ்ருக், ஸ்ருவர் முதலிய பாத்தி
ரங்கள், தர்பை, அரணிக்கட்டை, பசுக்கள், ஸோபலதை, பால், செய்
தக்ஷிண கொடுப்பதற்கு தகுதியான ஆடைகள், பசுக்கள், யூபஸ்தம்
பம் செய்யத்தகுந்த காட்டுமாங்கள், வெண்ணை, மான்டோல், மாண
கொப்பு முதலிய யாகத்திற்கு உறிய ஸாமான்களை சேகரித்தார்.

எவம்ஸம்ப்ருத்ய க்ஷம்மாண்ட ஹோமாதிந் ஆத்மசத்திரநர்
விதாயக்ரது ஸங்கல்பம் கர்தும் ஸர்த்விக் மரீதாதே

இவ்வாறு யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸாமக்கிரியை சேகரித்து தனக்கும்
யாக மண்டபத்திற்கும் யாக ஸம்பாங்களுக்கும் சுதனியைத் தரவல்ல
கஷ்மாண்டஹோமம் என்கிற சாந்தி ஹோமத்தை முந்துறுமுன்னம்
செய்துவிட்டு ரித்விக், அத்வர்யு, ப்ரம்ஹா, உத்காதா முதலியவர்களை
வரித்து யாகத்திற்காக ஸங்கல்பம் பண்ணிக்கொள்ள உத்தேசித்தார்.

எதஸ்மிந்தரே வானீ ஸ்திரிஸ்வபாவ ஹ்ருதார்த்தா
வனம் விலோகிதம் யோஷித் ஸஹஸ்ர யரிவாரிதா
கத்வா வனம் தர கதர நதிஷ்ட விபுலாஸுச
வாரிஜாநி விசித்ராணி புஷ்டிதாந்தவன்ய பூருஹார்
பலாணிச விசித்ராணி சேஷாஸ் ஸமன ஸஸ்ததா
விலோக்ய விஸ்மயா விஷ்டா காலசேஷபம் சகாரஹா

அச்சமயத்தில் அம்மலையில் தோன்றும் இபற்கையின் விநோதங்களைக்
கண்டு ஸரளவதி தேவியானவள் மனத்துள் அடங்கா மகிழ்ச்சியும்
கொண்டு அம்மலையைச் சுற்றிப் பார்க்கவேணுமென்று ஆவல்கொண்டு
தன் பரிஜனங்களுடன புறப்பட்டு அங்கே நீர்மேலுந்த தாமரைப்பொ
ய்கைகள், ஓடைகள், கால்வாய்கள், பூஞ்சோலை, சென்னெல்லயல்,
வனம், உய்யானம், சென்னெல்லயிர், கரும்புப்பயிர், தென்னை, மா,
ப லா முதலிய பல விருகங்களும், தாமரை, முல்லி, மல்லிகை, ஷண்

பகம் முதலிய பல புஷ்பங்களும், ஆல், அரசு, உதும்பாம் முதலிய யாகத்திற் றறிய பல மங்களும், மேகமண்டலம் வளையில் அளாவிச் செல்லுகின்ற சோலைகளும், விசித்திரமான மிருகங்களும், பாவைகளும் ஸங்கிலளர்கின்ற வாற்றை கண்ணுற்று உகந்து களித்து சுற்றித்திரிந்துக் கொண்டிருந்தனள்.

விதாதா யாகஸங்கல்பம் விதாதும் தாம் ஸாஸ்வதீம்

யதாஹ்வயத் த்விஸ் திரி ந்ச்சை ஏஹி வாணிதிஸத்வாஹ

பிரமன் செய்யும் யாகத்தைக் காண பல விடங்களிலிருந்து முனிவர் களும், தேவர்களும் இனமினமாய் வந்துகூட அக்வாயுக்கள் முன் சடங்குகளை செய்து முடித்துவிட்டு ஸங்கல்பம் செய்துக்கொள்ள இது தக்க முகூர்த்தம், இப்போது தீக்ஷாஸங்கல்பம் செய்துகொள்ளலாம் என்று அறிவிக்க, யாகத்தில் யஜமானன் பத்னியுடன் ஸங்கல்பம் செய்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறியிருப்பதால் பிரமதேவனும் தன் மனையாளாகிய ஸாஸ்வதி தேவியை கூப்பிட்டார். அவள் வரவில்லை. இரண்டுமூன்று தடவைகள் அழைத்துப்பார்த்தார். அப்போதும் காண வில்லை. பிறகு உரக்கக் கூவினர். காணவில்லை. அருகில் இருந்தால் அன்றோ அவள் வரப்போகிறார்?

ததா தூரன் தயாரண்ய விலோகோத்தக தியா ப்ருசம்

நந்யவர்தி ப்ரம்மபத்ந்யா விஸ்மருதாத்வா சர்யயா

ஸாஸ்வதி தேவியும் அத்தகைய சீரும் சிறப்பும்வாய்ந்த அம்மலைபினாலே மனம் கவர பெற்று தன்னையும் மறந்து கணவனான பிரமதேவனையும் மறந்து தாங்களே கோரிவந்த வேள்வியையும் மறந்தி அதிசயக் கடலி லாழ்ந்து பேரின்பமூற்று அமமலையிலேய் வெகுநேரப்போழுதுபோக் கினாள்.

ததா வாசஸ் பதீஸ்ஸாயம் சுகோப பஹு சஸ்ஸகதா

இங்ஙனம் பலதடவை கூவி அழைத்தும் வரக்காணாமையாலே ஸாஸ் வதி தேவியானவள் மலையின் சிறப்பைக் கண்டு மனமார்த்து தான் கோரிவந்த கார்யத்தை மறந்து காற்றில் சுற்றித் திரிந்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்று அறிந்து அவள் மீதி மிக்க கோபம் கொண்டார்.

பதிஹி க்ருத்த இதிரூத்வா புஷோஸ்யாகந்து மக்ஷமா

அதஸாணி மாவிச்ய தத் தாந்தர்தி மவாபஹா

இவ்வாறு ஸரஸ்வதிதேவி, மலையில் சுற்றித்திறிந்து வெகுநேரம் போக்கி கடைசியாக தாங்கள் கோரிவந்த கார்யம் ஞாபகத்திற்குவந்து அய்யோ! பாவியேன் மோசம் போனேனே! வீணாக குழந்தை போல் காலத்தைப் போக்கிவிட்டேனே! கணவனுடன்கூட இருந்து அவருக்கு பணியிடைகள் ஒன்றும் செய்யாமல் ஒழிந்தவிட்டேனே! யாகம் ஆரம்பித்துவிட்டிருப்பரே. அவருக்கு எங்ஙனம் பதிலளிப்பது! கோபித்துக்கொள்ளுவாரே, என்று துள்ளித்துடித்து திரும்பிவர, வழியில் பிரமதேவர் மக்களோபப்தகொண்டிருக்கிறார் என்று கேட்டறிந்து அவர் முன்னே வர அச்சமுற்று என் செய்வது என்று திகைத்து தடுமாறிக் கடைசியாக தனது தவத்தின் மகிமையினால் தீயைக்கடைவதற்கு க கொண்டு வரப்பட்ட அரணிக்கட்டையில் மறைந்துவிட்டனர்.

அததாதா விதாயாக பதன்யா ப்ரதிஞ்சம் குசை

க்ரதாம் ஸங்கல்பய விதிவத்ஸ்வ தேவயஜனம் கதஹ

பறகு பிரமதேவர் வேதத்தில் ஓதியபடி வேதமந்திரங்களை ஒதி தர்பைகளில் பத்னியை ஆவாகனம் செய்து, முறைதப்பாமே ஸங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு அதே சுபமுகூர்த்தத்தில் யாகம் ஆரம்பிக்க யாகசாலைக்கு முன் புகுந்தார்.

அரணிம் நிர்மமந்தாதா ஹயக்னேர் விஹாரணயவை

ததோ வாசீச்வரீ தேவீ மதிதாரணி மத்யதஹ

நதிருபா ஸமபவத் தேவாஸிஸ் மேரதாம் கதாஹ

அங்கு கார்ஹபத்யம், ஆஹவனீயம் என்னும் சொல்லப்படுகிற வைதீகமான அக்னிகளை உண்டாக்குவதர்க்காக முன்னமே கொண்டு வந்து சேகரிக்கப்பட்டிருக்கிற அரணிக்கட்டையைக் கடைந்தார். கட்டையை பட்ட அந்த அரணிக்கட்டையிலிருந்து முன்னே வந்து புகுந்து மறைப்திருக்கிற ஸரஸ்வதியானவர் பிரமனது கோபாக்கினியை ஆற்றி ஒர் ஆற்றின் உருவத்துடன் வெளிக்கிளம்பினார். இதைக்கண்டு அங்குகூடி இருக்கும் முனிவர்களும், தேவர்களும் மிக வியப்படைந்து தவத்தின் பெருமையே பெருமை. காட்டில் சுற்றித்திறிந்துக்கொண்டிருந்த இவள் எவ்வாறு இந்த அரணியில் புகுந்தனர்? ஆற்றின் உருவம் எங்ஙனம் கட்டத்தது? இதேன்ன ஆச்சரியம்! என்று கொண்டாடினார்கள்.

பிதாமஹோபி தாம்வீக்ஷ்ய நதிமுத்குல வாஹினிம்
ஸந்தேஷம் பரமம் ப்ராபதஹ ப்ராஹ கம்பிரயாகிரா
த்யுஸீதாமுனிவர்யாந்ச ஸனகாதீநதர்த்விஜஹ

பிரமதேவனுர் சுழிகள் சுழன்று துரைகள் ததும்பி அலைகள் இருகரையும் மோதி ஓர் ஆற்றின் உருவமாய் அரணியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய வாக்கேவியைக் கண்டு வியப்படைந்து பேராந்தகத்தடன் இவ்வசையத்தை பார்ப்பதற்காக கூடி இருக்கும் விண்ணவர்களையும், மாமுனிவர்களையும், தேவர்களையும் பார்த்து ஓர் வார்த்தை சொன்னார்.

பிதாமஹ உவாச

இயம்பாணிக்ருஹீ கிமே அரண்யாந்தர்ஹீதாபயாத்

மதனாத்வாஹீனீஜாதா ப்ரவாஹாப்த்மஹீவனா

இயம் ஜகத் ஹிதாயைவ நதீருபாமபப்ரியா

தஸ்மாதிதோ நதி சீன ஸங்கமேதுய தேச்சயா

அரணீப்யாம்யதுச்பூதா வாஹிரீயம் ஸரித்வரா

அநோரண்யநதீத்யாக்யாம் ப்ரவித்தாம் லபதாமியம்

பிரமதேவர் கூறுகிறார். ஓ மாமுனிவர்களா! என்னுடைய பத்னியாகிய ரஸ்வதி தேவியானவள் என்னிடத்தில் பயப்பட்டு அரணிக் கட்டைடல மறைந்திருந்து அக்னியைக் கடைக்கிறபோது சிவபெருமானது ஜடாமண்டலத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பிய கங்கா தேவியோல் ஆற்றின் உருவம்கொண்டு வெளிகிளம்பினாள். இதெல்லாம் உலகத்தின் நன்மைக்காகவே நடந்தேறியது. அன்றேல் பூவும், மணமும் போல் கணநேரமும் என்னைவிட்டுபிறிந்த நிலைபெறாத இந்த வாக்கேசி என்னைவிட்டுப் பிறிந்த மறந்து காட்டில் சுற்றித் திரிந்திருந்தாள் என்பது எவ்வண்ணம் கூடும். இது தெய்வச் செயல். தெய்வத்தின் ஸங்கல்பத்தை மாற்ற யாரால்தான் முடியு? உலகத்தின் நன்மைக்காக கங்காதேவி புவிமீல் அவதரித்ததுபோல் ஸரஸ்வதியேதவியும் அவதரித்திருக்கவேணும். எல்லாம் வல்ல பரமபெருமானுடைய ஸங்கல்பத்தை மீறி வினாக கோபித்துக்கொண்டதில் யாது பயன்? இந்த ஸரஸ்வதிதேவியானவள் அணிக்கட்டையிலிருந்து வெளிக்கிளம்பியதால் இந்நதிக்கு அரண்யநதி என்று பெயர் உலகத்தில் பறவி, பெரும் புகழ்ச்சியுடன் வாழ்க. இந்த பிரம்மகிரியிலிருந்து பிரவசித்த சமுத்திரம்போய்சேரகடவது என்றனர்

இத்யுத்த்வா ஸஹஸாபத்னீம் ஆஜுஹாவத்வராத்
 இயம் லோகஹிதாயத்வம் நசீருபாபவத் தருவம்
 ஸங்கல்போ தேவதேவஸ்ப கேனாபி தூரதிக்காம

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பிரம்மதேவர், தன்னைக்கண்டு வெட்கிதலை குனிந்து மறைந்துச்செல்லுகிற ஸர்வநாதேவியைப் பார்த்து ஓ வாக் தேவிபே! நீ ஏன் வெட்கமாகுகிறாய்? தெய்வத்தின் ஸங்கல்பத்தினால் நடந்தேரியவைகளுக்கு நம்மால் என்ன செய்ய முடியும்? உலகத்தின் நன்மையின்பெருட்டே தெய்வம் இவ்விதம் ஸங்கல்பித்தது. எசனுடைய ஸங்கல்பத்தை மீறி ஒருவராலும் நடக்கமுடியாது. ஆகையால் உன்னிடத்தில் தப்பிதமிழலைப் பயப்படவேண்டாம். உன்னுடைய நற்கர்மங்களையும், நல்லுணர்ச்சிகளையும், நற்குணங்களையும், நான் நன்கறிவேன்.

மாபைஸ்த்வம் சாந்திமகமத் க்ரோதோனாகமஸம்பவ

இங்ஙனம் தெய்வச்செயலை நினைபாமல் வினை உன்மீதில் கோபங் கொண்டேன் இனி நீ பயப்படவேண்டாம்.

அதோம் சேனா னுகச்சேமாம் நதீம் ஸாகரகாமீனீம்

அம்சேன மமகார்ஹஸ்த்ய தர்ம ஸபாதிநிபவ

ஆகையால் நீ இரண்டு பாகமாய் பிறிந்து ஒரு பாகத்தால் இவ்வாற்றின் உருவமாய் சென்று கடலை அடையக்கடவாய். மற்றொரு பாகத்தால் எனக்கு பன்னியாக இருந்து என்னுடன் தர்மானுட்டானம் செய்து கார்ஹஸ்த்யத்தை காப்பாற்றிவைப்பாய்.

எதத்ப்ர தேசமாரப்ய வாரி தேஸ்ஸங்கமாவதி

த்வத் ரூபவாஹினீவாரி பசித்ரேன்னாதித்யோநர

பாஹுவாரே விசேஷேண ஸபாதி பரமாம்கதிம்.

நீ ஆற்றின் உருவம் கொண்டு வெளிக்கிளம்பி இருக்கும் இந்த பிரம்மகிரி துடங்கி கடலிலே சே கிறவனாயில் இடையில் இந்தக் கிரியில் எவன் ஸ்நானம் செய்கிறானோ அவன் மேலான கதியை அடையக்கடவான். ஞாயிற்றுக்கிழமையில் இதில் ஸ்நானம் செய்தானாகில் மேலான கதியை அடையுன் என்பதில் ஸந்தேகமே இல்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமை யாகில் மிக்க விசேஷம்.

மூர்கோபி வாகதிஷ்டாதா ப்ராஸாதத்தவபூருஷ

வித்யாஸு தீஷ்டேணன் மேஷாத் த்ருவம்ஸதிஷ்டாயதே

மூடனாக இருந்தபோதிலும் எவன் இன்னதீயில் ஸ்நானம் செய்கின் றானோ அவன் உன்னுடைய அனுகூலத்தால் மிக்கபண்டிதனாக ஆகக் கடவன்.

இத்யுக்தா சாரதாதேவீ பத்யாநிர்வத்த மானஸா

அம்சேன பத்னீபூத்வாஸ்ய யஞ்ஞா திஸஹகாரினீ

அம்சேனே கஸரிதம் விவேச ஜகதாம்ஹிதா

இங்ஙனம் பிரமாதேவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தேருதல் மொழி களைக் கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து ஸரஸ்வதி மதவிபானவள், இரண்டுபாகங்களாகப் பிறிந்து ஒருபாகம் பிரமாதேவரின் பத்னியாகவும் மற்றொருபாகம் அரண்யந்தியாகவும், இரண்டு உருவங்கொண்டு அவ ரது வேள்விக்கு உதவியாகவும் உலகத்தின் நன்மைக்காவும் போந்து வாழ்ந்தனன்.

அதவா சஸ்பதிப்பத்னியா ஸஹதீக்ஷாமுபாகத

மாஹேச்வரம் க்ரதுவரம் ஸஹர்த்திக்ஹிஸமாபயத்

பிறகு நான்முகக்கடவுள் ஸரஸ்வதிதேவியுடன் ஸங்கல்பம் வேதமுறை தப்பாமே செய்துக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய ஆராதன ரூபமான வேதவேள்வியை அத்வர்யு, ரித்விக், ப்ரம்ஹா இவர்களுடைய உதவி யை முன்னிட்டிக்கொண்டு பூர்த்திசெய்தார்.

ருத்விக்ப்யோ தக்ஷிணம்தத்வா கல்போக்த பஹுஸங்க்யகா

ப்ராஸர்ப கேப்ர வித்வத்ப்ய வாஸாம்ஸி ஸுபஹுனிச

கம்பளானி விசித்ரானி போஜ்யான்னானி யதேச்சயா.

பிறகு கல்பசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படி யாகத்தில் உதவிபொருந்திய அத்வர்யுமுதலியவர்களுக்கும் யாகத்தைக்காண விரும்பிவந்த முனிவர் களுக்கும், அனேக கோடிக்கணக்கான வஸ்திரங்களையும், கம்பளிகளையும், பசுக்களையும், தாண்டியங்களையும், தக்ஷிணையாகக்கொடுத்து அவர் களை திருப்திசெய்து வைத்தார்.

ப்ரதாயாந்தேசாவபதம் ஸஹதேவை ஸ்ஸஹர்ஜிபி

விதிர் விதா தும்ஸஹஸா பத்னியா ஸஹதயா நதிம்

தாமேவ கத்வாதத்வை க்ருத்வாவ பதமா தராத்

ஸஸ்னௌ தேவர் ஐஸம்யித ப்ராம்மணீர்பஹுஸ்ததா

இங்ஙனம் அனைவர்க்கும் தகஷிண கொடுத்துவிட்டு தேவரிஷிகள், பிரம்மரிஷிகள், அந்தணர்கள், முதலியவர்களாலே சூழப்பட்டவராய் அந்த அரண்யந்தியின் அருகில்சென்று அவப்ருத ஸங்கல்பம் செய்துக்கொண்டு அந்த புண்யநதியிலேயே தன் பத்னியான ஸர்வதிதேவியுடன் ஸ்னானம் செய்தார்.

ஏதஸ்மின்னந்தரே ஸாக்ஷாத் தேவதே வோமஹேச்வர

பார்வத்யா ஸஹிதோ தேவ்யா விஷபம் வாஹனம் ச்ரித

கணைப்பரிவ தோநந்தி ப்ரமுகைக் கவைஸ்ஸமாகத

அச்சமயத்தில் நீண்டசடையும் பூணூன் மார்பும் பூசின விபூதி மேலணிந்த பொட்டும், இரண்டங்குலங்கள் தொங்கவிட்ட வெள்ளைமுத்திரையும் தோலால் விரித்துத்தரித்த அரைஞாணும் விபூதிப்பொக்கணந்தொங்குகின்றதோளும், படிகமாலையில் விளங்குகின்ற கட்டங்கமும், உதாபந்தனமும், வேங்கைத்தோலால் கட்டிய கோவணமும் புலித்தோலுடையும், இடைத்தோளிலிட்ட யோகபட்டிகையும், பொற்பிரார்ப்பும், பாதுகளிலணிந்த வேதக்கண்கணிகளும், உபனிததாபாகிய பாதுகையும் பூண்டு புன்னகையும் குறுவீர்வையும் முசத்திலே தோன்ற சச்சிதானந்தவடிவாகிய சிவபெருமான் உமாதேவியுடன் விருடபவாகனத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு நந்தி முதலிய பிரமதகணங்கள் சூழமுப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்தொழுகின்றனர் பாடியாட பிரமதேவரின் எதிரே ப்ரத்யக்ஷமாக வந்து தோன்றினார்.

தம்த்ருஷ்ட்வா தேவதேவேசம் த்வாயோத்தாய விச்வஸ்ட்

ப்ரணம்யதண்டவத் பூமௌ சதசோதலஹஸ்ச

துஷ்டாவ வாஃப்ரிர்த்த்யாபி உமாகாந்தம் ஸஹாமரை

பிரமதேவன் தான்செய்த வேள்வியினால் மிகவும் உள்ளம் குளிர்த்து அன்பு வெள்ளம் பெருக வந்ததேதிரே தோன்றின சிவபெருமானைக் கண்டு பேராந்தத்தில் முழுகி நின்றவிடத்தில் நிற்காமல் குதித்து ஆடிப்பாடி பலதடவை தண்டநிட்டு பரமசிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்யத் தொடங்கினான்.

ப்ரம்மா உவாச

நமோ வேதாந்தவேத்யாய ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்த ஹேதவே

சுத்தபுத்தஸ்வபாவாயிநித்யநந்த ஸ்வரூபிணே
வேதிபாய் வேதவினை பொருளாய் வேதத்தி
னிதியாய் நீதிநெளி கடந்த நீளோனியாய்
யாதியாயிலாய் நடுவாய வைகழிந்த

சோதியாய் நின்றாய், பெரியதினும் பெரியதுமாய்ச் சிறியதினும்
சிறியதுமாய், அரியதினும் அரியதுமாய், எளியதினும் எளியதுமாய்க்
கரியதுமாய், காண்பானும் காட்சியுமாய், அவைகடந்த தரியமுமாய்
நின்றாய் பரமனே.

யதோவா சோபிமனஸா நிவத்தாப்ராபது மகஷமா
நிஸ்ஸங்காயாமரே சாய நமோகிச்வாதி சாயினே
அகண்டாநந்தபோதாம்புரிதயே கிப்வயோனயே.

வேதநெடுமால் ஆதிநின்னாடர் மண்ணாடர் விசதயோகர் மாதவர் யா
வரும் காணவரிதான பெருமையனே! பரமேசனே! பாஞ்சுடரே!
நிர்மலா! திருச்சிற்றம்பலமே! உலகுக்கோர்தனிமுதலா! பரமனே!

லோகா தீஷ்டான பூதாய ஸர்வாக்தர்யாமினே நம
அகிகாரஸ்வரூபாய யஜ்வனாம் பலதாயினே
நமோ பக்த பராதினமனஸே ப்ரம்மனே நம

உலகம் முன்னுடையாய்! உள்ளுவார் உள்ளத்தள்ளாய்! மாழாந்து
செய்யும் வினைவழிபோம் வென்னகிற் தாழாதே அடியவர்களை காற்
றருளும் நிர்மலா! என்னைக்காற்றருள்வேணும்.

இதிஸ்தத்வா மஹாதேவம் ப்ரம்மோவாச ப்ரஸன்னதி
ஸ்வாம்நந்தய ஜகத்பித்ரோ யுவயோஸ்ஸன்னிதோனபுன
இச்சாம ஸனாதமகிலா ததனுஞ்ஞாதுபர்ஹாஸி.

என்று பல்வாரு ததித்து அஞ்ஜலிஹஸ்தராய் பலமுறை வணக்கி
அளவற்ற பேருணர்ச்சியினால் எட்டுதர்கரிய பெருமானே! தோற்ற
மிறின்றி உலகனைத்திற்கு செறிதருமுயிர்தொறும் திகழ்ந்த மன்னிய
மறவறுகிவண் இன்று சொல்லுகிறபடி தந்தையாயும் அறவகை மன்
னுயிர் புவன மேல் பற்றுள பொருளுக்கெல்லாம் அன்னையாயுதனி
தானுமவற்றினை வளர்த்து நிற்பான்” என்று தாயாய் நின்று காத்தரு
ளும் உமாதேவி ஆகிய உக்கன் திருமுன்பே, இவ்வாற்றில் மதுபடி

யும் ஸ்நானம்செய்ய விரும்புகின்றோம் தேவரீர் திருமுன்பே அவபிருத ஸ்நானம்செய்ய விரும்புகின்றோம். த்ருபைசெய்தருளவேணும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்.

இத்யுக்தோ தேவதேவேச பரமானந்த நிர்ப்பா

ப்ராஹ கம்பிரயாவாசா ண்வான் ஸம்சார வயந்ததா.

நிலைபெற்ற ஆன்மவர்கங்கள் அனைத்தையும் முற்பட்டுப் பெற்றருளிய முதல்வனாகிய பிரமன் அன்போடு இவ்வாறு கூறியருளவும் இவ்வார்த்தைகளை ஒப்புயர்வில்லாதவராகிய சிவபெருமான் கேட்டருளி பேராந்தர் கொண்டு தேவவர்க்கங்கள் அனைத்தும் கேட்க அருளிச்செய்வாராயினர்.

மஹாதேவ உவாச

விதே மத்ப்ரீணானுர்தேன யாகேன விததேனச

த்வத்க்ருதேனா நிதவ்ந்தோஸ்மி நத்யா உத்பாதேனேனச

யாதொரு தெய்வங்கண்டிர் அத்தைவ்மமாகியாங்கு, மாதொரு பாகனா தாம் வருவர் மற்றத்தெய்வங்கள் வேதனைபெற்றிருக்கும்பிறக்குமேல் வினையும் செய்யும். ஆதலால் அவ்வையிலாதானறிந்தருள் செய்வன் அன்றே என்று சிவஞான சித்தியார் திருவாய்மலர்கதருளிய படியாவார் எக்கடவுளரை வழிபடினும் அவ்வழிபாட்டை சிவபெருமான் ஏற்றுக்கொள்ளுவர். என்றேவதத்தின் உட்கருதலை உள்ள படி அறிந்த பிரமனே! எனக்கு த்ருப்தி உண்டாக வேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு என்னை உத்தேசித்து நீ செய்த வேள்வியால் நான் மிக த்ருப்திகொண்டேன். உலகத்தின் நன்மைக்காக சுயநலம் கருதாமல் இப்புண்யநதியை உற்பத்தி செய்ததினால் பேராந்தம் கொண்டேன்.

அத்யசைத்ரா பெளர்ணமாவீ நதீயம் லோசபாவனீ

நிதாவஸ்யாம் மஹாநத்யாம் அஸ்யாமவப தேனச

த்யாத்வாஹ லோசஜன கௌ யுஷ்மாபிஸ்ஸமனுஷ்டித

அஸம்புனக்ஸன்னிதானே ஸ்னானே விதிருத்தா

உங்கள் பாக்கியமே பாக்கியம் இன்று சித்ரா நகரத்திலும் கூடிய பெளர்ணமீ திதி இப்புண்ய நதியும் சீவினையே விவைவேசனையுற்படியான மகிமை வாய்ந்தது. இப்புண்யநதியின் சரையில் வேதத்தில் ஓதிய வண்ணம் முறைதப்பாபல் வேள்வியை டுத்து உன்னம்

கனிந்து முறைமுறையே பலவாறு தோத்திரம் செய்ய அதினால் மன
மகிழ்வடைந்து பரமபக்தனாகிய உண்ணப்பிறிந்து நின்றவிடத்தில் நிற்க
மாட்டாமல் ஓடிவந்து உனக்குப் பரத்யகூதமாகத் தோன்றிய எங்கள்
திருமுன்பே இர்புண்யநதியில் அவபிருத ஸ்நானம் செய்ததினால் நீங்
கள் கோரிவந்த காரியம் அழகாக முடியப்பெற்றது.

வரையிட்டம் வரம்மத்த ப்ரீதாத்கரதுவரேணதே

நீ செய்து முடித்த இவ்வேள்வியினால் நான் மிகவும் திருப்தியடைந்
தேன். நீ கோரிவந்த வரத்தைக் கேள். கொடுக்கிறேன் என்றார்.

இத்யுக்த ஸனிதாதாயம் வரயோக்யோ யதிஹ்யஹம்

த்வயிமேஸ்த்வ சலாபுத்தி பலதாவ்யபிசாரினீ

இங்ஙனம் பாமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளியதைக் கேட்ட பிரமன்
மொழியது தவறல் செல்லமுற்றுடல் பொடிப் புக்கொள்ளல் விழி
புனல் பெருகத்திசே! என்று சொல்லியவாறு வார்த்தைகள் தடுமாற
வும், தேகமுழுதும் மயிர்க்குச்செரியவும், கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்
ததும்பவும், தழலீட்ட மெழுனசப்போல் உள்ளமுருகவும், முதற்
பெருங்கடவுளாகிய சிவபொருளைத் தரிசித்து சிறந்த அருட்கடலா
யுள்ள எம்பெருமானே! யான் தேவநீரிடத்தில் எதைக் கேட்பேன்.
தேவரீர் அடியோங்குளிடத்தில் அருள்புறியீராகில் அழகியமறைக்கு
மெட்டாவாதி நாயகனான தேவநீரிடத்தில்

ஊனாகி யூனுறுயிராயுயிர் தோறமாகி

வானுதியான பொருளாய் மதியாகி வெய்யோன்

ருனாகி யான் பெண்ணுருவாகிச் சராசரங்க

ளானான் சிவன் மற்றவனின் கழற்கன்பு செய்வார்.

என்று கச்சியப்பசிவாசாரியரோதிய ப்ரகாரம் முப்போதுமிடவீடன்றி
பேரன்புவெள்ளம் பெருக கடாக்ஷித்தருளவேணும்.

பூயாதரண்யவா ஹின்யா அமுஷ்பாஸ்தீர பார்ச்வயோ

ஈசானாந்ரபம் சமுர்த்திரதிஷ்டாயாநயாஸஹ

பார்வத்யாஸஹிதா நித்யம் லோகானுகரஹகாரணாத்

ஸான்னித்யம் ப்ராப்துஹிசான பக்திமுக்தி பலபாத

பஹதாம் கருண வலிந்தோ தேவானாம் மஹஜன்மனாம்

மேலும், தேவரீருடைய திருவருளினால் உற்பத்தியாகி புண்யநதி என்ற
புகழ்பெற்ற இவ்வரண்யநதியின் இருகரைப்புறங்களிலும் ஈசானன்,
தத்புருஷன், அக்ரான், வாமதேவன், ஸத்யோஜாதன் என்னும்படி
யான ஐந்து மூர்த்திகளில் உமாதேவியுடன் அதிஷ்டானம் செய்தருளி
சத்கூடாத்ரி, மஹாகடகம், விசுகடம், சிந்தாமணி, வம்முக்கேதச்வரம்
என்னும்படியான ஐந்து புண்ய கேசத்திரங்களில் கோயில்கொண்டு
எழுந்தருளி இருந்து

மறையினுலயனான் மாலான்மனத்தினால் வாக்கான்மற்றுங்

குறைவிலாவளவினாலுங் கூரொணதாகி நின்ற

இறைவனார் கமலபாதம்ன்றியானியம்புமாசை

நிரையினார் குணத்தோர்க்கெல்லாம் நகையினை நிருத்தமன்றே

என்று சிவஞானசித்தியார் கூறியவண்ணம் நின் திருவடிக்கண் அன்பு
ராகிய பரமபக்தர்களுக்கு பக்திமுத்திகளேத்தந்து அருள்புரிவீராக.

இதிஸம்பிரார்த்திதோ தேவ வா ஹிர்யாஸ்திர பார்ச்வயோ

ஸ்தலேஷு பஞ்சஸு க்ஷீப்ரம் ஈசானாதிப்ரபோதத

பஞ்சமூர்தீஸ் ஸமாஸ்தாய ஸான்னித்ய மகரோத் ப்ரபு

இவ்வாறு பரமசிவனால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பரமசிவன் அவர் வேண்டு
கோளுக்கிணங்கி ஈசானன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளில் அதிஷ்டானம்
செய்தருளி அப்புண்யநதியின் இருகரைப்புறங்களிலும், சத்கூடாத்ரி
முதலிய ஐந்து கேசத்திரங்களில் சன்னிதானம் செய்தார்.

ப்ரம்மா விசேஷாந்நிர்வத்ய கர்மயோகஸ்ய ஸாதரம்

யாகவீக்ஷண பூதத்மா ஜனஸங்கான்யதோசிதம்

அனுக்ருஹ்ய ஸரஸ்வத்யா ப்ரீத்யா ஸஹிதோநக

விமானவாமாஸ்தாய ஸத்யலோகம் ஸமாவிசத்

பிறகு பிரமன் அவ்வேள்வியை மிக்க ஆதரத்தினுடனே பூர்த்திசெய்து
யாகதஸ்த பார்க்கவேணுமென்று கூடியிருந்த தேவர்கள், கின்னரர்கள்
முனிகள், மனுஷ்யர்கள் இவர்களை தக்கவாறு அனுக்ரஹம் செய்தருளி
ஸரஸ்வதிதேவியுடன் மென்னடவன்னங்கள் பூட்டிய விமானத்தில்
ஏறிக்கொண்டு தனது சத்யலோகம் அடைந்தான்.

இதிகதிதமாண்யநிம்னகாயா ஜனனம்

உதாரமதாஹ்வயே நிதானம்

பகவதமாபதி ஸன்னிதான மேதத்தடபுவி

பஞ்சஸூக்திபச பதேஷு

வாரீர் முனிவர்கள்! நீங்கள் வேண்டிக்கொண்டபடி இப்புண்ய நதி உத்பத்திபைப்பற்றியும், அரண்யநதி என்ற பெயர்படைத்ததும், அப்புண்பநதியின் இருநகரகளிளுள் பாமசிவன் ஸன்னிதப்பத்தை உங்களுக்குத் தெளியச் சொன்னேன்.

ஸ்கந்த புராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தர பாகத்தில்

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்கந்தபுராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்திரபாகம்

காலகடாசன ஷேஷத்திர மாகாத்மியம்

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

ரிஷிபஸ்தம் புனஸஸூதமுனிம் பௌராணி காதத்தமம்

ப்ராணம்ய பாயா பக்த்யா பப்ஸ்சுர வினயான்விதா

மருபடியும் ரிஷிகள் எல்லாறும் ஒன்றுகூடி

நாதரூரூள் பெருகந்திதந்திடக்

கோதிலா துனர் சணர் குமான் கூறிட

வாதராயண முனிவகுப்ப வோர்நதுணர்

சூதனோதிபது மூவாறு தொல்கதை

என்றோதியபடி பதினென்புராணம் ஆரூயந்தரிந்து பௌராணிகோத்தமர் என்று புகழ்பெற்ற சூதமா முனிவரை அணுகிற்சென்று தண்டனிட்டு மிக்க பக்தியுடன் வணக்கமாய் கேட்டார்கள்.

முனயஹ

பகவந் சூதஸர்வக்ஞய வ்யாசானுக்ரஹகோசர

பகவாஸீவர பஞ்சமூர்த்திரீசான முக்யகர

விதாய பஞ்சஸூ ஷேஷரோஷ்வகரோத் சன்னிதிம் விவ

இத்யுத்தம் பவதா காகா மூர்திம் வண்மன் நதிதடே
கஸ்மின் கஸ்மின் ஸதலே தன்யே ஸான்னித்யம் பஜாத் பாஹ
விசேஷாத் வத போஸ்மாகம் க்ருபாபூர்ணேன சேதஸா

அறிய வேதங்களையுணர்ந்து பாகுபாடுசெய்த வியாசமுனிவரது நல்ல
பாணுக்கர்களுக்குள் சிறந்த சூதமுனிவரே! உலகம் மூன்றும் உய்யு
மாறு விஷம் விழுங்கிய கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமான் பிரமனது
விருப்பத்திற் கிணங்கி ஐர்து கேசுத்திரங்களில் ஐர்தமூர்த்திகளில்
அதிஷ்டானம் செய்தருளி கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியதாக உரை
த்தீர். அந்த ஐர்து கேசுத்திரங்கள் எவை? எங்கிருக்கின்றன? எந்
தெந்த கேசுத்திரங்களில் எந்தெந்த மூர்த்திகளில் அதிஷ்டானம் செ
ய்து ஸன்னிதி செய்தார்? இதை எல்லாம் தெளிவாக கூறியருளவே
ணும் என்றார்கள்.

இதிப்ருஷ்டோ முனிவரை சூத பௌராணிகோக்தம்
உவாசஸம்சயச்சேதி, செனர், பாகடார்தகம்

இவ்வார்த்தையைச்சூதமுனிவர் கேட்டு

அம்மொழிசூதன் கேளா வழல்பாடு மெழுகே யென்னக்
கொம்மென வருகவுள்ளக் குதூகலித்தவசமாகி
மெய்ம்மயிர் பொடிப்பத்தூரீர்விழித்துணையரும் பவாசான்
பொய்ம்மையில் படிவமன்னித்தொழுகிவை புகலலுற்றான்

என்று கச்சியப்ப சிவாசாரியர் திருவாய் மலர்த்தருளியபடி தமிழில்
பட்ட மெழுதைப்போல மனம் விரைந்துருகச் சீருவுள்ளமகிழ்ந்து பர
வசப்பட்டு, தேகத்தில் மயிர்க்கூச்செறியவும் தூய்மையாகிய ஆணன்
தபாஷ்பம் இருவிழிகளினின்றும் சிந்தவும் தனதாசாரியராகிய வியாச
முனிவரது மெய்ம்மையாகிய திருவுருவத்தை தியானித்து வணங்கி
இவற்றைச்சொல்லத்தொடங்கினார். அவர்கள் ஸந்தேகங்களெல்லாம்
தீரும்படி விவரமாக இவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சூத உவாச

தபஸ்விரோ மஹாபாகா மூர்த்தி கேசுத்ராணிசா துநா
கதயாமி புராதேவ க்ருபயா பரமேச்வர

தனக்கு ஒப்பு வேறொருவரில்லாதவராகிய முக்கட் கடவுளிடத்து
மெய்யன்பு நிரம்பப்பெற்ற முனிவர்களே! உரைப்பவர்களும் அதனைக்

கேட்பவர்களும் மோஷத்தை யடையத்தக்க சிவபெருமான் திரு அவ
தாரத்தின் பெருமையை நீங்கள் கேட்டீர்கள். அதனை இப்பொழுதே
கூறுவேன்.

பரம்ஹாண மனுக்ருஹ்யாத மூர்த்திமீசானஸம்ஞகா
விதாய சதகூடாத்தொள தத்ரப்ராதூர் யபூவஹ
வரததே த்யாபி தத்ரைவ ஸமீபஸ்யா ஸரினம்மீண
பச்யதாயர்சதா ந்ருண புக்திமுக்திபஸ்ப்ரத

பிறகு தனதானடைந்தற்கன்பனாகிய சிவபெருமான் பிரமனுக்கு பரி
பூர்ணமாக அனுக்ரஹம் செய்துவிட்டு அவர் விரும்பியபடி அவதாரம்
செய்யவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு அப்புண்யநதியின் கரையில்
சதகூடாத்ரி என்னுபய, யான சேஷத்திரத்தில் ஈசானன் என்ற மூர்த்
தீயை அங்கீகரித்து ஆவிர்பவித்து எப்போதும் தர்சனம் செய்தவர்க
ளுக்கும் அர்ச்சனை செய்தவர்களுக்கும் புக்தி-முக்திகளை அளித்து உல
கம் மூன்றும் உய்யுமாறு விற்றிருக்கின்றனர். அப்புண்ய நதியில்
ஸ்நானம் செய்து அப்புண்யசேஷத்திரத்தில் பரமனைத்தொழுதேத்த
வல்லவர்கள் பேரின்பவெள்ளம் பெருக பேரின்பவிடு பெற்று வாழ்ந்
துய்வர்கள்.

ததாதத்புருஷாபித்யா மூர்த் திமாஸ்தாய சங்கர
மஹாகடகஸஞ்ஞெஸ்மின் சேஷத்தே ப்ராதூரபூத்ஸ்வயம்
யத்ர சேஷத்தே விஷாதீச ப்ராதூரபூத ஸஹாப்பயா

அங்ஙனம் மஹாகடகம் என்கிற சேஷத்திரத்தில் தத்புருஷன் என்கிற
மூர்த்தியை ஸ்விகரித்து.

மாமறைமுதற் கொரு வடிவமாகியோன்
காமரு செய்ய பூங்கழல்கள் போற்றுவாம்

என்று அழகு பொருந்திய செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை அ
திப்பவர்களாகிய பரமபக்தர்களுக்கு அருள்புறிய விற்றிருக்கின்றனர்
அந்த மஹா காதக சேஷத்திரம் தான் காலகடாசன சேஷத்திரமென
கருதப்படுகிறது. அங்கு விற்றிருக்கும் பரனுக்கும் காலகடாசனன்
என்று திருநாமம் எங்கும் விளங்கின்றது.

அகோர மூர்த்திமாஸ்தாய வாஹிய்யா தக்ஷிணேதடே
விசங்கடாபிதசேஷத்தே ஸோம ஸன்னிஹித ப்ரபு

குருவாரே விசேஷேண தத்ரஸ்நாத்வா ஸரிஜ்ஜலே

அகோரேசம் ஸமாராத்ய புத்திம் ஸுவிமலா லபேத்

இவ்வாறு அப்புண்ய நதியின் தென் கரையில் விசங்கடம் என்று புகழ்பெற்ற புண்ணிய சேஷத்திரத்தில் சிவபெருமான் அகோரம் என்கிற மூர்த்தியை கொண்டு உமாதேவியுடன் ஸன்னிதானம் செய்து வருகிறார். பிணி, மூப்பு, சிறப்பு, இப்படி இவை முதலிய தீராவஸிய நோய்களை துறக்க விருப்பக்கெண்ட ஆன்மாக்கள் அப்புண்யநதியில் ஸ்நானம் செய்து வியாழக்கீழ்மையில் அகோரபூர்த்தியை வலம் செய்து குளித்தகையினராய், தர்சனம் செய்து, போற்றும்வர்கள் நிர்மலஞ் சூனந்த சொரூபியாகிய, ஸத்துணக்கடவுளின், அருளினால் நிர்மலஞ் சூனத்தை பெற்று பேரின்பமுற்று வீற்றிருப்பார்கள்.

வீதாய வாமதே வாய்யாம் தனும் தேவ பிணாகப்ருத்

சிந்தாமண்யபிதே சேஷத்ரே பச்சாதம்புரிதேஸ்திடே

ஆவிராஸாம் பயாஸாரதம் பத்ராஸண்ய ஸரித்வரா

ஸம்கச்சதேம் புரிநிநா தங்கோத்கேஷ்சாலிண

அப்படியே அடியார்களுக்கு இடையூறின்றி இடங்கொண்டனில்வலத்தால் அசுரனைத்தகர்த்தமிலன் (சிந்தாமணி என்கிற) ஸமுத்திரக்கரையின் அருகில் இருக்கிற சிந்தாமணி என்கிற புண்ய சேஷத்திரத்தில் வாமதேவன் என்கிற மூர்த்தியை யடைந்து பர்வதராஜன் புதல்வியுடன் ஆவிர்பவித்து மண்ணும் விண்ணும் மகிழ வாழ்கின்றனர்.

தயோஸ் ஸம்கமதேசேய ஸ்நாத்வா சிந்தாமணிச்வரம்

ய பூஜயதி பக்தியா ஸப்ராப்னேதி பரமம் பதம்

ஹப்புண்யநதி ஸமுத்திரத்தோடு சேருமிடத்தில் யாவன் ஸ்நானம் செய்து சிந்தாமணி என்ற புண்யசேஷத்திரத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய, சிவபெருமானை தர்சனம் செய்து அர்ச்சனைசெய்கின்றானே அவன் இம்மண்ணிலாகிலும் அவ்விண்ணிலாகிலும் சிந்திக்கற்பாலதான அணிமா முதலிய எண்வகை சித்திக்களும், சர்ப்புத்திரப்பேறு முதலிய பதினாறுபேறுகளும், மற்றையவன்பங்களும் நைகூடப்பெற்ற அவையனைத்தும் துகர்ந்து, முடிந்தபின், மீளாமுத்தியாகிய சிவஸூயஜ்யம் பெற்று வாழ்வன்.

ஸத்யோஜாதாபிதா மூர்திம் க்ருஹீத்வா பக்ஷவான் ஹா

வரமுத்தேசவ: சேஷதரே ப்ராதுர்பாவம் விதாயச

ஸேவதோ மனுஜான் ஸர்வான் முக்திபாஜ கரோத்ய ஹோ

அவ்வண்ணம் வரமுத்தேசவரம் என்கிற சேஷத்திரத்தில் ஸத்யோஜாதன் என்று பிரசித்திபெற்ற மூர்த்தியை விரும்பி எழுந்தருளியிருந்து நாமராயல் போன்ற தனது திருவடிகளுக்கு அன்பாய் அடியை அடைந்தவர்களுக்கு பரிணப்பவிடு தந்தருள்வன்.

உக்தானம் சேஷத்ரவர்யானாம் வரம் சேஷத்ரம் விஷாசன

மஹாகடக நாமநைதத் ப்ரவித்தம் ஸர்வபூதலே

மூர்த்திஸ்தத்புருஷாக்ஷயஷா மூர்த்தினமுத்தமாமதா

இந்த ஐந்துபுண்ய சேஷத்திரங்களிலும் மஹாகடகம் என்கிற காலகூட விஷாசன சேஷத்திரமே மிக்க பெருமை வாய்ந்து

கோடுநெளியு மிகலும் மனக்கோட்டமாய

சேடும் பிணியு முதலாகிய கேதம் யாவும்

நீடும் பரிவோடுறை வாரிடை நீங்கலாலே

விடந்ககரே யெனிலென்னின் விளம்பவற்றே

என்று காஞ்சிநக த்திற்கு சொல்லுவதுபோல் இதின் பெருமை ஒரு வராலும் சொல்லுந்தாத்தேதோ? அவ்விதமே எல்லா மூர்த்திகளிலும் தத்புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிற காலகூடவிஷாசனப்பிரானின் பெருமையும் மிக்க அதிகமாகவே இருக்கும்.

பாஹுவாரேச ரௌத்திரச்சேஷ சித்ராயுத்தே சபாவணி

நதி ஸ்நாநம் ஹிஸர்வேஷா நானு புண்யக்ரியாபலம்

க்ருத்திகாநகூத்திரம் கூடிய ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்லது சித்ராநகூத்திரம் கூடிய பெளர்ணமி இந்ததினங்களில் இப்புண்யநதியில் ஸ்நானம் செய்வதினால் அச்வமேத வேள்விப் பலங்கள் எளிதாகக் கைகூடும்.

அத்ரப்ர சேதஸோ நாம முனியோகவிதாம் வர

ஸ்நாத்வா ரண்யநதீதோயே தேவம் தத்புருஷா ஹ்வயம்

ஸம்பூஜ்ய தீத்யம் விதிவத் சிவஸ்யாதிப்ரியோபலத்.

இந்த காலகூடாசன சேஷத்திரம் என்கிற புண்யசேஷத்திரத்தில் கடுதவக்கடலாய ப்ராசேதஸர் என்கிற வால்மீகிமகர்ஷி அப்புண்

நதியில் தினந்தோறும் ஸ்நானம் செய்துக்கொண்டு தத்புருஷன் என்னும்படியான காலகூடாசன பரமனைப் பூஜை செய்துக்கொண்டு அதனால் சேம்பொனேர் முடிமிசைத்திங்கள் சேர்த்திய வெம்பெருமானருள் பெற்று அவன் கமலமலர்பதங்களுக்கன்பனாய் அன்புடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

ராமோபி லீதயா ஸார்தம் ரகேஷா வானாஸம்யுக
அரண்யாக்ய ந லீதோயே ஸ்நாத்வா தத்புருஷேச்வரம்
ததா விஷாசனே சம் ச பூஜயித்வா திபக்தித
விராதாநி நராசானாம் ஹத்யா தோஷாத் ப்ரமுத்தவான்

கசரதமஹாராஜனின் புதல்வனாய் திருவவசாரம் செய்து உலகத்தை காற்றருளிய இராமன் இலங்கைமாரகரம் சென்று இராவணனை ஸம் ஹாரம் செய்து அயோத்தியை நகரத்திற்கு திரும்பிவருகையில் இந்த அரண்யநதி என்ற புண்யநதியில் ஸ்நானம் செய்து அப்புண்யநதியின் கரையில் மஹாகடகம் என்கிற அப்புண்ய சேஷத்திரத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய காலகூடாசன பரமனை வலம்செய்து மிக்க பக்தியுடன் அர்ச்சனை செய்து அதனால் விராதன் முதலியராஷாஸர்களை வதை செய்ததினால் உண்டாகிய தீவினைகளை எல்லாம் மாய்த்துவிட்டு பேராரந்தத்துடன் தனதுநகரமடைந்தார்.

ரிஷய ணச

ப்ராசேதஸச்ச ராமச்ச பூஜயித்வா மஹேச்வரம்
க்ருசக்ருதயா வபவதாம் இத்யுக்தம் பவதாகில
கதா ப்ராசேதஸோ யோகி சேஷத்ர மேத்ய விஷாசனம்
இஷ்டவிரித்தி மவாபாஸென ராகவேந்திர கதாரப
சேஷத்ர மேதத வாப்தஸ்ஸன் பூஜயா பயமேசுகு
வீரஹத்யா க்ய தோஷாத் ஸப்ரமுத்தோ ஜானபேதி
இத்யேதத் ஸம்சயம் சூத பகவன் சேத்து மர்ஹாவி.

என்று இச்சரிதமனைத்தையும் சூதமுனிவர் அருளிச்செய்யவும் கை மிசாரண்ய முனிவர்கள் கேட்டுப்பொருந்திய பெருக்களிப்பினால் சிவ மனைத்து சூத முனிவரே! வால்மீகி மகர்ஷிபானவர் இந்த காலகூடாசனசேஷத்திரத்தில் அப்புண்ய நதியில் ஸ்நானம்செய்துக்கொண்டு சிவ பெருமானை அர்ச்சனை செய்த வந்ததினால் தனது இஷ்டவிரித்தியை

அடைந்தார் என்றும் இராமன் வானார்களுடனும் ராகுஸர்களுடனும் இப்புண்ய சேஷத்திரத்திற்குவந்து பகவானை தர்சனம் செய்த தினால் வீரர்களை வதைசெய்ததால் உண்டாகிய தீவினைகளையாய்த்துக் கொண்டு அயோத்திமா நகரத்திற்குச்சென்றார் என்றும் கூறியருளினார் இந்த கதைகள் எப்போது நடந்திருக்கிறது? இவைகளை எல்லாம் தெளிவாகவும் விஸ்தாரமாகவும் கூறியருளவேணும் என்று விண்ணப்பம் செய்துக்கொண்டார்கள்.

இதி ப்ருஷ்டோ முனிவரை ஆஹ சூதாதவிஸ்தராத் என்று இவ்வாறு கைமிசாரணப் முனிவர்கள் அனைவரும் விண்ணப்பம் செய்துக்கொள்ளவும் சீவபெற்ற பெறுங்கருணையுடைய சூத முனிவர் அம்முனிவர்கள் அடைந்திருக்கும்பெருவி நப்பத்தைக்கண்டு அச்சரிதங்களை விரிவாக எடுத்துக்கூறியருளத்தொடங்கினார்.

சூத உவாச

புராப்ரசேதஸ் புத்ர வால்மீகிர் நாமதாபஸ

ராமஸந்தர்சனா காஞ்சீப்ரயதோ தண்டகாவனே

துச்சரம் தப ஆஸ்தாய கோதாவர்யா தடே வஸத்

முன்னொருகாலத்தில் ப்ரசேதஸ் என்கிற ருஷிபின் புதல்வனாகிய வால்மீகி மகர்ஷிபாவவர், மின்பொன் சேர்பரிநூல் குறளாய் அகல்ஞானம் கொண்ட திருமால் மாறில் போராக்கன் குலவிய வீராதிவீரனான தசரதமகாராஜனின் புதல்வனாய் திருவவதாரம்செய்து துஷ்டநிகரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்தருளியபோது அத் தாமரைக்கண்ணருள இராமனுடைய கவித்தமுடியும், திருப்பிதாம்பரமும், அழகிய தோள் மாலையும், வில்லும் கையையுமான வடிவழகை காணவேணும் என்று மிக்க ஆவல்கொண்டு

நாட்டில் பிறந்தவர்கள் நாரணனற்கானன்னியாவரோ

நாட்டில் பிறந்து பாடாதனபட்டு மனிசர்க்காய்

நாட்டை கலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு

நாட்டையளித்து உய்யச்செய்து நடந்தமை கேட்டுமே

என்று நம்மாழ்வார் அருளியபடி கொடிய தவத்தைச்செய்தாகிலும் அதைப் பெறவேணும் என்று எண்ணக்கொண்டு தண்டகாவனத்தில் கோதாவரி என்னும் புண்யநதியின்கரையில் ஐம்புலன்களையும்வென்று

உள்ளடக்கித் தமது ஹி நதயாரசித்தத்தில் சோதிஉருவாய் அணுவி
லும் அணுவாய் நின்ற பரமனை யோகமார்க்கத்தினால் தியானம்செய்து
க்கொண்டு கரோமான தவத்தை செய்தார்.

வத்ஸரானாம் ஸஹஸ்ரேபி கதே ராகவதர்சனம்
யதா நைவாபவத்தீராத் கோதாவர்யா ஸததாமுனி
நிர்கத்ய ஸுபஹுலிந்தோ வான்பாக்ராமஹதீர்நதி
வனூனி ஸுபஹுலிந்தயதீன் விசித்ராணி விலோகயன்
அரண்யாக்ய நதீதீரே புன்னாக த்ரும ஸவ்நதே
சேஷத்ரம் விஷாசினைசஸ்பத்ருஷ்ட்வா ஸந்தோஷமாப்தவான்

இவ்வாறு வால்மீகி மகாவிபானவர் அனேகமாயிரம் வருஷகாலம்
கரோமான தவம் செய்தபோதிலும் தான் கோரியபடி ராமசந்திரனின்
தர்சனம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் மிக்கவருத்தமடைந்து விடாமுயற்
சியுடன் வேறு ஏதாகிலும் புண்ய சேஷத்திரங்களுக்காவது சென்று
இன்னும் கரோமான தவம் செய்தாகிலும் அதை பெறவல்லனுமென்று
தீர்மானம் செய்துக்கொண்டு பலபுண்யங்களையுர், புண்யசேஷத்திரங்
களையும், பலபுண்யகாலச்சிவங்களையும், சுற்றித்திரிந்து பார்த்து எங்கு
தருப்தி உண்டாகாமல் கடைசிபாக இந்த புண்யத்தியின்கரையிலிருக்
கிற காலகடாசன சேஷத்தித்திற்கு வந்து சேர்ந்து அப் புண்யசேஷத்
திரத்தின்மகிழையும், அப்புண்ய நதியின் மகிழையும் கேட்டறிந்து
மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தார்.

தீர்த்த சேஷத்ர ஸமாயோகாத் ரிவாஸோ த்ர பலபாத
இதி ச்சித்த்ய தத்நாவ க்ருதவா பர்ணசூழம் சுபா
அன்வஹ விதிவதஸ்ஸனத்வா நத்யாமஸ்யா விஷாசினம்
த்ரிகாலம் பத்திஸம்புத்த பூஜயித்வா த்ரிலோசனம்
ந்யவஸ்ச்சிரகாலேத வ்யதீதே பரமேச்வர
பூஜயா நத்யா ஸந்தஷ்ட ஆருடவ்நுஷ்டோம்பயா
ஸார்தம் தத்ராபிபவத் அனுக்ருண்ணன் முனிச்வரம்

புண்யநதியுர், புண்யசேஷத்திரமும், கூடிய இந்த ஸதலத்திற்கு ஒப்
பான வேறொரு ஸ்தலம் இவ்வுலகின்தான் உண்டோ? இந்த ஸ்தலத்
தில் தவம் செய்தனாகில சிவபெருமானருளினாலே நான் கோரிய கா
யத்தை கட்டாயம் பெறவேன். அதில் ஸந்தேகமே இல்லை.

தவந்தனின் மிக்கதொன்றில்லை தாவில் சீர்த்

தவந்தனை நேர்வது தானுமில்லை யார்

தவந்தனிலறியதொன்றில்லை சாற்றிடின

தவந்தனக் கொப்பது தவமதா குமே

என்று கூறியபடி புண்ய ஷேத் திரத்தில் செய்யும் தவத்தைக்காட்டில் வேரொரு உய்யும் உபாயம்தானுண்டோ என்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அப்புண்யநதியின் கரையில் ஒரு பர்ணசாலை செய்துக்கொண்டு அப் புண்யநதியில் மூன்றுகாலங்களிலும் ஸ்நானம் செய்துக்கொண்டு கால கூடசிவபெருமானை மிக்க பக்தியுடன் அர்ச்சனை செய்துக்கொண்டு தவம் புரிந்துவந்தார். இவ்விதம்பலநாள் சென்றபின் கருணாநீதியாகிய முக்கண்ணபிரான் தம்மைக்குறித்து அநேக காலம் மிக்க திறத்தினை யுடைய பெரிய தவத்தைச்செய்து இளைத்திருப்பதைக்கண்டு மனம் வருந்தி தன் திருக்கண்களால் குளிர்நோக்கி விடாய்த்தமையை தீர்க்க வேணுமென்று பேராற்றாமைகொண்டு நின்றவிடம் கிற்காமல் அலை குலைய தலைகுலைய ஒடிவந்து

நாரிபாகமுமிமையா முக்கண்ணுந் திருப்பயங்கள் நான்குமாகி
முறிமால் விடைமேல கொண்டெம் பெருமான் மேவுதல்

என்று ஓதியவண்ணம் பார்வதி பாகமும் இமையாத மூன்று கண் களும், நான்கு திருப்பயங்களும் உடையவராய் வலிமைபொருந்திய பெரிய இடபவாகனாருடராய்

முறிவென்னெறேனு

மின்னுதன் சுடர் வெள்ளிவேர் பிண்மிசைப்

பொன்னின் மால்வரை போந்தெனப் புங்கவன்

மன்று பாரிடர் சூழந்தரத்தோன்றின்

என்று கூறியபடி பெரிய இடபமென்று சொல்லப்பட்ட, விளங்கு கின்ற குளிர்ந்த சுடரோடு கூடிய வெள்ளிமலையினமீது பெரியபொன் மலை வந்தாற்போல எழுந்தருளி வால்மீகி மகர்ஷியின் கண்முகப்பே வந்துதோன்றினார்.

அத வல்மீகிஸம்ஸுதோ முனிர் திருஷ்ட்வா பிணுகினம்

ப்ரணமய தண்டவத் யூமௌ வாக்பிரார்த்யாபி ரஸ்தவத்

மின்பு முறுக்காகிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைத்தன் மன

தில் தியானம் செய்தபடியே தன் கண் முகப்பே பரத்யக்சமாக நிற்கக் கண்டு பேராந்தம் கொண்டு கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரியவும் கரங்கள் வணங்கவும் மனம் எலும்புடனாகவும் புளகாங்கிதமுண்டாகவும் தழதழத்த வாக்கும்

கோதை யுன்றி -க் கொம்பொடுவாங்கிய

பாதவத்திற் பணிந்தனன்பன் முறை என்று காற்றடிக்கும்

பொழுது இலைகளுடன் பல முறையும் சாய்ந்தெழுமின்ற மாத்தைப் போல் பல்முறை தண்டனிட்டு முறைப்படி ஸ்தோத்திரம் செய்தார்.

ஸ்துத்யா நயா ப ஸன்னோ ஸௌ ஸாம்ப தத்புருஷாஹ்வய

ப்ராஹ கம்பிரயா வாசாவால்மீகே பூஜயாதவ

ப்ரீதோஸ்மி பவிதா தேச பலமீப்லித முத்தமம்

வால்மீகேச்வர நாம்நாஹ பவாமீத பாம்புணே

பார்வதீயா மாகதாபிக்யா மேஷ்யத்பஸம்சய

இவ்வனம் பலவாறு ஸ்துதிசெய்து தழதழத்தவாக்கும், தொழுகின்ற கைகளும், சுழல்கின்ற கண்களும், ஆனந்தத்தால் கண்ணும் கண்ணீருமாய் நின்ற வால்மீகமகர்ஷிபைக் கண்டு மிகவும் திருவுள்ளம் உகந்தருளி அன்புடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் முக்கண்மூர்த்தி.

“ ஓ வால்மீகருஷியே! இந்த உண்ம சேஷத்திரத்தில் செய்து முடித்த தவத்தினால் நான் மிக்க திருப்தியடைந்தேன். நீர் கோரிய காரியமும் சீக்கிரத்தில் கைகூடப்போகிறது ஸந்தேகப் படவேண்டாம் உன்னுடைய பக்தியைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைந்தேன். உன்னுடைய அன்பிற்கு இணங்கி இன்றுமுதல் நான் உன்னுடைய பெயரைவைத்துக்கொண்டு உன்னுடைய பெயரினால் நான் வழங்கப்போகிறேன். நான் வால்மீகேச்வரன் என்கிற திருநாமத்தையும் உமாதேவியும் மாதம் என்ற திருநாமத்தையும் பெற்று உலகினில்வழங்கப்போகின்றோம்.

இத்யுத்தவாந்தர்ஸி தாதேவ ஸிங்கே தத்புருஷாஹ்வயே

அந தத்புருஷாக்ஷயாவா வால்மீகேச்வர இத்யபி

ப்ரலித்தி மகமத் லோகே ததாப்ரபதி தேவப

இவ்வாறு கூறியருளி அன்பு வெள்ளம் பெறுகின்ற தமது திருக்கண்களால் குளிர நோக்கி தத்புருஷன் என்ற அம்மூர்த்தியிலே அந்தர் தானமடைந்தார். அது முதல் தத்புருஷன் என்றும், வால்மீகேச்வரன் என்றும் திருநாமமும் உலகமெங்கும் விரிப்பாதிபெற்றது.

வால்மீகேச்வர மாராத்ய பானுவாரோ நரோத்தம

ஸபதே பரமாம் முக்திம் போகார்த்தி போகமாப்னுபாத்

இந்த வால்மீகேச்வரனை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் எவன் தர்சனம்செய்கின்றானோ அவன் முக்தியைப்பெறவேணுமென்று ஆசைப்பட்டானில் முத்தியைப்பெறுவன். நாகலோகம், ஸத்யலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் முதலிய எந்த லோகத்திற்குப்போய் ஆதிபத்யத்தை அனுபவிக்க விரும்பினாலும் அதை எல்லாம்பெறுவான். இவ்வுலகிலும் புத்ர பௌதரீபாக்யம் பெற்று அஷ்டைச்வர்யத்தை உடையவனாய் பேராநந்தத்தில் மூழ்குவான்.

தேவீம் மரகதாம்பாம்ய சக்ரவாரோ ஸமர்சயேத்

இஹ புத்த்வாமஹுன் யேகான் அந்தே முக்திமவாப்னுதயத்

வெள்ளிக்கிழமைகளில் எவன் மரகதம் என்கிற உமாதேவிபை அர்ச்சனை செய்கின்றானோ அவன் அம்பாளுடைய அனுக்கிரகத்தைப்பெற்ற இம்மண்ணுலகினில் மிக்க பெருமைவாய்ந்தவனும் வின்னுலகினிலும் இமையவர் வணங்க பெருமைபெற்று முக்தியைப்பெற்று வாழ்வான்.

இத்யுக்தா சூதமுனிநு முனமோ வினயாந்விதா

ஊச ப்ரஹ்ஷ்ட மனஸ வாக்யந் சூதமுனிச்வரம்

இவ்வாறு சூதமுனிவர் அருளிப் கஷதமையச்செவியுற்றயிகளிடப்படாத அம்முனிவர்கள் பரமசிவனுடைய மகிமையை கேட்க திருப்திபெறாமல் மறுபடியும் அந்தசூதமகாமுனிவரைவணக்கமாய் கேட்டார்கள்.

வால்மீகேர் யோகிவர்யஸ்ய ராகவஸ்யாவலோகனம்

கதாபூத் சப்ஸிதம் காலே தனனோ ப்ருஹிதயாகிரிதே

வாரீர் சிறந்த தவத்தையுடையசூதமாமுனிவரே! இராமபிரானைக்காண் வேணுமென்று அவாவினால் சிவபெருமானை த்யானம்செய்து கருணைக்கடலான பரமனருளினால் அப்பேறுபெற்றதாக கூறியருளினீர். அது எப்போது நடந்தேறியது. வால்மீகி மகர்ஷி இராமபிரானை எவ்விதம் கண்ணுற்றுகளிப்புற்றனர். கூறியருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்தனா

சூத உவாச

யதாசுஷோகனாதீசம் ராவணம் ஸ்வதூஹாம்

ஸமூலம் விநிஹத்யா ஜென விபிஷண மரிந்தமம்.

அபிஷிச்யானுஜம் தஸ்ய ஸிதா மானீய தத்வாதாம்

விபீஷண ஹரிசப்யாம் ரக்ஷவானரயூதபை

ஸஹித புஷ்பகம் நாம விமானம் திருஹ்யச

அயோத்யா ஸ்வபுரி கந்தும் ப்ரஸ்தித த்வரயான்வித

அப்போது சூதமாமுனிவர் சிவபெருமானிடத்தில் பரமபத்தர்களாகிய அம்முனிவர்களுக்கு முக்கண் மூர்த்திப்பெருமானாகிய பரமனின் மகிமைபைக் கேட்பதில் உண்டாகிய பெரிய அவாவைக்கண்டு வியப்படைந்து மறுபடியும் சொல்லத்தொடங்கினார்.

வாரீர் முனிவர்களே! சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஸ்ரீராமசுந்திரமூர்த்தி தண்டகாரணயத்தில் வாஸம் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் தமது மனைவியான ஜானகிதேவியை மோசம செய்து அபகரித்துக்கொண்டபோது வீராவேசமான இராவணன் வெவ்வேடமுற்றிக்கொண்டிருந்தான். தன் தாது வெட்டி எறிவிட்டுத் தமது ருவடிகளில் சாணாதிசெய்த விபீஷணன் இலங்கைமாதத்தில் முடிசூட்டிவிட்டு தேவர்கள் கொண்டாட்டம் கர்தர்வர்கள் பாடல்களை நாரதரும்ஆடவும் முனிவர்கள் ஸ்துதிசெய்யவும் போரில் உதவிபுரிந்தவானரச்சேனைகளுடன் விபீஷணன் முதலிய ரக்ஷஸர்களுடன் கூட பஷ்பகவிமானத்தில் எறிக்கொண்டு தாம் முன்னே வந்த வழியே பார்த்துக்கொண்டு தமது அயோத்யா நகரத்திற்கு புறப்பட்டார்.

விமானேனொர்தவகேனைவ கச்சன் ஸ்ரீஜானகீபதி

புன்னக தநமஸம்விதம் நிம்காதிர ஸமஸ்திதம்

பேஷத்ரமேதத் புரபச்யன் விஸ்மயா விஷ்ட மானஸ

ஆகாடமர்கமாகப் போகும் பஷ்பகவிமானத்தில் எறிக்கொண்டு போகிற வழியில் இருந்த அரண்யத்தியின் கரையில் ஸுர புண்ணிமரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற சிவபெருமானுடைய புண்ய சேஷத்திரத்தையும் அங்கு இவ்வினமாய் தேவர்கள், கின்னர்கள், தேவமுனிவர்கள் மற்றும் பலவாகிகள் வந்து தொழுதுவஸம்செய்து கூடி இருப்பதையும் கண்ணுற்ற விப்படைந்து

தத் வினோகஸ ஸம்ஜாத ரூபாஹஸ்யயா ப்ரபு

உவாச வானராதீப விபீஷண முகாம் ஹரீன்

பச்யதை தத் வனம் ரம்யம் ஹிண்யாஸ் திரமாரச்வயோ

தானும் அப்புண்ய சேஷத்திரத்து குச்சென்று அப்புண்யத்தியில் ஸ்ரீராமன் செய்துவிட்டு பகவானை நிரசம் செய்துவிட்டு போகவேண்டுமென்ற ஆசைகொண்டு ஸுகீவவிடமான் முதலியோர்களைபார்த்துத்

இப்புண்யநதியின் கரையில் இருக்கும் நந்தனவனம்போன்ற ஸூர
புண்ணத்தோட்டத்தையும், அதினிடையிலுள்ள அப் புண்யசேஷத்தி
ரத்தையும் பார்த்தீர்களா? எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றது என்று?

இத்யு திரித மாகர்ண்ய பாவம் விஞாய பூபதே
ஹரயோ ஜானகி சாபி விஞாபன மதாசரன்
ஸ்வாமின் னத்யஸ்தல மிதம் ரமணீய விலோகிதம்
இச்சா மோயத்யனுஞ்ஞாஸ்யாத் அவதீர்ய விமானத
ஸ்தலம் விலோக்ய யாஸ்யாம நசேத்கார்யாவிலங்கனம்

இதைக்கேட்ட விபீஷணன் முதலியவர்கள் அவருடைய மனோபாவ
த்தை அறிந்துக்கொண்டு தாயும் கடுஞ்சிலை என்காருத்தா! இலங்கை
சென்ற அம்மானே! தேவரீர் அருளியபடி இப்புண்ய நதியும், புண்
னைத்தோட்டமும் அதினிடையில் விளங்கு சாதியாய் விளங்குகின்ற
புண்ய சேஷத்திரமும் மிக்க அழகு வாய்ந்திருக்கின்றது. தேவரீருக்கு
கார்ய விசேஷமும் ஒன்றும் வாராதாகில் இய . இறங்கி இப்புண்யநதி
யில் ஸ்நானம் செய்துகிட்டு புண்ய சேஷத்திரத்தையும் வலம்செய்து
தண்டணிட்டு அபேரத்திபைக்கு செல்லுவோம். என்று விண்ணப்பம்
செய்துக்கொண்டார்கள்.

“வானி எல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாம் கணநாதர்
பூ உலகில் ஈது சிவலோக மென்றன்றே
மெய்த் தவத்தோர் ஒதும் திருவொற்றியூர்

என்று பட்டணத்துப்பிள்ளைகள் ஒதியபடி இந்த புண்ய சேஷத்திரங்
களுக்கு ஒப்பாக இருப்பதும் ஓர் ஸ்தலமுண்டோ?”

இதி ஸம்பிரார்திதோ ராம ஸீதயாதைச்சயூதகபை
அவருடைய விமானத் த்ராக் பரவிச்ய சேஷத்ரமுத்தமம்
வால்மீகியோகினும்ச்ரேஷ்டம் ஸ்வபக்தம் தபவிஸ்திதம்
நிச்சலம் க்ருசஸர் வாங்கம் த்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயமாகத

இவ்வாறு ஸீதை ஸுக்ரீவன் விபீஷணன் முதலியவர்களால் விண்
ணப்பம் செய்துக்கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி அவ்விதமே
புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து இறங்கி அப்புண்ய சேஷத்திரத்தில் ப்ரவே
சித்து அங்கே

மலர்தலையுலகத்துப் பலபலமாக்கண்-மக்களை மனவியை
யொக்கலை யொரிஇ-மனையும் பிறவுந்துறந்து நினைவருங்
காமுலையும் புக்குக்கோடையிற்-கைம்மேனியிர்த்துக் காலொ
ன்று முடக்கி-யைவகை நெருப்பினழவத்தினின்று-மாரி
நாளிலும் வார்பனிநாளிலும்-நீரிடைமுழுகி நெடுதுகிட
ந்துஞ்-சடைபைப்புனைந்துந் தலையைப்பணிந்து-முடை
யைத்துந்து முண்ணுதுயமுன்றுங்-காயும் கிழங்கும் காற்று
திர்சாரும்-வரையுவுநீரும் வந்தனவருந்தியும்-கனையங்
கல்லிலுங் கண்படைகொண்டுந்-தளர்வுறுமியாகையைய
த்தனர்வித்தாங்கவ-சம்மை முத்தியடைவர்காக-த்தம்மைத்
தாமே சாலவுமொறுப்பர்,

என வருந்திடுவடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையான் கூறியருளிய
படி தளர்ந்து உடன்மெலிவுறத்தவம் செய்துக்கொண்டு நீண்ட சடை
யும், பூணூன்மார்ப்பும், பூசினவியூதியும், ருத்திராக்ஷமாலையும், முக்
கிண்துணியில் அமர்ந்திய கண்கருமாய் நின்ற வால்மீகி மகர்ஷியைக்
கண்டு மிக வியப்படைந்தார்.

கோஸௌமஹாத்மேத்யா ப்ருச்சத் சிவ்யமந்தி கவாசினம்
தவமே ஓர் உருவம் கொண்டதுபோல் நின்ற அம்முனிவரைக்கண்டு
இங்ஙனம் சிலமகான்கள் உண்டாயிருப்பதே! இதென்ன ஆச்சரியம்?
என்று மிக்க வியப்படைந்து அருகில் நின்று அம்முனிவருக்குப் பணி
விடை செய்யும் ஓர் சீடனைக்கண்டு இம்மஹான் யார்? எதற்காக தவம்
செய்கிறார்? என்று கேட்டருளினார்.

ஸோடிப்ராசேத காம மஹாத்மாஸௌ முனீச்வர

ஸ்ரீமத் ராகவ பூபால விலோகாகாம் ஷ்யாத்ரஹி

பேஷத்திரேஷ மின்தப ஆஸ்தாய த்யாயத்யனி சமீச்வரம்

கிறேன் கேளும் இமமகான வாலமங் எனனும் மகாஷய இவா அலலல
மரைச்செய்யும் இரணிய நாகத்தை மல்லலியருவாய் பிளந்தும் தேச
மறிய ஓர் சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை நாசம் செய்தும் உலகத்தை
காத்தருளிய பாமன் மீட்டும் தசாத மஹாராஜனின் திருக்குமாரனாக
இப்புவிபில் அவதாரம் செய்திருக்கின்றன் என்று செவியிற்று அவ
ரை இம்மாய்ஸ சக்ஷ-ஸ்ஸால் காணும் அவாவில் விழுந்து எங்கும்

தேடிக்காணப்பெறாமல் அவரைக் காணவேண்டுமென்று பேராவல் கொண்டு இப்புண்யநதியின் கரையில் இப்புண்யசேஷத்திரத்தில் சிவபெருமானை தவம் புரிந்து வருகிறார் என்றனன்.

இத்யுக்த ஸஹஸாராமோ விஜேலாக்யப்ராயஸோமுகம்
திஷ்ட்யாவய மிஹாயாதா இத்யுக்த்வாஸஹஸாமுனீம்
அபிவாத்ய புரஸ்தஸ்தேன ப்ரச்சயாவனதஸ்ததா

இம்மொழிகளைக்கேட்ட பெருந்தகவுடயவனுன காருத்தன் தமதுதிருவடிக்கண் போன்பு வாய்ந்து தம்மைக் காணுமவாவில் வீழ்ந்து நீண்ட காலமாக தவம் புரிந்து சரீரம் மெலி வெய்திக்கண்ணீர் பெருக கணையாழியம்மாண இலங்கைகரீரொழச்செற்ற பெருமையனை என்னுகொல்கண்கள் காண்பது? (மிக விடாய்த்து) என்று எங்கும் படிநாடி எங்கும் காணுமையால் அகம் கரைந்து வாடும் பரமபத்தினிய வால்நீடு மஹரிஷியை அணுகிச்சென்ற மாளாத்திவினைகள் செய்து நுள்ளிக் குதிக்கும் பாபியைப்போல் பரமபத்தினி இவரை இடவனம் இத்தனை காலம் கோஷபட விட்டிருந்தோமே! நாம் என்ன செய்தோம்! என்று திருவுள்ளம் உளருகுதிப்புண்பட்டு நல்லகாலமாய் விமானத்திலவறிக் கொண்டு நேராக அயோத்திமாநகருக்குப்பொய்கிடாமல் சற்றைஇங்கு தங்கும்படிமனமுண்டாயிற்றே எல்லாம் முதற்கடனவாறிய சிவபெருமான் அருள் என்று தனக்குத்தானே தேறுதல் செய்துக்கொண்டு அம்முனிவரை வலர் செய்து தண்டணிட்டு இத்தனை காலம் முகம் காட்டி உதவப்பெறாமல் பிற்பாடனுய்ப்போந்தமையால் மிக்க வெட்க மடைந்து குனிந்த வண்ணம் நின்றனன்.

அதவால்மிதி நாமாஸௌ உத்தாய ஸஹஸாமுனி
சூசலிஷ்ய பாயா பக்த்யா ஸகத்தமுவாசஹ

பிறகு வால்மீகி மகாமுனி வெறுகாலமாக எதிர்பார்க்கப்படும் பாரணை தமது அருகில் நிற்கக்கண்டு போனந்தம் கொண்டு நின்றகிடத்தில் நிற்காமல் தொழுவதும், வலம்செய்வதும், ஆலேங்குவம்செய்வதும், ஆடுவதும், பாடுவதுமாய் பித்தரைப்போல கண்களில் ஆரந்தக்கண்ணீர் வெள்ளமிட ஒன்றும் பேசமாட்டாமல் வாய் தழுதழுத்துப்போய் உடம் பெல்லாம் புளகாங்கராய் பெழுப்பேறு பெற்றவராய்

அத்யமே ஸபலம் ஜன்ம அத்யமே பதேதம் தப
அத்யமே தேவதேவஸ்ய பூஜாதத்புருஷேசின

ஸபலாஜனியத்பூஜ்ய ஜகதாதிமதம்பதி

வ்ய லோகயமஹ யுக்தமத் கர்ச்சனாகாங்குஷபாசிரம்

தண்ணிலங்கைக்கு இறையைச்செற்ற நஞ்சனே! ஞாலம் கொள்வான் குறலாகிய வஞ்சனே! தா மறைக்க ஸ்ணதோரஞ்சன லேமே! என்னை பாளுடைய அப்பனே! இப்பொழுதுதான் எனது ஜன்மம் ஸாபல்ய்மாக ஆயிற்று! படாதனபட்டு மனிதர்க்காய் தசாதமகார:ஜனின் திருக் குமாரராக அவதரித்த தேவரீரை காணவேணுமென்று ஆசைகொண்டு எங்குத் தேடியும் எனது மாளாத்தீவிகளின் பயதாக தேவரீரைக் காண்பெருமல் நொந்து மிக்கமெலிவையதி பத்தர்காபிடத்தில் பெருந் கருணைக்காட்டி அருள்செய்து உய்யச்செய்யும் கருணைக்கடலாகிய சிவ பெருமானே இப்புண்ய சேஷத்திராத்தில்தியானம் செய்துகொண்டுவந்து கருணாரிதியாகிய பரமனுடைய அருளிலால் தேவரீரைக் காணும் பாகியத்தைப் பெற்றேன். எனது தவம் ஸபலமாக சீடேறியது. உலகமெல்லாம் உய்யுபவா இப்புண்யரகிரி - கையில், இப்புண்ய சேஷத்திராத்தில் கோயில்லகாண்டெழுந்த ரிய காலகூடாசன சிவபெருமான் அம் பரமீது கருணை கூர்ந்து அடியேன் கோரிய காரியத்தைத்தனைக் கட்டி அடியேனை உய்யச்செய்தார்

க்ருதக்ருத்யோஸ்மி தேவஸ்ய ப்ராஸாதாதஸ்யருவின

பவானப்யனயாஸார்தம் லீதயா பரமேச்வரம்

ஆராத்ய பக்திஸம்யுக்த ஸாகேதம் கந்துமர்ஹஸீ

தேவரீரும் இக் காலகூட சிவபெருமானே சிதாபிரட்டியுடன் தர்சனம் செய்து அர்ச்சனை செய்துவிட்டு அயோத்யா நகரத்திற்குப் போகலாம்.

சேஷத்ரமேதத் காலகூடவிஷாசன மகேசிது

ஸர்வபாபஹரம் போகமோக்ஷ ஸம்ஸாதனம் பரம்

இப்புண்ய சேஷத்திரமும் எல்லா சேஷத்திரங்களைக் காட்டிலும் மிகப் பெருமை வாய்ந்தது. மாளாத்தீவிகள் கழித்துப்போயினும். இம்மண்ணுலகிலும் விண்ணுலகிலும் மண்ணுளேரிலும் விண்ணுளேரிலும் சீரியனாய் பெருவிடு பெற்று பேரின்பமுற்று பெருமை பெற்று வாழ்ந்து போவன்.

இத்யுக்தோ முனிசுதே சாகவஸ்துஷ்டமானஸ

பூபுத்ரியாஸ்ஹ வாஹிரீயா மரண்பா பாக்குதப்ஸு

தேவம் தத்புருஷாபிக்யம் காலகூடவிஷாசினம்
தேவீ மாகதாபிக்யா பூஜயித்வா விதானத

இவ்வாறு பரமபக்தரான வால்மீகிமகாமுனிவரின் மொழிகளை உணர்ந்து லிதாதேகியுடன் அப்புண்ய நதியில் ஸ்நானம் செய்து பின்பு காலகூடாசன சிவபெருமான் எழுந்தருளிய கோயிலை வலம் செய்து குவித்தகையனராய்ச் சென்று தண்டனிட்டு சிவபெருமானையும் மாகதாம்பாளையும் தரிசனம் செய்தார்.

உவாசதுஷ்டஹ்ருதய வால்மீகிம் முனிமாதராத்

இங்ஙனம் சிவபெருமானையும், அம்பாளையும், தர்சனம் செய்து பேராபந்தமடைந்து மிகவியப்புடன் இதென்ன ஆச்சரியம்! சேராச் சேர்த்தி! நாமெங்கே! இலங்கைமாநகரமெங்கே! இக்காலகூட புண்ய சேஷத்திரமெங்கே! இம்மண்ணுலகில் இத்தகைய புண்ய சேஷத்திரம் ஒன்று உண்டு என்றாவது, நாம் அங்கே சென்று தர்சனம் செய்யப் போகின்றோம் என்றாவது கணவிலும் எண்ணவில்லையே! இதென்ன பாக்கியம்! இது கிடைத்தது இம்மா முனிவரின் தவத்தின் மகிமை யினாலே தான்! என்று உள்ளம் குளிர்த்து மகிழ்வடைந்து அம்மா முனிவரிடத்தில் நன்றி பாராட்டி அவ்வால்மீகி மகாமுனிவரைப்பார்த்து சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்பினர் என்று ஆதரத்துடன் கூறியருளினான்.

ராகவ உவாச

பஹுஞமம் ரக்ஷஸாம் ஹத்யா ப்ராயச்சித்த மீவாகத

ஆத்மாத்யா சுத்திமதுலாம் ஆபபூஜாப்ரபாவத

இலங்கைநகரில் போரில் எதிர்த்துவந்த அனேககோடிகணக்கான ராக்ஷஸவீரர்களை வதைசெய்து அதனால் வீரஹத்யை என்கிற மாளாத் தீவினைச்சுணையில் ஆழ்ந்து துன்பமடைந்து பரிதவித்து வந்தேன்! இதென்ன விந்தை? இப்புண்ய சேஷத்திரத்தை அடைந்து இப்புண்ய நதியில் ஸ்நானம் செய்ததினால் மாளாத் தீவினைகளெல்லாம் மாய்ந்து பேரய்மனைதிற்கு சுத்தியையும் உதஸாகத்தையும் பெறுமையையும் உண்டாயிருக்கின்றது சிவபெருமானே தர்சனம் செய்ததினால் பேராபந்தத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டேன். இதெல்லாம் தேவரீருடைய தவத்தின் மகிமைதான்.

ஸூரகேதம் கந்து மீச்சாமி பரதா லோகஜ்ஞாகதி

இப்புண்யகேசுத்திரத்தின் அழகையும் பெருமையும் கண்டால் இதை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போவதற்கே மனம் வரவில்லை. விராதி வீரர்களான எமது பெரியோர்கள் ஆண்டிவந்த செல்வம் வாய்ந்த அயோத்திமா நகரும் வேண்டாம். இலங்கைமாரகாரமும் வேண்டாம் அந்த மில் பேரின்பத்து சூழ்பொன் விசம்பும் வேண்டாமென்று எண்ணம் உண்டாகின்றது. ஆகிலும் நான் என செய்வேன்? போரில் உதவி புரிந்த வானரர்களையும், இராக்கதர்களையும் விடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு இப்புண்யநதியின் கரையிலேயே இருந்துவிடுவேன். ஆகிலும் என் அருமைச்சகோதரானகிய பரதன் நாடுநகர்களையும் பெரும்செல்வத்தையும் பெற்றும் நாட்டிலும் காட்டில் வசிப்பவனைப்போல பொன்முடியை கழத்தி சடை முடியை தரித்து பீதாம்பரத்தைக்களைந்து மரத்தோலை உடுத்தி காய் தின்றுக்கொண்டு என்னைக்காண அவாவடைந்து தவம் புரிந்து வருகிறான். அவனைக் காணவேணும், ஆகையினால் இப்போதே அயோத்திமா நகருக்குச் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் போகிறேன்.

தத்விசேத்ரவிணம் பூயோதத்வாயஸ்யாயீ போபவாந்
ஆகாயீ சைத்ரமாலேத்வம் சுல்லபகேஷுஹிவாஹனம்
காரயித்வோத்ஸவம் சம்போ வாஹநேஷுயதாகமம்
தீர்தம் ருகேஷச சிச்ராயாப காரயஸ்வமஹேசிது

விராதிவீரனான இராக்கதனை வேராய்ந்து இலங்கை நகரிலிருந்து யான் கொண்டுவந்திருக்கும் பலவகையான இரத்தினங்களையும், ஆடை ஆபரணங்களையும், சுவர்ணங்களையும் உலகத்தைப்படைத்துக்காக்கும் தலைவர்களாகிய பிரம விஷ்ணுக்களும் தேடுதற்கரிய சிவபெருமான் திருவடிகளில் அர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறேன்தேவரீர் அவைகளை எல்லாம் திருவுள்ளம் பற்றி சிவபெருமானுக்கு திருமதின், திருவிதி, கோபுரம் முதலிய திருப்பணிசெய்து திருவிதிவலம் செய்ய பலவாகனங்களைப் பண்ணிவைத்து சித்திராமாஸ சுல்லபகேசுத்தில் பிரஹ்மோத்ஸவம் செய்து வைத்து தினந்தோறும் ஒவ்வொரு வாகனங்களில் பல வாத்ய கோழங்கள்முழங்க அந்தணர் வேதவொளி செலிப்பட திருவிதிவலம் செய்து வைத்து சித்திரா நகரத்திரத்தில் திருக்கல்யாணம் அவப்ருதம் துவஜாவரோகணம் முதலிவைகளை ஆகமத்தில் ஓதியவண்ணம்செய்து வைப்பிடுக.

அஹமத்ரப்ரதிஷ்டாப்ய விங்கமேகம் விதானத
பூநிதித்வாத்ரபாஸ்யாயீ யத்பனுஞ்ஞா பவேத்தவ

நான் இவ்விடத்தில்லிக்கத்தை ஆகமங்களில்விதித்திருக்கிறபடிப் ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜை பண்ணிவிட்டு அபேயாத்தியைக்குப் போகவேணும் என்று விரும்பி இருக்கிறேன். சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்பு வாய்ந்த மாமுனிவரே! தேவரீர் இதற்கு அனுமதி செய்தருளவேணும். யான இத்தகைய பெறும்பாக்யம் பெற்றதும்: தேவரீருடைய அருளின் பயனே அடியார்க்கும் அடியேனாகிய அடியானைக்கூட்டிக்கொள்ளவும் திருவாசகத்தில்.

தேவர்கோ அறியாத தேவதேவன்

செழும்பொழில்கள் பயந்து காத்தழிக்கும் மறைய

மூவர்கோன் ஆய்நின்ற முதல்வன்மூர்த்தி

மூதாமை மாதாளுந் பாகத்தெந்நை

யாவர்கேரன் என்னையும் வந்தாண்டுகொண்டான்

யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்

மேலினும் அவனடியார் அடியாரோடும்

மேன் மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே.

என்று அடியார்க்கு அடியனாக விருப்பதை விரும்பியதாக திரு வாய்மலர்ந்தருளி இருக்கின்றார்.

இத்யுத்த ஸ்தாபஸாதீச ததாஸ்த்வீதி வதந்ததா

நார்மதம் லிங்கமேகம் சஸமானீய ததௌசப

இவ்வாறருளிச்செய்யவும் அந்த வால்மீகிமுனிவர் அப்படியே செய்ய லாம் என்கூறி, நார்மதம் என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு லிங்கத்தை வு காண்டுவந்து கொடுத்தார்.

அத தாசரதீர்லிங்கம் சுபலக்னெ மஹேசுத

யதா விதிப்ரதிஷ்டாப்ய பூஜயித்வாத பக்தீத

த்ரணினம் பூரீதத்வாச தேவே சோதஸவகர்மணே

பிறகு தசரதமகாராஜனின் புதல்வராகி, அவதரித்தருளிய திருமால் அந்த லிங்கத்தை நல்ல முகூர்த்தத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து, பூஜை செ ய்து, வருஷப்பிரதி வருஷம் உத்ஸவம் செய்துவைப்பதற்காக வேண்டிய பணத்தை ஸமர்பித்தனர்.

அனுஞ்ஞாதோத முனிந லீதயா ஸஹஸானுக

ஸாகேத மமேத் கூப்ரம் ஆருஹ்யாத முத்தமம்

பின்பு அம்முனிவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, லீதையுடன் பூஷபவிமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு, தம்பியாகிய பாதனைக்கானவேணும் மென்றஆசையினால் உடனே அபேயாத்திமாநகரத்திற்குப்புறப்பட்டார்

வால்மீகி ரபிதத் பூயோ க்ருஹீத்வா தனமாதாந்
ததேவகாரயா மாஸ சைத்ரே மாஸ்யுத்ஸவம் ததா

வால்மீகி மகாமுனிவரும், அவரால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு திருமதிள், திருவிதி, திருக்கோபுறம், மண்டபங்கள், வாஹ னங்கள் முதலியவைகளை மிக்க ஆதரத்துடன் ஆகமத்தில் சொல்லியபடி செய்துவைத்து, சித்திரைமாஸத்தில் உத்ஸவம் பண்ணிவைத்தார்

அஷ்டாத சஸு-காலேஷு-பதோக்தைர்வாஸ நை நவை
க்ருத்வாவப்ருதமந்தேச க்ருஹீதாஞ்ஞோ மணோச்வராத்

சைவாகமத்தில் ஒதியவண்ணம் 18 வேளைகளில் 18 வாகனங்களில் அலங்காரம் செய்துவைத்து பலவாத்தியகோஷ்டிகள், வேதஜ்ஞிகள், நர் தனங்கள் முதலிய பல ஆடம்பரங்களுடன் திருவிதிவலம் செய்துவைத்து, 10-ம் நாள் அவப்ருதம் திருக்கவ்யானம் முதலியவைகளை விமர்சனமாக நடத்திவைத்தார்.

கோதாவரயா மஹாநத்யா தீரமாப முனீச்வர

பிறகு சிவபெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு முன்பு தவம் புரிந்துவந்த கோதாவரீ நதியின்கரைக்கு வந்து ிசர்ந்தார்.

வால்மீகேச்வர மாகாத்மியம் ஸ்ரீராமாகமனம் ததா
லிங்கப்ரதிஷ்டாபனம் சக்திதம் வோ முனீச்வரா
வக்ஷ்யாயி ததசேஷேணகிம் ந்யத்ச்ரோது மிச்சத

மாமுனிவர்கள்! நீங்கள் கேட்டருளிய விஷயங்களை எல்லாம் விஸ்தரமாக சொல்லி முடித்துவிட்டேன். இன்னும் ஏதாகிலும் கேழ்க்கவேணும் என்று விருப்பமிருந்தால் கேளுங்கள் சொல்லுகிறேன்.

ஸ்காந்த புராணம் சிவரகஸ்ய காண்டம் உத்தரபாகத்தில்
மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்காந்தபுராணம் சிவாகஸ்ய காண்டம் உத்தரபாகம்

காலகடாசன சேஷத்திர மாகாத்மியம்

நான்காவது அத்தியாயம்.

பகவந் தேவ தேவேச க்ருபாஞாதாகிலார்தக

ஸூதத்வம் தயயா ஸ்மாகம் ப்ராதுர்பாவம விஷாசின

வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண ப்ரபன்னாவன தீக்ஷிதம்

இவ்வாறு சூதமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விஷயங்களைச் செவியுற்று கண்களினின்றும் வழிகின்ற ஆனந்தபாஷ்பம் சிந்த, நின்று வணங்கி துன்பமொழிந்து களிப்புமிக்க மனத்தினையுடைய அம்முனிவர்கள் வணங்கி வரிசை வரிசையாகத் தலைதாழும்படி வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து பொருங்கிய பெருவிரும்பானது தூண்டுதலால் வந்தடைந்து நினைத்தற்கறிய பேரன்பாகிய கடலில் ஆழ்ந்து வாரீர் மாமுனிவரே! தேவரீர் அடியேன்கள் மீதுகிருபைகூர்ந்து அருளிய அரிய விஷயங்களை கேட்டுணர்ந்தோம். இன்னமும் பேரருளாளராகியசிவபெருமான் காளகட விஷத்தை அமுது செய்த கதையை கேழ்க்கவேணும் என்று ஆவல்கொண்டிருக்கின்றோம். அதையும் கூறியருளவேணும். மாயாஸம்பந்தத்தால் அழிந்துகிடக்கிற உலகம் மூன்றும் உய்யுமாறு சிந்தை செய்த, பேரருளாளரான சிவபெருமான் திருவருளினால்பெற்ற, மெய்ஞான மாமுனிவராகிய தேவரீரே இதை எல்லாம் அறிவீர். தேவரீரே கூறியருளவேணும்.

சூதமாமுனிவர் சிவபெருமான் அருளினால் பெற்ற மெய்ஞானத்தவர் என்பதில் ப்ரமாணம் யாதெனில் —

முந்தொரு காலத்தின் முவுலகத்தன்னில்

வந்திடி முயிர்செய்த வல்வினையதனாலே

யந்தமின் மறை எல்லா மடிதலைதடுமாறிச்

சிந்திடமுனாலோரும் தேவருமருளுற்றார்

என்று முன்பொருகாலத்தில் முவுலகங்களிலும் தோன்றிய ஆன்மகோடிகள் செய்த தீவினைப்பயனால் முடிவில்லாத வேதங்கள் அனைத்தும் முதலும்முடிவுந்தவறியழிய, அதனால் முனிவர்களும், தேவர்களும் மனமயக்கம் கொண்டார்கள். அதனால் மனதில் சிறிதும் ஞானமில்லாதீவர்களாய்ச்சொல்லப்பட்ட வேதமார்த்ததை டொழித்து, பலதீயீசமய நெறினை ஏற்படுத்தி, தருமங்கள் அனைத்தையும் அரிய தீவினை யென்

நொழித்து, பாவவழிகளே தருமமென்று கருதிப் பலரும் செய்துகொண்டிருக்க, அதைத் திருமாலும் பிரமாவும் பார்த்து, “சிவனருளாலன்றித் தீற்கிலதிது வென்றார்” என்று இது சிவபெருமான் திருவருளாலன்றி நீங்காதென்று சிந்தித்து, சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலாயமலைக்குச் சென்று சிவபெருமானை தெண்டனிட்டு கருமணியிடருடைக் கடவுளே நெற்றிக்கண்ணையுடைய எமதாண்டவரே.

இறந்தனவரம்புலகெவரும் வேதநூன்
மறந்தனர் பவநெறிமல்கி நாடொருஞ்
சிறந்தன வவையுயிர்செய்த தொல்வினை
யறிந்தருளைய நீயமைத்தவாயினும்
அங்கவர்போத முற்றுசேரீ இமனச்
சங்கையும கன்று நின் சரணமேயுறப்
புங்கவ சிறிதருள் புரியவேண்டும்

என்றதுபோல விண்ணப்பம் செய்துக் கொள்ள சிவபெருமானும் சிறிது சிந்தித்து, திதிகருத்தாவாகிய திருமாலே! பயப்படவேண்டாம். இனிமைபாகிய ஒருமாரகத்தை அதற்காகச் சொல்லுகின்றோம். விருப்பத்துடன் திதித்தொழில் செய்கின்ற உனது கலைத்தொகுதிக்குள் குற்றமற்ற ஓர் கலையோடு கடல் சூழ்ந்த நில உலகத்தில் வியாஸனென்று உறும் ஞானமுனிவனாகத் தோன்றி

ஆதியினந்தி பாலளித்த தொன்மை சேர்
காலைகள் பாவையுங் கருணையாலவன்
கோதாவுணர் சனற்குமாரற் கீந்தன
னீதியோடவனிடை நிலத்தில் கோட்டியால்

என்று முதலில் நந்திக்கு நாமுபதேசித்த புராணங்களினைத்தையும் கிருபையினாலே அந்நந்தி குற்றமறவுணரும் சனற்குமாரமுனிவனுக்கு உபதேசித்தனன். அந்த சனற்குமார முனிவரிடத்தில் நிலவுலகத்தில் கேட்கக்கடவாய். நன்கறிவுள்ள சீடர்களுக்கு உபதேசித்து, எங்கும் பரவச்செய்வாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தாள், திருமாலும் நல்வென்று சம்மதித்து வணங்கி எழுந்து முதற்பெறும் கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு இம்மண்ணிலகில் வியாஸராய் வந்தவதரித்து, சனற்குமாரரிடத்தில் புராணங்களினைத்தும் ஒதி யுணர்ந்து

வேதமதுணர் தரு வியாஸமாமுனி
காதலொமெனைக் கருனை செய்திவை
யோதுதி யாவருமுணர் வென்றன
ஐதலின னுலகினிலவற்றைக் கூறினேன்.

என்று வேதங்களை யோதாதுணர்ந்த சிறந்த வியசாமாமுனிவர் கிஷ்யபு
கிய சூதமாமுனிவர் மீது திருவருள்சாரந்து இப்புராணங்கள் அனைத்
தையும் யாவருமுணரும்படி சொல்லக்கடவாய் என்று கட்டளையிட்டரு
ளினார். ஆகையால் இந்நிலவுலகத்தில் அப் புராணங்களைத் தையும்
சிவபெருமான் அருளினால் பெற்றார்.

உலகத்தில் உயிர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்து அஞ்
ஞானத்தை யொழித்து, மனச்சந்தேகம் நீங்கி தமது திருவடி களையே
யடையவேணுமென்று முதலில் சிவபெருமான் நந்திக்கு உபதேசிக்க,
அவர் சனத்குமாரருக்கு உபதேசிக்க, அவரும் வியாஸபகவானுக்கு
உபதேசிக்க, அவரிடத்தில் ஒதியுணர்ந்து மெய்ஞ்ஞானமாமுனிவராகிய
தேவாரீரே அர்த்தங்களை எல்லாம் உள்ளபடி அறிவிர். தேவாரீரே எல்லா
வற்றையும் கருபைசெய்து கூறியருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்

இதிவிஞ்ஞாபிதஸ் ஸூத முனிபிஸ்தத்வதர்சிபி

ஹ்ருதித்வாத்வா மஹேசானம் வாசாப்ராஹ்மி புத்திமான்

இங்ஙனம் தத்வத்தை அறிந்த முனிவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட சூத
மாமுனிவர்

என்சொல்கேனென் சொல்கேன் என்னைழமை இருந்த
பாவம்

புன்சொல்லார் பாடிப்பாடிப்புகழ்ந்துரைந்துரையா நின்னேன்

வன்சொலார் முன்சொலாத மதுரையில் சொக்கே வேத

முன்சொலா லுன்னை வாழ்த்தி யுன்னையுமுணராதன்னை

என்று பாஞ்சோதி முனிவர் ஒதியவண்ணம் வேதமெல்லாம் சிவபெரு
மான் திருவாக்காகையால் அவன் திருவருளன்றி ஒன்றுமுணரலாகா
தென்று கருதி சிவபெருமானை தமது ஹ்ருதயாரவிந்தத்தில் பதியவை
த்து, தியானம் செய்து, வேதார்த்தமெல்லாம் சுலபமாய் கற்று, பிறர்
க்கு உபதேசிக்கவல்ல ஸூதாஷ்டமபுத்தியை யுடையவராய் காலகூட
கேஷத்தை அமுதுசெய்த கதையை விஸ்தாரமாக கூறத்துடங்கினார்

புராஸ்வர்கே மாவத்யா தேவாதீச சசிபதி

க்ருபர்ஸ்பதம் மஹேசஸ்ய ஸாம்ராஜ்யம் பரமம் சத

முன்னொருகாலத்தில் வச்சிராயுதத்தை யேந்திய தேவேந்திரன் வாழ்
கின்ற சுவர்கலோகத்தில் அமராவதி நகரத்தில் தேவாதி தேவனாய்
மூன்று உலகங்களையும் ஆண்டவரும் தேவேந்திரன்

தேவர் வஞ்சிறையை மாற்றிச்சேண்மகபதிக்கு நல்கி

மேவிய குமரமூர்த்தி வியத்தக வுறையுமாதோ

சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணிடத்து அவதரித்துத் தூய்மைபொ
ருந்திய வேற்படையினால் சூரபதுமனழியும்படி கொண்டு, தேவர்
களது கொடிய சிறையை நீக்கிச் சொர்கலோகத்தை இந்திரனுக்குக்
கொடுத்து எழுந்தருளிய குமராக் கடவுள் சிறப்போடு வீற்றிருந்தரு
ளினார், என்று கூறியவண்ணம் அசுரர்களால் நலிவு ஏற்படும் காலங்
களில் அசுரர்களுக்கு தீமைசெய்திட்டு தேவர்களை பாதுகாத்தருளும்
சிவபெருமான் திருவருளால் பெற்ற சுவர்க ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்று
மூன்று உலகங்களையும் செங்கோல் செலுத்தி வாழும் நாளிலே

ஸஜாத ஸ்வர்கவாஹிர்யாம் ஸார்தமப் ஸாஸாம் கணே

தேவைஸ்ஸாகம் ஸ்னானஹேதோ கத்வாஸ் நாத்வாமஹேசிது

சிந்தாமணிமயம் லிங்கம் ப்ரதிஷ்டாப்ய விதானத

பூஜயித்வா இராஸ்துத்வா ஸேனயா சதுரங்கயா

ஒருநாள் கங்காநதியில் ஸ்னானம்செய்வதற்காக தேவர்களுடனும், அப்
ஸாஸ்ஸ்திரீகளுடன் புறப்பட்டுப்போய் அந்நதியில் ஸ்னானம் செய்து
விட்டு கரையில் சிந்தாமணி மயமான லிங்கத்தை ஆகமங்களிலோதிய
வண்ணம் பிரதிஷ்டைசெய்து, பூஜைசெய்து, வஸம்செய்து, ஸ்துதி
செய்து நித்யகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பிப் புறப்பட்டான்

ஸஹாராவணமாதங்கம் ஆருஹ்யாப் ஸாஸாம் களம்

மௌக்யதரிசம் கேனியுத்தம் அனுபூய.சணைய

ஆகச்சன் அமரைஸ்ஸார்தம் மத்யே மார்கம் மஹாமுனிம்

அப்போது ஐராவதம் என்னும் யானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு

பேரி கொக்கரை சல்லிகை காடிகை பீலி

சாரி கைத்துடிதண்ணுமை குடமுழாத்தடாரி

போரியற்படு காகனம் வயிற் முதற்புகலுஞ்

சீரியத்தொகை யியம்பினர் பாறிடத்திரலோர்.

என்று சொல்லுகிறபடி பேரிகை, வலம்புரிச்சங்கு, சல்லாரி, கரடிகை பீலி, சாரிகை, உடுக்கை, மத்தளம், குடமுழா, தடாரி போரினிடத்திற் பொருந்திய எக்காளம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்த வாத்தியத் தொகைகளினத்தையும் தேவர்கள் வாசிக்க, தேவஸ்திரிகள் பாட, கின்னார்கள் ஆட, குதிரையுத்தம், யானையுத்தம், மல்லாயுத்தம் முதலிய கேளிகளைச் செய்ய, ஓர் பெரிய மனிதர் ஊர்வலம் செய்வதுபோல ராஜ விதியில் ஊர்வலமாய் வந்துக்கொண்டிருந்தான்.

தூர்வாஸஸம் ஸமாயாந்தம் பஸ்மருத்ராசூதாரினம்

ஜடாதரம் விலோக்யாபி கஜாந்நாவத தாரஸ

வரும்வழியில் நீண்டசடையும், பூணூன்மார்ப்பும், பூசின விபூதிமே லணிந்த பொட்டும், இரண்டங்குலங்கள் தொங்கவிட்ட வெள்ளை முத் திரையும், தோலால் விரித்துத்தனித்த அரைஞாணும், விபூதிப் பொக் கணம், தொங்குகின்ற தோளும், படி கமாலையில் விளங்குகின்ற கட்டங் கமும், உதரபந்தனமும், வேங்கைத்தோலால் கட்டிய கோவணமும், புவித்தோலுடையும், இடைத்தோளிலிட்ட யோகபடிக்கையும் அணிந்த (தூர்வாஸர் என்ற மகரிஷியானவர்) வெண்மையாகிய முப்புரி நூலி னோடு முத்திமிடையிலே யிட்டு கோவை செய்த உருத்திராசூதமணி வடம் வீசுகின்ற வொளியால் அடியார்களை மறைத்த மலபந்தமாகிய விருளை யோட்ட குற்றமற்ற பவுத்திரம் வலதுகையில் பிரகாசிக்க ஞானநூலை யெழுதிய புத்தகம் இடக்கையிலிருந்து அமகுசெய்ய தேனையுடைய தாமரைக்குள் சக்தியாய்வின்ற வண்டுகளின் ஓசைபோல நாவும்புத்தமும்புடைபெயர்ந்துள் எழாரின்ற வேதவொளி அடியார்க ளுடைய திருச்செவிகளாகிய வழியேசென்று உள்ளமாகிய வயலிலே புகுந்து உலகையாகிய பயிரைவளர்க்க குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தை யொத்த பற்களையுடைய திருவாய்ச் சிறிதரும்ப எதிரில் நின்று தே வேந்திரத்தை அனுகூலம் செய்யவேணுமென்று எண்ணம் கொண்டார் தேவேந்திரனும் தனது பணச்செருக்கினால் சிறிதும் லக்ஷணியம் செய் யாமல், கண்ணெடுத்தும் பாராமல் யானையைவிட்டு கீழே இரங்கு மில்லை. வாய்புகாரம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. திருலோக்ய ஸாமராஜ் யுத்தைப் பெற்ற மதத்தால் சிவபெருமான் அடியார்களின் பெருமை யை அறிந்திலன்.

நாதன் தன்னையும் நாதனதம்புயப்
பாதம்சேர்ந்து பரவினர் தம்மையும்
பேதஞ்செய்வது பேதனம நீரென
வேதங்கூறும் விழிப்பொருள் பொய்க்குமோ

என்று சிவபெருமானையும், அச்சிவபெருமானது தாமரைமலர் போன்ற திருவடி களையடைத்து துதித்தவர்களையும் வேறுபடுத்துக் கூறுதல் அறிபாமை என்று வேதம் சொல்லுகின்ற உயர்ந்த பொருளானது பொய்க்குமோ என்பதை சிறிதும் உணர்ந்திலன்.

ததாரி ஸோடப்ரதிக: தூர்வாஸா: சிவவல்லபக:

அப்யேத்ய ப்ரததௌதஸ்மை மகேக்ஜிராயேச்வரீத்ருதாம்

கலபகோபர் என்று உலகெங்கும் புகழ்பெற்ற தூர்வாஸ மாமுனிவர் இங்ஙனம் தேவீவந்திரன் அலக்ஷியம் செய்தபோதிலும் இவன் சிவ பெருமான் அருள்பெற்ற அடி உன். இவனுக்கு நான் ஒரு தீங்கு நினைத்தால் சிவபெருமான் திருவுள்ளம்கரைந்து பழிப்பேயாம். என்று கருதி உள்ளநகடாமல் சீறிச் சிவந்தகண்களின் வழியாக வெளிக்கிளம்பிய பெருங்கோபமாகிற சீமைய, பொருமையாகிற நீரினால் ஆற்றி சிறிதும் கலங்காமல் அணுகிச்சென்று உமாதேவியின் ப்ரஸாதமான புஷ்ப மாலையை தேவீவந்திரனுக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டதாகையால் தேவீவந்திரனுக்குக் கொடுத்தார்.

எகஹஸ்மீதன தாம்மாலாம் ஸ்வாசாந்ய மதமோஹித:

ஆசாய கரிராஜஸ்ய முர்த்னிப் ராக்ஷபதம்ஜஸா

அப்பொழுதும் தேவீவந்திரன் பாசையைவிட்டு கீழே இறக்காமலே தூர் வாஸமுனி கொடுத்த மாலையை ஒருகையால் யானையின் மாவட்டியில் வாங்கிக்கொண்டு யானையின் கல்லமல் போட்டுவிட்டான். தனது ஐஸ்வர்யச்செருக்கினால் உமாதேவியின் ப்ரஸாதமான அப்புஷ்ப மாலையை மதித்தானில்லை.

“செருக்கும் சினமும் இருவையும் இல்லார் பெருக்கம்

பெருமித நீர்த்து”

தனமதமும், கோபமும், காமமும், ஆகிய குற்றங்கள் நீங்கிய அரசரது செல்வம் காம்பீரமான தன்மையை யுடையதாம் என்று பழமொழியை சிறிதும் எண்ணவில்லை.

“ செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து

ஆற்றின் அடங்கப்பெறின் ”

என்று அடங்குவதே நமக்கு அறிவாவது என்று உணர்ந்து, திரிகரணத்தாலும் ஒருவன் அடங்கி நிற்கப்பெருவானால் அந்த அடக்கம் நல்லோரால் அறியப்பட்டு அவனுக்குப் புகழை உண்டாக்கும், என்று கூறியபடி தேவேந்திரனென்கிற அகங்காரத்தை அடக்காமல் அகங்காரத்தால் தவத்தின் பெருமையை உணர்ந்திலன்.

பதோன்மத்த: கரிவரஹ தாம் ததாக்ஷிப்ய பூதலே:

மமர்த பாதேனேகேன பச்யத்யே வமுனென ததா

மதச்செருக்கினால் ஒன்றும் அறியாத அந்த யானையும் அம்மாலையை தமது துதிக்கையினால் இழுத்து, தரையில் தள்ளி, காலால் மிதித்து, நசுக்கிவிட்டது.

அதரோஷ பரிதாத்மா முனீந்திரோ ரக்தலோசன:

சசாபத்யுஸதாநாதம் ஸாம்ராஜ்ய மதமோகிதம்

இதை எல்லாம் கண்ட தூர்வாஸமாமுனிவருக்கு உள்ளத்தில் கோபாக்களி கிளம்பியது கண்கள் நெருப்புப்பொறிகளைக் கக்கின. மூக்கினின்றும் புஷையுண்டாயின. சரீரத்திலுள்ள உரோமங்களெல்லாம் நெருங்கிய நெருப்புப்பொறிகளைச் சிந்தின.

நெளித்த புருவத்துணைகணெற்றி மிசை சென்ற

களித்தன வெயிற்றினிரை கவ்வியதாக்கைச்

செளித்தன துடித்தன தெழித்தவிதம் செவ்வாய்

குளித்தது மனக்கன கூடமு முடிக்க

என்று கூறிபவண்ணம் நெளித்த இரண்டு புருவங்களும் நெற்றிக்கு மேற்சென்ற பல்வரிசைகள் உதட்டை மடித்துக் கடித்தன. உதடும் சிவந்தவாயும் நெறுங்கித் துடித்துக் கர்ச்சித்தன. மனமானது அண்டகூடத்தை அழிக்க நினைத்தது. இவ்வாறு பெருங் கோபங்கொண்டு தேவாதிகேவன இரத்திரனைச் சபித்தார்.

அரோசகர் மதாந்தஸ்த்வம் யதோமாலாம் மயார்பிதாம்

காத்யாயனீப்ராஸாதம் போ:த்யக்தவார் கரிமூர்தனீ

தத்ஸ்வாராஜ்ய பதப்ராஷ்ட: வசமேஷ்யதிதூர்ஹ்ருதாம்

ராஜ்யம்ச சத்ருவசகம் பவிஷ்யதி நஸம்சய:

“ அடே இந்திரா! நீ மூன்று உலகங்களுக்கெல்லாம் செங்கோல் செலுத்தும் வீராதிரெனென்று மிக்க கர்வங்கொண்டு சிறிதும் என்னை யறிந்திலே, சிவபெருமான் பெருமையையும் அறிந்திலே.

மேலொன்றுளதோ விளம்ப வெவரெவர்க்கு

முலந்தனை தேறியா முன்னோன் கடலெழந்த

வாலந்தனை யுண்டமார்க்கமுதளித்த

சீலந்தனை நீ சிறிதுந் தெறிந்திலையோ

சொல்லுதற்கு வேறென்றிருக்கிறதோ. எவராலும் முதலும் முடியும் காணப்படாதவராகிய சிவபெருமான், கடலில் தோன்றிய ஆலகால விஷத்தை தாமுண்டருளி, உங்களுக்காக அமிருதத்தைக் கொடுத்தருளிய முறைமையினை நீ சிறிதும் தெரியவில்லையோ? சிவபெருமான் உனக்காக பல அசுரர்களை நாசம்செய்திட்டு உயிர்மீட்டிய உபகாரங் களை நீ மறந்திட்டாய்.

அடன்மேவு சலந்தரனாதயராயப

படி மேலுளதோர் படுகுனவந்தா

முடிவாரானோடு முரண்டிடலுங்

கெடுமாறு புனர்த்தது கெட்டிலையோ

வலிமை பொருந்திய சலந்தராகரன் முதலியவராக உலகத்திலிருந்த அசுரர்கள் இறப்பவர்களாய் சிவபெருமானோடு பகைகொண்டேதற்கவும், அவர்கள் இறக்கும் வண்ணம் உபாயம் செய்திருள்ளனையை நீ மறந்தாய். அடா மூடமீன! உனக்காகவே உமாத்தவியின் ப்ரஸாதமான மாலையைக்கொண்டு வந்ததன் அனாத வகியம் செய்யாமல் தரையில் மிதித்துவிடுப்படி போட்டிட்டாய். அதனால் சிவபெருமான் திருவருளினால் பெற்ற ஸ்வகாரியத்தை இப்பொழுதே இழந்து விடப்போகிறாய். உன்னுடையரா, பமெல்லாம் சத்ருக்களுக்கு ஆதீனமாகப் போய்விடப்போகிறது என்று சமீபத்தாய்.

“ நிரைமொழி மந்தர் பெருமை நிலத்து

மரைமொழி காட்டினிடும் ”

என்னும் பழமொழியின்படி சாராணுக்ரஹ சக்தியையுடைய முனிவரதுமகிமையை பாராமல் அறியக்கூடும?

உன்னை யெண்ணலரும்பை யெண்ணலா

மன்னை யெண்ணலா மாமலர்ப்பண்ணவன்

றன்னை யெண்ணலர்தண்டுளவோனையும்

பின்னை யெண்ணலர் பிஞ்சுக னன்பிஞ்சு

என்று சிவனடியார்கள் உன்னையும் ஒரு பொருளாக நினைக்கமாட்டார்கள். தேவர்களையும் மதிக்கமாட்டார்கள். அத்தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனையும் கருதார்கள். பெரியதாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் சிந்திக்கமாட்டார்கள். குளிர்ச்சிபொருந்திய சூளசிமாலையை யணிந்த திருமாலினையும் நினைக்கமாட்டார்கள் அப்படியிருக்க பிரமனது திருவடிக்கண் அன்புவாய்ந்த வீரசைவ சிரோமணியாகிய இம்முனிவர் இந்திரனை ஒரு பொருளாக நினைக்கவல்லதோ? “என்னென்ற கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம். உய்கில்லை செய்த நன்றி கொன்ற மதற்கு” என்று செய்த உபகாரங்களை மறந்த நன்றியில்லாத இவனை சபித்துவிட்டார் என்பது ஓர் ஆச்சரியமோ?

இதிசப்தோ முனீந்திரோண வேபமான தனுர் பயாத்

ப்ரணமய பாதீயா ஸ்தஸ்ய சாபமோஷ மபருச்சத

இவ்வாறு தூர்வாஸமாமுனிவர் கோபங்கொண்டதையும், சபித்ததையும் கண்ட தேவேந்திரன் மிக்க பயங்கொண்டு நடுநடுக்கி என் செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் திகைத்து நின்று “ஐயோ! என் செய்வேன்! அஹங்காரங்கொண்டு மதிபாமல் இந்தப்பெரிய அபராதத்தை செய்துவிட்டேனே!

“திறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து

இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று”

என்று திருக்குறளில் ஓதியவண்ணம் அஹங்கார மமகாங்களை தறந்தவாது மகிமையை அளவிட்டுக் கூறத்தொடங்காமல் உலகத்திலே பிறந்து இறந்தவர்களது அளவைக் கூறத்தொடங்குவதேபோல் முடியாததாம், என்று தவத்தினர் பெருமையை யான் அடியாயல் இங்ஙனம் மதித்து இருந்து விட்டேனே என்று பலவாறு ப்ரலாபிதம் தத்தளித்த இம்மாமுனிவரின திருவடிகளையே சரணாகதிபற்றுவதைவிட உய்யும் வகையில்லை. என்று எண்ணி அம்மாமுனிவரது திருவடிகளில் விழுந்து தெண்டனீட்டு புணர்த்து சையினனாய் ‘ஸ்வாமி! அடியேன் செய்த குற்றம் க்ஷமத்தருளவும். அறியாததனத்தால் அடியேன் அவ்விதம் நடந்துக்கொண்டேன். அடியேன் செய்த பரபத்தின் பலத்தை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். அதில் சந்தேகமே, கிடையாது, ஆகிலும் தேவரீர் அடியேன் மீது க்ருபைக் கூர்ந்து சாபம் நீங்கும்காலம் (விறை

வாக இருக்க) அணுக கடாகூழித்தருளவேணும். சாபம்நீங்கும் காலம் எப்போது? எவ்வாறு? என்பதையும் திருவாய்மலர்ந்தருளவேணும், சிறிய ஞானத்தினனாகிய அடியேன்மீது கோபம் கொள்ளவேண்டாம். ஐஸ்வர்ய செறுக்கினால் யானே என்னை அறிந்துக்கொள்ளவில்லை. சிவ பெருமான் பெருமையை எவ்வாறு நினைக்கப்போகிறேன். என்றிவ்வாறு ப்ரலாபம் செய்யத்துடக்கினான்.

ஸோபி கார்க்கனாபூக்வா முனி:ப்ராஹு தயார்வித:

சுசுவரஸ்யப் ஸாதேன ஸர்வஸத்வ தடாவத:

ஐஸ்வர்யா விஷ்ணுநாமினயா மோஹினயா சக்திஸம்பதா

படியாம்புகி மமதி சுவாச ஸந்தா முத்பாத்ய யத்னத:

பித்வா தைசயாந்விந்ஜிதய புன: ஸ்வாராஜ்யமேஷ்யஸி

இந்த பரிதாபமான மொழிகளைக் கேட்ட தூர்வரஸமாமுனிவர்

“ அகழ்வாரைத்தாங்கும் சிலம்போலத்தம்மை

இகழ்வார் பொறுத்தல தலை ”

தன்னைத் தோண்டுவோரை விழாமல் தாக்கிக்கொள்ளுகின்ற பூம்போலத்தம்மை அவமதிப்பவரைப் பிரதிசெய்யாமல் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தலைமையான தருமமாகும் என்று பதமொழியின்படி மிக்க இறக்கங்கொண்டு, அடா தேவேந்திரா! சிறிதும் உன் ஸ்வரூபத்தை நீவுணராமல் மகாபாதகமான இழிவான உரையதைச் செய்தாய். நீசெய்த பாதகம் எத்தனைகாலம் அஹுபகித்துப்பார்த்தாலும் சிறிதும் அழியாதது

வானமேத்த யான் வைகுந்தவாழ்வு பெற்றதாவும்

ஞான நான்முகன் சத்திய உலகம் நண்ணியதுவும்

மேனளின்னவர் தத்தா வார்க்கையெய்தியதும்

மாணுயர்த்தவனருட் குளியருச்சனைப் பயனும்

என்று காஞ்சிப்புராணத்தில் ஐத்யவண்ணம் திருமால், பிரமன் முதலியோரும் சிவபெருமானை பூசுதல்வல்லவோ சகல செல்வக்களையும் பெற்றது. சிறிய ஞானத்தினனாகிய நீயதை யெல்லாம் சிறிதும் உணராமல் அல்பமான செல்வத்தைப்பெற்று அதனால் அஹங்காரங்கொண்டு சிவ பெருமானையும் மதித்தாயில்லை முடனே!

தாதையயத்தாலா விரிய சண்டி க்கவ்வண்டதொர் முடனே
பூதலத்தோர்கள் வணங்கப்பெய்க்க கோயிலும்பானகமும் அருளிச்

சோதிமணிமுடித்தாமமு நம்முந்தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்திற்கு பரிசுவைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே
என்று அடியார்கள்செய்த குற்றத்தை குணமாகக்கொண்டு அருள் புரி
வரான சிவபெருமான்

ஈசனே காப்பனல்லால் யாரையும் பிறரால் தம்மால்

ஆசறப்போற்றலாகாதது துணிவாகுமீண்டு

என்று கூறியவண்ணம், கார்த்தருள்வரே யல்லாமல் எவர்களுையும் பிற
ரால் குற்றமறகாத்துக்கொள்ளுதல் முடியாது. ஆகையால் சிவபெரு
மான் அருளினால் மீறுபடியும் அசுரர்கள் கையில் சிக்கிய ராஜ்யத்தை
பெருவாயாக. விஷ்ணுவென்ற உருவங்கொண்ட மோஹினி என்ற
பெயருடைய சிவபெருமான் சக்தியினால் ஈசரஸமுத்திரத்தைக் கடை
ந்து அமுதத்தை உண்டாக்கி அதை பானம் செய்துவிட்டு அசுரர்களை
ஜயித்து மீண்டும் த்ரைலோக்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்று விற்றி
ருப்பாயாக. அதுவரையில் இப்பாதகத்தின் பயனாக சிறிதுகாலம் ராஜ்
யத்தையும், பந்துக்களையும் துறந்து பெருந்துன்பக் கடலில் ஆழ்ந்
திருப்பாயாக என்றனர்.

இய்யுக்த:ஸமஹோத்திரோபி விஷாதாவர்திதானை:

முகயா ஸேனயாஸார்தம் வாரிதாதோத்ய நாதயா

அந்தர்பவனமாஸாத்ய சக்ரஸ்தூஷ்ணீம் பபூவஹ

இதையெல்லாம் கண்ட தேவர்கள் மிக வருத்தமடைந்து என்ன செய்
வதென்று ஒன்றும்தோன்றாமல் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டனர். ஆடல
கள், பாடல்கள் நின்றுவிட்டன. தூர்யம் முதல் யவாத்யகோஷங்களும்
அடங்கிவிட்டன. தேவேந்திரனும் துயரத்துடன் மனக்கவலை அடை
ந்து, தலைகுனிந்தவண்ணம் தமது அந்தப்புரத்திற்குள் சென்று, ஏகாந்த
மாய் நின்று ஸ்தம்பித்துவிட்டான். ஒருவரோடும் பேசவில்லை.

எதஸ்மின்னந்தரே தைத்யா: பஸிபாணபுரோகமா:

ஸம்பூய மந்த்ரயித்வா ஜெனஜேதுகாமா:ஸாரேசுவரம்

ஸஸேனா: புரமாஸாத்ய ஸஹஸ்ராஷ்ஸபிப்பத:

விஜித்யதாஸா தேவாந் வருத்வந்தம் அதாத்ருவன்

காசிபருணிவருக்கு மாடையிடத்தில் சில பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்.
அவர்கள் அசுரர்கள் எனப்படுவார்கள். ஏனென்றால்

எங்கள் பானென்னலின் யாமந்தோன்றவாற்
றுங்கமாநிருதர் தங்கதியிற்றுன்னினி
ருங்களுக்கொன்னலரும்பர் யாவநுந்
தங்கடம் முயற்சியாற்றலைமை பெற்றுளார்

என்று கூறியவண்ணம் இராத்திரி பிறந்தமையால் உயர்வாகிய அசு
ரப்பிறவியை அடைந்தார்கள். இவர்களுக்கு பகைவர்களாயுள்ளவர்
கள் தேவர்கள். ஆதலால் அசுரர்கள் “ முண்ணுங்கண் முதற்குருப்
பார்கவனன்னவன் ” என்று பண்டைகாலம் தொடங்கி முதலாசிரிய
னான சக்கிராச்சாரியரின் உபதேசத்தினால்

இந்திரனென்போன் வாணோர்க்கிறையவனவனே நென்ன
லந்தமில் வுணர் தங்களாருயிர் கொண்டானன்னு
னுபந்தனன் போகாவண்ணமொல்லை யிலவனைப்பற்றி
மைந்துருகிகளஞ் சேர்த்திவன் சிறைபுரிதியாதோ 1
சிறையினை யிழைத்துச்செய்யும் தீயன பலவுஞ் செய்து
மறைபுகன் முனிவர்தம்மை வானவர்தம்மைத்திங்கி
னிறையவர்தம்மை நாளுமவல் சொண்டிடுதியன்னு
ருறைதரு பதங்களைல்லாமுதவுதியவுணர்க்கம்மா 2

இந்திரனென்பவன் தேவர்களுக்கரசன். அவன்ருன் முன்பு அநே
கம் அசுரர்களது அரி உயிரை அழித்தனன். அவன்பிழைத்துப்போ
காவண்ணம் அவனை விறையில் பிடித்து வலிமிக்க விலங்குப்பூட்டி
வசிய சிறையில் இடக்கடையிர். இந்திரனைச் சிறைசெய்து செய்யவேண்
டிய பலகொடுமைகளையும் செய்து, வேதமோதுகின்ற முனிவர்களையும்
தேவர்களையும், திக்குப் பலர்களையும் எவல்கொள்ளக்கடவை. அவர்கள்
வசிக்கும் பதவினை யெல்லாம் அசுரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கடவை
என்ற உபதேசத்தினால் தேவர்களுடன் பகைமை பாராட்டி, அடிக்கடி
போர்செய்வது, அடிப்பட்டு தோல்வியடைந்து ஓடிப்போய்விடுவது,
மறுபடியும் ஏதோ ஒருசமயம் பார்த்து போர்செய்ய எதிர்ப்பது இது
வே அவர்களின் ஸ்வபாவமாய் இருந்தது. ஆனாலும் தேவர்கள் தர்ம
சிக்ஷை யுள்ளவர்களாயும் சிவபெருமான் திருவடிக்கண் அன்புவாய்ந்
தவர்களாதலால் அசுரர்களால் நலிவு ஏற்படும் காலங்களில் சிவபெரு
மான் தானே அவதரித்து அசுரர்களை நிரவழித்து தேவர்களை கார்ப்பது

காலகடாசன கேவந்திரம் என்கிற

வழக்கம். ஆதலால் எத்தகைய ஆபத்து நேரிட்டாலும் தேவர்கள் ஜெயித்துப்போடுவதே வழக்கம். ஆனாலும் அசுரர்களும் விடா முயற்ச்சி செய்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஸமயம்வாய்ந்த காலத்தில் தேவர்களை தாக்குவார்கள். விடமாட்டார்கள் தங்களாலியன்றியமட்டும் உபத்திரவம் செய்வார்கள். இது அசுரர்களின் ஸஹஜமான தர்மமாய்விட்டது இப்படியிருக்கும் காலத்தில் சுகிராச்சாரிபார் தமது யோகபலத்தால் தூர்வாஸமாமுனிவரின் சாபத்தின் வரலாற்றை அறிந்து அசுரர்களை அழைத்து இதுதான் நல்லசமயம், இப்போது உடனே போய் தேவேந்திரனைத் தாக்குங்கள் என்று தூண்டினார். தமது ஆசிரிபரான சுகிரனின் தூண்டுதலின்பேரில் ஆங்காக்கு மறைந்துக்கொண்டிருந்த அசுரர்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து ஆலோசித்து இம் ஸமயத்தில் இந்திரன் நகரமாகிய அமராவதிப்பட்டணத்தைத் தாக்கினால் தேவேந்திரனை வென்றுவிடலாம் என்று எண்ணி (அசுரர்களெல்லாம்சேர்து) அமராவதிப்பட்டணத்தைத் தாக்கினார்கள். தேவர்களைப் பிடித்தார்கள். நடுங்கும்படி யடித்தார்கள். குத்தினார்கள். அத்தேவர்களது உத்தரீயத்தினால் அவர்களது பெரிய தோள்களை தங்க ள்கைகளால் ஒடித்தாற் போல் நெருக்கி கட்டினார்கள். தேவமுனிவர்களை துத்திவிட்டி யடித்துத் துத்திவிட்டார்கள். தேவந்திரனையும் பிடித்துச் சிறையில் அடைத்துவிட முயன்றார்கள்.

அதாகாச கிராலோயம் ப்ரேரிதோந்தந்திமாசுத:

சதுர்தந்தோ கஜேந்திரோபி ஜவாதந்தர் ஹிதோபவத்

இவ்வாறு அசுரர்கள் சுவர்கலோகத்தை அல்லோலகல்லோலமாய் நாசம் செய்யவும், தூதர்களில் சிலர் ஒச்சென்று வலமிக்க அசுரர்கள் எதிர்த்து வருகிறார்கள். தேவர்களை யெல்லாம் துரத்தி விட்டார்கள். இதோ நகரத்திற்குள் புகுந்துவிட்டார்கள் என்று தேவேந்திரனுக்கு அறிவிக்க, தேவேந்திரன் அச்சங்கொண்டனன். பெருமூச்சுவிட்டனன். கலங்கி யழுதனன். இறந்தவன்போல முர்ச்சித்தவனாய் கெடாத வலிமை குறைந்து (தனது மனத்தில்)

“ புன்செயலாயிவட் புந்நெஞ்செய

‘லென் செயலால்வரு மியற்கை யல்லது

பின் செயலொன்றில்லை ”

இழித்தொழிலாக இங்கிடத்தில் இப்பெருதுண்டாகிய இத்தொழில் யாவும் என்செய்கையினால் வந்ததேயன்றி உயிற் பொருசெயலுமில்லை

“வருவது வருமது மறுக்கலாகுமோ” என்று பழமொழியின்படி வரவேண்டியது வந்தேதீரும் அதனைதடுக்க முடியுமோ. ஆதலால் அசுரர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்து இறவேன். அவர்கள் கையில் சிக்கிக்கொண்டு வருந்தேன். என்று எண்ணி ஐராவதம் என்கிற பட்ட யானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு போர்செய்யப் புறப்பட்டான். அம் போது “தேவேந்திரனே! அசுரர்களை எதிர்த்துப் போர்செய்ய போக வேண்டாம். ஸாகஸமான கார்யம் செய்யாதே. தூர்வாஸ மாமுனி வரின் சாபம் நீங்கும் காலத்தை எதிர்ப் பார்த்துக்கொண்டு மந்தரம் என்கிற மலையின் தாழ்வரையில் தேவர்களுடன் தவம் செய்துக்கொண்டிரு அதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்” என்று ஆகாயத்தில் அசுரர்யான ஒரு வாக்கு உண்டாயிற்று. அதை யுணர்ந்து “இது சிவ பெருமான் திருவருளே” என்று அந்த ஐராவதத்துடன் உடனே மறைந்துப்போய் அசுரர் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் நகாத்தைவிட்டு வெளிக் கிளம்பிவிட்டான்.

அததேவா: த்ருதாஸ் ஸர்வே விசின்வந்தோமரேச்வரம்

விலோக்யபதி ஸம்பூயஸேந்திரா: மந்தரபூபுருத:

உபத்யக்யாம் ஸுசிரம் தப: தேபுஸ் ஸுதாருணம்

பிறகு தேவர்களெல்லாம் “தேவேந்திரன் கதி என்னுயிற்றே” என்று வருத்தங்கொண்டு எங்கும் சுற்றித் தேடிக்காணாமல், அசுரர்களால் அடித்துத் தூர்த்தப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு சுவர்கலோகத்தைவிட்டு ஓடிப்போய், வழியில் மறைத்து விரைவாக ஒளிகின்ற தேவேந்திரனைக் கண்டு நாணிக்ககவிழ்ந்து அசுரர்கள் பின்னுடர்ந்து தூர்த்திக்கொண்டு வருகிறார்களோ பயந்து திரும்பி திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு அசுரர்யால் வாக்கு உண்டாகியதை தேவேந்திரன் அறிவிக்க, மந்தரமலைக்குச் சென்று அம்மலையின் தாழ்வரையில் மறைந்திருந்துக்கொண்டு சிவபரமாதத்தால் தங்களுக்கு நேர்ந்த பயத்தை போக்கடிக்க சிவபெருமானையன்றி கதிவேவொன்றில்லை என்று எண்ணி கடுமான தவம் புரிந்து வந்தார்கள்.

அததைத்பா பலோன்மத்தா: குர்வந்தோ பலிமீச்வரம்

ஸ்வாராஜ்யம் ஸ்வவசட்க்ருத்வா பந்திக்ருத்வாப்ஸாஸ்திரிய:

அத்பாஸாம் சக்ரிரே தேவஸபாம் சத்ருவினாக்ருத:

பிறகு அசுரர்கள் பலி என்கிற அசுரனை தங்களுக்கு தலைவனாக்கி, அம் வதி நகரத்திற்குள் புகுந்து, தேவர்களையெல்லாம் அடித்துத் தூர்த்தி

விட்டு, தேவேந்திரனை எங்கும் தேடிக்காணாமல் திகைத்து அங்கு அந்தப்புரத்திற்குள் புருந்து, சிறந்த பொருள்களை களவாடி வீடுகளை எரித்து, தேவஸ்திரிகளை பிடித்துக்கொண்டுபோய் சிறையிலடைத்து ஸ்வர்க்கிலாகத்தை பெல்லாம் தாங்கள் கைப்பற்றி, தேவஸபையை ஆக்ரமித்து மூன்று உலகங்களை செங்கோல் செலுத்தினார்கள்.

இத்திரம் வீற்று வீற்று வெல்லையிலண்டந்தோறு
மெய்த்தமராகி யுள்ள வவுணரை வேந்தராக
வைத்தனன் துணைவரோடு மீண்டனன் மற்றிவ்வண்டப்
பித்திரகய தனுட்சென்று பெறலருந் துளக்கமுற்றான் -என்ற
இவ்வாறு வெவ்வேறாக அளவற்ற உலகங்கள் தோறும் தமது மெய்
மையாகிய பந்துக்களாயுள்ள அசுரர்களை அரசர்களாகவைத்து பெறு
தற்கரிய சுவர்க்கிலாகத்தை யாண்டுவந்தார்கள்.

கீழ்ப்பதி: குருசேநேஷாம் தபஸே பூர்வமேவது
நைமிசாரண்யமகமத் தியாத்வா தேஷாம் பராபவம்
இதைபெல்லாம் தமது தீபாபலத்தால் முன்னுதாகவே அறிந்த தேவ
குருவாகிய விபாழபகவான் அசுரர்களால் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட
போகிற பரிபவங்களை நினைத்து மிக்கவருத்தமடைந்து, இது சிவபெரு
மான் திருவருளாலன்றி தீர்க்கலாகாது என்றெண்ணி நைமிசாரண்ய
த்திற்குப்போய் தவம் புரிந்துவந்தார்.

எவம் பஹுஷு வருஷேஷு கீதேஷு திஷ்டேணு குரு
ஸேந்திரார் தேவார் விருபாம்ச தப: தீர்வம் ஸமாஸ்திதார்
ஸம்பராப்தை: மஹா பக்த்யா ஸாஷ்டாங்கமபிவாதித:

இவ்வாறு பலவருஷங்கள் சென்றவாறு விபாழபகவான் தமது சீட
களாகிய தேவர்களையும், தேவேந்திரனையும் காணவேனுமென்று விரு
பங்கொண்டு மந்தரமலைக்குச்சென்று அங்கு அசுரர்களிடத்தில் பயி
தால் ஓரிடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு ஊண்டருக்கமில்லாமல் இளைத்த
கருத்து வாடி வதங்கி வருத்தமுற்ற தேவர்களையும், தேவேந்திரனையும்
கண்டு மனமிரங்கி அப்போ இதைன்ன விபரீதம்! மூன்று உலகங்களை
யும் செங்கோல் செலுத்திய தேவேந்திரனுக்கு இக்கதி நேரிட்டே,
என்று பதறி தேவேந்திரனை அணுகிச்சென்றார். தேவேந்திரனும்

“முன்னுறச்சாவா இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னாறு இரங்கிவிடு”

என்று தன்னால் காக்கப்படவேண்டிய துன்பங்களை அவை வருவதற்கு முன்னதாகவே அறிந்து காவால் மறந்திருந்தவன், பின் துன்பங்கள் நேர்ந்தகாலத்தில் அவற்றைத்தடுக்கமுடியாமையால் தன்னுடைய பிழையை நினைத்து நிச்சயமாய் அனுதாபப்படுவன் என்ற பழமொழியின்படி மிக்க அனுதாபப்பட்டு வெட்கித் தலைகுனிந்தவண்ணம் வியாழப் பகவானை தண்டனிட்டு நின்றான்.

ப்ராஹ் கம்பிரமதுலம் ஸமாச்வாஸ்யாதீ துக்திநாந்

இவ்வாறு நின்றுக்கொண்டு வாயைத்திறந்து ஒன்றும் பேசமாட்டாமல் முத்துமாலை போன்ற கண்ணீர் ததும்பி கீழே விழ இறையெல்லாம் கண்ட தேவகுருவாகிய வியாழபகவான் ஸமாதானம்செய்யக் கூறத் தொடங்கினார்.

குரு: உவாச.

ஸர்வமேத்தமயாஞாதம் த்யானாத் தேவவ்ருஷாதய:

ஸுகம்வாவ்ய ஸனம்வாபி தேஹீனம் நியதம் பவேத்

ப்ராம்ஹண விஷ்ணுவாபி கோல்லங்கியா பவிதவ்யதா

வாரீர் தேவராஜனே! உங்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை யெல்லாம் யோக திருஷ்டியினால் முன்னமே அறிந்துக்கொண்டேன். என்ன செய்யலாம். உலகத்தில் பிறந்த பிரானிகள் அனைவர்க்கும் இன்பம் துன்பம் ஆகிய இவ்விரண்டில் ஒன்றை அனுபவிப்பது நியதம். ஒரு வனுக்கு துன்பமென்றால் துன்பமாகவே இருது. இன்பமென்றால் இன்பமாகவே இருது. சிறிதுகாலம் துன்பத்தை அனுபவித்துப்போந்தால், சிறிதுகாலம் இன்பத்தையும் அனுபவிக்கக்கூடும். சிறிதுகாலம் இன்பத்தை அனுபவித்துப்போந்தால் சிறிதுகாலம் துன்பத்தையும் அனுபவிக்கக்கூடும். கமலாஸனாகிய பிரமனாலும், திருமாலாலும், சிவ பெருமானாலும் நியதி அதாவது ஊழ் என்பதை தாண்ட ஒருக்காலும் முடியாது.

ஊழிம்பெருவலியாவுள மற்ருன்று

சூழினும் தான்முந்துறும் என்றுகூறியபடி ஊழ் போல்

மிக்க வல்லமையுடையவை எல்லாம் இருக்கின்றன. எவையுமில்லை. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் நீ மனவருத்தமடைவது தகுதியில்லை. நல்ல காலம் வந்தால் எல்லாம் மறுபடியும் பழையபடி மாறிவிடும். அதற்காக நீ சிறிது யஞ்சவேண்டாம்.

நஷ்டப்ராயமகம் தேவீப்ராஸாதா திக்ரமார்ஜிதம்

தத்யாமபவனம் ஸ்ரஷ்டு: ப்ராப்தயே சேஷமயோபியோ:

அப்போது தூர்வாஸ மாமுனிவரால் கொடுக்கப்பட்ட பார்வதிதேவியின் ப்ராஸாதமான புஷ்பமாலையை அலக்ஷியம் செய்ததினால் உண்டாகிய தீவினையெல்லாம் அநேகம் கழிந்துவிட்டது.

அரத்தையாற்றுகிற

தீதினை விலக்குகிற சிவனையுன்னியே

மாதவம் புரிகுதிர் மற்றதன்னியே

யேதுள தொருசயலியற்றத்தக்கதே

தருமத்தைச் செய்யுங்கள். தீமைகளை நீக்குங்கள். சிவபெருமானைக் கருதி மகத்தாகிய தவத்தைச் செய்யுங்கள் அத்தவத்தையன்றி செய்யத்தக்க செயல் வேரே யாதிருக்கின்றது? என்று கூறியவண்ணம் நீங்கள் இம்மந்தரமலையில் தவம்புறிந்து வந்தீர்கள். ஆதலால் உங்கள் தீவினைகள் கழியவேபெற்றது. இனி அஞ்சவேண்டாம். இனி யாம் எல்லோரும் உலகத்தை படைத்து காத்தருளுகிற நான்முகக்கடவுளாகிய பிரமதேவரிடம் சென்று முறையிடுவோம். அவர் நமக்கு யோகசேஷமத்தைச் செய்து நம்மை காத்தருள்வார்.

இத்யுக்தா: த்ரிதசா: ஸர்வேபுரோதாய குரும் ததா

அத்ருச்யா: ஸ்வப்ராபாவென ப்ரம்ஹாணம் சரணம் ததா:

இவ்வாறு வியாழபகவானுடைய மொழிகளைக் கேட்டு தேவர்கள் எல்லோரும் தேவகுருவை முன்னிட்டுக்கொண்டு தங்களுடைய மகிமை யினால் அசுரர்கள் கண்களுக்கு புலப்படாமல் மறைந்து ப்ரம்மலோகம் சென்று பிரம்மதேவனைச் சரணமடைந்தார்கள்.

ததோவிதாதா விஞ்ஞாத வ்ருத்தாந்த: ஸ்வர்நிவாலின:

ஸமான்ய ஜவாதக்ஷிரஸாகரம் சேஷசாயினம்

ஸம்ப்ராப்த: சரணம் விஷ்ணும் யோகீந்த்ர பரிவாரிதம்

ரமயாபார்ச்வகதயா ஸம்வா ஹித பதத்வயம்

ராத்னமண்டப மத்யஸ்தம் இந்திரிஸீலாசலோபமம்

பிறகு பிரமன் இழிந்தநிலைமையை யடைந்து இறந்தவர்களைப்போல வாட்டமுற்று புலம்புதலடைந்து நிலைபெற்ற துன்பக்கடலில் முழுகிக் கண்ணும் கண்ணீருமாய்நின்ற தேவர்களையும், தேவர்கோளையும் கண்டு

மனமிறங்கி தமது தபேர மான்மியத்தால் அவர்களின் வரலாற்றை உணர்ந்துக்கொண்டு சிறிது சிந்தனைசெய்து,

மீனாமை கேழனாரசிங்கம் வாமனனாய் வென்றி
யானாதவிராமர் மூவராயனாய் யளித்தான் கற்றி
தானாயும் வருவனின்னமென்றவன் சாற்றித்தேவர்
கோனாயு நிற்பனென்று கூறுவன் குறிப்புனோடே

என்று தாழ்ந்தார்க்குத் தாக்ளமாய் பேருதவி புரிந்து காத்தருளும் திருமலைச் சரணமடைந்தாலொழிய வேருதவி ஒன்றறியில்லை என்று விச்சயித்து, தேவர்கூட்டங்களுடன் புறப்பட்டி சுரீரஸாகரத்தை அனு கிச் சென்று சீரணிந்த செங்கண்மால் மேல் சென்ற சிந்தையான ஸனகஸுந்தனர் முதலிய அடியார் குழாங்களால் சூழப்பநிம் திருமா மகளின் மெல்லிய விருகரங்களால் சூழ்க்கப்பநிதி கமலமலர்பாதர்னாய் அரவணையால் பள்ளிக்கொண்டு ஓர் சோகரத்திசைசெய்யும் திருமலை கண்டு திருமுன்னடைந்து, வணங்கி வரிசை வரிசையாக தலை தாழும் படி விழுந்து நமஸ்கரித்து தூரத்திலேயே பொருந்திய பெரு விருப்பா னது தூண்டுதலால் வந்தடைந்து தேவர்களின் கூட்டங்களுடன்சரண மடைந்தார்.

விதாதா பரயா பக்தியா ப்ரணம்ய ஸஹதைஸ்ஸுரை:
வ்ருத்தாந்தமகிலம் தஸ்மை வ்யஞாபய ததாசிலம்

பிறகு மிக்க பக்தியுடன் தண்டம் எய்தப்பித்து நடந்த வரலாற்றை எல்லாம் திருமாலிடத்தில் முறையிட்டுக்கொண்டார்.

பகவானபி விஞ்ஞாய ததுத்தமம் ஸுவிஸ்மித:
வததிஸ்மாதிகப் பீரம் தேவாந் ப்ரம்ஹ புரோகமான்

இங்ஙன் நான்முகக்கடவுளால் கூறப்பட்ட பிரிதாபமானமொழிகளைக் கேட்டு மனமிரங்கி அடியார்களின் பெருமையை சிறிதும் உணராமல் பணச் செருக்கினால் மதிமயங்கி அஹங்காரம் கொண்டதின் பயனை அனுபவியாமல் தீருமோ! அதன் பயனன்றோவிதுவெல்லாம் என்று மந்தஹாசம்பண்ணி தேவர்களின் குழாங்களுடன்கூடி சரணமடைந்த பிரமணப் பார்த்து கம்பீரமான மொழிகளால் பேசத்தொடங்கினார்.

விஷ்ணு: ப்ராஹ

தேவாஸ் ஸைந்திரா மஹேஷ்வஸா: சுரீரஸாகரமதரினா

மந்தரோணமதித்வாச ஸுதாமுத்பாத்ய யத்னத:

பீத்வா ப்ராப்ஸ்யதபூயோபிஸ்வ: பதம்பரம் த்ருவம்

வாரீர் தேவகணங்களே! நீங்கள் மிக்கப் பலவந்தர்களாய்ப் போர்முனைகளில் எதிரிகளை மண்ணுண்ணும்படி செய்ய வல்லமை வாய்ந்தவர்களாக இருந்தபோதிலும், சிவனடியாரை அவமதித்ததினால் உங்கள் பராக்கிரமம் ஒன்றும் பயன்படாமல்போயிற்று. நீங்கள் இதுவரையில் செய்த தவத்தின் மகிமையினால் அக்கொடிய தீவினைமாய்ந்தது. ஆனாலும் எல்லா உலகங்களையும் கைவசப்படுத்திக்கொண்டு மிக்கபலவந்தர்களான அசுரர்களை உங்களால் போரில் எதிர்க்கமுடியாது. உங்கள் பலமெல்லாம் குறைந்துபோய்விட்டது. ஆகையால் முன்போல் உங்களுக்கு சக்தி உண்டாகவேண்டும். அதற்காக மந்திரபர்வதத்தினால் கூடாஸாகரத்தை கடைந்து, அமிருதத்தை எடுத்து உட்கொண்டீர்களாகில் பழயபடி சக்தி உண்டாகிறது. அதனால் எதிரிகளை துரத்திவிட்டு ஸ்வர்கலோக ஐச்வர்யத்தை பெறலாம். இது நிச்சயம்.

நகேவலாபவந்தோஸ்ய சக்தா உத்தரணேகிரே:

அதோதைத்யவரைஸ்ஸார்தம் ஸந்தானம் கர்துமர்ஹத

ஆனால் மந்தரபர்வதத்தைக் கொண்டுவந்து, அதனால் கூடாஸமுத்திரத்தை கடைவதுபென்றால் உங்களால் தனியாகமுடியாது. அதற்கு ஸஹாயம் வேண்டும். ஆகையால் அசுரர்களுடன் ஸமாதானம் செய்துக்கொண்டு அவர்களை ஸஹாயமாக வைத்துக்கொண்டு இந்த காரியத்தை முடியுங்கள்.

துஷ்கரம் தத்ஸமாதானம் எதை: லப்தாஸ்பதைர்ஹிவ:

ததாபி குருணாநேந ஸுஸாதம் புத்திவைபவாத்

ஆனால் எல்லா உலகங்களையும் கைவசப்படுத்திக் கொண்டு ஏழுலகம் தனிக்கோல் செலுத்தி ஆளும் அசுரர்களுடன் ஸமாதானம் செய்துக் கொள்வது முடியாத காரியந்தான். ஆகிலும் உங்கள் குருவாகிய இந்த வியாழ பகவான் தமது புத்தி ஸாமர்த்தியத்தினால் அவர்கள் மதியை மயக்கி, வசப்படுத்தி, அவர்களுடன் ஸமாதானம் செய்து வைப்பார்.

எகிபூதைர்பவத்பீச்ச தைத்யைச்ச தப உத்தமம்

ஆஸ்தாய ப்ரீணயீத்வேசம் சங்கரம் கருணாகரம்

இங்ஙனம் அசுரர்களுடன் ஸமாதானம் செய்துக்கொண்டு எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து சிவகருமானைக் குறித்து தவம் செய்யுங்கள்.

ப்ராஸாதாத் தேவதேவஸ்ய மந்தாஸ்ஸுந்தரோயேத்
விநாப்ராஸாதமிசஸ்ய கார்யமேதத் ஸுதுஷ்ரம்

ஏனென்றால் சிவபெருமான் உதவியில்லாமல் இக்காரியம் செய்து முடிக்க முடியாது. சிவபெருமானுடைய அனுக்கரத்தினால் மந்தா பர்வதத்தைக் கொண்டுவந்து கூடாஸமுத்திரத்தை சுலபமாகக் கடைந்து அமுதத்தைப் பெறலாம்.

கார்யே ப்ரவர்தமானே ஸ்மித் யதாசக்த்யஹமம்ஜஸா
ஸாஹாய்யம் காவாண்யத்ர பவந்தோயாந்துலித்தயே

மந்தாபர்வதத்தினால் சமுத்திரத்தை கடையுன்போது என்னால் கூடிய மட்டும் உங்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்கிறேன். இப்போதே புறப்பட்டுப்போய் கார்யத்தை ஆரம்பியுங்கள் என்றார்.

இயுக்தா லோகபாலாஸ்தே ப்ரம்ஹணஸஹிதாஸ்தத:
நிகத்யமார்கே ப்ரம்ஹாணம் அனுஞாப்ய ஸஜீவகா:
ரஹஸ்யம் தேசமாஸ்தாய மந்தராத்திரேஸ்ஸமீபத:
ஸம்பூஜ்ய சேஷபதிம் தத்ரப்ரணமய ப்ராக்ருமுத்தமம்
அப்ருச்சன் கார்யரீதிம்தே

இவ்வாறு கருணைதியான திருமாலருளிப் மொழிகளைக் கேட்டு பேராசத்திற்கொண்டு தண்டனிட்டுப் புறப்பட்டு நான்முகரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு, அசுரர்களைக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து, மந்தாமலைக்குச் சென்று, எகாந்தமான ஓரிடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு, கூட்டம்கூடி (நம்) பரமகுருவாகிய விபாழபகவான்தான் நமக்கு கதி என்று அறுதியிட்டு அவரை தண்டிட்டு “ஸ்வாமி! புகலொண்ணில்லாத அடியோங்களுக்கு தேவிரே புகல். இனி நடக்கவேண்டிய கார்யத்தைப்பற்றி ஆலோசிப்பீராக. நடக்கவேண்டிய கார்யங்களெல்லாம் நீதவிரர் ஆதினம்” என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

ஸோபிப்ரோவாசகேஷ்பதி:

தைத்யா அசத்ய ஸந்தான மத்தாலப்பதபாத்ருடா:
ததாபி ப்ரயதிஷ்யேஹம் யதாமதி ஸுரோத்தமா:.

இதையெல்லாம் செவியுற்று “தேவர்களே! நான் என்னசெய்வேன் அசுரர்கள் மிக்கபலனந்தார்கள். மாயமறிபவர்கள். ஏழு உலகங்களையும் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொழுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகிலும் என்னால் கூடியமட்டும் பிரயத்னம் செய்கிறேன். அதற்காக நீங்கள் வருத்தமடையாதீர்கள்.

இறைவவஸதா தீச பாரந்தேந்தர்தானமாச்சரிதா:

கார்யம் விதிபேதபதிதாத்வரயாப்யே மிவஸ்ஸுரா:

இந்த மந்தாமலையின் தாழ்வரையிலேயே ஒருபக்கத்தில் மறைந்திருங்கள். நான் அசுரர்களின் குருவினிடம் சென்று என்னால் கூடியவரையில் ப்ரயத்னம் செய்கிறேன். காரியம் கைக்கூடிற்றாகில் சீக்கிரத்தில் வந்து சேருகிறேன்.

இத்புக்தவாதிக்ஷேணேதவ: பார்கவஸ்ய நிவேசனம்

கத்வாதேனாசிதோத்யர்தம் உவாசாகமகாரணம்

வியாழபகவான் இவ்வாறு தேவதைகளை சமாதானம் பண்ணிவிட்டு அசுரர்களின் முதலாசிரியனான சுக்கிராசாரியரின் வீட்டுக்கு விரைந்து சென்றார். அங்கு சுக்கிராசாரியரும் வியாழபகவானைக் கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு

“ செல்விருந்தோம்பி வருகிறந்து பார்த்திருப்பான் நல்

கிறந்து வானத்தவற்கு ”

என்ற பழமொழியின்படி அவ்விருந்தினருக்கு உபசாரணை செய்தார். தேவகுருவும் சுக்கிராசாரியரின் உபசாரணைகளால் மிக வியப்படைந்து தான் கோரிவந்த கார்யத்தை அறிவித்தார்.

ஸோபிகாவ்ய: ஸ்வசிஷ்பாணம் ஆனீயபவனம் குரும்

ஆதித்யம் காரயாமாஸு தைரந்தேவாலிடி: குரோ:

அதைக்கேட்டு சுக்கிராசாரியர் தேவகுருவைத் தமது சிஷ்பனாகிய அசுரகுருனுடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனைக் கொண்டு பலமரியாதைகள் செய்துவைத்தார்.

ததோவாசஸ்பதி: காவ்யம் புரோதாய ஸுரத்திஷா

மத்யே ப்ரோவாசகம்ரீரம் பலம்வீச்ய சுரேச்வரம்

பிறகு தேவகுரு, சுக்கிராசாரியரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அசுரராஜனுடைய சபையில் அசுரர்களெல்லாரும் கேழ்கும்படி காமப்ரமாத பேசத்தொடங்கினார்.

ப்ருஹஸ்பதி ருவாச.

போதைத்யேந்தர பவத்ப்ராதா தேவராஜ: ப்ரணம்யவ:

பூர்வஜா னுஹ பவதாமனுக்ரஹ வசாந்மம

குசலம் பவதாமத்ய கேஷமாய ப்ரார்தயாம்யஹம்

வாரீர் அஸுர ராஜனே! கேளும் உங்கள் தம்பியாகிய தேவேந்திரன் தேவரீரை தண்டம்ஸமர்ப்பித்து விஞ்ஞாபனம் ஒன்று செய்துக்கொள்ளுகிறான் அதாவது ப்ராதாவாகிய தேவரீருடைய அனுக்ரஹத்தினால் நாங்கள் எல்லோரும் கேஷமம். தேவரீருடைய கேஷமாதிரியத்தைப் பற்றி பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

விஞ்ஞாபவதாம் ஸ்வர்கே வஸ்தும் தாத்பர்யமம்ஜஸா

வஸம்து ஸுகமத்யேமே ப்ராதரோ மத்க்ருஷேசிரம்

இதிமத்வாவயம் தஸ்மாத்நிர்கதா நருஷாபியா

தேவரீருக்கு ஸ்வர்கலோகத்திலே சிலகாலம் வாஸம் செய்யவேணும் என்று விருப்பமிருப்பதாக அறிந்துக்கொண்டு தகப்பனருக்கு ஸாமாய நம்பிராதாவான அஸுரேந்திரன் சிலநாள் ஸ்வர்கலோகத்திலே வாஸம் செய்யட்டும் என்று எண்ணக்கொண்டு, எமது ஸ்வர்கலோகத்தைவிட்டு வெளியில் வந்துவிட்டேன். எனக்கு தேவரீரிடத்தில் கோபமும் இல்லை. பயமும் இல்லை.

ப்ரயத்னம் கரவாமாஸ்ய லித்தயேத்வரயேதிஹ

இனி நாம் இருவர்களும் இம்மாதிரி ஒன்று வாழவேணும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு ஓர் உபாயம் செய்வோம். தாமதிக்கவேண்டாம் என்று இவ்விதம் உங்களிடத்தில் உங்கள் தம்பியாகிய தேவேந்திரன் அறிவிக்கும்படி என்னை அனுப்பியிருக்கிறான்

அஹம்ச பார்வசச்சைவ ஹிதமார்தோபதேசகௌ

ஸாதனே ஹ்யஸ்யகார்யஸ்ய ப்ரமாணம் யூயமேவஹி

நர்ணம், உங்கள் குருவாகிய இந்த சுக்கிராச்சாரியரும் கூடவிருந்து உங்கள் நண்மையை நாடி வேண்டிய உதவிகளைச்செய்கின்றேன். அதற்காக நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். ஆனால் அந்த கார்யத்தை செய்து முடிக்க உங்களால்தான் முடியும். அதில் ஸந்தேகமேயில்லை என்றார்.

இதிவாசுஸ்பதேர்வாக்யம் ச்ருத்வா பலிபுரோகம:

அம்ருதம் ஜனயித்வாத பாஸ்யாமோப்ராத்ருபிஸ்ஸஹ

என்று இவ்வாறு வியாழபகவான் கூறிய இனியமொழிகளைக் கேட்டு அஸுார்கள் எல்லோரும் மதிமயங்கி “ அப்படியே செய்துவிடலாம். நாங்கள் சுநீரஸமுத்திரத்தைக் கடைந்து அமிருசத்தை உண்டாக்கி, அதை அருந்தி தம்பிமார்களுடன் சுகமே வாழ்ந்துக்கொண்டிருப்போம். இதுதான் ஸுரியான உபாயம்.

தித்ருசுஷ்வோவயம் தேவஸ்வயம்தான் விஸ்மருதாநநாந்

அதோ கச்சாம யத்ரைதே வஸந்திப்ராதரோகிலா:

எங்கள் தம்பிகளின் முகத்தைப் பார்த்து வெகுநாள் ஆகிவிட்டது. இப்பொழுதே அவர்களை காணவேணும் என்று ஆசைப்படுகின்றோம். எங்கிருக்கின்றார் வாரீர் தேவகுருவே கூறியருளவேணும். அவர்கள் வசிக்கும் இடத்திற்கே செல்வோம். ”

இத்யுத்த்வா ஸர்வதைத்யேந்திரா: தேவானிந்த்ரபுரோகமான்

ஸம்ப்ராப்யாந்யோந்ய மாஸ்லிஷ்ப ஸந்தானம் ப'மம்கதா:

என்று சொல்லிக்கொண்டு அஸுார்கள் எல்லோரும் வியாழபகவானுடன் சென்று மந்தரபலேயில் ஒளிந்துக்கொண்டு நடுங்கிக்கிடக்கும் தேவர்களுடன் சந்தித்து ஒருவன் ஒருவர் அணைத்துக் கொள்வது, வணங்கி தண்டனிடுவது, ஆசீர்வாதம்செய்வது, ஆனந்தக் கண்ணீர் விடுவது முதலே பாவனைகளில் அசைபக்காட்டி ஸ்ரேதமாக இருந்தார்கள்.

ஸம்மந்திர்ய பூஜயித்வேசம் விவிதைருப சாரகை:

அனுஞ்ஞாதா பகவதா த்வரயோத்காய மந்தாம்

உபயே ஸுரதைத்யசா வஹந்தோவ் யோமமாரகத:

நீத்வாத்ரிம் சுநீரவாராசிம் பாதயாமாஸுராதராத்

பிறகு எல்லோரும் ஒன்றுகூடி சுநீரஸமுத்திரத்தை அடைந்து அமிருதத்தை உடைந்துகிடவேண்டியது என்று தீர்மானம்செய்துக்கொண்டு உலகுக்கோர் தனிமுதலாகிய சிப்பெருமான் உதவியில்லாமல் இந்த கார்யம் ஸாதிக்க முடியாதென்று எண்ணக்கொண்டு முதலில் சிவ பெருமாலுக்கு பூஜைசெய்து அவர் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அந்த மந்தரமலையை எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து கிளப்பி ஆகாயமார்கமாய் தூக்கிக்கொண்டுபோய் சுநீரஸமுத்திரத்தில் போட்டுகிட்டார்கள்.

அததைத்யா: பன்னகேசா: ஜீர்ணமஸ்வஸ்துவிச்சுலம்

வ்ருத்வா மந்தனஜ்வர்தம் த்ருவா மூர்த்து ஸமானயந்

பிறகு தேவர்களுள், அஸுரர்களும், மந்தரமலையைக்கொண்டு கடைவதற்கு கயிறு வேணுமே என்னசெய்யலாம் என்று ஆலோசித்து கிழமாய் உடம்பெல்லாம் தோல் உறிந்துப்போய் கிடக்கிற வாசகி என்ற ஸர்ப்பத்தைப் பார்த்துப் இதனால் மந்தரமலையைச்சுற்றிக் கடையலாம் என்று எண்ணி வாசகியை கலைமல் தூக்கிக் வைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

எதஸ்மந் அந்தரே விஷ்ணு: பிரம்மாசக ஜகம்துஸ்ததா

அந்த ஸமயத்தில் தேவர்களுக்கு உதவிசெய்யவேணுமென்று எண்ணிக்கொண்டு நான்முதலும், திருமாலும் அவ்விடம் வந்து கூடி இருந்தார்கள்.

அதஸ்ம்பூய தேஸர்வே கிரிம் மந்தர நாமகம்

தேனபன்னகபா சேன த்ரிசுணம் வேஷ்ட்ய பர்வதம்

மமந் தூக்ஷிரபாதேததிம்.

அப்பொழுது அம்மந்தரமலையை வாசகி இடைமூன்று சுற்ற சுற்றி ஸமுத்தித்தைக் கடைய ஆய்ந்தார்.

மஹாகர்மேவ

ஸ்திதே

பிரத்யக்ருண்ணன்னமரா: வ

கம் மஹீசுத:

சிராபாகம் தைத்யவரா: மமந்,

வேகத:

இவ்வாறு தேவர்களும் அசுரர்களும் அலைக்கடைய ஆரம்பித்த போது அம்மந்தரமலையானது கடலில் அழுந்துவிட, அதைக்கண்ட திருமால் உடனே கூர்மாவதாரமெடுத்து நீல அமிழ்த்து தமது முதுகினால் அம்மலை நீரில் அமிழ்த்துபோகாமல் அடியில் தாங்கிக்கொள்ள, அந்த வாசகியினுடைய வாக்பாகத்தை தேவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு தலைபாகத்தை அசுரர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வேகமாய்கடைந்தார்கள்.

எவமேதைர்மத்யமானே ஸ்ரீரஹ்ஸதன த்வயாததா

ப்ராதூர்பூதம் மஹாகோரம் காலகூடாபிதம் விஷம்

அமிருதத்தை குடிக்கவேணுமென்று மிகுந்த அவாவினால் ஸமுத்தித்தை மிக்கவேகமாக பரப்பரப்புடன் கடையும்போது "நாம் ஒன்று நினைக்க தெய்வம் ஒன்று செய்யும்" என்ற பழமொழியின் பிரகாரம் மிகபயங்கரமான காலகூடமென்கிற விடம் வெளிக்கிளம்பியது.

தேனதக்தாஸ் ஸாராதத்யா ப்ராதாவன் திசக்ஷஸர்வத:

விஷ்ணுர்த்தக்தனூர் பூத்வா ஸ்வயம் காலஸமத்யதி:

கிங்கிதார்த்வமபித்ருத்ய மூர்ச்சிதோ பூதலேபதத்

அந்த காலகூட விஷாக்கியினால் தகிக்கப்பட்டு தாபத்தை பொறுக்க மர்ட்டாமல் அஸூரர்களும் தேவர்களும் நாலாபக்கங்களிலும் ஒடி விட்டனர். அருகிலிருந்த திருமாலும் தையத்தினால் வெகுநேரம் பொருத்திருந்தும், கடைசியில் தாபத்தை ஸகிக்கமாட்டாமல் திகைத்து தடுமாறி கொஞ்சம் பின்சென்றும் அங்கும் தாபத்தை தாங்கமுடியாமல் மூர்ச்சித்து பூமியில் விழுந்துவிட்டார்.

நிச்சேஷ்டமபவத்ஸர்வம் ஜகதேதத் சராசரம்

முன்னம் பம்னருளினிறிமுகுந்தனாதி

மன்னும் சார் தானவர் வேலைமதித்த வேலைக்

கன்னங்கரிய விடம் வந்துழிக் காரினங்கடுன்னும் பொழுதிற்
குயில் போற்றணக்குற்றிரிந்தார்

முற்காலத்தில் சிவபெருமானது திருவருளில்லாமல் திருமால் முதலாக பொருந்திய தேவர்கள் கடலைக் கடைந்த பொழுது மிகவுங்குறுத்த விடமுண்டான விடத்தில் மேகக் கூட்டங்கள் வந்தவுடனே குயில்கள் சிதறியோடுவதைப்போல நடுக்கங்கொண்டு விலகி ஓடினார்கள் என்று கூறியபடி தாவரம் ஜங்கமம் என்று இருவகைப்பட்ட உலகங்களெல்லாம் அசைவற்று நின்றுவிட்டன.

ப்ரயத்னோ விடலே: ஜாத: காலாக்கினி ஸத்ருசம் விஷம்

தேவர்களின் ப்ரயத்னமெல்லாம் வியர்த்தமாய் போய்விட்டது. கிணறு வெட்ட பூதம் கிளப்பியதுபோல பெரிய ஆபத்தாய் முடிந்தது. அங்விஷம் ப்ரளயகாலத்தில் உண்டாகும் காலாக்கினிபோல மிக்க பயங்கரமாய் இருந்தது. சாந்தியாகிற வழியில்லை.

ஜ்வாலாவவிடம் பரித: பிண்டி பூதமிவாபதத்.

ஜ்வாலை எங்கும் பறவி காய்ச்சின இரும்பு குண்டுபோல் ஒரே ஜ்வாலையாய் ஆகிவிட்டது.

ஸ்காந்தபுராணம் சிவாஹஸ்யகண்டம்

உத்தாபாகத்தில்

நான்காவது

அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்கார்த்தபுராணம் சிவரஹஸ்ய கண்டம் உத்தரபாகம்
காலகடாசன கேசத்திர மாகாத்மியம்
ஜந்தாவது அத்தியாயம்.

அததேவோ மஹாதேவ: கருணாவருணய:
த்வரயாருஹ்ய வ்ருஷபம் ஸஹதேவ்யாத்ரிகண்யயா
நந்தியாதிப: பரிவ்ருத: பரமதாத்ரிவேகித:

தம்தேசம் அகமத்ஸீஸாயம் யத்ரஜ்வாலோல் பணம் விஷம்

பிறகு ஞாலத்தினையளித்த நான்முகனும், நின்றவற்றைப் பாவித்தவ
னாகிய திருமாலும் திகைக்கும்படி ஓலக்கடலுள் உலகர் தொலைப்ப
வந்த ஆலகாலவிஷம் வெளிக்கிளம்பியதும்

பாருமுட்கின பரவுபௌவமுர்
நீருமுட்கின நெருப்புமுட்கின
காருமுட்கின கரிகருட்கின
வாருமுட்கின சமரசானயுளார்.

ன்று கூறியவண்ணம் பூமிகளும் நடுக்கின. பரந்த கடல்களும் நடுங்
ன. அக்னிகளும் நடுக்கின. மேகங்களும் நடுங்கின. திக்குயானைகளும்
நடுக்கின. தேவராயுள்ளார் அனைவரும் நடுக்கினார்கள்.

துண்டமிதினமுலோ விதழின் விழந்த சுசியோ
மண்டு தீவிழிகள் கான்றகனலோ மனமிசைக்
கொண்டதோர் வெகுளியாகிய கொடுத்தமுலதோ
வெண்டிசாமுகமுமாகியடுகின்ற தெனவே

என்று ஓதியபடி நாசியில் தோன்றிய நீயோ, இதழினின்றும் விழுந்த
அக்னியோ, நெருங்கிய தீவிழிகள் கக்கிய நீயோ, மனதிற்கொண்ட
கோபமாகிய கொடிய நெருப்போ, எட்டு திக்குகளிலுமாகி யழிக்
கின்றது என்று சிலர் கூறவும்.

விண்டனரொருசிலர் வெதும்பி வியம்பியே
மரண்டனரொருசிலர் வந்த நஞ்ஜமுண்
டாண்டவர் கழலினை யடைதும் யாமெனாக்
காண்டகு கயிலையின் கண்ணுற்றார் சிலர்

என்று கூறியபடி சிலர் விலகியோட, சிலர் வெதும்மி மீம்பி இறக்க, நஞ்ஜினையுண்டாண்டவருடைய காலிணைபை யடைவோம் யாம்என்று சிலர் சைலாயத்திற்குச் செல்லவும், கெடுதலற்று வாழும் உயிர்கள் பயந்து தளர்சியுறவும், மேலுள்ள அண்டாண்ட நிறைகள் பிளக்கவும், அவைகளில் பொருந்திய தெள்ளிய திறையினையுடைய கடல்கலங்கும் வண்ணமும், அழிக்கின்ற சருவ சங்காரமூர்த்தியைப்போல கொள்ளப்பட்ட ஆசவாரிப்பு எட்டுத்திக்கிலும் பொருந்தி மேற்செல்ல,

ஒன்றாயிருதிதமா யோரைந்தாயையந்தாய்

அன்றாகியின் மீட்டு மைந்தாயளப்பிலவாய்

நின்றாய் சிவனையிநீர்மையெல்லாந் தீங்ககற்றி

நன்றாவிடக்கு நலம்புரிதற்கேயன்றோ.

சிவபெருமான் சிருஷ்டி காலத்திற்கு முன்னே தாமொருவரே இருப்பவராதலால் ஒன்றாக சிருஷ்டி நடத்த எண்ணியவுடனே தன்னருளே சத்தியாக உருக்கொண்டு கூடநின்றே படைப்பதாதலால் சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் சத்தியும் சத்தனுமாகிய இருவர்களாக நின்றலால் இரு திறமாகி, சத்திசத்தர்களாகிய அவர்களில் நின்றும் பஞ்சகர்த்தாக்களாக சகலீகரித்துநின்றே சிருஷ்டித்தலால் ஒரைந்தாகி, அவர்களாலே இரு பத்திஐந்து தத்துவ உருவங்களாக உலகமாகப்படுதலால் ஐயைந்தாகி, பின்னும் ஒடுங்குங்கால், தோன்றியமுறையே ஒடுங்கி பழைய ஐங்கர்த்தாக்களாகி நின்று முறையே பழையவண்ணம் ஆகி மறு சிருஷ்டியிலும் முன்சொன்ன வண்ணமாகி எண்ணிறந்த திருவுருவமாக நின்றருளுதலால் மீண்டு ஐந்தாய் அளப்பிளவாய் நின்றாய் என்றும் இவ்வாறு செய்வதெல்லாம் அகர்த்தாக்களான பசுக்களுக்கு நஞ்சாக அளித்தற்கே அன்றி தன்பெருட்டல்லாமையால் இந்நீமை எல்லாம் தீங்ககற்றி நன்றாவிடக்கு நலம்புரிதற்கே அன்றோ! என்று கூறியபடி மிகக்கருணைக் கடவுளான சிவபெருமான் அனைத்தலகங்களும் படும் துயறத்தைக்கண்டு அய்யோ! உயிர்களெல்லாம் நசித்துவிடுகிறதோ என்று உள்கலக்கி நின்றவிடத்தில் நிற்கமாட்டாமல் அலைகுலைய தலைகுலைய தர்மஸ்வரூபியாய் அறுகில் காற்றாக்கொண்டிருக்கும் வாகனமாகிய விருடபத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு

உலைக்களத்தில் ஊதகின்ற தீப்புதைபோல பெருமூச்சு உண்டாகும் நாசியினையும், பழுதில்லாமல் நீண்டபற்களையும், அகன்ற பிலத்வாரம்போன்ற வாயையுடைய பூதகணங்களும், ஒப்பில்லாத தவளச்

சங்கநாதத்தொழில் செய்யும் பாணுகம்பனும் வந்து பொருந்தவும்.

சங்குண்ணனும், ஒப்பற்ற மணிக்கண்ணனும், மாணிபத்திரனும் மீகாதானும், மேலான தகுதியையுடைய விருகோதானும், பெரிய ஆபரணங்களணிந்து மிகுதியான ஒளியையுடைய விட்டனும், குண்டோதானும் வந்துபொருந்தவும்.

மாலையணிந்த புயமுள்ள மகா காளரும், புலிமுகத்தரும், அசைகின்ற யானைமுகத்தரும், ஆனிமுகத்தரும், வெண்மையாகிய தந்தங்களையுடைய சர்ப்பமுகத்தரும், சிங்கமுகத்தருமான கணத்தர் அளவில்லாதவர்களாய் வந்துபொருந்தவும்.

அண்டமுகநிபிளக்கும்படி உயர்ந்த வடிவமுள்ளவர்களுர், சொல்லுதற்கரிய விகடமான பலபல உருவத்தையுடையவர்களும், விளங்குகின்ற யானைபோல ஒருகையுடையவர்களும், பலவாகிய கைகளுடையவர்களும், தகட்டுப்பென்னால் செய்யப்பட்ட வீரகண்டையுடையவர்களும், ஆக எண்ணில்லாதவர்கள் பொருந்தவும்.

கோடி சூரியர்களும், கோடி சந்திரர்களும், கோடி வடவாமுகாக்கியும் ஓரிடத்தில் கூடி பெரியஉருவம் எடுத்ததுபோன்ற திம்ப திருமேனியின் ஒளி என் னடிசைகளிலும் வெல்குவும்.

எழுசமுத்திரத்தையுர் ஒருகணப்பொழுதில் உண்ணத்தக்கதாக ஊழிகாலத்திலுண்டாகும் கொடிய ஊழித்தீர்ப்போல் செய்யசடைகள் பொலியவும், சோமசூர்யாக்கிசுளுடன் பகைக்கும் சூலாயுதம் முதலிய ஆயுதங்களோடு பலதோள்கள் விளங்கவும்.

ஆதிசேஷன், வாசகி, தக்ஷகன் முதலான நாகங்கள் ஆபரணங்களாக திருவடி, திருமுடி முதலான இடங்களிலணிகுகொண்டு, இசைப்பாடும்வண்டுகள் தேனுண்ணுகொன்றைப்பூமலே அழகுடன் மத்தியில் விளங்கத் திருமுடியில் தரித்த சந்திரன் அமுதத்தை வழங்கவும், கங்கை அலைவீசவும்.

காய்கின்ற கோபத்தையுடைய புலிபிந்தோல் வஸ்திரமாகத்திருவரையில் விளங்கவும், போர்செய்து கொல்லுந் தன்மையையுடைய யானையின்தோல் போர்வையாகத் திருமேனியில் போர்ப்பவும், ஒளி பொருந்திய உத்தரீயத்தின் பிரகாசம் விளங்கவும்,

துண்டமாகிய வெண்பிறைபோல் திருநெற்பியும், புரணசந்திரன் போன்ற திருமுகமண்டலமும் அழகைச்செய்யவும் மல்லிகைப்பூமலே பணிந்த அளகத்தில் சூழியக்கொண்டை விளங்கவும்,

அழகிய பிரகாசத்தை வீசுகின்ற மணிகள் பதித்த பொன்மாலைகள் அடிபரந்தமார்பில் விளங்கவும், ஒளியை விரிக்கும் பொன்னாலாகிய செழுமையுள்ள ரத்தினங்கள் பதித்த தோளணி பச்சை மூங்கலை யொத்த தோள்களில் விளங்கவும், பூங்கொடி போன்ற துண்ணிய இடையில் அழகிய மணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளிதழையவும், செம்பஞ்சினும் மெல்லியவாகிய திருவடிகளில் பெரிய ரத்தினங்கள் பதித்த தூபுறங்கள் செவ்விய ஒளியைப் பரப்பவும்,

மைக்களமும் மான்மழுவும் வரதமுடனபயமுறு
மெய்க்காரமும் நாற்புயமும் விளங்குபணிக்கொடும்பூணும்
செக்கருறு மதிச்சடையும் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முகக்கணிரை யாங்காண முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்

கரியகண்டமும் மானும் மழுவும் வரதாபயங்களாகப் பொருந்திய கரதலங்களையுடைய நான்குதோள்களும், வளைந்து பிரகாசிக்கின்ற அரவகுண்டலமும் செவ்வானிலொளிரும் இளமதியணிந்த சடையும், உமாதேவியொருபாகமுமாகித் திரிலோசனாகிய சிவபெருமான் நாங்கள் தரிசிக்கும் வண்ணம் எங்கள் முன்னின்று அருள் புரிந்தனன், என்று கூறியவண்ணம் பாற்கடலின் அருகில் ஆவிர்பவித்து நின்றான்.

மஹாதேவாகமாதேவ கிஞ்சித்சாந்த விஷ்ணுவர:

தேவா ஸுபாஸ் ஸமாஜக்மு: சகை: பார்ச்வமுமாபதே:

சிவபெருமான்வந்து அணுகியதும் ஆலகாலசிஷத்தின் வேகம் கொஞ்சம் குறைந்து அதனால் தேவர்களும், அசுரர்களும் தேர்தலடைந்து சிவபெருமானைக் கிட்டி அடைந்தார்கள்.

மாதவ: த்யக்தஸம்மோஹ: ஆகத்யவிதினா ஸஹ

தேவைரிந்திராதிபிஸ்ஸார்தம் துஷ்டாவபரயாமுதா

இறைவனருளின யாராய்ந்த தறிந்த திருமாலும் அயனும் மோஹம் தெளிந்து கருணைக் கடலான சிவபெருமானைத் தரிசித்து இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடன் பலமுறைபணிந்து ஏத்தினார்கள்.

மாதவ:

ப்ரபண்ணர்த்திஹரேசான த்யயந்தப்ரதிபாதித

ப்ரக்ருத்யாதி தரண்யந்த நத்வாருமவிசேஷத:

ஜனிரக்ஷார்த்திஹதுஸ்த்வம் ஸமஸ்தா ஞானநாசன

நமஸ்தே கருணாவலித்தோ தீக்ஷாத்வஸ்தபுரத்
 அஜாய சாஸ்வதாயாபண்ணிவாராய விபூதயே
 தவியஸே பக்திஹீனந்ருணம் துப்யம் நமோநம:
 பிரம்மோத்தர காண்டம்.

ஐயனே போற்றி போற்றி யமலனே போற்றி
 துப்யநீரணித்தென்பாவத்தொடர் பறித்திட்டாம் போற்றி
 யுய்யுமாறடிபேனின யெதிர்தரவுய்தன்மை
 மையறுகுணத்தாயுன்றன்றிருவருள் வளத்தாற் சொல்வன்
 ஐயனே போற்றி போற்றி சிவலனே போற்றி போற்றி! தாமதாகிய
 திருநீறு கொடுத்து அ, போம் பாவத்தொடர்ச்சியை அறுத்தவனே
 போற்றி அடிபோம் கடைத்தேறும்படி தேவனை தரிசிக்கக்கூடிய
 நன்மை குற்றமற்ற குணத்தையுடையவனே உம்முடைய அருளின் பெ
 ருமை என்றே சொல்லுவேன்.

காந்தபுரானம் உபதேசப்படலம்.

கேளினிமைந்த வேதக்கிளை யெலாமிப்புகின்ற
 குணரை சிவனே பல்வார்த்தோற்றவித்தனித்துமாற்றி
 மீளவுந் தருகின்றனும் விபலுமிர்க்கருளை வல்லி
 பாணுநாயகனுமாதிரிநிலோனுமென்னும்

இ-ஈ வேதசாகைகள் அனைத்தும் உரைக்கின்ற ஆணைமொழி, சிவ
 பெருமானே அனைத்திலையும் படைத்து அளித்த, அழித்துப் பின்ன
 ரும் படைப்பானும், பெரிய உபநிசுக் கருணையளித்து ஆட்கொள்ளு
 முதல்வனும் ஆகியத்தாற்றவனும். என்று கூறும்:— இத்தகைய பெ
 ருமையுடைய அண்ணலே போற்றி போற்றி

சித்தப்புரங்கொடிய திபவுளர் முலகைத்தா
 மந்தப்புரங்குடல் செய்தயெப்பெருமான்.

என்று கொடிய தாருகபாதன், கமலபாதன், வித்துன்மால் யென்னும்
 மூவர்களது சரீரங்கள் கெடவுந் அவர்களிருந்த முப்பரக்கனழியவும்
 செய்தருளிய எம்பெருமானே போற்றி.

அவனருள் பெறாது முத்தியடைத்தனில்லை யல்லா
 லவனருளின்றி வாழுமாறும் யாருமில்லை

யவனருளெய்தினெய்தாவரும் பொருனில்லையாணை

யவனல திறைவனில்லை.....

சிவபெருமானுடைய அருளைப் பெறாமல் மோகம்மடைந்தவர்களே இல்லை. அன்றியும் அச்சிவபெருமானுடை அருளின்றிவழங்கின்ற தேவரும் எவருமில்லை. அவனருள் கிடைத்தால் கிடைக்காத அரிப பொருளே இல்லை. ஆணையிட்டு உரைக்கின்றேன். அவனினும் உயர்ந்த தலைவனில்லை. இத்தகைய பெருமைபுடையசம்பிரானே போற்றி.

வந்தவர் யாவரும் வணங்கி யீசனைப்

புந்தியிலன்பொடு போற்றி யாற்றவு

நொத்தனம் விடத்தினொழிந்திலன்னதைச்

சித்தனை பெமக்கருள் செய்கியென்னவே

அங்ஙனம் சன்னிதானத்திற்குச் சொற்றவரையாகச் சிவபெருமானை உண்ங்கி மனத்தில் அன்புடன் குறித்து அடியோர் உள் விடத்தினால் மிகவும் நொத்தோம். வினையாக அங்ஙித்தனை பொழிந்து அடியோ ள்களுக்கு அருள்செய்கிறோம்.

வேற்றுருவாக்கி மென்மெய்நிறுக்கல்

மாற்றலன கன்றனைனை யசதம் பெ ணே

யேற்றமதான மென்மிடர்கள் யாவையு

மாற்றுனர் யாருளர் மற்றையலால்.

வேற்றுருவாகச்செய்து எமதுடலிற் தாக்குதலும் சகித்தவாட்டாதவ ராய் விலகி முன்னோடின தேவாசுரர்களுடன் அங்குதித்தும் போர் தோம். தேவரீரையன்றி எங்களுங்குண்டான இத்தப் பெரிய அன்புந திசைவேறு யாவர் நீக்கப்போகின்றார்கள்.

ஆரணம் யாவையுமறிந்து நாடெனாப்

பூரணவுமையோடு பொருந்தியின்னதா

மேரணவுருவு கொண்டிருக்கை யெம்மையாள்

காரணமன்றியே கருமம் யாவதோ

அனைத்து வேதங்களாலும் உணர்ந்து தியானிக்கமுடியாத பூரணரே தேவரீர் உமாதேவியாருடன் பொருந்தி இத்தகைய அழகிய உருவங் கொண்டெழுந்தருளி இருத்தல் எம்மையாளும் காரணமன்றி வேறு கருமம். என்னையோ

தீயென வெழுதரு சீற்றவெவ்விட

மாயதை மாற்றியே யளியர் தங்களை.

நீயருள் புரிக

நீயைப்போ லெழுந்த கோபத்தினையுடை கொடிய விடத்தினை நீக்கி
வழையர்களான அடியோங்களைத் தேவரீர் கருணைகாட்டு ரகித்தல்
வேண்டும்.

இதீரிதஸ்ஸர்வதேவை: ஹரிணுப்ரம்ஹணபிச

மாபிஷ்டேதி மஹாதேவ: வாசாம்ருதஸமானயா

அர்வாஸந் காலகூடம் பலாகாரம் கராம்சலாத்

க்ருஹீத்வா பலவதிகாரம் பபௌசிச்சங்கமீசுவர:

இருண் விரைவாக அடியோங்களுப்யும் வண்ணம் அருந்தியருளுக
என்று திருமாலும் பிரமனும் தேவர்களும் கூறுவிர்ப அதனைக் கேட்டு
மணம் வீசுகின்ற கொன்றமலர்மாலையை யணிந்த சிவபெருமான் இனி
நீங்கள் கலக்கமுறாதீர்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, தமதுதிருக்கா
த்தினால் எழுந்து இனிப கனியைப்போல அவ்விடத்தினை பானம் செய்
யவது இறைவனார் கழுத்தளவும் இறங்கியது.

த்ருஷ்ட்வாததத்புதம் கம் மஹதத்யத்புதம் சுரா:

தைத்பாச்ச விஷணுப்ரம்மானென நிகிலா அமராஸ்ததா

ஸாஸ்டாங்கப்ரணிபா தேன ஸ்துத்பா கந்ததய'சிவம்

பீனாபித்வா சிரோம்பஸ்த காம்போருஹ கோகா:

தஸ்துதினம்ர மூத்தாண பரிவார்ய மஹைவரம்

யுங்ஙனம் சிவபெருமான் திருந்தமுத்தில் அழகிய நீலமணி வடம்
போல பிறரால் நீக்குதற்கரியதான கொடியவிடத்தினை யுமைத்து அத்
தேவர்களுக்கு நல்லவருனைப் புரியாநிற்ப திருமால் அயன் முதலிய
அனைவரும் அன்றே யிறந்து பிறந்தாரை யொப்ப உரைத்தற்கரிய
மங்குற்சி யெய்தி தூயசந்திரனை யணிந்த திருமுடி யினைபுடைய சிவ
பெருமானை பலதடவை தண்டிட்டு பலவாறு அழித்து தமதுசென்னி
மேல்வைத்த குவிந்த கையினர்களாக மிக்க வணக்கமாக தனிகுனிந்த
வண்ணம் சிவபெருமானை சூழ்ந்துகொண்டு நின்றனர்.

பகவான் தேவதேவச: பூயோ மதனகர்மணே

தேவாஸுயார் ஸமாதிச்ய ப்ரம்மவிஷ்ணுததாப்ரபித்

கால்கூடர்சன கேஷத்திரம் என்கிற

போயுவாம் கார்யஸம்லித்யை திஷ்டதம் தேவதைஸ்ஸஹ
லித்தகார்யை: தேவவாகை: எபிஸ்ஸார்தம் மமார்திகம்

ஆகந்தவ்யம் தர்சனார்தம் யுவாப்யாம் பரயாமுதா
மிக்க மகிழ்வுத்து நிற்கும் மால் அயன் முதலியோர்களை சடைமுடி
யுடைய சிவபெருமான் கருணையுடன் கடாஷித்து அழகியகடலை இன்
னும் கடயுங்கள். அமுதமுண்டாகும். இப்பொழுதேப்பாங்கள் என்று
தேவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பி திருமாலையுள் பிரமனையும் பார்த்து
நீங்கள் இருவரும் தேவர்களுக்கு ஸகாயமாக இருந்து கோறிய காரி
யத்தை முடித்தவிட்டு அமுதத்தை அநுச்சயதினால் போகந்தம்
கொண்ட தேவகணங்களுடன் என்னை தர்சனம் செய்யவாருங்கள்.

இத்யாதிச்ய மஹாதேவ: பார்வத்யம் நுஷ்டாஸ்தித:
கச்சன் கைலாஸராமானம் அசலம் ப்ரமதைஸ்ஸஹ

என்று இவ்வாறு கட்டளையிட்டு திரிபுரமெறித்த பரமசிவன் பார்வதி
யுடன் கூட தமது வாகனமாகிய விருடபத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு
திருக்கையிலேக்குச் செல்லுகையில்

மத்யே மார்கம் ததர்சனௌ நதீமேதாம் கசிதலாம்

புன்னாக புஷ்பஸ்தபக ஸுரகேருத திக்தடாம்

தஸ்யாஸ்திரே லிங்கமேகம் த்ருஷ்ட்வா தேயிம் வசோப்ரவித

நவேழியில் நிர்மலமாயும், சீதளமாயும் இருக்கின்ற லோ உடைய ஓடு
சின்ற ஓர் நதியையும் அதின் இருகரைகளிலும் புன்னைமரத்தோப்பை
யும், அதினின்று வீசுகின்ற பின்னையுஷ்ப பரிமாத்தையும், அந்தச்
சோலையின் இடையில் ப்ரதிஷ்டை செய்திருக்கின்ற திவ்ய தேஜோ
மயமான ஓர் லிங்கத்தையும் கண்ணுற்று நமதிடப்பாத்துப்பொருந்தி
உலகனைத்தையும் படைத்த அழகிய உமாதேவியைப் பார்த்து இதனை
யருளிச் செய்கின்றார்.

ஸுசீதல: ப்ரதேசோயம் ஸரிதர்ய ஜலோத்கடா

சைத்ய ஸௌரம்யமார் த்யாக்ய கணவாயு யுதாசிவா

அதிதீவ்ந்ராஹிமாம் தேவிவிஷாக்கிணி: தஹிஸ்புடம்

அதே ஸ்மினவதீர்யாஹம் ப்ரவிச்சயைதந்நகீதடம்

விசர்ய சாந்தகானதாபோபூந்வா வ்ரஜாய்ஹம்

மாதே! அதோ காண்கின்ற தேன் டொருந்திய மாச்சோலையைப் பா
த்தினையா மிகவுழுயர்ந்து வானமளையி குளிர்ச்சியாய்ந்திருக்கின்றது.

ஒளிபொருந்திய மாவசிகைகள் அழகியமெல்லிய போதுகளுடன் பசிய இலைக்கூட்டத்தினையு சமந்து நிற்பன. இதனருகில் ஓடும் நதியும் நிர்மலமடையும் குளிரந்தஜலத்தை யுடையது. பரிமளம், முளிரச்சி, மாந்தயமாகிற குணங்கள் பொருந்திய மந்தமாருதம் வீசுகின்றது. நான் அருந்திய காலகூடவிஷம் உலகு முடிவுகாலத்தில் எழுகின்ற மேகக் கூட்டங்களை பொப்பக் கருகிறிற்பெற்றுக் கோடிக் கூற்றுக்களிடந் தங்குங். கொலையாகிய கொடுமையை மேற்கோண்டு திக்குள்தோரும் உலாவுகின்ற கோடிக் கூற்றுக்களின் வேகத்துடன் துறுகோடி வடவாக்கினியை போல் என்னை மிகவும் தகிக்கின்றது. ஸகிக்கமுடியவில்லை. ஆகையால் நான் சற்று இந்த ஆற்றின் கரையில் குளிரந்தசோலைகளின் இடையே இளைப்பாறி இந்த தாபத்தை ஆற்றிக்கொண்டு கைலாயத்திற்குச் செல்லுவேன்.

இத்யுக்கவாஸகஸாதேவ்யாகிம்சித்துக்கித சேதஸா
அவதீர்ய வருஷாததூர்ணம் நந்தியாதிகணை ஸஸ்ஸஹ
நதீதீடே தகூழிணை வல்மீகேசவர லிங்கத:
அத: புன்னக வருஷாதானம் புஷ்டிதானம் ஸசாகிராபி
கீர்ணபுஷ்ப ப்ரவாணேத பூதலேஹய வசம்தத: ஸுஷ்வாப

என்று திருவாய்மலர்ந்தோளி “ இக்கொடிய விஷத்தின் கொடுமையினால் தமது வருஷனுக்கு என் வருகிறதோ ” என்று பயந்து நடுக்கிய கண்களையுடைய உடம்புடன் தமது வாகனமாகிய தர்ம வ்ருஷத்தினின்றும் இறங்கி நந்தி முகைய கணங்களுடன் “ வாலமீகி மகர்ஷி பால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வல்மீகேசவரலிங்கம் என்று புகழ் பெற்ற வல்மீகேசவரலிங்கம் சுடரொளியாய் நின்ற காலகூடாசன மேஷத்திரத்திற்கு வந்து வல்மீகேசவர லிங்கத்தின் தென்பக்கத்தில் புன்னமரச்சோலையின் இடையிலே புஷ்பங்கள் குகித்து கிடக்கிற அரண்யநதியின் கரையிலே, பாவசமாய் இட்டகால் இட்ட கைகளாய் தாள்களையும் தோள்களையும் பரப்பி தறையில் படுத்திறங்கி விட்டான்.

ஸார்தமீசான ப்ரமதாஸ்தாலவ்ருந்தகை:
விஜயாமாஸாரதீச கன்யா ஸாப்பதி விஹ்வலா
உபவிச்ய க்ரேணஸ்பகண்டம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸமீபத:
கபம்தஸ்ப சிவஸ்யாபி ப்ரார்தயந்தீஹ்யவர்தத

இதைக் கண்டு மணம் கலங்கி ஸ்கீகொல்லாரும் சாமரங்களாலும், விசிரிகளாலும் சரமம் ஆறும்படி விசினார்கள். பர்வதாஜனின் புதில்லி

களில்ச்.சிறந்த திருமகளும் சிவபெருமானாகில் உட்கார்ந்துகொண்டு நீலநிறமுள்ள கண்டத்தை கைகளால் தடவிக்கொண்டு ஆதிமுதல் காசனமாய் உலகத்தை எல்லாம் படைத்துக் காற்றருளும் உலகுக்கோர் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு மங்களங்களை பிரார்த்தனை செய்துக் கொண்டு எழுந்திருக்கும் ஸமயத்தை காதிற் பார்த்திருந்தாள்.

தேவா தேவாச்சதைத்யாச்ச புன: க்ஷிராம்புதிம் வருதா:
மமதுஸ்தத்ரா ரத்னாணி கௌஸ்துபோமாஹரித்ஹய:
கஜோத்தம: சதுர்தந்த: சந்திரோதன்வந்திரீஸ்திரிய:
திவ்யாஹ்ரப் ஸரணோநாம பியூஷமபிதம் ததா
ஸர்வமேதத் ஸமுத்பூதம்

சிவபெருமான் திருவருளினால் காலகூட விஷத்தின் கொடுமை அடங்கியதும் அவர் நியமனத்தை சென்னியால் தரித்து மருபடியும் திருப்பாற்கடலை கடய ஆம்பித்தனர். அப்போது அச்சமுதநிரத்திலிருந்து அநேக உயர்ந்த இரத்தினங்கள், கௌஸ்துபம், மகாலக்ஷ்மி, உச்சைச்சரவஸ் என்கிற குதிரை, நாலு தந்தங்களையுடைய ஐராவதமென்கிற வெண்யானை, சந்திரன், தன்வந்திரி என்கிற தேவவைத்யன், நித்யயுவதிகளாய் திவ்யாலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அப்ஸரஸ்திரிகள் அமிருதம், இவைகளெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் வெளிக்கிளம்பியது.

தைத்யாரி: கௌஸ்துபம் டணீம்

இந்திராமய்யக்ருண்ணுதஸ: இந்திரோவாஜினமுத்தமம்
கஜமப் ஸரணோ ரத்னாணியே வமக்ருண்ஹத

அப்போதலர்ந்த தாமசரமலனாலுத்த திருக்கண்களை உடைய திருமால் கௌஸ்துபத்தையும், மகாலக்ஷ்மியையும் எடுத்துக்கொண்டார். தேவாதிதேவனாகிய இந்திரன் உச்சைச்சரவஸ் என்கிற குதிரையையும், ஐராவதம் என்கிற யானையையும், திவ்யாப்ஸரஸ்திரிகளையும், இரத்தினங்களையும் எடுத்துக்கொண்டான்.

தைத்யேந்திரா: ஸுதபாபூர்ணம் ஸௌவர்ணம் கஸம்ஜுவாத்
க்ருஹீத்வா கமனோத்யுக்தா: பபூவூ: பலதர்பிதா:
அமரா அஸமர்தாஸ்தேவிஷண்ணமனஸோபவன்

அப்பொழுது அஸுரர்கள் மிக்க பலவந்தர்களாகையால் அந்த அமிருதம் நிறைந்தகுடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட ஆரம்பித்தார்கள். அதைக்கண்டு தேவர்கள் அவர்களை தடுக்க சந்தியுற்றவர்களாய், அப்

யோ! நாம் செய்த பெருமுயற்சிகளெல்லாம் கைகூடி முடியும் தருணத்தில் வீணே போயினவே. நமது குருவாகிய வியாழபகவான் செய்த சூழ்ச்சிகள் எல்லாம் விபலமாக ஆகிவிட்டனவே திருமால் சிவப்பருமான் இவர்களின் அருள்கள் இப்படியும் ஆகுமா என்செய்ய என்று திகைத்து பெருமூச்சுவிட்டு தலைகுனிந்த வண்ணம் நின்றனர்.

எதஸ்மின் னந்தரே விஷ்ணுர் விசித்ரமஹிமாததா

மோஹிணி யோஷிதாம்ச் சேஷா பூதவஷாம் ஸுரவித் விஷாம்

அதிஷ்டத்புரதோமந்தம் ஸர்சாரமகமோத்ததா

அந்த ஸமயத்தில் பிரர் அர்த்திக்காமல் இரு கிலும் தன் பேராகவே பிரகாரக் காத்தருளுந் மிக்க உதாரமான குணத்தையுடையவனாயும், பிரகார காப்பாற்றுவதற்குத் தகுந்த அழகமான ஸாமர்த்த்யமும், சக்தியும் பெற்ற திருமால் அசுரர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோன அமுதத்தை, தேவர் ஒருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டு அசுரர்களை எயற்ற மிக்க அழகு வாய்ந்த ஸ்திரியின் ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு அசுரர்கள் முன்பே ஆகிர்பவித்து கருமேகத்தை ஒத்த பெருங்கடந்தல் அசைப்பார், அப்போதலந்த தாமரை மலர் போன்ற பாதங்கள் சிறு சந்தனத்தை அன்னங்களின் சத்தற்போல சூடுக்கவும், லீலக் கருமுகில் மலர்போன்ற கடாசத்தம் அசுரர் வீரிக் கடுவடியாக உலவினார்.

தாம் த்ருஷ்ட்வானாதத்பவர்பாஸ்தே சந்திம் லோகமோகினிம்

விதாயகலசம்பூர்ணா பியூஷஸ்தாம் வான் திரியம்

அப்யாகசச்சன் ததாஸர்வே சிவசாமகஞ்சிதம்

அப்போது அசுரர்கள் தங்களுடைய உலாவியருகே ஸ்திரியின் உருவத்தைப் பார்த்து மோகிக்கொண்டு இந்திரியங்கள் ஒன்றும் ஸ்வாதினையில்லாதவர்களாய் அந்த அமுதகலசத்தை கீழே வைத்துவிட்டு அந்த மோஹினியைச் சூழ்த்துகொண்டார்கள்.

ஆஹமேயதாத் ததா தைத்யான் மோஹயந்தீதமப்ரவித்

பங்க்தபாத்வமேகதோய்யம் ஏதத: பங்க்திச: கரா:

அஹம்விபஜ்ய பியூஷம் க்ரமாததத்யாமேஹததா

மோகினி தமது இப்பமிரு மொழிகளாலும் மட்டுக்குகளாலும் அவர்களை வஞ்சித்து தன்வசமாக்கிக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து வ

எல்கூடாசன கேஷத்திரம் என்கிற

ரீர் அசுரர்களே நீங்கள் எல்லோரும் வரிசைவரிசையாக உட்காருங்கள் அமிருதத்தை நான் சமமாகப் பங்கிட்டு கொடுக்கிறேன் என்று இனிமையாக பேசினாள்.

இத்யுக்தா திதிஜஸு ஸர்வேவகோம்ருதஸமாசுரம்

யதேச்சவீததைவத்வம் அம்ருதம் தாதுமர்ஹஸி

அம்மொழிகளைக்கேட்டு அமுதத்தைகாட்டி லும் தூறுபடங்கு இன்பம் பொருந்திய வாகமுதத்தைக்கேட்டு மதிமயங்கி உள்சலங்கி தயங்கி இன்பவெள்ளம் பெருக, கண்கள் சேர, உடம்பு புளகாங்கிதமாக, வேர்வை இட அன்ன நடையுடையணங்கே கேளாய் உன் இஷ்டப் படியே செய். நீயே இந்த அமுதகலசத்தை எடுத்துக்கொள்ளு. உன் இஷ்டப்படியே எல்லோருக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுப்பாய்

தேவேத்ய: ப்ரதமம்தத்வா சுதாயஸஹஸுந்தரி

த்வம்ஸ்மானே ஹிதயயா போக்யாஸ்மானம் பசிஷ்யஸீ

முதலில் தேவர்களுக்கு அமுதத்தை பங்கிட்டுக்கொடுத்து பிறகு அமிருதகலசத்துடன் எங்களிடத்தில்வந்து சேரவேணும். மட்டுமேகையை உடைய மானித தபைசெய்து எங்களைக்காப்பாற்ற, நீங்கள்ளுக்கே பரியையாக ஆகவேணும். உன்னேவிட்டு ஒருகூணகாலமும் பிரிந்திருக்க வல்லோம். எங்கள் ராஜ்யமனைதும் உனக்காதினமாக செய்துவிடுகிறோம்.

இத்யுக்தாமோ ஹினீகஞ்சித்ஸமித்வாதத்தேவாஸம்ஸதே

அம்ருதம் நிகிலம் தத்வா ரித்தபாண்டமகாரயத்

என்று இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட யோகினி அவர்களுடைய மூடத் தனத்தைக் கண்டு சிறித்துவிட்டு அமிதகலசத்தை அசுரர்களிடத்திலிருந்து வாங்கிக்கொண்டு தேவர்களே எல்லாம் ஒருபக்கத்தில் வரிசையாய் உட்காரச்செய்துவிட்டு அவர்களுக்கு எல்லா அமிருதத்தையும் பங்கிட்டுக்கொடுத்துவிட்டு கொஞ்சம்கூட அம்ருதத்தை மீத்தாமல் வெறும் கலசமாகிவிட்டாள்.

தேவான்பிதஸுதான்ப்ராஹமேஹாத்ஸாஹான்மஹாபலான்

இத்தம்வ: கார்யமதுனாஜித்வேமான்த்விஷ்ணோமார:

ஸ்வாராஜ்யம் நிகிலம்பூயம் பூர்வவத்போக்யதாதுனா

இவ்வாறு அமிருதத்தை எல்லாம் தேவர்களுக்கே பங்கிட்டு கொடுத்து விட்டு தேவர்களைப் பார்த்து வாரீர் தேவர்களே! நீங்கள் கோழிய காரியம் நிறைவேறியது. இனி பயப்படவேண்டாம். மிக்க பலவந்தர்களாகி விட்டீர்கள். அசுரர்களால் உங்களை வல்லமுடியாது. இனி நீங்கள் அசுரர்களுடன் போர்செய்து அவர்களை எளிதில் வென்று கொண்டு விட்டு மூன்போல் ஸ்வர்கராஜ்யத்தையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் பெற்று மூன்று உலகங்களையும் செங்கோல் செலுத்துங்கள். உடனே புறப்படுங்கள்.

இத்யுக்த்வா ஸரஸ்வத்யரூபம் க்ஷணாந் ப்ராபசதுர்புஜம் என்று சொல்லிவிட்டு உடனே தமது ஸ்திரி உருவத்தை மறைத்து விட்டு நாலுதிருக்கைகளும், கிருப்பிதாம்பரமும், திருவடிகளும், கிருசலங்கை அணிந்த திருவடிகளும், திருமகள் நித்பவாஸம் செய்கின்ற விசாலமான திருமார்பும், நீண்டு பெருத்த ஆஜானுலம்பிகளான திருக்கைகளும், திருக்குண்டலம் சாத்திய காதுகளுமான தமது ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்து மறைந்துவிட்டார்.

ப்ரம்மாதிதோஷமகமத்.....

இதைக் கண்டு பிரமதேவர் மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்.

.....திதிஜாநிகிலாஸ்ததா

நிர்வேதம் பரப்பராய சதாலா பருஷார்திதா:

யுத்தாய ஸமநஹ்யந்ததான் ஸர்வானமராக்ஷணத்

ஜித்வா வித்ராவயாமாஸு: க்ருபயா பரமேசிது:

அப்போது அசுரர்கள் எங்குத்தேடிப்பார்த்தும் மோகினியைக் காணாமல் திகைத்து விடப்படைந்து அட மோசம்போய்விட்டோம். மோகினியையும் கானோம் அமிருதகலசத்தையும் கானோமே. இது என்ன முட்டாள்தனம். ஒருபெண்ணை நாம் மிக்கபலவந்தர்களாயும் மூன்று உலகங்களையும் ஆளும்படி சக்திவாய்ந்தவர்களான நாம்பலரும் ஏமாத்தப்பட்டு அமிருதத்தை இழந்துவிட்டோமே. நாம் பகையாளர்களான தேவர்கள் செய்த சூழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இப்போதே போரில் அவர்களை வென்று கொன்றுவிடுவோம் என்று ஒர்விராவேசம் கொண்டு தேவர்களைத் தாக்கினார்கள். அமிருதத்தை அருந்தியதினால் மிக்க பலத்தையும், உதஸாகத்தையும், தேஜஸ்சையும், சக்தியையும் ஞானத்தையும், வீர்பத்தையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் பெற்று தேவர்கள் மிக்க உதஸாகத்தினுடன் எதிர்த்து நின்று போர்செய்து அசுரர்களை அடித்துத் துறத்திவிட்டார்கள்.

எதஸ்மிந்நந்தரே யோகேநாரதோ வைணிகோத்தம:

நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய ப்ரம்மானமபி தைவதம்

ஸம்மாணய ப்ராஹகம்பீரம் ப்ரச்ரபாவனதஸ்ததா

அந்த ஸமயத்தில் விணையை வாசித்துக்கொண்டு பகவத்குணங்களையே எப்போதும் பாடிக்கொண்டு ஏழு உலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு காலகூடம் செய்கிற நாரதமகர்ஷியானவர் அங்குவந்து கைகழ வாநேமி யானான திருமாலையும், கமலாஸனத்திலிருந்து உண்டாகிய ஸ்ரீமதேவஸ்யும் நமஸ்கரித்து வணக்கமாய் சொல்லத் தொடங்கினார்.

நாரத:

பகவந்நத்ய தேவேச: பார்வத்யா ஸஹசங்கர:

விஷ்பான ஸமுத்பூத மனோபாஹாகுலோப்ருசம்

அடண்யாக்யந்தீதே மஹாகடகநாமகே

சேஷத்ரே தத்புருஷாபிக்ய லிங்கவர்யஸ்யதக்ஷிணே

புன்னாக த்ருமழிலே ச கௌஸுமேசயனேவச:

.....நித்ரா திபரமானந்த:

திருப்பாற்கடலை கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதமூட்டிய திருமாலே கேளும். உலகங்களை எல்லாம் தீயினில் தூகபோலாகாமல் அக் கொடிய காலகூட விடத்தை அருந்தியதினால் அவ்விடத்தின் தாபத்தை ஸகிக்கமுடியாமல் மிகுதுன்பமடைந்து தபித்துப்போய் சிவபெருமான் திருக்கையாயத்திற்கு போகமாட்டாபல் மத்தியிலே அரண்யநதியின் கரையில் மஹாகடகமென்ற பெயருடைய காலகூடாசன சேஷத்திரத்தில் தத்புருஷன் என்று பெயர்பெற்ற வல்மிகேஸ்வர லிங்கத்தின் தென்பக்கத்தில் புன்னைமரங்கள் அடர்ந்த தோப்பில் புஷ்பமயமான பரிக்கையில் பரவசமாய் படுத்துங்குகின்றார்.

.....பார்வதிச கணேச்வர:

பரிவார்ய மஹாதேவம் நித்ராஸுகபுஜம் சிவம்

வீஜுத்யுப சாரேண தூஷ்ணீம் பூதா உபாஸதே

இங்ஙனம் பரவசமாக படுத்துங்குகின்ற சிவபெருமானைக் கண்டு கலங்கி என்செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் “ எப்போது உறக்கம் தெளிந்து எழுந்திருக்கப் போகின்றாரோ தெரியவில்லையே ” என்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டு உமாதேவியாரும் மற்றப்ரமதகணங்களும் சிவபெருமானை சூழ்ந்துக்கொண்டு விசிறியினால் மெள்ள விசிக்கொண்டு

சைத்யபசாரங்கள் செய்துக்கொண்டு ஒருவரோ டொருவர் வாய் திறந்துப் பேசாமல் பப்பப்பட்டு நடுக்கிக் கிடைக்கிறார்கள்.

இத்யுத்தவதி தேவர்கௌதஸ்யின் கிஸ்ருஸ் ஸமாதவா:
ஸப்ரமகாஸ்ஸுரஸ்ஸர்வேதந்தேச மகமந்முதா

இங்ஙனம் நாரதமாமுனி கூறிய மொழியைக்கேட்டு திருமால் பிரபு இந்நிரன் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் திடுக்கிட்டு உள்ளங்கலங்கி பயந்து நடுங்கி சிவபெருமானைக் காணவேணுமென்றும் விரைவாக இந்த காலகூடாசன சேஷத்திரத்திற்கு ஓடிவந்தார்கள்.

அததநாகதாந் தேவான் ஸஹீன் நந்திகேஸ்வர:
ஸ்வலேதரகாலனேனாப ஸஞ்ஞயாசாப்ரவிதிதம்

மிக பாபாப்புடன் ஓடிவந்த தேவக்கூட்டங்களைக் கண்ணுற்று நந்தியானவர் “இவர்கள் செய்யும் ஆரவாரத்தினால் சிவபெருமான் தூக்கத்திற்கு என்ன இடையூறு நேறிடுகிறதோ என்று பயந்து தமது பிரம்பினால் பேசாமல் தூரநிலைங்கள் என்று ஸஞ்ஞை காட்டி பெதுவாகச் சொன்னார்.

தூஷ்ணீபாவ முபாச்சிரித்ய லர்தத்வம் தூரதோதுனா

யாவந்நந்திஷ்டபிபி: குருய பவா நாக

நயத்தவாஸவர: மகமந்முதா

சுஞாப்யதவயா யுஷ்மான தாசயிஷ்யாம் பஹிம் சஸம்

தேவகணங்களே! சிவபெருமான் புஷ்பசயனத்தில் சாமபரிஹாரார்த்தமாக மந்தமாருதம் வீச ஆனந்தமாக உரங்குகின்றார். அதற்கு கிரோதம் வாராமல் பேசாமல் தூரத்திலேயே ஸந்தடி செய்யாமல் இருங்கள் சிவபெருமான் உரக்கம்தெளிந்து எழுந்திருந்தவுடனே அவரிடத்தில் நீங்கள் வந்திருப்பதை விஞ்ஞாபனம் செய்துவிட்டு உடனாக்கு தர்சனம் செய்துவைக்கிறேன். போங்கள் என்றார்.

இத்யுக்தாபரிதஸ்தஸ்த: ஹரினா ஸஹதேவதா:

இவ்வாறு நந்திதேவனால் கூறப்பட்ட தேவர்கள் சிவபெருமான் உறக்கத்தைவிட்டு எழுந்திருக்கும் ஸமயத்தை எதிர்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஸந்தடி ஒன்றுப் செய்யாமல் ஏகாந்தமாக அந்த காலகூடாசன சேஷத்திரத்தில் தங்கியிருந்தார்கள்.

எதஸ்யின் ஸமயே க்ருஷ்ணபகேஷ மந்தஸ்யவாசரே
த்யோதிஸி ஸமபவத் தஸ்யாமுத்தியதேசவா:

பலநாள் சென்றவாறே சிவபெருமான் க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் செவ்வாய் கிழமை த்ரயோதசி திதி கூடிய தினத்தில் உறக்கம் தெளிந்து எழுந்திருந்தார்.

பார்வதீம் பார்ச்வதேசஸ்தாம் விலோகோத்த புல்லலோகனாம்
ஆச்விஷ்ய பரமப்ரீத இதம் வசனம் ப்ரவீத

அப்போது சிவபெருமான் தன்னருகில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு “ அக் கொடிய விடத்தின் தாபம் அடங்கி எப்போது எழுந்திருக்கப்போகின்றோ. என்செய்வது என்று மனோவியாகுலத்துடன் விசிறியும் கையுமாய் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு தலை குனிந்தவண்ணம் இருக்கின்ற பார்வதியை ஆலிங்கனம் செய்துக்கொண்டு

நாவேதிஷமஹி கிம்சித் இயந்தம் காலமத்ரிஜே

த்வாமிமான் ப்ரமதாந் ஸர்வான் க்மனோபமாத் ப்ரியே

பர்வதராஜன் புதல்வியாகப் பிறந்து கரோமானதவத்தின்பயனாக என்னை பெற்ற அன்பே ஓர் வடிவம் கொண்டதுபோல் நின்ற என் காதலியே! அக்கொடிய விடத்தின் தாபத்தினால் இந்திரியங்களெல்லாம் சோர்வையடைந்து மதிமயங்கி ஒன்றையும் உணர சக்தியற்றவனாய் இத்தனை காலம் உறங்கிக்கிடந்தேன். நீ பக்கத்தில் உட்கார்ந்து தாபமாரும்படி விசிக்கொண்டிருப்பதையும் இப்பிரமதகணங்கள் அனைவரும் என்னைச் சற்றிக்கொண்டு காற்றுகொண்டிருப்பதையும், இந்த பிரதேசத்தை சற்றுமுணரவில்லை. அய்யோ! அக்கொடியவிடம் என்னையும் இவ்வாறு கலக்கி மதிமயங்கச்செய்தது. இது வெளியிலே கிளம்பி உலகத்தில் பறவியிருந்தால் உலகங்களையே எறித்துவிட்டிருக்கும். அநியாயமாக ஜீவிகாடிகள் நசித்துப்போயிருக்குமே.

இத்புக்தா ஸாததாதேவி ஹ்ருஷ்டாகிரமபாஷத

என்று சிவபெருமான் அக்கொடியவிடத்தின் தாபம்போய் தெளிந்து எழுந்து கூறியமொழிகளைக் கேட்டு உமாதேவி பேராஸந்தம் கொண்டு

ஸவாமின் கோரவிஷாசளேன பவதா நாதேன

ஸம்ரக்ஷிதாதேவா இந்திர புரோகமாஸ்திரிஜகதோ

கோராச்சுரி தாபாதூர:

உலகங்களைப் படைத்து ஆபத்துவருங் காலங்களில் காற்றுப் பாய்வதால் வந்தபோது ஸங்கரம் செய்தருளுகிற பரமனே கேட்டருளாய்.

இப்போது பார் க் கடலிலிருந்து உண்டாகிய இக்கொடிய ஊடத்தை அமுதுசெய்து இந்திரன் முதலாகிய தேவகணங்களையும் பிரமனையும் திருமாளையும் காப்பாற்றினார். நீர் அப்படி அமுது செய்யாவிடில் மூன்று உலகங்களும் தாபத்தினால் எறிந்துப்போயிருக்கும்

மந்தானசுல மந்தஜாத விஷபானோத்தூதஸம்மோஹனம் . .

ஹ்ருத்பத்மம்நுதுதேவதேவரிமிஷாத்ப்லுஷ்டம் யதாதூலகம் எவ்வளவு கலக்கினாலும் கொஞ்சம்கூட கலங்காமல் இருக்கிற ஸமுத்திரம்போல மிகவும் கம்பீரமான தேவீருடைய தாமரைமலரைவிட மிக்க மிருதுவாக இருக்கிற ஹ்ருதயமானது மந்தரபர்வதமாகிற மத்தினால் கடையப்பட்ட ஸமுத்திரத்திலிருந்து உண்டாகிய அக்கொடிய விஷத்தை பாணம் செய்ததினால் கலங்கி நெருப்பினருகில் இருக்கின்ற பஞ்ஜுபோல பொசுங்கி மோகத்தை அடைந்துவிட்டது. இதைன்ன ஆச்சரியம்.

உத்தானம் பவதோ விசய ரஹிதம் ஹ்யாலோக்ய மோதாம்

தெள சித்தம் மேதலகாமி சித்ரஜடரஸம்ப்ராப்த ஸம்மஜ்ஜனம் அக்கொடிய ஊடத்தினால் தேவீருக்கு ஒருகெடுதியும் உண்டாகாமல் தேவீருடைய லோகோத்தரமான விசித்ர சக்தியினால் அவ்விட வேகத்தை அடக்கி ஒங்கவெட்டாமல் தடுத்து “நிர்விகாரம்” என்று முதல்முறைவசனம் தவறாமல் அவ்வேதமொழியை ஸத்யமாகச்செய்த நிர்விகாரஸ்வரூபத்தை உடைய தேவீரைக் கண்டு ஆச்சரியமாகிற ஸமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கிறேன். தேவீரைத் தவிர மற்ற எவரால் இந்த ஸாஹஸகார்யம் செய்யமுடியும்.

நேத்ரா தீந்திரிய யோகவர்ஜிதமஹோரிச்சேஷ்டமாலீத்ப்ருசம் இத்தனைநாள் இந்திரயங்களுடைய உணர்ச்சியில்லாமல் மோகத்தை அடைந்திருந்த தேவீரைக் கண்டு மிகவும் பயந்திருந்தேன். உலகுக்கார தனிமுதலாகிய தேவீருக்கு பொல்லாங்கு ஒன்றும் நேரிடாமல் எப்போது உணர்வு உண்டாகப்போகிறதோ. என்னசெய்யபோகிறோம் என்று விபாகுலப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

தஸ்மாதோஷதிதிச்சுபோ பவது தே போதாத் ப்ரமேஹாத் சுபாத்

இன்று செவ்வாய்க்கிழமை கூடிய க்ருஷ்ணபக்ஷ த்ரயோதசித்தியில் ஸாயங்காலம் தேவீர் மோகத்திலிருந்து தெளிந்து உலகங்களனைத்தையும் கடாஷித்ததினால் இந்த ப்ரதோஷகாலம் மிகவும் மங்களத்தை உண்டு

பண்ணக்கடவது. இந்த பிரதோஷவேளையில் தேவரீரை பூஜை செய்த வர்களும் முக்தியைக்கொடுத்து கடாசுபித்தருளுவீர் என்று சிவபெருமானை பிரார்த்தனை செய்துக்கொண்டாள்.

கவனிப்பு.

உலகத்தில் பிரதோஷவேளையில் சிவபூஜை விசேஷமாக நடுத்துவதற்கு இது ஒருகாரணமென்று காண்க. இதை சூதமுனிவர் பிரம்மோத்தர காண்டத்தில் அருளிச்செய்கின்றார்

இன்னதே யருளுமிப்பிர தோடமென்னயாம் வழத்துதற்கெளிதோ
அன்னவாகனனுங்கலுழ வாகனனுமறிவதன்றதனுடைப்பெருமை
பன்னகாபாணன் பூசையினது போற்பலந்தரும் பூசையின்றெனன்ற
நூன்முழுது முணர்ந்தவன் மொழிந்தான்முனிவானைவரும் மகிழ்ந்தார்
பிரதோஷ பூசையின் பலனானது இத்தன்மையுள்ள இகபர சவுக்கி
யங்களை தருமென்ற நாம் விவரித்துச் சொல்வதற்கெளிதல்ல அதனு
டைய பெருமை பிரமதேவனாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியத்தக்கது
மல்ல. சர்ப்பாபரணங்களை அணிந்திருக்கும் பாமசிவனுக்குரிய பூசை
களில் இந்த பிரதோஷபூசையைப்போலப் பலனைத்தரும். பூசைவே
றொன்றுமில்லையென்று தேவதாகம் சாஸ்திரங்களை எல்லாம் உணர்ந்த
சூதமுனிவர் சொன்னார். (அதைக் கேட்டு ஸைம்சாரண்ய முனிவர்கள்
மனமகிழ்ந்தார்கள்.) இவ்வித மகிமைக்கு இந்த கதைச் சமூலாதார
மெனக் காண்க.

எதஸ்மின் ஸமயே தேவா: மதுத்வேஷி புரோகமா:

சூர்யாஸ்தமய வேளாயாம் ஸமாகம்ய ஸஸைத்வரம்

பாஸ்பாம் ஸம்ஸபந்தௌ பாமானந்த நிர்ஹே

ஆச்சிஷ்பந்தாவதாந்யோந்யம் ஜகதாதிமதம்பதி

நந்திகேசம் புரஸ்க்ருத்ய ப்ரணதாபுவி தண்டவத்

ஆஸ்தவன் பரயாமத்யா மூர்தினி வின்யஸ்தபாணய:

அந்த ஸமயத்தில் பிரமன் திருமால் இந்திரன் முதலிய தேவகணங்கள் சிவபெருமான் மோகத்திலிருந்து தெளிந்து உணர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொண்டு சிவபெருமானை தண்டனிடவேனுமென்று பேராவல் கொண்டு அந்த பிரதோஷ ஸமயத்திலேயே நந்திகேசவா
ருடைய அனுமதியினாலே அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஐம்புலன்
களை பொருவழிப்பட நிறுத்தி காமவெருளியை நீக்கி சித்தத்தில் பொ

ருந்தப் பாவித்து வாயினால் பஞ்சாக்ஷரத்தை சொல்லிக்கொண்டு கைகளில் மலர்களை ஏந்திக்கொண்டு மலையாரையன் புத்திரியாய் மயில் போலச் சாயலையும் மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக் தும் திருமேனியையும் சிறிய மருங்குலுக்குத் துன்பஞ் செய்யத்தக்கதாய் அழகுக்கொண்டிருக்கும் தனங்களையும் பதிவிரதா தர்மத்திற்கு அரசி என்று சொல்லத்தக்க தன்மையும், சந்திரகலை என்கிற ஒருவித ஆபரணந் தாங்கிய கரிய அளகத்தையும். அழகுக்கு அழகின் தத்ருவதாகிய க்ருமுகத்தை யுடைய பொன்கோம்புபோல விளங்கும் பார்வதிதேவியாரையும், மன்மகனுடைய சரீரத்தை நிறுத்த செய்த தீயை வழங்கிய நெற்றிற்கண்ணையுடையவராய் அடியார்களுக்கு கரும்புபோலிருக்கும் இன்பகளஞ்சியமாயும், பிரமாதவனுடைய தலையினின்றும் நாறுகின்ற புலால் நாதத்தை நீக்கப் பொன்னிரமுள்ள கொன்றப்பூமலையின் வாசனையானது அஷ்டதிசைவகைக்கும் பரிமளிக்கும்படி அணிந்திருக்கும் அழகிய மார்பையுடைய ஒப்பற்ற பரமபொருளாயும், வெள்ளிமலையின் மேல் மாணிக்கமலை வருவதுபோல விளங்குகின்ற சர்பசயனத்தில் பள்ளிக்கொள்ளும் விஷ்ணுவாகிய ரிடபவாகனத்தில் பவனி செல்லுகின்ற பரமசுடரும் சந்திரனுடன் பதைத்துத் துள்ளி அலைகள் ததும்பிக்கொண்டிருக்கும் கங்கையை அணிந்த சடையையுடையவரும், இளமையாகிய புள்ளிமான்கன்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் செந்தாமரை மலர் போன்ற திருக்கரங்களையுடையவரும், உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநிரையுடைய சமுத்திரத்தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடன் சேவதமாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருவடிகளை யுடையவரும் நீர்மிசுந்த திருப்பாற்கடலில் உண்டாகிய ஆலகாலவிஷத்தை உண்டு கருக்கவிடக் கரையுடையவரும், ஓங்குகின்ற சிவையினையுடைய முதற்போல ஒளிநுகின்ற சூலயுகத்தை யுடையவருமான சிவபெருமானையும் ஒருவரை ஒருவர் ஆவிக்கணம் செய்துக்கொண்டு பரமானந்தத்தை அனுபவிக்கின்ற உலகுக்கே தனிமுதலாகிய தந்ததாயாயின இருவர்களையும் தர்சனம்செய்து ஸாஷ்டாங்கமாக தண்டனிட்டு தலையில்வைத்த குயிர்த கைவினர்களாய் மிக்க பக்தியுடன் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

தேவா ணசு

ஜகதற்பத்தி ரக்ஷாதிறை தழுவத் ஸஞ்ஜனம்

காலகூடாசன சேஷத்திரம் என்கிற

ஸம்பயர்ச்சயானுநாதா: இச்சகாம: ஸ்வம் ஸ்வமாவயம்

கந்தும் ஸமனுஜாநீதே பூஜாயையுயயோர்வரி:

எல்லா உயிர்களிடத்தும் நிறைந்திருப்பவரும் தனுக்காண புவணபோ
கங்களை ஆத்தமகோடிகளுக்கு தந்து மறை தவறாமல்படைத்து காத்
துக்கொண்டிருக்கும் பரமனாய் பக்குவாத்மாக்களுடைய ஆனவமலம்
நீங்கினவிடத்து விளங்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானப் பார்வைக்குத் தரிசன
மாகின்ற வேதங்களால் துதிக்கப்பட்ட ஆதிகாணமாகிய தேவீருக்கு
முறைதப்பாமே கற்ப்பூரதிபமும் நல்லவாசனைபை தருவின்ற தூபமும்
மற்ற எல்லா உபகாரங்களும் குறைவுபடாமல் இனிதாகச்செய்து தே
வீருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் ஆரதித்துவிட்டு அடியோங்
கள் தங்கள் தங்கள் இடங்களுக்குப் போக விரும்புகின்றேன். ஆகை
யால் க்ருபைசெய்து எங்களுடைய மனோரதத்தை பூர்த்தி செய்க்க
வேணும்.

நைதாத்தரு சோ ஹிஸமய: ஸப்பதேஜாதுசித்சந:

யதோயுவாம் பரம்தோஷம் ப்ராப்தைனலோகஹிதைவபி: னன

க்ருஷ்ண த்ரயோதசீ மந்தவாரயுதா ப்ரதோஷகா

உலகங்களுக்கெல்லாம் தாய்தந்தையரான நீங்கள் இருவரும் ஒருவ
ரோடொருவர் சேர்ந்து மிக்க ஆனந்தமாக இருக்கின்றீர்கள். காலமோ
ப்ரதோஷவேளை. இப்படிக்கொத்த ஸமயம் நேறிடுவது அறிது ஆகை
யினால் கருத்தங்கும் எனப்பத்துநான்குலக்ஷ யோனி பேதமாகிய இரு
வினை என்றும் சுழிபொருந்திய ஜெனன சாகரத்தை கடக்கத் தெப்ப
மாக உயிர்க்கெல்லாம் உயிராய் வீற்றிருக்கும் நம்கடவுளாகிய பரம
சுடரே. இந்த புண்யக்ஷத்திரத்தில் இந்தபுண்யவேளையில் உங்களிறு
வரையும் நாங்கள் பூசனைசெய்யும்படி அனுமதி தந்தறுளவேணும்.

இதி விஞ்ஞாபிதௌ தேவீசங்கபௌ கருணாந்மிதௌ

ஸமாராதயிதும் தேவான் விஷ்வாதின் அவமன்யத

என்று இங்ஙனம் தேவர்களுடைய மொழிகளைக் கேட்டு இறக்கங்
கொண்டு பார்வதியும் சிவபெருமானும் தங்களை பூசனை செய்ய அனு
மதி கொடுத்தார்கள்.

ததோ தேவாமஹாநத்யாம் ஸ்னாத்வா ஸாய் சிசுத்தய:

த்ருதத்ரிபுண்ட்ரஹந்ராஷ்டா: புஷ்பாண்யா ந்ருத்யஸத்வரா:

ததா புதுஷ ஸூக்தைச்சவியிதைந்ரபஹ்ரகை:

எதஸ்மிந்நந்தரே யோநோரதோ வைணிகோத்தம:

நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய ப்ரம்மாணமபி தைவதம்

ஸம்மாண்ய ப்ராஹகம்பிரம் ப்ரச்ரபாவனதஸ்ததா

அந்த ஸமயத்தில் விணையை வாசித்துக்கொண்டு பகவத்குணங்களையே எப்போதும் பாடிக்கொண்டு ஏழு உலகங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு காலகூடபம் செய்கிற நாரதமகர்ஷியானவர் அங்குவந்து கைகழவானேமி யானான திருமாலையும், கமலாஸனத்திலிருந்து உண்டாகிய பிமதேவஸ்யும் நமஸ்கரித்து வணக்கமாய் சொல்லத் தொடங்கினார்.

நாரத:

பகவந்நத்ய தேவேச: பார்வத்யா ஸஹசங்கர:

விஷ்பாவ ஸமுத்பூத மனோபிபாஹாகுலோப்ருசம்

அடண்யாக்யந்தீதே மஹாகடகநாமிக

சேஷத்ரே தத்புருஷாபிக்ய லிங்கவர்யஸ்யதக்ஷிணே

புன்னாக த்ருமழலே ச கௌஸுமீமசயனேவச:

.....நித்ரா திபரமானந்த:

திருப்பாற்கடலை கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதமூட்டிய திருமாலே கேளும். உலகங்களை எல்லாம் தீயினில் தூகபோலாகாமல் அக் கொடிய காலகூடவிடத்தை அருந்தியதினால் அவிடத்தின் தாபத்தை ஸகிக்கமுடியாமல் மிகுதுன்பமடைந்து கழித்துப்போய் சிவபெருமான் திருக்கலையத்திற்கு போகமாட்டாமல் மத்தியிலே அரண்யநதியின் கரையில் மஹாகடகமென்ற பெயருடைய காலகூடாசன சேஷத்திரத்தில் தத்புருஷன் என்று பெயர்பெற்ற வல்மீகஸ்வர லிங்கத்தின் தென்பக்கத்தில் புன்னமரங்கள் அடர்ந்த தோப்பில் புஷ்பமயமான பரிக்கையில் பரவசமாய் படுத்துரங்குகின்றார்.

.....பார்வதீச கணேசுவர:

பரிவார்ய மஹாதேவம் நித்ராஸுகபுஜம் சிவம்

வீஜனுத்யுப சாரேண தூஷ்ணீம் பூதா உபாஸதே

இங்ஙனம் பரவசமாக படுத்துரங்குகின்ற சிவபெருமானைக் கண்டு கலங்கி என்செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் "எப்போது உறக்கம் தெளிந்து எழுந்திருக்கப் போகின்றாரோ தெரியவில்லையே" என்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டு உமாதேவியாரும் மற்றப்ரமதகணங்களும் சிவபெருமானை சூழ்ந்துக்கொண்டு விசிறியினால் மெள்ள விசிக்கொண்டு

செய்ய இந்த புண்ப சேஷத்திரத்தில் இதமாதிரி சுந்தாமான மூர்தி யுடன் வீற்றிருப்பீராக. அவ்வாறு இங்கு வீற்றிருந்து இந்த புண்ப சேஷத்திரத்தில் இந்த புண்பநதியில் ஸ்தானம் செய்து இந்தப் ப்ரதோஷ வேளையில் தேவரீரை பூசனைசெய்யுமவர்களுக்கு முக்தியைத் தந்துவென் னாகில் முமுகாவண்ணம் உலகத்தை காற்றருள்வீராக

விசேஷ தஸ்திதாவஸ்யா பூஜரேதஹீரையுவாம்

ஸாயுஜ்ய மேவகச்சந்து நாத்ரகார்யா விசாரணா

பேனும் மற்ற புண்ப ஸ்தலங்களைவிட இந்த புண்ப சேஷத்திரத்தில் இந்த ப்ரதோஷ வேளையில் தேவரீரை பூசனை செய்யும் அவர்களுக்கு ஸாயுஜ்ய மென்கிற முக்தியை ஸந்தேசமில்லாமல் கொடுத்தருள்வீராக இது இந்த புண்ப சேஷத்திரத்திற்கு ஓர் மகிமை

ஸ்தல மேதத் த்வதீரீயன நாம்னாக்பாதம்பவேத்புவி

இந்த புண்ப சேஷத்திரமானது தேவீருடைய காலகூடாசனத்தை அழுது செய்ததினால் உண்டாகிய காலகூடாசனன என்கிற திருநாமத் தால்லீய காலகூடவிஷாசசேஷத்திரமென்று பெயருடன் உலகத்திற்கும் புகழ்பெறும்படி அனுக்ரகம் செய்தருள்வீராக.

இதிஸம்பாஸ்திதேனதேவா லங்கேருத்யதவோமிதி

ஸம்ஸ ப்ருச்யதாத்ருசீ மூர்த்தீம் தஸ்தது கருணாம்புதி

என்று இவ்வாறு தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட சுவபெருமானும் உமாதேவியாரும் அங்கே செய்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு மிக்க ஆனந்தத்துடன் எழுந்தருளி இருந்தார்கள்.

அததேவோபி தாம் தேவீமனுஞ்ராயபதாப்தயே

பூயோவ்ருஷபமாருத்யஸ கணேகிரீம் அந்வகாத்

பிறகு அச்சோலையின் ஆழங்கக் கண்டு அதை விட்டு பிரியமாட்டா மல் தயங்கிநிற்கி பார்வதியின் அனுமதியின் பேரில் மறுபடியும் தமது வாகனமாகிய வ்ருடபத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு ப்ரமதாணங்கள் குழுவும் சம்பை முதலிய தேவதன்யர்கள் ஆடவும் கந்தர்வர்கள் பாடவும் தே வர்ஷிகள் துதிசெய்யவும் தமது வாஸஸ்தலமாகிய சூகைலாயமலைக்கு புறப்பாட்டுப்போனார்.

கைலாஸ மகமத் சுபீரம் தேவா ப்ராபு ஸ்வகம்பதம்

தேவதைகள் எல்லாரும் தூர்வாஸமாமுனிவரின் சாபத்தால் இழந்து போன ஸ்வர்கராஜ்யத்தை சிவபெருமானருளினால் பெற்று முன்போல் தங்கள் தங்கர் ஸ்தானங்களுக்கு சென்றனர்.

இதிலோ முனய: சேஷத்ரமாஹாத்மயம் விஷயாயின
ப்ராதுர்பாலப்ரகராச்ச கதிதோ போகமீமர்சுத:

என்று இவ்வாறு இக்கதையை சொல்லி முடித்துவிட்டு மாமுனிவர்
களைப்பார்த்து சொல்லுகிறார் சூதமுனிவர்.

வாரீர் மாமுனிவர்காள் நீங்கள் கோரியபடி காலகூடாசன சேஷத்ர
மகாத்மியத்தையும் அதின் உத்பத்திப்ரகாரத்யும் சொல்லினேன்.

திவ்ய சேஷத்ரமிதம் குப்தம் திவ்யாரண்யநதீதீச

இந்த சேஷத்திர மாகாத்மியம் ஒருவராலும் உணரலாகாது. இந்த
அரண்ய நதியின் மாகாத்மியமும் ஒருவராலும் உணரலாகாது ஏனென்
றால் இது காட்டு வழியில் ஒரு மூலையில் இருக்கிறது.

வல்மீகேசுவரலிங்கம் சலிங்கம் ராமப்ரதிஷ்டிதம்

மூர்த்திரவிஷாசனே சஸ்யத்ரயமேதத்திலோகினாம்

நமாதுர்ஜுடரோ வாஸ: முக்திரேவநஸம்சய:

எல்லா புண்ய சேஷத்திரங்களைவிட இந்த புண்ய சேஷத்திரத்திற்கு
விசேஷ முண்டு. அதாவது வால்மீகிமகாவிஷ்ணுப்ரதிஷ்டை செய்யப்
பட்டு வல்மீகேசுவரலிங்கமும் ராமனாலேப்ரதிஷ்டை செய்யப் பட்ட
லிங்கமும் தேவர்களாலே பிரார்த்திக்கப்பட்டு அங்கு எழுந்தருளி இருக்
கும் மூர்த்தியும் ஆக மூன்றுவிதமாக அங்கு சிவபெருமான் ஸன்னி
தானம் செய்திருக்கிறார். ஆகையால் இந்த புண்யசேஷத்திரத்தை
தர்சனம் செய்த மாத்திரத்திலேயே தீவினைகள் எல்லாம் போய் முக்தி
யை பெறலாம் என்பது நிச்சயம்.

இதிச்ருத்வேத மாஃபானம் முனயோவிதகல்மஷா

ஸந்தோஷம் பரமம்ப்ராப்ய ஸுதம் முனிமபூஜயந்

இவ்வாறு சூதமுனிவர் அருளிச்செய்த காலகூடவிஷாசன மாகாத்மி
யத்தை கேட்டு நாயகசாரண்ய மாமுனிவர்கள் மிக்கஸந்தோஷமடைந்து
அந்த சூதமாமுனிவரை பூஜை செய்தனர்.

ஸமந்த புராணத்தில் சிவரஹஸ்ய கண்டம் உத்தரபாகம்

காலகூடாசன சேஷத்திர மாகாத்மியம்.

ஐந்தவாது அத்யாயம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெறித்தமிழ்வேதமாகிய

தேவாரப்பதிகங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக்கன்ம்தப்பிலணைந்தபிரானடிப்போற்றி
வாழிதிருநாவலூர்வண்ணெண்டர்பதம் போற்றி
ஊழிமலிதிருவாசலூர் திருத்தாள் போற்றி

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருப்பிரமபுரம்-பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடி
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
எடுடையமலரான் முனைநாட்பணிந்தேத்தவருள் செய்த
பிடுடையபிரமபுரமேவியபெம்மானிவனன் றே.

அருநெறிபமறைவல்லமுனியகன்பொய்கைபலர்மேய
பெருநெறியபிரமபுரமேவியபெம்மானிவன் றன்னை
ஒருநெறியமனம்வைத்து நான் ஞானசம்பந்தன் னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்சின தீர்தலெளிதாமே.

திருவண்ணாமலை பண் நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுனியுமைபாளொருமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ்
மண்ணூர்தனவருவித்திரண்டாழலைம்முடிவதிரும்
அண்ணாமலைதொழுவுர் வினைவழுவாவண்ணமறமே.

வெம்புந்தியகதி ரோனொளிகிலகுர் கிரிசாரல்
அம்புந்திமுவெயிலெய்தவண்ணாலையதனைக்
கொம்புந்துவகுரிலா லுவகுளிர்காழியுண் ஞான
சுப்பந்தனதமிழ்வல்லவரடிபேணுதற்கமே.

திருவண்ணாமலை பண் தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புவார்மலர்கொண்ட யார்தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்கொளித்தவன்றமுவர்க் ருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதீவெருவித்தொழின்னிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந்தணைஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

அல்லாடாவமிபங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான் காழிநானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலந்தபாடலானபத்தமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்றிவாழ்வாரே.

கோயில் பண் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாட்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்கிலைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றுகின்றாரைப்பற்றபாவீம.

ஞாலத்தயர்காழிநானசம்பந்தன்
சிலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைக்கொன்னதமிழ்மலை
கோலத்தாற்பாடவல்லார்நல்லாரே.

திருவாலவாய் பண் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுறு வானவர்மேலதுறு
சுந்தரமாவதுறுதுதிக்கப்படுவதுறு
தந்திரமாவதுறுசமயத்திலுள்ளதுறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாய் நிருநீறே.

ஆற்றலடல்விடையறு வாய்வாய்நிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிவிலாபுரஞ்சுநானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பினியாயினதீரச்
சாற்றிப்பாடல்கள்பத்தம் வல்லவர்கல்லவந்தாமே.

அப்பர் சுவாமிகள் அருளியது
திருவதிகைவீரட்டானம் பண் கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாயினவாறவிலக்கிலீர்
கொடுமைபலசெய்தனநானறிமீயன்
எற்றையடிக்கேயிரவும்பகலும்
பிரிபாதுவணங்குவனெப்பொழுதும்
தோற்றுதென்வயிற்றினகம்படியே
குடரோடுதொடக்கமுடக்கியிட
ஆற்றேனடியேனதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறையம்மானே.

போர்த்தாயங்கொரணையினீருரிதோல்
புறங்காடாக்காநடமாடவல்லாய்
ஆர்த்தானரக்கன்றனைமால்வரைக்கி
முடர்த்திட்டருள் செய்தவதுகருதாய்
வேர்த்துப்புரண்டுமீழுந்துபெழுந்தாய்
லென்வேதையானவிலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார்புனல்சூழ்திகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறையம்மானே.

திருவேகம்பம் பண் காந்தாரர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரிபாணைக் காவார்பால்
விவாடும்பெருமானைவிடையேறும்சித்தனை
அரவாடச்சடைதாமுவங்கியினிலனிலைந்தி
இவாடும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.
அடுத்தாணையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாகபதம்
கொடுத்தானைக்குலவரையேசிலையாகக்கூரம்பு
தெடுத்தானைப்புடையச்சுனைமல்துகயிலாயம்
எடுத்தானைத்தந்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

தேவாரப்பதிகங்கள்

திருவங்கமாலே பண் சாகாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேரீவணங்காய் தலை
மாலையலைக்கணிந்து
தலையாலேபலித்தருந்தலைவனைத்
தலையேரீவணங்காய்.

கண்காள்காண்மின்களோ கடல்
நஞ்சண்டகண்டன்றன்னை
எண்டோள்விசின்முடிமீரார் நன்னைக்
கண்காள்காண்மின்களோ.

இறுமார் திருப்பன்கொலோ விசன்
பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்
சிறுமார் திருப்பன்கொலோ.

தேடிக்கண்டுகொண்டேன் றிரு
மாலொடுநான் முகனும்
தேடித்தேடொணத்தேவனையென்னுள்ளே
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்.

திருத்தாண்டகம்

கோயில்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியாணையந்தணர்தஞ்சிந்தையாண யருமறையினகத்தாண
யனுவையார்க்குந் தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாடித்திகுணிக்
முழாளியைத் தேவர்கடங்கோணமற்றைக், கரியாணநான்முக
கணைக்காற்றைக் கணகடலைக்குலவகையைக்கலந்துவின்ற, பெரி
யாணப்பெருப்பற்றப்புலியூராணப் பேசாதநாளெல்லாம்பிறவா
நாளே.

அருந்துணையையடியார்தம்ல்லதீர்க்கு மருமருந்தையகன்
 ஞாலத்தகத்துட்டோன்றி, வருந்துணையஞ்சுற்றமும்பற்றுச்சிட்டு
 வான்புலன்களத்தடக்கிமடவாரோடும் பொருந்தணைமீல்வரும்
 பயனைப்போகமாற்றிப் பொதுகீக்கித்தனைவினையவல்லோர்க்கென்
 றும்பெருந்துணையப்பெரும்பற்றப்புலியூரைப்பேசாதநாளெல்
 லாம்பிறவாநாளே.

கற்றூனைக் கங்கைவாரசடையான்றனைக் காவிரிகுழ் வலஞ்
 சூழியுங்குருதினாளை, அற்றூர்க் குமலர்த்தார்க்குமருள்செவ்வானையா
 ஞரும்புருவானையறிந்தோமன்றே, மற்றுருந்தன்னெனப் பாரில்லா
 தானே, வானவர்களைப்பொழுதுவணங்கியதத்ப்பெற்றூனைப்
 பெரும்பற்றப்புலியூரைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே

சீருக்காளத்தி

மனத்தகத்தான்றலைமலான் வாக்கினுள்ளான் வாயாத்தன்
 னடியையபாடுந்தொண்டர், இனத்தகத்தானிமையவாதஞ்சித்தின்
 மேலானேழுண்டத்தப்பாலாணிற்செம்பொன்புனத்தகத்தானறுங்
 கொன்றைப்போதினுள்ளான் பொருப்பிடையானெருப்பிடை
 யான்காற்றினுள்ளான், கனத்தகத்தாங்கயிலாயத்துச்சியுள்ளான்
 காளத்தியானவென்கண்னுள்ளானே.

நாரணன் காணன் முகன் காணாதவேதன் கண்

ஞானப்பெருங்கடற்கோர்நாவாயன்ன

பூரணன் காண்புண்ணியன்காண்புரணன் ருன்கான்

புரிசடைமேற்புனலைற்றபுனிதன்னுன்கான்

சாரணன் காண்சந் திண்காண்க திரோன்னுன் காண

டன்மைக்காட்டானே காண்டக்கோர்க்கெல்லாம்

காரணன் காண்காளத்திகாணப்பட்ட

காநாதன் காணவென்கண்னுள்ளானே.

திருப்பூவணம்.

வடிவேறுதிரிஞ்ஞலந்தோன் றந்தோன்றும் வளர்ச்சடைமேலின
மதியந்தோன்றந்தோன்றும் கடியேறுகமழ்கொன்றைக்கண்ணி
தோன்றுங்காதுவெண்குழைதோடுகலந்துதோன்றும், இடியேறு
கனிற்றுரிவைப்போர்வைதோன்றும், எழிநீரழுந்திருமுடியில்லங்
கித்தோன்றும், பொடியேறுதிருமேணிபொலிந்துதோன்றும் பொ
ழிநீரழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

திருவாரூர்.

நிலைபெறுமாறெண்ணுதியெனஞ்சேசீவாரித்தலு மெம்பிரா
னுடையகோயில்புகுப், புலர்வதன்முன்னலகிட்டுமெழுக்குமிட்
டுப்பூமாலைபுனைந்தேத்திப்புதழ்ந்துபாடித், தலையார்க்கும்பிட்டுக்
கூத்துமாடிச் சங்கராசய்போற்றிபோற்றியென்றும், அலைபுனல்
சேர்செஞ்சடையெம்மாதிதென்று மாநாராவென்றென்றேயலறு
நில்லே.

திருவாடுதுரை.

திருவே! என்செல்வமே! தேனே! வானோர்செழுஞ்சடரே
செழுஞ்சடர்கற்சீசாதி! மிக்க, உருவே! என்னுறவே! என்
னானே! ஊனினுள்ளமே! உள்ளத்தினுள்ளேயின்ற, சருவே!
என்கற்பகமே! கணனேகண்ணிற்கருமணியே! மணியாடுபாவாய்!
காவாய், அருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ண மாவடுதண்டுறை
யுறையுமமாசேறே.

திருவீழிமிழலை.

சமரமிசுசலந்தரன்போர்வேண்டினுனைச் சங்கரத்தாற் பிளப்
பித்தசுதார்போலும், நமனையொருகால்குறைத்தநாதர்போலுநார
ணனையிடப்பாகத்தடைத்தார்போலும், குமரனையுமகனாகவுடை
யார்போலும் குளிர்நீழிமி லையமர்குமகர்போலும், அமரர்என்பி
னமுதுரைஞ்கண்டார்போலு மடியேனையாளுடையவடி கடாமே.

திருப்புள்ளிருக்குவேனார்.

பேராயிரப்பாவிவாளுேத்தும் பெம்மாலைப்பிரிசிலாவடி
யார்க்ககனையும், வாராதசெல்வம்வருகிப்பாமைந்திரமுந்தந்திரமு
டந்தமாகித், தீரானாய்திர்த்தருளவல்லான்றன்னைத்திரிபுரங்க

உயெழுத்திண்கிலைக்கொண்ட போராணைப்புள்ளிருக்கு வேளு
ராணைப்போற்றாத்தேவாற்றநாள்போக்கினேனே.

திருக்கன்றாப்பூர்.

எவமேனுந்தாமாகவிலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்சாதனமுங்கண்
டாலுள்கி, உவராதேயவவரைக்கண்டபோதுவுகந்தடிமைத்திற
நினைந்தங்குவந்துநோக்கி, இவர்தேவரவர்தேவரென்றுசொல்லி
யிரண்டாட்டாதொழிந்திசன்றிறமேபேணிக், கவராதேதொழு
மடியார்நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர்நதெறியைக்காணலாமே

திருச்சிவபுரம்.

வானவன்காண்வானவர்க்குமேலானான்காண் வடொழியுந்
தென்றமிழ்மைகணங்கும், ஆனவன்காணானந்துமாயின்கா
ண்பன்காண்கையிலைந்தியாடும். காணவன்காண்காணவன்கு
கருள்செய்தான்காண் கருதுவாரிதயத்துக்கமலத்தூறுந், தேன
வன்காண்சென்றடையார்செல்வன்னுன்காண் சிவனவன்காண்
சிவபுரத்தெஞ்செல்வன்னுனே.

பொது.

அப்பனியம்மையையனுயின்புடையமாமனுமாயியுந், ஒப்
புடையமாதருமொன்பொருளுந் யொருகுலமுஞ்சுற்றமுமொரு
ருநீதுப்பனவுமும்ப்பவனந்தோற்றுவாய்துணையாயென்னெஞ்
சந்துறப்பிப்பாய், இப்பொன்னியிம்மணிநீயிம்முத்தூயிறை
வனியேறுந்தசெல்வனியே.

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ்செப்பாராகிந் திவண்ணந்திறமொரு
காற்பேசாராகில், ஒருகாலுந்திருக்கியில்குழாராகி வுண்பதன்
முன்மலர்பறித்திட்டுண்ணாராகில். அருநோய்கள்கெடவெண்ணீ
றணிபாராகிலியிற்றார்பிறத்தவாதேதோவென்னில், பெருநோய்
கண்மிகலியப்பெயர்த்துஞ்சொத்துப் பிறப்பதற்கேதொழிலாகி
யிறக்கின்றாரே.

சங்கதிபதுமதிதியிரண்டுந்தந்து தாணிபொவொளத்தருவ
ரேனும், மங்குவாரவார்செல்வமதிப்போமல்லோமாதேவர்க்கேகாந்
தல்லாராகில், அங்கமெலாங்குறைந்தமுகுதொழுநேயராயா
வுரித்துத்தின்றமுலும்பிலையேனும், கங்கைவார்சடைக்கார்தார்
கன்பாசிலவர்கண்டிராம்பவணங்குங்கடவுளாரே

திருப்புகலூர்.

எண்ணுகெனென்சொல்லியெண்ணுகேன வெம்பெருமான்
நிருவடியேயெண்ணினல்லால், கண்ணிலென்மற்றோர்களைகணில்
லேன கழலடியேகைதொழுதுகாணினல்லால், ஒண்ணுளையொன்
பதுவாசல்வைத்தாயொக்கவடைக்கும்போதுணரமாட்டேன்புண்
ணியாவுன்னடிக்வேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணி
யனே.

ஒருவனையுமல்லாதுணராதுள்ள முணர்ச்சித்தமொற்றத்துள்
ளேன் ன்று, விருவரையுமுவரையுமென்மேலேவியில்லாததவறுத்
தாய்க்கில்லேனெனலக் கருவரைசூழ்கானலிலங்கைவேந்தன் கடுந்
தேர்மீதோடாமைக்காலாற்செற்ற பொருவரையாயுன்னடிக்வே
போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியது

திருவெண்ணொம்பல் நூர் பண் இத்தளம்

திருச்சிறம்பலம்.

பித்தாசிறைகுடபெருமாள்னயருளாளா
எத்தான்மறவாதேசினக்கின்மேன்மனத்துன்னை
வைத்தார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணொம்பல்நூர்நட்டுறையு
அத்தாவுனக்காளாசேவியல்லெனெனலாமே [ள்

நாரூர்புனலெப்தித்தரைகல்லித்திரைக்கையால்
பாரூர்புனெழத்திடுகற்பன்மாமணியுந்திச்
சீருந்நெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணொம்பல்நூர்நட்டுறையுள்
ஆளுநெம்பெருமாற்காளாசல்லெனெனலாமே.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி பண் பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மற்றபயற்றெனக்கன்றின்நிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றறுந்நிறத்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினைன்
கற்றவந்தொழுதெய்துந்சிர்க்கறையூறிப்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுணநான்மறக்கொஞ்சொல்லுநாமச்சுவாயவே.

கோணியபுறகுடியைக்கறைபூரிற்பாண்டி க்கொடுமுடி
 பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைப்பிறப்பில்லியைப்
 பாணுலாவரிவண்டறைகொன்றைத்தாரனைப்படப்பாம்பரை
 நாணைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவாக்கில்லைத் து
 [ன்பமே

திருத்தொண்டத்தொகை பண் கொல்லிக்கொளவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழ்த்தண்தம்மடியார்க்குமடியேன்
 திருநீலகண்டத்துக்குபவனார்கடியேன்
 இல்லையேயென்னாதவியற்பகைக்குமடியே
 னினையான்றன்குடிமாறனடியார்க்குமடியேன்
 வெல்லுமாமிகவல்லமென்ப்பொருளுக்கடியேன்
 விரிபொழிக்குழ்குன்றையார்விறன்மிண்டற்கடியேன்
 அல்லிமென்முல்லையந்தாரமார்த்திக்கடியேன்
 னூரனூரிலம்மானுக்காளே.

பத்தராப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன்
 பாமனையேபாடுவாரடியார்க்குமடியேன்
 சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன்
 றிருவாருர்ப்பிறந்தார்களெல்லார்க்குமடியேன்
 முப்போதுந்திருமனிதிண்டுவார்க்கடியேன்
 முழுநீறுபூசியமுனிவர்க்குமடியேன்
 அப்பா லுமடிச்சார்ந்தவடியார்க்குமடியே
 னூரனூரிலம்மானுக்காளே.

திருமழபாடி பண் நடட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னூர்மேனியனெழுந்தீதலைபரைக்கசைத்து
 மின்னூர்செஞ்சடைமேன்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனை
 மன்னேமாமணியமழபாடியுண்மாணிக்கமே,
 அன்னையுண்ணையல்லாவினியாசைநினைக்கேனை

எரார்முப்புரமுமெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடி புண்ணியவனைச்
சீரார்நாவவர்கோனாநுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

மானிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லையிருப்பிறவிச்சூழத்தனைக்கி
அல்லலறுத்தானந்தமாக்கிபதே - - - - -யெனலை
மருவாநெறிபயிக்கும்வாதலுரெங்கோன்
திருவாசகமென்னுந்தேன்.

திருத்தெள்ளோனம்.

திருச்சிறப்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணரத்திருவடியை
புருகாமற்பயவோரந்தணாயாண்டுகொண்டா
னொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்காயிரந்
திருநாமம்பாடிநாத்தெள்ளேனக்கொட்டாமோ.

வான்கெட்டுமாருதமாந்தரன்மண்கெடினூர்
நான்கெட்டவன்மெச்சலப்பயாந்தன்மயனுக்
கன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டெனுள்ளமும்பாய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேனக்கொட்டாமோ.

பூசுவதம்பெண்ணிறபூண்பதும்பொங்கரவம்
பேசுவதுத்திருவாயன்மறைபொலுங்கானோட
பூசுவதம்பேசுவதம்பூண்பதவுக்கொண்டனலை
பிசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானுன்சாழலோ.

சலமுடையசலந்தான்றனுடரழித்தகல்லாழி
நலமுடையநாணற்கண்முருளிபவாறென்னை
நலமுடையநாரணன்நாணமிடந்தரனடிக்கீ
புலாக்கிடவாழிமுருளினன்காண்சாழலோ.

திருமுலநாயனாரருளிச்செய்த திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவனோடொக்குந்தெய்வந்தேடி னுமில்லை
அவனோடொப்பாரிங்கியாவருமில்லை
புவனங்கடந்தன்றுபொன்னுளியின் னுந்
தவளச்சடைமுடித்தாமரையானே.

அன்புஞ்சிவமுமிரண்டொன்பாறிலிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிந்தபின்
அன்பேசிவமாயமர்ந்திருப்பாரே.

முன்னவனார் கோயில்பூசைகண்முட்டி டின்
மன்னர்க்குத்தீங்குளவாரிவளங்குன்றும்
கண்ணங்களவுழிசுத்திடுங்காசினி
யென்னருந்தியெடுத்துரைத்தானே.

ஈசனடியாரிதயங்கலங்கிடத்
தேசமுநாடுஞ்ஈறப்புழிந்திடும்
வாசவன்பீடமுமாரன்னர்பீடமு
நாசமதாருமேநம்நந்தியானேயே.

அரகரவென்னவரிபதொன்றில்லை
அரகரவென்னவறிலுலர்மார்தர்
அரகரவென்னவமாருமாவர்
அரகரவென்னவறும்பிறப்பன்றே.

கங்காளன்பூசங்கவசத்திநீர்நாறு
மங்காமற்பூசமகிழ்வினோயாராகில
தங்காவினைசொருஞ்சாருஞ்சிவகதி
சிங்காரமானதிருவடிசேர்வாரே.

புண்ணியஞ்செய்வார்க்குப்பூவுண்டுநீருண்டு
அண்ணலதுகண்டருள்செயாநிற்கும்
புண்ணிபாவிக்கொம்பினைரயீச்சுனை
நண்ணறியாமனமுவுந்நுமே.

சிவசிவவென்கிலர்தீவினையாளர்
சிவசிவவென்றிடத்தீவினைமாளும்
சிவசிவவென்றிடத்தேவருமாவர்
சிவசிவவெண்ணச்சிவததிதானே.

வித்தகமாகியவேடத்தருண்டஷண்
அத்தனயன் மாலருந்தியவண்ணமாம்
சித்தந்தெளிந்தவர்செடம்பருகடிண்
முத்தியாமென்றறும்மூலன்மொழிந்ததே.

பெறுதற்கரியபொய்யைப்பெற்றும்
பெறுதற்கரியபிரானடிபேரார்
பெறுதற்கரியபிரானிகளெல்லாம்
பெறுதற்கரியதோர்பேழிந்தாரே

பொல்லாப்புலாலைக் கருர்புலையரை
பெல்லாருங் கண்ணியமன்றன் மொவா
செல்லாகப் பற்றியதீவாய்நரகத்தின்
மல்லாக்கத்தன் னிமழித்துவைப்பாரே:

அருணாசிரிதாந சுவாமிகள் அருளியது.

திருப்புகழ்.

தானனத தானதன தானதன தானதன

தானதன தானதன—தந்ததான

ஆறமுகம் ஆறமுகம் ஆறமுகம் ஆறமுகம்

ஆறமுகம் ஆறமுகம்

என்றுபூதி

ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர்குடுமடி

யார்கன்பதமேதுணைய

தென்றுநாளும்

ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ னாயெனது

ஈசான மானமுற

என்றமோதும்

ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னுவினுனை

யேவர்புகழ் வார்மறையும்

என்சொலாதே

நீறுபடு மாதழபொரு மேனியவ வேலஅணி
 நீலமயில் வாகடமை
 நீசர் கடமோடெனது தீவினையெலா மடிய
 நீடுதனி வேல்விடும
 சீறிவரு மாறவுண ணையுணு மாணைமு
 தேவர்துணை வாசிகரி
 சேருமழ கார்பழனி வாழ்குமர நேபிரம
 தேவர்வர தாமுருக

தந்தவேளே

டங்கல்வேலா

அண்டகூடம்

தம்பிரானே

கதிர்காமம்.

தனதன்ன தான தனதன்ன தான
 சனதன்ன தானத்--தனதான

திருமகளு லாவு மிருபுயமுராரி
 திருமருக நாமப்
 செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்
 தெரிதரு குமாஃப்
 மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினா யாடு
 மாகதமயூரப்
 மணிதரளம் விசி யணியருவி குழ
 மருவுததிர் காமப்
 அருவரைகள் நீறு பட்டஅகர்மாள்
 அம்பொருதவீரப்
 அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
 அமலர் ஒரு நாதப்
 இருவினையி லாத தநுவினையி டாத
 இமையவர்கு லேசப்
 இலகுசிலை வேடா நொடியினதி பார
 இருசனவி நோதப்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமானே.

RAMA-DASAR.

ராம தாஸர் .

[ஒரு தமிழ் நாடகம்]

ராவ் பஹதூர்
பம்மல் ஸம்பந்தம் முதலியார்
அவர்கள், பி. ஏ. பி. எஸ்.
முன்னுரையுடன்

திருச்செல்வெலி வேளக்கல்புண்டு ஆடிட்,
திரு-கே. எஸ். சங்கரய்யரால்
எழுதப்பட்டது

விசை: அனா எட்டு. இரண்டாம் பதிப்பு.

All Rights Reserved.

டெக்ஸ்டு பக் கம்மிட்டியாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சென்னை கஜட்டு 12—4—32,
I. R. வக்கம் 245 பார்க்க.)

SELECT OPINIONS

THE HINDU OF 20—12—31

The puranic story of saint Ramadas has been dramatised by the author in elegant Tamil in three acts. The story is a familiar one and the most pathetic portion of the drama, the soliloquy of Ramadas in prison and his prayer to Sri Rama to spare him further suffering and his despairing decision to put an end to his miserable life, is very inspiringly rendered. In his "Foreword" to the book Rao Bahadur P. Sambanda Mudaliar B. A. B. L, after referring to certain original touches in the drama, congratulates the author on the success of his maiden attempt.

36 A—Mount Road, Madras,

21st December 1931.

I have read through your "Ramadasar" in Tamil. I have great pleasure in telling you that I enjoyed the reading very well. The language is simple and direct.

I wish the book every success.

W. Duraiswami

(of Messrs Longmans Green & Co. Ltd).

Trichinopoly.

16th December 1931.

It is written very well and I think easier for adaptation than other books.

Rao Sahib R. G. Subramani

Supdt. Publicity and catering,

S. I. Ry.

RAMA-DASAR.

ராம தாஸர்

[சுருதி நாம]

சென்னை: சங்கரம் நகர்.

சுரு-கே. எஸ். சங்கரய்யரால்

பதிவிட்டார்.

சென்னை: சங்கரம் நகர்.

A. R. S. S. S.

சென்னை: சங்கரம் நகர்.

(சென்னை: சங்கரம் நகர்.)

(சென்னை: சங்கரம் நகர்.)

முகவுரை.

ஸ்ரீ ராம பக்தர்களுள் ச்ரேஷ்டமான ராமதாஸரின் சரிதத்தை
நாடக ரூபமாய் ஆர்த்தபாஷையில் எழுதிவுள்ள என் நண்பர்
கனம் ராவ் ஸாஸ்திரி D. வெங்கட்டரமணய்ய பந்துலகாருவின்
அனுமதியின்பேரில்

தமிழ் நாட்டுக்கு ஸ்ரீ முக்ய அசிரியரும் நடிகருமான
கனம் ராவ் பஹதூர் பம்மல் ஸம்பந்தம் முதலியார் அவர்கள்
முன்னுடையின் தைர்யத்தில் அந்த நிவ்ய சரிதத்தை
தமிழ் பாஷையில் நாடக ரூபம் வெளிவிடத்துணிந்தேன்.

ஸ்ரீ ராம கதா ஸாரத்தில் இதன் குற்றங்களுக்களைப்
பாராட்டாது குணங்களையே க்ஷேறித்து அங்கீகரிக்கக் கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

கல்விடைக்குறிச்சி,
திருநெல்வேலி ஜில்லா. }
7—12—31.

கே. எஸ். சங்கரன்.

ஸுப்பா நாயுடு
 ரெங்கைய்யஸெட்டி
 க்ருஷ்ண ராஜு
 வேங்கட சாஸ்திரி

} பத்ராசலம்.
 பெளர ஜனங்கள்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகள்
 ராம சாஸ்திரிகள்
 அப்பய்ய தீக்ஷதர்
 குண்டப்ப சாஸ்திரி

} ஸ்ரீராம நவமி உத்ஸவத்தில் போஜனத்
 துக்கு வந்த ப்ராம்ஹணர்கள்.

(மற்றும்)-ப்ராம்ஹணர்கள் பஜனைகோஷ்டி, தாஸரி, மஹமதி
 யர், பத்ராசலம் கோஷில் தர்மகர்த்தா, வேலையாள், டபேதார்,
 ஸிரஸ்ததார், ஸேவகன், ஸிப்பாய்கள், ப்ரடிக்கள், மந்திரிகள், அர்ச்ச
 கர், பெளரவர்கள், ப்ராம்ஹணப் பைபன்கள் முதலியோர்.

கதை நிகழுமிடம்:—பத்ராசலம்.

நெலகொண்டபல்லி.

கோல்கொண்டா.

அங்கம்-I. காக்கி-1.

பத்ராசலம் போதும் ஒரு ரஸ்தா,

ப்ராம்ஹணர்கள் பஜனை கோஷ்டி—

(பாட்டு—பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்).

ஜோ, காலகயன், காலவகன்,

காலகயன், பார்.

பதித பாவனாயார்

ஜானகி ஸ்வனாயார்

ஜானகி ஸ்வன தாயக ஸ்வனாயார்

(ஜோ)

ஜகஜ்ஜனாவி ஜகஜகி காசுஜனோ மரீயாம்

ராமபாத ஸப்ரேமே மிலேழத்தி சேதாம்

பதித பாவனாயார் ஜானகி ஜீவனாயாம்.

(ஜோ)

கோபன்னு ப்ரவேசம்.

கோ:—கித்யர்காள்! இந்தப் பயணம் எந்த வகலத்தை உத்தேசிக்கோ?

ப்ராம்:—பூதிபத்திரி விநாயகம் உதவியுத்திற்கும் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்.

கோ:—ஸந்தோஷம். நானும் அதை உத்தேசத்துடன் தானிருக்கேன். போகலாம் வாருங்கள்.

ப்ராம்:—கோபன்னு ஸ்வாமி, இப்படியே போய்ப்பட்டு வருகிறீர்கள்.

கோ:—என்! இப்படியே வா திசேஷமென் ஸ்வாமி!

ப்ராம்:—கருஹத்திற்குச்சென்று பாயணத்திற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரியைகள் எல்லாம் சேகரித்துக்கொண்டு தாயாருடைய அது மகிபெற்று வருகிறார்கள். நாங்கள் மெல்லப் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்.

கோ:—ஐயா—நாம் செல்வது ஸ்ரீராமருடைய பாதஸேவைக் கல்லவா? இதற்கு ஸாமக்கிரியைகள் எதற்கு! ஒருவருடைய ஆக்ஞையெதற்கு?

ஸ்ராம்:—ஸரி—ஆனால் அப்படியே செய்யலாம்: வாருங்கள்.

(சல்லோரும் பஜனை செய்துகொண்டு போகிறார்கள்).

(வேறு பக்கத்திலிருந்து ஒரு தாஸரி பாடிக்கொண்டு வருகிறான். பாடி முடிந்ததும் பெருவயிற்றுப் பிள்ளையார்போலுள்ள ஒரு மஹ மதியர் ப்ரவேசம்).

மஹ:—அரே—கோயிந்தா, இந்த மலைக்கிட்டே கோயிந்தா கோயிந்தா இன்னு கூச்சல் செய்யே--உனக்கு பைஸா யார் கொடுக்க றுங்கபாய்?

தா:—ஸலாம் ஸாகேபு: தெளல்க்மியா?

மஹ:—ஆலே சும் ஸலாம்.

தா:—ஸாஹேபு, பாத்து ரொம்ப நாளாச்சுதுங்களே, ஸவுக்யமா யிருக்கிறீங்களா?

மஹ:—அல்லா தயவு இருக்குது—நல்லா இக்ரோம்.

தா:—எந்த ஊருக்குப் போயிருந்தீங்கள்? என்னு ஸங்கதங்கள்?

மஹ:—அரே பாயி, இப்போ நம்பங்கி கோல்கொண்டாலே நல்ல வேலையிக்ரான்—முணுவாட்டி கானா, ரெண்டு வாட்டி ஸோனா, நடுவிலே நடுவிலே ஷரூப் பீனா, காதுக்கு நல்ல காது, ஐனா, எல்லாம் நம்பங்கி ஸரீகு இருக்கறான். அதான், நம்பங் இப்பி இக்ரோம்.

தா:—ஸாஹேபு, இப்போ தொப்பை ரொம்ப பெருகிப்போச்சு துங்களே.

மஹ:—அரே அல்லா சுய்மா இரு பாய், நம்பங்கி பாட்கி ரொம்ப ஷோக்சி, அப்போ நம்பங் இதை தப்லா செய்றாங்க. (தன் வயிற்றை, கதடிக் காண்பிப்பிடுகிறான்). ஸரி--அது இருக் தட்டும்பாய்-நம்ப ஊர்லே என்ன கிசேஸு? இந்த மலைமேலே கிம்பங் இப்போ என்னு ஸங்கதங்கு வந்திருக்கிறாங்கோ?

தா:—தெனலத்தியா-இந்த மலை மஹாத்மயம் ரொம்ப ரொம்ப இருக் குது. இந்த மலைமேலேதான் ராமன்ன, லக்ஷ்மன்ன, ஸீதம்மா-மூனு விக்ரஹங்கள் கிடைச்சிருக்குது. வருஷாவருஷம் இந்த மலைமேலே ராமஸ்வாமிக்கு என்ன ஸம்பரம்--என்ன கோஷ்டி, இன்னாக்கு ஸ்ரீராம நவமி ஜாத்ரை, ஜனங்கள் ரொம்ப குட்பல் போறாங்க: நானும் அங்கேதான் போயிடுக்கினு இரங்கேறார்.

மஹ:—அப்ப! அச்சா. ஆனால் மிட்டாய்துகானம் இக்ரான் அங்கே? நம்பன் போய்வர்ரான்-நிம்பன் போய்வர்ரங்கோ. (போகிறார், தாஸிரும் பாடிக்கொண்டு போகிறான்).

அங்கம்--I. காஷி--2.

(புராசலம் நோனில் வாசல்முன்).

(கபீர் பாடிக்கொண்டு பாவேசம். பாடி முடியும் ஸமயம் தர்மகர்த்தா வந்து தடுக்கிறார்).

தர்:—ஐயா பங்கீரி ஸாஹேபு, நீர் இங்கே வாக்கூடாது-எங்கள் ஸ்வாமி பாட்டு பாடக்கூடாது.

கபீ:—ஸ்வாமி. ஸ்ரீராமநாமகீர்த்தனம் தங்கள் செவிக்கு அத்தனை கடினமா?

தர்:—ஆம்! உம்முடைய வாழ்விட்டு வரும் ராமகீர்த்தனம் என் காதுக்கு கடினம்தான்.

கபீ:—ஏனே?

தர்:—நீர் மஹாத்மியாதலால்.

கபீ:—ஆனால் மஹாத்மியுக்கு கடவுள் இல்லையா?

தர்:—இருக்கும். உம்முடைய கடவுள் உமக்கு--எங்கள் கடவுள் எங்களுக்கு.

கடீ:—ஸ்வாமி பகவான் எத்தனை பேருண்டு?

தர்:—அந்த அதிக ப்ரஸங்கம் வேண்டாம். உமது குலத்தவர் எங்கள் பகவான் பக்கலில் வாக்கூடாது.

கடீ:—ஸ்வாமி தங்கள் பகவான் எந்த குலத்தவர் சொல்லமுடியுமா?

தர்:—இது ரொம்பவும் அதிகமான அதிக ப்ரஸங்கம். நீர் வக்கூடாது. போகவேண்டுமென்றால்-

கடீ:—ஸ்வாமி, நான் யார், தாங்கள் யார் தெரியுமா?

தர்:—நன்றாய்த்தெரியும். நீர் பக்கீரி ஸாஹேபு-நான் கோவில் தர்ம கர்த்தாவென்று. இன்னும் அதிகமாய்ப் பேசினால் இங்கு நுக்கு வெளியாகுதம்படி செய்வேன்.

கடீ:—(மத்தஹாஸத்துடன்) அந்த ஸ்ரீராமசத்தாநர்த்தி எது செய்தபோதிலும் பரமஸந்தோஷமே (இன்னும் பாடுகிறார்).

தர்:—என்னய்யா, நான் சொல்வது என்ன, உமக்குப் பரிஹாஸமாயிருக்கிறதா? இனி தண்டப்பாயோகம் செய்தாலன்றி போக மாட்டீர்போலும். ஒய் தானி-

(கோபத்துப் பாவேசம்).

கோ:—ஓயா, இவர் ஸத்தபுருஷராகம் காணப்படுகிறார். அத்தியப் படவேண்டாம். நானிருக்கிறேன் இங்கே. நீங்கள் கொந்தாம் தயவுசெய்து உத்தம கார்பங்களைக் கவனிக்கச் செல்லுங்கள்.

தர்:—கோபன்னகார, இந்த துருஷ்கர்களுஞ் சார்பாம் கொஞ்ச முர் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஜாக்ரதை. (போகிறார்).

(கடீர் கண்கள் மூடினவண்ணம் பாடுகிறார். கோபல்லு அவர் பக்கிலில் கட்டுப்பட்டவராய் அவருக்குப் பாத நாமஸ்காயம் செய்கிறார். கடீர் அவரை உடனே தூக்கி யெழுப்புகிறார்).

கடீ:—மஹாஜ்ஞாம் ப்ராம்ஹணர். நானே துருஷ்கன். தாங்கள் எனக்கு நமஸ்காயம் செய்வது யுந்தரல்ல.

கோ:—ஹஜரத்-லோகத்திலுள்ள ஸ்ரீவாத்மாக்களெல்லாம் பேதாஹிதமான சைவஸ்வரூபமென்னும் வாக்கு தங்களுக்குத் தெரியாததா? பேத முள்ளது இந்த நசித்தும் தேஹமென்னும் பேருள்ள கூடுதானேயல்லவா-என் நமஸ்காரம் தங்கள் அந்த சங்கத்தில் வளிக்ஞர் பகவத் அர்ப்பிதே.

கபி:—ஐயா. என் ஹருதயத்தில் பகவான் இருப்பது எங்ஙனம்?

கோ:—மஹாத்மா. இந்த வாக்கியம் பகவானே சொல்லியிருக்கிறார்—
“மனுஷ்யர்களை நான் ஸ்ருஷ்டித்திருக்கிறேன். அவர்களில் எனக்கு ப்ரியர் அப்ரியர் என்பது கிடையாது. பக்தியுடன் என்னை பஜிப்பவர்கள் என்னில் இருக்கிறார்கள்-நானும் அவர்களில் இருக்கிறேன்” என்று-இந்த மஹத் வாக்கியம் வ்யர்த்தமாகுமா?

கபி:—ஐயா, உமது வார்த்தைகேட்டு ஆனந்தமாகிறது. சில விஷயங்களைக் குறித்து உபமைக் கேட்கலாமா?

கோ:—ஸத்தபுருஷா, தாம்மஹான் என்று நான் நன்றாய் அறிகிறேன். ஆதலால் தாம் கேட்டும் ப்ரசன்னத்திற்கு எனக்குத் தெரிந்த வரை உத்தரம் சொல்ல ஸர்வ ஸம்ஸித்தஞயிருக்கிறேன்.

கபி:—பகவான் ஒரே ஒருவராய் அகோசானாய் நிராகரானாய் இருக்க விராஹங்களை சிர்மானம்செய்து அவைகளுக்கு நாமங்கள் சூட்டி அவைகள் அதவென்று பூஜிப்பது முறையா?

கோ:—மஹா புருஷா, அது அப்படியல்ல. பேரெத்தனை சூட்டினாலும் பரமாத்மா ஒருவரே. அவர் ஸர்வ ஸ்வரூபி. விச்வமெல்லாம் ஹிம்யமே. அவரே விச்வமும். அவரில்லாத வசதுவேயில்லை. ஆதலால் பக்தர்கள் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்ரகாரம் அதவாவாயாய் எந்த வஸ்துவையும் பூஜிக்கலாமல்லவா?

கபி:—நல்லவாக்கு. இந்த மலைமேல் இத்தனை ஜனங்கள் வந்திருக்கிறார்களோ---இவர்களில் ப்ராம்ஹணர்கள் யார்—சூத்ரர்கள் யார்?

கோ:—புருஷபுங்கவா இந்த ப்ரச்னத்துக்கு விடை ஸம்சய மின்றி சொல்லக்கூடும். பரமாத்மா ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனை பஜிக்கும் பக்தர்களோ ப்ராம்ஹணர்களாவார்கள். பக்திஞானயர்களவே சூத்தர்கள்.

கபீ:—உத்தம வாக்கியம். இன்னொரு விஷயம் மாத்ரம் உம்மைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மோட்சத்தை அபேக்ஷிக்கும் மனுஷ்ய னுக்குப் பரமஸுலபமான மார்க்கம் எது?

கோ:—பண்டிதோத்தமரே, இந்த ப்ரச்னத்திற்கு ஸரியான ப்ரக்தாம் சொல்ல எனக்கு கொஞ்சம் கூசுகின்றது. யக்ஞஹோம ஜப தப அனுஷ்டானாதி மார்க்கங்கள் எத்தனையோ உண்டென்று பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளிலெல்லாம் மிகவும் ஸுலபமான மார்க்கம் எது என்று சொல்ல எனக்கு சக்தியில்லை. தாமே இந்த ஸம்சயம் நிர்ந்தூ எனக்கு உப தேச கர்த்தாவாயிருந்து என்னை க்ருதார்த்தனாகச் செய்ய வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கபீ:—சுமுந்தாய், நான் அவ்வளவு தெரிந்தவனல்ல, அறினும் உன் னைப்போன்ற பாகவதச்சேஷ்டர்கள் உபதேசபலம்கொண்டு சொல்லுகிறேன். கேள் -

“முழுதும் ஜபயக்ஞங்கள் செய் மர் முக்தியில்லை”

“மந்திரம் வ்ருத கிஷ்டைகளாலும் முக்தியில்லை”

“பு முகி மு முகி நிர்ந்தாடனாற்செய்யின் முக்தியில்லை”

“பக்தியால் ஸ்ரீ ராமனைப் பஜித்தாலேயே முக்தியுண்டாம்”

முக்தியுண்டாம்.- முக்தியுண்டாம்”

சுமுந்தாய் இப்படி வா-உனக்கு அந்த ஸ்ரீராம மந்திரம் உப தேசிக்கிறேன். (கோபன்னுஷின் காநில் மந்த்ரோபதேசம் செய்கிறார்).

கோ:—ஆதரா-என்ன இந்த மந்த்ரோபதேச ப்ரபாவம். என்சரீர மெல்லாம் திவ்ய அம்ருதவர்ஷம் ஆனதொப்ப புனகாங்கித மாய் பரவசமாய் குணங்கள் எல்லாம் மக்னப்பட்டு மஹானந்த மானது-தன்யனானேன்! தன்யனானேன்! தேவரே; இந்த திவ்ய

மந்திரம் எனக்குபதேசித்து எனக்கு குருவுமானீர். இனி என்னை ஆசிரவதிக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன். (காலில் விழுந்து நமஸ்கரிக்கிறார்).

(தர்மகர்த்தாவும் வேங்கடேசன் நரஸிம்ஹன் என்ற இரண்டு ப்ராம்ஹணர்களும் ப்ரவேசம்).

தர்:—(ஆச்சர்யத்துடன்) அடடா-இதென்ன விபரீதகார்யம்: ப்ராம்ஹணன் ம்லேச்சனின் காலில் விழுவதா? கோபன்னகாரு உம்முடைய புத்தியெல்லாம் எங்கே போயிற்றம்பா-

வே:—கோபன்னகாரு பக்தியெல்லாம் முற்றி பைத்யம் அனது போலும். கோபன்னகாரு, தாமே இப்பேர்ப்பட்ட கார்யம் செய்தால் நம்முடைய ப்ராம்ஹணத்வம் எங்கே நிற்கும்? நம் குலத்தாருங்கே இதனை கௌரவஹானி யேற்பட்டு விட்டதே.

நர்:—கௌரவாநி ருங்கட்டுப் பா, ப்ரஸ்துத விஷயத்தில் அது மாத்ர மில்லையே, ப்ரா பவித்ரமான நமது ஸ்ரீராமர் ஸன்னிதிக்கு இந்த அருஷ்கன் வந்ததினால் அசுத்தமேற்பட்டு விட்டதே. இனி ஸம்ப்ரோதனம் செய்தாலன்றி வேறுகார்யம் ஆகாதே. ஸ்ரீயா தர்மகர்த்தா, மாதரில் இந்த அருஷ்கனை, இல்லாத போனால் அவனுடன் சேர்த்த இந்த கோபன்னகாருவையும் சேர்த்து வெளிப்பாக்கவேண்டும். இது என்ன அன்யாயம்!

கோ:—(அக்ரமதமாய்) என்னை இவர்களது அக்ஞானம்: (ப்ரகாச மாய்) ஸஜேஷாதர்க்கே அவிக்கவேண்டும். இவர் ஸாமான்ய சல்லர், மஹா பக்தர். அவர் மஹிமை தெரியாமல் வீண் வார்த்தை ஆடவேண்டாம்.

தர்:—ஸரி ஸரி, அவர் மஹிமை உமக்கே தெரிந்தால் போதும் எங்கள் குளுக்கு ஒன்றும் தெரியவேண்டாம், வேண்டுமானால் நீரும் அவர் மதத்தில் சேர்ந்துகொள்ளும். தான் கெட்ட குலங்கு வனத்தையெல்லாம் கெடுத்ததாம்.

கபீ:—ப்ராம்ஹணோத்தமர்களே, என்னைக்கொஞ்சம் மன்னியுங்கள், நான் “மலேச்சன்” நீங்கள் “ப்ராம்ஹணர்கள்” என்று சொன்னீர்களல்லவா? இதில் “நான்” “நீங்கள்” என்னும் பதங்களை எதற்கு அன்வயிக்க உத்தேசித்தீர்களோ சொல்லமுடியுமா? சரீரத்திற்கா? சரீரம் நசித்துப் போகக்கூடியதல்லவா! அன்றேல் ஜீவனுக்கோ? ஜீவனுக்கு நாமபேதம் எதுண்டு! எல்லா ஜீவனும் பகவத் அம்சமல்லவா? அப்படியிருக்க நீங்கள் சொல்லும் வார்த்தைகள் அர்த்தமில்லாதவைகள் ஆகின்றனவே; உங்களிலும் என்னிலும் மற்றெல்லோரிலும் இருக்கும் அந்த ஜகதீச்வரர் ஒருவர் தவிர வேறே ஒன்றும் கிடையாதல்லவா-இதெல்லாம் அக்ஞானமேயாம். ஜாதிக, பேதமும், ஸ்திரீ புருஷத்வமும் பாமர ஜனங்கள் பாவிக்கத் தகுந்த வார்த்தைகளேயல்லாது தம்போன்ற பெரியோர்கள் சொல்லக்கூடியதா? பக்தனுடைய த்ருஷ்டிக்கு ப்ரபஞ்சமெல்லாம் ஸ்ரீராம மயமில்லாது, எதுவும் காணப்படாதல்லவா? நீங்கள் இன்னும் அந்த ஸர்வேச்வரனின் க்ருபைக்குப் பாத்தர்களாகவில்லையே யென்றுமட்டும் நான் பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மற்றும் ஒருமுறை தங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன்—என்னை மன்னியுங்கள்.

கோ:—ஸ்ரேஸ்தர்களே கேட்டீர்களா இந்த மஹனீயரின் வார்த்தைகளை-என்ன ஸாரமாயிருக்கிறது பாருங்கள். நம்மெல்லோரையும் உத்தரணம்செய்ய, நமது அக்ஞானத்தைப்போக்கி “மோக்ஷமார்க்கம் இதுதான்” என்று நமக்கு வழிகாட்ட இந்த மஹனீயர் நவ்ய தேஜோதரர் வைராக்யசுத்தர், மஹா சாந்த மூர்த்தி நமது ஸ்ரீவ புண்ய விசேஷத்தால் ஸ்ரீராமசந்தா மூர்த்தியின் ஸந்திதிக்கே வந்திருக்கிறார் அவரது பாதங்களில் நீங்களும் நமஸ்கரித்து ஆசீர்வாதம் பெறுங்கள். அவரது உபதேசத்தால் தன்யராவீர்.

வே:—(தர்பகர்த்தாவுக்கு) ஸ்யா தர்பகர்த்தா-இவர் துருஷ்கனாகக் காணப்பட்டாலும் அவர் வாயிலிருந்து வரும் வாக்முகன் ஒரு பெரிய மஹான் வாக்குபோலல்லவா இருக்கின்றன.

தர்:—அவர் யாரோ, விசாரிப்போம். (கபீருக்கு) ஐயா, தாம் யார்-தமது நாமதேயம் என்னவோ?

கபீ:—ஐயா என்னைக் “கபீர்” என்பார்கள்.

கோ:—ஆறா-என்ன என் புண்ய விசேஷம்.

தர்:—அப்படியா! கபீர் என்ற மஹான் தாம்,தானோ? தமது பக்தி பரபாவத்தைப்பற்றிக் கேட்டிருக்கிறோமேயல்லாது தம்மை நேரில் இதுவரை தர்சனம் செய்ததில்லை. ஆதலால் எங்களை மன்னிக்கவேண்டும். ஜாதி மத பேதங்களை நினைத்து தமக்குச் செய்த அபராதங்களை மன்னித்து இப்படியே ஸ்ரீராமருடைய ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி எங்கெல்லோரையும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டும் (எல்லோரும் கபீர் பாதத்தில் வீழ்ந்து நமஸ்கரிக்கிறார்கள்).

கபீ:—ப்ரப் ஹணர்களே! எழுந்திருங்கள், எழுந்திருங்கள். நீங்கள் எனக்கு ஒரு அபராதமும் செய்யவில்லை. நம்மெல்லோருடைய பாபங்களையும் போக்கி நம்மை ரக்ஷிக்கத் தருந்தவர்—அதோ (கோவிலைக்காண்டிவித்து) ஸ்ரீராமசந்தர்ப்புர்த்தி யிருக்கிறார். தாங்கள் சொன்ன பாகாரம் நாமெல்லோரும் அவர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று அவரை பார்த்திப்போம் வாருங்கள். (எல்லோரும் பாடிக்கொண்டு போகிறார்கள்).

அங்கம்--I. காஷி-3.

(நெலகொண்ட பல்லியில் குப்பா சாஸ்த்ரி க்ருஹம்—
திண்ணையில் குப்பா சாஸ்த்ரி உட்கார்ந்திருக்கிறார்).

கு:—“ஸம்ஸார ஸாகா ஸமுத்தானக மந்த்ரம்
ப்ரம்ஹாதி யோகிஸூர ஸேனிதஸித்த மந்த்ரம்
தாரித்ய துக்கபவ ரோகவிஞ்ச மந்த்ரம்
வந்தே மஹாபயஹரம் ரகுராம மந்த்ரம்”.

என்னு — உன்னைத்தானே—

(சேஷம்மாள் ப்ரவேசம்).

சே:—என்ன லோகமே முழுகிப்போனாப்லே கூச்சல் போடரேரே-
என்ன விசேஷம் இப்போ.

கு:—ஒண்ணுமில்லை. கோபன்னாகாரு இன்னிக்கு ஹைத்ராபாத்
துக்குப் போகப்போறார். அவர் போகத்துக்குமுந்தி நம்ம
ஊர் பஜனைமடத்திலே ஒரு பெரிய பஜனை நடத்தணும்இன்னு
ஏற்பாடாயிருக்கு, நானும் போகணும் அங்கே—சுருக்க
சமையலாகட்டும்.

சே:—ஆமாம்—ஆமாம். எனக்கென்ன பத்துக்காலும் இருபது
கையுமிருக்கோன்னோ. ஆத்திலே கார்யம் கீர்யம் செய்ய யாரா
வது ஒரு மொட்டைமுண்டையிருந்தால் நானும் ஹாயின்
னுட்டுத்தான் உககாந்திருப்பேன். உமக்கென்ன சொல்
ரத்துக்கு? எல்லா எழவுக்கும் நான்தான் அழணும். இது
நான் பிறந்தவேளை-என்னவோ ஆகிறவேளைக்குத்தான் ஆகும்.
அது போட்டும் இந்த பஜனையென்ன! இன்னிக்குத்தான்
வந்துதா? இல்லாட்டால் இன்னியோடே போச்சோ? ராத்திரி
யில்லை பகலில்லை—உமக்கும் அந்த கோபன்னாகாருக்கும்
இதேதானே வேலை, வேறே யென்ன உத்தியோகமா. எல்லாம்
தான் ஸரியாய்ப்போச்சே! இன்னும் என்ன! மலைபால
இருந்த குடும்பம் இப்போ குப்பைக்கும் கீழே ஆயாச்சு.
என்ன கோபன்னாகாரு—சும்மா பஜனை ப்ராம்ஹண சந்தர்ப்
பணம் இன்னு பெரியவாள் ஸம்பாதிச்சவைச்சிருந்த ஆஸ்தி
யெல்லாம் தொலைச்சாச்சு. மஹானுபாவர்தான் அவர்,
உமக்கு குரு அவர், இன்னும் நம்முடைய கதி எப்படி
யாகப்போறதோ: ஈச்வரா இன்னு இருக்கேன் நான்.

கு:—கதியா? நம்முடைய கதிக்கென்ன வந்துது—கதியாம். இந்தப்
பொம்மனாட்டி புராணம் எல்லாம் கட்டிவை-நீ. நிஜமாய்ச்
சொல்வேன். அந்த கோபன்னாகாரு மாதிரி மனுஷ்யாள்
இந்த லோகத்திலேயே கிடையாது. பரமஸாது, மஹாபக்தர்.

அவரை ஒரு வார்த்தை அனுவச்யமாய்ச் சொன்னால் மஹர்
நாகம் ஸம்பவிக்கும். இப்பவும் அவருக்கு என்ன குறை.
அவர் மாமாமார், அக்கன்ன மாதன்ன பந்தலு ஹைதாபாத்
திவான்கள் இன்னு உனக்குத் தெரியுமோ அன்னே?
கோபன்னாகாரு தகப்பனார் தஹஸீல் உத்யோகம் செய்தார்
அவருக்கும் கூடிய சீக்ரம் அதே பதவி ஆகும் பார்நீ-
கதியென்ன கதி.

சே:—கோபன்னாகாரு பேரெடுத்தேனே இல்லையோ அப்பவே
எதுக்கு உமக்கு இப்படி படபடஇன்னு பொத்துண்டுவாது
கோபம். நான் ஒத்திகான் சொன்னேனா என்ன! இந்த
ஹெல்லாம் சொல்றான். இப்போ அவர் தஹஸீல்தார் வேலை
பாத்தா எனக்கென்ன! இல்லாப்போனா திவான்ஜி வேலை
தான் பாக்கா என்ன? அப்படி உமக்கு ஏதாவது உத்யோகம்
வந்தா நன்னாயிருக்கும். அது ஒண்ணையும் காணமே-வெரு
மனே பேச்சு என்னத்துக்கு?

கு:—போறார் போறும் வாயைழுது. உன் வார்த்தையைக் கேட்
டால் எனக்குக்கூட மஹாபாதகம் வந்து சேரும்.

சே:—ஸரி ஸரி உள்ளத்தைச் சொன்னால் நொள்ளாப்பு என்னத்
துக்கு.

கு:—ஸரி. அது எப்படியாவது போகட்டும்--நீ இப்போ மாதாம்
கொஞ்சம் தயவுசெய்து சுருக்க சமையல்செய்-நானும் அதுக்
குள்ளே ஸூப்பாவதானி ஆத்திலே போய் புராணம் கேட்டு
ட்டுவாரேன்.

(போகிறார்)

சே:—ஆஹா! அதுக்கென்ன குறைச்சல்.

(மற்றொரு பக்கம் போகிறாள்)

அங்கம்-I. காங்கி-4.

கோல்கொண்டா—

(அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு க்ருஹம்—ஒரு தனி அறை—
ராஜாங்க விஷயமாய் ஆலோசிக்கின்றனர்).

அ:—(ஒரு தஸ்தவேஜைப்பார்த்து), ஆஹா! தானிஷா பாதஷா
காருக்கு என்ன வித்யாபிமானம், ஸர்வஜனஸமத்வம், நிஷ்
பாக்ஷிகஸ்வபாவம், இப்பேர்ப்பட்ட ப்ரபுவரோண்யரின் ஸேவா
பாக்யம் நமக்கு லபித்தது நமது பூர்வ புண்ய விசேஷம்
தான்—இல்லாவிட்டால் இது நமக்குக் கிட்டுமா.

மா:—அன்னய்யகாரு, தாம் சொல்வதே ஸத்யம்—ஸ்ரீ ஹரி கடா
க்ஷத்தினால் தானிஷாபோல் உதார ப்ரபுவுக்குத் தம்போல்
மஹான் ப்ரதான மந்த்ரியா யமைந்ததினால்தான் ஸ்வர்ணத்
தில் ரதனம் பதித்ததுபோல் அவரது ப்ரபுத்வம் இத்தனை
விசேஷமாய் நிறைவேறி வருகிறது. (ஒரு தஸ்தவேஜைக்
கொடுத்து) இதைக் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்.

அ:—(அதை வாங்கி வாசித்துப்பார்த்து) ஓகோ—பத்ராசலத்தில்
தஹஸீஸ்தார் அகஸ்மாத்தாய் பரலோக ப்ராப்தியானதினால்
தற்காலம் அதைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் விரஸ்ததார்
ராகவராவ் எழுதினது. “உடனே மிகுந்த ஸாமர்த்தியசாலி
யான எவரையாவது நியமித்துவிட வேண்டுமென்று” -தம்பி,
மாதன்ன இர்தப் பதவிக்கு யாரை நியமிக்கலாம்—சொல்.

மா:—அன்னய்யகாரு எனக்கொரு யோசனை தோன்றுகிறது.
நமது மருமான் காமப்பா குமாரனை நியமித்தால் என்ன?
முக்யமாய் அவனுக்கு இந்த பத்ராசலம் தஹஸீஸ்தார் பதவி
யைக்கொடுத்தால் அவன் கோரிக்கை ப்ரகாரம் ஸ்ரீராமஸே
வையும் அவனுக்கு ஸுஸபமாய் கிடைக்கும். அவனுக்கு
அவச்யம் இந்த உபகாரம் தாம் செய்யத்தான் வேண்டும்.

(ஓர் ஸேவகன் வருகிறான்).

ஸே:—ஸ்வாமி, நெலகொண்ட பல்லியிலிருந்து கோபன் வந்திருக்கிறார்.

அ:—ஆஹா! அப்படியா? உடனே வாச்சொல்.

(ஸேவகன் போய்-கோபன்னு வருகிறார்).

கோ:— நமஸ்காரம்—பெரியமாமா: சின்னமாமா நமஸ்காரம்.

அ } :—வா வா-கோபன்னு, வா உட்கார்.
மா }

அ:—என்ன! வருகிறேன் என்று எழுதக்கூட இல்லை. ஆனாலும் தீனத்த வேலைக்கே வந்தாய். இப்பொழுது தான் சின்னமாமா உன் விஷயமாய் ப்ரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கோ:-நான் வருந் விஷயமெல்லாம் முன்னதாகவே தங்களுக்குத் தெரியப் படுத்த அவகாசமில்லாமற் போயிற்று தீனத்தபடியே புறப் பட்டேன். இன்றுதங்கள் தர்சனபாக்யத்தால் தன்யனானேன்.

மா:—கோபன்னு-இப்படி யுட்கார். அம்மாய் ரகுராமன் முகவிய எல்லோரும் கேட்கவில்லையா?

அ:—அவர்களையும் கூட அழைத்து வரவில்லையா என்ன?

கோ:—எல்லோரும் கேட்காமே. அவர்களும் கூடவே வந்திருக்கிறார்கள்.

அ:—அப்பாயி. இவையையில் எத்தனையோ தடவை வரும்படி சொல்லியனுப்பியும் வராத நீ இப்பொழுது அந்த ஸ்ரீ ராமருடைய அனுக்ரஹத்தினால் வந்திருக்கிறாய், அன்றியும் இதில் இன்னொரு விசேஷம். அந்த ஸ்ரீ ராமருடைய ஸன்னிதான ஸேவையை நீ வலிந்து நடத்துவதற்கு ஸ்ரீ ராமரே இப்பொழுது ஒரு தீவ்ய ஸந்தர்ப்பத்தை கल्पித்திருக்கிறார். ஆகையால் உன்னை அதற்கு ஸம்மதிக்கச் செய்வதும் அவர் கடமை என்று தைரியமும் எனக்கு ஏற்படுகின்றது. கோபன்னு-நாயனு ஸ்ரீ ராம ஸன்னிதான ஸேவை செய்வதற்கு உனக்கு அச்சுபயனையோன்றும் உண்டாகாதல்லவா?

கோ:—மாமய்யகாரு-என்ன இப்படிக்கேட்கிறீர்கள்? எத்தனையோ கோடி ஜன்மங்களில் கடினதபஸ்செய்தாலும் ஸ்ரீராம ஸன்னிதானஸேவை லபிக்குமா-அதை நான் வேண்டாம் என்பேனா?

மா:—அதுதான் உத்தமலக்ஷணம். இனிதாமதமேன். பத்ராசலத்தில் சஹஸீல்கார் ஸ்தானம் காலியேற்பட்டது. அதை உனக்குக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நானிப்பொழுதுதான் பெரியமாமாவிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் ஸ்ரீராம ஸேவாப்பரையுள்ள நீயும் இவ்ருத்த ஸம்மதிப்பாயோ-என்னவோ என்று மாத்ரம் கொஞ்சம் ஆலோசனையுண்டாயது. அந்த ஸமயத்திற்கே நீயும் வந்தாய். ஆகையால் நீ வேறு பதில் சொல்லாமல் அங்கீகரிப்பாய் இதை

கோ:—மாமகாரு. எந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் இது எல்லாம் ஸ்ரீராமருடைய ஆக்ஷேபையுன்றி வேறல்லையென்று ஸ்பஷ்டமாய் தெரியவருகிறது. இனி ஸம்சயம் கொள்வதில் பயனில்லை. ஸ்வாமி ஆக்ஷேபையை நிறைவேற்ற ஸர்வ ஸம்ஸித்தனாயிருக்கிறேன்.

அ:—இதுவரை-ஸ்ரீராமானுஜருஹத்தினால் எல்லாம் அனுபவமாய் முடிந்தது. நானிப்பொழுதே போய் தானிஷாகாருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கார்ட்வித்தி செய்துகொண்டு வருகிறேன்-தம்பி மாதனா நீ இங்கேயேயிருந்து கோபன்னாவ விசாரித்துக்கொள்.

மா:—சித்தம் (அக்கனா பேசுகிறார்). அடே யாடா அங்கே?

(ஸேவகன் வா) அன்னகாருக்கு பல்லக்கு வித்தடாக்கு.

ஸேவகன்:—சித்தம் (போகிறான்).

மா:—அப்பாவி—பரயாணத்தினால் அலுத்திருக்கிறாய். ஸநானம் செய்து ஸ்ரீஜையை முடித்துக்கொண்டு போஜனத்துக்குப் போகலாம் வா. (போகிறார்கள்).

அங்கம்-II. காக்கி--1.

பத்ராஹம்—

கோபன்னைக் கூறஹம்—ரத்ராமன் ஸ்ரீராமர் படத்தின்
முன் நின்று அகையே பார்த்து ஆனந்திக்கிறான்.
(பக்கத்து ஆத்துப் பையன்கள் வருகிறார்கள்).

பை:—ரத்ராமா நீ என்னடா? ஆத்தையிட்டு ஏதடா வெளியிலே
வரமாட்டேன் என்கிறாய்?

ரது:—வெளியிலே என்னத்துக்குடா வரஹம்?

பை:—விளையாடர்த்துக்கு.

ரது:—நான்கான் ஆத்திலேயே விளையாடரேனே!

பை:—ஆத்திலே யாண்டே விளையாட ராய் நீ?

ரது:—ஸ்ரீராமசந்தானம்.

பை:—அவன் யாண்டே ஸ்ரீராமசந்தான்?

ரது:—இதோ (படத்தைக் காண்பிப்பிக்கிறான்) பாருங்கள்.

பை:—(சிரித்து) இவன் கூட எப்படியடா விளையாடறாய்?

ரது:—காண்பிக்கிறேன்—பாருங்கள். (படத்திற்கு மாலை போட்டுப்
பாடுகிறான்).

பை:—ரத்ராமா! இந்த ஆட்டம் நன்னுத்தான் இருக்குடா.
எப்படி எங்களுக்கும் சொல்லிக்கொடேன்.

ரது:—அப்படியே யாகட்டும். இந்தப் புஷ்பங்களை படத்தின்மேல்
போட்டு நான் சொல்லுகிற மாதிரி சொல்லுவங்கள்.

(எல்லாவுடனும் படத்தின்மேல் புஷ்பங்கள் போட்டு ரத்ராமன்பாட
ரின் துடர்ந்து பாடுகிறார்கள்).

(கோபன்னாவும், அவர் பார்வைய கமலாம்பாளும் ப்ரவேசம்-
பையன்கள் பப்பப்பட்டுப் போகப் புறப்படுகிறார்கள்—
கோபன்னை அவர்களைத் தடுக்கிறார்).

கோ:—பாலர்கடோ இப்படி வாருங்கள். நீங்கள் செய்கிறது மிக
வும் ச்ரேஷ்டமான வேலை. ஆகவே ஒன்றும் பப்பப்படவேண்
டாம்.

பை:- கொஞ்சம் பயமாயிருந்தது.

கோ:- குழந்தைகளே இனி இவ்விதம் பயப்படவேண்டாம். ப்ரதிதினமும் எங்கள் ரத்னாராமன்கூட இம்மாதிரியே விளையாடுங்கள். ஊரிலும் உங்களுக்குத் தெரிந்த பாலர்களுக்கும் இந்த ஆட்டத்தைக் கற்றுக்கொடுங்கள்.

பை:- அப்படியே செய்கிறோம்.

கோ:- இந்த ஆட்டத்தின் ஆரம்பம் எங்கள் ரத்னாராமன் காண்பித்தான்-இதனை முடிக்கும் விதம் நான் காண்பிக்கிறேன்.

(கற்பூரம் பொருத்தி கமலாம்பாள் கையிற்றெழுத்து, காமநாமம், ஸ்ரீராமருக்கு ஹாரத்தியெடுத்து)

கம:- (ஹாரத்தி யெடுத்து மங்களம் பாடினாள்)

கோ:- பாலர்களே இனி நீங்கள் உங்கள் கருவறைத்திற்குச் செல்லுங்கள். (ஒவ்வொருவரும் ராம பூட்டிற்கு நமஸ்காரம் செய்து போகிறார்கள்)

கம:- (ரத்னாராமனைக்கட்டியணைத்து) நாயன்மாருடைய பூர்ண கடாக்ஷம் உனக்கு உண்டாகட்டும் (என்று ஆசீர்வதிக்கிறார்).

கோ:- நாயன்மாருடைய தாயார் உன்னை நன்றாய் ஆசீர்வதித்தாள். ஸ்ரீ ராமருடைய க்ருபாகடாக்ஷ மொன்றுமட்டுமிருந்தால் நமக்கு வேறு என்னவேண்டும். ஸகல ஸம்பத்தம் ஒருங்கே சேர்ந்துவந்தாற்போலல்லவா—ஆகவே 'செய் பொழுதும் அந்தப் பாமாத்மாவை-ஸ்ரீ ராமசந்தரீனமாட்டும் மறவாதே. அவர் உன்னைப் பூர்ணமாய் ஆசீர்வதிப்பார்.

கம:- நாதா இந்த மாஸம் ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவம் வரும் அல்லவா? இன்னும் எத்தனை நாட்களிருக்கின்றன.

நிகா:- பத்து தினங்களே. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் அப்பொழுதே செய்துவிட்டேன்.

ரகு:—நாயனா அன்று நம்முடைய ஆத்தில் ஒரு பெரிய பண்டிகையல்லவா? நம்முர் ப்ராம்ஹணர்கள் எல்லாரும் வந்து ஸ்ரீராம பஜனை செய்வார்கள் அல்லவா?

கோ:—ஆம் குழந்தாய். அப்பொழுது நீயும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பஜனை செய்யலாம்.
(சேவகன் வர)-என்ன ஸுப்பன்னா-என்ன விசேஷம்.

ஸே:—எஜமான், ஸிரஸ்தகார் ராகவரவ்காரு காத்திருக்கிறார்.
(போகிறான்)

கோ:—ஸரி, இதே வந்தேன். (போகிறார்)

கம:—நாயனாவா. நாமும் உள்ளே போகலாம். (போகிறார்கள்)

அங்கம்--II. காட்சி-2.

ஸ்ரீராம நவமி தினம். கோபன்னின் க்ருஹத்தினையில் ப்ராம்ஹணர்கள். போஜனமாய் தக்ஷிண தாம்பூலத்திற்கு காத்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரிகள்:—அன்னதாதா ஸுகீபல—மஹராஜன். என்ன ஸாப்பாடு என்ன ஸாப்பாடு! சொல்லமுடியவில்லை இன்னா.

ராமா சாஸ்த்ரி:—ஆமாம் ஆமாம். எத்தனைவித பதார்த்தங்கள், எத்தனைவித பக்ஷணங்கள் எத்தனைவித பாயஸங்கள்-அட்டா ஓடு — போராதா—இரண்டு இருந்தாலும் போருமோ—என்னவாய், அதுவும் ஸந்தேஹம்தான்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்த்ரி:—ராமா சாஸ்த்ரிகாரு. நன்றாய்ச் சொன்னீர். ஒவ்வொரு பதார்த்தமும் தேவாந்ருதமாயிருந்ததுன்னா. எதையாவது ஒன்னை கிட்டுடலாமின்னாலோ-மனஸு கேக்க ரகா-ஆனால் எல்லாத்தையும் ஸாப்பிடலாமின்னாலோ வயிறு கொள்ளாதே. — என்ன செய்யரது. ரொம்ப ச்ரமப்பட்டுப் போனேன்.

அப்பய்யா தீக்ஷதர்:—ஓய்! ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகாரு. நன்றாய் ஸாப்படா உமக்கே இவ்வளவு ச்ரமமானால் நாங்கள் எல்லாம் என்னதான் செய்வோம். ● அதுவுமில்லாதே, இத்தனையும் ஸித்தம் செய்து பரிமாற்றினார்களே! அவர்களுக்கு என்ன ச்ரமமிருக்கும். என்ன ஸாப்பாடு-தர்மி தர்மி புண்யாத்மா.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரி:—ச்ரமமிருக்கட்டும் அய்யா! எவ்வளவு பக்தி ச்ரத்தை. அதுதானய்யா ரொம்ப விசேஷம்.

ராமா சாஸ்திரி:—பக்தி ச்ரத்தைக்கு என்ன குறைச்சல். அவரோ மஹா பக்தர். அதனாலே பகவத் பக்தியோடே ப்ராம்ஹண பக்தியும் சேர்ந்தது.

அப்பய்யா தீக்ஷதர்:—அதிலேயும் அந்த கோபன்னாகாரு பார்யை இருக்காளே-அந்த அம்மாள்-மஹா பதிவ்ருதை. அவரைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு அதிகம்—ச்ரீதேவகை. பார்யை இருந்தால் அப்படி இருக்கணும்.

ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரி:—அதெல்லாம் பூர்வ புண்யவீசம். கோபன்னா காருக்கு என்ன குறைச்சல். எல்லா பாக்யவீதனும் ஸம்பூர்ண மாய் நிறைந்திருக்கின்றன. அதிகாரம், ஐச்வர்யம், பகவத் பக்தி, வைராக்யம், பரோபகாரசிந்தை-இவைகளெல்லாவற்றி லும் முக்யமாய் அனுசூல்யமான தாம்பத்யம்.

அப்பய்யா தீக்ஷதர்:—கோபன்னாகாருவைப்போல புண்ய புருஷர் நம் தாலாகாவுக்கு தஹஸீஸ்தாராய் வந்ததே நம்மடைய பூர்வ ஜன்ம பலம்தான். அவர் வந்ததுமுதல் ஸ்வாமி கைங்கர்யம் என்ன-ப்ராம்ஹண கைங்கர்யம் என்ன-இவைகட்கு என்ன குறை.

(குண்டப்ப சாஸ்திரி வயிற்றைத் தடவிக்கொண்டு ப்ரவேசம்).

கு:—ஆமாம் ஆமாம். ஒன்றும் குறைச்சல் இல்லை. எல்லாம் ஸம் பூர்ணமாயிருக்கு.

(ச்ரமத்தோடு உட்காருகிறார்).

ரா:—என்னய்யா! உமக்கேனித்தனை தாமஸம்.

கு:—(ச்ரமபரிஹாரம் செய்துகொண்டு) அதிருக்கட்டும். இன்னும் தகஷிணை கொடுக்கலையே? (அங்குமிங்கும் பார்க்கிறார்).

(டபேதார் வருகிறான்).

ட:—ஸ்வாமிகளே! எஜமான் அவர்கள் வீட்டுப் பின்புறத்துக் கிணற்றுப்பக்க மிருக்கிறார்கள். உங்களை யெல்லாம் அங்கே வாச்சொன்னார்கள்.

ஸ்ரீ:—அங்கென்னத்துக்கடா வரணும்?

ட:—அது எனக்குத் தெரியாது ஸ்வாமி.

கு:—ஹும்! அது வேறே ச்ரமமா? ஸரி-போவோம்.
(ச்ரமப்பட்டுப் போகிறார்கள்).

அங்கம்-II. காட்சி--3.

(கோபன்னாவின் இருஹத்தின் பின்புறத்தில் ஒரு கிணற்றுப் பக்கத்தில் கோபன்னாவும் கமலாம்பாளும் சோகமுற்ற முகத்துடன் நிற்கிறார்கள்).

கம:—(துக்கத்துடன்). நாதா! ப்ராம்ஹணர்கள் போஜனம் செய்கிறார்களென்று நமது சோக ஆராவம் அவர்களது செவியில் படுமென்று நமது புத்ரனின் மரணம் அவர்களறிந்தால் போஜனம் செய்யாமல் எழுந்துவிடுவார்களே என்று பயப்பட்டு இதுவரை என் மனத்திலுண்டான வருத்தத்தையெல்லாம் பொறுத்து நிக்ரஹித்துக் கொண்டிருந்தேன். இனி என்னால் தாள முடியாது. ஹா குமாரா, ரகுராமா இந்த நிர்ப்பாக்ஷியசாலையை கோர துக்கஸாகரத்தில் முழுகச் செய்து விட்டு நிமிஷ நேரத்தில் என்னைவிட்டுப் பிரிந்தாயே-பாலா அந்தப்பாழும் கிணற்றின் பக்கத்தில் ஏன் போனாயடா (கிணற்றருகில் சென்று கிணற்றுள் உற்றுப்பார்த்து) என்

கண்மணி! என் செல்வமே—என்னப்பா, இந்தப் பாழுங் கிணற்றில் விழுந்து அலறி அடிபட்டு என்னென்ன அலறி னாயோ? “அம்மா அம்மா” என்று என்னை நினைந்து எத்தனை தரம் கூவினாயோ? கண்ணே இதோ நான் வந்திருக்கிறேனே! “என்” என்று பதில் சொல்லலாகாதா! “அம்மா” என்று கூப்பிடேன் இப்பொழுது. அய்யோ! ரகுராமா என் பதில் கூறமாட்டேனென்கிறாய். (கொஞ்சம் சோகமுற்று வ்யஸனம் அதிகரித்து) அய்யோ இனி யேது தனயன். என் ப்ராண மணி போயிற்று—என் ஜீவமணி போயிற்றே. அய்யோ இனி என்னை அம்மாவென்று கூப்பிடுபவரும் உண்டோ. என் பக்கலில் இருந்து ஸ்ரீராம பூஜைசெய்வது யார் இனி? அஹா ஸுகுமாரா, ரூபஜிகமாரா, வம்சகவிஸ்தாரா, ஸௌபாக்ய ஸாகரா என்னை விட்டுச்சென்றாயே. நான் எப்படி பொறுப்பே னிதை! துக்க பாரம், துஷ்டவது எங்ஙனம், சோகம் நீங் குமோ! அய்யோ என் புக்ரண ஜீவிதகூச்செய்பவர் ஒரு வரும் இல்லையா? ஸ்வர்க்க தேவதைகளே, நாபஸிகளே பூமியிலுள்ள பூஸூரர்களே பதிவ்ரைகளே புண்ய புருஷர் களே ம்ருகங்களே பக்ஷிகளே யாராவது நீங்கள் எனக்கு புத்ரதானம் கொடுங்கள். ஓ ராமசந்த்ரா! இம் ரகுராமனைக் கொடுத்து எம்மை ரக்ஷிப்பாய் (கீழ்விழ்ந்து சபையாகிறான்).

கோ:—ராமசந்த்ரா இன்று உனது ஜனனதினம் என்று ஆனந்தக் துடன் உன்னை பூஜித்து விப்ரபுங்கவர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்து அவர்களுக்கு தக்ஷிண தரம்பூலம் அளித்து ஸந் துஷ்டர்களாக்கி நான் க்ருதார்த்தனாக வேண்டுமென்று பரி சுத்த ஸங்கல்பம் செய்திருக்க ப்ராம்ஹணர்கள் போஜனம் செய்யும்பொழுதே என் தேஹத்துக்கு அட்சி எற்பட்டு என் ஸங்கல்பம் பூர்த்தியாகாமல் என் கைகளைக் கட்டிவைத்தாயே. ராமசந்த்ரா—இந்தப் பாபம் என்னைச்சேர்ந்ததா? அல்லது உன்னையா? அதோ ப்ராம்ஹணர்கள் வருகிறார்களே. (ப்ராம் ஹணர்கள் வந்து ஒரு பக்கமாய் துக்கமுகத்துடன் நிற்கிறார் கள்) இவர்கள் பாதத்தில் வீழ்ந்து இவர்களது ஆசீர்வாதம்

பெற யோக்யமில்லாதவனா யிருக்கிறேனே—ரித்த ஹஸ்தர் களாய் அனுப்பவா இவர்களை? இல்லை இல்லை—அது என்னாலா காது, ஹே ஜானகீமணு என் ஸங்கல்பம் நிஷ்களங்கமானது உண்மையானால் அதை ஸித்திக்கச் செய்வது உன் பாரம். இந்த ப்ராம்ஹணர்கள் உன் அதிதிகள்—கீர்த்தியோ அப கீர்த்தியோ அது உன்னைச் சேர்ந்தது. நான் உனது தாஸன்-உன் ஸைவை செய்வதுதான் என் கார்யம்.

ஸ்ரீ:—கோபன்னகாரு எங்களுக்கு இப்பொழுதுதான் தெரிந் தது. அஹா என்ன கஷ்டம் என்ன கஷ்டம்—

ரா:—உமக்குத் தெரியாததில்லை. போன கார்யத்தைப்பற்றிச் சிந் திப்பதில் பயனில்லை. எப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கும் கர்மபலம் அனுபவிக்காமல் தப்பமுடியாது. ஆகையால் கொஞ்சம் தைரியப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

அ:—ஆஹா! இந்தக் குழந்தைக்குத்தான் என்ன பக்தி என்ன வினயம்!

கம:—(மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்திருந்து)—ஓ ராமசந்த்ரா! கருணா ஸமுத்ரமென்றும் ஸத்ய ஸந்தனென்றும் சதூர்தச புவனங்களிலும் புகழ்கின்றனவே. நீ ஸார்வ பெளமனாய் அயோக்யநகரம் பரிபாலிக்கும் ஸமயம் ப்ராம்ஹணனொரு வன் தன் புத்ரன் மரணம் தாளாது உன்னிடம்வந்து முறை யிட அவ்விப்ர குமாரனை ஜீவிதனாக்கிக் காப்பாற்றினாய் என்றும் சொல்லுகிறார்களே! அந்த வாக்யம் நிஜமானால் என் ரகுராமனை எனக்கு இப்பொழுதே கொடு. ஓ ரகுராமா—உன் அதிதிகள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் வா.

ரகு:—(கிணற்றுள்ளிருந்து) வந்தேன் அம்மா! இதோ வந்தேன். (என்று சொல்லிக்கொண்டு உயிர்பெற்று வெளியில் வருதல்)

கம:—(எதிர்சென்று தனயனைக்கட்டியிணைத்து) நாயனா, வந்தாயாப் ஸ்ரீ ராமருக்குக் கருணை ஏற்பட்டதா.

கோ:—ராமா ஜகதபிராமா ஜானகாமனா என்ன உன் மஹிமை
என்ன உன் க்ருபாகடாக்ஷம். (ரகுராமனைப் பக்கத்தில்
சேர்த்து ஆசீர்வதிக்கிறார்) நாயனா உனக்கு ஸர்வமங்கனமு
முண்டாகட்டும்.

ப்ராம்:—கோபன்னகாரு உம்முடைய ப்ரபாவம் அதி அக்புதம்.
அதி அக்புதம்.

கோ:—என் ப்ரபாவம் என்ன-எல்லாம் அந்த பரமாத்மா ஸ்ரீராம
சந்த்ரமூர்த்தியினுடையதே! அவரது கடாக்ஷம் மட்டுமிருந்
தால் சாவது என்பது என்ன! பிழைப்பது என்பதுதான்
என்ன! அவரது க்ருபைமாத்ரமிருந்தால் அஸாத்யமென்பது
எதுவுமில்லை நமக்கு.

ஸ்ரீ:—கோபன்னகாரு, உம்முடைய பக்தி மஹிமையினால் இந்த
லோகமெல்லாம் ஸ்ரீராமமயம் செய்துவிட்டார்- ஆகையால்
உமக்குத் தாய் தகப்பன் சூட்டிய 'கோபயீஷ' நாமம் அவ்வ
ளவு நன்றியில்லையென்று தோன்றுகிறது.

கோ:—(மந்தஹாஸத்துடன்) ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டடர்களை பின்
எப்பெயர் உங்களுக்குப் பொருந்தினதாகத் தோன்றுகின்
றதே?

(கபீர் உள்ளிருந்து, "ராமதாஸு" என்று பாடிக்கொண்டு
வருகிறார். எல்லோரும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள்)

கபீ:—குமாரா உன் பக்தி மஹிமையை ஸ்ரீ ராமரே இன்று
ஸ்பஷ்டமாய் பஹிரங்கம் செய்துவிட்டார். ராமபக்தர்களுள்
நீ யொரு ச்ரேஷ்டமானவன். ஆகவே, உனக்கு, 'ராமதாஸு'
என்று பிதாவுக்கும் குருவுக்கும் ஸமானமான நான் நாம
காணம் செய்கிறேன்.

ராம:—பாக்யம் எல்லாம் தங்கள் க்ருபாகடாக்ஷமே.

கபீ:—குமாரா ராமதாஸு இனி யுன் பக்தி நிஷ்டைக்கு க்ருந்தம்
எற்படாது. நீ சேகரித்திருக்கும் பக்தியென்னும் ஸ்வர்ண

மெல்லாம் உன் பார்வைய ஆபரணமாக்குவாள். அதற்கு உன் தனயன் ரத்னம் பொருத்துவான். உனக்கு ஸகல மங்களமு முண்டாக. நான் இனிப் போய்வருகிறேன்.

ராம:—குருவர்யா—இந்த தாஸனின் ஆதிக்கம் கொஞ்சம் ஸ்வி கரித்துப் போக வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை.

கபீ:—ஸரி அங்ஙனமே போகலாம் வாருங்கள்—ஜயஜயராம்.
(எல்லோரும் பாடிக்கொண்டு போகிறார்கள்).

அங்கம்-II. காட்சி-4.

நெலகொண்டபல்லி க்ராமம் குப்பா சாஸ்திரி க்ருஹம்—
(குப்பா சாஸ்திரி கையில் ஒரு கடிதத்துடன் இருக்கிறார்).

சேஷம்மாள் ப்ரவேசம்

கு:—பார்த்தயா-பாவம். அந்த கோபன்னகாருவை நீ எவ்வளவோ தூஷிச்சயே-பார். பகவானை நம்பினவன் ஒருநாளும் கெட்டுப் போகமாட்டான். பின்னை யென்னொன்று நினைக்கிறாய்-பத்ரா சலத்திலேயே அவருக்கு இப்போ தஹஸீல்தார் ஆய்ந்தது. இனிமேலே நீ உன்னுடைய பைத்யகாரப் பேச்செல்லாம் கட்டிவைச்சுடனும் தெரியுமா?

சே:—என்ன! கோபன்னகாருக்குத் தஹஸீல்தார் ஆய்ந்ததா!

கு:—இன்னமும் ஸந்தேகமா உனக்கு? இதோ பாரேன் காசிதம்—
அவரே பத்ராசலத்திலிருந்து தானே எழுகியிருக்கிறார். அவருக்கு கர்வமின்கிறது லேசம்கூட கிடையாது. அண்ண குப்பா சாஸ்திரிகாரு இன்னு எழுகியிருக்கார். பார் நீ—
(கடிதத்தைக் கொடுக்கிறார்).

சே:—போகட்டும் போ! எப்போ பார்த்தாலும் ஒத்தருடைய ஐச் வர்யத்தைப்பூத்து ஸந்தேகாஷப்படாதே நம்முடைய பிழைப் பாய்ப் போச்சு. நமக்கு என்ன கிடைச்சது-ஒன்னுமில்லை—

ஒரு காசு கூட கிடையாது. இப்போ கோபன்னகாருக்கு தஹ ஸீல்தாரானால் நமக்கு என்ன லாபம்—நல்லவர், நல்லவர் என்கிற—என்ன நல்லவர் புற்றுக்குள்ளே? அண்ணு இன்னு எழுதிட்டாராம் பின்னே என்ன குறைச்சல் எல்லாம் ஸம்பூர்ண மாய் நிறைஞ்சுபோச்சோ அன்னோ—தானிஷா மந்த்ரி தன் மாமாமார் கிட்டே உங்க ஸங்கதியும் கொஞ்சம் சிபார்சு செய்து ஒரு முஸ்தீபு வேலையாவது வாங்கிக்கொடுக்கால், நல்லவர்தான்—எல்லாம் அவாவார் கார்யம்தான் அவாவார் பாத்துக்குவான்—அவ்வளவுதான்.

கு:—உன் ஸ்வபாவம் சொம்ப கெட்டது. ஒர்த்தரை சிந்திக்காதே உனக்கு ஸந்தோஷம்போலே இருக்கு. நம்ம மனஸிலே என்ன இருக்கு இன்னு அவருக்கென்ன தெரியும்—நாமும் போய் அவர்கிட்டே ஸமாசாரத்தைச் சொன்னால் அவரும் அவராவான் ஸஹாயம் அவச்யம் செய்யத்தான் செய்வார்.

சே:—இல்லென்ன, உம்மைக்காட்டிலும் அந்த கோபன்னகாரு என்ன ஒஸ்தி இங்கரேன்—படிப்பு விஷயத்திலேயா! இல்லை குலகோத்திரங்களிலேயா? எதிலேயும் உமக்கு ஒன்னும் குறைச்சலில்லை! அவருக்கும் ஒன்னும் அதிகமில்லை. இல்லாப்போனா ஒரு வேளை அவர் மாமாமார் என்னவோ பெரிய அதிகாரத்திலே இருக்கார் இன்னு சொன்னீரே, அது வேணுமானால் உாக்கில்லை அவ்வளவுதான். ஆனால் இந்த ஸங்கதி அந்த கோபன்னகாருக்குத் தெரியாதா என்ன? காலமே பிடிச்ச நாய்க்குட்டிமாதிரி அவர் பின்னாலேயே திரிஞ்சுண்டிருக்கிறே உமக்கு அந்த மட்டும் ஸஹாயம் செய்யணும்னு அவருக்கு என் தெரியாமல் போச்சு இங்கரேன். இதுதான் நல்லவாளுக்கு லக்ஷணம் போலிருக்கு. இப்பவாவது உம்மை அங்கே புறப்பட்டுவரும்படி எழுதியிருக்கா! அந்தப் பேச்சே இல்லையே: எப்படியோ நீர் என்ன செய்வீரோ நேக்குத்தெரியாது: எந்த உபாயத்தினாலேயாவது அந்த கோபன்னகாரு மாதிரி நீரும் ஒரு தஹஸீல்தார் உத்தேயோகம் ஸம்பாதிச்சுக்காதபோனால் நமக்கு கௌரவமே கிடையாது.

கு:—(தலையசக்கி அங்கீகரிப்பை அபிநயித்து) ஆமாம். ஆமாம்.
நீ சொல்ரத்திலே கொஞ்சம் விஷயம் இருக்கு—ஸரிதான்.
நானும் பத்ராசலம் போய்வாரேன்—எல்லாத்துக்கும்.

சே:—இதோ பாருங்கோ! நீர்மாதாம் போனால் ஒரு ப்ரியோஜன
மும் உண்டாகாது. கோபன்னாகாருவைப் பாத்துட்டேரோ
இல்லையோ அப்பவே உமக்கு இந்த லோகமே மறந்துபோம்.
கூட எண்ணிப்போலே ஒத்தி இருந்து உம்மை அப்பப்போ
தூண்டிண்டிருந்தாலன்னியிலே ஒரு கார்யமும் நடக்காது,
அதுக்குத்தான் சொல்ரேன்-நானும் வாரேன்கூட. சீக்ர
மாய் பஞ்சாங்கம் பாத்து ஒரு நல்ல முஹூர்த்தம் பாருங்
கோ.

கு:—நேக்கு ஜோதிஷத்திலே அவ்வளவாக பரிசயம் கிடையாது.
ஸீதாரும் லித்தார்திகாரு ஆத்துக்குப்போய் முஹூர்த்தம்
வைச்சுண்டுவர்ரேன். நீயும் அதுக்குள்ளே-சீக்ரம் சமையல்
ஆகட்டும்.

சே:—ஸரி. சீக்ரம் போய்வாருங்க. அம்ருதமானாலும் ஆலஸ்ய
மானால் அது விஷம்தான்இன்னு சொல்லுவாள்—நீர் அங்கி
போட்டுண்டு தலைப்பாகையெல்லாம் வைச்சுண்டு முன்னும்
பின்னும் வில்லைச்சேவகன்போகப் பல்லக்கிலேறி தஹஸீல்தார்
அமல் செய்ரதை எப்போடா பார்க்கப்போரோம் இன்னு
இருக்கு, சீக்ரம் போய்வாருங்க. (குப்பா சாஸ்த்ரி ஸந்
தோஷத்துடன் போகிறார்).

சே:—(அதே பக்கம் பார்த்துக்கொண்டுஇருந்து சிறிது நோம்
பொறுத்து திரும்பி தலையையசைத்து) இன்னும்பார்-அந்தப்
பக்கத்தாத்து காமாஷி கர்வத்தை அடக்கணும் அப்போ.

(மற்றொரு பக்கம் போகிறாள்).

ஒரு காசு கூட கிடையாது. இப்போ கோபன்னாகாருக்கு தஹ ஸீல்தாரானால் நமக்கு என்ன லாபம்—நல்லவர், நல்லவர் என்கிறு—என்ன நல்லவர் புற்றுக்குள்ளே? அண்ணா இன்னு எழுதிட்டாராம் பின்னே என்ன குறைச்சல் எல்லாம் ஸம்பூர்ண மாய் நிறைஞ்சுபோச்சோ அன்னோ—தானிஷா மர்த்ரி தன் மாமாமார் கிட்டே உங்க ஸங்கதியும் கொஞ்சம் சிபார்சு செய்து ஒரு முஸ்தீபு வேலையாவது வாங்கிக்கொடுத்தால், நல்லவர்தான்—எல்லாம் அவாவார் கார்யம்தான் அவாவார் பாத்துக்குவான்—அவ்வளவுதான்.

கு:—உன் ஸ்வபாவம் சொம்ப கெட்டது. ஓர்த்தரை நிற்கக்காதே உனக்கு ஸந்தோஷம்போலே இருக்கு. நம்ம மனஸிலே என்ன இருக்கு இன்னு அவருக்கென்ன தெரியும்—நாமும் போய் அவர்கிட்டே ஸமாசாரத்தைச் சொன்னால் அவரும் அவரான ஸஹாயம் அவசயம் செய்யத்தான் செய்வார்.

சே:—இல்லென்ன, உம்மைக்காட்டிலும் அந்த கோபன்னாகாரு என்ன ஒஸ்தி இங்கரேன்—படிப்பு விஷயத்திலேயா! இல்லை குலகோத்திரங்களிலேயா? எதிலேயும் உமக்கு ஒன்னும் குறைச்சலில்லை! அவருக்கும் ஒன்னும் அதிகமில்லை. இல்லாப்போனா ஒரு வேளை அவர் மாமாமார் என்னவோ பெரிய அதிகாரத்திலே இருக்காள் இன்னு சொன்னீரே, அது வேணுமானால் உமக்கில்லை அவ்வளவுதானே. ஆனால் இந்த ஸங்கதி அந்த கோபன்னாகாருக்குத் தெரியாதா என்ன? காலமே பிடிச்ச நாய்க்குட்டிமாதிரி அவர் பின்னாலேயே திரிஞ்சுண்டிருக்கிறே உமக்கு அந்த மட்டும் ஸஹாயம் செய்யணும்னு அவருக்கு என் தெரியாமல் போச்சு இங்கரேன். இதுதான் நல்லவாளுக்கு லக்ஷணம் போலிருக்கு. இப்பவாவது உம்மை அங்கே புறப்பட்டுவரும்படி எழுதியிருக்கா! அந்தப் பேச்சே இல்லையே: எப்படியோ நீர் என்ன செய்வீரோ நேக்குத்தெரியாது: எந்த உபாயத்தினாலேயாவது அந்த கோபன்னாகாரு மாதிரி நீரும் ஒரு தஹஸீல்தார் உத்யோகம் ஸம்பாதிச்சுக்காதபோனால் நமக்கு கௌரவமே கிடையாது.

கு:—(தலையசக்கி அங்கீகரிப்பை அபிநயித்து) ஆமாம். ஆமாம்.
நீ சொல்கதிலே கொஞ்சம் விஷயம் இருக்கு—ஸரிதான்.
நானும் பத்ராசலம் போய்வாரேன்—எல்லாத்துக்கும்.

சே:—இதோ பாருங்கோ! நீர்மாதாம் போனால் ஒரு ப்ரயோஜன
மும் உண்டாகாது. கோபன்னாகாருவைப் பாத்துட்டேரோ
இல்லையோ அப்பவே உமக்கு இந்த லோகமே மறந்துபோம்.
கூட என்னைப்போலே ஒத்தி இருந்து உம்மை அப்பப்போ
தூண்டிண்டிருந்தாலன்னியிலே ஒரு கார்யமும் நடக்காது,
அதுக்குத்தான் சொல்ரேன்-நீரும் வாரேன்கூட. சீக்ர
மாய் பஞ்சாங்கம் பாத்து ஒரு நல்ல முறலுர்த்தம் பாருங்
கோ.

கு:—நேக்கு ஜோதிஷத்திலே அவ்வளவாக பரிசயம் கிடையாது.
ஸீதாறும் லித்தாந்திகாரு ஆத்துக்குப்போய் முறலுர்த்தம்
வைச்சுண்டுவர்ரேன். நீயும் அதுக்குள்ளே-சீக்ரம் சமையல்
ஆகட்டும்.

சே:—ஸரி. சீக்ரம் போய்வாருங்க. அம்ருதமானாலும் ஆலஸ்ய
மானால் அது விஷய்தான்இன்னு சொல்லுவான்—நீர் அங்கி
போட்டுண்டு தலைப்பாகையெல்லாம் வைச்சுண்டு முன்னும்
பின்னும் வில்லைச்சேவகன்போகப் பல்லக்கிலேறி தஹஸீல்தார்
அமல் செய்ரதை எப்போடா பார்க்கப்போரோம் இன்னு
இருக்கு, சீக்ரம் போய்வாருங்க. (குப்பா சாஸ்திரி ஸ்
தோஷத்துடன் போகிறார்).

சே:—(அதே பக்கம் பார்த்துக்கொண்டுஇருந்து சிறிது நேரம்
பொறுத்து திரும்பி தலையையசைத்து) இன்னும்பார்-அந்தப்
பக்கத்தாத்து காமாஷி கர்வத்தை அடக்கணும் அப்போ.

(மற்றொரு பக்கம் போகிறாள்).

அங்கம்--II. காஷி-5.

பத்ராசலம் தஹஸீல்தார்-கச்சேரி.

(சுல பெளர ஜனங்கள் கூடியிருக்கின்றனர்).

ஸுப்பா நாயுடு:—என்னுங்க விரஸ்தார்காரு—இந்த வேளைக்கு எங்கள் எல்லாரையும் அழைப்பிச்சிங்களே! அது வந்து என்ன விஷயத்துக்கு—கொஞ்சம் சொல்றீங்களா?

ரங்கைய ஸெட்டி:—இது ஸர்க்கார் வ்யவஹாரமா-இல்லை ஸொந்த வ்யவஹாரமா—வரிகிரி யொன்னும் இல்லையே கொஞ்சம் அது மாத்ரம் சொல்லுங்கோ.

க்ருஷ்ண ராஜு:—வரி கிரி இங்கர ஸங்கதி உங்களுக்கு என்னுத் துக்கு—பரி கிரி ஒண்ணுமில்லையே இண்ணு கேளுங்கய்யா.

ரங்கைய ஸெட்டி:—என்னுங்க ராஜுகாரு—நம்ப வார்த்தை இண்ணு உங்களுக்கு அத்தனை இளக்காரமாய்ப்பட்டாதுங்க நமக்கென்னுய்யா பயம். உங்க மாதிரி ராஜுகுமாராளுந் அவங்கமாதிரி ஸர்தார்களுந் மெக்கைமேலே இருக்காவங்கன். அப்போ பரி கிரிக்கு என்னய்யா குறைச்சல் இருக்கும். நாங்கள் எல்லாம் என்னய்யா-அப்படியெல்லாம் மோசம் செய்த வங்கஅல்ல, ந்யாயமா தம்படிக்கி தம்படி லாபம் ஸம்பாதிக்கிறவங்க—அவ்வளவுதான்.

வேங்கட சாஸ்த்ரி:—இருங்கோ அய்யா. அநெல்லாமில்லை-ஏதோ ஸந்தர்ப்பணமோ ஸமாராதனையோ இருக்கும். அநேகமாய் நவராத்திரி உத்ஸவம் ப்ரீராமர் ஆலயத்திலேயே நடக்கும் இன்னு சொல்லுள். தினம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பேருக்கு ப்ராம்ஹண போஜனமும் தக்ஷிண தாம்பூலமும்—

ஸுப்பா:—இந்த ப்ராம்ஹணருக்கு எப்போ பார்த்தாலும் போஜனமும் ஸாமாராதனையும்,தான்—வேறென்ன வேலை?

ஸிரஸ்:—என்னத்துக்கையா அவஸரப்படீங்க! தஹஸீல்தார்.
அவர்களே வந்து நேரே ஸங்கதியைச் சொல்லுவார்கள்.
இதோ--

டபேதார்:—ஐயா எஜமான் அவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.
(ராமதாஸ் ப்ரவேசம், எல்லோரும் எழுந்து நிற்கிறார்கள்)

ராமதாஸ் ஆஸனத்திலமர்ந்ததும் எல்லோரும் உட்காருகிறார்கள்)

ராம:—(ராமத்யானம் செய்து) ப்ரபுக்களே வந்தனம். கொஞ்சம் ஆலஸ்யம் ஏற்பட்டதற்கு நீங்களெல்லோரும் என்னை மன்னிக்கவேண்டும். உங்களை இங்கே அழைப்பிவித்த விஷயம் என்னவென்றால், ஸ்ரீராமசந்த்ரனுடைய ஆலயமண்டப நிர்மாணத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கவே, ஸ்ரீராம கைங்கர்யம் நம்மெல்லோருக்கும் அநி முக்யமான விஷயமல்லவா? இந்தப் பத்ராசலத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்டநாயகன் லோகஹிதத்தை உத்தேசித்து ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியாய் வந்திருக்கிறார். முன் மஹா பக்தர்களான தம்மல தம்மக்க என்பவர்களுக்கு ஸீதா ராம விக்ரஹங்கள் இந்த மலைமேல் கிடைத்தன. அவைகளைக்கொண்டு இப்பொழுது ஜீரணமாயுள்ள ஆலயத்தை கட்டுவித்தார்கள். அந்த தேவாலயத்தை அநேக மண்டப ப்ராகாரத்துடன் பெரிதாகக்கட்டி அந்த பகவானுக்கு அலங்கார வாஹனவைபவங்களுடன் சிறப்பிவிக்கவேண்டுமென்று என் உத்தேசம். அதற்கு தங்கள் எல்லோருடைய அபிப் பிராயத்தையும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ங்:—இதுக்கெல்லாம் பணம் எங்கேயிருக்குதுங்க?

ராம:—நமது தாலுகாவிலுள்ள ப்ரஜைகளுல்லாம் ராம பக்தி மிகுந்தவர்களே. அவர்கள் இந்த உத்தம கார்யத்திற்கு யதா சக்தி பணம் கொடுத்த மற்றும் உதவி புரிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஃ:—நான் இதற்கு தாங்கள் இத்தனைதூரம் சொல்லவேண்டிய அவச்யமே இல்லை. நம்முடைய தாலுகா ப்ரஜைகளிலே ஒருவர் கூட இதிலே பின்வாங்காவங்க இருக்கமாட்டாங்க.

ஆனாலும் ஜனங்களுக்கெல்லாம் இந்த ஸமாசாரம் எல்லாம் தெரியப்படுத்தி தனம் எல்லாம் சேர்த்து செய்யாதாயிருந்தால் சீக்ரமாய் வேலை முடியுங்களா—சில மாஸங்களாவது தாமஸமேற்படாதுங்களா?

ராம:—அதற்கென்ன-ஸர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய வரிப்பணம் ஆறுலக்ஷம் வராஹன் நம் தாலாகாவிலிருக்கிறதல்லவா? முதலில் அதைக்கொண்டு வேலையை ப்ராரம்பம் செய்வோம், பின்னால் ப்ராஜைகளிடமிருந்தும் ப்ரடிக்களிடமிருந்தும் கிடைக்கும் தனத்திலிருந்து அதைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளலாம்.

ஸிரஸ்:—எஜமான் அவர்களுக்கு-நான் ஒரு ஸங்கதி தெரியப் படுத்திக்கொள்கிறேன். நான் தர்மகார்யத்திற்கு குறுக்குக் கட்டை போடுகிறேனென்று எண்ணக்கூடாது. தாங்கள் மிகவும் பரமார்த்தர்—பால்பேரல் கபடமில்லாத ஸ்வபாவ முள்ளவர்-லோகமெல்லாம் தங்களைப்போலவேயென்று எண்ணும் ஸ்வபாவம். இந்தக்கலியுகத்திலே அது ஸரியாகாது. நமக்குள்ளேயே நமக்கு கெடுதல்செய்ய எம்மென்று முது ஸமயம் வாய்க்கும் என்று காத்திருப்பவர் அநேகம் பேருண்டு. ஆகையால் ஸர்க்கார் பணத்தை சிலவு செய்துதற்கு முன்னதாகவே தானிஷா பரதுஷாகாருவின் அனுமதிபெற உத்தமம் என்று விண்ணப்பம் செய்துகொள்கிறேன். தலைவரும் புரீ ராமர் நமக்கு வழிபடும் கடவுளையல்லாது தானிஷாருக்கு அவ்வாறல்ல-ஆகையால் இதெல்லாம் கொஞ்சம் தாமதமாக வேண்டும்.

ராம:—ஸிரஸ்தர்காரு அப்படியல்ல-நம்முடைய தானிஷாகாரு மஹமதியானாலும் ஹிந்து மஹமதிய பேதம் என்பது சிறிதும் எண்ணாத பரம உத்தமோத்தமர்-தர்மபரிபாலகர். ஆகையால் அவர் இந்தக் கார்யத்துக்கு அநேகப்பணையொன்றும் சொல்லமாட்டார் என்று நம்புகிறேன். அன்றியும் என் மாமன்மார்களும் அங்கிருக்கிறார்கள்—அவர்கள் முன் எவர் வார்த்தையும் செல்லாது. எப்படியிருந்தபோதிலும் கார்யம் ஆரம்பமானதும் தானிஷாகாருக்கும் விண்ணப்பம் செய்

கிறேன். எனது மீமன்மீர்களுக்கும் எழுதுகிறேன். நீங்க
 ளெல்லோரும் இந்தக் கார்யத்தை உங்கள் ஸொந்தக்கார்யம்
 போல் பாவித்து வேண்டிய ஸஹாயம் செய்வீர்களென்று
 நம்புகிறேன்.

ஸர்ஸ்:— என்னவோ! எல்லாவற்றிற்கும் அந்த ஸ்ரீ ராமசந்த்ர
 மூர்த்திகதான் ஸஹாயம் செய்யவேண்டும்.

ரங்:—அதிருக்கட்டுங்க: இஃ ஆறு ஆளும் வராஹனுங்களும்
 ஜனங்களிடமிருந்து வஸ-உலாஸஸ் ஸரிதான். இல்லாவிட்
 டால் எப்படி?

ஸ:—ஸ்ரேஷ்டிகாரு அத்தைப்பத்தி உங்களுக்கு என்னத்துக்கு
 ஸந்தேஹம்? நான் ஒருவனே ரண்டுகூடும் வஸ-உல்செய்ய
 முடியும்.

ரங்:—ஆஹா-வாய்ப்பேக்கென்ன:சும்மா சொல்லலாம். செய்யும்
 போது தானே தொழும் கஷ்டம்.

ராம:—ஸ்ரேஷ்டிகாரு நமக்கு இந்த ஸம்சயமேவேண்டாம், அப்
 போதைக்கப்போது அந்த ஸ்ரீ ராமரே நமக்கு வழிகாட்டு
 வார்—எல்லாம் அவர் கார்யமேயல்லவா? நம் ஒவ்வொருவரு
 டைய ஸகல் பாரங்களையும் வஹித்து நம்மெல்லோரையும்
 ரக்ஷிக்கும் அந்த பக்தவத்ஸலன் தன் ஸொந்தக்கார்யமான
 தன் தேவ நிர்மாணபாரம் வஹிக்கமாட்டாரா? அவச்யம்
 வஹிப்பார். ஜய ஜய ராம் (எல்லோரும் ஜய ஜய ராம் என்
 கிறார்கள்). அப்படியானால் நீங்களெல்லோரும் இதற்கு ஸம்
 மதித்தீர்களென்றல்லவா?—

ல்லோரும்:— ஆம் ஆம் பூர்ண ஸம்மதம்.

ராம:—சபஸ்ய சீக்ரம். இன்றோ நாளைபோ நல்ல முஹூர்த்தம்
 வந்தது இந்த சப கார்யத்தை ஆரம்பிப்போம். வாருங்கள்,
 இப்பொழுதே நாம் எல்லோரும் தேவாலயத்திற்குச்சென்று
 வேண்டிய ஏற்பாடுகளுக்குப் பார்த்துவருவோம்.

(எல்லோரும் போகிறார்கள்).

அங்கம்-II. காட்சி-6.

பத்ராசலம்

குப்பா சாஸ்திரி க்ருஹம்.

சே:—என்ன: நாம்ப் வந்து ஒருமாஸமாச்சே கோபன்னகாரு ஒன் னும் சொல்லலை—என்னயோ ரொம்ப ஸந்தோஷப் பட் டார்-அப்படி இப்படி இன்னு சொன்னீரே அவ்வளவுதானா? ஆகப்போற காரியம் ஏதாவதுண்டா-ஒண்ணுமில்லையோ?

சு:—என்னத்துக்குத்தான் நீ இப்படி அவஸாப்படாயோ-சொல் றத்துக்குமந்தி!

சே:—நான் கூட ரண்டு மூணுகரம் கமலாம்பாளையோட பாத்த துட்டுவந்தேன். நாம்ப் இந்த ஊருக்கு வந்ததே ரொம்ப ஸந் தோஷமாச்சு இன்னான். வேறே ஒரு இடத்திலே இருப்பா னேன் நம்ம ஆத்திலேயே இருக்கப்படாதா இன்னு கூட சொன்னான். ஆனால் நார்ப் வந்திருக்கிறது உத்தியோகத்துக் குன்ன பந்துக்களோடே சீராதாத்துக்கல்லையே இன்னு மன ஸிலே வைச்சுக்கிண்டு ‘அதுக்கென்னம்மா எல்லாம் உங்க பாக்யம் தான்’ இன்னு சொல்லிட்டுவந்தேன். நான் என்ன செய்யாது, உமக்குன்னவேணும் ஸாமர்த்யம்.

சு:—என்ன-ஸாமர்த்யமில்லாதே-சும்மா சொல்றயே இதோ பார்- ராமதாஸகாரு வேலைக்கு உத்தரவு கொடுத்திருக்கார்.

சே:—(ஆவலுடன்) என்ன! உத்தரவு கொடுத்தாரா! என்ன உத் தரவு?

சு:—ப்ரஸ்துதம் குமாஸ்தா வேலைதான் காலியாயிருக்கு, அதிலே ப்ரவேஸிச்சா காமேண பெரிய உத்தியோகமாகும் இன்னு ரொம்பதூரம் சொன்னார். ஏதோ ஒண்ணு ப்ரவேசம் பிடைச்சா எல்லாத்துக்கும் எல்லாதுதானே இன்னு ஸம்மதிச் சேன்.

சே:—அதுதான் ஸரி. நல்லவேலை செய்தீர்-ஆனால் ஒன்னு-இந்த உத்யோகம் வந்தது பெரிசில்லை, தஹஸீல்தாருக்கு முக்ய ஸ்நேகிதர் இன்னு, தாலாகாவிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் தெரியும்படி நடந்து கொள்ளணும். அப்படிச்செய்தா எதோ வரது வந்துதான் தீரும். நீர் மாதாம் அந்த கோபன்னா' காரு மாதிரி மடி. கட்டிக்கொண்டும் மூக்கைப்பிடிச்சுக் கொண்டும் 'ராம் ராம்' இன்னு உட்கார்ந்திருந்தால் போறது. நாமோ பிள்ளைகுட்டிக்காராள்-காயோ பழமோ அப்பப்போ வந்துண்டிருக்கணும். நம்மைப்போலொத்தவாளுக்கு லஞ்சம் பஞ்சம்தான் ஆதாரம். பக்திவழி பக்திதான்—புக்திவழி புக்திதான்.

கு:—நீ எல்லாத்துக்கும் நெட்டிக்காரிதான். உன் ஆலோசனையைக் கேற்றத்திலே ரொம்ப லாபமிருக்கு, அப்படியே செய்ரேன்—இன்னும்கேள்—கோபன்னாகாரு ஸ்ரீ ராமருக்கு கோவில் கோபுரம் எல்லாம் கட்டரூர், அந்தப் பொறுப்பை எங்கிட்டேயே ஒப்பிச்சிருக்கார், அந்தக்காரியம் பூர்த்தியாவவரைக்கும் வேறே ஒரு கார்யமும் பார்க்கவேண்டாமென்னுகூட சொல்லியிருக்கார்.

சே:—(ஆச்சரியத்துடன்) அப்படியா? ஆனால் நமக்கு நல்ல காலம் தான்-ஸாமான்கள் வாங்குத்திலேயும் வேலைக்காராளை வைக்க ருத்திலேயும் மூணு செலவானால் நாலு ஆனதாய் கணக்கு எழுதணும், இல்லாப்போனா எல்லாரும் எப்படி லக்ஷாதி காராளாயிடரான்? அதிருக்கட்டும் இதுக்கெல்லாம் அவருக்குப் பணம் எங்கே இருந்துவரது, அந்த கோபன்னாகாருக்கு?

கு:—பூஹஸ்யமாய், ஸர்க்கார் பணமென்னு சிலபேர் சொல்றாள், இன்னும் சிலபேர் என்னமோ அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு அனுப்பிச்சாடுங்கறாள் அது எப்படியிருந்தா நமக்கென்ன—

சே:—என்ன என்ன இது ரொம்ப முக்யமான விஷயமின்னு. உமக்கு தஹஸீல்தார் ஆகணும்இன்னு இருக்கோ அன்னே? நீர் இந்த ஹஸ்யம் ப்றும்ஹாவுக்குக்கூடத் தெரியாமல் கட்டுகிட்டி

மாய் வேலைசெய்யணும். அந்த ரஹஸ்யம் தெரிஞ்சு எனக்கு அப்பப்போ சொன்னால் நான் வேண்டியபடி யோசனைசொல்றேன். இந்த விஷயத்திலே பஹுஸாஹஸம்வேணும் தர்மம் அகர்மம் இன்னு எல்லாம் பாத்தா ஸரிப்படாது. தீபம் இருக்கிறபோதுதானே தேடமுடியும்--இருட்டிலே முடியுமா?

கு:—(தலையைச் சொரிந்துகொண்டு) நீ என்னென்னவோ சொல்லாய்--நேக்கு ஒன்னும் புரியலையே!

சே:—ஸரி சமையல்ஆச்சு சுருக்க போஜனத்துக்கு வாருங்கோ. பின்னாலே எல்லாம் ஸாவதானமாய்ச் சொல்றேன். (போகிறான். குப்பா சாஸ்திரி திகைத்து ஆலோசனையிலிருக்கிறார். சேஷம்மாள் திரும்பிப்பார்த்து “என்ன” என்று சொன்னதும்).

கு:—(கிடரென்று திரும்பி) ஸரி இதோ வந்துட்டேன் (என்று பின் துடர்ந்து போகிறார்).

அங்கம்-III. காட்சி-1.

தானிஷாவின் அந்தரங்க அரை
தானிஷா ஒரு ஆஸனத்திலமர்ந்திருக்கிறார்.
நாஜர்ஜங் என்ற மஹமதிய மந்த்ரி
பக்கத்தில் சில காகிதங்களுடன் நிற்கிறார்.

நா:—வஜீர்! ராஜகார்யங்கள் எல்லாம் ஸரிவா நிறைவேறி வருகின்றனவா- ஒருகுறையுமின்றி?

நா:—சித்தம் ஹுஜூர்.

நா:—எல்லா தாலுகாக்களிலிருந்தும் வரவேண்டிய கிஸ்து வஸூல் பாக்கியன்னியில் வந்து சேர்ந்துவிட்டதா?

நா:—(மௌனம்).

தா:—வஜீர் ஏன் மௌனம் ஸாதிக்கிறீர்?

நா:—(ஆக்கமகதமாய்) இதுதான் நமக்கு நல்ல ஸமயம். (ப்ரகாசமாய்) ஸந்திதான உத்திரவானால் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

தா:—ஏன்? அதில் எதாவது விசேஷமுண்டோ? சொல் சீக்ரம்.

நா:—எல்லா தாலுகாவிலிருந்தும் வரவேண்டிய கிஸ்துப்பணம் எல்லாம் பாக்கியில்லாமல் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. ஆனால் பத்ராசலம் தாலுகாவிலிருந்தும் ஒன்றும் வரவில்லை. எல்லாம் பாக்கிதான்.

தா:—என்ன! என்ன! இதுவரை ஒன்றும் வந்து சேரவில்லையா! அந்த பத்ராசலம் தஹஸீல்தார் யார்?

நா:—கோபன்னுவென்ற ராமதாஸ். அக்கன்ன மாதன்ன அவர்கள் மருமகர்.

தா:—என்ன! அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு மருமகரா? அவர்கள் மிகுந்த யதார்த்த வாசிகள் அல்லவா? அப்பேர்ப்பட்டவர் களுக்கு இப்படி ஒரு மருமகன் எங்கிருந்து ஏற்பட்டான்? என்னவோ விசாரிப்போம்.

நா:—ப்ரபூ! நான் எல்லாம் விசாரித்தாய்விட்டது. குடிகள் எல்லோரும் பாக்கியில்லாமல் வரி செலுத்திவிட்டார்களாம். ஆனால் அந்த வரிப்பணம் ஆறு லக்ஷம் வராஹன்களும் இந்த கோபன்னுவால் பத்ராசலத்திலிருக்கும் ஹிந்துக்கள் வழிபடும் ஸ்ரீ ராமர் தேவாலயம் கட்டுவதற்குச் சிலவுசெய்யப்பட்டனவாம். அதற்கு அதிகாரம் தானே எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவருகிறது. ஹாஜாருக்கு யாதொரு விக்ஞாபனமும் செய்யவில்லை; அங்கீகாரமும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.

தா:—(யோசித்து) இந்த ஸங்கதி அக்கன்ன மாதன்னுவுக்கும் தெரியுமா?

நா: - எனக்கென்னவோ அவர்களும் சேர்ந்தே இந்த ஆறு லக்ஷம் வராஹன்களையும் அபஹரித்திருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகின்றது. இல்லாவிட்டால் இது ஸமயம் பார்த்து அவர்கள் அனுமதி பெற்றுப்போகவேண்டிய அவசயம் என்னவோ!

தா:—அவர்கள் உத்திரவு வாங்கிப்போய் எத்தனை காலமாயிற்று?

நா:—ஆறுமாதங்களாயின.

தா:—வஜ்ரீர் எனக்கென்னவோ அவர்கள் அப்படிச் செய்பவர்களை என்று தோன்றவில்லை; என்றாலும் நன்றாய்விசாரிப்போம்.

நா:—ஹுஜூர் இன்னும் என்ன விசாரிக்க வேண்டியதிருக்கிறது. இதில் ஸந்தேஹம் தான் ஒன்றுமில்லையே-பத்ராசலம் தஹஸீல் தார் கச்சேரியிலேயேயுள்ள ஒரு ப்ரமுக உத்யோகஸ்தர் வந்திருக்கிறார்; அவரே தான் எனக்கு இந்த ஸங்கதி தெரிவித்தார்—ஸந்திதானத்திலேயே அவரை வரவழைத்து நேரில் விசாரிக்கலாம்.

தா:—அவன் யார் அவன்? உடனே வரவழை அவனை.

நா:—யாரங்கே! (ஒரு ஸேவகன்வர) அந்த குபபா சாஸ்திரியென்னும் ப்ராம்ஹணரை உடனே கூட்டிவா.

ஸேவகன்—சீத்தம்.

(ஸேவகன் போய் குபபா சாஸ்திரியுடன்வர-குபபா சாஸ்திரி நன்றாய்க் குனிந்து ஸலாம் செய்தல்).

தா:—ஓய் ப்ராம்ஹண நிஜம்சொல்லவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் தலை போய்விடும்-ஜாக்ரதை-ஸர்க்கார் பணம் சிலவுசெய்து உங்கள் தஹஸீல்தார் கோபன்னாகாரு பத்ராசலத்தில் உங்கள் ராமர் ஆலயம் கட்டியிருக்கிறாரென்பது நிஜந்தானா?

கு:—நிஜம்தான் மஹாப்ரபூ! நான்தான் அவரது ஆக்கௌப்ரகாரம் அந்த வேலையெல்லாம் செய்துமுடித்தேன். சிலவுமுழுதும் என் கையால்தான் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டது. இதில்

அஸத்யம் சிறிதுமில்லை. இந்த விஷயமாய் கோபன்னாகாருவைக் கேட்டாலும் சிலவு செய்யவில்லையென்று சொல்லமாட்டார். பிறகு ப்ரபு ஆக்கை.

தா:—(கோபத்துடன்) ஆனால் இதற்கு நீயும் ஸம்மதித்துத்தானிருந்தாயல்லவா?

கு:—(மிசுந்த பயனினயத்துடன்) மஹாப்ரபு! என்மீது குற்றமில்லை. நான் எத்தனை சொல்லியும் அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவரோ தஹஸீஸ்தார்-நானோ-அவர் கீழ் உத்யோகம் செய்யும் வேலையாள். மன்னிக்கவேண்டும்.

தா:—அடே! அந்த கோபன்னாவுக்கு அத்தனை நெஞ்சு தையமா? ராஜபீதியென்பது கொஞ்சமும் இல்லாமற் போயிற்றா?

கு:—ஸ்வாமி அவரது மாமன்மார் ப்ரதான மந்த்ரிகளாயிருக்க தனக்கு ஒரு பயமுமிருக்கவேண்டிய அவச்யமில்லையென்று அவர் தாஃபர்யம்போலும்.

தா:—ஸரி: அவரையும் அவரது மாமன்மார்களையும் பார்க்கின் றேன் இனி.

நா:—ப்ரபு இத்தகைய த்ரோஹிகளை உபேக்ஷிக்கலாகாது. கொஞ்ச மாவது கருணை காண்பிவித்தால் மற்ற உத்யோகஸ்தர்களும் இவ்விதமே செய்ய முற்படுவார்கள். அப்பொழுது தமது ப்ரபுத்வத்திற்கே மிசுந்த ஹானி ஏற்படும்.

தா:—இனிவேறே யோசனை எதற்கு? உடனே அந்த கோபன்னாவை அவரது ஸொத்துக்களுடனே இங்கே கொண்டுவருவாய்-நான்நேராய் விசாரிக்கிறேன். அன்றியும் அக்கன்ன மாதன்ன வின் ஸொத்துக்களையும் ஜப்தி செய்துவை. இதற்கு எல்லாம் என் ஆஞாபத்ரம் எழுதியனுப்புவாய்—நான் வருகிறேன். (போகிறார்).

கு:—(போகும் வழியில்—) என்ன வஜீர்காரு என் ஸமாசாரம் ஒன்றும் நவீப்காரிடம் தெரியப்படுத்தவில்லையே!

நா:—ஓய் ப்ராம்ஹண ஆத்திரப்படவேண்டாம். ஒவ்வொன்றாய் ஆகட்டும். இப்பொழுது அந்த அக்கன்ன மாதன்ன இவர்கள் தலைக்கு கல்போட்டாய்விட்டது. இனிமேல் நானேதான் பாதான மந்திரி: இனி எல்லாவற்றிற்கும் நான்தான்: என் வார்த்தையின் மேல்தான் எதுவும் நடைபெறும்-நீர் ஒன்றும் பயப்படவேண்டாம்.

கு:—என்னவோ! ஞாபகமிருக்கவேண்டும்-ப்ராம்ஹணன் பிள்ளை குட்டிக்காரன்.

நா:—ஐயா, உமக்கு ஆகவேண்டியது என்ன? பத்ராசலம் தஹ ஸீல்தார் வேலைதானே?

கு:—அவ்வளவுதான் மஹாப்ரபூ. அதிகம் ஒன்றும் வேண்டிய

நா:—அது உமக்கு அவசியம் செய்துவைக்கிறேன், போய்வாரும். (போகிறார்).

கு:—(கொஞ்சம் பொறுத்து) ஆஹா! இது என்ன-எவ்வளவு த்ரோஹத்துக்கு ஏற்பட்டுவிட்டேன். இது ஸரியாகுமா— (யோசித்து) ஆனால் என்ன செய்யாது-இந்த லோகத்திலே ஒருத்தர் கெட்டுப்போனால்ன்றி மற்றொருவர் ஸுகப்படுவது எப்படி? ஹும்! அவ்வளவுதான். (போகிறார்).

அங்கம்-III. காட்சி-2.

ராமதாஸர் க்ருஹம்.

ராமதாஸர் ராமாயணம் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

கமலாம்பாள்-ரகுராமன் எடுத்துக்கொடுக்க

ரகு:—பிதர் நம் ஸ்ரீ ராமசந்திரின் குமாரர்களுக்கு குசலவர்கள் என்று ஏன் வினோதப் பெயரிட்டார்கள்? *

ராம:—குமாரா வால்மீகி ஆச்ரமத்தில் ஸீதாதேவி அர்த்தராத்திரியில் ப்ரஸவித்தார்கள். பிறந்த குழந்தையை பூதங்கள் அணுகாதிருக்க அந்த வால்மீகி ஒரு தர்ப்பைபை மந்த்ரோச்சாடனஞ்செய்து அதினால் ஒரு பாலகனை முதலுள்ள பாலகனுக்கு ஸஹாயமாய்ச்செய்தார். அதனால் தான் அவர்கள் குசலவர்கள் எனப்பட்டார்கள்.

ரகு:—அயோத்யாபட்டணம் விட்டு ஸீதாதேவி அரண்யத்தில் வால்மீகி ஆச்ரமத்தில் ஏன் ப்ரஸவிக்கச்சென்றார்கள்?

ராம:—ஹீ ராமர் அனுப்பிவித்தார்.

ரகு:—எதற்காக—

கம:—குமாரா-அதிருக்கட்டும்-நாதா ஹீ ராமர் ஸீதாதேவியைக் கொடுங்கானகத்திற்கு அனுப்பிவித்தது நீங்களும் ஸரியென்று சொல்கிறீர்கள்?

ராம:—ஹீ ராமர் மானவதேஹத்துடன் இருந்ததால் லோகாபவாதத்திற்கு பயந்து அப்படிச்செய்தார்.

கம:—நாதா பத்னிபைக் காட்டிற்கு அனுப்பினதற்கு மாத்தரம் ஹீ ராமருக்கு லோகநிந்தை ஏற்படவில்லையோ?

ராம:—காந்தாமணி நீ சொல்வது நிஜமானாலும் ஹீ ராமர் செய்தது தீரனுடைய செய்கை. அவர் ப்ராக்ருத கர்மத்தை அனுபவித்தார்.

கம:—ஹீமந் நாராயணனுக்குமா ப்ராக்ருதம் நாதா?

ராம:—ஹீமந் நாராயணன் லோகபோதகர்: ஆகவே தானனுபவித்து ப்ரபஞ்சத்துக்கு காண்பிவித்தார். பூர்வ காலத்தில் தைத்யர்களுக்கு அபயம் கொடுத்து ஹீ ஹரியை திக்காரம் செய்த ப்ருகுபத்னியை சக்ரி ஸம்ஹரித்தார். அதனால் ப்ருகுமஹரிஷி-மஹா கோபமடைந்து நாராயணனும் “மானவஜன்மமெடுத்து பார்யாவியோகமேற்பட்டு ஸந்தாபமடையட்டும்” என்று சாபம் கொடுத்தார். அது தீருவதற்காகவே மஹாலக்ஷ்மீஸமேதராய் ஸீதாதேவியாய் பூமியில்ஜன்மிக்கச்செய்து

ஸந்தாபம் அடைந்தார். யாருக்கானாலும் பூர்வ கர்மபலம் அனுபவித்தே தீரவேண்டும்-தப்பாது-வரப்போகும் ஸுக துக்கங்கள் நமக்குத் தெரிந்துவரா.

.கம:—நாதா. இதயென்ன-என் வலதுகண் துடிக்கின்றது! மனஸிலும் சொல்லொணாத ஸங்கடமுண்டாகிறது. ஒரு நாளும் இம்மாதிரியிருந்ததில்லையே. (பயமும் துக்கமும் அபிரயிக்கிறாள்).

ராம:—கமலா நிதானி—எல்லாவற்றிற்கும் அந்த ஹி ராமசந்தர் மூர்த்தி இருக்கிறார். அவர் ரக்ஷிப்பார்—நாயன ரகுராமா நேற்று உனக்கு ஒரு புதுப்பாட்டு கற்பித்தேனல்லவா? அதை உன் தாய்க்குப் பாடிக்காண்பி.

(ரகுராமன் பாடுகிறான். பாடிமுடியும் மையம் பல்வந்தராவ் இரண்டு ஸிப்பாய்களுடன் ப்ரவேசம், கமலாம்பாள் ஒதுங்கி நிற்கிறாள்).

பல்:—ராமதாஸநாரு நமஸ்காரம். இந்த ராஜ ஆக்ஷேபைப் பாருங்கள். (ஒரு காகுதத்தைக் கொடுக்கிறார்).

ராம:—(அதை வாங்கி வாசித்துப்படித்து) பலவந்தராவ்காரு-இந்த ஆறு லக்ஷம் விஷயமாய் நான் தானிஷா பாதுஷா காருக்கு முன்னதாகவே விக்ஞாபனம் அனுப்பியிருந்தேனே.

பல்:—அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது—பணம் கொடுக்கவேண்டும்; இல்லையேல் சிறைப்பட ஸித்தமாயிருக்கவேண்டும்.

ராம:—என் கையில் பணம் எங்கே இருக்கிறது? சிறைப்பட ஆயத்தமாயிருக்கிறேன். ஆயினும், இந்த ஆக்ஞாபத்ரம் மஹா மர்த்ரிகளான அக்கன்ன மாதன்ன பந்துலு அவர்களும் இருந்தே அனுப்பப்பட்டதா?

பல்:—அவர்கள் ஊரிலில்லை. தீர்த்தயாத்ரைக்கென்று ஆறுமாதத் திற்கு முன்னேயே உத்தரவுபெற்றுப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது கூட நவாப்காருக்கு மிகுந்த கோபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ராம:—எதற்காகவோ?

பல்:—அதெல்லாம் எனக்கொன்றும் தெரியாது. வீண்வார்த்தையால் ஆவதொன்றுமில்லை. இந்த ராஜ ஆக்ஷேபத்துக்குத் தாம் என்ன சொல்கிறீர்?

ராம:—ஐயா! நான் சொல்வது என்ன! தாம் அவசியம் ராஜ ஆக்ஷேபையை நிறைவேற்றலாம்.

பல்:—(வழிப்பாய்களுக்கு கண்ணாடைசெய்ய அவர்கள் உடனே ராமதாஸுக்கு விலங்கிட்டு இருபக்கமும் நிற்கிறார்கள்).

கம:—(ராமதாஸரின் காவில்விழுந்து) நாதா நீங்கள் ஸ்ரீ ராமருக்குச் செய்த ஸேவாபலம் இதுதானா? அய்யோ! அந்தக் கைவத்துக்கும் கண்ணில்லாமற் போயிற்றோ? அனவரதமும் ராமத்யானம் செய்து பஜிக்கும் உங்கள் கைக்கும் விலங்கா! நிரந்தர ராமத்யான பர்வசமாயுள்ள உங்கள் தேஹத்துக்கும் நிர்ப்பந்தமா! புண்யவான் என்று பெயர் பெற்ற அந்த தூனிஷாகார ப்ரபுக்ஷம் எப்படி அதர்ம ராஜ்யமாய் மாறி விட்டது! நாதா அந்த ராஜபடர்கள் தங்களை என்ன அவஸ்தைக்குள்ளாக்குவார்களோ? ஸ்ரீ ராமரை நம்பி தாங்கள் தேஹ அர்த்த ப்ராணமெல்லாம் ஒப்பிவித்தீர்களோ! எல்லாம் இப்பொழுது என்னவாயிற்று!

ரகு:—(பல்வந்தராவுக்கு) ஐயா என் தந்தை நிரபராதி—வேண்டுமானால் என்னைக்கொண்டு போங்கள்.

ராம:—குமாரா காந்தா ‘எந்தவேளைக்கு எது வருமோவென்று நமக்குத் தெரியாது’ என்று இப்பொழுதுதானே சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். வருவது வந்துதான் தீரும்; அனுபவிக்காமல் தப்ப முடியாது. ப்ரபஞ்சத்தில் துக்கங்கள் சுண்ணேரத்திற்குத்தான் ஸுகங்களும் அவ்வாறே. வீணாய் ஸ்ரீ ராமரை நிந்திக்காதே. ஸ்ரீ ராம ஸேவாஸூக்ய பலமொன்றுதான் ஸ்திரமானது. ஆனால் அதிற்குக் காலம் வரவேண்டும். இந்த விலங்குகளைப்

பார்த்து நீங்கள் ஏன் ப்ரலாபிக்குறீர்கள்? எம்பாசத்தை கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டிக்கும் ஸ்ரீ ராமமந்த்ரத்துக்கு முன் இந்த விலங்குகள் எம்மாதரம். (பாடுகிறார்).

(உடனே திடீரென்று விலங்குகள் தெரித்து விழுகின்றன).

பல்:—(ஆச்சரியப்பட்டு) ஸ்வாமி தங்கள் மஹிமை அமானுஷ்யமானது. தங்களுக்கு விலங்குபோட்ட பாபம் என்னைச் சேர்ந்ததல்ல—ராஜ ஆக்ஞையை நிறைவேற்றினேனேயன்றி வேறில்லை. என்னைக் கூடிக்கேண்டும். (நமஸ்கரிக்கிறார்).

ராம:—பல்வந்தராவ்காரு—நீர் என்ன செய்தீர். உம்மீது தப்பு ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் எனது கர்மபலம்—காந்தா குமாரா வ்யஸனியாதீர்கள். நான் இல்லையென்று ஸ்ரீராம ஸேவையை மட்டும் மறவாதீர். ஸ்ரீராம எப்படியும் நமக்கு அனுகூலம் செய்வார். சீக்ரம் திருப்பிவந்து காண்பேன் உங்களை. பல்வந்தராவ்-போகலாம் இனி.

கம:—நாதா உங்களைவிட்டு நான் எப்படித்தனத்திருப்பேன். நானும் கூடவே வருகிறேன். (வ்யஸனிக்கிறார்).

ரகு:—நாயனா நானும் வருகிறேன்கூட (அழுகிறான்).

ராம:—(கைகூப்பி பத்ராசலமையைப்பார்த்து) பக்ரகிரிமேல் ஸிம் ஹாஸனத்திலிருந்து சதார்தச புவனங்களையும் பரிபாலிக்கும் ஸத்தர்ம சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ ராமசந்த்ரமூர்த்தி நமஸ்காரம். உனக்கு நான் ஸேவைசெய்தது ஒரு அபராதம் என்று தானிஷா ராஜா என்னைச் சிறைப்படுத்தி சித்திக்கிறார். நான் போகிறேன். (பாடிக்கொண்டு போகிறார். பல்வந்தராவும் ஸிப்பாய்களும் கூடவே போகிறார்கள்).

கம:—நாதா நாதா (என்று கீழ்வீழ்ந்து மூர்ச்சையாகிறார்).

ரகு:—அம்மா அம்மா (என்று ஸமாதானம் சொல்கிறான்).

(திரை விழுகிறது)

அங்கம்-III. காங்கி-3.

தானிஷா தர்பார்—மஹமதிய மந்திரிகள் ப்புக்கள் பெளரவர்கள்.
எல்லோரும் விற்றிருக்கின்றார்கள்.

சோப்தார்:—அல்லாஹோ அக்பர்—சூதாவந்த் கரீப் பர்வர் பாதுஷா
நைஜாம் தானிஷா ஸாஹேப்கா ஸவாரி அக்தாஹை ஹுஷி
யார்-ஹுஷியார்.

(தானிஷா ப்ரவேசம். எல்லோரும் எழுந்து வணங்கி நிற்கிறார்கள்.
தானிஷா பாதுஷா ஆஸனத்திலமர்ந்ததும்
எல்லோரும் தத்தம் ஆஸனங்களில் உட்காருகிறார்கள்.
நர்த்தனம் - உடன் ஆரம்பிக்கிறது—முடிந்ததும்).

நாஜர்:—ஸன்னிதான உத்தரவு ப்ரகாரம் பத்ராசலம் தஹஸீல்தார்
ராமதாஸரை கைதிகெய்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.
ஹுஜூர்வாரு ஸந்திதிக்குக் கொண்டுவர ஆக்ஞையை எதிர்
பார்க்கிறோம்.

தா:—ஸரி! கொண்டுவரட்டும்.

நா:—(பல்வந்த்ராவுக்கு ஸைகைசெய்ய பல்வந்த்ராவ் போய் ராம
தாஸருடன் திரும்பி வருகிறார்).

ராம:—தானிஷா பாதுஷாகாருக்கு என் அனந்தகோடி நமஸ்
காரம்.

தா:—ஐயா! ராமதாஸ்காரு. நீர் பத்ராசலத்தில் உங்கள் ராமர்
தேவாலயம் கட்டியிருப்பது நிஜம்தானா?

ராம:—ஆம் நிஜமே.

தா:—நிஜமே! ஆனால் அதற்கு எத்தனை தனம் சிலவு ஏற்பட்டது?

ராம:—எட்டு லக்ஷம் வராஹன்.

தா:—எட்டு லக்ஷம் வராஹன்! அத்தனை தனம் உமக்கு எங்
கிருந்து கிடைத்தது?

ராம:—இரண்டு லக்ஷ வராஹன் பக்தர்கள் ஸந்தா வஸூலாயிற்று.
மிசுந்த ஆறு லக்ஷம் பத்ராசலம் தாலாகா கிஸ்து வருது.

தா:—அந்த ஆறு லக்ஷம் யாருடையது?

ராம:—ஸ்வாமி ஸர்க்காரைச்சேர்ந்ததே.

தா:—யார் அனுமதிபெற்று அத்தனை தனத்தையும் சிலவு செய்
தாய்? ராஜகர்வயம் என்று உன்மனதில் எள்ளத்தனையும்
தோன்றவில்லையல்லவா?

ராம:—ஹுஜூர்வாருக்கு விக்ஞாபனம் எழுதியனுப்பியே சிலவு
செய்தேன்.

தா:—விக்ஞாபனம் அனுப்பினாயா? ராஜர்ஜங் எங்கே அந்த
விக்ஞாபனம்?

நா:—ஹுஜூர்! அப்படி ஒன்றும் வரவில்லையே!

தா:—ஸரி இருக்கட்டும்—விக்ஞாபனம் அனுப்பினாயென்றே
வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் அதற்கு நான் ஸம்மதித்து
அனுமதி கொடுத்தேனா?

ராம:—மஹாப்ரபூ—இது தர்மகார்யமானதால் ஸன்னிதானத்
தில் அவச்யம் அனுமதியேற்படும் என்று நம்பி முன்ன
தாகவே சிலவு செய்துவிட்டேன். அதில் நான் ஒன்றும்
கெட்ட கார்யம் செய்யவில்லையே; ஏன் என்பேரில் உத்தண்ட
மான கோபம்கொள்கிறீர்கள். நான் செய்த வேலையினால்
தங்களுடைய கீர்த்தியை இந்தப் பூமண்டலம் முழுதும்
பரவச்செய்தேன்: அவ்வளவே.

தா:—என் கீர்த்தியை பரவச்செய்தாயா! நல்லது. இந்த விஷயத்
தில் உன்னை என் ப்ரதானியாக நியமித்தது யார்? என்
தொகை முழுதும் இப்பொழுதே என்னிடம் ஒப்புவித்து
விட்டு வேறு கார்யம் பார்.

ராம:—மஹாப்ரபூ ஏன் இப்படி என் மீதில் கோபம்? அப்படிப்
பட்ட கார்யம் நான் என்ன செய்துவிட்டேன்; நான் சிலவு

செய்திருக்கும் ஆறு லக்ஷம் தனம் ஸந்திதானத்தில் பிரதான்
நகரில் ஒரு தினம் நடக்கும் சிலவுக்கு ஸமானமாகுமா?

தா:—அடே ராமதாஸ்! என்ன ஸாஹஸவார்க்கையடா இது? இப்
படி என்னை ஸதோத்ரம் செய்தமாத்ரத்தில் உன்னைச்
சும்மா விட்டுவிடுவேன் என்று எண்ணினாயா! அடே அன்ன
மிட்ட வீட்டில் கன்னம்வைத்த த்ரோஹியல்லவா நீ? நீ
செய்த ராஜத்ரோஹத்திற்குத் தலைபோகும் என்று கொஞ்ச
மும் ஆலோசிக்கவில்லையா?

ராம:—ஹுஜூர் தேஹம் புத்புத்ப்ராயமாயதே தவிர ஸ்திரமா
யிராது. பக்தி பாரவசம்கொண்டு பத்ராசல ராமனையும் உம்
மைப்பேரலவே ஒரு ப்ரபுவென்று அவ்விதம் செய்தேன்.
வேறு ஒன்றுமில்லை. மன்னிக்கவேண்டும்.

தா:—சீ துன்மார்க்கா வாய்முடு! ராஜனாகிய நம்மை ப்ராணஹீன
மாயுள்ள கற்சிலையோடு ஸரிஸமானமாய்ப் பேசுகிறாயா? அந்
தக்கற்சிலையைப்போல் எனக்குங்கூட புத்திக்கூர்மை சூன்யம்
என்று எண்ணினாயா?

ராம:—ப்ரபூ-என்ன! நம் ராமனை கற்சிலையென்று எண்ணினீர்.
இதென்ன இப்படி-எந்த பகவான் மானவாவதாரத்தில்
ஸகலதராதரமண்டல சக்ரவர்த்தியாய் தர்மபரிபாலனம் செய்
தாரோ—எந்த பகவானின் நாமஸ்மரணமாத்ரத்தினால் ஸர்வ
பாபங்களும் பரிஹரிக்கப்படுமோ—எந்த ஸர்வேச்வரனை
ஸேவிப்பதினால் ஸர்வாபிஷ்டங்களும் ஸித்தியாய் கைவல்ய
பதவியும் கிட்டுமோ—எந்த லோகரக்ஷகன் ப்ரபஞ்சமெல்லா
வற்றையும் போஷிக்கின்றானோ—எந்த தானசீலன் தமக்கும்
இந்த ராஜ்ய பாக்யமெல்லாம் அளித்து தம்மையும் ஆனந்
திக்கச்செய்கிறானோ—அந்த ஸ்ரீ ராமனை, ச்ருங்காரவிலாஸனை
பூஜனீயனை கற்சிலையென்கிறீர்களே! தம்போலுள்ள ஞான
வான்கள் இங்ஙனம் சொல்லலாமா?

தா:—அடே உன் ராமனை நீ இச்சுணைதூரம் புகழ்கின்றாயே-அவன் உனக்கு இந்த ஆறு லக்ஷம் தனமும் இப்பொழுது கொடுக்க முடியுமா?

ராம:—ஹாஜர். இதென்ன இப்படி உத்தரவு ஆகிறது! வில்லையல்லா மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய பதவியை அளிக்க வல்ல நமது ரகுராமனுக்கு இந்த ஆறு லக்ஷம் ஒரு பெரிதா? வேண்டுமானால் தாங்கள் உத்தரவு அளித்தால் நான் இப்பொழுதே பத்ராசலம்போய் என் ராமனிடம் கேட்டு வாங்கிவருகிறேன்.

தா:—அடே ராமதாஸ் இதென்னடா வார்த்தை-ராமனும் இவன் கையில் ஆறு லக்ஷம் தனமும் எண்ணிக்கொடுக்கப்போகிறான்-அதை நான் நம்பி இவனை பத்ராசலம்போக விடை கொடுக்க வேண்டுமாம். அடேடே! அப்படியே தப்பித்துக் கொண்டு ஒடிவிடலாமென்று ஆலோசனையோ? அதெல்லாம் நடக்காது நீ இப்பொழுதே என் ஆறு லக்ஷம் வராஹனையும் கொடுக்கிறாயா? இல்லையேல் கடின சிசைஷக்குட்பட்டுப் பராணனை விடுகிறாயா -- இதன்றி வேறுமார்க்கம் இல்லை. என்ன சொல்கிறாய்?

ராம:—மஹாராஜ நான் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது. எப்படியும் ஸ்ரீ ராமர் கொடுக்கமுடியும் என்பதே என் நம்பிக்கை-பிறகு சித்தம்.

தா:—ஸரி. உன் பைத்தக்கூத்து எல்லாம் இனிப்போதும். அடே... உன்னை இப்பொழுதே இந்தக் கட்கத்திற்கு பஸ்கொடுப்பதே முறையானாலும் உன்னைப்போன்ற ராஜக்ரோஹியை அத்தனை ஸுலபமாய்க் கடைத்தேறவிடக்கூடாது. நாகஜ்ஜங் இவனை இப்பொழுதே கொண்டுபோய்க் காராக்ருஹவாஸம் செய்வித்து கடின சிசைஷக்குட்படுத்திச் சாகடிப்பாய். கொண்டுபோ சீக்ரம்.

ராம:-- ஹா: ராமசந்தரா! (திரைவிழுகிறது).

அங்கம்-III. காசுதி-4.

கோல்கொண்டா காராக்ருஹம்.

(ராமதாஸர் காராக்ருஹத்தினுள் இருக்கிறார்—

இரண்டு பாரா ஜவான்கள் காவலிருக்கிறார்கள்).

ரஹீம்:—அரே இதென்னடா ஷைத்தான்கு இர்க்ரான். இந்த ராமதாஸ்கு அடிக்கறான் நம்பன் காலமேபுடிச்சு—ஒரே பீடையாவந்திருக்குது நம்பங்கி. அரேரே இதென்னடா இது! ராத்ரியில்லை—பகலில்லை—தூக்கமில்லை—சோறுஇல்லை கஞ்சியில்லை—தாகமில்லை—அரேரே காது புளிச்சுபோறான் ஒரே ராம் ராம் சொல்றான்!

உஸ்மான்:—ஆமாம் பாய்! அந்தப் பாழும் பொம்மன்கு புடிச்சிருக்கிறபீடை நம்பள்கு ப்ராணன் போனாப்போலேஇருக்குது! நம்பள்கு கூட தூக்கம் இல்லாதே சாவடிக்கிறான் பாய். என்ன செய்ரது?

ரஹீம்:—செய்ரதென்ன க்ய்ரதென்ன! எல்லாம் நம்ப கிராசாரம் அப்படி இருக்குது. காலமே புடிச்சு பாகி ராத்ரிவரைக்கும் ஒரே பேச்சு சொல்ரான் அய்யா! அந்தப் பாழும்பேச்சு—‘ராம் ராம்’ இண்ணு. அடிச்சாலும் இல்லை, பிடிச்சாலும் இல்லை, ஒதைச்சாலும் இல்லைஇன்னு—என்னசெஞ்சாலும் கூட ஒண்ணுமில்லைஇன்னு. அரே அல்லா அவன்கி த்ரேஹம் என்னு கல்லுத்ரேஹமா? ‘ஆ’ இல்லை ‘ஊ’ இல்லை ‘வலி’ யில்லை கிஸ்யில்லை ‘அம்மா’ இல்லை ‘அப்பா’ இல்லை எல்லாம் அந்த ‘ராம் ராம்’ தான் இண்ணு.

உஸ்:—அரே. அவனை சும்மாவடக்கூடாது—வா கிட்டிபோட்டு கொரடாலே அடிச்சு ரத்தம்பீறிடராப்போலே செய்யணும். அப்போ அந்த ராமன் என்ன செய்யரான் பாக்கலாம்.

ரஹீம்:—ஆமாம் வா-அவனை இஸ்துவரலாம். (உள்ளே போய் ராஹ தாஸை விலங்குடன் வெளியில் கொண்டுவருதல்).

உஸ்:—அரே பொம்மன்-உனக்கு வேல்கொடுத்தா ஸர்க்கார் பண
மெல்லாம் எடுத்து கல்லுக்கு தோலுக்கு கொடுக்கக்கொன்
னாங்களா! இப்போ எங்கடா இருக்கிறாரு உன் ராமன்?
(அடிக்கிறார்கள்).

ராம:—ஹா! ராமா!

ரஷீம்:—எங்கேடா ராமன் (இன்னும் அடிக்கிறார்கள்).

ராம:—ஹா! ராமா, பட்டாபிராமா! இந்த அடி பொறுக்கமுடிய
வில்லையே! (அவர்கள் இன்னும் அடிக்கிறார்கள்). ராமசந்த்ரா
சின்ன ப்ராயமுதல் என்னைப்பெற்ற தந்தை நீயே யென்று
இடைவிடாமல் நித்தரையிலும் உன்னை மறவாது அனவாத
மும் உன்சரண ஸேவாரக்தியுடனிருக்கின்றேனே! நீ யளித்த
இந்தக்ஷணங்குராதேஹமும் ஸர்வாங்கங்களுடன் உன்மங்கள
கா ஸேவா ஸாங்கத்ய பரவசத்தையே நாடுகின்றதே. (இன்
னும் அடிக்க அடி பொறுக்கமாட்டாமல் மூர்ச்சையடை
கிறார்).

உஸ்:—அரே பாய் பீடைபோச்சு அப்பா: இனிமேலிக்கு ராம்
ராம் சொல்லமாட்டான் நம்ப போய் கொஞ்சம் படுத்துக்க
லாம் வா. (போகிறார்கள்).

(ராமதாஸர் மெல்ல எழுந்திருந்து)

ராம:—எதுவரை தான் ஸஹிப்பேன்?

இன்னும் என்றுதான் எனக்கு அனுபூலம் ஏற்படுமோ? எத்
தனை தூரம் கதறியழுது விண்ணப்பம்செய்தும் காதுகொடுக்கா
திருந்தால் எப்படி-நீ யிப்படியிருக்க காரணம் எதாவதுண்டா!
என்னைக்கார்க்க உன்னைவிட எனக்கு வேறுதிக்குண்டா இந்த
ஸமயத்தில் ஹே ஜானகீமனா? ராமா உனக்காக நான் என்ன
கஷ்டப்பட்டேன், எவரையெல்லாம் வேண்டிக்கொண்டேன்?
எவ்வெவரை ஆசிரயித்தேன், எவ்வளவு அபகீர்த்தியையடைந்
தேன் மேலும்கடனாளியுமானேனே! தானிஷாகாரு தனத்தில்
அரைக்காசும் என்குடும்ப ஸம்ரக்ஷணக்கு உபயோகம்செய்
பே-எல்லாம் உன் ஆலயத்திற்கும் மண்டபத்திற்

கும் வாஹன அலங்காரவைபவங்களுக்குமே ஸமர்பித்து ஆனந்தித் தேன். ஏன் இத்தனை நிர்த்தகை உனக்கு? மஹத் ஐச்வர்ய ஸம்பன் னனாகிய உன் அந்தஸ்துக்கு, தக்கவாறே கைங்கர்யம், நடத்தியிருக்க நீமட்டும் என்னை அதற்கேற்றபடி நடத்தாதே? ஸர்வஉபசாரங் களுக்கும் ஏற்றபடி ஏற்பாடுகள் செய்தேன். இது எல்லாம் உனக் குக்கூட அபராதம் என்று தோன்றுகிறதா? நீ மனம்வைத்தால் ஸ்வர்ணமழை பெய்யச்செய்வது கஷ்டமா! இந்த ஆறு லக்ஷம் எல் லாம் உனக்கு த்ருணமாத்ரம் அல்லவா? என்னை ரக்ஷிக்கவராத தேனே? ஏன் மொனமாயிருக்கிறாய்?

(கொஞ்சம் யோசனை அபிநயித்து வினயத்துடன்) ஆஹா! இன்னமும் உனக்கு கருணையேற்படவில்லையல்லவா? ஸகல லோகங்களும் உன்னில் இருக்கின்றனவென்றும் நீயும் அவை களில் இருக்கின்றாய் என்றும் ச்ருதிகள் முறையிட என் செவி கள் ஆஹ்வாதம் அடையக் கேள்வியுண்டு. அப்பேர்ப்பட்ட நீ காப் பாற்றாவிட்டால் வேறு யார்தான் காப்பவர்? சரணம் என்று உன் னையே யடைக்கலம் அடைந்திருக்கிறேன். அளவு கடந்த ப்ரே மையை வேறு எந்த இடத்தில் நான் காண்பிவிப்பேன்? சரணாகத ரக்ஷக பிருதுடையவனென்று அல்லவா உன்னைச் சரண்புகுந்தேன். நான் உனது ஸொத்து என்பது நிஜமானால் என் பாபங்களினைத் தையும் உடன் நிவிர்த்திப்பாய், ரக்ஷிக்கும்பதியென்று உன்னையே நான் நம்பியிருக்க சிஷிப்பதற்கு நான் என்ன தப்புதான் செய் தேன்? என்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு உன்னைக்காட்டிலும் அதிபதி யார்? பெற்ற தந்தையாகிய உனக்கு என்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு கருணை ஏன் உண்டாகாது—கரீ ப்ரஹ்லாத விபீஷணதிகளை ரக்ஷித்தாய் என்று கேள்வியுண்டு. அப்படியிருக்க என்னை ரக்ஷிப்ப தற்குமட்டும் சக்தியில்லையா? உன்னைத்தவிர நான் வேறெவரையும் அறியேனே! நீயேதான் எனக்குகதி—கோபம் செய்யலாகாது. பாமரன் என்று என்னைத் தள்ளிவிடக்கூடாது. நான் எத்தனை அபராதியானாலும் ஸ்ஷமித்து ரக்ஷிப்பாய். “ராமர் ரக்ஷகர்-ரகுராமனை நம்பினால்—இனி பயமில்லை—இனிக்கவலையில்லை—எது வந்தாலும் ரகுஸ்வாமியதுகீர்த்தி—ஸத்யமிது ஸத்யம்” என்று உன்னையே நம்பி யிருக்கிறேன்—ஜானகிபதி.

(ஆலோசித்து கொஞ்சம் பொறுத்து நிர்த்தாக்ஷண்யமாய்)

ராமா-ராமசந்த்ரா-என் நம்பிக்கையையெல்லாம் வ்யர்த்த
 • மாக்குகின்றாயா-காப்பாற்றாது உபகேஷிக்க நான் செய்த அபராத
 மென்ன சொல்லுவாய். எனது பத்து விரல்களுக்கும் ரத்னம்
 பதித்த உங்குரங்கள் கேட்டேனா! அல்லது ஸால்வைகள் பாகை
 கள் அங்கிகள் அங்கவஸ்த்ரங்கள் விரும்பினேனா! உனது கால்
 சிலம்பு கஜ்ஜைகளை இச்சித்தேனே-தானகங்கணத்தைத்தான்யாசித்
 தேனா? இல்லையே, நீ ஏன் எனக்கு தர்சனம் கொடுக்கமாட்டாய்-
 நான் என்ன மிகவும் கடினசித்தமுடையவனா? இதோ சொல்
 கிறேன் கேள். என் கடனைத் தீர்க்காமற்போனால் உன்னை நானினி
 விடமாட்டேன். அடியெடுத்துவைக்கவும் ஸம்மதியேன். அடிக்கடி
 திரும்பத்திரும்பக் கேட்டேன். கேட்டுக்கேட்டுச் சலித்தேன்.
 இனி நான் பொறுக்கமாட்டேன். என் ஹ்ருதய கமலத்தில் உன்
 ம்ருது பாதங்களை அந்த மஹா பக்தன் ஸஹாதேவன்போல்
 நானும் கட்டிவைப்பேன் இந்தக்ஷணத்தில். தீனஜனனென்று என்
 கோரிக்கையை ஈடேற்றாவிட்டால் இன்னும் ஸாக்ஷிவைத்து
 இன்றே வேறுமார்க்கங்களால் என் கார்யத்தை ஸாதித்துக்கொள்
 வேன். இன்னும் என்னை மோசம் செய்யமுடியாது—நானும்
 மோசம் போகேன். உனது ஆக்ஷை யெல்லாவற்றிற்கும் 'ஸரி ஸரி'
 யென்று தலையசைக்க நான் அந்த ஹனுமான் அன்று. துரிதமாய்
 உன் வலையில்லிக்க அந்த விபீஷணனுமன்று. "பொறு பொறு"
 என்றால் பொறுக்க அந்த முசுருந்தனுமன்று. ஆகையால் என்
 ரணத்தைத்தீர்த்தே பிறகு நீ அடியெடுத்துவைப்பாய் (கொஞ்சம்
 யோசித்து) ஆஹா அறிந்தேன் அறிந்தேன்! இப்பொழுது அறிந்
 தேன். உன்னை நம்பி நான் அதமனைவிட அந்யாயமாய் அவல
 மானேன். நீ நிஜமாய் என் ராமனல்லபோலும். அப்படியிருந்
 தால் என்னை இவ்வாறு உபகேஷிப்பாயா! முன்னொருநாள் கஷ்
 டங்களை அனுபவித்திருக்கும் அந்த ராமர் என்னைக் கஷ்டப்பட
 ஸம்மதிப்பாரா! கல்லைப்பெண்ணாக்கிய ராகவன் ரக்தியுள்ள பக்
 • தனைக் காப்பாற்றுகிறாற்பாரா! ஸேதுபந்தனம்செய்த நீ
 ராமன் ஸீதாராமன் சரணாகதி யடைந்தவனைக் கைவிடுவானா?

கஜபதியைக் காப்பாற்றிய அவர் நிஜதாஸனைக் காப்பாதிருப்பாரா? (கொஞ்சம் யோசனையை அபிநயித்து வ்யஸனத்துடன்) இது என்ன இப்படி நான் பிதற்றினேன். அய்யய்யோ! பரமபாதகனுமானேன்! என்னப்பனை என்னென்ன கடிந்த வார்த்தைகள் ஆடினேன்—அவர் கருணாமூர்த்தி! ராமா-ராமா-மன்னிப்பாய்-ரக்ஷிப்பாய். உன்னைத்தவிர எனக்கு அன்யதைவமுண்டா? நீயே ராமன். நீ தான் ஜகதபி ராமன்—நீ தான் ஜானகீரமணன்—கல்யாணராமன்-உன்னையன்றி வேறு ராமர் எனக்கில்லை-ராமா-ராமா-ரகுராமா-ரகுநந்தன-ரகுநாயக-ரகுசுலதிலகா—

(ஸ்தோத்ரம்செய்து முடிந்ததும்-திரைவிழுகிறது).

அங்கம்-III. காட்சி-5.

தானிஷா அந்தப்புரம். தானிஷாவும் அவரது பத்தினிகள் சம்பா மோஹன இருபக்கமும் இருக்க நித்தரையிலிருக்கிறார்.

(ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் விப்பாய்களாகப் ப்ரவேசம்).

ஸ்ரீராம:—தம்பி லக்ஷ்மண-இது தான் தானிஷாவின் சயனக்ருஹம் போலும். இந்த அந்தப்புரத்திற்குள் யாரும்நியாதபடி இத்தனைதூரம் வந்துவிட்டோம்; ஆயினும் இனி அம்மாதிரிப் போவது ஸரியல்ல. ஆகையால் தானிஷாவை முதலில் இங்கிருந்தே எழுப்புவோம்.

லக்ஷி:—தானிஷா ராஜ-கதவு திறவுங்கள். கதவு திறவுங்கள். (கொஞ்சம் பொறுத்து கதவு திறக்கப்படாததுகண்டு) அண்ணா-தானிஷா கதவு திறப்பதாகக்காணோம்; ஆகவே நாமே தான் கதவைத் திறக்கவேண்டும்போலும். (கதவைத் தொடுகிறார்-கதவு திறரென்று திறக்கின்றது. இந்த சப்தம் கேட்டு தானிஷா நித்தர நீங்கி படுக்கையில் அங்குமிங்கும் புரளுகிறார்).

ஸ்ரீராமா:—தானிஷா ராஜ் எழுந்திருங்கள். ராமதாஸர் தமக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பணத்தை பெற்றுக்கொண்டு சீக்ரம் ரஸீது கொடுங்கள்.

தா:—(ஆச்சர்யத்துடன் எழுந்து) சம்பா சம்பா யார் என்னைக் கூப்பிட்டது பார்.

ச:—(எழுந்து அந்தப்புரம் முழுதும் சுற்றிப்பார்க்கிறான்-ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் அவள் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லையாகையால்) யாரையும் காணாமே-ஸ்வப்னம் கண்டார்களா என்ன? சயனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

(போய் சயனித்துக்கொள்கிறான்).

தா:—அதோ நிற்கிறார்களே இருவர்: (எழுந்து முன்வந்து) ஆஹா! என்ன ஸூந்தரம்! என்னதேஜஸ்-இவர்கள் யாராயிருக்கலாம்? அதிலும் இந்த அர்த்தகராத்ரியில் என் அந்தப்புரத்திற்குள் எப்படி வரமுடிந்தது இவர்களால்? காவல்படர்கள் தான் என்ன ஆனார்களோ தெரியவில்லையே! (ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து) அப்பா தாம் யாரோ-தயை புரிவீரா? எந்த தேசத்தில் வலிப்பவரோ-எங்கிருந்து இங்கு ப்ராப்தமானீர்களோ?

ஸ்ரீ ராமா:—புண்ய பாவனையான கோதாவரி தீரத்தில் நாமிருப்பது—எங்கள் வாஸஸ்தலம் பத்ராசலம் என்பார்கள்.

தா:—தங்களைப் பார்த்தால் ஸிப்பாய்களாகக் காணப்படுகிறீர்கள். தாங்களும் யாருடைய ஜவான்களோ—எவரால் அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறீர்களோ?

ஸ்ரீ ராமா:—தாஸர்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் ஜவான்களே! தற்சமயம் ராமதாஸர் விஷயமாய் அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறோம்.

தா:—நீங்கள் ராமதாஸர் ஜவான்களா? ஸரி அகிருக்கட்டும், தாங்கள் எந்தக்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ—தங்களிருவருக்கும் என்ன பந்தவ்யமோ?

ஸ்ரீ ரா:—நாங்கள் ஸூர்யவம்சத்தில் ஜனித்தவர்கள். நாங்களிருவரும் அண்ணன் தம்பி முறையாவோம்.

தா:—தாங்களிருவரும் அண்ணன் தம்பியா! நாமதேயம் அறியலாமோ—தங்களது நியமம்தான் என்னவோ?

ஸ்ரீ ரா:—ராமோஜி லக்ஷ்மோஜி என்பார்கள்: ராம அனுஜமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

தா:—ஸரி-அதிருக்கட்டும். என்ன கார்யமாக உங்களை அனுப்பி வித்தார்கள்? நீங்கள் வந்த கார்யமென்ன—சொல்லுங்கள் தயைசெய்து.

ஸ்ரீ ரா:—ஸர்க்கார் பாக்கிப்பணத்தை எங்கள் கையில் ஒப்புவிக்க நாங்கள் அதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

தா:—அப்படியானால்—அந்த அர்த்தம் முழுமனும் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்களா? இல்லையெல்--வீனாய்—வயர்த்தமாய் காலங்கழிக்க உத்தேசமோ?

ஸ்ரீ ரா:—ஆறு லக்ஷம்வராகன்களையும் எண்ணி ஸரிபார்த்துக்கொள்ளுங்கள், உடனே எங்களுக்கு ரஸீதும் கொடுத்தனுப்புங்கள். நாங்கள் ஏன் இத்தனைதூரம் பணமில்லாமல் வருதாவாய் காலம் கழிக்க வருகிறோம்? இதேதா பாருங்கள்-தம்பி லக்ஷ்மனா அந்த தனமெல்லாம் எண்ணி ஒப்புவிப்பாய்.

லக்ஷ்:—தானிஷாராஜ் இப்படி வாருங்கள்-உங்களுடைய தனம் எல்லாம் எண்ணிக்கொள்ளுங்கள் (தன் துவாலையை உதர அதிலிருந்து பணம் குப்பல் குப்பலாய் வீழ்தல்).

தா:—(ஆச்சர்யப்பட்டு) அரே அல்லா! இதென்ன ஸ்வர்ணமழை பெய்கிறதா அல்லது இவையெல்லாம் இந்ராஜாஸம் தானே! யோசித்தால் இவையெல்லாம் மாயாதனமேயல்லாது நிஜமான தனமில்லையென்று தோன்றுகிறது. ஆதலால் நான் பொழுது விடியும்வரை நம்பமாட்டேன்: அதுவரை ரஸீதும் கொடுக்க மாட்டேன்.

ஸ்ரீ ரா:—தானிஷாராஜ் நாங்கள் அப்படியெல்லாம் மோசம் செய்
பவர்களன்று-தையமாய் ரஸீது எழுதுங்கள்.

தா:—நீங்கள் இந்த்ரஜாலக்காரர்கள் என்பதற்கு ஸந்தேகம் சிறிது
மில்லை. இல்லாவிட்டால் சிறுவர்களாகக் காணப்படும் உங்
களுக்கு இத்தனை தனம் எப்படிக்கிடைத்தது! அதுவுமல்லா
மல் கதவு மூடப்பட்டிருக்கும் அரைக்குள் உங்களால் எப்
படி வாழுமிருந்தது. ஆகவே அவச்யமாய் நான் விடியும்வரை
நம்பமாட்டேன்.

ஸ்ரீ ரா:—ஆஹா! தானிஷா நீங்கள் எங்களை நம்பாதபோதிலும்
நாங்கள் உங்களை நம்பி இத்தனை தனத்தையும் விட்டுப்
போகிறோம்; நாளைப் பொழுது விடிந்ததும் ரஸீது எழுதி
ராமதாஸருக்கு அனுப்புவோம். நாங்கள் போகிறோம். (ராம
லக்ஷ்மணர்கள் மறைகிறார்கள்).

தா:—நீங்கள் போகாதீர்கள்—நீங்கள் போகாதீர்கள். (பின்னுடர்ந்து
செல்ல அவர்களைக் காணாமல் வருத்தத்துடன் திரும்புதல்).
ஆஹா! இருந்தாற்போலிருந்து காணாமற் போய்விட்டார்
களே! (கொஞ்சம் ஆலோசித்து) இதெல்லாம் பார்த்தால்
வந்தவர்கள் ஸாமான்யரல்லர் என்றே தோன்றுகிறது.
யாராயிருக்கலாம் இவர்கள்! ராமதாஸரின் ஜவான்கள் என்
றார்களே! பாபம்! சிறையில்பட்டு அவஸ்தைப்படும் அந்த ராம
தாஸருக்கு ஜவான்கள் எங்கிருந்து ஏற்பட்டார்கள்: அவர்கள்
தம் பேர் என்னவென்றார்கள்? (ஞாபகப்படுத்த முயன்று)
முதலவர் ராமோஜி-இரண்டாவதவர் லக்ஷ்மோஜி; ராமோஜி
லக்ஷ்மோஜி, லக்ஷ்மோஜி, ராமோஜி. ஆஹா! தெரிந்தது தெரிந்
தது—இப்பொழுதுதான் தெரிந்தது. ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்க
ளல்லவா?

ஆஹா! என்ன அந்த ராமசந்தரனின் பக்தவாத்
ஸல்யம். தன் பக்தனைக் காப்பாற்றுவதற்கேயல்லவா இந்த
அர்த்தநாசரியில் வந்து இத்தனை தனமும் கொண்டு வந்து
கொடுத்துப்போயினர். என்ன அந்த ராமதாஸரின் பக்தி
விசேஷம்தான்! அய்யோ நான் எவ்வளவு அக்ஞானியானேன்!

கையிற்கிடைத்த சிந்தாமணியைத் தப்பவிட்டேனே! என்னைப் பெற்ற தந்தையை அத்யந்த பக்தியுடன் ஆதரிக்காமல் ஸேவிக்காமல் பூஜிக்காமல் த்யானிக்காமல்—பாகவத அப சாரத்தோடு பகவத் அபசாரமும்கூட ஏற்பட்டுவிட்டதே! நான் என்ன செய்வேன் இதற்கு? (அங்குமிங்கும் சுற்றிப் பிதற்றுகிறார்).

(இந்த சப்தம் கேட்டுக் கண்விழித்த சம்பா மோஹன முன்வருதல்-
நாதனுக்கிருபக்கமும் வந்து நின்று)

சம்:—நாதா இது இன்ன இப்படிப் பிதற்றுகின்றீர்கள்?

தா:—சம்பா-மோஹன-நான் என்னவென்று சொல்வேன். இப் பொழுதுதான் ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள் வந்து ராமதாஸர் கொடுக்கவேண்டிய தனமெல்லாம் கொடுத்துப்போனார்கள். அய்யோ! அப்பொழுது அவர்கள் ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள் என்று அறியாமற் போனேனே!

மோ:—ஆமாம்—ஆமாம். இதைன்ன விசித்ரம்—ராமராம் வந்தாராம்—எப்படி வந்தார்? தைவம்போலே வந்தாரா-அல்லது பூதம்போலே வந்தாரா?

சம்:—அதிருக்கட்டும்—நாதா! நானும் விழித்துக்கொண்டேதானிருந்தேனே, நான் ஒருவரையும் காணவில்லையே! ஒன்றும் காதிலும் கேட்கவில்லையே! நீங்கள் மாதாம் எப்படிப் பார்த்தீர்களோ! உங்களுக்கென்னவோ மதிப்ரமை ஏற்பட்டிருக்கிறதுபோலும்.

தா:—சம்பா-இதோபார். இந்த தனக்குவியலை—இதுவும் மதிப்ரமைகானே?

சம்:—(நாணயங்களைப்பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து) ஆமாம் பார் மோஹன-இதோ இந்த தங்க நாணயங்களை-இவை எப்படி வந்ததோ இங்கே: நாம் சயனித்துக்கொள்ளும்பொழுது இந்த தனராசி இங்கில்லவெயில்லையே! இப்பொழுது மாதாம். எப்படி வந்ததோ தெரியவில்லையே!

மோ:-அதென்னவோ எனக்குத்தெரியாது. ஆனாலும் தானென்ன-
தைவமாவது என்ன! வர்தாவது என்ன! உங்களுக்கும் நாத
னைப்போல் மதிப்ரமையுண்டாயிருக்கிறதபோலும்.

சம்:- (நாணயங்களைப் பரீக்ஷித்துப்பார்த்து) நாதா இவையெல்
லாம் ஸ்ரீராம மொஹராக்கள் அல்லவா! பத்ராத்ரி ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்
மணர்களே இங்கு வந்திருக்கவேண்டும்-அய்யோ நான் இத்
தனை நிர்ப்பாக்யளானேனே! அவர்களது ஸேவை எனக்கு
லபிக்காமற்போய்விட்டதே. (பணத்தைக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கொள்கிறாள்). அல்லாஹோ அக்பர்!

மோ:-அக்கா இதென்ன! உனக்கும் ஹைந்தவப்பிசாசு பிடித்து
விட்டதா என்ன! சீகரம் வைத்யர்களை வரவழைக்கவேண்டி
யதுதான்.

சம்:-தங்காய் வீண் வார்த்தைவேண்டாம். பகவான் ஒருவரே
யென்று அறிவாய். நாமெல்லாம் அல்லாவென்று பூஜிக்
கிறோம். ஹிந்துக்கள் ஸ்ரீ ராமர் என்றும் லக்ஷ்மணர் என்
றும் சிவம் என்றும் ஆபிரம் பேர்வைத்து பஜிக்கிறார்கள்.
நமக்கு குரான்ஷெரிப் பக்திக்ரந்தம்போல் அவர்களுக்கு
வேதோப நிஷத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிசிவேனையில்
இத்தனை தனமும் கொண்டுவந்து கொடுத்து சிறைபிலுள்ள
தன் பக்தனை காப்பாற்றமுற்பட்டவர் “அல்லாபர்வர்தீர்”
அன்றி வேறொருவராயிருக்குமா! அவச்யம் ஸ்ரீ ராமரே
வந்திருக்கவேண்டும்.

தா:-சம்பா-உன் வார்த்தையே நிஜம், நான் இந்த ரஹஸ்யம்
தெரிந்துகொள்ளாமல் பரம பாகவதரான ராமதாஸரைச்
சிறையிலிட்டு எவ்வளவு எல்லாம் பாதகத்துள்ளாக்கினேன்!
நானிப்போதே சென்று அவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து க்ஷமா
பனத்தைக் கோருகிறேன். (வெறிபிடித்தவர்போல ஓடுகிறார்.
சம்பா மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தவளாய் பின் துடர்கிறாள்.
மோஹன ஆச்சர்யமும் கவலையுமடைந்தவளாய் அந்தப்
பக்கமே பார்க்கிறாள். திரைவிழுகிறது).

அங்கம்-III. காட்சி-6.

கோல்கொண்டா—காராக்ருஹம்.

ராமதாஸர் மூர்ச்சையாய்ப் படுத்திருக்கிறார்—பக்கத்தில்
ஒரு கிண்ணம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ராம:—(மெல்ல மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்திருந்து) ராமா: நான் எத்தனைதான் உன்னை வேண்டிக்கொள்வேன். இன்னும் எப் படிவேண்டினால்தான் உனக்கு கருணை ஏற்படுமோ? யோகமோ அறியேன்! யாகமும் செய்து ஹவிர்ப்பாகமீந்து அறிய நான் எவ்வளவு சக்தியற்றவன்! இன்னும் உனக்கு கருணை ஏற்படாதல்லவா? உன்கருணை ஏற்பட்டு என் பாதககளைத் தீர்க்காத போனாலும் நான் இந்த விஷபானத்தினாலாவது என் பாதககளைத் தீர்த்துக்கொள்வேன். என்னை மன்னிப்பாய். என்னைப் பெற்ற தந்தையே! ஸ்ரீ ராமசந்த்ரா இதுதான் கடைசிமுறை இந்த ஜன்மத்தில் உன்னை நான் ஸ்மரிப்பது (ஸ்தோத்ரம் செய்து) ஸ்ரீ ராமா—ரகுநந்தன என்னை மன்னிப்பாய். (கீழிருக்கும் பாத்ரத்தை எடுத்துப்பார்த்து அதில் விஷமில்லாதிருப்பதுகண்டு மிகவும் கவலையும் வருத்தமும் கொண்டவராய்) இது என்ன இது! இந்தப் பாத்ரத்திலிருந்த விஷம் என்ன ஆயிற்று? பாரு ஜவான்கள் இதையெடுத்துக் கொட்டி விட்டார்களோ? இருக்காதே—நான் எவ்வளவோ வேண்டி வருந்தினபிறகேயல்லவா அவர்களே இதை எனக்குக்கொண்டு வந்துகொடுத்தார்கள். வேறுயார் இங்குவந்து போயிருப்பார்கள்? ஐயோ! அந்த ஸ்ரீ ராமருக்குத்தான் கருணை ஏற்படாத போனாலும் போகட்டும்—ஹேம்ருத்யுதேவா உனக்குமா என் மேல் தயை என்பது இல்லாமல் போய்விட்டது! ஆஹா! இனி எனக்கு கதியாருண்டு? (என்று அங்குமிங்கும் ஓடிப் பரலாபிக்கிறார். அது ஸமயம் தானிஷா வேகமாய் ஓடிவந்து ராமதாஸரின் காலில் வீழ்ந்து நமஸ்கரிக்கிறார். ராமதாஸரும் தன்னை மறந்து அவர் முன்விழுந்து நமஸ்கரிக்கிறார். இருவரும் மெல்லெழுந்து ஒருவரையொருவர் ஆவிங்கனம் (செய்கின்றனர்).

தா:—ராமதாஸுகாரு நான் மஹா அபராதித்யானேன். உடிது நிர்
மல பக்தியையறியாது உம்மை எவ்வளவோ ஹிம்ஸைப்
படுத்தித் தொத்தாவுக்குள்ளாக்கினேன். மனம் நோகச்செய்
தேன்-என்னை மன்னியும்! மன்னியும்! எனக்குகொடுக்கவேண்
டிய கடன் எல்லாம் தீர்ந்தது-இதோ ரஸீது அங்கீகரியுங்கள்.

ராம:—(அதைப்பார்த்து) மஹாராஜ். தாங்கள் சொல்வது ஒன்றும்
எனக்குத் தெரியவில்லையே! என்ன! ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள்
பணம் எல்லாம் செலுத்தினார்களா? எப்படி! எப்படி!

தா:—ஐயா! ராமதாஸுகாரு நேற்றிரவு எனது சயனமந்திர
மணுகி நித்திரையிலிருக்கும் என்னை எழுப்பி என் ஆறுலக்ஷம்
தனத்தையும் கொடுத்துப் போயினர்.

ராம:—ஆஹா! ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களே நேரில்வந்து தமக்கு தர்
சனம் அளித்தார்களா? எவ்வளவு புண்யாத்மா தாம். (நமஸ்
கரிக்கிறார். தானிஷா அவரைத் தூக்கி எழுப்புகிறார்).

தா:—இல்லை இல்லை: நான் மஹாபாபி-அவர்களது திவ்யஸூந்தரா
காரங்களைக்கண்டு திக்ப்ரமையடைந்தேனேயல்லாது அவர்கள்
ஸர்வேச்வரர்கள் என்ற ஞானம் ஏற்படவில்லையே! கையா
அவர்களை அர்ச்சிக்கவும் ஆசைதீர அவர்களை ஸேவிக்கவும்
புத்தியில்லாமற் போயிற்றே! அக்ஞானம் மேலீட்டால்
ப்ரமையடைந்திருந்தேனே! ஆகலால் தாம் இப்பொழுது
எனக்கு மறுபடியும் அவர்களைக் காண்பிவிக்கவேண்டும்.

ராம:—(ஆதமகதமாய்) ராமா-ராமா-இவையெல்லாம் ஆலோசித்
தால் நீயே இங்கேயும் வந்து நான் பானம் செய்யாதிருக்க
இந்த பாதாத்திலிருக்கும் விஷத்தையும் கொட்டிப்போயிருக்க
வேண்டும்: அவ்வளவு மாதாம் உன்கருணை ஏற்பட்டதே
யல்லாமல் உன் தர்சனம் எனக்கு லபிக்காமற் செய்தனையே.
(தானிஷாவைப்பார்த்து ப்ரகாசமாய்) அய்யா ஸ்ரீ ராமர்
தமக்கு தர்சனம் அளித்தாரேயன்றி எனக்கு அந்தமட்டும்
பாக்யம் லபிக்கவில்லையே. அப்படியிருக்கத் தமக்கு அவரை

இப்படி நான் காண்பிவிக்கமுடியும். தாமே தான் அவரை
எனக்கு காண்பிவிக்கவேண்டும்.

தா:—ராமதாஸுகாரு இதென்ன இப்படி என்னைப் பரிஹஸிக்
கின்றீர்! ஸ்ரீ ராமர் எனக்குத் தர்சனம் அளித்தது தமக்காக
வேயல்லவா? இல்லாவிட்டால் அவர் என்னை கடைக்கண்ணா
லும் பார்க்கத் தகுந்தவனா நான்? உமது ராமர் கொண்டுவந்து
கொடுத்த அந்த ஆறு லக்ஷத்தில் அரைக்காசுகூட நான் தொட
மாட்டேன்—எல்லாம் அந்த ஸ்ரீ ராமருக்கே ஸமர்ப்பித்து
விட்டேன். அதுவுமின்றி பத்ராசலம் தாலுகாவையே அவர்
ஆலயத்திற்கு சாசுவதஜாகிரையும் கொடுத்து விட்டேன்-தாமும்
திரும்ப பத்ராத்திரி தஹஸீல்தார் பதவியை ஸர்வாதிகாரத்
துடன் ஸ்வீகரித்து ஸ்ரீ ராம ஸேவையைச் செய்துகொண்
டிருங்கள், எனக்கு ஸ்ரீ ராமருடைய தர்சனபாக்யம்மட்டும்
செய்வித்து என்னை உத்தாரணம்செய்து ரக்ஷிக்கவேண்டும்.
கருணைசெய்து காண்பியும் நீலமேகச்யாமனை.

ராம:—தானிஷாகாரு தாம் உத்தமோத்தமர்: தமது ஆதிக்கத்தை
ஸ்ரீராமரே ஸ்பஷ்டமாய் பஹிரங்கப்படுத்திவிட்டார். ஆகவே
அவர் அவச்யம் தமது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவார்.
வாருங்கள் போவோம். நாமெல்லோரும் பத்ராத்திரிக்குச்
சென்று அவரை வேண்டிக்கொள்வோம்.

தா:—தன்யனானேன்-தன்யனானேன்! வாருங்கள்-போவோம் இப்
படியே (என்று அவஸரமாய்ச் செல்கிறார். ராமதாஸரும்
பின் துடர்கிறார்).

அங்கம்-III. காஷி-7.

பத்ராசலம் ஆலயம். தானிஷாவும் மந்த்ரிகளும், ராம
தாஸர் அர்ச்சகர் ப்ராம்ஹணர்கள் மற்றும் பெளர ஜனங்கள் கூடி
யிருக்கின்றனர். மூஸஸ்தானத்திற்கு முன்னிருக்கும் திரை
யெடுத்ததும் அர்ச்சகர் தீபராத்தனம் செய்கிறார்—முடிந்தது).⁹

—

19-0-1956) : நகராட்சி அலுவலர் சார்ஜ் ரிபர்ட் ராஜ்.க
 19-0-1956) : ஸ்ரீமதி 'மலேஷா' (த.த.சு.ப.க.) : புதிய ஸ்ரீ

[illegible][illegible]

කර්මාන්තයේ සහයෝගීතාවය 9.9% ක් වැඩිවීමක් සිදු වූ අතර, සැපයුම—11%

10 1996) 1997-1998) 1999) 2000) 2001) 2002) 2003) 2004) 2005) 2006) 2007) 2008) 2009) 2010) 2011) 2012) 2013) 2014) 2015) 2016) 2017) 2018) 2019) 2020) 2021) 2022) 2023) 2024) 2025) 2026) 2027) 2028) 2029) 2030) 2031) 2032) 2033) 2034) 2035) 2036) 2037) 2038) 2039) 2040) 2041) 2042) 2043) 2044) 2045) 2046) 2047) 2048) 2049) 2050) 2051) 2052) 2053) 2054) 2055) 2056) 2057) 2058) 2059) 2060) 2061) 2062) 2063) 2064) 2065) 2066) 2067) 2068) 2069) 2070) 2071) 2072) 2073) 2074) 2075) 2076) 2077) 2078) 2079) 2080) 2081) 2082) 2083) 2084) 2085) 2086) 2087) 2088) 2089) 2090) 2091) 2092) 2093) 2094) 2095) 2096) 2097) 2098) 2099) 2100) 2101) 2102) 2103) 2104) 2105) 2106) 2107) 2108) 2109) 2110) 2111) 2112) 2113) 2114) 2115) 2116) 2117) 2118) 2119) 2120) 2121) 2122) 2123) 2124) 2125) 2126) 2127) 2128) 2129) 2130) 2131) 2132) 2133) 2134) 2135) 2136) 2137) 2138) 2139) 2140) 2141) 2142) 2143) 2144) 2145) 2146) 2147) 2148) 2149) 2150) 2151) 2152) 2153) 2154) 2155) 2156) 2157) 2158) 2159) 2160) 2161) 2162) 2163) 2164) 2165) 2166) 2167) 2168) 2169) 2170) 2171) 2172) 2173) 2174) 2175) 2176) 2177) 2178) 2179) 2180) 2181) 2182) 2183) 2184) 2185) 2186) 2187) 2188) 2189) 2190) 2191) 2192) 2193) 2194) 2195) 2196) 2197) 2198) 2199) 2200) 2201) 2202) 2203) 2204) 2205) 2206) 2207) 2208) 2209) 2210) 2211) 2212) 2213) 2214) 2215) 2216) 2217) 2218) 2219) 2220) 2221) 2222) 2223) 2224) 2225) 2226) 2227) 2228) 2229) 2230) 2231) 2232) 2233) 2234) 2235) 2236) 2237) 2238) 2239) 2240) 2241) 2242) 2243) 2244) 2245) 2246) 2247) 2248) 2249) 2250) 2251) 2252) 2253) 2254) 2255) 2256) 2257) 2258) 2259) 2260) 2261) 2262) 2263) 2264) 2265) 2266) 2267) 2268) 2269) 2270) 2271) 2272) 2273) 2274) 2275) 2276) 2277) 2278) 2279) 2280) 2281) 2282) 2283) 2284) 2285) 2286) 2287) 2288) 2289) 2290) 2291) 2292) 2293) 2294) 2295) 2296) 2297) 2298) 2299) 2300) 2301) 2302) 2303) 2304) 2305) 2306) 2307) 2308) 2309) 2310) 2311) 2312) 2313) 2314) 2315) 2316) 2317) 2318) 2319) 2320) 2321) 2322) 2323) 2324) 2325) 2326) 2327) 2328) 2329) 2330) 2331) 2332) 2333) 2334) 2335) 2336) 2337) 2338) 2339) 2340) 2341) 2342) 2343) 2344) 2345) 2346) 2347) 2348) 2349) 2350) 2351) 2352) 2353) 2354) 2355) 2356) 2357) 2358) 2359) 2360) 2361) 2362) 2363) 2364) 2365) 2366) 2367) 2368) 2369) 2370) 2371) 2372) 2373) 2374) 2375) 2376) 2377) 2378) 2379) 2380) 2381) 2382) 2383) 2384) 2385) 2386) 2387) 2388) 2389) 2390) 2391) 2392) 2393) 2394) 2395) 2396) 2397) 2398) 2399) 2400) 2401) 2402) 2403) 2404) 2405) 2406) 2407) 2408) 2409) 2410) 2411) 2412) 2413) 2414) 2415) 2416) 2417) 2418) 2419) 2420) 2421) 2422) 2423) 2424) 2425) 2426) 2427) 2428) 2429) 2430) 2431) 2432) 2433) 2434) 2435) 2436) 2437) 2438) 2439) 2440) 2441) 2442) 2443) 2444) 2445) 2446) 2447) 2448) 2449) 2450) 2451) 2452) 2453) 2454) 2455) 2456) 2457) 2458) 2459) 2460) 2461) 2462) 2463) 2464) 2465) 2466) 2467) 2468) 2469) 2470) 2471) 2472) 2473) 2474) 2475) 2476) 2477) 2478) 2479) 2480) 2481) 2482) 2483) 2484) 2485) 2486) 2487) 2488) 2489) 2490) 2491) 2492) 2493) 2494) 2495) 2496) 2497) 2498) 2499) 2500) 2501) 2502) 2503) 2504) 2505) 2506) 2507) 2508) 2509) 2510) 2511) 2512) 2513) 2514) 2515) 2516) 2517) 2518) 2519) 2520) 2521) 2522) 2523) 2524) 2525) 2526) 2527) 2528) 2529) 2530) 2531) 2532) 2533) 2534) 2535) 2536) 2537) 2538) 2539) 2540) 2541) 2542) 2543) 2544) 2545) 2546) 2547) 2548) 2549) 2550) 2551) 2552) 2553) 2554) 2555) 2556) 2557) 2558) 2559) 2560) 2561) 2562) 2563) 2564) 2565) 2566) 2567) 2568) 2569) 2570) 2571) 2572) 2573) 2574) 2575) 2576) 2577) 2578) 2579) 2580) 2581) 2582) 2583) 2584) 2585) 2586) 2587) 2588) 2589) 2590) 2591) 2592) 2593) 2594) 2595) 2596) 2597) 2598) 2599) 2600) 2601) 2602) 2603) 2604) 2605) 2606) 2607) 2608) 2609) 2610) 2611) 2612) 2613) 2614) 2615) 2616) 2617) 2618) 2619) 2620) 2621) 2622) 2623) 2624) 2625) 2626) 2627) 2628) 2629) 2630) 2631) 2632) 2633) 2634) 2635) 2636) 2637) 2638) 2639) 2640) 2641) 2642) 2643) 2644) 2645) 2646) 2647) 2648) 2649) 2650) 2651) 2652) 2653) 2654) 2655) 2656) 2657) 2658) 2659) 2660) 2661) 2662) 2663) 2664) 2665) 2666) 2667) 2668) 2669) 2670) 2671) 2672) 2673) 2674) 2675) 2676) 2677)

Triplicane
16th December 31.

It gave me real pleasure to go through your
“Ramadasar”

Piety coupled with the humour of a life long
dramatist is seen throughout the work.

N. A. Sundram Ayyar,
District Inspector
of Local Fund Accounts.

Post Box 367 Madras.
14—1—32

I have read “Ramadasar” by Mr. K. S. Sankara
Ayyar. In a simple style the author has given an
original touch to the old Puranic story. The drama is
well adapted to the modern stage. I wish the author
all success in his attempt.

P. N. S. Ayyar
(of Messrs P. N. S. Ayyar & Co.)

Mr. K. S. Sankara Ayyar has dramatised in Tamil
the well known Puranic Story of Ramadas in an
excellent manner, very well adapted for the South
Indian stage and I have read it with great interest. He
has followed the telugu version of the story and that is
only natural and even proper as the scene is laid in the
Telugu Country.

Mr. K. S. Sankara Ayyar is a well known enthusiast
in the field of Drama and is an actor of reputation.
He has been devoting much of his spare time to the
production of dramatic works and I wish him all success
in the line.

P. RAJAGOPALACHARI,
Sub-Judge.
4—11—1932.

இந்தியா—21—12—31

இது எளிய நடையில் வெகு தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரஸம் ததும்பும் சிறந்த நாடகம். ஸ்ரீராமபக்தர்களுக்கு மாத்திரமன்றி நாடகப்பிரியர்களுக்கும் மிக்க முக்கியமானது, பள்ளிக்கூடங்களில் பாடமாக வைக்க ஏற்றது.

சுதேசமித்திரன் 22—12—31

ராவ் பகதூர் சம்பந்தமுதலியார் எழுதியுள்ள முகவுரையில் இந்நூலில் ஆசிரியர் சில இடங்களில் தமது சாதாரணத்தைக் காட்டியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நாடகங்களுக்கு அவசியமான ஹாஸ்யம் முதலிய ரஸங்கள் யுத்தமான அளவுக்குட்பட்டு காணப்படுகின்றன. தமிழ்நடை சுலபமானதாக இருக்கிறது. சிறைச்சாலை யில் ராமதாஸர் பகவானை நினைந்து புலம்பல் மிகவும் உருக்கமாக இருக்கிறது. ராமதாஸ் சரித்திரத்தை நூடக மேடைகளில் நடிப்பதற்கு இந்தப் புஸ்தகம் மிகவும் உபயோகப்படும். பள்ளிக்கூடங்களில் இதைப்பாட புத்தகமாக உபயோகப்படுத்துதும்படி “டெக்ஸ்டு புக் கமிட்டி” அங்கீகரிப்பது உசிதமாக இருக்கும்.

எனது நண்பர் ப்ரம்ஹ ஸ்ரீ கே. எஸ். சங்கரய்யாவர்கள் இயற்றியிருக்கும் “ராமதாஸர் சரித்திரம்” என்ற நாடகத்தை வாசித்து ஸந்தோஷமடைந்ததுடன் பூநீவ்வேக ஸம்வர்த்தன ஸபையின் வருஷாந்த உத்ஸவதினத்தில் சுருக்கமாகவும் மற்று மிரண்டு தினங்களில் விரிவாகவும் அவர்கள் முகமாவே ஸங்கீதத் துடன் வாசிக்கக்கேட்டு ஆனந்தித்தேன். படிப்போரின் மனப்பரி பாகத்திற்கு எவ்வித ப்ரயோஜனமும்ன்னியில் பொழுது போக் குக்குமாத்திரம் புஸ்தகங்கள் கணக்கன்னியில் எழுதப்பட்டுவரும் இந்நாட்களில் பகவத்சரித்திரங்களையும் பாகவத சரித்திரங்களையும் எளிய தமிழ் நடையில் எழுதி பாடமார்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் ஸந்தோஷமளித்து பக்தி புகட்டக்கூடிய இம்மாதிரி புஸ்தகங்கள் விலையற்றதாகும். அதிலும் வசனரூபமாய் அச்சிட்ட புஸ்தகத்திற்கு ம் ஹாவபாவ விலாஸங்களுடன் த்வனி ஸ்வாஸம்பத்துடன் அபிரயித்துக் காட்டப்படும் நாடகத்திற்கும் உள்ள வித்யாஸம் சித்திரத்தில் எழுதிய மலருக்கும் கொடியில் மலர்ந்து மணம் வீசும் மல்லிகைக்குமுள்ள வித்யாஸத்திற்கே ஒப்பாகும். ஆகையால் இச் சரித்திரத்தையும் இதுபோன்ற நமது நண்பர் எழுதியுள்ள மற்ற அபூர்வ சரித்திரங்களையும் நன்கு ரஸிக்க நாடகமேடையில் நல்ல நடிகர்களைக்கொண்டு நடித்துக்காட்டினால் நேத்திரத்திற்கும் மன துக்கும் ஆனந்தமும் தருவதுடன் பத்திமேலிட்டு ஈச்வரப்ராஸாத மேற்படவும் ஹேதுவாகும்.

திருநெல்வேலி }
3—11—33 }

ஆர். க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்,
எம். ஏ. பி. எல்.

SRI KRISHNA THULABHARAM

(A TAMIL DRAMA)

BY

K. S. SANKARA AYYAR,
(L. F. Audit, Tinnevely)

WITH FOREWORDS

BY

Sir. T. N. Sivagnanam Pillai, Kt.

AND

**The Hon'ble Diwan Bahadur
S. Kumaraswami Reddiar, B. A. B. L.,**
(Education Minister to the Government of Madras).

All Rights Reserved.

FIRST EDITION]

[PRICE 8 As.

PENTLAND PRESS, PALAMCOTTAH.

ஸ்ரீக்ருஷ்ண துலாபாரம்

அல்லது

பக்தி மஹிமை

[ஒரு தமிழ் நாடகம்]

திவான் பஹதூர்

ஸர். டி. என். சிவக்ருானம்பிள்ளை அவர்கள்,

ஆனாரபிள் திவான் பஹதூர்

எஸ். குமாரஸ்வாமி ரேட்டியார் அவர்கள், பி.எ. பி.எல்.,
(சென்னை கவர்ணமெண்டு கல்வி மந்திரி)

முன்னுரைகளுடன்

ஸ்ரீகருஷ்ணேவி லோக்கல் பண்டு ஆடிட்,

திரு. கே. எஸ். சங்கரய்யரால்

எழுதப்பட்டது.

முதற் பதிப்பு]

[விலை: அணு எட்டு.

பென்ட்லென்ட் பிரஸ், பாளையங்கோட்டை.

1933

FOREWORDS.

The story is simple but very telling and offers very many situations where love, pathos and humour find good opportunities for expression. The style is spirited and conveys to the reader or the audience those feelings in an eminently attractive and impressive manner. The inculcation of true Bhakti is the aim of the author and the story and the method of treatment are both eminently fitted to carry out his object.

T. N. SIVAGNANAM,
3—12—33.

Hon'ble Diwan Bahadur Mylapore,
S. KUMARASWAMI REDDIAR, Madras, 7th December '33.
Minister for Education.

I have read this drama of Mr. K. S. Sankara Ayyar in manuscript with great interest. The story of Krishna Thulabaram is profound in its significance and strong in its appeal to popular sentiment. Mr. Sankara Ayyar's version in Tamil has done justice to the theme and is written in excellent language and style and is quite readable. When put on boards, for which purpose it is essentially intended, I am sure the audience will greatly appreciate it for its picturesqueness and other excellence. I trust professionals and amateurs alike will avail themselves of this excellent production of Mr. Sankara Ayyar and give the benefit of their interpretation through the stage to the Tamil public in a liberal measure.

S. KUMARASWAMI.

PREFACE.

This reproduces in the form of a Drama
interesting and instructive episode in the life of Sri Krishna as described in one of the minor works dealing with that great Avatara. Satyabhama the junior queen is so much in love with her lord that she has come to look upon Him as her property. The Lord wants to teach her the lesson that true love is absolutely dissociated from any sense of egoism and from the consequent sense of "possession" of the beloved but really consists in an elimination of the ego in absolute self-surrender to the beloved. The love of Rukmani towards Him is of the latter sort. One day when Satyabhama is pleasantly engaged in enjoying the company of the Lord, Rukmani turns up and requests Him to go to her residence that day as that happens to be her birthday. Satyabhama pleads some other function in her own house but Sri Krishna prefers to accede to Rukmani's request. Satyabhama thus left alone is very much grieved and sage Narada makes a timely visit to her and learning of her grief and its cause suggests for securing the exclusive love of her Lord, the performance of a religious rite an essential function in which is to make a gift of her husband to some worthy Brahmana. Satyabhama is shocked at this suggestion but is relieved to know that He can be redeemed on handing over to that Brahmana gold and jewels or any valuable equal in weight to Him. In the afternoon she mentions to Sri Krishna about her intended religious function and He gladly consents to do the needful. On the day appointed, everything is properly done under the directions of sage Narada and he himself receives from

Satyabhama the gift of the Lord. When however Satyabhama tries to substitute gold and jewels of equal weight to her Lord's, she realises for the first time that all the property available with her are quite insufficient to make the scale in which Sri Krishna is seated smiling rise an inch. She is very much grieved to find that there is no chance of redeeming the Lord at all. Sage Narada insists upon his proprietary right over the Lord gifted to him and says that as he has no use for such a person in his endless travels throughout the worlds he has no option but to sell Him in public auction. He takes Him therefore through the streets but nobody is possessed of anything competent to purchase Him with. Rukmani hearing of this is shocked at the way in which Satyabhama has behaved owing to her silly sense of proprietorship over the Lord, runs out to meet Narada and promises to redeem the Lord herself. They all meet at Satyabhama's house where the scales are ready for weighing. Rukmani devoutly concentrates on her Lord. He steps into one scale. She offers against His weight a "Thulasi" leaf sanctified and weighted by her Bhakti of self-surrender. The scale in which the Lord is seated rises and the Lord is redeemed to the joy of all. Rukmani takes Satyabhama with her folly in conceiving of the Lord as an object of possession and tells her that true Bhakti is the forgetting of the self in the beloved Lord.

Tinnevely, {
9—12—33. }

K. S. SANKARAN,
(Local Fund Audit).

ஸ்ரீக்ருஷ்ண துலபாரம்

நாடக பாத்திரங்கள்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்:— கதா நாயகர்-அவதார புருஷன்.

நாரதமுனி:— தேவ ரிஷி.

இந்த்ரன்:— தேவலோகாதிபதி.

வஸந்ததன்:— ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் ஸகா.

கர்க்காசார்யர்:— ஷே புரோஹிதர்.

ஸத்யபாமா:— ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் பார்வைய-(கதாநாயகி).

ருக்மணி
ஜாம்பவதி
மித்ரவிந்தை } :— ஷே ஷே

இந்த்ராணி:— இந்த்ரன் மனைவி

நலினி — ஸத்யபாமாவின் தோழி.

(மற்றும்)-ப்ராம்ஹணர்கள்—பௌரஜனங்கள், யாதவர்கள்,
மதலானோர்.

கதை நிகழுமிடம்:—அமராவதி
க்வாரகை.

அங்கம்--1. காக்கி-1.

இடம்:—அமராவதிவயச் சேர்ந்த வெளி ப்ரதேசம்.

(நாதமுனி ஹரிஸ்மாண பரவசமாய் நடனம் செய்து கொண்டு ப்ரவேசம்).

நார:—(மயிர்கூச்சலிதழித்து). ஆஹா! எத்தனை சீக்ரம் இந்த இடமடைந்து விட்டேன். கார்யத்தில் கண்ணுயிருப்பவருக்கு காலம் கடப்பது தெரியுமா? இதுவரை ஹரி நாமஸ்மரணையில் ஈடுபட்டு மெய்மறந்து இருந்தேன். இனி காலதாமதமின்றி இந்த்ரானைப் பார்க்கவேண்டும். அவனோ பாரிஜாத ஹரணத்தினால் தன் பார்யைக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்துக்காக ராஜ்ய கார்யம் கவனியாது இருக்கிறனென்று கேள்வி. இந்த ஸமயத்தில் நம்மைப் பார்த்தால் அவன் என்ன சொல்வானோ? ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவை அன்று வ்யாஜமாக ஒரு பாரிஜாத புஷ்பத்தை அளித்து அவரது பத்னி மூலமாய் பாரிஜாத வ்ருஷத்தை யே கொண்டுபோகச் செய்ததற்காக விபாத பாவங்கொண்டு நம்மை கவனியாதிருப்பானோ? எனக்கேள் இவ்வித ஸந்தேஹம்--அவன் நம்மையொத்த தேவரிஷிகளை திரஸ்கரிப்பக் கருதுவானா?--ஜகன்னாடக ஸத்திரதாரான வானாதேவரின் மானபயை யறிவாதவனா?--இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயம் ஏற்பட அவச்யமில்லை. இப்பொழுது அவன் இந்தப் பாரிஜாத புஷ்ப வ்ருத்தசந்தம் மூலமாய் அவமானமடைந்ததாகக் கருதி வ்யஸனத்திற் றுக்கிறான்.--நானொன்று நினைத்துச் செய்தால் தைவம் வேறென்றாகச் செய்து அந்தக் கார்யம் எல்லாம் தாமதமாகிறது. (பேசுகித்து)--இதுவரை நான் ஆரம்பித்த கார்யம் திறைவேற்றுகிற நநிவில் விட்டதுண்டா? என் கலஹ ப்ரணயம் எப்பொழுதும் ஸர்வ லோகோபகாரமாக ஸம்பவிக்குமே யல்லாது--ப்ரயத்னம் வேறு விதமாக ஏற்படுமா? இந்த்ராணியை ஸந்தோஷிக்கும் படி செய்ய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் “பார்யா விதேய” னல்லாது “பக்த விதேயன்” தான் என்று நினைக்கிறேன். ஸத்யபாமாவுக்கும் ப்ரேணாக்

சும் பக்திக்கும் உள்ள தாரதம்யம் என்னவென்று காண்பிவித்து நல்ல பக்தசிரோமணியாகும்படி செய்கிறேன். இதற்கு ஸர்வ ஸத் கார்ய ஸஹாயனான ஸ்ரீமந்தாராயணன் அனுகூலம் செய்வாராக.

(பாடிக்கொண்டு போகுதல்.)

அங்கம்—1. காஷி—2.

இடம்:—அமராவதி நகரம்—இந்தராணி அந்தப்புரம்.

(இந்தராணி துக்கமுகத்துடன் உட்கார்ந்திருக்க இந்தரன் சில புஷ்பங்கள் கையிற்கொண்டு பக்கத்திலிருக்க).

இந்தராணி:—நாதா! என் துக்கம் வரவா அதிகரிக்கிறதே யொழிய குறைந்தபாடில்லே.

இந்தரன்:—கண்ணே, கொஞ்சம் ஆச்வாஸப்படுத்திக்கொள்.

இ-ணி:—நாதா—செய்வது சொல்வதைப்போல் அத்தனை ஸூலபந்தரன் என்று தமக்கு ரூபிக்க நான் என் துக்கத்தை மறக்க முடியுமா—அவ்விதம் என்னால் நடிக்கவும் முடியவில்லையே.

இ-ன்:—ப்ரியே—அப்படியானால் எத்தனை காலம்தான் இம் மாதிரி துக்காரண்ய அரண்மனை வாஸம்செய்ய உத்தேசம்—உன் கண்ணிலிருந்து விழும் நீர் என் காலுக்குப் பந்தமாக என்னை ராஜ கார்யம் கவனிக்கப் போகவிவாட்டாமல் தடுக்கிறது—எழுந்திரு ஸர்வ துக்க நிவர்த்தியாய உன் மந்தஹாஸ சந்த்ரிகையைக் கொஞ்சம் இந்தப் பங்கம் காண்பிப்பாய்—நான் இன்றாவது ஸபா மண்டபம்போகவிடு.

இ-ணி:—நான் என்ன! தம்மைப் போகவேண்டாமென்று சொன்னேன்—என் அவஸ்தைக்காக தாங்கள் ஏன் துக்கப்பட வேண்டும்—ராஜகார்யமும் கவனிக்கப்படாமலிருப்பதென்?

இ-ன்:—ப்ரோமாமணி! நீ இவ்விதம் சொல்லலாகுமா? எனக்கு உன் மேலுள்ள அன்பின் மஹிமை அறிந்திலையா? துக்கத்துக் கொண்டிருக்கும் உன்னைத் தனியே விட்டுப்போக என் கால்களும் ஸம்மதிக்குமா? இதோ பார். மந்தார புஷ்பங்கள்-ஹரிசந்தன புஷ்பங்கள் இவைகளையணிந்து உன் துக்கத்தை மாற்றுவாய். ஒரு பாரிஜாத வ்ருக்ஷம்போனால் இன்னும் அதற்கு ஸரிஸமான மான மற்ற இந்த வ்ருக்ஷங்களும் கொடிகளும் நம் நந்தனவனத்தில் இல்லையா?—அதற்காக இத்தனை வருத்தப்படலாமா?

இ-ணி:—ப்ரானேசா! எத்தனைதரம் தான் நான் சொல்வ வேண்டும். பாரிஜாத நஷ்டத்திற்காகவா என் வருத்தம்? இதன் மூலம் எனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை என் தரம் கவனிக்க வில்லை. எதையும் பொறுக்கலாம்-அவமதிப்பு மட்டும் ஸஹிப்பது ஸாத்தியமா?

இ-ன்:—இன்னமும் 6 அடை மறக்கபாட்டாயா? கடந்த விஷயத்தைப்பற்றி இவ்விதம் சந்திப்பது உன்னையொத்த புத்தி சாலிகளுக்கு அழகில்லை.

இ-ணி:—ஆம்—சக்தியில்லாதவர்களெல்லாம் இவ்விதமே தான் சொல்வார்கள்—அன்றியும் புருஷர்களை இந்தப் பராவயம் என்பது கொஞ்சமும் பாறிக்கொருநிலை—என்னை அந்த ஸத்யபாமை அவமதித்தது என்னால் ஸஹிக்கக்கூடவில்லை.

இ-ன்:—(சுனக்குள்) — வரஸ்தவம் — புருஷர்களுக்குள்ள சாத்த ஸ்வபாவத்தினால் அவர்கள் இதைப் பொருட்படுத்திவதில்லை. நிஜமே: ஸ்திரீகளைத்தான் அது அழகம் பாறிக்கொது (யாகாசமாப்) கொஞ்சம் ஸஹித்துக்கொண்டிரு கால்களத்தில் ஸரியாய்விடும். இம்மாதிரி துக்கத்தை மறக்கடிக்க வேறு வழியில்லை.

இ-ணி:—நாதா! என்ன உங்கள் ஆதரண வார்த்தைகள். இவையெல்லாம் என்—(துறைக்குள் சப்தம் கேட்டுத் திரும்புகிறாள்)

இ-ன்:—கண்ணே! நமது குரு இந்தப்பக்கம் வந்துகொண்டிருக்கிறார்—(ப்ரஹ்ஸ்பதி ப்ரவேசிக்க இருவரும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள்).

ப்ரஹ்:—மங்கள் முண்டாகுக. (இந்தான் ஓர் ஆஸனம் காண்பிக்க அதில் அமர்ந்து) தேவேந்தா இன்றும் கூட ஸபாமண்டகத்துக்கு வரவில்லையே. ஸுராஜாவாகிய நீ இப்படி ராஜதர்மம் நிறைவேற்றுகிருப்பது நியாயமா?

இ-ன்:—குரோ! என்ன செய்வது? நாரதமுனி மூலமாய் இப்படிப்பட்ட இடுக்கண் ஸம்பவித்தது. அவர் பாரிஜாத புஷ்பத்துடன் த்வாரகைக்குப் போகாநிருந்தால் நமக்கு இந்தமாதிரி அவஸ்தை ஏற்பட்டிருக்குமா? ஆகவே இந்த துக்கத்துக்குக் காரணம் அந்தக் கலஹப்ரியர் அல்லவா?

ப்ரஹ்:— ஸுரேசா! நீயும் ஸாமான்யரைப்போல் சொல்லவாமா? நாரதர் எப்பொழுதும் தேவர்களுக்கு ஸ்றாயம் செய்ய எண்ணமுடையவரல்லவா? அன்றியும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பரமாத்மாவின் மஹாத்மயமும் நீ மறந்திருக்கிறாய்போலும்.

இ-ன்:—அப்படியானால் இந்த விஷயத்தில் நாரதர்மேல் தோஷமில்லையென்று தங்கள் அபிப்பிராயமா?

இ-னி:— குருவரயா நாரதர் தோஷமில்லாதவரானாலும் நந்தகுமாரர் தான் நம்மை இவ்விதம் ஓய்விலுக்கலாமா?

ப்ரஹ்:—இந்தரானி அந்த மஹானின் சரிதை எல்லோருக்கும் தெரியவருமா? எப்படியும் அவர் பந்தவத்ஸஸன், நம்போன்ற பந்தர்களின் பக்திக்கு ஸந்துஷ்டியடைவார் என்பதற்கு ஸந்தேஹமா?

இ-னி:—ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர் பந்தவத்ஸஸனே அல்லது பார்யை வத்ஸஸன்தானே என்று தெரியவில்லையா? தாம் உண்மையை மறைத்துப்பேசினாலும் எங்களுக்கும் கண்கள் இல்லையா, அவருக்கும் தர்மம் என்பது கொஞ்சமும் யோசனை யுண்டாயிருக்குமா இதில்?

ப்ரஹ்:— அம்மா உன் துக்க ஆவேசம் உன்னை இவ்விதம் ஆட்டிவைக்கிறது. இல்லையேல் உனக்கு என் வார்த்தையின் உண்மை தெரியாமலிருக்குமா? (நாரதரின் வீணாகாதம் கேட்டு).

இ-ன்:—குருஸத்தமா, அதோ நாரதர் வருகிறாப்போலிருக்கிறது.

ப்ரஹ்:—(செவிகொடுத்து) ஆம்—வருவது நாரதர்தான்.

இ-ணி:—அவர் மறுபடியும் என்ன கலஹம் செய்வாரோ—
எனக்கு பயமாயிருக்கிறதே.

ப்ரஹ்:—பயப்பட வேண்டாம்—ஸுரேசா எதிர்சென்று அர்க்ய
பாத்யங்கள் அளிப்பீர்கள். (நாரதர் ப்ரவேசிக்க இந்ந்ரன் அர்க்ய
பாத்யங்கள் அளித்து நமஸ்கரிக்க—கையெடுத்து).

நா:—மங்களபரண்டாகட்டும். ஸர்வதிக்ஷிய—சாச்வத ஐச்
வர்யமும் உண்டாகுக?

இ-ன்:—முனிந்தாரதாது அசிர்வாதங்கள் பலிதமாகட்டும்—
இந்த ஆஸனத்தை அலங்கரிப்பீராக.

நா:—(ஆஸனத்திலமர்ந்ததும், இந்ந்ராணி நமஸ்கரிக்க—கல்
மாணாஸ்து என்று அசிர்வதித்து)—தேவேந்த்ரா இன்று எது
உன் ஸபாமண்டபம் முடப்பட்டிருப்பது இந்த ஸமயம்? உன்
பார்வையின் முகத்திலும் கவலை காணப்படுகிறது? காரணம்
என்ன கோட்கலாபோ?

இ-ன்:—ஸ்வாமி! காரணம் என்ன தாம் அரியாததா? தமது
சந்நபாகடாஸதிக்ஷணயம் தானே காரணம்.

இ-ணி:—முனிந்த்ரா, காரணம் தமது மனஸை தமக்குத் தெரி
விக்கவில்லையா

நார:—என்ன உங்கள் துக்கத்துக்கு நானே காரணமாகமா?

இ-ன்:—நாரதமுனி—எங்கள் க்ரஹசார பலத்தினால் தேவ
உபகாரியான தாமும் இப்பொழுது அபகாரியானீர்போலும்!

இ-ணி:—தேவ உபகாரியாயின் இந்ந்ரனுக்கு வருத்தம் ஏற்
படுத்தி வேடிக்கை பார்ப்பதுதான் லக்ஷணம் போலும்.

நார:—நாலொன்ன உங்களுக்காவது அல்லது தேவர்களுக்
காவது அபகாரம் செய்வதா? எனது கலஹப்பயத்தனமும் எப்பொ
ழுதும் உங்களுக்கு உபகாரம் செய்வதற்காகவே ஏற்படும்.

இ-ன்:—ஆனால் இப்பொழுது தாம் செய்ததும் உபகாரமாகவே தான் செய்யப்பட்டதோ?

நா:—ஸந்தேஹமில்லாமல். தைவீக ஏற்பாடுகள் எப்பொழுதும் சுபகரங்கள் தாம்—அல்பக்ஞர்களான நமது கண்ணுக்கு இந்த விஷயத்தில் தற்காலம் அபகாரமாகத் தோன்றினாலும் முடிவில் அவையெல்லாம் உபகாரம் என்று நன்றாய் எப்படியும் இதில் என்மேல் தோஷமில்லையென்று தெரியவரும்—காரண காரணரிருக்க கர்ம விதிப்படி எப்பொழுதும் நடக்கும். ஹிரண்யகசிபுவின் அஹங்காரம் போக்கப் புருஷோத்தமனை வேண்டி அன்று ப்ரத்யக்ஷமாக வில்லையா-நாஸிம்ஹ மூர்த்தியாக? பஸ்தான கர்வத்தையடக்கிப் பரிஹாரம் செய்யவில்லையா-வாமன மூர்த்தியாக? கம்ஸனின் மத்தக்கைத் தவம்ஸம்செய்ய நமது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி தாரகமாய் அஸூரர் களைஸம்ஹாரம்செய்து நமக்கு எப்பொழுதுமே மங்களம் செய்பவராயிருக்கிறார். நம் துக்கத்தையெல்லாம் நிவர்த்தித்து நமக்கு எப்பொழுதும் உபகாரம்செய்யக் கங்கனம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ப்ரஹ:— நாதா—நானும் இது விஷயம்,தான் இவர்களுக்கு இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். இவர்களது அக்கமே இவர்களை இப்படிப் பேசத் தூண்டிற்றென்று நினைக்கிறேன்-போகட்டும்.

நா:— குருசேகரா—துக்க பீடிதர்களானாலும் தர்மாதர்ம வித்யாஸம் மறந்து பேசலாமா? ஸூரேந்த்ரா—உனக்கேன் இந்த துக்கம்—ஸர்வ சராசர ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயகாரகனுயிருக்கும் அந்த சக்ரபாணியை ஜயிக்கவில்லையே யென்றா? அல்லது—ஸர்வேச்வரன் பாரிஜாத வ்ருசுத்தைக் கொண்டுபோய்விட்டாரே யென்றா?

இ-ன்:— இல்லை நாரதமுனி எனக்காக வருத்தம் எதுவுமில்லை. என் பார்வையின் மனக்கவலையைப் போக்க வழியறியாது துரிக் கிறேன்.

நா:— ஒஹோ! அப்படியா—ஆம் ஆம். இது ஸஹஜம்தான். சித்தராணி உன் வருத்தம் தீருவதற்கு மார்க்கம் என்ன சொல்

வாய். * நான் இது முதல் வேறு கார்யம் பாராது நிவர்த்திக்க வழி பார்க்கிறேன்.

இ-னி:— (ஆத்மகதையாய்) ஆஹா! இதற்குமுன் செய்தது போதாதா—மறுபடியும் வழிபார்க்கிறேன் என்கிறேன். இன்னமும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை இங்கே அழைத்து வருவாரோ என்னவோ—என்ன பதில் சொல்வது இவருக்கு இப்பொழுது?

நா:—இத்தராணி என் பதிலில்லை? என்னைப்போலுள்ள ஸாமர்த்தியமில்லாதவர்களை ஒரு கார்யத்துக்கு அறிப்பது தனக்கே உபதர்வமாகுமென்று சினைக்கிறதோ? பயப்படவேண்டாம். அவச்யம் இந்த விஷயத்தில் எனக்கு ஜயம் கிடைக்கும்—தப்பாது.

ப்ரஹ்:—இத்தராணி—நாரதர் ஆகடவிகட ஸாமர்த்தர் என்று அறியாயா நீ தெரிவிப்பாய்.

இ-னி:—கானே சொல்லிடுமா?

இ-னி:—முனித்தரா! தாம் அறியாததா அது? ஆனாலும் தெரிவிக்கிறேன் கேட்டதற்காக—என்னை அன்று அவமானம் செய்த அந்த ஸத்யபாமையின் கர்வ பங்கத்தைக்கேட்டுச் ச்ரோத்ரானந்தமடையும் வரை--அல்லது மறுபடியும் என் நக்தனவனத்தில் பாரிஜாத புஷ்பங்கள் பார்த்து நேத்தானந்தமடையும்வரை—எனக்கு ஸந்தோஷமென்பது சிறிதுமேற்படாது.

நா:--உனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாக மார்க்கம் அறிந்தேன். அது பலிதமாவதற்கு ப்ரயத்னம் செய்கிறேன் இப்பொழுதே. நீ கோடுக்கொண்டபடியே இரண்டு கார்யமும் ஸாதித்துத் தருகிறேன்.

ப்ரஹ்:—நாரதா—உனக்கு இந்தக் கார்பத்திற்கு தைவ ஸஹாயம் உண்டாகுமென்று.

நா:—சூர்த்தபா—எனக்கு இதில் தப்பாமல் வாஸுதேவர் ஸஹாயமாயிருப்பதென்று தோன்றுகிறது. எனினில் அந்தக் காலாசூர் மற்றவர்களைவிட ஸத்யபாமாவிடம் அதிக ப்ரேமை

காண்பிப்பதாகக் கருதி எல்லோர் முன்னும் கர்வ சித்தத்துடன் நடந்துகொள்கிறாள் அந்த அணங்கு. அவளுக்கு கர்வபங்கமே நிச்சயம் செய்யவேண்டுமென்று நம்புகிறேன். அதற்கு அந்த ஸ்ரீய: பதியே நமக்கு அனுகூலம் செய்வார்.

ப்ரஹ்:—அப்படியே ஆகட்டும்.

இ-ன்:—நாரதமுனி—இந்தக் கார்யம் நிறைவேற்றினால் எங்கள் ஜன்மாத்ர க்ருதபுண்யமாகும்.

இ-னி:—தேவரிஷி சந்த்ரா, இது நிறைவேற்றினால் பாரிஜாதா பஹாணத்தினால் கவலையடைந்த என் மனஸில் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பக்த வாத்ஸல்யத்தை நிச்சயப்படச் செய்வீர்.

நா:—அப்படியே செய்கிறேன்—நம்பலாம். இந்த்ரா இனி நான் போய் வருகிறேன்.

இ-ன்:—நாரதமுனி—போய் வாரும்—உமது கார்யம் அஹு கூலமானதை நாங்கள் இங்கிருந்து கண்டு ஜயமானதும் எங்கள் ஆனந்தத்தை உசுதி நீதியாய் ப்ரகாசப்படுத்துகிறோம்.

நா:—அப்படியே செய்யுங்கள்—இந்த்ராணி. ஸபாசுரு—போய் வருகிறேன். (பாடிக்கொண்டு போகுதல்).

ப்ரஹ்:—இந்த்ராணி இனி உன் துக்கத்தை மறப்பாய்—உன் மனோதம் நிறைவேறும்.

இ-னி:—(மந்தஹாஸத்துடன்) குருவே—உங்கள் ஆசீர்வாதத் தினால் அப்படியேயாகட்டும்.

இ-ன்:—எத்தனையோ நாளாய் இல்லாமலிருந்த உன் மந்த ஹாஸ சந்த்ரிகை இன்று மறுபடியும் ப்ரகாசிக்கக் காணும் பாக்யம் அடைந்தேன். இனி ஸந்தோஷமாயிரு—நானும் இன்று ஸபா மண்டபம் போய் வருகிறேன்.

இ-னி:—நாதா—போய் சீக்ரம் வாருங்கள்.

இ-ன்:—குருவர்யா—வாருங்கள் போவோம் ஸபாபவனத் திற்கு

(இந்த்ரன் ப்ரஹ்ஸ்பதியுடன் போகுதல்).

(கிரைவிழுகிறது)

அங்கம்—2. காஷி—1.

இடம்:—த்வாரகையைச் சேர்ந்த நந்தனவனம்.

(நாரதர் பாடிக்கொண்டு பாவேசம்).

நா:—இந்தப் பாரிஜாதமலரின் மணம் நான் த்வாரகையை யடைந்து விட்டதாக அறிவிக்கின்றது. (கவனித்து) அதோ ஸத்யபாமா தேவியின் ப்ரிய நந்தவனம். அதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் எப் பொழுதும்போல் ஸத்யாதேவியுடன் உல்லாஸமாயிருக்கிறார். துரிதமாய்ச்சென்று அவரை தர்சித்து நமது கார்யத்துக்கு விதை போடுகிறேன் (கொஞ்சம் நடந்து) ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் ஸஹாய மில்லாது கார்யம் எப்படி முடியுமென்று என் மனஸும் கவலை யடைகின்றது. அந்த ஸத்யபாமா விதேயனுை ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் ஸத்யபாமா கர்வபங்கத்துக்கு ஸஹாயம் செய்வாா? (யோசி த்து) இவ்விதம் என்னப்போலுள்ளவர் ஸம்சயம் கொள்ள லாகுமா? அந்த பக்தவத்சலன் தன் பக்தர்களின் மனோதங்கன் னுடேறச் செய்யாமலிருப்பாரா? ஸ்ரீகிருஷ்ண பாமாத்மா தன் னொந்த ஸத்யபாமா கர்வத்தை அடக்க எனக்கு உதவி புரியாம லிருப்பாரா? ஆகவே நிர்ப்பயமாய்ப்போய் முன் ஆலோசித்த விபரே செய்கிறேன் (கொஞ்சம் நடந்து) ஸத்யாதேவி ப்ராணேச் வரர் ஸம்பூர்ண அன்பு தன்னிடம் இல்லையென்று சிற்சில ஸமயத் தில் தூக்கத்தா லை நினைந்து வருந்துகிறாள். இன்றும் அம்மாதிரி கலறாமொன்று எற்பட்டால் நல்லது. இல்லையேல் நானே எதோ ஓந விதத்தில் உவ்விதம் ஸன்று உண்டாக்குகிறேன். கலறாக் கல்பனையும் எனக்குப் பாலுடன் ஸட்டப்பட்ட வித்தையல்லவா? திறகு ஸத்யாதேவிகுதும் புண்யகவ்ருத முபதேசித்து பாரிஜாத வ்ருஷத் நடன் வாஸுதேவனைத் தாலமாகப்பெற்று ஸத்யபாமை யையும் ருக்மணியைப்போல் பக்தசிரோமணியாய்ச் செய்கிறேன். இத்த்ராணிக்,தும் அனந்தமுண்டாகச் செய்கிறேன். என் மனோபிஷ் டத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொள்கிறேன். தேவா! நந்த நந்தனா உம்மை நம்பினவர்களுக்கு என்ன குறை?

துர்வாஸரின் அஸ்தாத்திற்குப் பயந்து உன்னை வேண்ட அந்த அம்பரிஷரின் தீர்த்தி நீரில்லையா? ஓரிரண்ய கசபுவரின் பாலைக்குத்

தாளமுடியாமல் உன்னைப்போற்ற அந்த ப்ராஹ்மாதிரின் பாதை தீரவில்லையா? துச்சாஸனனின் உபதர்வத்திற்கு வருந்தி உன்னை யடைக்கலமடைந்த அந்த த்ருபத ராஜகுமாரியின் ஸங்கடம் நிவர்த்தியாகவில்லையா? முதலேவாயிலிருந்து விடுபட முறையிட்ட அந்த கஜராஜனின் கஷ்டம் தீரவில்லையா— பக்தர்களுக்கெல்லாம்—அர்த்த ரக்ஷை—நீயிருக்க கஷ்டமேது—சுஷ்டபோஷை நீயிருக்கச் சிந்தையேது—பக்தவத்ஸலா நீ யி ரு க் க பயமுண்டாவதேன்? (போருதல்).

அங்கம்—2. காட்சி—2.

இடம்:—த்வாரகாபுரியைச்சேர்ந்த உத்யானவனம்.

(ஸத்யபாமாவும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் உத்யானவனத்தைப் பார்த்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நலினியும் வஸந்தகனும் சேர்ந்து ஒரு பக்கமாய் நிற்கிறார்கள் .

ஸ்ரீ:—ஸத்யா இந்த உத்யானவன லக்ஷ்மி ச்ருங்கார மெதற்காக உனக்குத் தெரியுமா?

ஸத்:—ப்ராணேசா! இது ஸ்திரீஜன ஸஹஜவ்யாபாரம் தானே. மனோஹரனின் அன்பையடைய எங்களுக்கெல்லாம் ச்ருங்காரம் தானே மூலதனம்.

ஸ்ரீ:—ப்ரியே—ஆம். வாஸ்தவமே. அன்பு மதுபானம்போல் எப்போர்ப்பட்டவர்களையும் இவ்விதம் ஆட்டம் ஆடும்படி. செய்யாம விருக்குமா?

ஸத்:—மனோவல்லபா! அந்த அன்பென்பது இல்லாமற் போனால் இந்த உலகமே பாழாய்விடுமல்லவா; தமது ஸல்லாபம் தானே எனக்கும் இந்த லோகத்தில் வாஸ்யோதயமாகச் செய்கிறது. இந்த ஸல்லாபத்தின் மஹிமை வர்ணிக்கத்தாடில்லை. லோகத்தில் துக்கங்களைப்போக்க அன்பைப்போல் வேறு ஒன்று உண்டோ?

ஸ்ரீ:—(கனக்குள்) பக்தியென்பது உனக்குத் தெரியாது என்று உண்டு. நாரதர் உனக்கு சீக்ரமாய் அதனைத் தெரிவிப்பார்.

ஸத்:—நாதா என் பதிலில்லை. ஸ்ருதயேச்வரா ஸதீர்களுக் கு வாஞ்சையென்பதே கிடை யாதா? அப்படியானால் தமது அன்பும் எனது அன்பைப்போல் ச்ரேஷ்டம் இல்லைபோலும்—ஆஹா! இது நிஜம்தானா?

ஸ்ரீ:—பாமா—உன்னை எல்லோரையும்விட அதிகமாய் நான் மதிக்கிறேன் என்பதற்கு இந்த ப்பாரிஜாத வ்ருக்ஷமே ஸாக்ஷி யல்லவா? இன்னும் இம்மாதிரியனாக விஷயங்களில் உன் மீதுள்ள அன்பைக் காட்டியிருக்கவில்லையா? எத்தனைதரம்தான் இவ்விஷயத் தைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டும் உனக்கு.

ஸத்:—நாதா இந்த விஷயம் மட்டும் எத்தனைதரம் சொன்ன லும் கேட்பதற்கு சலிப்புண்டாகவில்லை—தமக்கு என்மேல் அன் புள்ளவரை—லோகமெல்லாம் எனக்கு அன்பு மயமாய்த்தானிருக் கிறது. இந்த அன்பின் மஹிமை வர்ணிக்க முடியாது. இதற்கு மேற்பட்டது எதுவும் இல்லை.

ஸ்ரீ:—இது எல்லாம் வஸந்தருதுவின் லக்ஷணம் அல்லவா?

ஸத்:—நாதா எதன் லக்ஷணமோ எனக்குக் தெரியாது. இவைபெல்லாவற்றிற்கும்—அனுராகம் உண்டாகும்படி செய்த மஹானுபாவர் யாரோ?

ஸ்ரீ:—ஸமஸ்சராசரங்களுக்கும் நீ சொல்வதுபோல் இம் மாதிரி அன்பு என்பதை போதித்த துரு எவரோ தெரியவில்லையே!

ஸத்:—ப்ரணாகாந்தா தெரியாமலென்ன. தமது திருவாக் கால் இந்த ஸங்கதி கேட்கப்பிரப்பட்டேன்—அதோ பாரும்—சிறு மாளை—இவைகட்கும் அன்பு அதிகம்தான்.

ஸ்ரீ:—ப்ரியே இதற்கேன் இத்தனை ஆச்சர்யம்: இன்னும் இதற்குத் துஷ்டாந்தமாக—(திரைமறைவில் சப்தம்) (வஸந்தகன் மலினியால் திரஸ்ரிக்கப்பட்டு—வெய்யில் கொடுமையாயும் பசியதிக மாயும் இருப்பதாக அபிரயித்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடம் வந்து).

வஸ:— நண்பா—நண்பா—நீ இந்த பாமையின் ஸரஸஸல் லாப ஆடல் பாட்டங்களில் என் ஞாபகமே யில்லாமல் மறந்துகிட்

டாய் போலும்—என் வயிறு பகபகவென்று பசியினால் ஆவஸ்தை யடைந்திருக்கிறது, இனி போஜனத்துக்குப் போகலாம் வா.

ஸ்ரீ:— நண்டா! உனக்கப்பொழுதே பசியெடுத்துவிட்டதா?

வஸ:— ஆட்டம் ஆடுபவர்களுக்குப் பசி தெரியுமா? எவ்வளவு பொழுது போய்விட்டது பார்.

ஸ்ரீ:— (கவனித்து) ஆஹா கழுடையவனானால்—லோகபாந்தவனும் கூட—எப்படியாய்விட்டான். அன்பே இனி உன் அரண்மனைக்குப் போவோமா—என் நண்பன் பசி பொறுக்க முடியாதவனாயிருக்கிறான்.

ஸத்:— உமது நண்பனுக்குப் பசியெடுத்தால் — எண்ணம் பொறுக்க முடியுமா? — உமக்கிட்டமானால் அந்தப்புரத்துக்கே போவோம் வாருங்கள்.

(ஸத்யாவும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் முன்னும் நலிவிவஸந்தகர் பின்னுமாகப் போகிறார்கள்—ஜாம்பவதி மித்ரவிந்தையுடன் ருக்மணிப்ரவேசம், எல்லோரும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறார்கள்).

ஸ்ரீ:— கல்யாணமஸ்த — பீமராஜபுத்ரி எது இங்கே ஸபத்திகளுடன் புறப்பட்டு வந்தாள்?

ரு:— (கைகூப்பி) நாதா கார்யார்த்தகராகத்தான் வந்தேன். என் விண்ணப்பம் ஒன்றும்தான் — உத்தரவளிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ:— வைதரீ! தெரியப்படுத்துவாய் இன்னதென்று— அப்படியே யாகட்டும் (ஸத்யா கோபாவேசத்துடன் கண் சிவந்து வேறு பக்கம் திரும்பி நிற்கிறாள். நாரதர் மெல்லப் ப்ரவேசித்து ஒருபக்கமாய் நின்று கவனிக்கிறார்).

நா:— நல்ல ஸமயத்திற்கே வந்தேன். இந்த ஸத்யபாணா முகத்தில் கலஹ அந்தகாரம் உதயம் ஆய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. எதற்கும் இங்கிருந்தே கவனிப்போம்.

ரு:— நந்த நந்தனா! இன்று என் ஜனன தினமென்று அந்த வைபவமாய் பந்துக்களுக்கும் ஸபத்திகளுக்கும் ப்ராம்ஹணர்களை

அழைப்பித்து விருந்து செய்யவேண்டுமென்று என் ஆசை. தாமும் ஸத்யையுடன் என் க்ருஹத்திற்கு தயைசெய்து அனுக்ரஹிக்க வேண்டும்.

வஸு:— நல்லது. எனக்கு இன்று இரண்டு இடத்தில் வேட்டைதான். ஆனால் எங்கே போவது உசிதம்?

ஸ்ரீ:— (மந்தஹாஸத்துடன்) ஸத்யா நீ இந்த ப்ரார்த்தனையைக் கேட்டாயல்லவா—அப்படியே செப்வோரா?

ஸத்:— நாதா! இன்று தமது பட்டாஹிஷிக்குப் பிறந்த தினமானால் எனக்கு இன்றுதான் பதி க்ருஹம் புதுத்த தினம். அதற்காகவே விருந்துசெய்ய எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்தாய்விட்டது அப்பொழுதே. நலினி இன்று நாம் கோவிந்தனுக்கு விருந்து அளிக்க அக்ஷயபிண்டேனே அப்பொழுதே—சொல்லவில்லையா நீ?

ந:— ஆமாம் அம்மா. இன்றுதானே அந்த சுபதினம்.

நா:— (தனக்குள்) ஆஹா! ஸ்க்யதேவிக்குத் தகுந்த தாஸி பேசுகின்றாள் நுக்கிறாள்.

மித்:— ஸத்யாதேவி இதற்குமுன் எப்பொழுதும் இன்று அப்படி ஒரு சுபதினமென்று சொன்னதில்லையே.

ஸத்:— நான் எப்பொழுது சொன்னால் என்ன—அதற்கு என்னைக் கோட்பவர் யார்?

ரு:— ஸோதரி! அப்படி ஒரு தினம் கொண்டாடி விருந்து அளிப்பவர் உண்டா உலகில்?

ஸத்:— ஆஹா! விசேஷமான ஒவ்வொரு தினத்தையும் கொண்டாடி விருந்து நடத்தக்கூடாதோ?

ஜா:— ஸ்திராஜிதி தேவி. அப்படியானால்—

ஸ்ரீ:— (ஜாம்பவதியைத் தடுத்து) ஸத்யா ஆனால் உன் இஷ்டம்தான் என்ன?

ஸத:— என் இஷ்டம் என்னவென்று ப்ரத்யேகமாய் என்னைக் கேட்கவேண்டுமா என்ன?—சுஷணநேரத்துக்கு முன் தாமே என் க்ரஹம் வருகிறேனென்று சொல்லவில்லையா—ஸரி அதிருக்கட்டும்—இப்பொழுது தமக்கு யார் க்ருஹத்துக்குப் போக இஷ்டமோ அதைத் தாமே நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டும்—என்னைக் கேட்பானேன்.

ஸ்ரீ:— (தனக்குள்) ஸத்யைக்கு இப்பொழுதே கோபம் வந்தாய்விட்டது. இருக்கட்டும் இடெல்லாம் நாரதர் கார்யத்துக்கு அனுசூலம்தான். (ப்ரகாசமாய்) பைதர்பீ- கேட்டாயல்லவா உன் தங்கையின் பதிலை—இனி என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய்.

ரு:— தேவா—நானு தமக்கு போதிக்க? ஸர்வகார சநிதானாயும் ஸர்வக்ருனாயும் தம்மை வேதங்கள் ஸர்வதா கோஷிக்க தமக்கோ நான் தெரியப்படுத்த வேண்டிய கார்யமுள்ளது—சூருட்டுக் கண்ணன் கண்ணளிக்கும் கண்ணனுக்கு மாரக்கம் காண்டிப் பதா?

ஜா:— நாதா—தாம் ரூக்மானி தேவி ப்ரார்த்தனையைக் கேட்பதற்கு முன்னே ஸத்யையின் அபிப்ராயம் தெரிந்துகொள்ள வில்லையோ?

ஸ்ரீ:— வைதர்பீ! ஸத்யைக் கஷ்டமானால் எனக்குர் அசேஷ பமில்லை—ஸத்யையே கேள்.

நா:— ஸ்நானம் செய்யப் புறப்பட எதிரிலேயே தீர்த்தம் குறுக்கிட்டது போல்—இனி என் கார்யம் ஜயம்தான். ஸத்யை தன் ப்ராணணியாவது விடுவானே யல்லாது ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைவிடப் போகிறாளா!

மித்ர:— நாதா-நாங்கள் என் ஸத்யையைக் கேட்கவேண்டும். தாமும் ஸத்யையைப்போல் எங்கனையும் ஸ்வீகரிக்கவில்லையா? தம்மிடம் ஸத்யபாமைக்குள்ள ஸ்வதந்தரம் எங்களுக்கு

மில்லையா? யார் வேண்டினாலும் கோரிக்கைகளை அறிந்து நிறைவேற்றும் தாம் பிமராஜ புத்ரியின் ப்ரார்த்தனையை நிறைவேற்ற ஸபக்னியை வேண்டி உத்தரவு பெறச் சொல்வது ந்யாயமா? ஸபக்னிதான் லேசில் ஸம்மதிப்பாளா? இவர்களுக்குள் கலஹம் ஏற்பட்டு வேடிக்கைப் பார்க்கலாம் என்று அபிப்ராயமோ? •

ஜா:— ப்ரானேசா தாம் அனுதினமும் ஸ்த்யை க்ருஹத்திலேயே யிருப்பவர் அல்லவா? அப்படியிருக்க எங்கள் பிறந்தநாள் என்றாவது எங்கள் க்ருஹத்துக்கு வாக்கூட்டாதா?

ரு:— ஸோதரிகளே நாதன் கபட நாடகர் அல்லவா? குற்றமில்லை—நானே கேட்கிறேன். (ஸ்த்யபாமா பக்கம்போய்) தங்காய் இன்று மாத்ரம் ப்ரானேச்வரனை என் க்ருஹத்துக்கு வந்து என் பத்துக்கள் முன்பாக என் கௌரவத்தை நிலைநிறுத்து. நீயும் இதன் மூலமாய் புன்யாடைவாய். நீ “ஸரி” யென்றால் நாதனும் பதில்பேசாது அங்கீகரிப்பார்.

ஸ்த:— ருக்மணி! இதென்ன பைத்யமாயிருக்கிறது! அன் டிலேயே நாதன் அனுக்ரஹம் அடைந்து எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவேண்டுமே யல்லாது மற்றவர்களைப் ப்ரார்த்திப்பதினால் பதியை ஸ்வாதினம்செய்ய எண்ணுவாருண்டா? ஸபக்னிகள் வேண்டுகோளுக்கு கனம் தான்யம் அளிக்க இசைவார்கள். ஆனால் பதியின் ஒரு புன்கிரிப்பு மந்தஹாஸம் வேறுபக்கம் ஏற்பட ஸம்மதிப்பாரா? எப்படியாவதும் பர்த்தாவின் அன்பை விட்டுக் கொடுப்பாரா? இந்தப் பேச்சை நிறுத்திப் புறப்பட்டுப்போ.

ரு:— ஸ்த்யா! நீ ப்ரதிதினமும் அனுபவிக்கும் ஸௌக்யம் நான் இந்த ஒருநாள் மாதிரம் அனுபவிக்க ஸம்மதிக்கமாட்டாயா?

ஸ்த:— ப்ரானேசரின் அன்பு எதற்கும் மேலல்லவா?— இதென்ன—

மித்:— ஸ்த்யா! இது உனக்கு நல்ல காலமென்று முன்பின் அறியாதவர்போல் பேசவேண்டாம். எப்பொழுதும் காலம் ஒரே மாதிரியா யிருக்காது.

ஜா:— ஸ்த்யா! எங்களுக்கெல்லாம் ப்ராணேசரிடம் வெருப்பு உண்டாக்கி நீ பென்ன ஸுகப்படப் போகிறாய்? நீ மாத்தம் ருக்மணியை வேண்டக்கூடிய காலம் வராமலிருக்குமா? “லோபிக்கு மூன்று பங்கு நஷ்டம்” என்ற பஹுசிஜன வாக்யம் உன்னிடமே உண்மையாகும் பார் நீ.

ரு:— ப்ரிய ஸோதரிகளே — சும்மாயிருங்கள் — ஸ்த்யையின் கோப வார்த்தைகளைப் பாராட்டாது வேடிக்கையாகப் பேசுவோம் வாருங்கள்.

ஸத:— நாதா! இந்த ஸ்திரீகளை என்றோல் என வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதென்ன? இப்படிப் பேசாமலிருந்தால் நான் இங்கிருக்கமாட்டேன். (பொகப்புறப்பட ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் தடுக்க).

வஸ:— (ஸபையைப் பார்த்து) நான் எத்தனையோ தெரியாத தனத்தினால் செய்த தப்புகளிருந்தாலும் என் நண்பனைப் போல் இப்படி அஷ்ட பார்ப்பைகளை மாத்தம் கட்டிக்கொண்டால் அப்பொழுது நான் படும் அவஸ்தை எப்படி யிருந்திருக்குமோ?

ஸ்ரீ:— ஸ்த்யா! இந்த ஸ்வல்ப விஷயத்திற்கு இத்தனை பிடிவாதமேன்—இத்தனை தர்க்கமெதற்கு. எப்பொழுதும் ப்ராந்திக் காத ருக்மணியை வந்து உன்னையும் என்னையும் எவ்வாறோ ப்ரேமையுடன் ஸுக போஜனத்துக்குத் தன் க்ருஹத்திற்கு தயை செய்ய வேண்டுமென்று விரும்ப அதற்கு நீ இவ்விதம் கோபம் செய்து கண்ணிரிடுவதும் ந்யாயமா?

நா:— (தனக்குள்) ப்ரணயமாகிற அந்தகாரத்தில் மூழ்கியிருப்பவர்களுக்கு ந்யாயான்யாய பகுத்தறிவு எங்கிருக்கும்?

ஸ்ரீ:— ப்ரியே! நீ யெப்பொழுதும் வைதர்ப்பியின் அந்தப் புரம் பார்த்ததில்லை யல்லவா? இன்று அதுவும் பார்க்கலாம் வா— உன் அந்தப்புரத்திற்கும் அதற்குமுள்ள தாரதம்யம் அறிந்து கொள்ளலாம். (கையைப்பிடிக்க—அதை அவள் விடுவித்துக்கொண்டு)

ரத்:— இந்த இச்சக வார்த்தைகளை என்முன் பாடவேண்டாம். உங்களுக்கு ஆசையாயிருந்தால் போய்வாருங்கள்-நலினீ! நமக்கென்ன அந்த வீட்டிலே—வா. நாம் அரண்மனைக்குப் போவோம். (போகப்புறப்பட)

ஸ்ரீ:— (தனக்குள்) ஆஹா! ச்ருதி எறிப்போகிறுப் போலிருக்கிறது. (பிரகாசமாய்) ஸத்யா—நில், நில்—வஸந்தகா இந்த விஷயத்தில் உன் அபிப்பிராய மென்ன.

வஸ:— (தனக்குள்) ஆஹாஹா—பாபத்துக்குப் பைவன்-நான் ஒருத்தனிருக்கிறேனென்று இதை என் தலைமேல் சுமத்த நண்பன் திணைக்கிருக்கிறான்போலும்—ஆகட்டும்—இப்பொழுது எந்தப் பக்கம் பார்த்தாலும் என் கழுத்திற்கே வந்துசேரும் ஆபத்து-ஸதிகளிருக்குள் உண்டாகும் வாதங்களில் மத்தியில் வருபவர் பாதி திண்டாட்டம்தான்—அகணை—மௌனமே எனக்கு ஸர்வார்த்தஸாதனம்.

ஸத்:— துஷ்ட ப்ராம்ஹணை—என் பதில்லை? உனக்கு காதா எப்பொழுது செவிடானது?

ரூ:— ப்ராம்ஹணைத்தார ந்யாயானுருணமாகப் பதில் சொல்லுங்கள்.

வஸ:— (தனக்குள்) அட்டா—இந்த தர்ம ஸங்கடத்திலிருந்து தப்புவது எப்படி—என்ன செய்வலாம்? (ஆலோசித்தல்)

ஸத்:— என்ன இன்னமும் ஆலோசனையா? சொல்கிறாயா—இல்லையா?

ஸ்ரீ:— நண்பா! என்ன உன் அகிலிஷணிய புத்திக்கு மிஞ்சின விஷயமாயிருக்கிறதா இது?

வஸ:— இதற்கு மிஞ்சின கஷ்ட விஷயம் வேறே எதுவுமில்லை—இதே சொல்கிறேன். நண்பா “ருக்மணி தேவி க்ருஹத்திற்கு”—(ஸத்யாபாமா ‘ஆ’ என்று உருமக் கண்டு) ஸத்யபாமாதேவி க்ருஹத்திற்குத்தான். (ஜாம்பவதியைப் பார்த்து)

இரண்டு க்ருஹங்களிலும்போய் விடுத்து ஸாப்பாடு செய்வதுதான் மிகவும் உசிதமான கார்யமாகும்—ஸாப்பாட்டை விடவா—

ஸ்ரீ:— நண்பா—என்ன நல்ல தீர்மானம்! உன்னைப்போன்ற போஜன ப்ரியனுக்கேற்றபடியே பதில் சொன்னாய்.

ஸத்:— மூர்க்கா! ஏதோ ஒருவர் க்ருஹத்திற்கு என்று தீர்மானமாய்ச் சொல்லலாகாதா?

வஸ:— உங்கள் க்ருஹத்திற்கு—இல்லை இல்லை—ருக்மணி தேவி க்ருஹத்திற்கு—இல்லை—உங்கள் க்ருஹத்திற்கே—ஐயையோ என் மதியும் போய்விட்டதே—என்னைக் கேட்கவேண்டா மிந்த விஷயத்தில்.

ஸத்:— நாதா! இவன் அங்குமிங்கும் ஆட்களின் முகம் பார்த்து மிகவும் பயப்படுகிறான்— இவன் அபிப்ராயம் மாத்தரம் தாம் எனது க்ருஹத்திற்கு வரவேண்டுமென்று தான்—வாருங்கள் (கையைப் பிடிக்கழைக்க)

ஜா:— ருக்மணிகேவி வாரும் ஸத்யபாமா விதேயன் என்ன-மற்றவர் ப்ரார்த்தனைக்கு ஸம்மதிப்பதாவது! அவருக்கு ஸத்யா தேவி கோபம் தப்புமாபின்? நமது பூஜை புரஸ்காரங்கள் எல்லா வற்றையும்விட ஆயிரம் மடங்கு இவளுடைய கோபமே மேலல்லவா? புருஷர்களுக்கெல்லாம் அப்படித்தானே.

வஸ:— (ஸபையை நோக்கி) நிஜமே! நிஜமே! இதற்கு என் நண்பனின் சரித்ரமே போதும்.

ஸத்:— ஜாம்பவதி—பகவானின் சரிதை ம்ருகத்தின் புத்திரி தான் அறியக்கூடும்—அல்லவா? நாதனுக்கு நீ அந்த புத்தி போதிக் காமல் உன்வழி பார்த்துப்போ. நாதா வாரும் போகலாம். (போகப் புறப்படு...)

ரு:— (நமஸ்கரித்துப் பாதங்களைப் பிடித்து)— பக்தவத்ஸலா-தாம் பக்தர்களின் ப்ரார்த்தனையை அங்கீகரிக்கக் கூடாதா? த்ரி லோக நாயகா—நம்பினவர்கள் எல்லோருக்கும் அபிஷ்ட ப்ரதானம்

செய்யக் கங்கணம் பூண்ட பக்தவத்சலா—தம்மை நம்பித் தமது மங்கள பாதங்களைப்பற்றி யிருக்க இந்த ஸமயம் என் பந்து ஜனங்களின் முன் எனக்கு அவமானம் ஏற்படாமல் என்னைக் காரும்.

நா:— நானிதோ போகிறேன். (பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்).

ஸ்ரீ:— ப்ரிய மணிகளே! அதோ பாருங்கள் நாரதமுனி வருகிறார். வாருங்கள் எதிர்சென்று வணங்குவோம். (பார்வையகளுடன் நமஸ்கரிக்க)

நா:— மங்களமுண்டாகுக.

ஸ்ரீ:— நாரதமுனித்தா—தமது வருகையால் என் க்ருஹம் பாவனமானது. அன்றியும் ஸரிபான ஸமயத்திற்கே வந்தீர் எனக்கு ஒரு தர்ம ஸம்சயம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது—பிறந்ததினமென்று ருக்மணியும்—புகுந்ததினமென்று ஸத்யையும்தான் இன்று விருந்துக்கு அழைக்கிறார்கள்—எககாலத்தில்—தாம்தான் எந்த இடத்திற்குப் போவது உசிதமென்று சொல்ல வேண்டும்.

ஸத்:— நாதா ஸ்திரீ புருஷ தர்க்கம் அன்யர்களை தீர்ப்பது? தமக்கு என்னைக் கோபமுண்டாக்கி வேடிக்கை பார்க்க அலோசனையோ? நான் போகிறேன்—தாமும் வருவதானால் என் கூடவாரும் (போகப்புகப்பட)

ஸ்ரீ:— இல்லையானால்—

ஸத்:— போம்— உமக்கிஷ்டம் வந்தபடி. நான் வேண்டாமென்றால் எனக்கு மாதம் என்ன?—(நலிணிக்கு ஸைகை செய்து விட்டுப் போகிறார்).

ஸ்ரீ:— ஸத்யா—(மந்தஹாஸத்துடன்) போகிறாயா?—இருக்கட்டும். நாரதரே! என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்?

நா:—தேவா-தாமே தர்மகர்த்தா-தர்மபர்த்தா-தர்மபோக்தா-தமக்கா நான் தர்ம ஸம்சயம் தீர்ப்பவன்? நடந்தது—நடப்பது—நடக்கப்போவது-தமக்குக் தெரியாததா?

ஸ்ரீ:— நாரதரே—கேட்டேன் உம்மை—கேட்கக்கூடாதா? ஸ்த்யை அன்பிற் கிறந்தவன். ருத்மிணியோ—பக்தியே ஸ்வரூபம். இவர்களில் இரண்டுபேரிலும் பாருடைய பார்த்தனை யங்கீகரிப்பது—என்றுதான் தீர்மானப்படவில்லை.

நா:— பக்தவத்ஸலா—பக்த ஜனங்களை ரகசிக்கவே அவதார மெடுத்திருக்கும் தமக்கும் இந்த ஸமயத்தில் செய்யவேண்டியது இன்னதென்று நான் தெரிவிக்கவேண்டுமா?

ஸ்ரீ:— அப்படியானால் ஸரி— வைதர்பீ—வா உன் க்ருஹத்திற்கே போவோம்.

ரு:—நாதா! பரம ஸந்தோஷம்-தம்மை நம்பினவர்களுக்கு என்ன குறை?

ஜாம்:— (தனக்குள்) இந்த ஸமயம் ஸத்யபாமை பார்த்தால் எப்படியிருக்குமோ?

ஸ்ரீ:— நாரதரே— எங்கள் அறிதியாப்த் தாழும் வாவேண்டும்—இனி போகலாமா?

ரு:— நாதா இப்படி—இப்படி (போகுதல்).

வஸ:—(போகும்பொழுது) அட்டா! இன்று அவச்யம் எதோ ப்ளயம்தான் என் கழுத்துக்குக் கயிர் வராமலிருந்தால் போதுமா.- (போகிறான்).

நலி:— (அவர்கள் போகும் பக்கம்பார்த்து)- இருக்கட்டும்—இந்த ஸங்கதியை தேவிக்குத் தெரிவித்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்கிறேன். (வேறு பக்கம் போகுதல்)

(நினை விழுகிறது)

அங்கம் II—காசுதி 3

இடம்:— ஸ்த்யபாமா—அந்தப்புரம்.

(ஸ்த்யபாமா மனவருத்தத்துடன் சயனித்திருக்க
நலினி பக்கத்திலிருந்து விசிறிக்கொண்டிருக்கிறாள்).

ஸ்த்:— நலினி!—என் ப்ராணப்ரியர் என் அன்பின் கண்
யத்தை யறிந்திருந்தும் ருக்மிணி பக்தியுடையவளென்று அவள்
ப்ரார்த்தனையை யங்கீகரித்தாரல்லவா—இனி நான் என்ன செய்
வேன்.

நலி:— தேவீ! அதையப்படக்கூடாது. ஸ்வாமி விதி
யில்லாமல் அந்த க்ருஷ்ணம் போனாரே உல்லாது அவள் தங்களைவிட
அதிகமென்று எண்ணியா?

ஸ்த்:— நலினி எப்படி நம்புவது நான்—அவரோ ருக்மிணி
பக்திக்கு மெச்சி அவர் வசமாய்விட்டாரே—ஸகீ! யோசித்தால்
எனக்கும் அவளது பக்தி மார்க்கமே பதியின் அன்பை நிலைநிறுத்
தச்செய்ய உசிதமானதென்று தோன்றுகிறது—ஆய்யோ இனி
என் ப்ராணாதர் ஸௌக்யம் எப்படி எற்படப் போகிறது எனக்கு?

நலி:— தேவீ! வீண் கவலை வேண்டாம். ஸ்ரீக்ருஷ்ண
பெப்படியும் ஸ்த்யபாமா விதேயரல்லவா?

ஸ்த்:— இன்று நடந்த வ்ருத்தாத்தத்திலிருந்தே ஸ்த்யபாமா
அவிதேயர் என்று தெரியவில்லையா.

நலி:— கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொண்டிருந்து பாருங்கள்
நான் சொல்வது ஸரியா அல்லவா வென்று.

ஸ்த்:— ஸகீ ஒருவேளை ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் இங்கே வந்தால்—
வரட்டும்—வந்து இச்சக வார்த்தைகள் நான்கு சொல்லி அபலை
யான என்னை எமாற்றிவிடுவார். என்ன செய்வது—என் அவ
மானம் அந்தக் கலஹக்காரர் நாரதருக்குத் தெரிந்துதான் லோகமெல்
லாம் பறைசாற்றுகிறாற்பாரா? இங்கராணி முகலியவர்களுக்கு
இந்த ஸங்கதி பரம் ஸந்தோஷ சமாசாரமாகுமே.

நலி:— தேவீ! முன் அன்று பாரிஜாத வ்ருத்தாந்தம் மறந்துவிட்டார்களா?

ஸத்:— அதை நான் மறப்பேனு? ஆயினும் இவ்விதம் அவமானப்படல் ப்ராணையே வாட்டுகிறது. இந்த அன்பின் மஹாத்மியமெப்படியிருந்தாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஓவஞ்சக அனுராகம் காண்பிப்பதால் என் ப்ராணைப் பறந்துபோகும் போலிருக்கிறது—அப்பா! இப்பொழுது எந்த மஹா பக்தனாவது ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைமட்டும் எப்பொழுதும் என் லிஷயமாகவே ப்ரணய புத்தியுடையவனாகச் செய்து சலிக்கா திருக்க மந்த்ர மேதாவது உபதேசித்து எனக்குக் கவலையில்லாமல் செய்யக் காலம் வராதா?

நலி:— தைவம் அவ்விதமே அனுக்ரஹிக்கும்---நீங்கள் எழுந்திருந்து போஜனம் செய்ய வாருங்கள்.

ஸத்:— உனக்கென்ன பைத்யமா—ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் காணாமல் எனக்கு ஆஹாரமா?— (நாரதர் பாடிக்கொண்டு தூரத்தில் ப்ரவேசிக்க)

நலி:— தேவீ! அந்தக் கலஹக்காரத் தாபலியை உன்னை வரவிடவா?

ஸத்:— தேவரிஷி நாரதரை அவ்விதம் சொல்வது அடாது—வரவிடு. வ்ஸேஷத்தைமட்டும் பார்த்துக்கொண்டிரு.

(நாரதர் ப்ரவேசிக்க ஸத்யபாமா நமஸ்கரிக்கிறாள்)

நா:— பர்த்தாவின் அன்பை அடைவாயாக.

ஸத்:— முனிந்தரா—வழிதப்பி இங்கு வந்தாற்போலிருக்கிறது.

நா:— அகென்ன அப்படிச் சொல்கிறாய். நன்றாய் வழி பார்த்துக்கொண்டேதான் வந்திருக்கிறேன் இங்கு.

ஸத்:— பக்தி ஸ்வரூபமான ருக்மிணி க்ருஹம் தம் போன்றவர்களுக்கு உசிதமான இடமாகும்—என்போன்றவர் க்ருஹம் வந்தால் பாவம் ஸம்பவிக்காமலிருக்குமா?

நா:— ஸத்யபாமாதேவி—நான் சற்றுமுன் செய்த தீர்மானந்தானே உன்னை இப்படிச் சொல்லச் செய்தது. நல்லது—நான்

எதற்காக இப்படிச் சொன்னேன் என்று இன்னும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யல்லவா? நான் எப்பொழுதும் உனது நலத்தைக் கோருபவனில்லையா -- பாரிஜாதலகா வருத்தாந்தம் ஒன்றாவது ஞாபகமில்லையா உனக்கு?

ஸத்: — முனிந்தரா—அது ஞாபக மில்லாமலென்ன—ஆனாலும் இதற்கும் அதற்கும் என்ன ஸம்பந்தம்?

நா:— ஸ்வல்ப அவமதிப்பு ஏற்பட்டால் பிறகு உனக்கு மஹா ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்கினேன்—ஸரி போகட்டும்— உனக்கு நான் அபகாரம் செய்தேனென்று எண்ணினால் உனக்கு வேண்டிய உபகாரம் செய்கிறேன்—என்ன வேண்டும் கேள்.

நலி:— (காதில்) அம்மா—அந்த உபதேசம் விஷயமாய்க் கேள்.

ஸத்:— நிச்சயமாக உபகாரம் செய்கிறீர்களா? அப்படியானால் என் துக்கமெல்லாம் மாயமாய்ப் பறந்துபோகும் இனி.

நா:— நான் செய்கிறேனென்றால் அதற்கு ஸந்தேகமும் உண்டா—அயினும் உன்னைப்போன்றவர்களுக்கு நான் என்ன உபகாரம் செய்யமுடியும்? உனக்குங்கூட துக்கம் எப்படியுண்டாகும்? ஸத்ராஜித் புத்ரி—ஸௌந்தர்யவதி ஸௌபாக்யவதிகளுள் முதன்மையான உனக்கு-ஜபதபானுஷ்டான ஸந்தானத்தினால் அடைந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸஹாயமுடைய உனக்கு—என்னால் ஆகவேண்டியது என்னா—சொல்வாய். உனக்கென்ன குறையென்று என் ஒத்தாசையை விநிபுக்ஷிப்பே?

ஸத்: — முனிபுங்கவா! தாம் சொன்னபடி எத்தனை இருந்தாலும் என்ன ப்ரயோஜனம். குஸுமகோமளமான ஜீவ குஸுமங்களுக்கு அன்பே யல்லவா முக்ய ப்ராணாகாரம். இந்த ஸகிகள்—மஹாதனங்கள்—தேஹலா விசேஷங்கள்—நானுலங்காரங்கள். திவ்ய வஸ்த்ராங்கள் நவரத்னமணிஹாரங்கள் இவை யெல்லாமிருந்தும்—ஸ்வாமி—அந்த ப்ராண வல்லபரின் அன்பு மட்டும் ஒன்று இல்லையானால் வானத்தின் மழை நீரில் பெய்ததுபோலே தான் அல்லவா?

நா:— ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் உனக்கு எப்பொழுதும் விதேயரு, பிருக்க உனக்கும் அந்தவிதமான சிந்தனையேன்.

ஸத்:— முனீந்திரா! அப்படி உண்மையா யிருந்தால் தாம் கொஞ்சம் முன்புகானே அதின் விவரமெல்லாம் நன்றாய்ப் பார்த்தீர்களே! அதிலேயே தெரியவில்லையா உண்மை. அனேக ஸ்திரீகளையுடைய பூநீக்குஷணன் சரிதம் நான் அநேக விதமாய் அவரது அன்புக்கும் ஆதரணைக்கும் ஒரே இருப்பிடம்தானே என்று கண்டறியப் பாயத்தன்ம் செய்து என் மனோரதம் வீணாயிற்று.

நா:— அம்மம்மா! இது நிச்சயமாகவா?

ஸத்:— ரிஷிபுங்கவா! என் மனோஹரனின் சரிதம் தமக்கு நன்றாய்த் தெரியாததா? எனக்கும் அவருக்கும் இதன் மூலமாய்க் கலஹம்கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. தாங்கள்தான் தபை செய்து ஏதாவது ஒரு வருகமோ மந்த்ரமோ—தந்த்ரமோ செய்து-பூநீக்குஷணனை ஸத்யபாமா விதேயனாகச் செய்து புண்யம் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். இதுதான் தாம் எனக்குச் செய்யவேண்டிய உபகாரம்.

நா:— (கணக்குள்) ஆஹா! அன்பினால் எத்தனை ஸ்வய நலக் காரியா யிருக்கிறாள்—என் வேலைக்கும் அனுகூலம்தான்.

ஸத்:— ஸ்வாமி! என்ன பதிலில்லை. தமக்கும் இது ஸாத்ய மில்லையா?

நா:— ஸாத்ய மில்லாமலென்ன? கேள். பூர்வத்தில் இந்த ராணி கௌரி அருந்ததி முதலான நாரீமணிகள் நோற்ற சித்த வ்ருதம் ஒன்று இருக்கிறது. அதைத்தான் புண்யக வ்ருதமென்றும் இஷ்டபதிஸீத்த வ்ருதமென்றும் சொல்வார்கள். அதையே நோற்று ஸதீமணிகள் எல்லாரும் தனவந்தர்களாயும் புத்ரவதிகளாயும் முக்யமாய் ஸதிபதிகள் நகமும் சதையும் போல் சேர்த்து வித்யாஸ மன்னியில் மற்றவர்கள் பார்த்து அதைக் கைப்பற்ற முயற்சிக்கும்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஸத்:— இதையே நானும் அவச்யம் கைப்பற்ற வேண்டும். அதன் விவரம் என்ன! கொஞ்சம் ஸகிஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுங்கள்.

நா:— ஸாவதான மனதுடன் செவிகொடுத்துக்கேள்—ஓர் சுபதினத்தில் ப்ராதக் காலத்தில் தம்பதிகள் இருவரும் புண்ய தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஸர்வாலங்கிருதராய் வருதம் நோற்று விருந்து போஜனமணித்து வருதம் உத்யாபனம் செய்யவேண்டியது. சாந்தசித்த விசிஷ்ட வம்சஜனையும் ஸஜ்ஜன சரித்ராநாயும் வேதாந்த சாஸ்தா விசாரதனாயும் சுகியான தாபஸனாயும் இருக்கப்பட்ட மஹாணை யழைப்பித்து அவருக்கு களபகஸ்தூரிகளால் மங்கள அலங்காரம் செய்வித்து உன் காந்தனை தானம் செய்தால் உடனே எண்ணங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும்.

ஸத்:— முனிந்தரா! என்ன-என்ன? பர்த்து தானமா? நன்று நன்று! இப்படிச் செய்தால் லோகமெல்லாம் பரிஹாஸம் செய்யாதா? இது சக்திக்கும் யுத்திக்கும் ஏற்றதா? தேவர்களுக்கும் மணி விசேஷங்கள் தனதானவ வஸ்தா வாஹனங்கள் வருதத்தில் தானம் செய்வது சுபமென்று நோன்பு ஆரம்பிப்பார்கள். யாராவது பதியை தானம் கொடுக்க ஸம்மதிப்பார்களா? என்ன முனிந்தரா இது வேடிக்கையாக இருக்கிறதே.

நா:— வீராய் ப்ரிதியடையாதே. இந்த தானம் பேருக்கு மாதாபேதான் அப்படி. தானம் செய்யப்பட்ட பர்த்தாவைத் திரும்ப அடைய அவது நிறை தனமோ அல்லது மற்ற எந்த வஸ்துக்களோ நிராகில் வைத்து நிறுத்துக்கொடுத்து அவரைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உன்னிடம் ப்ரீக்ருஷ்ணனின் நிறைக்கு ஸரியாக தனமோ மற்ற வஸ்துவோ இல்லையானால் நீ இந்த தானம் செய்கிற யோசனையை விட்டுவிடவேண்டியதுதான்.

ஸத்:— முனிந்தரா! பர்த்துதான் மென்றால் இவ்வளவுதானா? என்னவோவென்று மிகவும் பயந்தேன்—கட்டாயம் நான் செப்தேறேன். தனத்துக்கென்ன குறை எனக்கு? ப்ரீக்ருஷ்ணர் ராஜாக்களை யெல்லாம் ஜயித்து எனக்களித்த தனமில்லையா? ப்ரகிதினமும் இரண்டு பாரம் ஸ்வர்ணம் அளித்தும் என் பிதா கொடுத்த ஸ்யமந்தகமணி தானில்லையா?

நா:— இருக்கலாம். ஆனால் அதனால் ப்ரீக்ருஷ்ணன் நிறை ஸரியாகுமா? யோசித்து வருதத்துக்கு ஆரம்பம் செய்யவேண்டும். பின்னால் எதாவது வருத்தத்தினால் பச்சாத்தாபப்பட்டு ப்ரயோசனம் முண்டாகாது.

ஸத்:— ஸ்வாமீ! நான் இந்த வ்ரதம் செய்து முடித்தால் ருக்மணி முதலியவர்கள் கதி என்னவாகும் என்று கருதி' என்னைப் பயப்படச் செய்கிறீர்களா? —என்னிடமுள்ள தனத்தால் ஒரு க்ருஷ்ணனை மட்டுமில்லை; கோடி க்ருஷ்ணனை வேண்டுமானால் நிறுத்துப் பார்க்க முடியும். அத்தனை கொஞ்சம் தனம் கொடுத்தால் எனக்குக் குறைவாயிருக்குமே—ஆகலால் என் ஸொத்து. எல்லாவற்றையுமே கொடுக்க ஸம்மதம். தாம் உபதேசித்தபடி வருத்தினால் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண அன்பாகிற தனம் நான் அடைவதானால் எனக்கு மற்ற இந்த தனமெல்லா மெதற்கு?

நா:— (தனக்குள்) என்ன மூடவிச்வாஸம். (ப்ரகாசமாய்) தேவீ! ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய கனம் தனமோ மற்ற வஸ்துவோ முன்பு அளித்து பின் உன் இஷ்ட ப்ரகாரம் செய்யலாம். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடன் பாரிஜாதமும் சேர்த்துக்கொடுக்க வேண்டும்.

ஸத்:— அப்படியே செப்கிறேன். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் விஷயமாய் இந்த தானத்துக்கு அந்தப்பாரிஜாதம் உபயோகிக்கப்படாத போனால் அந்த வருஷம்தான் எனக்கென்ன ப்ரயோசனம்—இனி இதற்கு எப்பொழுது கல்ல நானென்றுமட்டும் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்.

நா:— நாளையே நபநினம்தான்: ஆனால் உன் பர்த்தாவை தானம் யாருக்குக் கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறாய்? அவர் நான் சொன்ன ப்ரகாரம் ஸர்வலக்ஷணங்களும் உன் வரையிருக்க வேண்டும். தேவ ரிஷியாயாவது ப்ரந்ந்ர ரிஷியாயாவது இருந்தால் மிகவும் உத்தமம்.

ஸத்:— முனித்தரா! ஸர்வ லக்ஷணங்களுமுள்ள தேவ ரிஷி புங்கவரான தாமிருக்க நான் வேறு யாருக்கு இந்த விசேஷ தானம் செய்ய எண்ணுவேன். தாமே தான் இந்த தானம் பெற்று என்னை அனுக்ரஹிக்கவேண்டும்.

நா:— கல்யாணி! இந்த தானத்தினால் நானும்தன் யார்களுள் தன்யனாவேன்.

ஸத்:— நானும் தன்யனாய் விடுவேனல்லவா?

நா:—ஸந்தேகமில்லாமல் ஆனால் உன் ப்ராணேச்வரர் இதற்கு ஸம்மதிப்பாரோ என்னவோ? அவரை அங்கீகரிக்கச் செய்ய இனி நீ ப்ரயத்தனப்பட வேண்டும்.

நலி:— தேவா! அந்த முத்தந்தன் இங்கு வந்தால் இது எல் லாம் ப்ரமாதமா என் தேவிக்கு?

நா:— இதோ இப்பொழுதே வருவார் அவர் இங்கு—எல் லாம் உன் கையில் தாவிருக்கிறது.

ஸத்:— ஸ்வாமி! அந்த விஷயமாய் தாம் ஸம்சயமே கொள் ளவேண்டாம். அவர் இதற்குத் தவறாமல் ஒப்புக்கொள்வார். நாளை ப்ராதக் காலத்தில் தாம் வந்து வருதத்தை நடத்தித்தர வேண்டும்.

நா:— வருத விதமான உங்கள் புரோஹிதர் கர்க்காசா யரை கேட்டால் அவர் சொல்வார். அவருக்கு இந்த விஷய மெல்லாம் நன்றாய்த் தெரியும். அவரே தானே வருதத்தை நடத் தார். நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்—ஸரி. இனி நான் போய்வா?

ஸத்:— அப்படியே போய்வாருங்கள். நாளை உதயம் மாத் தம் தப்பாமல் வந்துசேர வேண்டும்.

நா:— தப்பாமல் வருகிறேன். அந்த விஷயத்தில் மாத்ரம் ஸந்தேகமே வேண்டாம் (போய்தல்).

ஸத்:— நலி!—பார்த்தாயா என் அதிர்ஷ்டத்தை. இந்த மஹாநுபாவர் ஸம்மதித்தில் வந்து என் கோரிக்கைக்கு அனுகூ லமாய் இந்த வரமளித்தார். வருதம் நோற்று க்ருதார்த்தளாகிறேன். இனி நாதர் வந்ததும் அவரை ஸம்மதிக்கச் செய்யவேண்டும். அது ப்ரமாதமா?—(நகைகளை சிலவற்றைக் கழற்றி) இந்த நகைகளை பத் தம் செய்துவை. கோப க்ருஹத்துக்குச் சென்று கோபவேஷம் அணிகிறேன். அபலைகளுக்கு மஹாவீரர்களையும் ஜயிக்க ஸாதக மானது இந்த கோபவேஷம்தானே—

நலி:— இதற்கு தமது சரிதரமே ஸாக்ஷி.

ஸத்:— நலினீ நீ வெளி வாசலிலிருந்து வாஸுதேவரோ, வஸந்தகனே வந்தால் கொஞ்சம் தாமதிக்கச் செய்து உள்ளே வா கிடு—தெரியுமா?

நலி:— அப்படியே செய்கிறேன் அம்மணி.

ஸத்:— இனி போகலாம்.

(இருவரும் வேறு பக்கமாய்ப் போகுதல்).

அங்கம்—2. காசு—4.

இடம்:— த்வாரகாபுரி—ராஜகீதி.

(ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அவஸ்ய அவஸாமாய் முன்நடக்க வஸந்தகன் மெல்ல மெல்ல நடக்கமுடியாமல் தள்ளாடி நடக்கிறான்—நலினி தெருவாசலில் காவலிருக்கிறாள்).

வஸ:— 'தள்ளாடித் தடுமாறி சம்பப்பட்டு' நண்பா! நண்பா! கொஞ்சம் மெல்லநட... எனக்கு கால் தள்ளாடுகிறது அப்பா— அந்த ருக்மணி தேவி க்ருஷ்ணத்தில் பரிமாறின அப்பம், வஸுட, பூரி, ஸொஜ்ஜி, ஸோமாசு, இவையெல்லாம் சேர்ந்து என் வயிற்றுக்குள் மஹா தடபுடல் செய்கின்றன.

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா! இதுதானா ஸாயம் உன் பரிஜ்ஞாஸ் வார்த்தைகளுக்கு-கொஞ்சம் விசுவாசம் நடந்துவா. ஸத்யபாமை என் தர்சனத்துக்காக எவ்வளவு பரிசுதித்துக் கொண்டிருப்பாள். நான் வந்தனை கடின சித்தனென்று துவாஷிக்கிறாளோ?

வஸ:— என்ன ஸத்யாதேவி உனக்காக பரிசுதிப்பாளா? நன்று “இஷ்டமானால் வாரும்” “இல்லாவிட்டால் போம்” என்று சொல்லித் திரும்பிப்பாராமல் ஒடிப்போனாளே.

ஸ்ரீ:— அப்படிச் சொன்னால் என் பின்னாலேயே ஓடிவா வேண்டுமென்று அர்த்தமில்லையா?

வஸு:— என்ன 'போ' வென்றால் 'வா' வென்று அர்த்தமா? இதென்ன விபரீத வ்யாக்யானம்?

ஸ்ரீ:— காமுகர்கள் காமினிகளின் வார்த்தைகளுக்கு இவ் விதம்தான் வ்யாக்யானம் செய்யவேண்டியது. இது தெரியாதா?

வஸு:— ஆனால் அவர்கள் ந்ருத்யத்தைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம்தான்.

ஸ்ரீ:— அதற்குச் ஸ்டீரோமா!

வஸு:— ஸ்டீரோ! மிகவுந் விசித்திரம்தான்.

ஸ்ரீ:— அதோ பார்—வாசலில் திற்பது நன்னியல்லவா? நான் நினைத்தபடியே ஸத்தைய இவ்வீ நாம் உள்ளே போகாதபடி காவல் வைத்திருக்கிறாள்.

வஸு:— அப்படியானால் கஷ்டம் ஆய்ந்தபடியே விட்டது ஆனால் நண்பா—ருக்மணி தேவி க்ருஷ்ணத்துக்குப் போனதும் இந்த ஸத்தாஜித தேவிக்கு இதனை மனஸ்தாபமேன்? இதிலேயே உன் அன்பெல்லாம் தீர்த்துவிட்டதாக எண்ணிவிட்டாள் போலும்.

ஸ்ரீ:— நண்பா! அன்பு மிகுந்தவர்களின் பித்தத்துக்கு அவைண்டா? அதற்கு காரியா காரணமும் சொல்லமுடியுமா? ஹிதாஹித க்ருஷ்ணமும் போய்விடுமல்லவா அந்த ஸமயத்தில்? இருக்காட்டும். இந்த ஸத்தையின் அட்டவாட்டங்கள் எல்லாம் இன்னும் ஒருநாள் தானே.

வஸு:— இது மாதிரி ஜிமானால் நீயும் நானும்கூட க்ருதார்த் தர்கராய்விடுவோம்.

ஸ்ரீ:— அப்படியே அவசரம். அரினும் இப்பொழுது செய்யவேண்டுவதென்ன—ஸத்தையின் பக்கம் சீசல்வது எப்படி?

வஸு:— உனக்குத் தெரியாத தந்தரமுண்டா?

ஸ்ரீ:— நான் போனால் இந்த நலினி கொஞ்சம் பிகவு செய்வாள். ஆகையால் நீ முன்பேய் நான் உள்ளே செல்ல வழி பார்.

வஸ:— இதென்ன ப்ரபாதம். நீ இங்குதானே மறைந்து இரு—நான் வருகிறேன்— (ஸ்ரீக்குருஷ்ணன் ஒரு பக்கமாய் மறைவாய் நிற்க—வஸந்தகன் நலினி பக்கம் போகிறான்.)

நலி:— அதோ ஸ்ரீக்குருஷ்ணனின் நண்பர் அந்த வஸந்தகர் வருகிறார். தேவி ஆக்ஷேபப்படி கவனிக்கவேண்டும்.

(வஸந்தகன் உள்ளே ப்ரவேசிக்கப்போக நலினி தடுத்து)

நலி:— ஐயா வஸந்தகரே இது என்ன இப்படி கண்ணை மூடிக்கொண்டு போகிறீர்? நில்லும் நில்லும்.

வஸ:— என்ன தொண்டையை வற்றவைக்கறும் நீ? என்னேப்போலுள்ள ப்ராமஹணனுக்குமா உள்ளே போகத் தடை?

நலி:— உம்மையும் உமது நண்பரையும் கூட உள்ளே வரவிடக் கூடாது என்று எங்கள் தேவியின் உத்தரவு.

வஸ:— ஒதேறா! என் நண்பன் இங்கே வந்தால்தானே?

நலி:— என்னய்யா அப்படிச் சொல்கிறீர்! உம் நண்பர் உமது பின்னாலே வரவில்லையா?

வஸ:— யார் சொன்னார்—நீ தான் பாரேன் இருக்காரோ வென்று. உனக்கும் கண்ணில்லையா—கொட்டை கொட்டையாய்—என் நண்பனா இனி இங்கு வருவான். தன்னைத் தைவமாகப் பாவித்து பாத பூஜை செய்யும் ருக்மணியைவிட்டு—கலாத்தையே ப்ரியப்படும் உன் தேவியிடம்? கண்ணாலேகூடப் பார்க்கமாட்டாரே.

நலி:— என்ன என்ன! இது நிஜமாகவா?

வஸ:— நிஜமில்லாமல்—நான் என்ன உன்னிடம் சும்மா பிளையாடவா வந்திருக்கிறேனென் றெண்ணியைப் பின்?

நலி:— அப்படியானால் நீர் சொன்ன வார்த்தைகளை நான் என் தேவிக்குச் சொல்லி வருகிறேன். நீரிங்கு தானே இரும் (நலினி வருத்தத்துடன் அதிக அவஸமாயப் போகுதல்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் வஸந்தகனிடம் வந்து)

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா! நன்று நன்று-எங்கு கற்றாய் இந்த ஜாஸ மெல்லாம்.

வஸ:— இதெல்லாம் நண்பா உனது ஸஹவாஸபலம்தானே.

ஸ்ரீ:— (மந்தஹாஸத்துடன்) போதும் போதும்-வா நாம் உள்ளே போகலாம்.

வஸ:— நண்பா! அப்படியே செய்வோம். ஆனாலும் ஒரு வார்த்தை சொல்கிறேன்—கோபமுண்டாகாதல்லவா?

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா உன் வார்த்தைக்கும் நான் கோபம் கொண்டதுண்டா எப்பொழுதாவது? என்ன அது சொல்.

வஸ:— (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஸமீபம்வந்து மெல்ல, - இந்தத் தடவையும் ஸத்ராஜிதி தேவிக்குக் கோபம்தான் இருக்கும்—முன் பாரிஜாத பஹாஸகாலத்தில் இருந்ததுபோல் கால் பக்கத்திலில்லாமல் தலைப்பக்கமாய் நின்றால் நல்லது என்று தெரிவித்தேன்.

ஸ்ரீ:— (சிரித்து) வஸந்தகா-உன் விளையாட்டுப் போதும்-வா.

(போகுதல்)

அங்கம்—2. காட்சி—5.

இடம்:— ஸத்யபாமையின் கோபக்ருஹம்.

(ஸத்யபாமா நகைகளன்னியில் அழுக்கு வஸ்தாம் அணிந்து கோபமுகத்துடன் படுத்திருத்தல்—நலினி பாபப்பூடன் பாவேசித்தல்).

நலி:— தேவி! தேவி! அழுந்திருங்கள். இன்று முதல் தங்களுடைய ப்ராணேச்வரர் ருக்மணீதேவி க்ருஷ்ணத்திலேயே இருக்கப்போகிறாராம்.

ஸத்:— (படுக்கையில் எழுந்து) என்ன சீ; யாருனக்கு இந்த வார்த்தை சொன்னது.

நலி:—வஸந்தகர் அப்பா.

ஸத்:— நான் இந்த வார்த்தையை ஒருகாலும் நம்பமாட்டேன். ஸ்ரீக்ருஷ்ணராவது என்னைவிட்டு வேறிடம் தங்குவதாவது? இது அந்த ப்ராம்புறணரின் ஸொந்தக் கைச்சாக்காயிருக்கும்— நாரதமுனிச்சுவர்கூட அவர் இங்கு வருவதாகச் சொல்லவில்லையா.

(வஸந்தகனுடன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பாவேசித்து ஸத்யபாமை பின்பக்கமாகவந்து கண்களைப் பொத்தி)

ஸத்:— யாரது (கையால் தடவிப் பார்த்து ஸ்ரீக்ருஷ்ணரென்று அறிந்து கைகளால் விடுவித்துத் தள்ளி) என் பக்கம் வரவேண்டாம். (தூரப்போய் வேறுபக்கம் திரும்பி நிற்குறான்)

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என் அன்பின் தன்மையை உன்றாய் அறிந்தும் நீ இப்படிக்கோபம் கொள்ளலாமா! இகே பார். என் பக்கமாய் உன் த்ருஷ்டியைச் செலுத்தி உன் கனிமொழிகளால் என் செவிச்ச்கன்பமடையச் செய். இந்த மோடியை விட்டுவிடு. (பக்கலில்செல்ல இன்னாக் தூரத்தில் சென்று) ஒருமுறை உன்ப்ராஸன்ன பார்வையை என் பக்கம் திருப்புவாய்.

வஸ:— அப்பா! பற்று-வல்லபச்வம் என் மித்ராவுக்காவதும் கூடாது. அப்பா. (நலினியுடன் தூரத்தில் போகுதல்).

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! மனோ வாங்காய கர்மங்களில் உன்னைத் தவிர நான் அன்ய ஸ்திரீகளைக் கோரினவா? பெயருக்கு மாத்திரம் கொஞ்சம் அப்படிப் பார்ப்பேனென்றி—நிச்சயமாய் உன்னையே நான் அன்புடன் பார்ப்பது என்பதை மறந்தாயோ?

ஸத்:— கபடநாடகா! இந்த நயவஞ்சக வார்த்தைகளுக்கென்னகுறை? நீ பிறந்தவுடன் உனக்கும் புகட்டின எண்ணையுடன் சேர்ந்த வித்தையல்லவா நயவஞ்சகம்! தாய் தகப்பன் குருதைவம் பந்து மித்ரர்கள் எல்லாம் மனோவல்லபர் ஒருவரேயென்று எல்லா அன்பையும் சேர்த்து உம்மீது வைத்திருக்கும் என்னை எல்லோரும் அவமதிக்கச் செய்துவிட்டு இன்னும் என்ன செய்ய எண்ணி இங்கு இப்பொழுதும் வந்தீரோ—ஆதம் ஸதி ப்ரணயவஞ்சகா?

ஸ்ரீ:— நீயும என்னை யறியாதவள்போல் பேசலாமா? நான் உனது தாஸனல்லவா? தாஸர்களிடம் கோபங்காட்டுதலே தண்டனைக்கு ஸமானமல்லவா—இதோ வேண்டுமென்றால் உனக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன் அங்கீகரிப்பாய், (ஸமீபத்தில்போய் நமஸ்கரிக்கப்போக)

ஸத்:— (தடுத்து) வேண்டாம்! வேண்டாம், தாம் தூரவேயிருந்தால் போதும், உம்முடைய ஸாஹஸவார்த்தைகள் எல்லாம் போதும்—உம்மையும் உமது தாஸத்வமும் நம்பித்தான் கெட்டேன்—போதும் உமது மந்தஹாஸப் பேச்சு, எத்தனை தரம் என்னிடம் இந்த இச்சக நச்சு வார்த்தைகள் சொல்லிப் பிறகு மற்ற ஸ்திரீகளுடன் அநேக ஸீஸ்யுடன் திரிவதும்—ஒரே நிச்சயமாய் என்னைவிட்டு அவர்களைப் போல ஸந்தோஷிக்கச் செய்யலாகாதோ?

ஸ்ரீ:— ப்ரேமாமணி! இப்படிக்கடின வார்த்தைகள் சொல்வது தர்மமா? இனியாவது உன் ப்ரணய கோபத்தைவிட்டு நீயும் ஸுகப்பட்டு என்னை ஸுகப்படச் செய்வாய்—இந்த வஸந்த ருதுவில் இப்படிப்பட்ட ப்ரணயகோபம் ப்ராணாந்தகமாகும், அதோ பார் (பக்கத்தில் நெருங்கிப் போய்த் தூரத் தள்ளப்பட்டு) ப்ரியே! இன்னமும் பிடிவா, நம்தானு? நான் சொல்வதைக் கேள், பிறகு—

ஸத்:— தாம் சொல்வதைக்கேட்டே நான் இந்த அவஸ்தைக்கு வந்து சேர்ந்தேன், இனி என்னை விட்டுவிட்டுப்போய் உன்மை பக்தியுடன் ஸேவிக்கும் ஸ்திரீகளை இம்மாதிரியே நம்பச் செய்து அவர்களைப் போலச் செய்யும், உமக்கு இனி என் அன்பு எதற்காக?—போதும் போதும்—அப்பா (காலைப் பொத்திக்கொள்கிறான்).

ஸ்ரீ:— அன்பே! இதுவரை நான் அவ்வப்போது காண்பிவிக்கும் உதாஸனைத்திற்கு காரணமில்லாமல் போகவில்லை, எனக்கு உன்னிடமிருக்கும் இந்த அன்பு அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாதது. (ஸத்யபாமா ஸம்சயத்தைக் காண்பித்து அபிநயிக்க) இதற்கு என் அந்தராத்மாவே ஸாக்ஷி, உன் ஸ்ருத்யமும் ஸாக்ஷிதான், நான் இதைப்பார்க்கிலும் என்னதான் சொல்ல முடியும்.

ஸத்:— உமது நடத்தையில்—

ஸ்ரீ:— அதெல்லாம் எனக்கு உன்னிடமுள்ள அன்பின் அடையாளங்களே.

ஸத்:— ஆமாம் ஆமாம்—என்னைத் திரஸ்கரிப்பது கூடத் தமது அன்பின் அடையாளந்தானே?

ஸ்ரீ:— ஸம்சயமில்லாமல்: அந்த ஸந்தோஷத்திற்கு கங்கு கரையுண்டா? இந்த ரஹஸ்யம் அறிந்து உனக்கு என்னைப்போலே யே அவ்வப்பொழுது உன் ஸபத்னிகளும் உன்னை ஸந்தோஷிக்கச் செய்து உன் மூலமாய் என்னிடம் வரம்பெறக் கோருகிறார்கள்.

ஸத்:-- (கிட்ட நெருங்கி) நாதா இது நிஜமாகவா? நம்ப லாமா?

ஸ்ரீ:— கண்ணே நிஜமில்லாடலா? பாரிஜாதலதா வ்ருத்தாந்தம் கொஞ்சம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்—ப்ரிய ஸதியின் கோரிக்கையை ஈடேற்றி அவளைத் திருப்திசெய்து தானும் ஸந்துஷ்டியடைவதல் லவா புருஷதர்மம்.

ஸத்:-- ஆனால் தாமும் என்னிடம் என்ன வரம் வேண்டு மென்று கேட்கவா இப்பொழுது இங்கு வந்திருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! அவ்வளவு நம்பிக்கையில்லையா? இப்பொழுது நீயே ஒருவரம் கேட்டுப் பரீகைஷபாரேன்.

ஸத்:— (தனக்குள்) இனி நாரதமுனி சொன்னபடியே செய்வேன். (ப்ரகாசமாய்)—(கையைப் பிடித்துக்கொண்டு)—அப் படியே செய்கிறேன். கொஞ்சம் முன்பு நாரதமுனிச்வரர் இங்கு வந்து எவ்வளவோ ப்ரீதியுடன் எனக்குச் சொன்னார்—வ்ருத மொன்று நோற்று அத்யந்த சுபமடையவேண்டுமென்று. அதற் குத் தமது ஸஹாயம் அவச்யம் வேண்டும். அது செய்வீரா— சொல்லும்—

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! நாரதர் வ்ருதம் உபதேசித்திருந்தால் நீ அதைச்செய்ய என் ஸஹாயத்திற்கு ஸந்தேகப்படுவானேன். சொல் உடனே செய்வோம் தாமதமன்னியில்.

ஸத்:— நாதா! நாதா! என்னைப் புண்யக வ்ருதம் நோற்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அதன் விவரம் உங்களுக்குத் தெரியுமோ?

ஸ்ரீ:— அன்பே! எப்பொழுதும் நாரீவிஹா சித்தத்துடனிருக்கும் எனக்கு அந்த வ்ருதத்தின் விவரம் எப்படித் தெரிய வரும். அது எப்பேற்பட்டதானாலும் த்ரிகாலவேதியான நாத மஹரிஷி சொன்னால் அவச்யம் செய்யவேண்டியதுதான்.

ஸத்:— ப்ராண வல்லவா! அதற்கு—ஒரு தானம் அவச்யக மாம்—அதற்கு தாம்,தான் ஸம்மதிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஸ்ரீ:— என்னது! தனமா தான்யமா பூஷணமா ஹாரமா மலியா—என்ன வேண்டும் சொல்.

ஸத்:— இவை யெல்லாமில்லை. தமது அனுக்ரஹத்தில் இவை யெல்லாம் கோடி கோடியாய் என்னிடமில்லையா!

ஸ்ரீ:— பின் என்ன வேண்டும் சொல்.

ஸத்:— நீயே யொசித்துப் பாரும்-

ஸ்ரீ:— ஆனால் அது எதுவோ—நீயே தான் கேட்கவேண்டும். எனக்கொன்றும் தோன்றவில்லை.

ஸத்:— தாம் அதை ஊஹிக்க முடியவில்லை பென்று ஒப்பிக்கொள்ளும். அப்படியானால்—இப்படி ஸம்பமாய் வாரும்: காதில் சொல்லுகிறேன். (க்ருஷ்ணனின் காதில்) பர்த்ரு தானம் தான்.

ஸ்ரீ:--- ஸத்யா! என்ன தானமது? பர்த்ரு தானமா?- உன் அன்பெல்லாம் இவ்வளவுகூடா—இதென்ன அஸப்பவமான காரியம்.

ஸத்:— ப்ராணேசா! அது அஸப்பவமான கார்யமென்று எனக்குத் தெரியாதா? தமது பூர்ண அனுராகமுண்டாக இந்த வ்ருதம் நோற்க நிச்சயித்தேன். வ்ருத அந்தத்தில் தமது தானமும் ஆவச்யகமாம்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! இது மிகவும் விந்தையான வ்ருதமாயிருக்கிறது. என்னை யாருக்குத் தானம் செய்ய எண்ணினாய்?

ஸத்:— யாருக்கோ என்பதென்ன? தம்மையே எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யும் அந்த நாரதமுனிந்த்ரருக்குத் தான்.

ஸ்ரீ:— ஓஹோ! நாரதருக்கு என்னைத் தானம் செய்யப்போகிறாயா? ஸத்யா! நான் உனது தாஸன் என்பதைவிட்டு அனாயாஸமாய் அந்த ஜடதாரியின் தாஸனாகச் செய்யலாமா?—கஸ்தூரி திலகத்தைவிட்டு அர்த்ததண்டரம் பூணச் செய்வாரே?—கௌஸ்தபமணி ஹாரத்தை எடுத்து தபஸிகள் அணியும் மணியை அணியச் சொல்வாரே? பீதாம்பாங்களைக் களைந்து காஷாய வஸ்த்ரமும் கட்டச் சொல்வாரே! ஸ்த்ரீகளின் ஸங்கத்தை த்யஜித்து ஸன்யாஸியாயிருக்கச் சொல்வாரே? இன்னும் அவர் என்ன சொல்வாரோ என்ன செய்வாரோ அந்த கலஹாஸனன், த்ரிலோக ஸஞ்சாரி! அவரது வசம் மாத்ரம் என்னை ஒப்புவிக்காவிட்டால் போதும்.

ஸத்:— மனோஹரா! தம்மை அவருக்குத் தாஸனாய்ச்செய்து நான் சும்மா விட்டுவிடுவேனா? தானம் செய்த உத்தராக்ஷணமே தம்மைத் திரும்ப அடையாமல் நான் ஜீவனுடன் இருப்பேனா? தமக்கு இலாகூடத் தெரியாதா?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! தெரியாமலில்லை—பரிஹாஸத்திற்கே சொன்னேன்—ஸம்சயப்படாமல் உன் இஷ்டம்போல் தானம் கொடுத்து உன் மனோரதத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்.

ஸத்:— நாகா! தம்மைப்போன்ற பதியிருந்தாலல்லவா ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸுகம் ஏற்படும். தானம் செய்தபிறகு நாரதமுனி ரிஷிக்கு தமது நிறை தனமோ மற்ற வஸ்துவோ கொடுத்துத் திரும்பப் பெற்று விடுவேன்.

ஸ்ரீ:— ஆனால் என்னத்தனை நிறை தனமோ மற்றவஸ்துவோ உன்னிடம் இருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால் புண்பக வ்ருதம் ஆரம்பித்துப்பின் தனமில்லாமல் என்னையும் உன்னையும் மோசத்திற்குள் ளாகாமல் பார்த்துக்கொள். முன்யோசனை யில்லாமல் வ்ருத ஆரம்பம் செய்யாதே.

ஸ்த்:— நாதா! நாரத மஹரிஷ்யைப்போல் தாமும் என்னிடமுள்ள தனதான்யங்களின் அளவு தெரியாதவர்போல் சொல்கிறார்களே? இதற்குத் தாமும் ஸந்தேஹப்பட வேண்டுமா?

புரீ:— ஸத்யா! ஆனால் நாரதரும் கூட உன் தன அளவைச் சூறித்து ஸர்சயப்பட்டாரா?

ஸ்த்:— அவர் அறியாமல் அவ்விதம் பேசத் துணிந்தார்— இனி எனில் அழைக்க யாரை யனுப்பலாம்.

புரீ:— அதற்கென்ன—நம்முடைய வஸந்தகளை யனுப்பு வோம். வஸந்தகா! நீ போய் இந்த ஊர் ப்ராம்ஹணர்களை ப்ர்த்ருதான வ்ருத்தாநதம் மட்டும் சொல்லாமல் நாளை வ்ருத்திற்ரு அழைத்துக்கொண்டு வருகிறாயா?

வஸ:— தப்பாமல் அழைத்து வருகிறேன். நாளை எனக்கும் புரீ ஸம்பாவணை அதிகமாய் கிடைக்குமல்லவா?

புரீ:— அப்படி யே: போய்வா. (வஸந்தகன் போகுதல்)

ஸ்த்:— நலினீ நீ சென்று நாமிணிகளை யெல்லாம் அழைத்து வா. (நலினி போகுதல்)

புரீ:— ஸத்யா! என் மாதா பிதா ஸோதரர்களையும் உன் ஸப்த்னிகளையும் மாத்ரம் அழைக்கவேண்டாம். அவர்கள் தானத்துக்கு ஆசேஷிப்பார்களோ என்னவோ?

ஸ்த்:— நாதா! ப்ராம்ஹணர்களைத் தவிர பந்துக்களை அழைக்க உத்தேசமில்லை. இனி உள்ளே போய் நாளை வ்ருத்திற்ரு வேண்டியவைகளைத் தயாரிப்போம் வாரும்.

புரீ:— அன்பே அந்த வஸந்தகன் ப்ராம்ஹணர்களை அழைக்காமல் ஏதாவது விசுட சேஷ்டைகள் செய்வானே யென்று என் மனஸில் ஸந்தேஹ முண்டாகிறது.

ஸ்த்:— அவன் என்ன செய்தால் என்ன--தமது அன்பின் நோக்கம் என்றேழல் பூர்ணமாயிருக்க எனக்கு ஏதாவது பயப்பட வேண்டிய அவச்ய முண்டா?

ஸ்ரீ:— கண்ணே உன் ஸர்ச்சயம் எல்லாம் நாளேத்தினம் பேசுபவ்ளும். அப்பொழுது நீயும் தன்யளாய் விடுவாய்.

ஸத்:— நிச்சயமாய்த் தன்யளாய்விடுவேன். இதெல்லாம் தம்முடையவும் நாரதமுனிந்த்ரருடையவும் அனுக்ரஹபலமே யல்லவா? இனி வாரும்—உள்ளே போவோம்.

ஸ்ரீ:— (கணக்குள்) நாளேத்தினம் ஸத்யா நிச்சயமாகத் தன்யளாவாள் என்பது மாத்ரம் ஸரி. ஆனால் அது அவள் எண்ணுகிற மாதிரியல்ல (ப்ரகாசமாய்) ஸத்யா! ஸத்யா! வா. [போகுதல்]

அங்கம் III—காட்சி 1

இடம்:— ஸத்யபாமா அந்தப்புரம்.

(ஸ்ரீக்ருஷ்ணர் பட்டு வஸ்த்ரமணிந்து ஆஸனத்திலமர்ந்திருக்க வஸந்தகன் பக்கத்தில் நிற்கிறான்).

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா பர்த்ருதானம் துலாபராம் விஷயமாய் யாரிடமும் சொல்லவில்லை யல்லவா?

வஸ:— நண்பா! எல்லா க்ருஹத்திலும் இரண்டு மூன்று பெரய்கள் சொல்லி தப்பித்துக்கொண்டு வந்தேன். ஆனால்-ஆனால்-

ஸ்ரீ:— மித்ரா! என்ன ஸர்ச்சயப்படுகிறது யாரிடமேனும் சொன்னாயா என்ன?

வஸ:-- வெளியிலே எவருடனும் இல்லை. என் க்ருஹத்திலேதான். என் பார்யைக்குச் சொல்லக்கூடாது என்று எவ்வளவோ ஜாக்ரதையாய் வாயைக்கூடத் திறவாமலிருந்தேன். ஆனால் அவளோ எப்படியோ என்னை இல்லாத கேள்விகள் எல்லாம் கேட்டு என் புத்தியையும் மயக்கி நான் சொல்லாதபோனால் எனக்குப் போஜனம் திண்டாட்டமாய்விடுமென்ற ஸ்திதிக்கு வந்து சேர்ந்தது. அப்பொழுதுதான் விதியில்லாமல் சொல்லியாகவேண்டி வந்தது. அப்படிச் சொன்னதிலிருந்து தானும்கூட

இந்த வ்ருதம் நோற்க வேண்டுமென்று ஒரே பிடிவாதமாகச் சாதிக்கிறான்.

ஸ்ரீ:— வஸந்தகா உன் பார்வையும் இன்றே புண்யகவ்ருதம் செய்கிறாளா என்ன?

வஸ:— அவளும் ஸ்த்யபாமா தேவியும் இந்த மாதிரி விஷயங்களில் ஒரே குருவிடம் படித்தவர்கள் தான்.

ஸ்ரீ:— அப்புறம் என்ன நடந்தது?

வஸ:— நான் அப்பொழுது ஸரி என்று அங்கீகரித்தேன். ஆனால் என்னைத் தானாம் செய்ததும் இந்த உபயோகமில்லாத ப்ரதிபிம்பமான புருஷன் துலைந்தால் போதும் என்று திரும்ப அடையாமலிருந்தால் என்ன செய்வது? யாருக்கு தாஸ்யனாகச்செய்து விடுவானோ வென்று உதயம் முதல் வ்ருதத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு உன்னிடம் ஓடி வந்து விட்டேன்.

ஸ்ரீ:— நண்பா! உன் பார்வைய நமது குட்டை வெளிப்படுத்தி விடுவானோ?

வஸ:— அதற்கு ஸந்தேகமே யிருக்காது என்று என் அபிப்ராயம். ஸமுத்ர அலைவின் சப்தத்தைத் திருத்தினாலும் திருத்தலாம். ஆனால் அவள் வாயை யடைக்க முடியாது.

ஸ்ரீ:— போகட்டும். தானத்தினால் நமக்கு ஒரு குறையும் உண்டாகாது. (நாரதர் கானம் கேட்டு) அதோ நாரதரும் வந்து விட்டார். நீ உன்னேபோய் எல்லாம் வித்தமாய்விட்டதா பார். நானும் நாரதரும் சஷணத்தில் வருகிறோம்.

வஸ:— அப்படியே செய்கிறேன். (போகிறான்)

(நாரதர் ப்ரவேசம்)

நா:— தேவ தேவா—புராண புருஷர் கோபாலகுடாமணீ— உனது கதா விசேஷங்கள் கேட்கக்கேட்க த்ருப்தியாகுமோ?—

பெருந்த ஸத்கோஷ்டியிலிருப்பவனே பவாபஹரஸாரோப ஸ்வ ரூபா—ஹேஜகன்ஸாதா-உனது மஹா கூடா த்தம் அறிய முடியுமா முக்தி கோருபவர்களுக்கும்?

ஸ்ரீ:— நாரதா உன் பக்திக்கு எவ்வளவோ ஸந்துஷ்டி யடைந்தேன். உனது மனோபீஷ்டத்தை யறிந்தேன். அது இன்றே ஈடேரும். ஸத்கையின் ப்ரேமையை பக்தியாகமாற்ற உத்தேசித்து நானே இதெல்லாவற்றிற்கும் உன்னைக் காரண பாத்ரமாகச் செய்தேன். இந்த்ராணிக்கும் வருத்தத்தை யுண்டாக்கியது நானே. உனக்கும் பச்சாத்தாபபுத்தியும் ஸாரோபகார சிந்தையுள் வரச் செய்ததும் நானே. ருக்மணியின் ஜனனதின்மென்று என்னை அழைக்கச் செய்ததும் நானே. ஸத்கையக்கு புண்யக வ்ருதம் நோற்க விருப்பமடையச் செய்ததும் நானே. இன்றே ஸத்கையின் அக்ஞானத்தைப் போக்கி பக்தி மஹிமையை அறியச் செய்யப்போவதும் நான்தான். இவை யெல்லாம் அதற்கு ஆவச்யகமாய் ஏற்பட்டது—எப்படி யென்றால் ப்ரேமா வாஞ்சை யுடையவளாயிருந்தும் ஸ்வயநலக் காரியானாள். ‘தேஹ ஸம்பந்தி ஐஹிதிக ஸுகார்த்தி’ இதைவிட எல்லா விதத்திலும் விசேஷமா னது பக்தி. முத்தமிடுவதுபோல் எனக்கு ப்ராணிகளை கஷ்ட மடையச்செய்து பரீக்ஷித்தாலன்றி மோக்ஷமடையச் செய்யப் புத்தி ஜனிக்காது. அஞ்ஜலி மர்மமறிய கஷ்டம்வராமல் கண்ணிர் விடும் காலம் ஏற்படாது. மனுஷர்களை கஷ்டத்துடன் போராடி மக்னமாய் பாபங்களைச் சித்தத்தில் நினைத்து வருந்தி அதன்மூலம் அவைகளை நிவர்த்தி செய்து கைவல்யம் அடையச் செய்வேன். கஷ்டமனுபவிப்பதால் ப்ராணிகளைங்கள் எல்லாம் நிஜதுஷ்க்ருதஸ்வ பாவங்கள் விட்டுத் தத்வமறிந்து பக்தி மஹாத்ம்யமும் தெரிந்து பரமபதம் அடைவார்கள்.

நா:— தேவா! இவ்விதம் மாஹாத்ம்ய ச்வனாத்தினால் தன் யானேன்.

ஸ்ரீ:— நாரதா! எல்லோரும் இதைக் காணித்து முக்தியடை வார்களாக—இனி தானமண்டபத்திற்குப் போகலாம் வா.

[போகுகல்].

அங்கம்—3. காக்கி.—2.

இடம்:— தானமண்டபம்.

(பூநீக்ருஷ்ணன் பக்கத்திலிருக்க ஸத்யபாமை ஸ்நானமாய் பட்டு வஸ்த்ரம் தரித்து ஸர்வாலங்கார பூஷிதையாய் புஷ்பங்கள் தரித்து இருக்க கர்க்காசார்யார் ஸத்யபாமைக்கு வருதம் செய்விக் கிறார். நாராதர் பக்கத்தில் ஓர் ஆஸனத்திமர்ந்திருக்கிறார். வஸந்தகன் நலினி ப்ராம்ஹணர்கள் ஸ்த்ரீ ஜனங்கள் எல்லோரும் சுற்றுப் பக்கங்களில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் ஓர் திராசு கட்டப்பட்டிருக்கிறது.)

கர்:— ஸாத்ராஜிதீ தேவி—வருதம் முடிந்துவிட்டது. இனி தானம்தான் செய்யவேண்டியது: முகலில் ப்ர்த்ருதானம்—அதற்கு ஆரம்பிக்கலாமா?

ஸ்த்:— ஆர்யா அப்படியே அகட்டும்.

கர்:— ஸபா ஜனங்களே! இந்த வருதம் நோற்கும் ஸ்த்ரீகள் தம் ப்ராணேச்வரரை ஒரு நல்ல வம்சத்திலுதித்து ஸர்வ சாஸ்த்ரங்களும் கற்று சாந்தஸ்வரூபியாய் நல்ல ஆசாரமுள்ள பெரியவருக்குத் தானம்செய்யவேண்டும். பிறகு தானம் பெற்றவருக்கு சக்தி ப்ரகாரம் பர்த்தாவின் நிறை தனமோ மற்ற வஸ்துக்களோ கொடுத்து பர்த்தாவைத் திருப்ப அடையவேண்டும். அந்த தானம் இப்பொழுது செய்யப்படவேண்டியது. தானம் பெறுவதற்கு உங்களில் யாராவது பாத்ரர்களானவர் தெரியப்படுத்தக் கோருகிறேன்.

அப்பய்யா தீக்ஷிதர்:--வஸந்தகா! நாலுபேர் மத்தியில் என் மானத்தைப் போக்கவிடாதே. இல்லையோ உன் கன்னம்—பத்ரம் தெரியுமா.

வஸ:— (ஒடிப்போய் வேறொரு ப்ராம்ஹணனைப் பிடித்து) ச்யாமா சாஸ்த்ரிகளே! உமக்கு இந்த தானம் ஸம்மதம்தானா?

ச்யா:— உன் குறங்காட்டத்தை கொஞ்சம் காட்டவேண்டாம். எனக்கு இடைக்கும் தக்ஷணியில் பாதி உனக்கு தொலைத்தி விடுகிறேன்.

ஸோமயாஜி:— ஆர்யர்களே! இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேஹ மெதற்கு? நாம் கேட்ட ஸர்வலக்ஷணங்களும் பொருந்தியிருப்பவர் அந்த நாரதமுனிந்தார்தான். அவரைவிட இந்த உத்தம தானம் பெறுவதற்கு யோக்யதையுடையவர் யாரிருப்பார்? ஆகவே அந்த தேவரிஷி ச்ரேஷ்டரே இந்த தானம் பெற்றவேண்டும்.

கர்:— ஸபையோர்களே! இனி ஏதாவது வேறு அபிப்ராயம் உண்டா? (கொஞ்சம் பொறுத்து) இதனால் தமது மௌனம் பூர்ண அங்கீகாரத்தைத் தெரிவிக்கிறது. நாரதருக்கே ஸ்ரீக்ருஷ்ண தானம் செய்யலாமா?

நா:— பெரியோர்களே இந்த மஹா உத்தம தானம் எனக்களிக்க நீங்கள் அங்கீகரித்ததற்கு நான் மிகவும் வந்தனம் செலுத்துகிறேன். இந்த தான பரிக்ரஹணத்தினால் நான் எவ்வளவோ தன்யனானேன். தானத்தின் பிறகு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை திராஸில் வைத்து அவரது நிறை தனமோ மற்ற வஸ்துக்களோ அடைந்து ஸத்யாதேவிக்கு அவரைத் திரும்பக் கொடுப்பேன்.

கர்:— தேவீ! இந்தப் புஷ்ப ஹாரங்களால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் கைகளைக்கட்டி அந்தப் பாரிஜாத மரத்துடன் கட்டுவாய். அந்த மரத்தையும்கூட தானம் கொடுப்பதாக உத்தேசமல்லவா?

(ஸத்யபாமா புஷ்பங்களைக் கையிற்கொண்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் ஸமீபம் மந்தஹாஸ முகத்துடன் வர ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் புன்சிரிப்புடன் எழுந்து தன் கைகளை ஸத்யபாமையின் கைகளில் ஒப்புவிக்க).

ஸ்ரீ:— கண்ணே! இதில் என்ன வெட்கம். வ்ருதம் செய்ய வேண்டிய க்ரமப்படி. ஸங்கோசமில்லாமல் என்னைத் தானம் செய்து இந்த முனிந்தார் சொன்னபடியே என் நிறை தனம் கொடுத்து என்னைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்.

(ஸத்யபாமா பூஹாரங்களால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை பாரிஜாத வ்ருக்ஷத்துடன் கட்டிவிடுகிறாள்).

நா:— (எழுந்து தனக்குள்) தேவா! என்ன தேவதேவனின் விசித்த வ்ருத்தமந்தம்! அன்று பலிபைக்கட்டினவர்--இந்தரியங்களை

அடக்கிய தபோதனர்கள் மானஸீக பந்தத்தில் கட்டுப்படுபவர்—
இன்று ஒரு அபலையின் கையினால் பாரிஜாத வ்ருஷத்தை
புழ்ப்ப ஹாரங்கனால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறார். இந்த மஹானின் மஹி
மை விவரிக்கக் கூடியதா?

கர்:— தேவீ! இனி நாரதருக்கு உன் ப்ரானேச்வரனைத்
தாரை வார்க்கலாம். நாரதமுனிந்த்ரா இங்கு வாரும். (நாரதரின்
பாதப்ரசுஷாலம் செய்து ஸத்யை ஹஸ்தத்தில் தீர்த்தத்துடன்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் கைகளை நாரதரின் கைகளில்வைத்து “துப்யம்
ஹம் ஸம்ப்ரததே நமோ நம:” என்று சொல்லி தானம் செய்து
கைகளை விட்டுவிடச் செய்கிறார்).—முனிந்த்ரா இனி பாரிஜாதமும்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் தம்முடையதே.

நா:— ஆஹா எவ்வளவு தன்யநானேன்! என்ன தபம்
தான் செய்து இந்த பாக்யம் கிட்டியதோ—இன்று ஸத்யபாமா
மணி வ்ருதத்தில் இந்த மஹாதானம் பெற்று காமதார்த்த வலித்
திக்கு ஆகாரமாயும் கண்டிததுஷ்டனாயும் ஸர்வதேவ பூஜிதாங்கரியா
யுள்ள அச்ரதனை அடைய?

கர்:— தேவீ! இனி ப்ராம்ஹணர்களுக்கு தக்ஷிண தாம்பூ
லம் அளிக்கலாமா?

ஸத்:— முதலில் துலாபாரம் நடைபெறக்கூடாதோ?

கர்:— அதை இதற்குப் பிற்பாடு வைத்துக்கொள்வோம்.
நலினி—வஸந்தகா—ஸத்ரீ ஜனங்களுக்கும் ப்ராம்ஹணர்களுக்கும்
தக்ஷிண தாம்பூலம் கொடுங்கள்

[நாரதர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை கையிற் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு பக்
கம் நிற்க நலினி வஸந்தகா தக்ஷிண தாம்பூலம் கொடுக்கிறார்கள்.
ப்ராம்ஹணர்கள் தக்ஷிண தாம்பூலம் பெற்று தமது த்ருப்தியை
வெளியிடுகின்றனர். ப்ராம்ஹணர்கள் எழுந்து வெளியில் போகப்
புறப்பட—ஸத்யை ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்கமாய்ப் பார்த்தல்.]

நா:— ப்ராம்ஹணர்களே! இருங்கள் துலாபாரமும் பார்த்
துப்போகலாம். தேவீ! இனி துலாபாரத்துக்கு ஆரம்பிக்கலாம்.

ஸ்த்:— ஸரி—சீக்ரமாகவே செய்யலாம்.

கர்:— முனீந்தரா! ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் இங்கு எழுந்து வாரும்.

நா:— அப்படியே, தேவா வாரும். (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப் பூ மாலையால் கட்டிப்பிடித்து த்ராஸில் உட்காரவைத்து) தேவீ! இனி உன் பதியை நிறுப்பதற்கு வேண்டிய தனம் வாவழைக்கலாம்.

ஸ்த்:— நலினீ—அந்தப் பெட்டியிலிருக்கும் தங்கக்கட்டிகளை அப்படியே கொண்டுவந்து த்ராஸுக்குக் கட்டிவை. —வஸந்தகா நீயும் நலினிக்கு ஸஹாயமாயிரு. (நலினி வஸந்தகர் பெட்டியை வைக்க த்ராஸு முனை அசையவில்லை) த்ராஸு முனை அசையவே யில்லையா—இதென்ன இப்படி—என்மற்ற ஆறு பெட்டிகளை நகை களுடன் கொண்டுவை. (அவ்விதம் செய்தும் த்ராஸு முனை அசையாமலிருக்க) என்ன இது! த்ராஸு தாங்கமுடியாத கன வஸ்துக்கள் வைத்தும் கொஞ்சமும் அசையவில்லையே! (த்ராஸை கவனித்து) வஸந்தகரே இந்த த்ராஸில் எதாவது லோபம் இருக்கிறதோ—பார்த்துச் சொல்லும்.

வஸ:— (த்ராஸை இங்குமங்கும் ஆட்டிப் பார்த்து) இதில் ஒரு குற்றமும் எனக்குத் தெரியவில்லை—ஆனால் ஏதோ மோசம் மாத்ரம் இருக்கிறது: இல்லையானால் இத்தனை கனம் வைத்தும் அசையாமலிருக்குமா? இன்னும் பார்ப்போம்.

ஸ்த்:— அப்படியே—தப்பாமல் அவச்யம் செய்து பார்ப்போம். நலினீ நீ மறுபடியும் சென்று ஸ்யமந்தகமணி கொடுத்த தங்கக் கட்டிகளெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து வை. அப்பொழுது நிச்சயமாய் ஸரியாய்விடும். (அப்படிச் செய்தும் பலனில்லாததுகண்டு)—ஆஹா இதயென்ன மாயையோ—முனீந்தரா! என் மனோவல்லபர் நிச்சயமாகவே இத்தனை கனமுள்ளவரா?

நா:— தேவீ! எனக்கு மாத்ரம் என்ன தெரியும்? அவர் எத்தனை கனமோ! அது அவருக்குத்தான் தெரியவரும்.

ஸ்த்:— நலினீ! என் ப்ராணபதி அனேக ராஜாக்களை ஜயித்து எனக்களித்த தனம் எல்லாம் கொண்டுவந்து த்ராஸில் வைத்துவிடு.

இதென்னமோ விசித்ரமாயிருக்கிறது. (அவ்விதம் செய்துத் த்ராஸு முனை அசையாதிருக்கப் ப்ரமித்து அடாடா! எம் முள்ள தனமெல்லாம் த்ராஸில் வைத்தாய்விட்டதே—த்ராஸுமட்டும் கொஞ்சமும் அசையவில்லையே! இனி யென்ன செய்வது! இம்மாதிரி விபரீதம் எப்பொழுதாவது நடந்ததுண்டா?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என்ன சும்மாய் நிற்கிறாய் உன்னிடமுள்ள தனமெல்லாம் இவ்வளவேதானா நிச்சயமாய்?

ஸத்யா:— நாதா! உண்மையாய் என்னிடமுள்ள நிதியெல்லாம் இவ்வளவே --வேறு ஒரு சல்லிக் காத நடிக் கிடையாதே.

ஸ்ரீ:— அப்படியானால் ஸத்யா! நான் நாரதருக்கு தாஸனமிருக்கவேண்டியதுதானா? என்ன காரியம் செய்தாய் நீ?

ஸத்யா:—ப்ராணப்ரியா தம்மை அந்த ஜடதாரியிடமிருந்து திரும்ப அடையப் ப்ரயத்னமன்னியில் எப்படியும் சும்மாயிருப்பேனா? கொஞ்சம் வருந்தாதேயும் (நாரதர் பக்கம் திரும்பி) முனீந்த்ரா—தனாவது—மற்ற எந்த வஸ்துவாவது என் ப்ராணேச்வரர் நிறைபெற்றுக்கொள்ளலாமல்லவா?

நா:--உன்னால் எது முடியுமோ அதைச் செய்து பார்.

ஸத்யா:— நலினீ நமது க்ருஹத்துக்குச் சென்று அங்குள்ள எல்லா பதார்த்தங்களையும் கொண்டுவைத் த்ராஸில். (அப்படிச் செய்தும் ப்ரயோஜனமில்லாததால்)—முனீந்த்ரா இதில் ஏதோ தந்த்ரமிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் என் நாதன் என்ன--இத்தனை விபரீதமான நிறையிருப்பதாவது!

நா:— தேவீ! இத்தனை கனமா? அந்தக் கனம் யாருக்குத் தெரியவரும்? அகிலாண்டகோடி ப்ரும்ஹாண்டமும் அவரது குகையில் கொண்ட அந்த மஹானின் நிறையைச் சொல்லவா—அல்லது நிர்ணயிக்கவா?

ஸத்யா:—முனீந்த்ரா—என்னை வருதம் நோற்க உபதேசித்த பொழுது இந்தவார்த்தை சொல்லலாகாதா—அப்பொழுதே இவ் இத்தனை கனம் உண்டென்று?

நா: — தேவீ! நான் அப்பொழுதே சொன்னேன்: ஆனால் நீ அந்தக் காது கொடுத்து கேட்கவில்லை. “இந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை எனக்குத் தெரியாதா” என்றாய்—அவர் நிஜ ஸ்வரூபமறியாமலிருந்தாய்—அதற்கு நான் என்ன செய்வது?

ஸத்:— என் மனோஹரன் நிறைக்கு ஒரு வஸ்துவ மில்லையே! உமது இஷ்டப்பாக்காரம் ஏதாவது வஸ்துவைப்பெற்று என் நாதனை எனக்கு அளித்துப்போம். அவர் தமக்கு என்ன ப்ரபோஜனம்? இதோ இந்த ஸ்யமந்தகமணியையே பெற்றுக் கொள்ளும்.

நா:— எனக்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் நிறை போட்டதே வேண்டும். மற்றவை எவையும் நான் விரும்பவில்லை. அப்படி ஸமமான நிறை உன்னிடமில்லையேல் அவரை நான் கடைத்தெருவில் கொண்டு போய் எவருக்காவது விற்றுவிடுவேன் என்னைப்போன்ற ஏழையான ஏகாங்கிக்கு இந்த மஹானைக் காப்பாற்ற சக்தியுண்டா?

ஸத்:— என்ன! என்ன! என் பர்த்தாவை கடைத்தெருவில் கொண்டுபோய் விற்றிரா—என்ன நாதரே—இதென்ன ப்ரபுத்வம். பெருந்தன்மையா இது: தம்மை நான் எங்களுக்கு அனுசூலம் செய்பவரென்றல்லவா எண்ணியிருந்தேன்—இப்படி என் விரோதி பக்கம் சேருவீர் என்றறியேனே! புலியைப் பசுவென்றெண்ணி உண்மையறியாது உம்மை நம்பி நான் மோசம் போனேன்.

நா:— ஸ்ரீக்ருஷ்ண-இந்த வார்த்தைகளாலுண்டாகும் லாபம் என்ன—எழுந்திரு கடைத்தெருவிற்குப் போவோம் இனி. (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் எழுந்திருக்க).

ஸத்:— இருங்கள் கொஞ்சம் பொறுங்கள்—இதோ எனது மங்கள ஸூத்ரம் தவிர மற்ற நகைகளையெல்லாம் வைக்கிறேன் த்ராஸில். (அவ்விதம் செய்தும் பயன்படாமல்)—நலினீ வஸந்தகரே—ப்ராமஹணர்களே! சும்மாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களே! ஏன்—உங்கள் எல்லோருடைய நகை நாணயங்கள் எல்லா வற்றையும் த்ராஸில் வையுங்களேன்—அப்படியாவது எனது நாதர் எனக்குக் கிடைப்பாரோ என்னவோ (நலினி நகைகளையும்

வஸந்தகன முதலாஹூர் மேல் உத்தரீயம் தகஷிண தாம்பூலம் தூ
லாம் வைத்தும்—பலன்னினியில்)—நாதா! (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு
நமஸ்காரம் செய்து) என்னைத் தாமே தகஷிக்கவேண்டும்—என் கப்ப
களை மன்னியும்.

ஸ்ரீ:—ஸத்யா—மனப்பூர்வமாக என்னைத் தானம் செய்து
விட்டு இவ்விதம் சொன்னால் என்ன ப்ரயோஜனம்—என் நிறை
தனம் உன்னிடம் இல்லாதிருக்க இவ்விதம் வருதல் ஆரம்பித்து
என்னை அவஸ்தைக்குள் ளாக்கினாய்—யோசனையன்னியில் செய்யும்
காரியம் இப்படித்தான்—அநிக அசைபுடையவர்களின் கோடி
யோசனைகளெல்லாம்.

ஸத்:—ப்ராணப்ரியா என் அக்ஞானத்தையெல்லாம் தகஷி
த்து எனக்குத் தம்மை இந்த ஜடதாரியிடமிருந்து தப்புவிக்க
மார்க்கம் உபதேசிக்க வேண்டும்.

நா:—க்ருஷ்ணா—என் ஆக்ஞையின்றி நீ யாரிடமும் பேசக்
கூடாது—தெரியுமா? எழுந்திரு—ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் எழுந்திருக்க).

ஸத்:— நாதரே இதென்ன அன்யாயம்! என் நாதனுடன்
நான் பேசக்கூடாதா? தம்மைக் கலஹக்காரர் என்று சொல்வ
தற்கு ஸரியாய்ச் செய்து காண்பித்துவிட்டே! இத்தனை மோசக்
காரபொன்று நான் எண்ணவில்லையே இதுவரை.

நா:— க்ருஷ்ணா! ஸத்யாதேவி உன்னை எனக்குத் தானம்
செய்தது உண்மையானால் என் ஆளான நீ நான் ஏவும் வேலைகளைச்
செய்யவேண்டுமல்லவா?

ஸ்ரீ:— நாதரே! அதற்குக் காத்திருக்கிறேன்.

நா:— அப்படியானால் இங்கே வா. (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் வா)
அங்கே போ. (போக) உட்கார் (உட்கார்) எழுந்திரு (எழுந்தி
ருக்க) இதேதா இந்த வீணையைப்பிடி—இதேதா கமண்டலம் இதில்
ஜலம் நிரம்பி இருக்கிறது ஜாக்ரதை—இதேதா எனக்கு ஈசுவர்
அளித்த புலிக்கோல்—வா என் பின்னால். (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் நா
தர் பின்னால் அவைகளுடன் போகுதல்).

[போகும்பொழுது ஸபையைப் பார்த்து]

வணங்கப்படுவதேயன்றி வணங்கியறியாத ஸ்ரீநாதனும் இப் பொழுது எனக்கு ஸேவகனாய்ப் பாவிப்பது பக்தர்களுக்கெல்லாம் எப்பொழுதும் தாஸானுதாஸன் தான் என்று லோகத்திற்குக் காண்பிப்பதேயல்லவா--க்ருஷ்ண! வா கடைத்தெருவிற்குப்போவோம். [நாதரும் அவருக்குப் பின் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் போகுதல்]

ஸத்:— நாதரே! நாதரே! இந்த அன்யாயம் “அநிக்குமா? தமக்கு—நில்லுங்கள் நில்லுங்கள். (ஸத்யபோக நலினி வஸந்தகர் ப்ராம்ஹணர்கள் எல்லோரும் பின் செல்கிறார்கள்).

அங்கம்—3. காட்சி—3.

இடம்:— த்வாரகாபுரி—கடைவீதி.

(ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை புஷ்பமாலைபால் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு நாதர் முன்வருகிறார்.)

நா:— பெளப ஜனங்களே! வாருங்கள்—வாருங்கள். ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் நிறை தனம் கொடுத்து அவரை விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். இவர் பக்தர்களுக்கெல்லாம் எளிதில் அடையக் கூடியவர்—விலைக்கு வாங்குங்கள்.

“நீலாம்புவாஹ ஸன்னிப சரீரன்

ஸத்யாகடாக்ஷ வீசக்ஷண பந்திதன்

ஸர்வஸம் பூஜாரஹ சரிகன்

ஆர்த்தஜன ப்ரதிபாஸ விஶ்ரஹன்

தேவாவனீ தேவ தேவன்

தாருணீ ராஜ்யபாஸ விதூரன்

ராஜராஜ ப்ரபஞ்ச ஸாம் ராஜ்யன்.”

என்ன நீங்கள் யாரேனும் இவரை வாங்க மாட்டீர்களா? -க்ருஷ்ண அதோ ஸத்யபாமா தேவி இங்கேயும் வருகிறாள். வா நாம் இன்னொரு வீதிக்குப்போவோம்.

(நாதர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் போகுதல்—ஸத்யபாமா நலினி ஸஹிதம் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளாய்ப் பாடிக்கொண்டுப் போகும்.)

அட்டா—என் நாதனை அந்த நாதர் இனி வேறொரு வீதிக்குழைத்துப் போகிறாரே—என்ன செய்வேன். எத்தனை காலம் இப்படி அலைந்து திரிவேன். எப்பேர்ப்பட்ட கெட்ட நேரத்தில் நான் அந்த ஊர் சுற்றும் கபட தாபஸியின் போதனைக்கு ஸம்மதித்தேனோ?

நலி:— தேவீ! இதெல்லாம் அந்தக் கலஹக்காரன் குழ்ச்சி தான்.

ஸத்:— ஸகீ—ஆமாம். இருக்கட்டும் இப்பொழுது இந்த ஸங்கடத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் வழிதான் அகப்படுமோ—என்னவோ தெரியவில்லையே? காலமும் வீணாய்க் கடக்கின்றது, என் பத்துக்கள் எல்லோரும் இந்த ஸமாசாரம் கேட்டு என்னை நினைக்க வருவார்களே—நான் என்ன செய்வேன். அவர்களுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வேன்! தேவகீவஸு தேவர்களே வந்து என் புத்ரனை என்ன செய்தாயென்றால் என்ன சொல்வது. பலராமர் ஸாத்வகீ வந்து எங்கள் ப்ரிய ஸோதாணங்கே என்றால் என்ன சொல்வேன்! ஜாம்பவதி முதலியோர்வந்து எங்கள் பதியெங்கே என்றால் என்ன சொல்வது! மற்றும் யாதவர்கள் வந்து கேட்டுக் கோபம் கொள்வார்களே:—ஐயையோ!

நலி:— தேவீ வருந்த வேண்டாம். வாருங்கள் உங்கள் பாண்பதியிடம் சேருவோம்: பிறகு எப்படியும் எல்லாம் ஸரியாய் விடும்.

ஸத்:— அப்படியே யாகட்டும் அவர் க்ருபையால்—வா. ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை எப்படியும் நான் விடமாட்டேன். [போகுதல்]

நா:— (மறுபடியும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் வந்து) பெளர ஜனங்களே! வாருங்கள்: வாருங்கள். இவரது மஹிமையைக் கேளுங்கள்.

“இவர் பாதமே பதிதஜனாவனஸா

பாகீரதீ ஜன்மபூமி.

இவர் வக்ஷஸே இங்கிராஸுந்தரி

மானிதகேளிகா க்ருஹம்.

இவர்சக்ரமே வ்ருதவதோர் விர்ய

கர்வாந்ததைத் யானேக பாங்குசம்.

ஸ்தமே பூஜமார்க ஸஞ்சார

ஸம்ரக்ஷணை ஸக்த ஸாதனம்.”

க்ருஷ்ண—இங்கு ஒருவரும் வாங்குபவரைக் காணேம் இன் னும் ஸத்யா தேவியும் இங்கே வருகிறாள்—வா இன்னொரு வீதி போவோம் (போகுதல்)—(ஸத்யபாமா துக்கத்துடன் ப்ரவேசம்).

ஸத்:— ஆஹா! மறுபடியும் என் நாதனை என் கண்ணுக் ககப்படாமல் செய்துவிட்டாரே—அடடா சும்மா உட்கார்ந்திரா மல் அந்த வருத்தத்திற்கு என் ஒப்புக்கொண்டேன். எப்படி என் பதியைவிட்டு நான் ஜீவித்திருப்பேன்! எப்படி அவரை நாரதரிட மிருந்து விடுவிப்பது? ஐயோ எப்படி அந்த நாரதரைக்கண்டு அவரை வேண்டுவேன். (ஜாம்பவதி மித்ரஹிந்தைக்கு வழிகாண்பி வித்துக்கொண்டு வஸந்தகன் ஸத்யபாமைக் கெதிராகவர).

வஸ:— தேவிகளே! அதோ ஸத்யபாமா தேவி உங்கள் பதி யைத் தானம் செய்துவிட்டு துக்கப்படுகின்றாள் இப்பொழுது.

ஸத்:— அடடா அருகில் என் ஸபத்தினிகளும் வருகிறார்களே. அவர்கள் என்ன சொல்வார்களோ? அவர்களுக்கு என்ன நான் பதில் சொல்வேன். ஐயோ தெரியாததனமாய் என்ன கார்யம் செய்துவிட்டேன்.

ஜாம்:— (ஸத்யபாமையைப் பார்த்து) ஸத்யபாமாதேவி! இந்த வஸந்தகன் சொல்வது நிஜம்தானா? உன் கையாலே நாதனை இன்னொருவருக்கு எப்படி தானம் செய்யத் துணிந்தாய் அம்மா— தேவர்களும் பாமரர்களும் கூட பரிஹாஸம் செய்யுபபடி செய்து விட்டாயே. மற்றவர்களிருக்கட்டும்; நமக்கெல்லாம் பதியான அந்த ஜகத்பதியை அன்யருக்குத் தானம்கொடுக்க இப்படி ஒரு வருதம் உண்டென்று இதுவரை கேட்டதுமில்லையே!

மித்:— ஸத்யாதேவி! நீ யென்ன ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடத்தில் அத்தனை அலுத்துப்போனாயா என்ன—அவரை தானம் கொடுப் பதா?

ஜாம்:— என் சும்மாயிருக்கறாய்? நீ யென்ன அதிகாரத் துடன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நாரதமுனிக்கு தானம் கொடுத்தாய்? அவ் விதம்செய்ய அதிகாரம் உனக்கு யார் கொடுத்தது? பெற்றுப்

பெருகவிட்ட மாதாபிதாக்கள் இல்லையா? ஸஹோதார்களில்லைதான்? மற்றும் பதியே தெய்வமென்று ஸதா ஸர்வகாலமும் பீஜீக்கும் பட்டமஹிஷியில்லையா? உன்னைப்போலே ஸ்த்ரீகள் அவருக்கு எத்தனைபேருண்டு.

மித்:— ஸ்வயநலத்தைக் கருதி உன்னுடன் போகாமல் எங்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து கஷ்டத்துக்குள்ளாக்கிவிட்டாயே.

ஸத்:— ஸபத்திகளே! உங்கள் வாயால் நான் இத்தனை வார்த்தை கேட்க வேண்டுமென்றிருப்பதால் அதை யாராலும் தப்பு விக்கமுடியுமா? அன்பு மித்ருத்யால் ஓர் பாடும் முனிந்தாரின் மோசம் அறியாது அவர் உபதேசித்த வருதம் நோற்று என் ப்ராணனுக்கு ப்ராணாகாரமான நந்தகுமார கோபாலரைக் கொடுத்தேன் தானமாய். எனது அக்ஞானத்தை இப்பொழுதுதான் நன்றாய்றிந்துகொண்டேன். ஐயோ—ஆனது ஆய்விட்டது—இனி எப்படியாவது நீங்கள் எல்லோரும் ஒரேமனதாய்த் தயைசெய்து ப்ராணநாதனை விடுவிக்கவேண்டிய முயற்சி செய்து ஸஹாயம் செய்யுங்கள்.

ஜாம்:— அப்படியே செய்யலாம் வா—அந்த நாரதரைப் போய்க் காணுவோம் (போகுதல்)

(நாரதர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் ப்ரவேசிக்க யாதவர்கள் வருகிறார்கள்).

நா:— யாதவர்களே! வாருங்கள் வாங்குங்கள் உங்கள் யது குலஸார்வ பெளமீன—

“கோருபவருக்கு கட்டித் தங்கம்.

நகபெடுப்பவருக்கு கையில் சிந்தாமணி.

நமஸ்கரிப்போருக்கு வல்ல நல்லநிதி.

தரிப்பவருக்கு தாகத்துக்கு அம்ருதம்.

அர்ச்சிப்பவருக்கு கல்பகருவே.”

என்ன வாங்கமாட்டீர்களா? அப்படியானால் இவரை இனி வேறு ஊருக்குக் கொண்டுபோக வேண்டியதுதான். அங்கே கண்ணை மூடிக்கொண்டு வாங்குவார்கள்—வா க்ருஷ்ண வா. (போகப் புறப்பட)

யாதவர்கள்:— ஏ ஜடதாரி எங்கள் க்ருஷ்ணமூர்த்தியை எங்களுக்கில்லாமல் எங்கேயோ கொண்டு போகிறாயா? சும்மா பார்க்கிறாயா—அடியங்கள்! அடியங்கள்! (ஸபீபம் போக)

நா:— தேவா! என்னை இவர்களிடமிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டும்

ஸ்ரீ:— யாதவ ஸஹோதரர்களே! என்ன இது? என் ஸம்ம தத்தின்பேரில் என் பத்னியிடமிருந்து என்னை தானமாய்ப்பெற்ற அந்த தேவ ரிஷிச்ரேஷ்டரையா நீங்கள் அடிக்கப் புறப்பட்டீர்கள்? இந்தச் சண்டைக்கு என்மேலுள்ள அன்பினால் புறப்பட்டவர்களா தலால் உங்களை மன்னித்தேன் — போங்கள்.

யாதவர்கள்:— சித்தம் தேவா! மன்னிக்கவேண்டும். (போகுதல்)

நா:— தேவா! ஸத்யபாமை வருகிறாள் அதோ: கர்வத்தினால் தலை கொழுத்திருந்ததற்கு இவ்வளவு போதாதா? இனி விமோசன வழியைக் காண்பிக்க உத்தரவாக வேண்டும்.

ஸ்ரீ:— நாரதரே! அப்படியே செய்யலாம்.

[ஜாம்பவதி மிக்ரவிந்தையுடன் ஸத்யாபாமா பாடிக்கொண்டு ப்ரவேசம்.]

ஜா:— நாரதமுனீந்த்ரா! இந்த மாயக்காரியை வஞ்சித்து எங்கள் நாதனைத் தானம் அடைந்தீர்களா! எல்லா மறிந்த தாமே ஸகல சாஸ்த்ரபண்டிதனயிருந்தும்—தாய் தகப்பனாவது தனது மைந்தனைத் தானம் கொடுப்பதுண்டு—அவ்விதம் தானம் பெறல் முறையாகும். எங்களில் ஒருவன்—சபலசித்தமுடையவன் தான மளிக்க மாதவனை அடைவது அழகா தமக்கு?

நா:— தேவி! தர்மவிஷயமாய் என்னைக் கேட்கவேண்டாம். ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அங்கேகரித்தே ஸத்யாதேவி அளித்தாள் தானம். நானும் பெற்றுக்கொண்டேன். மற்ற விஷயங்களெல்லாம் உங்கள் நாதனையே கேட்கவேண்டும்.

ஜா:— (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்கம் திரும்பி) ப்ராணேசா! தாமும் எப்படி இந்த தானம் கொடுக்க ஸம்மதித்தீர்களோ?

ஸத்:— (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் பாதங்களில் வீழ்ந்து) மனோஹர! தெரியாததனத்தினால் தம்மைத் தானமளித்து நமது கஷ்டம்—இத் தன்மையாயதே—என்ன—தாம் பதில் சொல்லலாகாதா—நாதா! நமது பாதாவிந்த சரணங்களை அடைந்தேன். இன்று என் கண்கள் நன்றாய்த் தெளிவடைந்தன. என் அக்ஞானத்தை அறிந்தேன். எனக்கினி தம்மைத் தப்புவிக்கும் மார்க்கம் உபதேசிக்க வேண்டும்.

நா:— ஸ்ரீக்ருஷ்ண இனி நீ பேசலாம்: இவள் கேட்பதற்குப் பதில் சொல்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! நாரதராயே கேள் மார்க்கம்: அவரே உனக்கு வழி காண்பிப்பார்.

ஸத்:— முனிந்தரா! இனியாவது என்னை நோகச்செய்யாது ரகதியும்.

ஜாம்:— முனிந்தரா! இனி எங்கள் தனகனாகவந்து வாஹஸ்திகொல்லாம் நிறைபோட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு எங்கள் பதியை விட்டுவிடும்.

நா:— நரீமணிகலா! இன்னமும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை தனத்தாலாவது இதர வஸ்துக்களாலாவது நிறுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்கிறீர்களா! பக்திப்பரபாவம் அநியாது பக்த ஜனாவனனென்று கங்கனாதாரியாய் அந்த பரமாத்பாவே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதார மெடுத்திருக்கிறார் என்று நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும் நம்பாமல் நீங்கள் இன்னும் அக்ஞானத்திலிருக்கிறீர்களே. இவர் பக்தர்களுக்கெல்லாம் அவரவருக்குத் தக்கவிதமாய் ஸுலபஸாத்யரல்லவா—அவர்களைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு அவரும் அவர்கள் வசமாய் ஸர்வதா ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருப்பார். இவரை வசமாக்க நினைப்பவருக்கு பக்தி யொன்றுதான் வசிய ஓளஷதம்.

“ஸர்வேச்வரனுக்கு சொரி கைங்கர்யம்

செய்யப்பெற்ற தனமே—பக்தி.

ஸஹாதேவன் சக்ரியை பந்தனம் செய்ய

ப்பெற்ற பலமே—பக்தி.

ஸர்வக்ஞானமும் கேசவனை மெப்பிக்க

த்தகுந்த வித்தையே—பக்தி.”

ஸத்:— (தனக்குள்) ஆஹா! அதினாலே யல்லவா ப்ரேணைச் வரின் மஹிமையறிபாது தப்புவழியில் போய் அவஸ்தையடைந் தேன். இன்றுதான் உண்மை வெளியாயது: ருக்மணியின் மார்க் கமேதான் ஸரி.

நா:— நாரீமணிகளே! பக்தர்களுள் யாராவது ஒரு த்ருணம் வைத்து இந்த மஹானுபாவரை த்ராஸில் நிறுத்தால் நிறை ஸமமா சும். அப்பேர்ப்பட்டவரிடம்போய்ப் ப்ரார்த்தித்துக் கூட்டிவா வேண்டும்

ஸத்:— (ஆத்திரத்துடன்) முனீந்த்ரா! அப்பேர்ப்பட்டவர் யாராவது இருக்கிறார்களா?

நா:— அபவா அதற்கும் ஸந்தேகமா? பக்தர்களே இல்லை யாயில் இந்த லோகமே பாழாய்விடும் அல்லவா?

ஸத்:— அத்தனை மஹிமை யுடையவர் எங்கிருக்கிறார் ஸ்வாமி?

நா:— எங்கேயோ என்பானேன்: இந்த ஊரிலேயே இருக்கிறார்கள்.

ஸத்:— அவர் யாரோ தெரிவியுங்கள்—அவரது பாதங் களைப் பற்றி ப்ரார்த்தித்து அழைத்து வருகிறேன்.

நா:— நிச்சயமாய் அப்படிச் செய்வாயா?

ஸத்:— அதற்கும் ஸந்தேகமா? சொல்லிப் பின் பாருங்கள்.

நா:— நான் சொன்னால் நீ சொல் தவறாமல் அவ்விதம் செய்வாயா?

ஸத்:— முனீந்த்ரா! என் வார்த்தையில் இத்தனை அவந் திக்கை ஏன்? அவர் யாரோ தெரியப்படுத்துங்கள் உடனே.

நா:— யாரோ என்றிருக்கேவண்டாம்—சொல்லச் சொல் கிறாயா?

ஸத்:— இத்தனை ஸம்சயமேன் ஸ்வாமீ—தயை செய்து உத்திரவு செய்யுங்கள். யாராயினும் ஸரி நானே போய் நேரே அழைத்து வருகிறேன்.

நா:— சொல்லவா—ஸரி. உன்—உன்—உன்—ஸபத்னி—ருக்மணி தேவியே.

ஸத்:— அட்டா—இது உண்மையா? அல்லது விளையாட்டா?

நா:— தேவீ! இது ஹாஸ்யத்துக்கு ஸமயமா—அந்த பக்த ச்ரேஷ்டைவந்து த்ருணம் கொண்டு வைத்தாலும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் க்ராஸுத்தட்டு உயரும். என் வார்த்தையை நம்பாவிட்டால் உன் நாதனையே கேட்டுப்பார்.

ஸத்:— ப்ராணேசா! இது உண்மைதானா? இல்லாவிட்டால் இந்தக் கலஹக்காரரும் தாமும் சேர்ந்து என்னை அவமானப்படுத்தச் செய்த ஏற்பாடோ? (பாதங்களில் வீழ்ந்து)

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! எழுந்திரு. நாதர் சொன்னதுதான் வாஸ்தவம். பக்தியில்லாமல் தனம் தான்யம் வஸ்த்வாஹனங்கள் அளித்தும் கூடகோபுரங்கள் கட்டியும் என்னை வசப்படுத்த முடியாத கார்யம். பக்தியுடன் “பத்ரமோ பலமோ தீர்த்தமோ புஷ்பமோ” யார் கொடுப்பாரோ அவருக்கே நான் தாஸானுதாஸனாய் விடுவேன்—இதுதான் பக்தி மஹிமை. இனி செய்யவேண்டியதைச் செய்து என்னை அடைவாய்.

ஸத்:— ஆஹா நாதா! என் ஸபத்னியை நான் போய் அழைத்துவா வேண்டுமென்கிறீர்களா? இத்தனை அசட்டுக் கார்யம் செய்துவிட்டு எந்த முகத்துடன் என் ஸபத்னியின் அருகே செல்வேன்! தமக்கேன் இத்தனை பகஷ்பாதமும் என் கர்வபங்கத்துக்கு என்னை இப்படியும் விஷமப்பீகைஷ செய்யலாகுமா?

நா:— க்ருஷ்ண வா! சொல்லவேண்டிய தெல்லாம் சொல்லியாய்விட்டது. உன்னை அடையவிருப்பமிருந்தால் நீ போகித்தபடி செய்து உன்னை அடையட்டும். நாம் தான மண்டபத்துக்குப் போகலாம் வா.

[ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடன் போகுதல்].

ஜாம்:— ஸத்யா இன்னமும் கர்வமா?

மீத்:— ஸத்யா செப்தபாபம் சொன்னால் கொஞ்சமாவது தொலைபும் என்பார்கள்—நீ தானே சொல்லிவிடு.

ஸத்:— அக்கா நேற்று நாரத முனிந்தரர் என்னிடம் வந்து ப்ராணேச்வரரின் பூர்ண அனுக்ரகமடைய எனக்கு புண்யகவ்ருதம் உபதேசித்தார். இன்று ப்ராதக் காலத்தில் நான் அந்த வ்ருதம் நோற்று நமது ப்ராணபதியை அந்த முனிந்தரருக்கே தானம் செய்தேன்.

ரு:— அட்டா! என்ன அசட்டுக் கார்யமிது—புத்ரபாக்யம் பெறவிரும்பிச் செய்த கார்யத்தில் பதிபாக்யம் தங்கிவிட்போதும் என்றாயது என்று சொல்வார்களே—பர்த்ருதானம் கொடுத்துச் செய்யும் வ்ருதமும் ஒரு வ்ருதமா? நமது பூர்வபுண்ய பரிபாகத்தினால் பதியாய் அடைந்த நத்தகுமாரரை தானம்செய்ய உனக்கெப்படித்தான் மனஸூ ஒப்பினதோ! அவர் நமது நாதன் மட்டுமல்லாது ஸகல ஜகன்னுகுணல்லவா? அவரை தானம் அளித்து அடையும் இச்சை என்ன? ஸூரயசுகின்னர கருட ப்ரமுகாதிகளுக்கும் ஸர்வகாம்யமளிக்கும் ஸூரிய:பதியை அன்யருக்குத் தானம்கொடுத்து மனோபிஷ்டமடைய எண்ணினாயா? இது என்ன புத்திவீனம்.

ஸத்:— அக்கா! என் அக்ஞானமெல்லாம் இப்பொழுது தான் நீங்கி கொஞ்சம் தெளிவடைகிறேன். நாரதர் தனக்கு நாதன் நிறை த்ரவ்யமோ அல்லது வேறு வஸ்துவோ கொடுத்து திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றதால் யோசனையில்லாது நான் தானத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தேன். அப்படிச் செய்ய த்ராவில் என்னென்ன வைத்துத் நாதன் நிறைக்கு ஸரியாகவில்லை.

ரு:— ஸத்யா! நமது நாதன் விச்வரூபனல்லவா? அவரது நிறை பதார்த்தங்கள் எவ்வளவானாலும் ஸரியாகுமா? இத்தனை நாளாய் அவருடன் இருந்து அவரை யறிந்தும் அவரை மானிடர் என்று மாத்ரம் எப்படி நம்பினாய்? பார்க்கக் கண்களும் கேட்கக் காதுகளும் க்ரஹிக்க மனமும் இருந்தும் இவையெல்லாம் இப்பொழுது என்ன ப்ரயோஜனமில்லாமற் போய்விட்டது.

பூதனா சுகடாஸாரன் இவர்களை மாய்த்தது அறியாயா? கோவர்த்தனகிரியைக் குடைபிடித்தது என்ன! தேனுகாஸ்ரான் ஸங்கதிதான் என்ன—கம்ஸ வதம் காளீயமர்த்தனம் சிசுபாலவதம் இவையெல்லாம் மறந்தாயா நீ? சிஷ்டபரிபாலன துஷ்டகண்டன், தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும் தர்மமூர்த்தி நமது பூர்வ புண்யத் தினாலும் தானபலத்தினாலும் நமக்கு மானிடவடிவமாய் காணப் படுகிறார். மதஸ்ய கூர்மாவதாரமெடுத்து லோக ஸம்ரக்ஷணம் செய்த மஹா புருஷர் நமது நாதனாய் நந்த நந்தனாய் வந்திருக்கிறார்.

ஸத்:— அக்கா இத்தனை காலமாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பத்னியா யிருந்தும் தீர்த்தத்திலிருக்கும் மீனுக்கு தீர்த்த மஹிமை அறியச் சக்தியில்லாததுபோல் வீண்காலவேஷபம் செய்துவந்தேன். இந்தப் புண்யக வ்ருதத்தினால் உண்மை கண்டேன். இப்பொழுது நாத முனீந்தரார் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நிறுத்துப்பார்க்க உன்னை அழைத்துவரச் சொன்னார். நீ என்னுடன் தான மண்டபத்துக்கு வந்து ப்ராணபதியை நாதரிடமிருந்து விடுவிப்பாப்.

ஜாம்:— ஸத்யா! நம் ரும்மணிக்கு பூர்வம் மாதாபிதாக்கள் கொடுத்த நகைகள் தவிர ஸ்வாமிகொடுத்தது என்று சொல்ல ஒன்றும் இல்லையே. இப்பொழுது அந்த மாஹனை நிறுத்துப் பார்க்க எதைக் கொண்டுவரச் சொல்கிறாய்?

ஸத்:— ஸோதரிகளே! நீங்களே ப்ராணேச்வரரும் நாத முனீந்தரரும் சொன்ன வாக்பம் கேட்டிருந்தும் இப்படிச் சொல்லக்கூமா? இந்த வைதர்பியிடம் பக்தி தனமேயிருக்க வேறு தனம் எதற்காக? ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்திக்கே வசப்படுவார் அல்லவா? அன்றியும்—

ரு:— ஸோதரி! ப்ராணேச்வரரை தானம் கொடுத்துவிட்டால் நானும் சும்மாயிருப்பேனா—உடனே போகலாம் வாருங்கள்.

ஸத்:— அக்தா! போகலாம் ஸரிதான்--ஆனால் எதைக்கொண்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நிறுத்து ஸரிஸமனாக்கலாம் த்ராஸை.

ரு:— ஸத்யா! எதைக்கொண்டு என்பதென்ன-பக்தி யொன்றினால் முடியுமே யல்லாது வேறெதாலும் இந்தக் கார்யம் ஸாதிக்க முடியுமா? ஆகவே ஹரிஸமாராதனைக்குத் துளசி தளமே ப்ரதானமென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள்: அவற்றில் ஒன்றைக்கொண்டுதான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடம் போகவேண்டும்.

ஸத்:— அக்கா! இந்த துளசிக்கு அத்தனை ப்ரபாவம் இருக்கிறதா?

ரு:— என் ப்ரிய ஸோதரிகளே! துளசி மஹாத்மியம் வர்ணிக்கமுடியா தென்று அறியீர்களா? இந்த துளசிதான் விஷ்ணு ப்ரியை: துளசி பூஜைதான் பக்திஸாதனங்களில் மிகச் சேஷமானது—உத்தமோத்தமம். ஆகையால் நம்மைப் போன்றவர்கள் அவச்யம் ஆசரிக்கத்தக்கது. துளசிச் செடி இருக்கும் ஸ்தலத்தில் வஸிப்பார்கள் லக்ஷ்மியும் வாணியும்—துளசிச் செடிக்கு ஒரு கலசம் ஜலம்விட்டால் பாபகர்மங்கள் எல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்து போம்—துளசிதனத்தை தரித்தால் காதலாகமலமாம் பாம்பதழும்! துளசி வருஷத்தை பூஜை செய்தால் அகினி உண்டாகும் புன்யம் மற்றெதிலுமில்லை ஹரிஸமாராதனைக்கு துளசிக்கு மிஞ்சின வஸ்து எதுவுமில்லை. ஆகவே துளசியே மாதவனின் திறையை ஸரிஸமனாக்க யோக்யதையுடையது.

ஸத்:— அக்கா! உன் உபதேசப்படி இனி ஹரிபூஜையைப் போல் துளசி பூஜையும் சித்யம் செய்கிறேன்.

ஜாம்:— தேவீ! எங்களுக்கும் ஸத்யாதேவி வ்ருகாஸமாய் அக்ஞானத்வம்ஸம் ஆபவிட்டது. நாங்களும் அவ்விதமே செய்கிறோம்.

மித்:— இனி உன் சரித்ர மூலமாய் எப்பொழுதும் ஸ்மரித்துக்ருதார்த்தகாரிகளோம்.

ரு:—ஸோதரிகளே! உங்கள் வார்த்தை எனக்கு எத்தனையோ ஸந்தோஷம் அளித்தது. இனி துளஸீதளம் ஒன்றைப் பறித்துக் கொண்டு தானமண்டபத்திற்குப் போவோம்.

[ஹாரத்தியெடுத்து துளசிச் செடிக்கு முன்றுமுறை ப்ரதக்ஷணம் செய்து ஒரு துளசி தளத்தைப் பறித்து ஒருதட்டில் எடுத்துக்கொண்டு ருக்மணி தன் ஸபத்னிகளுடன் சேர்ந்து போதுதல்]

அங்கம்—3. காங்கி.—5.

இடம்:— தான மண்டபம்—துலாபாரம்.

[பூர்க்கருஷ்ணன் த்ராஸில் உட்கார்ந்திருக்கிறார். நாதர் பக்கத்தில் நிிற்கிறார். வஸந்தகனுர் நன்னியும் வேறுபக்கம் நிிற்கிறார்கள்.]

நா:— தேவா! மாதலிவசம் பாரிஜாத வ்ருக்ஷம் இந்த்ரானிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்குதம்படி அனுப்பிவிட்டேன். இனி துலா பாரம் ஒன்றுதான் பாக்கி.

பூ:— வஸந்தகா! ருக்மணி இன்னும் வானில்லையா?

வஸ:— மித்ரா! அதோ வருகிறார். ஒரு தட்டில் துளசி தாமரம் கொண்டு.

பூ:— ஒஹோ! நாதரே பார்த்திரா துளசிதளமும் கொண்டு வருகிறார்.

நா:— அதுதானே அல்லவா நமக்கு வேண்டியவஸ்து— துளசியைப் பார்க்கிலும் நமக்குப் பரிபமானது வேறுண்டா?

[ருக்மணி துளசிதளத் தட்டுடன்—ஸ்த்யபாஸா மிக்ரங்கிதை ஜாம்பவதியுடன் ப்ரவேசம்]

ரு:— முனித்திரா! என் தங்கை ஸ்த்கைய சொல்வது சிறும் தான?

நா:— விதர்ப்பராஜ புத்ரி அம் வாஸ்தவமே. பதி பூர்ணா வாகாபாய ஸ்த்கைய என்னை வேண்ட நான் வ்ருக்ஷம் ஒன்றுண்டு என அதைத் தான் உடனே கோற்று எனக்கு பர்த்தருதானம் கொடுத்தாள். திரும்ப நாதனை த்ராஸில் வைத்து அவரது நிறை தலாம் எல்லாம் வைத்தும் ப்ரயோஜனப்படாமல் உன்னை உடனே அழைப்பிங்கச் செய்தோம் இனி நீ எந்த வஸ்துவையாவதுவைத்து நிறை ஸமனாக்கி வாஸ்தேவனை யடைந்துகொள்.

ரு:— அப்படியே செய்கிறேன். இதோ என் நாதனின் நிறையை ஸமன் ஆக்கக்கூடிய வஸ்துவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். நிறுத்துப் பாருங்கள். (பூர்க்கருஷ்ணன்ச் சுற்றி முன்று

தரம் ப்ரதக்ஷணம் செய்து நமஸ்கரித்து) தேவதேவா—புராண
புருஷா—வேதாந்தவேத்யா—தினாவனா—பக்தவத்ஸலா--உமது ப்ர
பாவம் அறிய யாருக்கு சக்தியுண்டு?—உமது லீலா வினோதங்களை
ஊழிக்க ஸாத்யமா—உமது யதார்த்த ரூபம் அறிய யாருக்கு
முடியும்? மாதவா—நீர் நிர்விகாரர்—நிரஞ்ஜனார், தீர்குணார்--உமது
மஹிமையைப் பறியக்கோரி ப்ராணிகளை அவித்யா ஸஞ்ஜாதாளாய்
அஹங்காரமமகாரங்களைவிட்டு இறத்தும் பிறத்தும் பிறத்தும் இறந்து
இருக்கிறார்கள். ஏதே! ஒருவர் க்லேசானுபவங்களைக் கண்ணில்
காணாது ஸத்யத்தையே கண்டுகொண்டு உமது பாதஸேவையே
ஜன்மவிழுக்கி ஹேதுவென்று அறிந்து தமது காலத்தை பெல்லாம்
அதிலேயே வினியோகப்படுத்தி உமது பக்தர்களுக்கிறார்கள். அப்
பேர்பட்டவருக்கே தாமும் வசமாய் நடந்துகொள்கிறீரல்லவா?
பக்தவத்ஸலா! இனி நான் வந்த கார்யம் கைநட அனுபவறிக்க
வேண்டும்.

ஸ்ரீ:— நுக்மணி! அப்படியே செப்து என் பக்தர்களுள்
முதன்மையாவாய்.

ரு: - தமது அசீர்வாத பலமுண்டானால் எனக்கு இது
என்ன ப்ரமாதம்? ஸத்யா—இந்த த்ராஸிலுள்ள வஸ்துக்களை
வெளியிலெடுத்துவிடு.

ஸத்: - நலிநீ அவைகளை எடுத்துவிடு. (நலிநி வஸந்தகர்
அவ்விதம் செய்ய) நுக்மணி துளஸிதரத்தாகக் கண்ணில் ஸ்ரீநிக்
கொண்டு த்ராஸில் வைக்கப் போகையில்)—

நா:— வைதர்பி! கொஞ்சம் பொறு—ஸாத்ராஜிதி தேவ்—
ஒருவார்த்தை சொல்ல மறந்தேன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை யார் இப்பொ
ழுது வாங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கே அவர் வச்யமாவார்—இது
உனக்குர் இஷ்டம்தானா? இனி ஸத்யபாமா விதேயன் நுக்மணி
விதேயனுய்விடுவார்—என்ன சொல்கிறாய்?

ஸத்: - ஸ்ரீனீத்தா! இதற்கு இனிமும் பயப்படுவேனா நான்?
ப்ரபாயமே பக்தியைவிட நிஜவல்லபையுடையதென நம்பி தலை
கிருங்கயிருந்த நான் தமது வருதத்தினால் பக்தியே உத்தமமெனக்
கண்டுகொண்டேன். இனி நான் பயப்படுவேனா! நானும் இனி
பக்திபூர்வமாக அவரை வசமாக்கப் ப்ரயத்னம் செய்வேன்.

ரு:— (துளஸிதளத்தைக் கையிலெடுத்தது).

• “பலமோ பத்ரமோ புஷ்பமோ தீர்த்தமோ அளித்து பக்தி யுடன் உம்மை பஜிப்பவர்க்குத் தாம் வசமாவது ஸத்யம்” என்றீர்க ளல்லவா? அந்த வாக்யம் நிஜமானால் இந்தத் துளஸிதளம் உமது நிறைக்குக் குறையாததாகட்டும் (துளஸிதளம் வைத்ததினால் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிருந்ததட்டு மேலேபோகிறது துளஸிகளமிருந்ததட்டு தாழ்கிறது. புஷ்பவர்ஷம் பெய்கிறது. ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் த்ராவணி லிருந்து இறங்குகிறார். நாரதரும் அந்த துளஸிதளத்தை எடுத்து சூரஸில் அணிந்து நர்த்தனம் செய்கிறார்). எல்லோரும் “இந்த தினமே ஸாதினம் இந்த தினமே ஸாதினம்.”

நா:— தேவா தமது பக்தவாத்ஸல்யத்தைக் கண் குளிரக் கண்ட தேவர்களும் அனந்தபரிதர்களாய் புஷ்பவர்ஷம் செய்கிறார் கள். தம்மை நம்பினவர்களுக்கு சுபம் வராமலிருக்குமா அச்சுதா?

ஸத்:— (நாதர் ஸம்பீர் சென்று) முனித்தா புண்யகவ்ரு ததநினால் எனக்கெந்த புராண புருஷரின் அபூர்வ மஹிமையைக் தெரிவித்தீர் ஸர்வமார்க்கம் காண்பித்து நான் க்ருதார்த்தளான சுமரு எனது அனந்தகோடி பாஸ்காரம்.

நா:— தேய்! இதெல்லாம் என்னாலும் இல்லை உன்னாலும் மஹேஸ்வராலும் இல்லை அத்தனையும் உனது மனோஹரனின் ஸீலா வினோதமேதான்.

ஸத்:— (ருக்மணியிடம் போய்) உன் பக்தி விசேஷத்தினால் ப்ராணாபுதியை விதித்து என்னப்போலுள்ள ஸபத்திகளெல் லோரையும் க்ருதக்ஞர்களாகச் செய்தயிட்டாய். இன்றுடன் என் அக்ஞானம் எல்லாம் பறந்துபோய்விட்டது இனி உன் சரித்யத்தையே வழிகாட்டி யாகக்கொண்டு ப்ராணேச்வரான ஸேஷித் யுக்கொண்டு இருக்கிறேன்.

ரு:— ஸத்யா! அப்படியே செய்து பக்தசிவோமணி யென்று பெயர் பெற்றுக்கொள். இனி ப்ராணேச்வரிடம் போவோம் வா. (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பக்தர் போய் நமஸ்கரிக்க இருவரையும் எழுந்திருக்கச் செய்து).

ஸ்ரீ:— ருக்மணி உனக்கு நான் எவ்வளவு கடமைப்பட்ட வன். உன் பக்தியினால் என்னை நாதரிடமிருந்து விடுவித்தாய்.

• ரு:— நாதா! யார் யாருக்குக் கடமைப்பட்டவர் என்று தெரிவிக்கவேண்டுமா? தமது பக்தர்களுக்கு ஸாத்யமில்லாத காரிய முள் ஒன்றுண்டோ? தம்மை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு—ஸமுத்

ரம் வற்றவும் ஸிம்ஹம் மானாகவும் விஷம் அம்ருதமாகவும் மலை
அணுவாகவும் செய்ய ஏதாவது ச்ரமமுண்டா?

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! என்னால் நீ கஷ்டமடைய நேர்ந்ததல்லவா?

ஸத்:— நாதா! இவ்விதம் பலமடைய அந்த கஷ்டம் எத்
தனைதரமானாலும் அனுபவிக்கலாம். இவைகளைக் கஷ்டம் என்று
சொல்லலாமா? அவைகள் நிருபமான ப்ரம்ஹானந்தத்துக்கு
ஸமானம்தான்.

ஸ்ரீ:— ஸத்யா! அப்படியானால் உனக்கு எதன்மேல் இஷ்டம்
சொல்—பூர்த்தி செய்கிறேன்.

ஸத்:— தேவா! இனியும் எனக்கு இஷ்டம் என்பது உண்
டா? ஆனாலும் என்னையும் ருக்மணிதேவியைப் போல் பக்தசிரோ
மணியாக அனுக்ரஹிக்கவேண்டும். அதுதான் எனது அபிஷ்டம்
உமது கைங்கர்யத்திலே என் கரமும் உமது காஷியிலே என் நேக்
சங்களும் உம்மைத் தொழுவதிலே சிரமும் உமது ஸேவையி
லேயே புத்தியும் உமது காவ்யச்ரவணத்திலே செவிகளும் உமது
ஸ்தொத்யத்திலேயே என் நாக்தும் இருக்கும்படி அனுக்ரஹிக்க
வேண்டும். ஸ்ராத்யேசா! பக்தி சிந்தாமணி!

ஸ்ரீ:— அப்படியே யாகட்டும். (ருக்மணி ஸத்யபாமையைக்
கையிற் பிடித்துக்கொண்டு இருபக்கமும் நிற்க.) நாரதரே தேவ
கார்யம் நிறைவேற்றிவிட்டதா—இனி என்ன வேண்டும்?

ஜாம்:— தேவா! என்னையும் ஸத்யையைப்போல் அனுக்ர
ஹிக்கவேண்டும்.

மித்:— நாதா! என்னையும் பக்தவர்க்கங்களில் சேர்த்து
ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

வஸ:— க்ருஷ்ணா! என் வார்த்தையையும் மறவாமல் என்
னையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ:— அப்படியே.

நா:— தேவா! உமது பக்தவாத்ஸல்யம் லோகமெல்லாம்
ஸ்பஷ்டமாயது—இந்த்ராணி முதலோரும் பாரிஜாத லாபத்தினால்
ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். ருக்மணிதேவி பக்தி ப்ரகாசமாய்
வெளிப்பட்டது. ஸத்யபாமாதேவியின் ப்ரேமை மெல்லாம் பக்தி
யாய் மாறிவிட்டது. கலஹாஷ்டனுக்கும் சாந்தி ஏற்பட்டது. இனி
எனக்கென்னவேண்டியது. ஆகவே இப்படியாகட்டும்—

